

နတ်တောင်ရွာ

BURMESE CLASSIC .COM

...အေးအေးအေးအေး...
fatigon
 ဓာတ်ငွန်

နယ ဓာသ ဘဂဝတ ဘရဟတ ဘရဟတ ဘရဟတ

ဒီတာဝန်အရသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပြိုကွဲရေး
ပိုင်းဆိုင်ရာအကျိုးစီးပွား ပြိုကွဲရေး
အစွမ်းအားအာဏာထပ်မံပိုင်းဆိုင်ရာ

...ဒီတာဝန်
...ဒီတာဝန်
...ဒီတာဝန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

လော ကီ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ စင်း

နက္ခတ္တရောင်ပြည့်

နာယကကြီး

ထိပ်တန်း ကောလိပ်

M.B.B.S (Yps)

၁-၁-၀(တိုင်ရင်ထောင်)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A; A.T.C.M

(Wales), D.M.A

Senior Fellowship of Ayurvedic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးထောင်
ဘေးလားသ ဆရာထောင်

တိုင်ရင်ဆေးပညာရှင်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ထိပ်တန်းညီညွတ်

B.Sc (Bot), Dip. T. Med.

ဒီဂရီထိပ်တန်းကျော်

B.A. (Philes), Dip. T. Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုတိုက်မောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်စိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

ဘောင်စ(L.L.B) ကိုစိုးသန်း။

သန်းထွန်း (ဘားအံ)

ပါပြီ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုနိကာယကောသိဒါဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းဘောင်ရွှေ

(ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ ဖြန့်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောသိဒါ
(နိကာယဝိပလ))

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A (Myanmar), H.G.P.R.I (Advocate)

ပန်းချီပိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလှယ်

ပါရမီ

ညွှန်ကြားမှု

နယ်တီစည်သူဝင်း ကိုကျော်တံ

စံကားသမိုင်းပုဒ်တော်တစ်ဆူ ကိုနယ်တော်မှတယ်

၈၁-၉

BURMESE CLASSIC

ထုတ်ဝေသူ

ဦးစံတော်ဝင်း (၀၃၄၄၇၂) နက္ခတ္တရောင်ပြည့်မဂ္ဂဇင်းကိုက်
၂၀၀၂-၉-၀၆၊ ရန်ကင်းမြို့၊

အာယုဉ်းနှင့် မျက်နှာဖုံး (စတီဂါ)

ဦးစံတော်ဝင်း (၀၃၄၄၇၄) ပါမုဒ်စတီဂါအက်
ဆက်၊ ၅၈၉၊ ရန်ကင်းစတော်ဝင်း

၅-မိုင်ကျော် မေရီကုန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊

မန္တလေးမြို့နယ်၊
နဂါးစာပေ

ရှမ်းတောင်ပိုင်း၊ မြန်မာ့ပြန်ရေး

ပိယနာစာပေ (ဘောင်ကြီး)

ဝင်္ဂီဒီပီစာပေပြန်ရေးမှူး(ဘောင်ကြီး)

မှန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ မြန်မာ့ပြန်ရေး

မေ့ရင်မေ့ရင်စာပေ (မော်လမြိုင်)
မြန်မာ့ပြန်ရေး

မေ့ရင်မေ့ရင်စာပေ ၂၀၀၂-၉-၀၆၊ ရန်ကင်းမြို့၊
၁၁- ၀၁-၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ဓမ္မာ

မဂ်လ၊ ဝိပဿနာရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ

အမှတ် ၉၂၇

အုပ်စု

၀၀၀၀

ငါးရာကျပ် (၅၀၀/-)

၁၁-၀၁-၂၄၂၂၀၄

BURMESE CLASSIC

မုခ်မုခ်သုတ်ကြီး
ရွှေရောင်ပန်းတောက်
အောင်ပေါ် စွယ်စုရည်

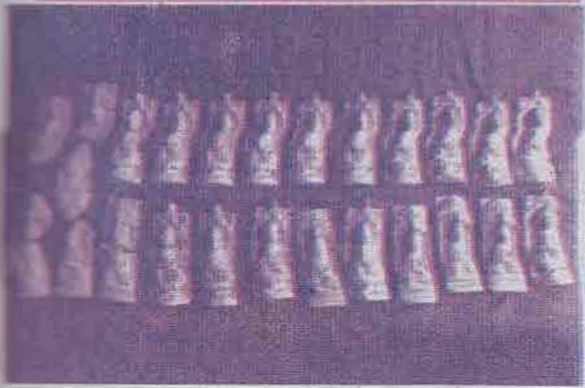
၈၁-၁၄

အနု နောက်ထပ် ခေတ်ပေါင်းသေဟာ

ရွေးပေါင်းစုပျားတော်ဆွေ

တူးပေါ်ရရှိသောပေ...

၈၁-၂၆

၁။ ဂျေ့ဆွဲခြင်းရောင်ခြည်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီသစ်(တောင်ပိုင်း)
မြို့နယ်၊ သဘာဝသုတ တိုင်းရင်းဆေးခန်း
ဆရာဦးထွန်းဝေ(ကဆ-၀၂၀၆၄)၏
အဆုတ်ရောင်၊ ကာကွယ်ကုသနည်းများ
[မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၀၀

၂။ ဝဗျာပေးရောင်ခြည်

သင်္ကေတများ၏ ကာသာစကား (၂၈) [တူဂျင်းစီ] ၁၃၄
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၈၄) ၁၈၅
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နို့ရာ
အိပ်မက်ရှင်းတမ်း (၇၄) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၉၄

၃။ ယက္ခပေးရောင်ခြည်

သားသမီးကံနှင့် လက္ခဏာအမြင်(ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ) ၈၄
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညွှန်ကြီး
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၉၆
ဟောလိဂွမ် သရုပ်ဆောင်မင်းသမီး
အန်ဂုလီနာဂိုလီ၏ လက္ခဏာ ၁၂၆
သု သယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၂၁၄

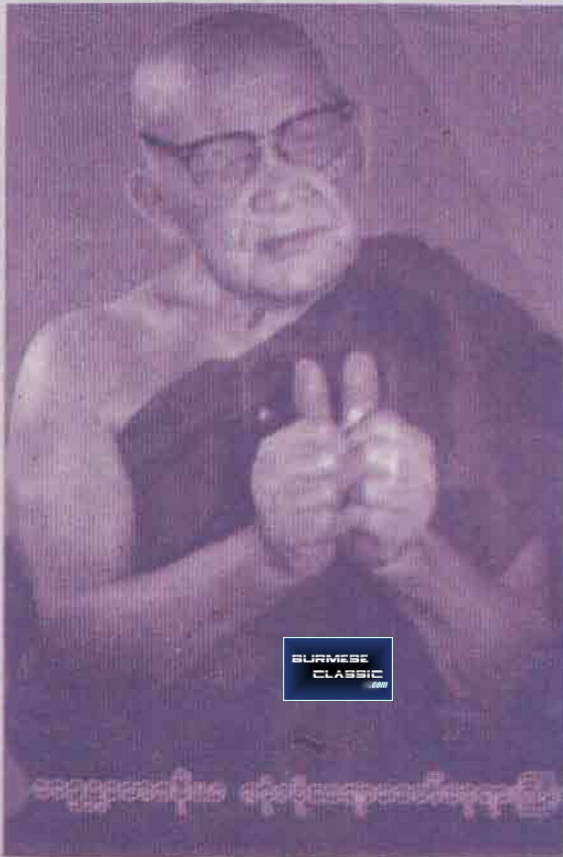
၄။ ကမ်းညွှန်ရောင်ခြည်

ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနီးမှ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွား
တော်များ ထပ်မံတူးဖော်ရရှိခြင်း(၁)
[မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၂၅
ထူးဆန်းထူးခြား အံ့ဖွယ်တွေ့မြင်သည့် ကောလင်း
လွယ်မောက်တောင်အနီးက သာသနာ့လိုက်ဂူတောင်တော်
[ဒိုးရောင်-ကောလင်း] ၁၀၅
ထားဝယ် ရှင်တိုးရှင် စာရင်းဝင် ကလိန်အောင်
ဆုတောင်းပြည့် ဆံတော်ရှင် [မြပဉ္စူဝေ-ကျမဝေ] ၁၄၅
မတွေ့မြင်က ကင်းဘုရား၊ ကင်းတံတားနှင့်
ထူးဆန်းသော ဘိလူးညီနောင် [မကျေ၊ လှမြင့်] ၁၅၃

၅။ အရူးကျွေးရောင်ခြည်

ဝိဇ္ဇာတောင်မှ ဇော်ဘီဂူ [ခရီးသည် သုတေသီ] ၃၃
မွေ့လျော်စွာ ဝေဟင်အနောက်ဘက်၊ တောင်ကုန်းပျိုးတောင်
မြတ်စိန္တေ ထံတော်ပါးသို့ (၂) [စင်ညိုငယ်] ၄၉
တော်ဘူး မဟာသတိပဋ္ဌာန်ရိပ်သာသို့ လှေလာ
ပုဇော်မူခရိုင်(၄) [ဘုန်းကျော်စွာ-ဗြိုင်တက္ကသိုလ်] ၆၄
သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့နယ် ထုံးကြီးတောင်တော်
ဆရာတော် ဦးကောဝိဒအား ဖြေကြော်ငါ့ရဝပြခြင်း
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၇၇
နက္ခဏာရောင်ခြည်

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com

*** ပါဏာပတ္တနီရောင်ခြည် ***

မျက်စိနာ မျက်စိစူးအောင် နာကျင်မန်းပန္နန်
 [ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၂၃

စိတ်ဝင်စားစရာ တုဝေရနတ်မင်းနှင့် ပါဏာတော်
 [မျိုးတင်-သညာင်လေးပင်] ၁၃၂

မြန်မာ့ကျေးလက်တောရွာက မြေတိုင်းမန္တန်
 [မောင်ဟိန်း-အင်းတော်] ၁၆၈

ဣန္ဒာသယဝါဏာတော် [မြင့်] ၁၈၀

မင်းသိကြားပိဋက သံဝါဏာ [အောင်နန္ဒ-ကျိုက်လတ်] ၂၀၉

နံနက်ဦးမင်္ဂလာ စင်းချက်ဝါဏာ
 [အောင်ဆိုး-နတ်မောက်] ၂၃၂

*** ဘေးဖြိုးပျံရောင်ခြည် ***

သွေးတိုးလျှင် အရေးပေါ်ဟုသနည်း [ဝင့်သော်တာထွန်း] ၃၆

ကြက်သွန်ခါးနှင့် ဆီးအောင့်ရောဂါ
 [မောင်နေသွေး-ဝက်လက်] ၃၇

သွေးဝမ်းသွားခြင်းအတွက် ဆေးတစ်ခွက် [ကိုစနေ] ၁၀၄

ငှက်ဖျားအတွက် ဆေးတောင်းတစ်လက်
 [ခိုင်စာဝင်း-သာယာဝတီ] ၂၉၄

သုငယ် အပြင်ဖျားလျှင် ညွှန်းညွှန်းသုံးပါ
 [ဆေးသုတေသီ] ၂၉၆

◆ အေးအေးရောင်ခြည် ◆

အမျိုးသမီးများ နီယပ်ချမ်းရောဂါအတွက်
 ဆေးတစ်လက်နှင့် ပတ်သက်၍ မြေကြားလိုက်ပါသည်
 [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၃၉

လေငန်းလေဖြတ် ဤဆေးခွမ်း
 [မောင်ရေမွှေး-နတ်မောက်] ၆၂

ခေါင်းတစ်ခြမ်း တိုက်နေသလား [ဦးကျော်ဒင်] ၉၅

ဝက်သားနှင့် ရွက်ကျပ် ရေပျဉ်းအတွက်ဆေး
 [နန္ဒာဝင်း-သတ္တလရေမြ] ၁၂၈

အကြောထုံ အကြောတပ် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းအတွက်
 [ကိုစနေ] ၁၈၄

*** ပတ္တိရုပ်ပျူရောင်ခြည် ***

ပိုးဦးတောင်လွမ်းစေတီမှ အလွမ်းစာတိလမ်းလေး(၁)
 [ကောင်းမြတ်] ၂၄၁

◆ မိပိပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည် ◆

ကာလီပယ်တော်ကြီးနှင့် ကွန်မဏီ ထူးဆန်းသောဇိပ်မတ်
 [မေဖိုးမြင့်ဝန်း-ဘဏ်] ၂၄၉

+ ထူးခြားဆန်းမင်္ဂလရောင်ခြည် +

ထူးခြားဆန်းကြယ် ရွက္ခနယ်ဝယ်
 [ဂျူးနီ-ကျိုပင်ကောက် လယ်ပိုင်] ၅၄

အိမ်ဝေဟာ သန့်ရှင်းစေသည့် နဂါးစက်ဂမုန်း
 [ထက်ဝင်းကျော်စွာ] ၆၃

ဆရာတော်ကြီး၏ ထက်လာထက်တွင်
 နဂါးရုံဘုရားပုံနှင့် ထက်ဝဲထက်မတွင်
 ကျိုက်ထီးရိုးပုံ ပေါ်နေသည်ဟု စာ-၄၁

နဂါးစောင်သော အဝင်မြစ်သောကြောင့် ရှိသည့်
 အသိပ်ပျံသတ္တဝါများ အိပ်ခြာတွင်းသို့
 ပဝင်ရောက် နုတ်ပဝေနိုင်အောင် စာ-၆၃

✦ နဂါးပျံအရောင်ခြုံခြုံ ✦

လူတွေထက် ခြင်္သေ့ကြောင် [ကသာ သင်္ဃန်း] ၂၄၅
ငွေထည်ကို ဤသို့ ခွေထည်နိုင်သည် [ဆုမောင်-ခက်] ၂၂၂

† ချိုခြင်းအရောင်ခြုံခြုံ †

ထူးဆန်းသော ဝါးအမြွေတစ်ခုနှင့် ခြွေသတ္တန်ဝါးခြစ်
[မောင်မွန်သန်း] ၂၂
ဝဋ်ခွေထည်ဆန် [မိုးသက်ထန်] ၈၆
နွယ်ဝင်ခွေထောင် သိန္နဲရောင်သလော
[မောင်မိုး-ကျောက်မဲ] ၁၄၃

● ဝါးပင်အရောင်ခြုံခြုံ ●

သိုင်းပညာနှင့် ဆရာကြီး မင်းယကွ၏ တဝအတွေ့
အကြုံများ (၂) [ဆရာကြီး မင်းယကွ-တိုက်ပွဲဝင်] ၂၀၆

✦ အမျိုးသမီးအရောင်ခြုံခြုံ ✦

ခေ ကြာမြင့်စွာ လှောင်ဆွဲများအတွက်
[ဦးကိုကိုကြီး-ဝစ်ဆေးဝေး-၂၊ မ.တ.ယ၊ ထုံးဘို] ၁၆၈

○ သရဖူအရောင်ခြုံခြုံ ○

အရွှေပြတန်ဆောင်း အရံခေတီတော်
[ပန်းရီထူးလှ-ရှေးဟောင်းဆုတော်သန] ၁၂၁
စိတ်ဝင်စားစွယ်တောင်းသော
ထိုမြို့လတ်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဆွဲ] ၁၈၇
ယောဆုထံချိန်နှင့် ကော့ဖူးရင်ဆရာတော်ကြီးများ
[ဆီမံမြို့၊ ဘွင်တောင်မာသင်တိုက် ဝစာန နာယကဆရာတော်
အညွှန်းနိယထေရ်တား ဂါရဝပြုပူဇော်ခြင်း] [သန်းပညာ] ၂၀၁

○ မြစ်ရေချိုးအေးပင်အေးမြေရောင်ခြုံခြုံ ○

တိမ်ကြာဝမ်း၏ အစွမ်း [မြဝင်-စင်ကျိုက်] ၁၄၀
ခွေထည်ခွဲဝန်းကျင်မှ ဆေးပင်များ(၁)
[နယ်လှည့် ဆေးသူတော်တစ်ဦး] ၁၆၁
မီးကွင်းဝမ်းအစွမ်း ဖုံးမခန်း [ပရိမုဒြင်-လက်ပံတန်း] ၁၉၂
စောင်းယုဒသီး၏ လက်တွေ့အစွမ်း
[ဝမြမိုးချစ်-နတ်မောက်] ၂၀၀

✦ ဝါးပင်အရောင်ခြုံခြုံ ✦

မေးနိုင်ပိုင်တုံတက် တုသနည်း မခက်
[ကိုကိုမောင်-မြကန်သာ၊ ဝက်လက်] ၁၇၄

○ ကြီးကြီးခြင်းအရောင်ခြုံခြုံ ○

စည်ပုတ္တရာ မြို့ဟောင်းမှ ခွေထည်ပင်
စံကားသားရုပ်ပွားတော်(၁) [ဇော်ညိုငယ်] ၉
လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်နှင့်
အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ [ဇော်ဝင်း-ဒီပဲယင်း] ၁၃
၆ နဂါးပျံအရောင်ခြုံခြုံခြင်း

ပထမ
အဘ
ဘိုးဘိုးအောင်
တောင်တော်
ပေါ်တွင်
ဂ.တစ်ရုံး
ဘုရား
ခေတီတော်ကို...
စာ-၈၄ †

ပရိတ်ကျ
ဆွယ်
၍
ကျဆွ
ဆရာတော်
ဟု
ခေါ်ကြပါ...
စာ-၁၀၃ †

ပေါင်းကောင်မြို့ တူးဖော်ရေးအဖွဲ့
အဘ ဝထံဘိုးဘိုးအောင်
ရုပ်ပွားတော်...
စာ-၈၃

ပျော့
သုရားပျော့
ပေါင်းချုံ့
ပုန်
အရင်
စက်ပုံကျေ
ပျူပေါ့
အောင်မြေ
ပိပိုပပ်ပိ
 † ၈၁-၀၃၀

ထီးမင်းစင်
အား
နေ့ခင်း
ဆိုက်ကာ
လှမ်းခန်းခွင်
ခားခွဲ
အနီးတွင်
အောင်လှ
အားချိုခြင်းခြင်
 † ၈၁-၀၃၃

ကျေပွင်းစွဲ
သမားဆို
ဝက်လားနှင့်
ရွက်ကျပ်
အသက်
ရှင်သွင်ကျင်
ဆတူ
ချက်စားကြ
 † ၈၁-၀၂၈

*** အောင်မြေရောင်ခြည် ***
 စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
 မှိုစိုပူဇော် ဂါထာတော်များ(၉) [အောင်မြေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၇၃
 ပေါင်းတောင်မြေ ထူးခြားအောင်မြေ ပထမံဘိုးဘိုးအောင်
 တောင်စတော်အောင်မြေ(၂) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၈၁

◊ ပါးစောရောင်ခြည် ◊
 ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွက် စာတတ်ကြွင်းပေါ်
 ဦးမိုးမူနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၁
 ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ထီအတွက်
 ဓမ္မေဇူယံပါဠိဂဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၁၅၉

✦ မိုက်ပျိုးရောင်ခြည် ✦
 သင်္ဘောပင် အပင်ပုစေလိုလျှင် စမ်းသပ်ကြည့်ပါ
 [ကိုမောင်ကျော်လှိုင်-မအူပင်] ၁၀၃
 မိုးစေ့များ ကြွတ်၊ ပုရစ်ဖော်ခြင်း တင်းငေးစေမို့
 [ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၁၄၂

*** ဆင်းအပူရောင်ခြည် ***
 ဓမ္မတ္တာ(၃၂)တွက်အင်းတော် ဝဋ္ဋိရူပညာဖြင့် စိရင်နည်း
 [ဓရာမြေ ကျော်ဝေ] ၁၄
 မင်္ဂလာသုတ်ပရိတ်ထဲက အစွမ်းထက်တဲ့ အင်းတစ်တွက်
 [ရသာက္ခိရ ကျော်ဝင်းအောင်-ပြည်၊ ဆည်မြောင်း] ၁၇၇

◁ ပုပျိုပပ်ပိရောင်ခြည် ▷
 ဂဠုန်တောင်မှ မြတ်သမဏအား ဝင်ထွားပူဇော်မှု
 ခရီးစဉ်(၂) [ခရီးသည် သုတေသီ] ၄၁
 ကော့ခေါက်ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသမ္ဗုဒ္ဓ ဇေတိကဓဇ
 အရှင်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်စဉ်တော်
 ဆဝခရီးလမ်း(၃) [စင်ညိုငယ်] ၅၇
 ဝေဘုဆရာတော်ကြီးနှင့် ကျွန်တော်တိုယ်တွေ
 တွင်းဆက်ကလေးများ [[ကြည်ဝင်းမြင့်] ၈၉

✧ ဖျားခြင်းဆန်းခြယ်ရောင်ခြည် ✧
 ကျွန်တော်နှင့် ထူးဆန်းသောခရီးကြီး
 [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၄၆
 ထူးခြားဆန်းပြား ကျားတစ်ပိုင်း၊ လူတစ်ပိုင်း
 ပရလောကသား [ရုစ်ဆိုင်း] ၂၆၉
 အပြီအစီး တောင်းထုတစ်ဦးကြောင့် ပြီးရမ်းထွားသော
 ဘဝပိုင်ရှင်တစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း [မင်းကောင်းပုံ] ၂၇၃
 နေ့ခင်းကြောင်တောင် တိုယ်ထင်ပြုခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း
 [ဟင်္သာတ သန်းလှိုင်ကျော်-ရွှေပန်းချီ] ၃၁၁
 တောတောင်အတွင်းမှ ထူးဆန်းသည့် သားထိန်းပုဂ္ဂိုလ်များ
 [တေးသီလော] ၂၉၅
 † ၈၅၅၅ရောင်ခြည် †

○ အပေးအခြေရောင်ခြည် ○

အိမ်ခြောင်နိမိတ်နှင့် သိသူများမှ ခြေကြားပေးပါရန်
[နေမဝင် နတ်မောက်] ၁၆၄

❖ ပိဋကတ်ဂျာနယ်များရောင်ခြည် ❖

ကျွန်ုပ်နှင့် ရန်ကင်းရန်ရှင်း ဘာဘမင်း(၃) [ပိုင်ဘုန်းကျော်] ၂၂၅
သံမိုတောင်က အမေညို(၁)
[ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၃၃

✧ ရေစိုစိုဆုံးအပေးအခြေရောင်ခြည် ✧

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၀၀
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၃၀
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း
လာဘ်လာအရှင်လန်းစေ့ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၆၄

★ မြန်မာ့အနုပညာရောင်ခြည် ★

တစ်နှစ်တာ သင့်ကံကြမ္မာ [ကျော်စိုးလွင်-ဝါးလယ်မ] ၇၀
မင်းသုဋ္ဌာန်ဖြစ်တိန်းလေးတိန်း တွက်နည်းနှင့်အဟော
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၅၉

◆ ဓမ္မပညာရေး အပေးအခြေရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၂၄

● ကြမ်းစုန်စုန်ရောင်ခြည် ●

မုဆိုးစည်းကမ်းနှင့် တော၏မာလာ
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၂၃၈
နတ်သစ်ပင်လေးလား [မောင်လေးကေ-ဘီးလင်း] ၂၄၀
ရေတစ်ဖန်ခွက် [ဆီလာကျော်] ၂၅၅
တောင်ကြီးမြို့မှာ တစ်ညတာ
[ခင်သစ္စာ-ဆက်သွယ်ရေး] ၂၆၂
ကျားမှော်လား၊ နှလုံးသားအမှားလား [ဇရာမောင်] ၂၆၄
မိုးညတစ်ည [ဝင့်ဝင့်အောင်-ခေတ္တ၊ ဟားခါး] ၂၇၉
ခွေးခေါင်း၊ ဝက်နားရွက်
လူခန္ဓာတိုယ်နဲ့ ပရလောကသား
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၂၈၉

၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုရင်း:

ခေတ်တော်တွင် ဆောက်လမ်းပိုး
တိုး၍ တိုးကာ ပွားများလာသော
ကျောက်ပွားများကို တွေ့ရှိရာ... ၈-၁၄၀

သင်္ဂြိုဟ်: သွေးဖို၍ သူ့ကောင် ဖိုးခင်သွားရင်း
အိလူးပိုင်ဆိုင်ရုံကွဲအား
သွားအိုင်ရေဖျော်ရုံ... ၈-၁၅၅

ဤကျောက်သားကို သိဒ္ဓိဝင်ရေပူနှင့် သွက်ပုဒာ
ထပ်ထပ်အဖြစ်သို့ရောက်၍ စားရကြောင်း
အဟောရသိဒ္ဓိပြီးပြောက်ကြောင်း... ၈-၁၆၆

ဝေဘူဆရာတော်၏အတိ အင်ကြင်း ပင်ရွာ နန်းဦးစာသင်တိုက်သို့ ရောက်ရှိ စဉ် တိုက်ကြပ်ဆရာတော် ဦးမထွာလ က...

'ဒကာကြီး ရောက်တုန်းပေါက်တုန်း ဘယ်သွားချင်သေးသလဲ။ ခင်ဦးမြို့နယ် မှာတော့ ရှေးအထောက်အထား ဘုရား စေတီ များများစားစား မတွေ့မိဘူး။ စည်ပုတ္တရာမြို့ဟောင်း သွားချင်ရင် တော့ ရတယ်'

'စည်ပုတ္တရာမှာ နရပတိစည်သူမင်း ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ စံကားသားရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူတယ်လို့ သိရ တယ်။ လမ်းမသင့်တာနဲ့ မရောက် ဖြစ်သေးဘူး'

စံကားကိန်းဆူ ဝိဝါဒ

'စာအုပ်တွေထဲမှာ စံကားသား ရုပ်ပွားတော် စံပယ်ရာဒေသ မှုကွဲတွေ ရတယ်။ တချို့က "လှထွေရွာ ရွှေစံကားဘုရား" အစား "မြေထူး ရွှေမြင့်စံကားဘုရား" ကို ထည့်ရေ တယ်။

တချို့က "ကြာညှပ်ရွှေစံကား" ကိုနတ်ဦး "လှထွေရွှေစံကား" ကို ထည့်တယ်။ မြေထူး လှထွေ ကြာညှပ် အယူအဆမညီ ဖြစ်နေပါတယ်'

ဆရာတော်သည်လည်း ကလောင် နှင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ စိတ်ဝင်တစား ဆွေးနွေးမိန့်ကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'မြေထူးရွာ ရွှေမြင့်ဘုရားက ဘိုးတော် အလောင်းစည်သူ ကိုးကွယ်တဲ့ စံကားသား ရုပ်ပွားတော် မြေထူးမြို့ကျုံးကို ဖော်တော့ ရတဲ့ စံကားသားဆစ်တုံးကို ဖြတ်ပိုင်းထုဆစ် ပူဇော်တာပါ။ မြေထူးမှာ (၅)ဆူ တန်ဆည်မှာ သုံးဆူ ဖြစ်နေပါတယ်။ ပုန်းဆရာတော် ကြီးနဲ့ ရွှေတန်ဆာသိုင်းစာအုပ်မှာလဲ တွေ့

ဝေဒိုလ်

စည်ပုတ္တရာမြို့ဟောင်းမှ

ရွှေလင်းပင် စံကားသားရုပ်ပွားတော် (၅)

သံတိုင်ကြားမှ ရိုက်ကူးထားသည့်ပုံ

www.burmeseclassic.com

◆ ကျတည်တည် မျက်နှာထက်

◆ နံသာမှ ပူဇော်ခြင်း

နိုင်ပါတယ်

'အေးဗျာ ရွှေဘိုမြို့ ပုခန်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီးက ဒီဘက်နယ်မှာ သက်တော်ဝါတော်လဲ ကြီးရင့်ပြီး အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘွဲ့ဆိပ်တော်ရ တစ်ပါးတည်းဖြစ်လို့ ရဟန်းရှင်လူ အများလေးစားကြတယ်။

ဒီအတိုင်းဆိုတော့ မြေထူးက တစ်ဆူ ပယ်ရင် ဝိဝါဒ ကွဲလွဲစရာ မရှိတော့ဘူးပေါ့'

'မှန်ပါတယ် ဘုရား၊ နရပတိစည်သူ မင်းက ဘိုးတော်ဆီက အမွေခံရတဲ့ သက်န်းနက် ဖောင်တော်ဦး ရွက်တိုင် စံကားသားကို ရုပ်ပွား(၉)ဆူ၊ မံဘုရား တစ်ဆူ ပူဇော်ခဲ့တာပါ။

နံတော် အင်္ဂါသားဖြစ်လို့ စကားနဲ့ ၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စံကူးတတ်ရန်ယူပြီး ဥစ္စာလို ရန်ငြိုဟ် ရှာ ပူဇော်ကော်ရော်လေ့ ရှိကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဘိုးတော်မင်းရဲ့ စံကားသား ရုပ်ပွားတော်တွေထက် ပိုပြီး လူသိများ ပါတယ်ဘုရား'

စည်ပုတ္တရာသို့

ခင်ဦးမြို့ထိပ် မြောင်းပေါင် (အနောက်ဘက်ပေါင်)အတိုင်း မြောက်ဘက်သွားရာလမ်း (၈)မိုင်ခန့်အကွာတွင် အင်ကြင်းပင်ရွာသို့ သွားသော မြောင်းကူးတံတားကြီးရှိ၏။ "ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း" သို့ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်လည်း လမ်းညွှန်ထား၏။ ထိုမှ မြောက်ဘက်တွင် ဇီးကုန်း(တိုက်နယ်)

မြို့ကလေးရှိ၏။

ထိုလမ်း (မြောင်းပေါင်)အတိုင်း အင်ကြင်းပင်တံတားမှ စတင် ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ လေးမိုင်ခန့်အကွာတွင် လက်ယာဘက် (အနောက်ဘက်)သို့ ခွဲဆင်းကာ သရက်ကန်ကျေးရွာသို့ ရောက်သည်။

ဤကျေးရွာရှိ တောရကျောင်းတွင် ဝေဘူဆရာတော်၏ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း ဦးခန္တီ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။ မဟာဗောဓိ (ဘုရား)ဆုပန်ကြောင်း သိရသည်။ သူ ပျံလွန်တော်မူခါနီးတွင် ဝေဘူဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်၍ နှလုံးသွင်း မှန်ကန်စေရန် ကူညီမိန့်ကြားပေးခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

www.burmeseclassic.com

ရွှေလင်းပင်ပုံတော် †

သရက်ကန်ရွာမှ အနောက်ဘက် တစ်မိုင်ကျော်ခန့်တွင် စည်ပုတ္တရာရွာ (ဦးဟောင်း)ရှိလေသည်။ စည်ပုတ္တရာ ရွာ ရွှေလင်းပင်ကျောင်းတွင် စံကား သားရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်တော်မူပါ သည်။

ဖူးတွေ့ရသော ရုပ်ပွားတော်

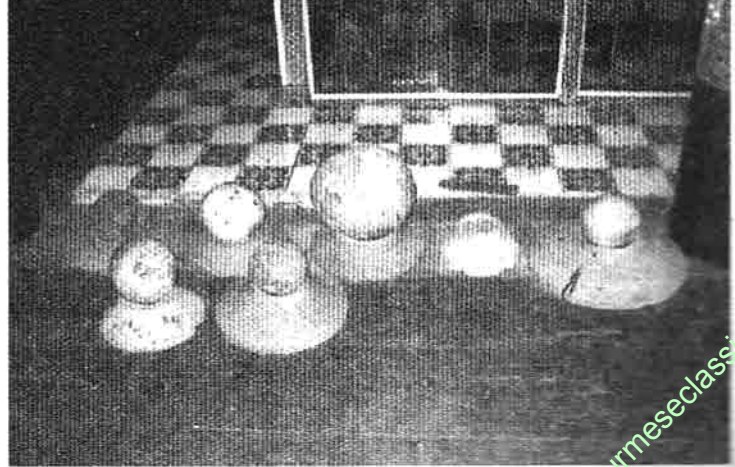
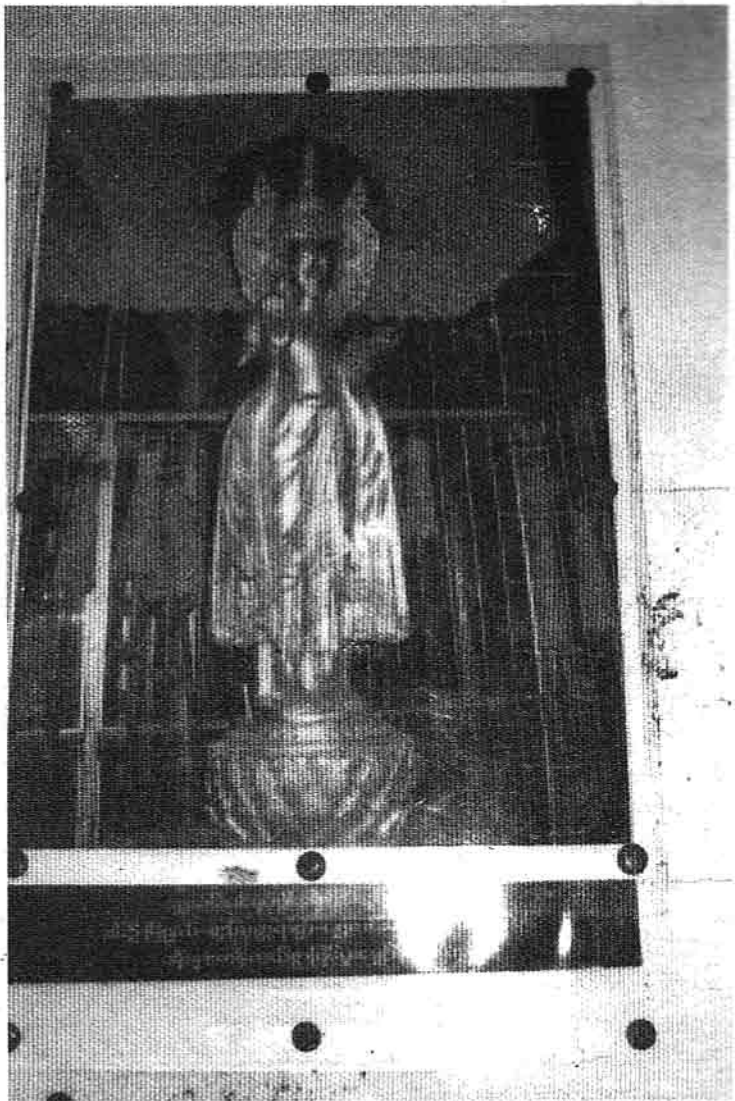
ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အား ခွင့်ပန်ကာ ရွှေလင်းပင် ရုပ်ပွားတော် အား ဖူးမြော်ရာ ခန်းမအတွင်း သံတိုင် စိပ်စိပ် ကာရံကာ မှန်နှစ်ထပ်ဖြင့် ထိန်းသိမ်းပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ ရသည်။

မတ်ရုပ်ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကာ လက် ယာလက်ဖဝါးကို ရှေ့ဘက် (ဖူးမြော်သူ ဘက်)လှည့်၍ အဘယမူဒြာဖြစ် လည်းကောင်း၊ လက်ဝဲလက်ဖဝါးကို အထက်သို့လှန်ကာ လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်ကွေးလျက် လက်မနှင့် ထိထားသည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို ကိုင် တွယ် သုံးသပ်ဟန်ဖြစ်သည်။ မကိုဋ်၊ နားကင်း၊ လက်ကြပ်များ တန်ဆာ ဆင်ထားသည်။

ဓာတ်ပုံရိုက်သောအခါ သံတိုင် စိပ် သည့်အပြင် ကာရံထားသော မှန်နှစ် ထပ်က မျက်နှာကြက်အနီး အလင်း ဝင်ပေါက်မှ ရောင်စုံမှန်ချပ်များကိုသာ ပုံရိပ်ထင်စေသဖြင့် ရုပ်ပွားတော်မှာ မသိမြင်လှပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော် အား အကူအညီတောင်းရသည်။

ဆရာတော်ဘုရား မှန်တွေ့က အလင်းပြန်နေတယ်။ တံခါးဖွင့်ပြီး နှိုက်လို့ မရဘူးလား၊ မင်း အရင်က စာရေးဆရာတွေလဲ

ဘိဇ္ဇာန်ကျောက်များ †

◆ တူလင်ဆင် တိုက်စားတော်များ

ဒီအတိုင်း ရိုက်သွားတာပဲ

သို့ဖြင့် ဆရာတော် ရှေ့မှောက်တွင် ပင် နေရာအသီးသီးမှ ချိန်ဆ ရိုက်ကူး ပြသည်။

‘မျက်နှာကြက် အလင်း ဝင်ပေါက် က ရောင်စုံမှန်တွေ ကွယ်နေတယ် ဘုရား မှန်မရှိရင်တော့ ပေါ်နိုင်ပါတယ်’

‘နေရောင်ကြောင့်ပါကွာ နေလွှဲသွား ရင် ရပါတယ်’

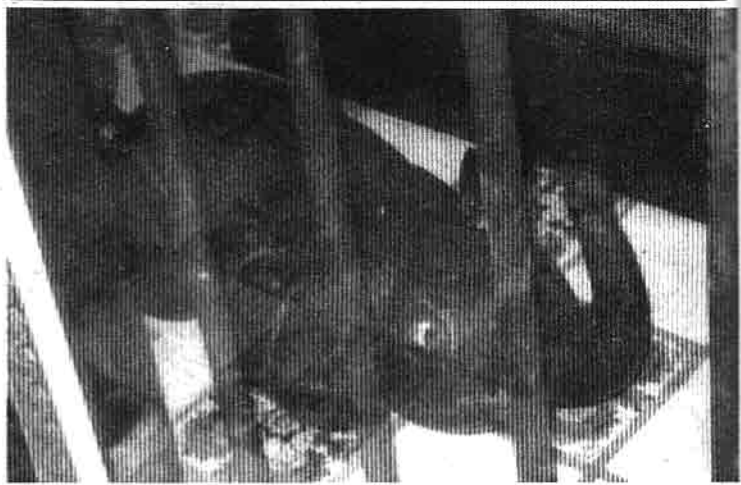
ထိုအခါတွင် ဆရာတော်အား သရက်သီးမှည့်များ လာရောက် လှူဒါန်းသည့် ရွာခံအဘိုးအိုက ပြောပြ သည်။

‘ဝါကျွတ်ချိန် ပွဲတော်ကာလရောက် မှ မှန်တံခါးဖွင့်ပြီး ပူးခွင့်ပေးတယ်’

‘ကျွန်တော်ပူးခဲ့ရတဲ့ ရွှေတန်တစ်၊ စည်သူရှင်၊ ရွှေဂူသရက္ခန်ဘုရားတွေ ဆိုရင် မီးခံသေတ္တာအထပ်ထပ် ဖွင့်ပြီး ပူဇော်ရတဲ့အပြင် အနီးကပ်ပြီး နဖူးနဲ့

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

◆ မှန်ခဲထောက်မှ ဆင်ရုပ်

တို့ထိပင့်မြှောက်ပြီး ဆုတောင်းခွင့်ပေး ကြတယ်။ ဒီမှာက ထိကိုင်ဖို့ မဟုတ် ပါဘူး။ ပုံပေါ်လွင်ရုံ တံခါးဝက မှန်နှစ် ထပ် နည်းနည်းလှုပ်ပေးဖို့ပါ’

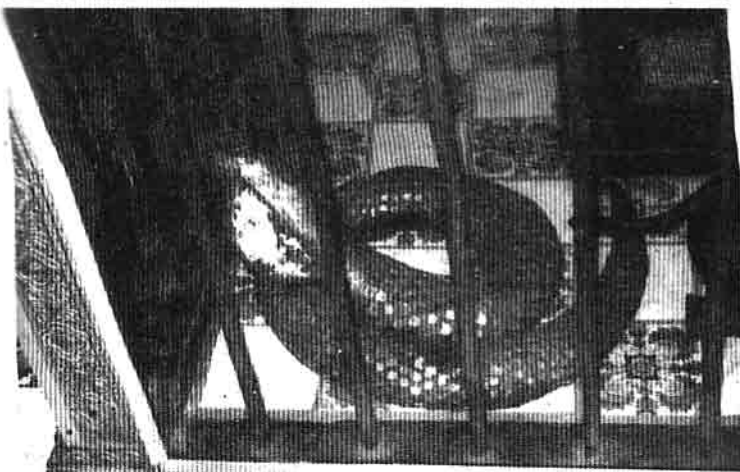
‘တောဘုန်းကြီးဆိုတော့ အရာရာ တွေးကြောက်ဟန်တူပါရဲ့’

သို့ဖြစ်၍ တတ်နိုင်သမျှ ပုံဟန်တော် ပေါ်လွင်အောင် ကြိုးစားတင်ပြလိုက်ပါ သည်။

သံတိုင်ခန်းအနီးတွင် ဒူးတုင်ယိုင် နေသော မုတ်ဆိတ်ဖွားဖွား ဦးထုပ် ပြားပြားနှင့် ရုပ်တုကို ခေတ္တရသဖြင့်

◆ မုခ်နန်းထောက်ပု ဖြူရုပ်

◆ ပဋိကွရားမင်းသားရုပ်

မေးကြည့်ရာ ပဋိကွရားမင်းသားရုပ် ဟုဆို၏။

မှန်နန်းရာဇဝင်အရ ပဋိကွရားသည် အလောင်းစည်သူမယ်တော် ရွှေအိမ် စည်မင်းသမီးနှင့် ချစ်ရည်ကာ သေလွန်သော် အလောင်းစည်သူအဖြစ် ဝင်စားသည်ဟု ဖော်ပြထား၏။

(မှန်နန်း မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး စာမျက်နှာ ၁၇၂၊ လက်ဝဲဘက်ကော်လံ)

ထိုပဋိကွရားရုပ်သည် မြေးတော် နရပတိစည်သူ၏ ကောင်းမှု ရုပ်ပွားတော်အနီး ရောက်ရှိနေသည်ကား ဆက်စပ်၍ မရပါလေ။

လုံးဝန်းသော ကျောက်လုံးများစွာ လည်း တွေ့ရကာ အဓိဋ္ဌာန်ကျောက် များဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ သံတိုင်ခန်းထောင့်တွင် မြွေပုံ၊ ဆင်ပုံများ ထည့်သွင်းပြသထားကာ ဆရာတော်က “နဂါးဆက်တွေပေါ့ကွာ” ဟု မိန့်ကြား၏။

ရွှေလင်းပင်စံကားသား ရုပ်ပွားတော်အား ဝတ်ပြု ဦးချပြီးနောက် ဆရာတော်၏ ဘွဲ့မည်နှင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ပြုရန် ခွင့်တောင်းသောအခါ “ဒါတွေ မလိုပါဘူးကွာ လုပ်မနေပါနဲ့” ဟု ဆိုသဖြင့် ကင်မရာကို ပြန်သိမ်းခဲ့ရလေသည်။

အခြားရုပ်တုများ

ထို့နောက်တွင် နောက်ကျောဘက် ဆက်လျက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုရာ အရွယ်အစား စုံလင်သော တင်ပျဉ်ခွေ မတ်ရပ်တော် ရုပ်တုရုပ်ပွားများစွာ ဖူးတွေ့ရသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဝင်ညိုငယ်
နက္ခတ္တဓမ္မာရောင်ခြည်စွန်းစင်း ၁၃

* * *

မေတ္တာအင်းတော်ကြီး

	၂၅	၂	၂၅	၂၂	
	၆	၂၃	၂၆	၃	၁၆
၁	၁၃	၁၁	၁၄	၁၂	၁၁
၂၄	၂၇	၁၀	၁၅	၁၄	၂၁
၃	၃၂	၂၉	၂၁	၁၇	၄
၄	၃၁	၁၈	၂၁	၁၆	၁၃
၅	၃၀	၁၇	၂၁	၁၅	၁၂
၆	၂၉	၁၆	၂၁	၁၄	၁၁
၇	၂၈	၁၅	၂၁	၁၃	၁၀
၈	၂၇	၁၄	၂၁	၁၂	၉
၉	၂၆	၁၃	၂၁	၁၁	၈
၁၀	၂၅	၁၂	၂၁	၁၀	၇
၁၁	၂၄	၁၁	၂၁	၉	၆
၁၂	၂၃	၁၀	၂၁	၈	၅
၁၃	၂၂	၉	၂၁	၇	၄
၁၄	၂၁	၈	၂၁	၆	၃
၁၅	၂၀	၇	၂၁	၅	၂
၁၆	၁၉	၆	၂၁	၄	၁
၁၇	၁၈	၅	၂၁	၃	၀
၁၈	၁၇	၄	၂၁	၂	၀
၁၉	၁၆	၃	၂၁	၁	၀
၂၀	၁၅	၂	၂၁	၀	၀
၂၁	၁၄	၁	၂၁	၀	၀
၂၂	၁၃	၀	၂၁	၀	၀
၂၃	၁၂	၀	၂၁	၀	၀
၂၄	၁၁	၀	၂၁	၀	၀
၂၅	၁၀	၀	၂၁	၀	၀

(၃၂)ကွက်အင်း

အင်းဆန်သွင်း ဂါထာတော်

သုသုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓသုယိနာ
ဒွေယံဂုဏ် နဂုဏ်ယော။
သမာဓိ သုပုရိယာ
ဗြဟ္မစကြာဒဿန္နန္ဒာ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သုသုဒ္ဓ = သုသုတံဝ
- ဗုဒ္ဓ = ဗုတံဝ
- ဂုဏ် = ဂုတံတိ
- နာဂုဏ်ယော = နက်ကမော
- ဗြဟ္မ = ဗြန်မ
- စကြာကာ = တရေကာ
- ဒဿန္နန္ဒာ = ဒသက်ဂုနာ

အထက်ပါပုံတွင် ပြထားသော မေတ္တာအင်းတော် ပြုလုပ်စီရင်နည်းမှာ အင်းကွက်မုဗ္ဗိကို ဝိသစွာ (၃၂)ကွက် ချပါ။ ဂါထာတော်ထဲမှာ အင်းဆန်ကို အကွက်ထဲသို့ မြင်းရန်သွင်းပါ။ ယင်း အင်းတော်ကို မြတ်စွာဘုရားရှေ့တွင် (၃၃)အုပ် ရွတ်ပါ။

အင်းပြားပြုလုပ်ရာတွင် ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးနီပြား၊ ကြေးဝါပြား၊ ဘော်ပြား စသည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ရာ၏။ ပြုလုပ်သည်ဆိုရာတွင် ကြိုက်နှစ်သက်

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂါထာသွင်းသည့် အင်းနှင့် ဂဏန်းစဉ် သွင်းသည့် မေတ္တာအင်းတော်နှစ်မျိုး
(၃၂)ကွက် အင်းတော်

ရာကိုသာ ပြုလုပ်ပါ။

အင်းချပြီးလျှင် ဤအင်းပြားကို မြတ်စွာဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်အောက်တွင် ထားရှိပြီး အလင်း(၉)တိုင်၊ ရေချင်း(၉)ခွက်၊ အမွှေးတိုင်(၉)တိုင် နှစ်သက်ရာ ပန်းဖြူ(၉)ပွင့်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပြီး လိုရာဆုကို တောင်းပါ။ (၁၁)ပါးသော ကောင်းကျိုးကို ရရှိပေမည်။

(၁၁)ပါးသော ကောင်းကျိုးဆိုသည်မှာ...

- ၁။ ကောင်းစွာအိပ်ခြင်း၊ ကောင်းစွာ နိုးကြားခြင်း။
- ၂။ ကောင်းသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်ခြင်း။
- ၃။ လူချစ်ခင်ခြင်း၊ လူတို့ စောင့်မခြင်း။
- ၄။ နတ်ချစ်ခြင်း၊ နတ်တို့ စောင့်ရှောက်ခြင်း။
- ၅။ အဆိပ်ပြင်းသော သတ္တဝါကို ကံသော်လည်း အဆိပ်မတက်ခြင်း။
- ၆။ လက်နက်ဘေးမှ ကင်းဝေးခြင်း။
- ၇။ မီးလောင်ခြင်းဘေးမှ ကင်းဝေးခြင်း။
- ၈။ သမာဓိတရားများရခြင်း။

ဝိမ္မိဂပညာဖြင့် စီရင်နည်း

- ၉။ မျက်နှာကြည်လင်စွာဖြင့် နေရခြင်း။
- ၁၀။ မတွေမဝေ သေရခြင်း။
- ၁၁။ သေလွန်သောအခါ နတ်ပြည်သို့ လားရခြင်း။

နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုရမည့် ဂါထာတော် နောက်(၉)တန်ဂါထာတော်

နောရဇ္ဇတိ ရုပ္ပာနော၊
နနောနနော ဥတ္တယော။
နနောနနော နနော၊
ဘုပ္ပိရာဇနော နနော။
ဣတိပိသော ဘဂဝါ ဝုတ္တော၊
ဣတိပုဗ္ဗော သုခါ ဝေတာ။
ဣတိ ဗုဒ္ဓေဟိ သရဏံ၊
သဗ္ဗေ ဒေါ ပီယံ ယမ။
ဣတိ ဝေပဟိ သရဏံ၊
သရာဇာ ပီယံ ယမ။
ဣတိ သံဃေဟိ သရဏံ၊
ပုရိသ ဣတ္ထိ ပီယံ ယမ။
သုပ္ပအန္တရာယာ၊
ဝိနဿန္တု အသေသတော။

အနက်

ရုပ္ပာနော၊ တဏှာမာရ်နတ် ပူးကပ်သော်လည်း။ **နောရဇ္ဇတိ**၊ မတပ်မက်သော ငါဘုရားအား။ **န**၊ ကိလေသာမာရ်မရှိ။ **နနော**၊ ငါဘုရားအား။ **န**၊ ကိလေသာမရှိခြင်းကြောင့်။ **ဥတ္တယော**၊ မြတ်၏။ **နနော**၊ ငါဘုရားအား။ **န**၊ ကိလေသာရှိတော်မမူ။ **နနော**၊ ငါဘုရားအား။ **န**၊ ပူပန်ခြင်းရှိတော်မမူ။ **နနော**၊

ငါဘုရားအား။ နု၊ တပ်မက်မောခြင်း ရှိတော်မူ။ နေ့၊ ငါဘုရားအား။ နု၊ အလိုဆိုးရှိတော်မူ။ ဘုမ္မိရာဇာနေ့၊ ကိလေသာ အာသဝေါတည်း ဟူသော မြေကို အစိုးရသော မင်းရာဇာသည်။ နနေ့၊ ကိုင်းရှိုင်းညွတ်လာခြင်းမရှိ။

ကူတိပိ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကူတိ မန္တာ၊ ဤမန္တန်သည်။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်တတ်၏။ ကူတိ၊ ဤသို့။ ဝုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ အားလုံးကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။)

ကူတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မေဟိ၊ တရား တော်တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်း ကြောင့်။ သရာဇာ၊ မင်းနှင့်တကွသော ပရိသတ်သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။)

ကူတိ၊ ဤသို့။ သံယေဟိ၊ သံဃာ တော်အရှင်မြတ်တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုး ကွယ်ခြင်းကြောင့်။ ပုရိသက္ကတ္ထိ၊ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမသည်။ မမ၊ ငါ့ အား။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။)

သဗ္ဗအန္တရာယာ၊ အားလုံးသော အန္တရာယ်တို့သည်။ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း။

[ဤ နေ့(၉)တန်ဂါထာတော် ပါဠိ အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင့်(စတုနိကာယကောပိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါ

သည်။] ထို နေ့(၉)တန်ဂါထာတော် ရွတ် ဆိုရခြင်းမှာလည်း မေတ္တာတော်အင်း အဆောင်ထားသူများအတွက် ပို၍ အကျိုးထူးပါသည်။ မေတ္တာအင်း ဆောင်သူသည်...

- (၁) ကံငါးပါးကို လုံခြုံသူဖြစ်ရမည်။
- (၂) အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ဦးထိပ် ပန်ဆင်ထားသူများ ဖြစ်ရမည်။
- (၃) ကိုယ်ခန္ဓာ သန့်ရှင်းသူများ ဖြစ်ရ မည်။

တောတွင်းတောင်တွင်း ခရီးသွားရ သူတစ်ဦးဖြစ်ပါက ဤအင်းကို ဆောင် ၍ နေ့(၉)တန်ဂါထာတော်ကို ရွတ် ဆောင်သွားပါလေ အန္တရာယ်များကင်း ၏။

အရပ်(၄)မျက်နှာကို မျက်နှာမူ၍ ရွတ်ဖတ်ပေးပါက လိုသောဥစ္စာတို့ ဝင် လာ၏။ အရပ်(၈)မျက်နှာကို ရွတ်ဖတ် ပေးပါက ယာဉ်၊ ကား၊ သင်္ဘော၊ လေယာဉ်တို့ ဘေးမှ ကင်းဝေး၏။

ဤအင်းတော်ကြီးသည် အကျော် အဖော် ဗားမဲ့အင်းတော်ကြီးဖြစ်သဖြင့် (၇)ရက်သားသမီးတို့ ဆောင်ထားသင့် သော အင်းတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤအင်းတော်ကြီးကို ဆောင်ထား သူမှာ အင်း၏ အဟိန်းနှင့် ဂါထာမန္တန် များကို ယုံကြည်သူများသာလျှင် ဆောင်ထားနိုင်သည်။ အမျိုးသားများ အတွက် အဆောင်အဖြစ် လွယ်ကူစွာ ဆောင်နိုင်သော်လည်း အမျိုးသမီးများ အတွက်မူကား လက်ပွေ့အိတ်၊ ပိုက်ဆံ အိတ်၊ စလင်းဘက်အိတ်များထဲတွင် ထည့်၍ ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။

ခရီးသွားတွင် လွယ်ကူစွာ ယူသွား နိုင်သလို ခရီးပြန်တွင်လည်း အိမ်ရှိ ဘုရားကျောင်းဆောင်ထဲတွင် သိမ်း ဆည်းထားနိုင်ပါသည်။

ဤအင်းကိုဆောင်ထားသူများသည် လူမျိုးကွဲများ၊ တိုင်းရင်းသားများ ဘာ သာမတူသော်လည်း လူလူချင်း ခင်မင် မှုများကို ကိုယ်တွေ့ခံစားရပေမည်။

ဤအင်းတော်ကြီးသည် ဗားမဲ့ ဆရာတော် လက်တွေ့ကျွမ်းအင်းကြီးမှ ဖြစ်ပါသည်။ နတ်မင်းကြီး(၄)ပါးတို့က အလှည့်ကျစောင့်ရှောက်သည်ဟုလည်း ရှေးကျမ်းလာပေစာများက ဖော်ညွှန်းပြ ထားပါသည်။ [အင်းစီမံရာ အချိန်မှာ နံနက်(၉)နာရီတိတိ]

* * *
ဂဏန်းစဉ် မေတ္တာအင်းသွားပုံ
ယင်းအင်းသည် မြင်းခုန်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

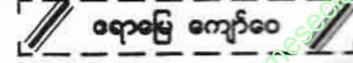
	၂၅	၂	၁၅	၂၂	
၁	၆	၂၃	၂၆	၃	၁၆
၂၄	၂၇	၁၀	၅	၁၄	၂၁
၇	၃၂	၂၉	၂၀	၁၇	၄
၂၈	၁၁	၁၈	၉	၃၀	၁၃
	၈	၃၁	၁၂	၁၉	

(၃)ကွတ်အင်း

အချို့သော အင်းပညာရှင်များက အင်းဂဏန်းဖြင့် အင်းကိုချိပြီး အစီအမံ ပြု၍ ဆောင်ကြသည်။

ဂါထာစာလုံးဖြင့် ချသော အင်းနှင့် အင်းဂဏန်းဖြင့် ချသောအင်းသည် အကျိုးသက်ရောက်မှုအတူတူပင် ဖြစ် ပါသည်ဟု ဆရာတော်ကြီးဦးတိက္ခက ပြောကြားပါသည်။

လွယ်ကူစွာ မှတ်သားနိုင်စေရန် စာရွှသူ အင်းဝါသနာရှင်များအတွက် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဥမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသအောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း ဆီး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောများပြေစေဖို့အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတံခါး၊ အပြင်တံခါးခေါ်နားဆီးဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများအတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိအပူအပုပ် အညစ်ကို သူထုတ်ပစ်သလိုကင်းစေပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

ဒေပူ ၊ ပီးပူ ၊ ရင်တွင်းလောကအပူ မှန်သမျှ ဖြမ်းစေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နွမ်းတုန်းရင်ခွန်မောဝန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မေပျော်ခြင်း၊ စီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊ သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လှောင်နေသည့် အခိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အခိုးပွင့်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

တိုယ်လက်ခြေကိုက်ခြင်း၊ ရွှေးငုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခြင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့် အရားရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲလေးဖက်နာ နှင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောလိမ်းဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောတပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း၊ အဆစ်အရက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲ၍ လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ မေးရွဲပါးရွဲခြင်း၊ ခြေတပ်လက်တပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါစေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဌာန အမှတ်(၈) ဝေသျှလမ်း၊ (၁၀)ရပ်ကွက် ၊ တောင်ငူဥက္ကလာပတိုင်းနယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်း-၀၉၇၃၀၈၅၄၄၀၊ ၀၉၇၃၀၂၉၉၃၀၊ ၀၉၄၂၀၀၆၆၃၉၀

၆၈၀၆ (ဒီပဲယင်း)

လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်

၏ တန်ခိုးတော်နှင့် အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဗုဒ္ဓအား ရည်မှန်း၍ ပူဇော်ဆည်းကပ်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ သွန်းလုပ်ထုဆစ်ပြီး ကိုးကွယ်ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

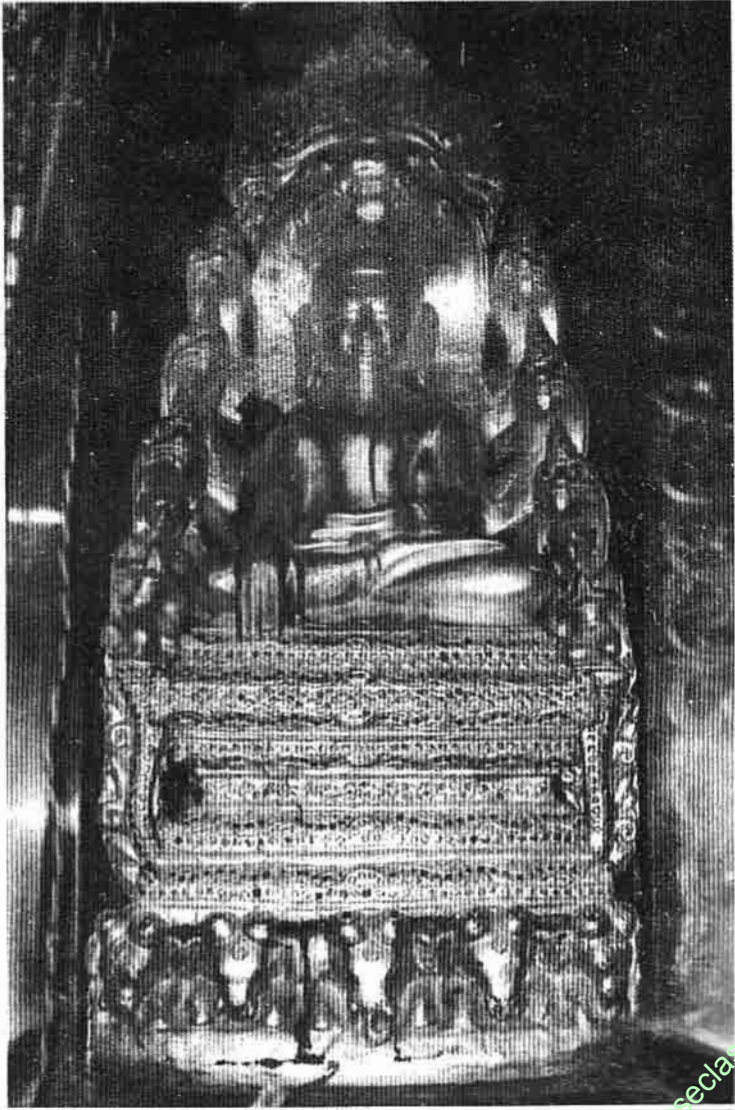
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် သွန်းလုပ်ထုဆစ် ကိုးကွယ်သည်မှာ ဗုဒ္ဓ သက်တော် ထင်ရှား ရှိစဉ်အချိန်ကပင် စတင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ပဒေသရာဇ်ခေတ်က တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်သော မင်းများသည် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကို အများဆုံး သွန်းလုပ်ထုဆစ်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ အချို့ ရုပ်ပွားတော်များတွင် ဗုဒ္ဓ၏ သရီရဓာတ်တော်များ၊ ရဟန္တာဓာတ်တော်များ ထည့်သွင်းပူဇော်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အတွင်း အဖိုးတန် ရတနာများ ထည့်သွင်းဌာပနာ၍ ပူဇော်ခြင်းတို့ ထည်း ရှိခဲ့ကြသည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်များကို အတ္တနှင့် လောဘကြီးသူများ၊ မသမာသူများနှင့် သိုက်ဆရာများ၏ အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ရန် ကျမ်းကျိန်သစ္စာပြု(ကျမ်းတိုက်)၍ လူသားတို့ မမြင်နိုင်သည့် အစောင့်အရှောက်များလည်း ထားခဲ့ကြသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တို့ စောင့်ရှောက်သည့် အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိသည်ဆိုခြင်းတို့ လက်ခံသော်လည်း ကိုယ်တိုင် မတွေ့မြင်ဘူးပဲ။ သို့အတွက် သိလိုခြင်းလိုလှသည့်ဆန္ဒ ရှိနေသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထဲတွင် စာရေးသူသည် ဒီပဲယင်းလမ်းဆုံရှိ ထက်ဝက်ရည်ဆိုင်တွင် ထိုင်နေစဉ် ဆိုင်ခွင် ကိုကျောက်ခဲနှင့် ခြို့မရပ်မှ

လောကရန်အောင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖုဗ္ဗိဂုဏ်

www.burmeseclassic.com

ဦးဘိုတို့သည် တန်ခိုးကြီး၍ အစောင့်အရှောက်ရှိသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ၏ အကြောင်းကို ပြောနေကြသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူက သူတို့နှစ်ဦးထိုင်ရာ စားပွဲသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ စိတ်ဝင်စားသဖြင့် မေးမြန်းမိပါသည်။ ကိုကျောက်ခဲသည် ယခင်က ကျောင်းဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်က ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ သိန္နာရွာတွင် ကျောင်းဆရာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် သိန္နာရွာနှင့် နှစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော ကျွန်းတောကြီးရွာသို့ အလည်အပတ် ရောက်ခဲ့ရာမှ ကျွန်းတောကြီးရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် တန်ခိုးကြီးသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် မြတ်တစ်ဆူကို ဖူးမြော်ခဲ့ရကြောင်း...

ယင်း ရုပ်ပွားတော်မြတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ဘုရားသိုက်စာကိုပါ ပြသ၍ ဖတ်ရှုခဲ့ရကြောင်းကို...

‘ဘုရားသိုက်စာက မိုင်းခံစက္ကူဝါညစ်ညစ်အရောင်ပါ။ လက်ရေးက ရှေးလက်ရေးမျိုးပါ။ မူလကနဦး သိုက်စာလား။ ခေတ်အဆက်ဆက် တစ်ဆင့် ကူးယူလာတာလားတော့ မပြောတတ်ဘူး’

ဟု ဆိုပါသည်။ ဦးဘိုမှလည်း... ‘ကျွန်တော် ၁၉၇၄ ခုနှစ်လောက်က လူကြီးကားတွေ မောင်းပေးဖူးတဲ့ ယာဉ်မောင်းတစ်ယောက်ပါ။ ဒီရုပ်ပွားတော် တန်ခိုးကြီးလွန်းလို့ ကျွန်တော်ကြီး ဘုန်းကြီးထံ သွားရောက်ပြီး ဟံ့ဆောင်ပူဇော်ခွင့် တောင်းကြတယ်။

ဘုန်းကြီးက ခွင့်မပြုခဲ့ဘူး။ အဲဒီရုပ်ပွားတော်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ မြတ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ရှိကြတယ်’ ဟု ဆိုပါသည်။ စာရေးသူသည် စိတ်ဝင်စားလွန်း

၍ ကိုကျောက်ခဲကို ခေါ်ဆောင်ကာ (၈-၁၁-၂၀၁၂)နေ့တွင် မြို့နှင့် (၈)မိုင်ခန့်ဝေးသော ကျွန်းတောကြီးရွာသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ ယခင်က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် မဟုတ်တော့ဘဲ လွန်ခဲ့သော (၁၇)နှစ်ခန့်ကမှ ရောက်ရှိလာသည့် ဆရာတော်အသစ် ဖြစ်နေပါသည်။

ဘွဲ့အမည်မှာ ဦးဇာနေယျ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်မှာ ဖော်ရွေ၍ သွက်သွက်လက်လက် ရှိလှပါသည်။ ဆရာတော်က ကျွန်းဦးကျောင်းပေါ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်ကို ပြသ၍ ဝမ်းသာကြည်နူးစွာဖြင့် ဖူးမြော်ရသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပြု၍ ရိုက်ခဲ့ရသည်။

ရုပ်ပွားတော်၏ တန်ခိုးတော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်၏ အစောင့်အရှောက်များကို မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ ဆရာတော် သိသမျှ မိန့်ကြားခဲ့သည့်အပြင်...

‘ကျုပ်က ဒီကျောင်းရောက်တာ သိပ်မကြာသေးပါဘူး။ ဒီကျောင်းမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့တဲ့ ဦးယွင်းတစ်ပါး ရှိတယ်။ အခု မှန်သာကျောင်းမှာ ကျောင်းထိုင်နေတဲ့ ဆရာတော်ကြီးပါ။ ဟိတိကျကျနဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိချင်တော့ အဲဒီဆရာတော်ကြီးထံ သွားပါ’

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။ စာရေးသူနှင့် ကိုကျောက်ခဲတို့နှစ်ဦးသည် အပြန်တွင် ဒီပဲယင်းမြို့နှင့် (၃) မိုင်ခန့်သာ ကွာဝေးသည့် မှန်သာရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးဝိမလအား ဖူးတွေ့ရပါသည်။ သက်တော်(၇၀)ကျော်ခန့်ရှိပြီး စကားကို လိုရင်းသာ မိန့်ကြားတတ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်းဦးကျောင်းရှိ **“လောကရန်အောင်ရုပ်ပွားတော်”**

နှင့် ပတ်သက်၍ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြ၍ မှတ်သားနာယူခဲ့ပါသည်။

ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်များလည်း ပါရှိ၍ အများပြည်သူ ကြည်ညိုခိုင်ရန် တင်ပြရသော်...

**လောကရန်အောင်
ရုပ်ပွားတော်မြတ်**

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒီပဲယင်းမြို့နယ် ကျွန်းတောကြီးရွာ ကျွန်းဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် လောကရန်အောင်ရုပ်ပွားတော် စံပယ်တော်မူသည်။ (ကျွန်းတောကြီးရွာမှာ ဒီပဲယင်းမြို့၏ အနောက်တောင်ဘက်တွင် တည်ရှိ၍ မြို့နှင့် (၈)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသည်။)

ရုပ်ပွားတော်မှာ ဘူမိဿမုဒြာဖြစ်သည်။ ရုပ်ပွားတော်၏ အခြေမှာ တစ်တောင့်ထွား၊ ပလ္လင်အောက်ခြေမှ ဦးဆိုင်တော်အောက် နန်း၊ ပါးနည်အထိ အမြင့် (၂)တောင် (၁)မိုင်ရှိ၏။ ပလ္လင်အောက်ခြေ အဝန်းပတ် လည် (၃)တောင် (၁)မိုင် ရှည်၏။

ဘုရားသိုက်စာ

ဤတွင် ဘုရားသိုက်စာအညွှန်းကို တင်ပြမှ ပြည့်စုံနိုင်မည်ဖြစ်၍ ဆက်လက်တင်ပြပါမည်။

“နမောတဿတိ၊ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ကျွန်းတောမြေတွင် နေပိတ္တက ဘူမိရပ်၌ ဆရာသိပ္ပဖော်ထုတ်ပြသည်။ သိမ်းဆည်းသေရာ၊ အရာရာတွင် ယှဉာဇာဖြင့်ပြင် ရှောင်ခြင်လော့”
“စပျံနဝ၊ ဝိသာစတု၊ အင်းပေါင်းပြု၍ တစ်ခုပသေ့ အင်းပေါင်းကြေ၍ ဂဏန်းနေလည်း မှန်ဆွပါရပ်၊ နရပြု၊ အက္ခိဏာနှင့် သေအက္ခိတည်ရှိ.....ရှစ်တန်အင်္ဂါယာ၊ ဟောမြတ်ဖိုဗိ ရှစ်စိတ်တက်လာ၊ အက္ခရာတွင် လက်ကသေစေ၊ ထည့်သွင်းစေ၊ မဂ္ဂဗဟူ လောင်းလေပြန်သော်၊ မသနာတိ ရုပ်သေရို၏”

“ရင်းရှပ်ရှင်သည် ကျွန်းတော်ပီ၌ တည်လေ၏။ နဂါးမိကျောင်း ရာထောင်သောင်းနှင့် အပေါင်းဂဇေ ဝါးဆွေဟတ္တိ ဒီဟသံသုဟ၊ သတ္တနာဂေ သုံးဖြာရောင်ရှက်၊ ကုဒ္ဒိစက် နှင် စောင့်လျက်မက္ခာ အပြုပါ၍ သတိချပ်လေ သိအပ်ဆွေ.....”

“မြတ်ရှင်ကိုယ်စာ။ ရုပ်တုရှပ်ပွားတွင် တည်ခြား နပါဇရိယာတွင် ဟတ္ထဝါဒ..... ပဆစ်ထုတ်ခြောက်..... စတုကပ္ပလေးဌာနတွင် တက္ကမန်လည် တကောင်းပြည်နှင့် သထုံဝင်းကျိုက် လေးသမိုက်၊ မဏိစည်သူ ဖောင်တော်ယူ၍ ပါတော်မူ သီတဂူ၊ ကိန်းဝပ်စံပယ်၊ ကျွန်းဦးလယ်တွင် “လောကရန်အောင်” မြတ်ဘုန်းခေါင်နှင့် ညီနောင်သုံးထွေ ရှိပေပြေသည် “ဗမ္မရန်အောင်” ကျွန်းလုံးချမ်းသာ “စိန္တေယျာဦး သိုက်စာပြုသည် သမိုင်းတေဟေ အထူးတည်း”။

“သက္ကရာဇ် ဃ ၄ စ(၇၂)ခုနှစ် သိသေ နဂါး ရောင်လှုံမဏိ..... မိကျောင်း မှက်ရှင်..... အများပြည်သူ လွန်ကြည်ဖြူ သည် လိုက်ဆူကျော်ဟေ တည်လိမ့်တည်း”

(မှရင်း သတ်ပုံအတိုင်း)

ကောင်းချစ်။။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော် စင်များ ရုပ်ပွားတော် အား ရေရှည်တည်တံ့ စွာ ကြည်ညိုပူဇော်နိုင်ရန်နှင့် ရန်သူ ချိုးငါးပါး၏ ဘေးရန်ကို ကာကွယ်ရန် ချည်သန်၍ ဘုရားသိုက်စာ အချို့ စာပိုဒ်များကို တမင် ချန်လှပ် ဖော်ပြ ထားပါသည်။

ဘုရားသိုက်စာ၏ အညွှန်းကို တိုးကား၍ ရဟန်းရှင်လူအများ သဒ္ဓါ ကြည်ညိုနိုင်ရန် တင်ပြရသော် ရုပ်ပွားတော်၏ ရှေ့ပိုင်းတွင် ပုဆစ်တုတ်ဝပ် လျက် ဆင်ငါးကောင်ခံ ပလ္လင်ပေါ်တွင် လောကရန်အောင်ရုပ်ပွားတော် စံပယ် ၍ မိကျောင်းနှစ်ကောင်မှာ နောက်

◀ လောကရန်အောင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို လက်ယာဘက်ဘေးမှ ဖြူမြင်ရစဉ်

ပလ္လင်ဘက်တွင် ပါးစပ်ချင်း ကပ်လျက် လည်းကောင်း... နဂေ နဂါးခုနစ်ကောင်အနက် နဂါး သုံးကောင်စီဖြင့် ရုပ်ပွားတော်၏ ဝဲယာနံစောင်းတို့တွင် ရစ်ပတ်၍ လည်းကောင်း... နဂါးကြီးတစ်ကောင်၏ ပါးပျဉ်းမှာ

ရုပ်ပွားတော်၏ မဏိဦးခေါင်းတော်ပေါ် တွင် အုပ်မိုး၍ လည်းကောင်း တည်တံ့ စွာဖြင့် စောင့်ရှောက် ကာကွယ်သည့် ဟန်အပြည့်ဖြင့် တွေ့မြင်ရ၏။ ထို့ပြင် ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဖွင့်တော်မူပြီး ဖြစ်သော ကကုသန်၊ ကောဏ္ဍာန်၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ ဘုရားလေးဆူကို

ရည်ညွှန်း၍ ကြာရင်း၊ ကြာနွယ်၊
ကြာပန်း၊ လေးသွယ်ဖြင့် ကိုယ်တော်
မြတ်၏ ကိုယ်လုံးတော်ကို ရစ်ပတ်
ဖွဲ့ခြံ၍ လည်းကောင်း...

ဂေါတမဘုရားအဖြစ် ရည်မှန်း၍
လက်ဝဲရံ လက်ယာရံ နှစ်ဆူဖြစ်သော
ရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့် ရှင်သာဓိပုတ္တရာ
ရဟန္တာနှစ်ပါးတို့၏ ပုံတော်နှစ်ဆူကို
လည်း ရုပ်ပွားတော်၏ ဝဲယာနှစ်ဖက်
တွင် တဆက်စပ်တည်း ထုလုပ်ထုဆစ်
ထားသည်ကို ဖူးမြင်ရသည်။

ရုပ်ပွားတော်၏ နောက်ကျောဘက်
၌ နဂါး၊ မိကျောင်း၊ ကြာနွယ်၊ ကြာ
ခက်တို့နှင့် သီကြားမင်း ရပ်တည်နေ
သည့်အသွင်ဖြင့် တစ်တုံးတည်းသော
ကျွန်းနက်သားကို ထုဆစ်ထားသည်မှာ
ဖူးမြော်ရသူတို့အဖို့ အံ့ဖွယ်ဘန်နီ၊
အံ့သြဆန်ပြားရသည့်အပြင် ကြည်ညို
သဒ္ဓါများ လွန်ပွားရပါ၏။

ရုပ်ပွားတော် ထုဆစ်ပြုလုပ် ပူဇော်
သောနှစ်မှာ ဘုရားသမိုင်းအရ
သက္ကရာဇ် ၄၃၂ ခုနှစ်ဟု ဖော်ပြထား၍
ပုဂံခေတ်ဦး အနော်ရထာမင်းလက်
ထက်ကဟု ခန့်မှန်းရသည်။

လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်
နှင့်အတူ ဘုရားသုံးဆူ ထုဆစ်တော်မူ၍
“ဓမ္မရန်အောင်” ဘုရားမှာ
တကောင်းပြည်တွင် လည်းကောင်း၊
ကျွန်းလုံးချမ်းသာဘုရားမှာ သထုံ
ဇင်းကျိုက်တွင် လည်းကောင်း စံပယ်
နေကြသည်ဟု သိရသည်။

မဏိစည်သူမင်းကြီးသည် တိုင်းခန်း
လှည့်လည်ရာမှ ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊
ကျွန်းတောကြီးရွာသို့ ရောက်ရှိပြီး
လောကရန်အောင် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်
ကို ဖူးတွေ့ရရာ သဒ္ဓါကြည်ညိုသူဖြစ်၍
လည်းကောင်း...

● လောကရန်အောင်ရုပ်ပွားတော်မြတ် မူလက စံပယ်သည့် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်ဟောင်း

မိမိအထက်က ဘိုးလောင်းတော်၊
ဘေးလောင်းတော်များ၏ ကောင်းမှု
ဖြစ်၍ လည်းကောင်း ပုဂံနေပြည်တော်
သို့ ပင့်ဆောင်ရာ ဖောင်တော်ထွက်မရ
၍ ကျွန်းတောကြီးရွာ သီတဂူဝ မေတ္တာ
ရေကန် မြောက်ဘက်ပေါင်တွင်ရှိ
ထူထဲလှသော ခိုင်ခံ့လှသော ဂန္ဓကုဋ်
တိုက်၌ ပြန်လည်ထားခဲ့ရသည်ဆို၏။
**စကားချစ်။။ သိဟ္မာရွာ ကျောင်းဆရာ
ဟောင်း ဦးကျောက်ခဲ
က လိုက်လံပြသ၍
ကြည့်ရှုရာ မေတ္တာရေကန်ပေါင်ပေါ်
ရှိ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်မှာ ပျက်စီးယိုယွင်း
နေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။**

ကျိန်စာသင့်သည့်မိသားစု

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်
က ရွာတစ်ရွာမှ နွားကျောင်းသား
မောင်ဒေဝနှင့် မောင်ဒေဟတို့ညီနောင်
သည် လူငယ်သဘာဝ အပျော်လွန်၍
ဂန္ဓကုဋ်တိုက်မှ လောကရန်အောင်
ရုပ်ပွားတော်အား ယူဆောင်ပြီး မေတ္တာ
ရေကန်အတွင်းချကာ ဖောင်အမှတ်ပြု
၍ ရေကစားကြသဖြင့် ရက်ပိုင်းအတွင်း
ဒုက္ခရောက်သွားကြ၏။

အမြင်မှန်ရသွားသည့်
ထောင်ထွက်နှင့် သိုက်စာ

၁၃၃၁ ခုနှစ်ကရွာသား
မောင်ဘဇွန်သည် လူ့သတ်မှုဖြင့်
ထောင်ကျကာ ပုသိမ်ထောင်သို့
ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထောင်မှလွတ်သည့်
အခါ ထောင်ကျစဉ်က တွေ့ခဲ့သော
ဆရာတစ်ဦးက ဘုရားသိုက်စာကို
ပေး၍ ထိုဘုရားရုပ်တုကို ခိုးယူပေးရန်
နှင့် ဘုရားရုပ်တု ရရှိက တစ်သက်စာ
ပေးမည်ဆိုသဖြင့် သိုက်စာတွင် ပါရှိ
သော ကျွန်းတောရွာရှိ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်
တွင် ရှာဖွေသည်။

မတွေ့ရသဖြင့် မေတ္တာရေကန်ဘက်
သို့ သွားကြည့်ရာ ရုပ်ပွားတော်ကို
ရေကန်အစပ်ရှိ မြက်ဖုတ်ပေါ်တွင်
တွေ့ရသည်။

အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် မောင်ဘဇွန်
က ရုပ်ပွားတော်အား မ၊ယူရာ အချိန်
အခါမဟုတ် မိုးကြိုး ပြင်းထန်စွာ
ထစ်ချုန်းသဖြင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့
ပြီး ကျွန်းဦးဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ခြား
ကာ ဆရာတော် ဦးပညာဇိဂါအား
ဘုရားသိုက်စာ ဆက်ကပ်၍...

'တပည့်တော် မှားပါပြီဘုရား၊ မကြံစည်
ကောင်းသော အရာကို ကြံစည်မိပါတယ်။
ခွင့်လွှတ်တော်ပူဘုရား'

ဟု လျှောက်ထား၍ အသက်ဘေး
ချမ်းသာစွာဖြင့် သူ၏ ရွာသို့ ပြန်သွား
နိုင်ကြောင်း သိရသည်။

**စကားချစ်။။ ကျိန်စာသင့် မိသားစု
နှင့် ထောင်ထွက်အမည်
တို့ကို လူမှုရေးအရ
အမည်နာမ လွှဲပြောင်း
ရေးသားပါသည်။**

**ကျွန်းဦးကျောင်းသို့ ရုပ်ပွားတော်
ပင့်ဆောင်ခြင်း**

ကျွန်းဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာ
မိကသည် ထောင်ထွက် မောင်ဘဇွန်
ဆက်ကပ်သော ဘုရားသိုက်စာကို
လိုခြံစွာ သိမ်းထား၍ ရုပ်ပွားတော်ကို
ရွာမိရွာဖများနှင့်အတူ ကျွန်းဦးကျောင်း
တိုက်သို့ ပင့်ဆောင်သည်။

ရုပ်ပွားတော်မှာ နှစ်ကာလ ကြာ
မြင့်၍ ပြုပြင်မွမ်းမံရန် လိုအပ်သေး
သဖြင့် ကျောင်း၏အရှေ့ဘက်တွင်
ထန်းရွက်မိုးဖြင့် ယာယီစံကျောင်း
ဆောင်ထိုးကာ ပူဇော်ခဲ့သည်။

အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ

ရုပ်ပွားတော်မှာ နှစ်ကာလ ကြာမြင့်
ခဲ့သော်လည်း ပခုံးတော်တွင်သာ
အနည်းငယ်ပေါက်ရာရှိသည်။

ဆရာတော်က ပြုပြင်ပေးရန် ခြံရွာ
မှ လက်သမားဆရာ ဦးမင်းဆွေအား
ခေါ်ယူစေခိုင်းခဲ့ရာ ဦးမင်းဆွေ လာ
ရောက်၍ ပြုပြင်စဉ် ပခုံးတော်ပေါက်မှ
ဓာတ်တော် (၉)လုံး ထွက်လာ၍ ဆရာ
တော်အား ပြသသည်။ ဆရာတော်က
ပြန်လည်ထည့်သွင်းစေပြီး လိုခြံအောင်
စီမံခဲ့သည်။

ထိုသို့ ပြုပြင်ဆောင်ရွက်နေကြဆဲ
ဩဇာအာဇာနည်များ လာရောက်၍
ရုပ်ပွားတော်အား ပင့်ဆောင်လိုသဖြင့်
ဆရာတော်အား ဝတ္တုငွေကပ်ပါမည်ဟု
လည်းကောင်း၊ ရုပ်ပွားတော်အစား
ပေးပါမည်ဟု လည်းကောင်း နည်းမျိုး
စုံဖြင့် ချဉ်းကပ်ကာ ဆရာတော်အား
လျှောက်ထားကြသည်။ သို့သော်
ဆရာတော်က ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် မသမာသူအချို့
က ရုပ်ပွားတော်အား ခိုးယူရန် နေ့ည
မပြတ် ချောင်းမြောင်းကြသော်လည်း
အထမမြောက် မအောင်မြင်ကြ။

ညဉ့်အချိန်တွင် ရုပ်ပွားတော် စံမြန်း
ရာ စံကျောင်းပတ်ပတ်လည်တွင် မီးပုံး
များ ကိုင်ဆောင်လျက် ဟိုဟိုဒီဒီ
သွားလာနေကြသော အဝတ်ဖြူနှင့်လူ
များ ပျားပန်းခပ်မျှ ရုပ်ထွေးများပြား၍
စံကျောင်းအနီးသို့ မလာရဲကြဘဲ
ကြောက်ရွံ့၍ ပြေးကြရသည်ဟု သိရ
သည်။

သို့အတွက် ဘုရားသိုက်စာပါ...
“နဂါးမိကျောင်း ရာထောင်သောင်းနှင့်
အပေါင်းစုစေ ဝါးထွေဟတ္ထိ ဒွိဟသံသုပာ၊
သတ္တာနာဂ သုံးပြာဇော်ယုဂ်၊ ကုဒ္ဒိစက်
နှင့် စောင့်ရှောက်ပကာ အပြုပါ၍ သတိရုပ်
လေး သိအပ်ဆွေ”

ဟု ညွှန်းဆိုသည့်အတိုင်း လောက
ရန်အောင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို နဂါး
ခုနစ်ကောင်၊ မိကျောင်းနှစ်ကောင်၊
ဆင်ငါးကောင်တို့က အစောင့်အရှောက်
ပြုနေကြောင်း သိသာလှသည်။

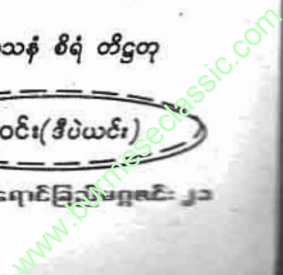
- ရုပ်ပွားတော်မြတ်
- ယာယီစံကျောင်းမှ
- ကျွန်းဦးကျောင်းပေါ်သို့
- ပြောင်းရွှေ့စံပယ်တော်မူခြင်း
- လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်

မြတ်မှာ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူဖြစ်ခြင်း၊ လက်ရာထုဆစ်မှု
ပြောင်မြောက်၍ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ခြင်း၊
အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ
ယခုအထိ သက်ဝင်လှုပ်ရှားကာ စောင့်
ကြပ်လျက်ရှိခြင်း။

ရုပ်ပွားတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုး အရှိန်
အစစ် ကြီးမြင့်ခြင်းတို့ကို ဆရာတော်
ဦးပညာမိက မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်
တော်မူလာ၍ ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ
တွင် ဆရာတော် ဦးစီးပြီး ကျွန်းတော
ရွာနှင့် အနီးရှိ ဂေါစရဂါမ်ရွာများမှ
ရွာသူရွာသားများ၏ ကောင်းမှုဖြင့်
မန္တလေးမြို့ တပွဲဝတီ ပလ္လင်တံကဆရာ
ဦးကျော်အေးအား ခေါ်ယူကာ
ရုပ်ပွားတော်အား ပြုပြင်ခြင်း၊ မွမ်းမံ
ရွှေချခြင်း၊ အောက်ခံပလ္လင်ကြီးနှင့်
ပန်းတံကများ အသစ်ထပ်မံပြုလုပ်ကာ
ယာယီစံကျောင်းမှ ကျွန်းဦးဘုန်းကြီး
ကျောင်း အပေါ်ထပ် ဘုရားခန်းသို့
ပြောင်းရွှေ့ပူဇော်ထားရှိ၍ တင့်တယ်
သပ္ပာယ်စွာ စံပယ်တော်မူလျက် ရှိ
ကြောင်း ပုဒ္ဒဘာသာဝင် သူတော်စင်
များ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားနိုင်ကြစေရန်
ရည်သန်၍ တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

(လောကရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်
၏ မူရင်း၊ ဘူတ အစ အဆုံးအထိ
စိတ်ရှည်စွာဖြင့် မိန့်ကြားပေးကြ
သော အရှင်ဇာနည်ကျွန်းဦး
ကျောင်းဆရာတော်)နှင့် ဦးစိမလ
(မှန်သာကျောင်း ဆရာတော်) တို့
အား ဤစာစုဖြင့် ဦးညွတ်ကန်တော့
အပ်ပါသည်။)

ပုဒ္ဒသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု
ဇော်ဝင်း(ဒီပဲယင်း)

မဟာစင်မုန်တိုင်းအရှိန်ကြောင့် မိုး
တစ်ပုံစုံရွာနေသော နေ့တစ်နေ့။
ပန်းသာကျေးရွာတွင် နေထိုင်သည့်
ဂန္တီရခရီးသည် မောင်သန်းဆောင်တစ်
ယောက် စာရေးသူအိမ်သို့ ပေါက်ချ
လာသည်။

သူ့ရောက်လာတိုင်း ဂန္တီရကျောက်
ရုပ်များအပါအဝင် ထူးခြားဆန်းကြယ်
သောဂန္တီရပစ္စည်းများပါလာတတ်သည်။

မောင်သန်းဆောင်သည် မြန်မာ
နိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ သွားရောက်ကာ
ဂန္တီရပစ္စည်းများကို ရှာဖွေစုဆောင်း
ရာတွင် ဝါသနာကြီးလှသူ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း စာရေးသူအနေ
ဖြင့် ညီငယ်တစ်ယောက်လို ခင်မင်
ရသော မောင်သန်းဆောင်ကို ဂန္တီရ
ခရီးသည် မောင်သန်းဆောင်ဟု တင်
စားခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခု
လည်း ဂန္တီရခရီးမှ ပြန်ရောက်လာ
သည်မှာ မကြာလှသေးချေ။

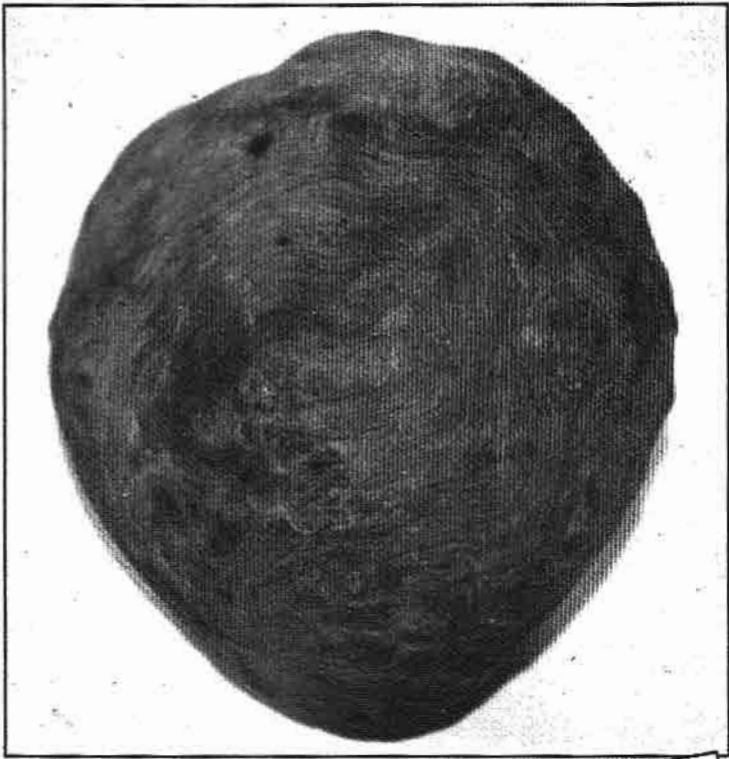
ထင်သည့်အတိုင်း ထူးဆန်းသော
ဝါးအမြူတေတစ်ခုနှင့် မြွေသဏ္ဍာန်
ဝါးမြစ်တစ်ခု ပါရှိလာပါသည်။ ဝါးအမြူ
တေ၏ပိုင်ရှင်မှာ တမူးမြို့၊ မြို့မရပ်ကွက်
အမှတ်(၃)နေ ကိုမောင်ထွန်း မင်းမြိုင်
တို့ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကိုမောင်ထွန်းသည် တမူးမြို့၏
အရှေ့ဘက် ကွန်းတောင်နယ် ရေကျော်
၌ အခင်းလုပ်စဉ်က အိမ်အတွက်အသုံး
ပြုရန် မိမိအခင်း၏ မနီးမဝေး ဝါးတော
မှ ဝါးခုတ်သွားစဉ် ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝါးပိုးဝါးကြီးတစ်ပင်ကို ခုတ်ပြီး
အခက်အလက် အတက်များ ခုတ်ထွင်
နေစဉ် အတွင်းပိုင်းမှ “ဂလောက်၊
ဂလောက်” ဟူ၍ အသံကြား၍ ခွဲ
ကြည့်ရာ အဆိုပါ ဝါးအမြူတေကို
တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးအမြူတေမှာ လုံပတ် (၁၂)

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝါးအမြူတေ

မောင်သန်းဆောင်

ထူးဆန်းသော ဝါးအမြူတေနှင့်

မြွေသဏ္ဍာန် ဝါးမြစ်

ဂန္တီရခရီးသည် မောင်သန်းဆောင်နှင့် ဂန္တီရပစ္စည်းများ

လက်မခန့်၊ အချင်း(၄)လက်မအရွယ်၊ စပေဝအက္ခရာသဏ္ဍာန် ပါရှိပြီး ပတ်ပတ်လည်တွင် ပန်းကနုတ်သဖွယ် အကြောအမျှင်များ ပါရှိနေပါသည်။ အဆိုပါ ဝါးအမြဲတေ ရရှိပြီးနောက် ကိုမောင်ထွန်း ဖိသားစုသည် အစစအရာရာ အဆင်ပြေလာကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မြွေသဏ္ဍာန် ဝါးမြစ်မှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေးမြို့နယ် နှင့် ချင်းပြည်နယ်အစပ်၊ ဟားခါးလေး တောင်တစ်လုံးတောရ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဆန္ဒာမိက၏ခမည်းတော်ဦးချစ်ဦး ထံမှ ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခေါင်း၊ မျက်လုံး ပုံသဏ္ဍာန် ပီပြင်စွာဖြင့် တကယ့် သက်ရှိ မြွေတစ်ကောင်ပမာ ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထူးဆန်းသော ဝါးအမြဲတေနှင့် မြွေသဏ္ဍာန် ဝါးမြစ် တို့ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ လေ့လာနိုင်ရန် ဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

မောင်နှယ်သန်း

မြင်းခြံ

ကျေးလက်နေ ပြည်သူအများ ကြောခဏ ဖြစ်ပေါ်တွေ့ဆုံရမြဲ မျက်စိ နာရောဂါနှင့် မျက်စိအပြင် တိမ်ဖြစ် ပေါ်ခြင်းများသည် ကျေးလက်တော ရွာများမှာ ဆေးရုံဆေးခန်းနှင့် အလှမ်း ကွာဝေးကြသဖြင့် သူနည်းသူဟန်နှင့် အဆင်ပြေသလို ကုသကြရသည်။

ဤမျက်စိနာမန်းမန္တန်ကို ဘထွေး ဖြစ်သူ မော်ထက်ကျေးရွာ(ဦးမောင် စိန်မြ) မကွယ်လွန်မီက ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်ဟု စာရေးသူ၏ဦးလေး ဦးထွန်း ထွက် ပြောပြပါသည်။

ရာသီ အကူးအပြောင်းကာလများ တွင် မျက်စိနာရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြ သည်။ နောက်ပြီး မျက်စိကို တစ်စုံ တစ်ခုနှင့် ထိမိခိုက်မိသောအခါ မျက်စိ နာတတ်သည်။

တစ်နေ့ မော်ထက်ကျေးရွာ အ.မ.က ဆောင်းက ဆရာမလေး မရီရီစံသည် မျက်စိထဲ ပိုးစပ်ကောင်ဝင်၍ ရှင်းထုတ် ပြုတ်လိုက်ရာ ပိုးစပ်ကောင် ဘယ်ကို ဆောက်သွားမန်းမသိတော့ပါ။ မျက်စိနှင့် မျက်လုံးအိမ်ပါ ရောင်ရမ်းလာသည်။ မျက်စိလည်း ဖွင့်မရ၊ တော်တော်

ပျက်စိနာ ပျက်စိပျားအောင့်

နာကျင်မန်းမန္တန်

နေရထိုင်ရ ခက်နေသည်။ ဘာထွေးဖြစ်သူ(ဦးမောင်စိန်မြ)ထံ ပြသကြရာ ဦးမောင်စိန်မြက...

'ဆရာမလေး မျက်စိကို ကျုပ် မန်းပေးပါမယ်။ ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့ ပြန်ကောင်းသွားမှာပါ'

ဆိုပြီး သူ့အိမ်ရှေ့တွင် စိုက်ပျိုးထား သော ကြက်မောက်ပန်းပင်၏ အမြစ်၊ အပင်၊ အရွက်၊ အပွင့်တို့ကို (၁) ဆုပ်စီ ဆီတူရောစပ်ပြီး ပြာချပါ သည်။ ယင်းပြာကိုယူ၍...

ပြု တိမ်ဖြူ တိမ်နက် ဆိုင်းကာတက် တိမ်နက် ယုည့်ညို ဟင်းသားကျ သက်ကြာ သက် ဆေးကြာသေ သွားဟ'

ဤမန္တန်နှင့် အသက်အောင်၍ (၇) ချက် မန်းပြီး ပြာကို မျက်စိဘေးနားကို လက်ပြန်ပွတ်ပေးလိုက်ပါသည်။

နောက်နေ့နံနက် မိုးလင်းသည်အခါ ဆရာမလေး မျက်စိဖွင့်နိုင်ပြီး ကျိန်းစပ်

ခြင်းမရှိ သက်သာသွားပါသည်။ (၂) ရက်အတွင်း ပုံမှန်အတိုင်း ပျောက်ကင်း ပါသည်။

ဤမျက်စိမန်းမန္တန်ကို ဘူးသီး တောင်မြို့နယ်၊ မောင်နုမကျေးရွာ၊ ဦးလေးဦးထွန်းလှ ပြောပြ၍ အများ ပြည်သူ မျက်စိဝေဒနာရှင်များအတွက် လက်တွေ့နည်းဖြစ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။

[မောင်နုမရွာ ဦးလေး ဦးထွန်းလှ အား ဤစာစုဖြင့် ဂါရဝပြုပါသည်။]

ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အမှတ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါတဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုတောင်းတာပေါ့”

“ဝါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဝါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါတဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲခိုးခိုင်းသောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်စုလွန်ကဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေရုံးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဝါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သက်သာခြင်း၊ သက်သာပျောက်ကင်းခြင်း၊ သက်သာခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နည်းချသလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် ၂၅၁၉/ခ၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကသီကုရားဝင်းတောင်ဘက်ပုခါ၊ သယံဇာတကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
---	---

ရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနီးမှ ကွဲအက်နေသောကျောက်မြားပြတားသည်

ရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနီးမှ

ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များ ထပ်မံ တူးဖော်ရရှိခြင်း (၁)

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ယင်းမာပင်မြို့နယ် မြရိပ်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ရေကြည်ပင်ရွာအနီးရှိ ရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့်စေတီအနီးမှ တွေ့ရှိရသော ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များအကြောင်းကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လနှင့် ဧပြီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၀)နှင့် အမှတ်(၃၂၁) တို့တွင် ပါရှိသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ ရေးသားသော ယင်းအကြောင်း ပါရှိသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်(၂)အုပ်ကို ရေပုတ် ဆုတောင်းပြည့်ကျောင်းမှ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသီလနန္ဒအား သွားရောက် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရန်အတွက်

နီလာစတိုးနှင့် မင်္ဂလာရွှေမောင်းရွှေမြန်မာထိဆိုင်မှ ဦးနေဝင်းနှင့် မုံရွာမှ နေလယ်(၁)နာရီ အချိန်လောက်တွင် နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြပါသည်။

ရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့် ကျောင်းသို့ သွားသည့်အခါ ချင်းတွင်းတံတား(မုံရွာ) အား ဖြတ်ကျော်၍ ချင်းတွင်းမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ကူးသွားပြီး လျှင် မုံရွာ-ပုသိမ် ကားလမ်းအတိုင်း သွားရသည်။

(၃)မိုင်ကျော်ခန့် ရောက်လျှင် မြောက်ယမ်းချောင်းကူး တံတား မရောက်မီ ညာဘက်သို့ ခွဲထွက်သွားသော မြေလမ်းအတိုင်း ထန်းတောကြီး

မောင်မောင်ထွန်း (မုံရွာ)

ကျောင်းရွာသို့ သွားရသည်။ ထန်းတောကြီးကျေးရွာသို့ ရောက်သောအခါ ရွာထဲမှဖြတ်၍ သွားရပြီး ရွာအပြင်ရောက်သည်နှင့် (၁)မိုင်ခန့်သာ ကွာဝေးတော့သော “ရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့်စေတီ” ကို ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် ရွှေရောင်ဆေးသက်န်းကပ်လှူထားသည်ကို ဖူးတွေ့လိုက်ရပေသည်။

ဆက်၍ သွားသောအခါ “ရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့်စေတီ” နှင့် “ရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့်ကျောင်း” သို့ ရောက်ရှိသွားပေသည်။ ရေပုတ်ဆုတောင်း

www.burmeseclassic.com

◆ သင်တန်းများနှင့် မော်တော်ဘူ(၂)ဘူ ထည့်သွင်းသောကြေးတစ်

◆ ဘုတ်စွပ်သင်တန်းများ

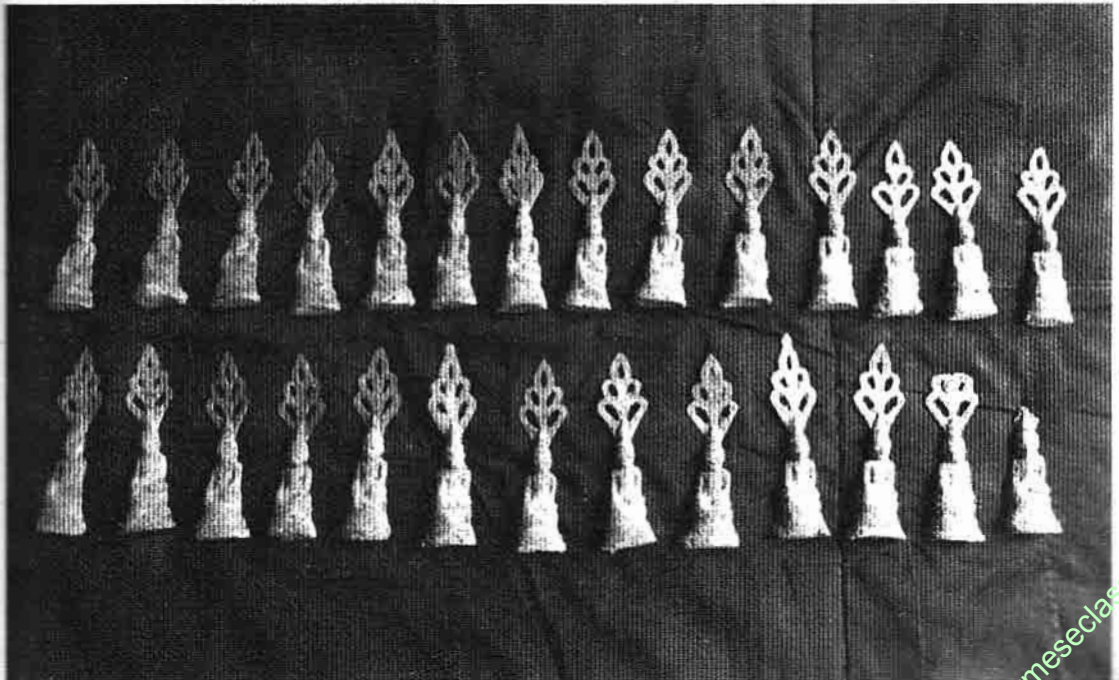

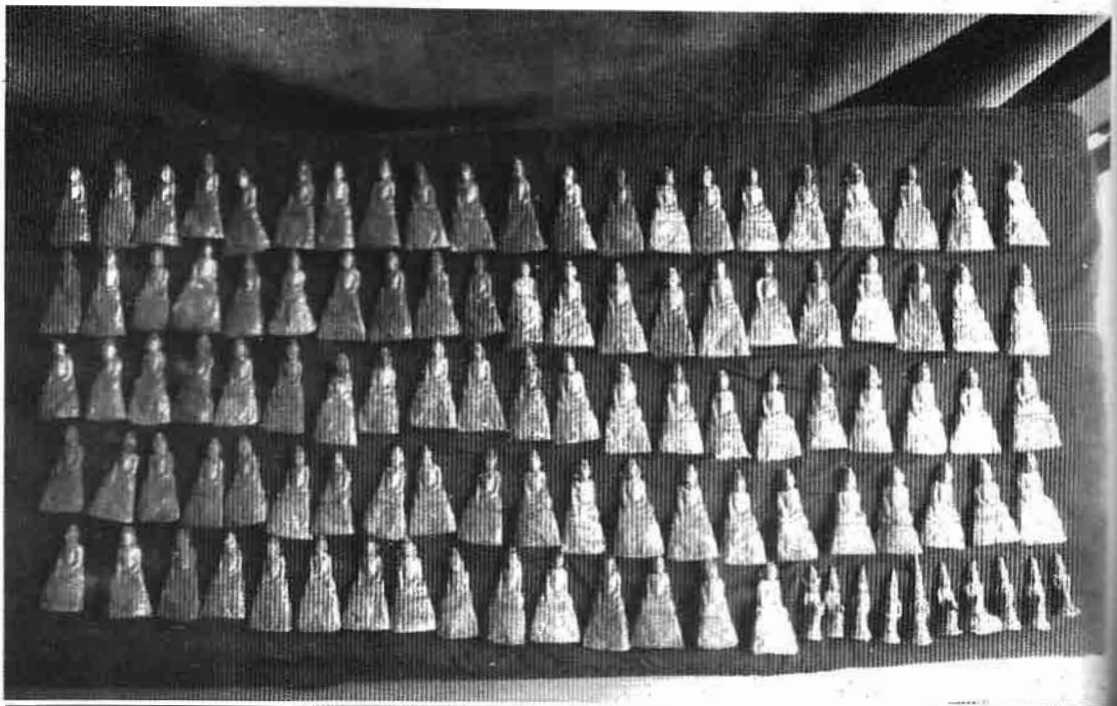
၂၆ နှစ်ပြည့်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ အသွင်ထူးခြားသည့် ဝေဠာဆင်တူတော်များ

◀ ဝေဠာဆင်တူတော်များ

◀ ကြေးဆင်းတုထက်များနှင့် သိကြားရုပ်များ

▶ ငှာနာတိုက်အထိမှ အုပ်ထားထား ကျောက်ထီးကြီး

ပြည့်စေတီမှာ လမ်း၏ ညာဘက်တွင် ရှိပြီး၊ ရေပုတ်ဆုတောင်းပြည့်ကျောင်း သည် လမ်း၏ ဘယ်ဘက်တွင်ရှိသည့် အတွက် ဦးနေဝင်းအား ဘယ်ဘက် ကျောင်းဝင်းထဲသို့ မောင်းဝင်ရန် ပြော လိုက်သည်။

ကျောင်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသီလနန္ဒအား အဆင်သင့် တွေ့ရှိရသည့်အတွက် ရှိခိုး ကန်တော့ပြီးသည့်နောက်...

‘တပည့်တော်ကို မှတ်မိပါသလား ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှာ ဝေဝေဝါ ဖြစ်နေသောကြောင့်...

‘တပည့်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်းပါးတွေ ရေးနေတဲ့ သူပါဘုရား၊ မနှစ်က ဆရာတော်ရဲ့ ကျောင်းမှာ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော် တွေ တူးဖော်ရရှိကြောင်း ကြားသိရလို့

တပည့်တော် ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော် တွေကို လာရောက်ဖူးမြော်ပြီး တူးဖော် ရရှိတဲ့ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူကာ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ဆောင်းပါးတွေ ရေးပို့ လိုက်တာ အခု အဲဒီဆောင်းပါးတွေ ပါလာတဲ့အတွက် ဆောင်းပါးတွေ ပါ

လာတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်(၂)အုပ်ကို လာလှူတာပါ ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားတော့မှ ဆရာတော် လည်း မှတ်မိသွားတော့သည်။ ဆရာတော်က...

‘ဒကာကြီးတို့ ထမင်းမစားရသေး

◆ တွင်တစ်ညောင်ပင် တွင်တက်များ၊ တွင်တင်ထောင် တွင်၊
ကြေးငြာသား၊ ကြေးအင်နှင့် ဓာတ်တက်များ၊ ထည့်ထားသောကြေးတုံး
➤ တွင်တက်အား၊ မပိုင်ထောင်မီ ဌာပနာပိုက်ထဲတွင် ဖူးထွေ့ရမည်

ထင်တောက်များနှင့် အခြားပစ္စည်းများအား စားခြင်းဖြစ်သည်

ဆရာတော်မှ ရုပ်ပွားတော်များ ထွေ့ရှိသော နေရာအား ပြသနေခြင်း

ထိုကြောင့်ထောက်ပံ့ပေးမှု လှူဒါန်းများ လာအောင်ရှင်လင်းထပ်နေခြင်း

ရင် ထမင်းစားကြဦး’
 ဟု ပြောကာ ကိုရင်လေးများကို ထမင်းပွဲ ပြင်ခိုင်းသောကြောင့်...
 ‘တပည့်တော်တို့ စားပြီးကြပါပြီ ဘုရား၊ စားပြီးမှ ထွက်လာခဲ့ကြတာပါ ဘုရား’
 ဟု ပြန်လည် လျှောက်ရလေသည်။
 ကျေးလက်တောရွာများမှ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများသည် ထမင်းစားချိန်တွင် ရောက်ရှိကြသော ဧည့်သည်များကို ဆင်းရဲချမ်းသာ မရွေးဘဲ မည်သူ့ကိုမဆို ထမင်းများ ကျွေးမွေးလေ့ ရှိပေသည်။ ထိုခေလေမှာ ချစ်စရာ

ကောင်းသော ခလေတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။
 ‘ထမင်းစားပြီးရင်လဲ မုန့်နဲ့ကော်ဖီ စားကြသောက်ကြဦး’
 ဟု မိန့်ကာ မုန့်များနှင့် ကော်ဖီမစ်ထုတ်များကို ချပေးလျက်...
 ‘ဒကာကြီး ရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ အခု နောက်ထပ်စေတီဟောင်းဘေးက ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်တွေ တူးဖော်ရရှိထားတယ်’
 ဟု မိန့်ကြားပါသည်။
 ‘အဲဒါဆိုရင် တပည့်တော်တို့ ဖူးမြော်ချင်ပါတယ်ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားသောအခါ...
 ‘ဖြည်းဖြည်းပေါ့ ဒကာကြီးရာ မုန့်နဲ့ကော်ဖီ စားကြသောက်ကြပါဦး’
 ဟု မိန့်သောကြောင့် မုန့်နဲ့ကော်ဖီကို စားသောက်ကြရသည်။
 စာရေးသူတို့ မုန့်နဲ့ကော်ဖီ စားသောက်နေကြစဉ် ဆရာတော်သည် ထိုင်နေရာမှ ထသွားကာ နှစ်ထပ်သစ်သားကျောင်းပေါ်သို့ တက်သွားလေသည်။
 ခဏကြာသောအခါ ကျောင်းပေါ်မှဆင်းလာကာ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူအား ပင့်ဆောင်လာသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပင့်ဆောင်လာသော ရုပ်ပွားတော် စာရေးသူတို့ ဖူးမြော်နိုင်စေရန် စားပွဲပေါ်သို့ တင်ထားပြီး ဖူးမြော်စေပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

မောင်မောင်ထွန်း (မုံရွာ)

အန္တောဓာတ်လုံး တည်ပုံတည်နည်း
ကို မိမိတွေ့ရှိသည့်အတိုင်း ဝါသနာရှင်
အပေါင်းတို့အား ရေးသားဖော်ပြပေး
လိုက်ပါသည်။

အန္တောဓာတ်လုံး တည်မည်ဆိုပါ
လျှင် ကြေးနီသန့်သန့်ရဖို့ရန် ပထမ
လိုပါသည်။ ကြေးနီစစ်စစ် တစ်ဆယ်
သားကို သုံးမည်ဆိုပါက ဂရိုက်ဖိုဒ်
နံပါတ်တစ်လုံးတွင် ထည့်ပြီး အဖုံး လုံ
အောင်ပိတ် ဖော်မံပြီးလျှင် မီးပြင်း
ဆယ့်နှစ်နာရီခန့် ထိုးပါ။

ဤကဲ့သို့ မီးပြင်း ထိုးမိပြီဆိုလျှင်
လုံအတွင်းမှ ကြေးသည် မီးကျ အရည်
နွေးပူပေးတော့သည်။ ထိုအခါ၌ မီးရောင်
မီးညွန့်မှာ ဖြူပြာပြာနေပါတော့သည်။
ဤသည်ကိုပင် ကြေးမီးချသည်ဟု
ခေါ်ပါသည်။

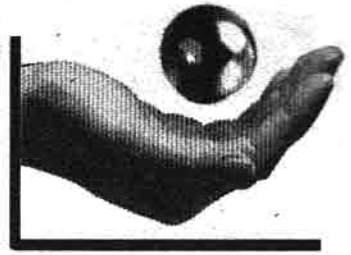
ထိုအခါမှ လုံငှားဖုံးအုပ်ပြီး အရည်
တူပါ။ အရည်ဖြစ်လျှင် အဖုံးဖွင့်ကြည့်
ပါ။ မျက်ချေးများ မျက်တောင်ခတ်
သကဲ့သို့ နေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုမျက်ချေးများကို ယမ်းပေါက်
လိုက်။ ပွတက်လာလိုက် ဖြစ်နေမည်။

ထိုအခါ လက်ချားအခဲ ခပ်သေး
သေး ပစ်ပေါက်ပြီး ပွတက်လာသော
ချေးများကို ရစ်ဆွဲယူပါ။ ယခုကဲ့သို့
မျက်ချေးများ ကုန်သွားပြီး ကြေးမျက်နှာ
ပြင် ကြည်လင်ပြီး ငြိမ်နေအောင် အချိန်
အထိ ပြုလုပ်ပါ။

ဤကဲ့သို့ မျက်ချေးခေါ် ချေးများမရှိ
မှ ကြေးက ချော်အလိုက် မြန်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် ရှင်ခိုင်းရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ခဲကိုလည်း အထက်က ရှင်းနည်း
အတိုင်း ရှင်းပစ်ပါ။ နှစ်ပါးစလုံး ရှင်းပြီး
မှ မိမိကြိုက်သလောက် အလေးချိန်
အတိုင်း ပေါင်းပြီး လုံပိတ်ဖော်မံ နာရီ
ပေါင်း ဆယ်နာရီကျော်ကျော်အထိ
မီးပြင်းထိုးပါက ခဲနှင့် ကြေး သမပြီး
ထစ်သားတည်း ကောလီဖြစ်ပါတော့
သည်။ ကြေးကို ရှာမရတော့ပါ။

ရှေးပညာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်များက ယခု
အနေအထားကို ဖားဖြူသားဟု ခေါ်

အန္တောဓာတ်လုံး

ဆိုကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဓာတ်ကို
ကျွေးသော် ခဲပြဒါး၊ ခဲဆီနှင့် ကြေးပြဒါး။
ကြေးဆီတို့ကို ဓာတ်က စုပ်ယူပြီး
ကျန်သည့်အရာများမှာ ချော် အဖြစ်
ပြန်ထွက်လာကြပါသည်။

အကြိမ်ကြိမ် အလီလီ ကျွေးပါက
ဒန်ဆီ၊ နာဆီ ဝ၍ ဓာတ်လုံးက အလုပ်
လုပ်သည်ကို တွေ့ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။
ကျွေးသောအခါ လုံပိတ်၍ ကျွေးရ
သည်ကို သတိပြုကြစေလိုသည်။

ဤသည်မှာ အန္တောလုံး တည်ရာ၌
ပထမတွေ့ရမည့် လမ်းကြော ဖြစ်ပါ
သည်။ အထူး ရေးလိုသည်မှာ လုံပိတ်
အောက်ဆီ ခိုက်ထိုးမှသာလျှင် မှန်ကန်မှု
ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ လုံပိတ် ဖော်မံပြီး မီးသွေး
ငါးအုပ်ခန့် ထိုးပြီးတိုင်း ခဏတာ နား
ပေးပြီးမှ ပြန်ထိုးပါ။ ဤကဲ့သို့ နားလိုက်
ထိုးလိုက် ပြုလုပ်ပေးလိုက်လျှင် အန္တော
ဓာတ်လုံးက ချော်များ ထွက်၍လာပါ
တော့သည်။ အလျင်အမြန် မတက်ပါ။
ဖြည်းဖြည်းချင်းမှ တက်ပါသည်။

နာက ချော်ဖြစ်ရန် ကုန်သွားပြီ
ဆိုပါလျှင် ချိန်ကြည့်ပါ။ ဒန်အလေးချိန်
ရှိသလောက် ခဲကို ပြန်ထည့်ပေးရပါ
သည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် နာအလေး
ချိန် အရေအတွက် များလာပြီဆိုလျှင်
ချော်ပြန်ထွက်၍ လာပါတော့သည်။

အန္တောလုံး တည်လျှင် ခိုက်တတ်
သည်ဟု ဝါသနာရှင်များ ကြားဖူးကြ
မည်ထင်ပါသည်။ အမှန်က ခိုက်သည်
ဆိုသည်မှာ တကယ်နည်းမမှန်ကန်၍
ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တမ်းကျတော့
လာဘ်တောင်ပွင့်ပါသည်။

ဥပမာ ဒန်တစ်ကျပ်၊ နာတစ်ကျပ်
ကို တည်မည်ဆိုပါလျှင် ချော်ထွက်၍

ဒန်မှာ ခြောက်ဖုံးသုံးမတ်အထိ လျော့
သွားပြီဆိုလျှင် ဓာတ်လုံးက ကြေးချော်
များ ပတ်နေပါတော့သည်။

ဤသည်ကို ကြေးချော်ပတ်သည်၊
အဆီချော်ပတ်သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။
ဤသည်ကိုပင် မိုးကြိုးအသားဟု
လည်း ခေါ်ကြပါသည်။

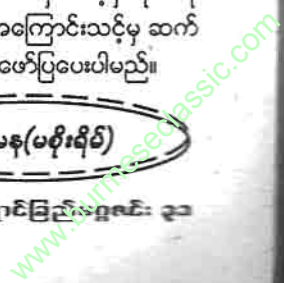
ဤကဲ့သို့ အနေအထားမှာ ခံရည်
လောင်းပြီး ကိတ်နှင့်တွေ့ပါက ကိတ်
ဘက်သို့ ကူးသွားပါတော့သည်။ ဤ
သည်မှာ အန္တောလုံး၏ ဒုတိယအဆင့်
ဖြစ်ပါသည်။

ပထမအဆင့်သည် ဖားဖြူသား၊
ဒုတိယအဆင့်သည် မိုးကြိုးအသား
ဖြစ်ပါသည်။ အန္တောဓာတ်လုံးမှာ
အဆင့်(၄)ဆင့် ရောက်မှ အန္တော
ဓာတ်လုံးအစစ် ဖြစ်ပါသည်။ နောက်
လာပုံလာနည်းမှာ နှစ်ဆင့် ကျန်ပါသေး
သည်။

ဝါသနာရှင်များ သဘောပေါက်စေ
ရန် လိုရင်းအချက်များသာ မိမိ ရေးသား
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စိတ်ရှည်မှ၊ ဇွဲရှိမှ
အန္တောက လမ်းဆုံးကို ရောက်ပါသည်။
သို့မဟုတ်က လမ်းဆုံး မရောက်နိုင်
ပါ။

ထွက်ရှိလာသော အန္တောချော်၏
အဆီချော်များသည် ဆေးဒန်းလုံးကို
အုပ်ထိုးပါက အလွန်ကောင်းပါသည်။
ကျန်ရှိ၍နေသော နှစ်ဆင့်နှစ်ပိုင်းကို
တော့ နောက် အကြောင်းသင့်မှ ဆက်
လက်ရေးသား ဖော်ပြပေးပါမည်။

ဦးသုမန(မတီရိတ်)

ကြော့ပြာဆောင်ပါ။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
ရိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆထလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော့ပြာနှင့်ပြုရက်အမှတ်တဆောင် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်တဲ့ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် တိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချပ်ခြင်း၊ ဆိပ်ပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံ့နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းတို့ အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျှော်စုမြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ပုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃

မုံရွာဆရာမိုး - ပုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

www.burmeseclassic.com

ပိဋကတ်ပုံ ဇော်ကျီဂူ

ခရီးသည် သုတေသီ

ဘားအံမြို့၏ အနောက်ဘက် သံလွင်မြစ် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ဖားပုတောင်ခြေ၊ ဖားပုရွာမှ လှည်းလမ်းကလေးအတိုင်း ကွေ့ဝိုက်သွားပါက ဖားပုတောင် အနောက်ဘက်ရှိ ပိဋကတ်ပုံတောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိပေမည်။

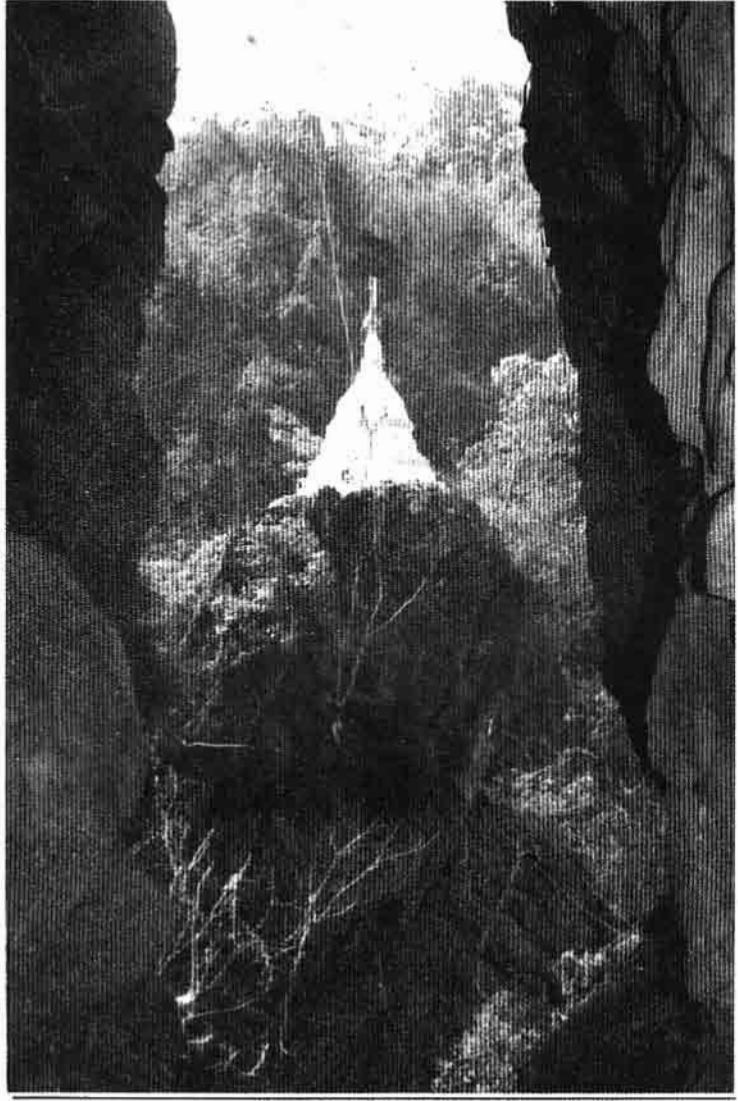
ခရီးတာ (၂) မိုင်ခွဲခန့်သာရှိသော လှည်းလမ်းအဆုံးတွင် အုတ်လှေကားလေးများအတိုင်း 'ပိဋကတ်ပုံ' ပေါ်သို့ ထက်ရောက်နိုင်လေသည်။

ပိဋကတ်ပုံပေါ်တွင် ထုံးကျောက် နေဆွဲ ကျောက်မိုးမျှော်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ဇော်ကျီဂူကို တွေ့မြင်ရသည်။ ဇော်ကျီဂူ ခန်းမကြီးတွင် ဗုဒ္ဓဓူပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ကြည်ညိုဖွယ် နူးတွေ့ရသည်။

ဂူမကြီး၏ မျက်နှာကြက်တွင် လူတို့ နန်းတီးထားသည့် လက်ရာမြောက် နန်းပုရပ်တုများကဲ့သို့ ထင်မှတ်မှားသောက်သည့် ရောမ ကျောက်စက် နန်းပွင့်ကြီးကို တွေ့ရသည်မှာ ပွင့်အာနေသော ကြာပွင့်ကြီးပမာ ထူးခြားလှလေသည်။

ဂူမကြီး၏ လက်ယာဘက်တွင် အုတ်ချပ်ကလေးများ စီထားသည့် သူတစ်ကိုယ် သွားနိုင်လောက်သည့် ညောင်လမ်းတစ်ခု တည်ရှိ၍ ဥမင်အဆုံးတွင် လူတစ်ကိုယ်စာ လဲလျောင်း ကျည်ကြိုင်သည့် ဂူခန်းကလေးရှိသည်။

ဂူမ၏ လက်ဝဲဘက် လမ်းလျှောအတိုင်း အနည်းငယ် သွားမိသောအခါ

● ဖားပုတောင်အနောက်နှင့် ပိဋကတ်ပုံ

အထက်သို့တက်ရန် ဝါးလှေကား တစ်စင်းကို ထောင်လျက်သား တွေ့ရသည်။ ယင်းလှေကားအပေါ်သို့ တက်လာသောအခါ အလင်းရောင်နှင့် လေထုကို လွတ်လပ်စွာ တွေ့မြင်

ရှုရှိုက်နိုင်သည့် လေသာဆောင်ပမာ ဂူပြတင်းတစ်ခု ဖြစ်နေလေသည်။ သမုဒ္ဒရာအတွင်းမှ တလိမ့်လိမ့် တက်လာသော လှိုင်းတံပိုးများဟော၍ သည့် ကျောက်စက်ပန်းဆွဲ အလှူပူဆု

www.burmeseclassic.com

◆ ပိဋကတောင်သို့ သွားရောက်နိုင်သည့် ဖားပုတောင်ခြေ

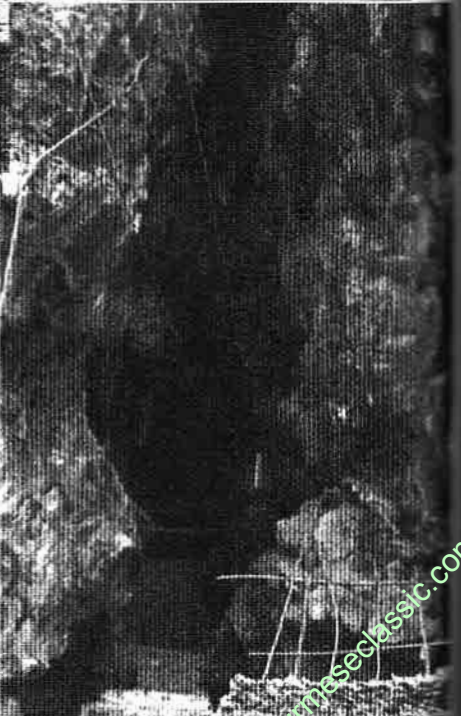
◆ ဝှေကြီးလက်ယာဘက်ရှိ လူတစ်ကိုယ်စာ ဥမင်ပန်း

◆ တယုကာရင်မှ မြစ်ရေသာ ထော်ရိဂူ

◆ ပိဋကတောင်အနောက်ဘက်ရှိ မဲခဲတောင်

◆ သံလွင်မြစ်ကမ်းမှ တွေ့မြင်ရသော ဖားပုတောင်

များ တွဲခိုနေသော ကျောက်ဂူနံရံအဆုံးတွင် ဗုဒ္ဓပုံတော်ကားချပ်တစ်ခုရှိ၍ လူတစ်ကိုယ်စာ ချောင်ချိစွာ ဝင်နိုင်သည့် ကျောက်ခုံပြန့်တစ်ခုလည်း ရှိလေသည်။

ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသော ဇော်ဂျီဂူဝမှ အရှေ့ဘက်တွင် ဖားပုတောင် နောက်ခံနှင့် ထုံးဖွေးဖွေး **ဝိဇ္ဇာစေတီ** အားဖူးတွေ့ရသည်မှာ ကြည်နူးစရာပင်။

ဝိဇ္ဇာစေတီသည် ကျောက်သားထပ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့တည်ထားသော ကျောက်ဆောင်ကြီးပေါ်တွင် ဣန္ဒြေရှုစွာ စံပယ်လျက် ရှိလေသည်။

စေတီအနီး တောင်စောင်းတွင် အတောင်(၃၀)ခန့်နက်သော ကျောက်ရေတွင်းတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ဇော်ဂျီဂူကိုသွားရာ လှေကား၏ လက်ယာဘက်တွင် ကျောက်သား ဥမင်ကလေးတစ်ခုရှိ၍ **အပ္ပားနန်းကြာဟ်**၏ သိုက်နန်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

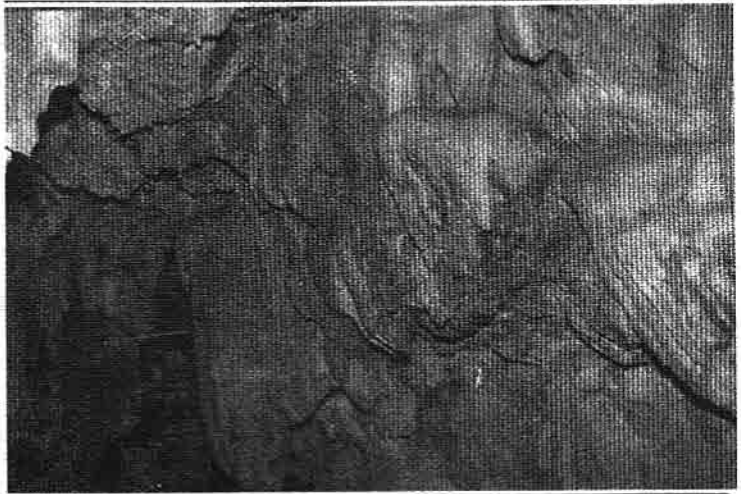
ဇော်ဂျီဂူရှေ့ မြေကွက်လပ်ကလေးတွင် မဏ္ဍပ်တဲကျောင်းတစ်ဆောင် ခွီကာ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ပါရမီရှင်၊ ကုသိုလ်ရှင်များ လာရောက်ကာ တရားဝင်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြသူ ခုနစ်ရှင်လူ သူတော်စင်များအတွက် ဘေးမဲ့ သီးနှံဟင်းလျာများ ချက်ပြုတ်တာ ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းရာ နေရာတလေး ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သော တောတောင်ရိပ်တွင် အေးငြိမ်းစွာ တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံလိုသူများအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ ဒါန ဝါရမီ ဖြည့်ဆည်းလိုသည့် ကုသိုလ်ရှင်များအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ အထူး သင့်လျော်လှသည့် **'ဝိဇ္ဇာဆောင်မှဇော်ဂျီဂူ'**သို့ သွားရောက်လိုပါက ဖားပုတောင်ခြေ၊ ဖားပု

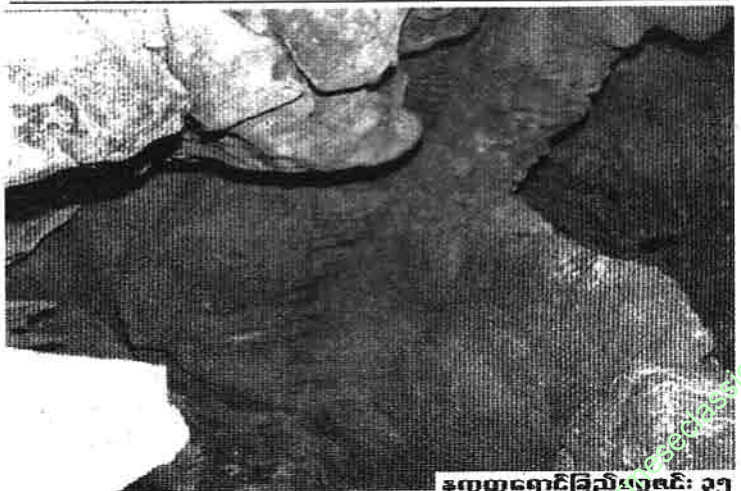

◆ ဂူနံရံကြီးအတွင်း သီတင်းသုံး စံပယ်နေသည့် ဗုဒ္ဓပုံများတော်

◆ ထင်ရှားသော အထက်ရှိ ဂေဿာပြောင်ဂူ

◆ ဂေဿာဆောင်ဂူ

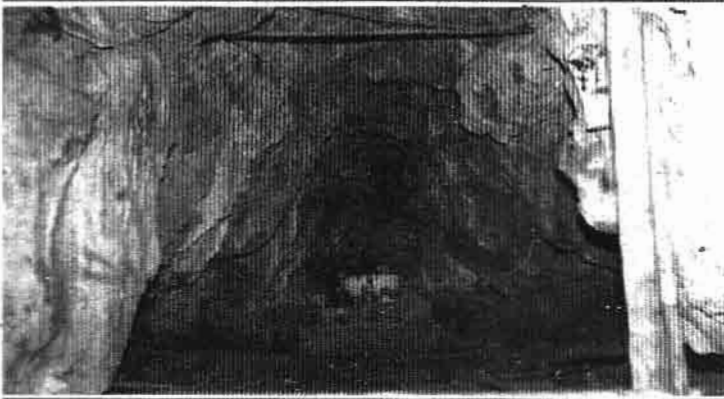

◆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၅

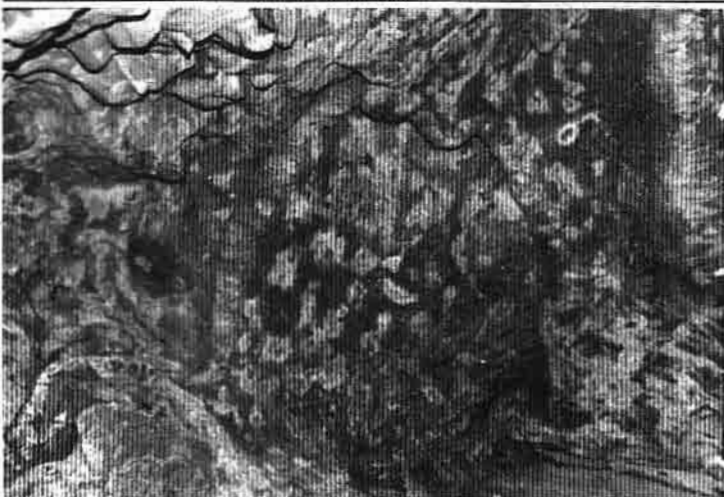

◆ အထောင်(၃၀)ခန့်ကပ်သည့် ကျောက်တောင်

◆ အတွင်းနန်းကြားဟင်း သိုက်နန်းညှစ်

◆ ဝှက်ကောက်နားကြားမှ သဘာဝ ကျောက်ဆက်သွယ်ကြီး

ရွာမှတစ်ဆင့် တောင်ကွေ့ လှည်း
လမ်းကလေးအတိုင်း (၂)မိုင်ခွဲခန့်
ခရီးဆန်ခြင်းဖြင့် ရောက်ရှိနိုင်လေ
၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခရီးသည် သုတေသီ

သွေးတိုးလျှင်

အရေးပေါ်ကုသနည်း

လူတိုင်းလူတိုင်း
အသက်အရွယ်

ရလာလျှင် ရောဂါ
အမျိုးမျိုး ဝင်ရောက်
တတ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်မည် သွေးတိုး
ရောဂါမရှိဟု မိမိကိုယ်ကို ထင်မြင်
ထားသည်မှာ ငယ်ငယ်ကပင်လျှင်
သွေးချိန်ကြည့်တိုင်း သွေးကျနေတတ်
ပါသည်။

ယခု အသက် (၄၀)ကျော်လာမှသာ
သွေးတိုးရောဂါ စ,လာပါသည်။ သွေး
တိုးလျှင် ခေါင်းမူးသည်မှာ ခေါင်းမထူ
နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သွေးတိုး ခေါင်းမူးနေသည့်အခါ
သွေးကျဆေး သောက်သော်လည်း
ခေါင်းမူးသည်မှာ လုံးဝ ပြေသွားသည်
မရှိဘဲ ဆက်လက် မူးမြဲအတိုင်း မူးနေ
ပါသည်။

ဤသို့ သွေးတိုးခေါင်းမူး၍ ခေါင်း
မထူနိုင်ဖြစ်နေလျှင် အရေးပေါ် ဆေး
နည်းမှာ...

သံပရာသီးကို အရည်ညှစ်၍ ခေါင်း၏
ယံထိပ်တည့်တည့်ပေါ် ရွှံ့စိုနေအောင်
ထည့်ပါ။

ချက်ချင်း ခေါင်းမူးပျောက်ပြီး ကြည်
လင်လာပါလိမ့်မည်။

ကိုယ်တွေ့ဆေးနည်း ဖြစ်ပါသည်။
ဤဆေးနည်းအား GTC ဆရာမ
တစ်ဦးမှ လက်တွေ့ကုသ ပြောပြသော
ဆေးနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာမတို့ အစဉ်အဆက် သွေးတိုး
ကုသသောနည်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောပါ
သည်။ ဆရာမအား အထူးကျေးဇူးတင်
ပါသည်။

၎င်းသော်တာထွန်း

“ယောက်ျားတွင် ဆီး၊ မိန်းမတွင်
မီး” ဟု ဆိုသော အဆိုမှာ ယေဘုယျ
သာ ဖြစ်ပေသည်။ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊
မိန်းမဖြစ်စေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ
မှန်ကန် မျှတမှသာလျှင် ကျန်းမာပေ
လိမ့်မည်။

ဆီးရောဂါနှင့် ပတ်သက်သော
အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို အလျဉ်းသင့်၍
တင်ပြလိုပါသည်။

တစ်နေ့ စာရေးသူသည် ဝက်လက်
မြို့နယ်၊ ခေါတောကျေးရွာမှ ဆရာ
ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်သော သိမ်တော်
ကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာတိက္ခ
ထံသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

မရောက်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော
ကြောင့် ဆရာတော်နှင့် ပူးတွေ့ပြီး
ဖော်လိုသောစာအုပ်များ ငှားရန်သာ
ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် ဖတ်လိုသော
တရားစာအုပ်နှင့် အခြားဗဟုသုတ
စာအုပ်များကို ဆရာတော်ထံမှ ငှား
ဖတ်လေ့ ရှိပါသည်။ ယခုလည်း
ဆရာတော်အတွက် လှူရန် အချို့မုန့်
များနှင့် ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။
ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ဆရာတော်
အား ရှိခိုးကန်တော့ကာ ပါလာသော
လှူဖွယ်များကို ကပ်လှူပြီး ဆရာတော်
အား...

‘အရှင်ဘုရား ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံ
ပါရဲ့လား ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားကာ ပဋိသန္ဓာရ
စကား ဆိုလိုက်ပါသည်။

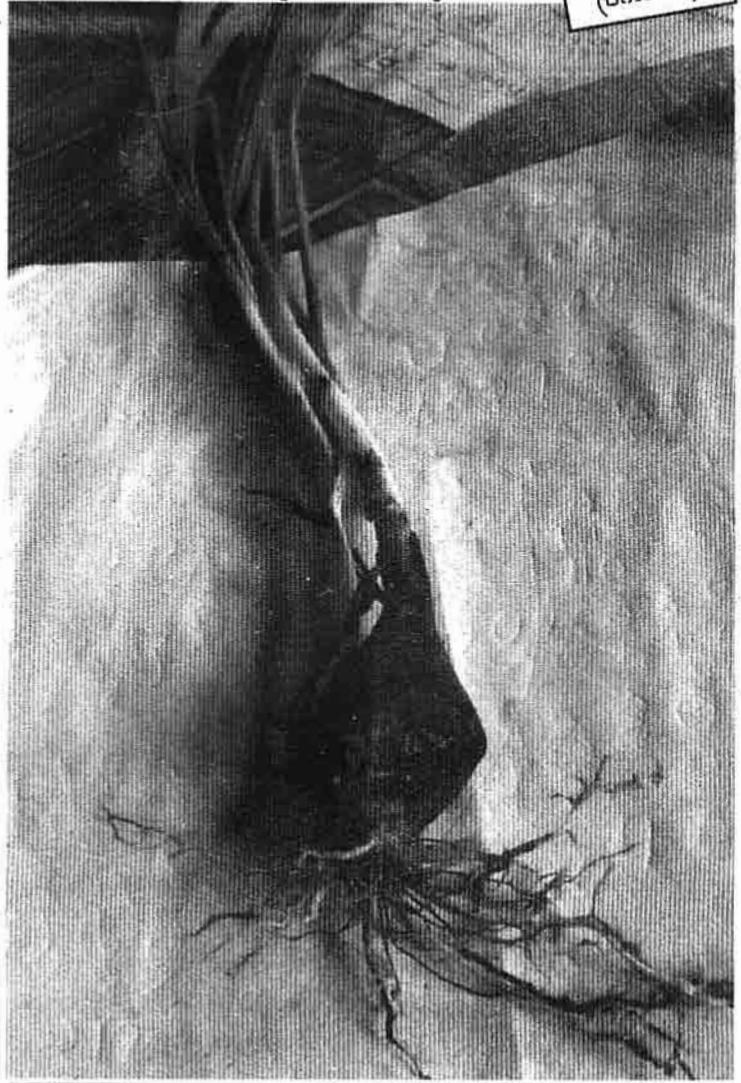
‘ဒီလိုပါပဲ ဒကာလေးရယ် အသက်
ကြီးလာတော့ နေကောင်းတယ်
မဟုတ်ပါဘူး။’

ကျောင်းရောက်တုန်း ဖြည်းဖြည်း
ပေါ့ ဒကာလေးရယ်၊ နားနေပြီးမှ ပြန်
ပေါ့။ ဖတ်ချင်တဲ့စာအုပ် ရှိရင်လဲ ယူ

ကြက်သွန်ခါး

နှင့် ဆီးအောင့်ရောဂါ

မောင်လှသွေး
(ဝက်လက်)

◆ ဆေးဖက်ဝင် ကြက်သွန်ခါး

သွားဦး’

‘တင်ပါ ဘုရား’

‘အရှင်ဘုရား ကျန်းမာရေးနဲ့
ပတ်သက်ပြီး လိုအပ်တာရှိရင် တပည့်
တော်ကို လှမ်းမှာလိုက် ဘုရား။ တပည့်

တော်က အိမ်ထောင့်တာဝန်နဲ့ လူဆို
တော့ အခုရက်ပိုင်း ဆရာတော်ဆီ
မရောက်ဖြစ်ဘဲ အရောက်ကျနေတာ
ဘုရား’

‘ရပါတယ် ဒကာလေးရယ် လိုအပ်

နုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၇

ရင် ဘုန်းကြီး မှာလိုက်ပါမယ်။ နေဦးကွ၊ ရောက်တုန်း ဘုန်းကြီးနဲ့ သင့်နေတဲ့ ဆေးပင်လေးအကြောင်း ပြောပြလိုက် ဦးမယ်'

ဆရာတော်တွင် ဆီး မကြာခဏ သွားရသော ဒုက္ခ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဆီး အောင့်သော ဒုက္ခတို့ ခံစားနေရပြီး ဆီးနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများ ခံစားနေရပါသည်။

စာရေးသူ ကျောင်းသို့ ရောက်ဖြစ် တိုင်း ဘုန်းကြီး၏ ဆီးနှင့် ပတ်သက် သော ဝေဒနာအကြောင်းကို မကြာ ခဏ ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်က ပြောမည့်ဆေးပင်မှာ ဆီးရောဂါအတွက် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်သိနှင့်နေပါသည်။

'အမိန့်ရှိပါဘုရား'

'အေး ပြန်ရင် စိုက်ဖို့အတွက် နတ်ယုရင် လဲယုသွားဦး ဘုန်းကြီးမိတ်ဆွေ ဒကာတစ် ယောက်က လှူငွားထား ကြက်သွန်ခါးပင် လို့ပြောတယ်။ ဆီးနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ အတော်ကောင်းသေးကွ'

'ဘယ်လိုကောင်းသလဲဆိုတာ အမိန့် ရှိပါဦးဘုရား'

ကျွန်တော်လည်း ဘုန်းကြီးချကျွေး ထားသော ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးကို ကောက်စားရင်း ဆရာတော်အား လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

'ပြောပြရတာပေါ့ ဒကာလေးရယ်၊ ဟိုတစ်နေ့က ဘုန်းကြီး ပဋ္ဌာန်းပွဲက ပြန်အလာ ဆီးအောင့်လိုက်ပုံတော့ ပြောမပြောချင်ဘူး။ သံပရာရည်ဖျော် ပြီး ဘုဦးပေးတယ်။

နည်းနည်းတော့ သက်သာလာပြီး ဘာဆက်ဖြစ်သလဲဆိုတော့ ဗိုက်နာ လာတယ် မောင်ရ။ ဒါနဲ့ ကျောင်းက ကိုရင်ကြီးကို အဲဒီကြက်သွန်ခါးပင် နတ်ခိုင်းပြီး ဥတစ်လုံးကို ဘုန်းပေး

ဆီးရောဂါအတွက် အသုံးပြုသော ကြက်သွန်ခါးပင်

ပြီးနောက် ရေတစ်ခွက် အဝဘုဦးပေး လိုက်တယ်။

နာရီဝက်လောက်နေတော့ ဆီးသွား ချင်လာတယ်။ ဒါနဲ့ ရေတစ်ခွက်ထပ် ပြီး ဘုဦးပေးလိုက်တယ်။ ပြီးမှ ကျင် ငယ်သွားစွန့်တော့ ပေါ့သွားတာပဲ။

တယ်ဟုတ်ပါလားဆိုပြီး ဘုန်းကြီး လဲ နောက်ထပ်တစ်ဥ ထပ်ပြီးဘုဦးပေး လိုက်တာ ဆီးအောင့်ရောဂါ ပျောက် သွားတယ်။ ဆီးသွားပုံတော့ အတော် ကောင်းတဲ့ အပင်ပဲ ဒကာလေးရဲ့'

ဆရာတော်လည်း သူ၏ ဆီးအောင့် ရောဂါ သက်သာသွားပုံကို ရှည်လျား စွာ အမိန့်ရှိနေပါသည်။ ကျွန်တော် လည်း ဆီးရောဂါအပြင် အခြားအသုံး ဝင်ပုံကို သိလို၍ မေးလျှောက်ရာ...

'မှန်ပါဘုရား၊ ကြက်သွန်ခါးကိုတော့ တပည့်တော်မကြားဖူးဘူးဘုရား။ မြင်လဲ မမြင်ဖူးဘူး။ အခု ဆရာတော် အမိန့်ရှိမှ သိရတာ ဆီးရောဂါအပြင် အခြားတာတွေ သုံးလို့ ရသေးသလဲ ဘုရား'

'အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးထံက ပြောမယ်။ ဆီးအောင့်ရောဂါ သုံးလို့ ရတယ်။ နောက် ဆီချိုယာတွေ မနက်တစ်လုံး ည တစ်လုံး စားပေးနိုင်ရင်လဲ ကောင်းတယ် ပြောတယ်။ ဘုန်းကြီး ကြားဖူးတာကတော့ ကာယ သိဒ္ဓိဝင် အပင်လို့တောင် ဆိုတယ်။ ကာယ သိဒ္ဓိနဲ့ပတ်သက်လို့တော့ ဘုန်းကြီး ကိုယ်တွေ ယုတ်ဘူး။ ဘုန်းကြီးက ဆီးကောင်းတယ် ဆိုရင် လုံလောက်ပြီ ဒီကြောင့် ကျောင်းမှာ စိုက်ထားတာ'

'ကောင်းပါပြီ ဘုရား တပည့်တော် ပြန်ရင် နှစ်ပင်၊ သုံးပင်လောက် နတ် သွားဦးမယ်ဘုရား'

'ကျောင်းမှာ ပေါ့ပါတယ် ဒကာ လေးရာ။ လိုသလောက် နတ်သွားပါ။ စိုက်လို့ စွဲသွားရင် အပွားပြန်ပါတယ်။ လိုအပ်တဲ့ ရောဂါသည်တွေနဲ့ ကြုံတော့ လဲ ကုသိုလ်ပြုရတာပေါ့'

'တင်ပါ့ဘုရား'

ကျွန်တော်လည်း ကျောင်းအောက် သို့ ဆင်းကာ ဆရာတော် လိုက်ပြသော ကြက်သွန်ခါးအပင်များထဲမှ သုံးပင်ကို နတ်ယူကာ ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက် ခွင့်ပန်၍ ပြန်ခဲ့ပါတော့သည်။

(ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ဝေါတောကျေးရွာ သီရိတော်ကျောင်း၊ ဆရာတော် ဦးပညာ တိက္ခအား ဂါရဝပြုလျက်...)

မောင်နေသွေး (ဝက်လက်)

အမျိုးသမီးများ

မီးယပ်ချမ်း ရောဂါအတွက်

ဆေးတစ်လက်နှင့်ပတ်သက်၍ ခြေကြားလိုက်ပါသည်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်၊ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၂၀၀)
တွင် ဦးလှကြည်(အောင်လံမြို့) ရေး
သား တင်ပြထားသော "မီးယပ်ချမ်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်"

ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရပါသည်။
ထိုဆောင်းပါး၏ အောက်ခြေတွင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ်
ဆရာဦးကျော်မိုးသိန်းမှ "စာရှုသူ
သူတော်တို့မှ သိလျှင် ခြေကြားပေး
ကြပါရန်၊ မည်သည့် ဝါးအမျိုးအစား
မဆို အသုံးပြု၍ ရနိုင်၊ မရနိုင်နှင့်
အကယ်၍ သီးသန့် အသုံးပြုရမည့်
ဝါးအမျိုးအစားရှိလျှင်လည်း ဖော်ပြ
ရေးသား ပေးဖို့စေလိုပါသည်"

ဟု မှတ်ချက်ပါ ရှိပါသည်။
သို့နှင့် အများသူငါ ဗဟုသုတရစေ
ခြင်းငှာ စာရေးသူ လေ့လာရရှိခဲ့သမျှ
တို့ကို ဖြန့်ဝေရေးသား ဖြေကြားတင်ပြ
အပ်ပါသည်။

စာရေးသူ လေ့လာမေးမြန်းခဲ့သူ
များမှာ နတ်မောက်မြို့နယ်၊ သမုန်း
ခင်ရွာမှ အရပ်လက်သည် အမေ
သိန်း(ဒေါ်သိန်းသိန်း-၆၃နှစ်) အရပ်
လက်သည် ဒေါ်ခင်မြင့်(၇၂-နှစ်)တို့
ဖြစ်ပါသည်။

'အမျိုးသမီးတွေ မီးယပ်ချမ်းထနေရင်
ဝါးခြမ်းမီးနဲ့ မီးလှုံတာ ဟုတ်တယ်ကွယ်။
ဘာလို့လဲဆိုရင် ဝါးခြမ်းမီးဟာ တစ်ခဏချင်း
မှာ မီးတောက်မီးရှိုန် တရှဲရှဲ တဟဲ့ဟဲ့နဲ့
ပြင်းထန်တယ်။

ပန်းပဲဖိုက မီးပူလို ရှူးရှူးရှဲရှဲ ပြည်ပြီး
အလွန် မီးရှိုန်ပြင်းတယ်ကွယ်။ မီးရှိုန် ပြတ်
အောင် ဝါးခြမ်းကို ဆက်တိုက် ထည့်ပေးပြီး
မီးလှုံတယ်။

ဘယ်ဝါးမဆို သုံးလို့ ရပါတယ်။
ဝါးမီးတိုင်းဟာ မီးပြင်းတာပါပဲ။ ဝါးခြမ်း

ကို မီးထည့်ရတာကတော့ ဝါးလုံးဆိုရင်
ဖောင်းခနဲ ပေါက်ကွဲတတ်တယ်လေ။
ဒါကြောင့် ဝါးခြမ်းကို သုံးရတာ။ ဝါးကို
လေးစိတ်ခွဲပြီး သုံးရတာပေါ့။

ဘယ်ဝါးအမျိုးအစားမဆို မီးဆိုက်
လို့ရပေမယ့် အဲဒီဝါးဟာ လုံးဝ ခြောက်
သွေဖို့ လိုတယ်လေ။ ဝါးအစို့ မခြောက်
တခြောက် တစ်ပတ်ရစ် ဝါးအစို့တွေကို
မီးဆိုက်ရင် မီးမတောက်သေးတဲ့ တစ်
ဖက်မှာ တရိုးရှိုးနဲ့ ဝါးအဆီ ညိုပျစ်ပျစ်
တွေ ထွက်လာမယ်။

ဝါးအစို့ရဲ့ အညော်နဲ့ကို မီးယပ်
ရောဂါသည် ရှူမိရင် သွေးပျက်ပြီး
ရောဂါတောင် ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်
ဝါးခြမ်းအစို့ဝါးလုံး မဖြစ်စေရဘူး။
လုံးဝခြောက်သွေတဲ့ ဝါးခြမ်းဖြစ်ရမယ်။
အဲဒါပဲ'

စာရေးသူအနေဖြင့် အနှစ်ချုပ်ဖြေ
ရပါလျှင်...

- ☉ ပုညသည့် ဝါးအမျိုးအစားမဆို သုံး၍ မိမိကို
၍ ရပါသည်။
 - ☉ မိမိကိုသော ဝါးခြမ်းသည် ခြောက်သွေ
သော ဝါးခြမ်း ဖြစ်ရပါသည်။ ပေါက်ကွဲမှု
မဖြစ်စေရန် ဝါးလုံးအတိုင်း မီးဖိုက်ရ
မသုံးရပါ။
 - ☉ စိုနေသော တစ်ပတ်ရစ်အစို့ ဝါးကို သုံးလျှင်
အဆီနဲ့ အညော်နဲ့ ထွက်ပြီး သွေးနုသားနု
မီးယပ်ရောဂါသည် ရှူမိလျှင် သွေးသားပျက်
ပြီး အရေးပြားရောဂါ ရရှိနိုင်သည်ပင် ဖြစ်
ပါသည်။
- တိုက်ဆိုင်သဖြင့် နတ်မောက်မြို့

ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်မှ ဆရာ
တော် ဦးနေပတီ မိန့်ကြားလိုက်သည်
ကို တင်ပြလိုက်ချင်ပါသေးသည်။

'ကြက်ကောင်လုံးကို ဝါးခြမ်းမီးနဲ့ မီးပြိုက်ပြီး
ချက်စားရင် အကောင်းလွန်းပြီး ဖျာစာတ်
တယ်ကွ။ မူလကတည်းက သွေးသားမသန့်
သူစားရင် နုနာတောင် စွဲတတ်တယ်။
ဆင်သားကို ရိုချိုထင်းမီးနဲ့ ချက်ရင် မနူး
မနပ်နိုင်ဘူး။ ဝါးမီးနဲ့ချက်ရင် အပြန်နုတယ်
ကွယ်။ ဓာတ်သဘောတွေပါတာပေါ့ ဒကာ
ကြီးရာ'

စာရေးသူ လေ့လာရရှိသမျှ ခြေ
ကြားတင်ပြ ရေးသားအပ်ပါသည်။

ဗဟုသုတတိုးပွား၍ အကျိုးကျေးဇူး
များကြပါစေ။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုစေးတိုက်

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံ့ဆေးပြား၊ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်ဆေး၊ အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နက သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဇိုလ်ကြီး) ဇနီးဒေါ်ကျွင်သိန်းသာစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၉၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ချွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၉၁၁ Y၀၀၉၀၉၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်ခဲ့သော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခဲ့သော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစားအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစားမကြာ လေထိုးလေအောင့် ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်ဆေးဆေးပူ၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံ့ဆေး ၀၉၁၂ Y၀၀၉၀၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၍ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တစ်ခါမျိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရစဉ်

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်နင်းနင်းကြည့်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၉၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

ဝိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဗ္ဗယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိမ့်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

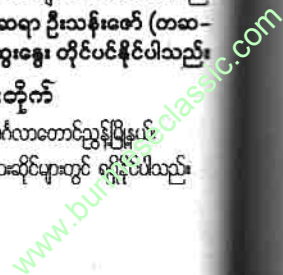
ဦးသန်းခေတ်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်ဆေး ၀၉၁၁ Y၀၀၉၀၉၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းဗီးနံ့များ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားများ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းခေတ် (တဆ- ၀၂၉၁၄) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုစေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာကျေးအနီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အဖြေပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ကမ္ဘာ့နဲ့တောင် မှ

မြတ်သမဏအား ဝမ်းတွားပူဇော်မှု ခရီးစဉ် (၂)

ခရီးသည် သူတော်

ယခင်လမှ အာဆင်

ဆရာတော်မှာ ကြိုးဖြေပေးသူမရှိ။ ဤပစ္စည်းများကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရသည်။ ဤခန္ဓာကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရသည်ဟု သံဝေဂယူလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုသာ ရှုမှတ်နေလိုက်ရာ ကြိုးများ အလိုအလျောက် ပြေလျော့ကုန်လေသည်။

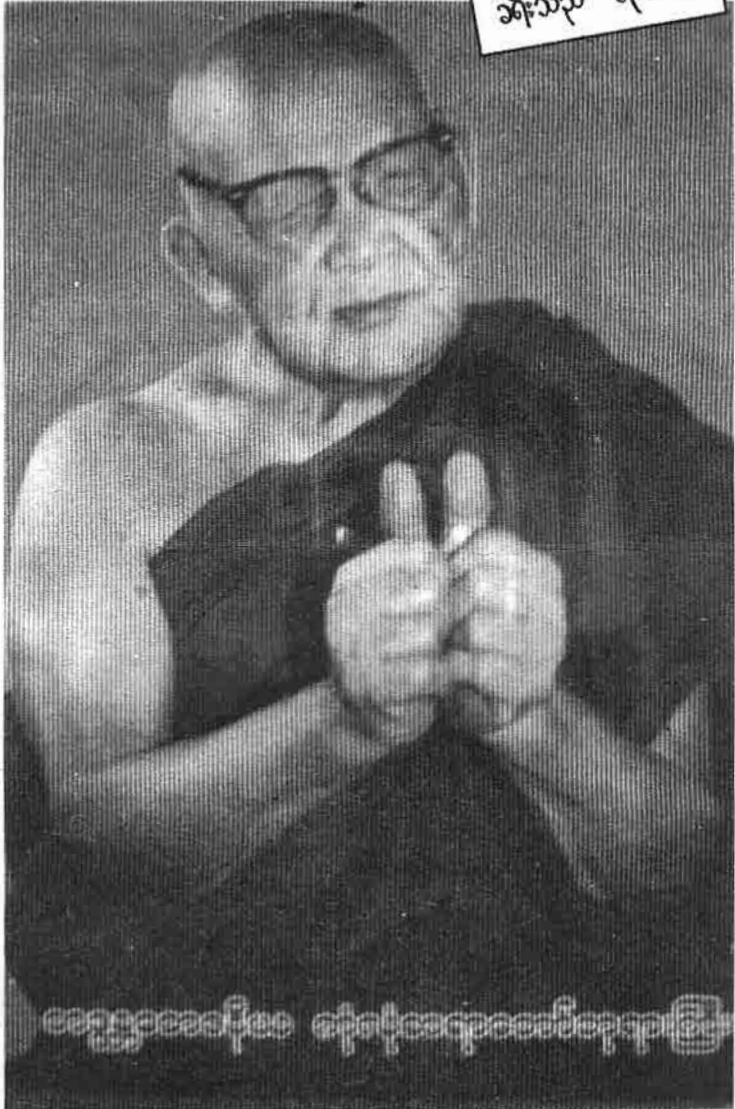
ထိုကြိုးများကို မီးပုံတွင်း ထည့်စေရာ လူဆိုးများ နေထိုင်ရာအိမ်များ မီးလောင်ပြီးလျှင် ဆရာတော်ထံမှ ယူထားသော ပစ္စည်းများ ပေါ်ထွက်လာရသည်ဟု ဆိုသည်။

စိတ်အကြံသိသူ

ဗေဒင်ဆရာ စာရေးဆရာတစ်ဦးသည် သူ့ဘဝအကြောင်းကို ဆရာတော်ထံ လျှောက်ထားလိုသော်လည်း ပရိသတ် အများရှေ့တွင် မသင့်လျော်ဟု ယူဆကာ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်က...

'အင်း တချို့ကလဲ ဆရာအလုပ်နဲ့ အောင်မြင်မလားလို့ မေးချင်ကြတယ်။ ဒါကလဲ မခက်ပါဘူး။ ဆရာအလုပ်နဲ့ အောင်မြင်ကြီးပွားချင်ရင် ဆရာနဲ့တူအောင် ထိန်းသင့်တာထိန်း။ ကျင့်ကြံအားထုတ်သင့်တာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမှာပေါ့' ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။

အလားတူပင် 'ယခု လာသော ဧည့်သည်များမှာ မသန့်ရှင်းပါ'ဟု မိန့်ကြားပြီးနောက် မကြာမီ အရက်နဲ့ ထွက်နေသော လူတစ်စု ရောက်လာ F.6A, November, 2013.

ဆရာတော်၏ လက်မနှင်ဖက်တွင် ကနိုက်ထီးရိုးနှင့် နဂါးရံဘုရားများ ဝယ်ငမုတ်

ကာ ဆရာတော်အား ကန်တော့ကြသည်ကို ကြုံရသကဲ့သို့ 'ယခု လာနေတဲ့ ဧည့်သည်တွေရဲ့ကားကို ကျောင်းဝင်းထဲ မဝင်ပါစေနဲ့၊ အလွန်နံလှ

တယ်။ ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းများကို ချပြီးမှ ဝင်ပါစေ'ဟု မိန့်ကြားရာ ဘုရားဖူး ကားတစ်စီးတွင် ပါလာသည့် ဝက်သားများကို ကျောင်းဝင်းအပြင်၌ နှာဗျာရောင်ခြည်မရှိစင်း ၄၁

www.burmeseclassic.com

တရားစွပ်စင်ခံရစဉ် ကုံလုံဆရာတော်

၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ချစ်ဦးမှ ဆရာတော်ထံ ဝင်ဖူးခွင့်ရသည် ဟု သိရပေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်မှ အာရုံအကြောင်းများ

ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ယာလက်မ တွင် နဂါးရုံဘုရားပုံနှင့် လက်ဝဲလက်မ တွင် ကျိုက်ထီးရိုးပုံ ပေါ်နေသည်ဟု ဆိုသည်။

လက်ဝဲဘက် လက်ဖဝါးတွင် ရှင်ဥပဂုတ္တပုံနှင့် လက်ယာဘက်တွင် ရှင်သီဝလိပုံတော်များ ပေါ်နေသည်။

လက်ယာခြေဖဝါးတွင် ကြာဖူးပုံ နှင့် လက်ဝဲဘက်တွင် ကြာခွက်ပုံ ပေါ်နေသည်။

ရင်ဘတ်တော် အလယ်တည့်တည့် တွင် မြဘုရားပုံပေါ်နေသည်။

ဟူ၍ တကောင်းဆရာတော် နန်းတော်ရှေ့ ဘဒ္ဒန္တပဝရ၏ ရေးသားချက်ကို ဖတ်ရှုရသည်။

ဆရာတော်၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု

- ◆ ကုံလုံဆရာတော်ကြီးသည် လဲလျောင်း၍ တရားရှု မှတ်သည်ပုလ္လံ၍ အအိမ်အနေ နည်းလှသည်။
- ◆ ကန်ထောင့်ကျောင်းဆရာတော်ဦးအာစိတ္တ တိုက်တွန်းသဖြင့် ကုန်းသာရွာတဲကျောင်း တွင် သီတင်းသုံးစဉ် ပုဂံပတ်အလုပ်များ ကိုသာ စတင် အားထုတ် ကြိုးပမ်းတော်မူ သည်(၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၃၀၄ ခုနှစ် ကြားကာလ ဖြစ်သည်။)
- ◆ ၁၃၀၈ ခုနှစ် နယုန်လဆန်း (၁၃)ရက် ည(၁၀)နာရီတွင် တောထွက်ကာ တော်နှင့်ဂူ ကျားတွင်းထုတ်၍ တောမှီကျင့် ကြံတော်မူသည်။
- ◆ အောင်ယင်္ဂါလာလိုဏ်ဂူတွင်လည်း အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း တရားအားထုတ် ကျင့်ကြံတော်မူခဲ့သည်။

◆ ဇိနာန်တွင်းမှ ရုပ်ကလာပ်တော်

www.burmeseclassic.com

ကံလုံဆရာတော်

စသည်ဖြင့် ဆရာတော် တရားကျင့် ဖို့ကို ရေးသားကြသော်လည်း သမထ၊ ဝိပဿနာ မည်သည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မည်သို့ အားထုတ်သည်ဟု ရှာဖွေ မတွေ့ရှိပါ။

အခြားပညာရပ်များ အနေဖြင့် ဆရာရင်းဖြစ်သူ ဦးကိတ္တိသည် လုပ်ရက်နှင့် ဘောသဇ္ဇနယ ဆေးပညာ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ရာ ကံလုံဆရာတော် သည်လည်း အတန်သင့် လေ့လာ တတ်မြောက်ခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိ၏။

ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တနှင့် ဦးကန္တမာတို့ ထံမှ ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊ ဆေးဝါးပညာ၊ အင်းပညာ၊ မန္တရားပညာ၊ အလင်းဝိဇ္ဇာ ပညာများ ဆည်းပူးခဲ့ကြောင်း သိရ သည်။ ဂဠုန်တောင်ရှိ သာသနိက အဆောက်အုံများတွင် ဆရာတော်၏ အနုပညာလက်ရာ များစွာ ပါဝင်သည် ဆိုလေသည်။

ကံ့ကော်အောင်မြေနှင့်

ပါရမီကျောင်း

စဉ်ကျောင်းပိမာန်မှထွက်ကာ ကံလုံ ကျောင်းတိုက်အတွင်း ဝင်ခဲ့ကြရာ ကံ့ကော်အောင်မြေသို့ ရောက်ရှိ သည်။ တန်ဆောင်းငယ်နှင့် ကျောက်စာ တစ်ချပ် စိုက်ထူထားရာ...

‘ကံ့ကော်ပင်ခြေ ကံလုံသာသနာ့အောင်မြေ မော်ကွန်းကျောက်စာ’

ဟု ခေါင်းစီးတပ်လျက် ကံလုံဆရာ တော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို ကမ္မည်း တင်ထားလေသည်။ ဆရာတော်သည် ဤနေရာ၌ တရားကျင့်ကြံအားထုတ် ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

လက်ယာတက်မျက်လုံး ဖွင့်ဖန်

မြိုင်မောင်မြိုင်၊ ဦးဝိစိတ္တ၊ ဦးကန္တမာတို့၏ အနုပညာလက်ရာများကို မြိုင်မောင်မြိုင်က ရေးဆွဲပေးခဲ့သည်။

◆ သီရိစကြာရတနာ ဇာတ်ပုံကားနှင့် ဆီဒင်မု ရုပ်တုနှင့် ဇာတ်ပုံကားနှင့်

ကံ့ကော်အောင်မြေ၏ မျက်နှာစာတွင် ကံ့လုံဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ဖူးသည့် ပါရမီကျောင်းဆောင် တည်ရှိသည်။ ဤကျောင်းတွင် ကံ့လုံဆရာတော်ကြီး ၁၃၄၄ ခုနှစ်မှ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်အထိ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ကျောင်းတွင်း၌ ရာကျော်ဆရာတော် အရှင်သဒ္ဒမ္မဒေဝကီတို့ ပုံတော်နှင့် မြစ်မီးတောင်ညို သာသနာပြုဆရာတော် အရှင်ခမ္ဘိကတို့၏ ပုံတော်များ ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကံ့လုံဆရာတော် ရှိစဉ်ကပင် ဤပုံတော်များ ထားရှိခဲ့ကြောင်း ကျောင်းနေရဟန်းတစ်ပါးက မိန့်ကြားတော်မူသည်။ (ဆရာတော် ဦးဓမ္မိကသည် ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်၍ မပုပ်ပျက်သော ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မြစ်မီးတောင်ညို၌ ယနေ့တိုင် ပူးတွေနိုင် ၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။)

သီရိစကြာရတနာကျောင်းတော်

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်ကြီး ပျံတော်မမူမီ နောက်ဆုံး သီတင်းသုံးခဲ့သည့် သီရိစကြာရတနာကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်လေ့လာသည်။ ကျောင်းတော်၏ အနောက်တောင်ဘက် ကုန်းမြင့်တစ်နေရာတွင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင် တည်လုပ်ခဲ့သော စေတီပုထိုးများစွာကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ညိုရပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသော်လည်း ကောင်းမှုစေတီပုထိုး သာသနိက အဆောက်အအုံများကို တပည့်သာဝကများက ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံလျက်ရှိကြောင်း ကြားသိရပေသည်။

သီရိစကြာရတနာ ကျောင်းတော်

၏ ထည်ဝါလှသော မုခ်ဦးမှတစ်ဆင့် ဖြတ်ကျော်ဝင်ရောက် လာသောအခါ ခန်းမအတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် သုံးဆူ စံပယ်တော်မူသည်ကို ဖူးမြင်ရသည်။ ကျောက်ဖြူသားရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

ရှေ့တော်မှောက်တွင် ကံ့လုံဆရာတော်ကြီးရုပ်တုကို စားပွဲရှေ့ ကုလားထိုင်၌ ကိုယ်ကိုစောင်းမို၍ ထိုင်တော်မူဟန်ဖြင့် မြင်တွေ့ရသည်။ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ကိုယ်စား ရုပ်တုတော်များ ထုလုပ်ပူဇော်ရာတွင် တင်ပျဉ်ခွေပုံတော်ကိုသာ အတွေ့အမြင် များသဖြင့် ထူးခြားသော ပူဇော်မှုဖြစ်သည်။

ဤရုပ်တုတော်ကို ဆရာတော်၏ ဆံတော်စစ်များ၊ ကျန်းမာရေး စစ်ဆေးစဉ်က ထုတ်ယူထားသည့် သွေးတော်များ ပါဝင်ဖွဲ့စည်း သွန်းလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

▲ ကုံလုံဆရာတော် သက်တော်(၂၀)ကန့်

ဤရုပ်တုတော်မှ ဆံပင်များသည် ရှင်သန်နေသည့်ပမာ ရှည်ထွက်လာ သဖြင့် ရိတ်သင်ပေးရသည်ဟု ကမ္ဘည်း စာတန်း ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။

ရုပ်တုတော်သည် မျက်နှာတော် အမူအရာပြောင်းလေ့ရှိကာ ငါ့တရော် ဆရာတော်က ရုပ်တုတော်ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းထက် ကိုယ်စားတော်ဟုသာ ခေါ်ဝေါ်သင့်ကြောင်း ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ရောက်ရှိမိန့်ကြားခဲ့ ကြောင်းလည်း ဖတ်ရှုရပေသည်။

ရုပ်တုတော်အနီးတွင် ကုံလုံဆရာ တော် ရဟန်းဘောင်ဝင်ကာစ သက်

တော်(၂၀)အရွယ်ပုံတော်ကို လေ့လာ ကြည့်ညှိနိုင်လေသည်။

ကုံလုံဆရာတော် ရုပ်တုတော်အား ရှိခိုးကန်တော့ပြီးနောက် ကုံလုံကျောင်း တိုက်တွင်းမှ ပြန်လာခဲ့ရာ လမ်းတစ် လျှောက်တွင် ဖူးမြော်ရသည့် ဆရာ တော်၏ ကောင်းမှုစေတီ မြောက်မြား စွာက ဆရာတော် ဆောင်ရွက်တော် မူခဲ့သည့် သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ အတွက် သာဓုအနုမောဒနာ ပြုမိရပေ သည်။

ကုံလုံဆရာတော်နှင့် ပတ်သတ်၍ ရွှေကျင်သာသနပိုင် ညောင်ရွှေ

ကန်ကြီး ဆရာတော်ကြီးက ...

ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမျိုး ကြဲခဲ၏ တွေ့ခဲ၏ သူလို လဲ ပြစ်နိုင် သူပါရမီကား အလွန်ထူးခြား ၏။ "လောဘပယ် ဒေါသကွယ် မောဟပယ် သစ္စာလွယ် ခန္တီမူလ၊ ပဏန" လို့ ခေါ်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အဆုံးအမဟာ ဗုဒ္ဓဝပ္ပရဲ့ အရင်းအမြစ် ဖြစ်တယ်။

ပိဋကတ်သုံးပုံ ခြုံလိုက်ရင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာလို့ရတယ်။ အခု ကုံလုံဆရာတော်ရဲ့ အဆုံးအမဟာ အဲဒီအညာ ကိုင်ထားတာ ပဲ။

ဟူ၍ သုံးသပ် မှတ်ချက်ချထားလေ သည်။

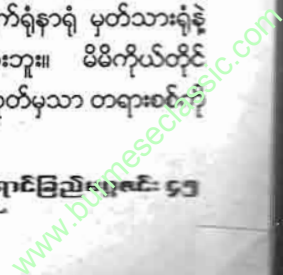
ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒအချို့

သရဏဂုံ

သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးခြုံ လုံးစုံသိဒ္ဓိ ဟိတ်လို့ ဆိုတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒါ ခြုံထားလိုက်ပေါ့။ အန္တရာယ်ကင်း၊ ကပ်ကျော်နင်း၊ ပေါ်ခြင်းလာဘ်မဆိတ်၊ အဆန်းလဲမရှိပါဘူး။ အဲဒီသရဏဂုံ ရိုးရိုးလေးကိုပဲ ပေါက်မြောက်အောင် မြင် ပွားများအားထုတ်ပါဦး။

တရားစစ်

* လောဘပယ် ဒေါသကွယ်၊ မောဟပြယ် သစ္စာလွယ်၊ ခန္တီသည်သာ မူလပဓာန၊ အပိုက်ကင်း အလင်းရောက်၊ အရှုပ်ကင်း အရှင်းရောက်၊ အပူကင်း အအေးရောက်၊ အေးအေးနေ သမ္မုဒ္ဓေ။ တရားဆိုတာ လှပလှပမရ၊ တောင်း ယူလို့မရ၊ ကျက်ရုံနာရုံ မှတ်သားရုံနဲ့ လဲ မပြီးသေးဘူး။ မိမိကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှသာ တရားစစ်ကို ရမှာပါ။

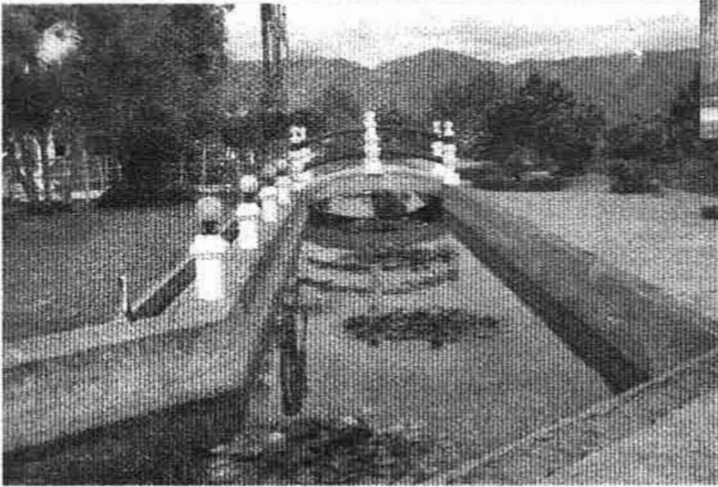

❖ ဗီမာန်ဘည် မုတ်ဘမ်ထက္ကုတ်စာ

တံဆိပ်ရွက်မှ ရုပ်တံများ ❖

❖ ဖတ်လည်ကာနိတင်သော ကျုံးထရ

မကောင်းလျှင်ခံ ကောင်းလျှင်စံ

- ★ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကိုယ်တိုင်ပြု ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံသည်။
- ★ အကုသိုလ်မှု ကိုယ်တိုင်ပြု ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံသည်။
- ★ အခြားတစ်ယောက်က ကူညီမှု ခံရမရှိပြီ။
- ★ မကောင်းမှုဆိုတာ ဆိတ်ကွယ်ရာ ဘယ်မှာမရှိပြီ။
- ★ လူမမြင်သာ နတ်မြဲဟော သေချာ မြင်သိသည်။
- ★ ကံတရားမှာ များသတ္တာ မျက်နှာ

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မလိုက်ပြီ။

- ★ ကမ္မသတ္တိ ဆန်းကြယ်တိ မုနိအရှင် ကုန်အစင် သိမြင်နိုင်ပါသည်။
- ★ ကွယ်လွန်သောအခါ ကိုယ်တည်း သာ ခေါ်ရာလိုက်ရသည်။
- ★ မကောင်းလျှင်ခံ ကောင်းလျှင်စံ ထုံးစံဓမ္မတာ မုတ်ရမည်။
- ★ ကမ္မဝိပါကော အစိန္တိယော = ကံ အကျိုးပေးသည် မကြံစည်နိုင် လောက်အောင် ဆန်းကြယ်၏။

ဒါန သီလ ဘာဝနာ

- ❖ လူယူမရ မြတ်ဓမ္မ ကျင့်ကြံ ကိုယ်

တိုင်သာ။

- ❖ တောင်းယူမရ မြတ်ဓမ္မ ကျင့်ကြံ ကိုယ်တိုင်သာ။
- ❖ ကျက်ရုံ နာရုံ မုတ်သားရုံ သိရုံ မပြီးပါ။
- ❖ ရုပ်နာမ်နှစ်သင်း ဖြစ်ပျက်ခြင်း ထင် လင်းသေချာ ရှုဖွားပါ။
- ❖ ခန္ဓာကိုယ်က တရားပြု ရအောင် ယူကြပါ။
- ❖ ခုရှုချခြင်း တရားကိန်း ဇာတ်သိမ်း နိဗ္ဗာန်တာ။
- ❖ ခန္ဓာရထား ဆီကုန်ငြား အသွားရပ် ပြီဗျာ။
- ❖ ရှုကြပွားကြ စောင့်ထိန်းကြ လှူကြ မြန်မြန်သာ။
- ❖ ဘာဝနာသီလ လှူဒါန ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် သာ။

နောက်ဆုံးဩဝါဒ

ကိုလုံဆရာတော်ကြီးသည် ပျံလွန် တော်မူရန် (၁၀)ရက်အလို (၂၀-၁-

၂၀၀၄)ရက်နေ့ နံနက်(၉)နာရီတွင် ထယ်သွန်းကျေးရွာအုပ်စု၊ သဲကုန်းရွာ အလယ်တန်းကျောင်းတွင် နှစ်ထပ် စာသင်ဆောင်၊ ကွန်ပျူတာဆောင်၊ ဆရာ ဆရာမများ နားနေဆောင်နှင့် ပန်းဥယျာဉ်တို့ လှူဒါန်းထားခဲ့သည်ကို သွားရောက်ကြည့်ရှု ညွှန်တော်မူစဉ် ကျန်းမာရေး ပကတိကောင်းမွန်နေ၏။

(၂၁-၁-၂၀၀၄)နေ့ နောက်တစ်နေ့တွင်ဝင်းသွားရာ၌ သွေးပါ၍ ကျန်းမာရေးမှာ ရုတ်ခြည်း ယိုယွင်းလာ၏။

(၂၂-၁-၂၀၀၄)နေ့တွင် လေကြောင်း ခရီးမှ ရန်ကုန်သို့ ပင့်ဆောင်ကာ အထူးကု သမားတော်ကြီးများက နေ့ည အချိန်ပြည့် ကြပ်မတ် ကုသပေးကြသည်။ သို့သော် သတိ ပြန်လည်လာခြင်းမရှိဘဲ (၃၀-၁-၂၀၀၄)နေ့ နံနက်(၀၀း၁၅)နာရီတွင် ခန္ဓာဝန်ချွတ်တော်မူသည်။

ဘဝတာတစ်လျှောက် ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန်ခဲ့ကာ နောက်ဆုံး အချိန် ရက်ပိုင်းလေးမျှတွင် ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဖောက်ပြန်ကာ ခန္ဓာဝန်ချွတ်တော်မူသည်မှာ မော်လမြိုင်မြို့၊ သက်တော်ရှည် ကော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဖြစ်တော်စဉ် ဆင်တူလှသည်။

ကော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဥတ္တမသည် သက်တော် (၁၀၈) နှစ်၊ သိက္ခာတော် (၈၈)ဝါအရ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလဆန်းတွင် ကျန်းမာရေး အခြေအနေ ရုတ်တရက် ယိုယွင်းလာခဲ့သည်။

ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန်ကာ သက်တော် (၁၀၈)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း အုန်းနို့ဆီ(အုန်းသီးဖတ်ကို ညှစ်၍ရသော အုန်းနို့ကို ဆီပြန်အောင် ကျိုချက်ထားသည်။) မောင်းထောင်ချိုင့်တစ်လုံးစာမျှ နေ့စဉ် ဘုဉ်းပေးနိုင်သည့်အပြင် 'ငါ့မှာ ဘယ်ဘူတာ ဆင်းရမယ်မှန်း မသိသေးဘူး' ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်ဖြစ်၍ ဤသို့ ရုတ်တရက် ဖြစ်လာသော အခါ ဒကာ၊ ဒကာမများ ပူဆွေးကြကုန်၏။

ဆရာတော်ကြီးက...
'ဘုန်းကြီး တဝတစ်လျှောက် ကျန်းမာရေး အထူး ကောင်းမွန်ခဲ့ပေမယ့် ဘဝနိဂုံးအချိန်မှာ ခန္ဓာဒိမ်အတွင်း ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဖောက်ပြန်မှုကို သံဝေဂပွားကြပါ။ လူ့ဘဝ ဒုက္ခကြီးမားလှတာကို သတိရကြပါ။ ဒီဘော့ထက်ကြီးဝတ်ဝယ် ပြုစုလုပ်ကျွေးကြတဲ့ တပည့်သားမြေးများပေါ် ဘုန်းကြီး ပြောပေးဆိုမှာရှိခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ကျေးအေးကြပါ။ မယ်နားမလည်လို့ ဘုန်းကြီးပေါ် ကျူးလွန်

ပြစ်မှားမိကြတဲ့ ကံသုံးပါးအပြစ်များကိုလဲ ဘုန်းကြီးက ခွင့်လွှတ်ကျေးအေးပါတယ်' ဟု ဆုံးမ မှာကြားလျက် ဝေဒနာရှုမှတ်ကာ ခန္ဓာဝန်ချွတ်တော်မူခဲ့သည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၀)ရက်နေ့ နံနက်(၁၀း၂၀)နာရီတွင် ပျံလွန်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ကုံလုံ ဆရာတော်ကြီးသည်လည်း အောက်ပါအတိုင်း နောက်ဆုံးဩဝါဒအဖြစ် မှာကြားတော်မူခဲ့ကြောင်း ဦးအောင်မြင့်ထွန်း၏ အဖွဲ့ဖွယ်ကိုးဂုဏ်ထေရ်ကုံလုံ (တတိယတွဲ) စာမျက်နှာ-၁၄)၌ ဖော်ပြထားလေသည်။

ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံးဩဝါဒ

'ငါ့မှာ ဘယ်နေ့ဘယ်ရက် ဘယ်မိနစ်စက္ကန့်ပိုင်း လိုက်မသိနိုင်၊ ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးပြီး အလင်းတတ် တွေ့ရှိရပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေပါတယ်။ နောက်ပိုင်း လက်ရှိ သာသနာကို ပိုင်းဝန်းကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ကြဖို့နဲ့ တညီတညွတ်တည်း စည်းစည်းလုံးလုံး နေထိုင်သွားကြ' ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။
သမုတိ၊ ပရမတ်၊ သံဃာအစုံအား ဝပ်တွားဦးညွတ်လျက်...

ခရီးသည် သုတေသီ

စာရွှေလှူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့...
မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ဦး သမိုင်းမင်္ဂလာ ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။
ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤတုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းခံ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သားမင်း ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံဆေးပြား

အမှတ်တံဆိပ်

၀၂၁၁ Y ၀၉၅၅၀၀ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်

တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၀၁၀

လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော်စာရေး ဆရာများ ဆုံကြသည်။ ကိုဇော်ရဲနိုင်၊ ကိုအောင်မြတ်ဦး၊ ကိုနေမျိုးသီဟတို့ကို တစ်ဝိုင်းတည်းတွင် တွေ့ရသည်။ ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “လာထိုင် ကိုယဉ်တင့်... အဟွပ်...အဟွပ်...အဟွပ်”

“ချောင်းဆိုးလှူရည်လား...ကိုဇော်ရဲနိုင်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... ဆေးလိပ်မသောက်၊ ကွမ်းမစားဘဲနဲ့ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်ချောင်းဆိုးမှန်းမသိဘူး”

“ရာသီဥတု အကူးအပြောင်းမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ အာဂန္ဓကရောဂါပဲ”

“ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီမို့ ကျွန်တော်တို့ထက် ရောဂါအကြောင်း ပိုနားလည်မှာပါ ရှင်းပြစမ်းပါဦး”

“ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်နိုင်ရင် ကျန်းမာနေတာပါပဲ...ဒါပေမဲ့ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်နဲ့ ဥတုသမုဋ္ဌာန် လွန်ယတ်လွှဲမှား ပြုဖန်များရင် အာဂန္ဓက ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ စလာတာပဲ...ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်ရတာ ရေချိုးစောတာမျိုး ရာသီနဲ့ မတည့်တဲ့အစားအစာကို စားတာကစပြီး ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်စလာတာပါ”

ဆရာနေမျိုးသီဟက ဆက်ပြောသည်။ “ကျွန်တော်တို့လို ကွမ်းစားတဲ့သူတွေ ဆေးလိပ်သောက်တဲ့သူတွေအတွက် ချောင်းဆိုး ရင်ကျပ်ရောဂါ မကင်းဘူးဗျာ...ဒါကြောင့် ဘယ်ဆေးကို ဆောင်ပြီး သုံးစွဲရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး”

“ရာသီမရွေးလဲ စားသုံးနိုင်ပြီး ရာသီအကူးအပြောင်းတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် သလိပ်ကပ်ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေးတစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ...ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ သမားတော် ဦးကိုကိုကြီးက ရောဂါရှင်များကို လက်တွေ့ကုသပေးခဲ့ပြီး အစွမ်းထက်ထိရောက်မှုကို သိရှိပြီး ဈေးကွက်ထဲမှာ ဖြန့်ချိနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံဆေးပြားရှိတယ်။ ကလေး၊ လူကြီးအရွယ်မရွေး သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျာ”

“အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံဆေးပြားရဲ့ ဆေးအညွှန်းကိုလဲ ပြောပြပေးဦးမုပေါ့”

“ဆရာတို့အားလုံး သုံးစွဲချင်ရင် သုံးစွဲရအောင် ဆေးအညွှန်း

သလိပ်ပျော်၊ ရင်ချောင်း၊ အစာကြေဆီ၊ ဝမ်း၊ သွေးလေညီညွတ်အောင်

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြားကိုဆောင်

ပြောပြပေးပါမယ်။ ဆေးအညွှန်း မပြောမီ ကျွန်တော် လက်ဆောင်ရ တဲ့ဆေးဘူးထဲက သားမင်း သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြား (၄)ပြား ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင် ရေနှေးနဲ့ အရင်သောက်လိုက်ဦး... ကဲ ပြောတော့မယ် နားထောင်...သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရိန်းငုံ ဆေးပြားဟာ ရာသီဥတု အကူးအပြောင်းကြောင့် အအေးမိခြင်း၊ နှာစေး ချောင်းဆိုးခြင်း၊ အပူရှပ်ခြင်း၊ အပူချောင်းဆိုးခြင်း၊ ရင်ကျပ်သလိပ်ကပ်၊ ချွဲကျပ်ခြင်း၊ သလိပ်ပုပ်ထခြင်း၊ လည်ချောင်းစပ်ယား၍ ချောင်းဆိုးခြင်း၊ ကျောရင်အောင့်၍ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်းများကို ကွမ်းရွက်စိမ်းရည် (သို့) ရေနှေးနဲ့ သောက်ရင် သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျာ”

“ကောင်းတယ်ဗျာ... ဆက်ပြောပါဦး”

“အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ လေထိုး၊ လေအောင့်၊ လေနှာရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေပွခြင်း၊ လေချုပ်၍ မအီမသာဖြစ်ခြင်းများ ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး ဆီ၊ ဝမ်းလေချုပ်ခြင်းများကို မှန်ကန်ညီညွတ်စေတဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျာ...ခံတွင်းအနံ့မကောင်းသူများနဲ့ မူးဝေ၊ ပျို့အန်ခြင်းများအတွက် ငုံပေ၊ပါက ခံတွင်းလဲရင်၊ မူးဝေခြင်းလဲ ကင်းလျက် ခွဲသလိပ်ပျော်စေပါတယ်။ ကလေး၊ လူကြီး နေ့စဉ် သုံးစွဲရင် အစာကြေရင်ချောင်ပြီး အစားအစာ စားချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေတယ်တဲ့ဗျာ”

ဆေးအညွှန်းများ တရစပ်ပြောပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားဆက်ပြတ်သွားချိန်တွင် ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “ဆရာကိုယဉ်တင့် တိုက်လိုက်တဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ်သလိပ်ပျော်ငုံဆေးပြားရဲ့ အစွမ်းတော့ပြုပြီဗျာ...ဆေးသောက်ပြီး နာရိဦးအတွင်းမှာ ခံတွင်းလဲရင်၊ သလိပ်လဲပျော်ပြီး ရင်ချောင်သွားတယ်...သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော် ပူရိန်းငုံဆေးပြားရဲ့အစွမ်းကို လုံးဝယုံကြည် လိုက်ပြီ...ကျွန်တော်လဲ သုံးစွဲမယ် အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်း၊ ဂုဏ်သတင်းကို တစ်အိမ်တက်တစ်အိမ်ဆင်း သတင်းပေးဦးမယ်ဗျာ...”

www.burmeseclassic.com

ခွေးရုပ်ရွာ စေတီအနောက်ဖျားမှ

ကျောက်ပန်းအိုးစောင်

ယခင်လမှ အဆက်

မြတ်စီန္ဒေထံတော်ပါးသို့ (၂)

စင်သိုလ်

'ဆရာတော် ဦးသုမန၊ ဦးပဉ္စင်း ကောဝိဒတို့ တက်ကြွစွာနဲ့ ဦးဆောင် သလို ရွာသူရွာသားတွေကလဲ အားကြီး မာန်တက် ဝိုင်းဝန်းကြလို့ စေတီတော် ကြီး ထီးတော်တင် အနေကဇာတင်ပွဲ တော်ကြီး ဖြစ်မြောက်သွားပါတယ်။

အဲဒီနေ့မှာ ရုပ်နီးရုပ်ဝေးက ပရိသတ် တွေ ရာချီပြီး လာကြတယ်။ တောင် ပေါ်မှာရှိတာက ဆယ်ပြည်ဝင် ဆန် အိတ်ဝိုင်းကလေးတစ်ဝိုင်းတည်း။ ဟင်း ချက်စရာတွေက ဝန်းကျင်မှာ ရှာဖွေလို့ ရပါတယ်။

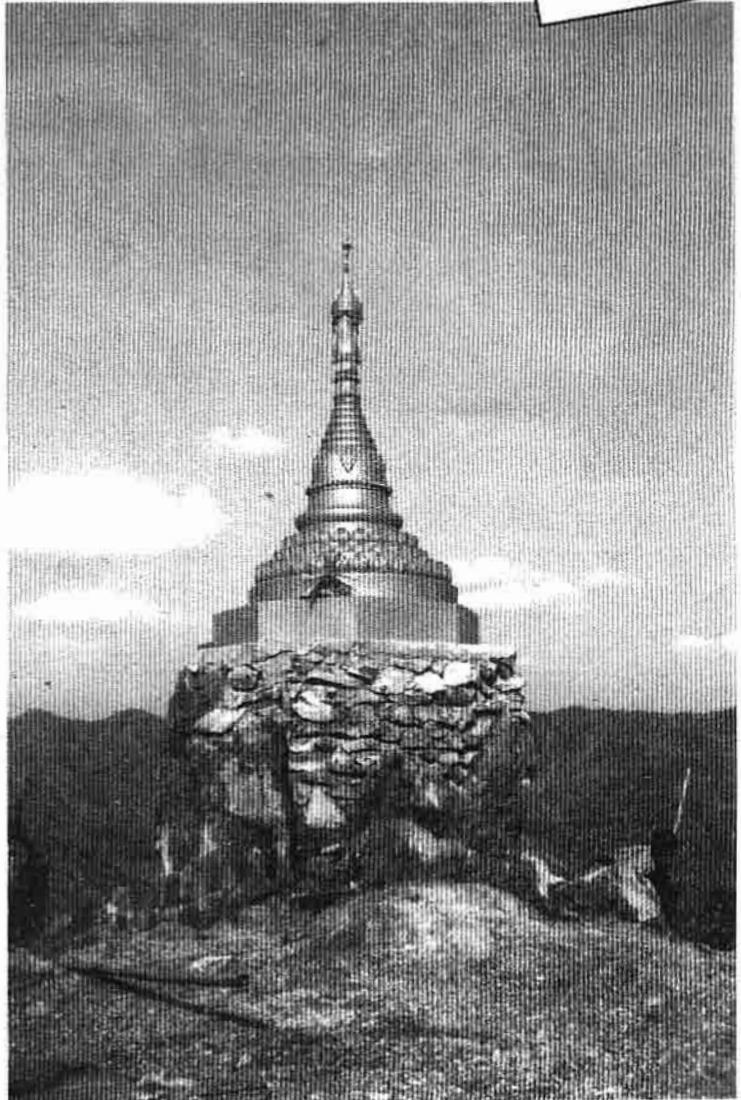
ထမင်းအတွက်သာ အခက်ကြုံနေ ရတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက "အဆင် ပြေသွားပါလိမ့်မယ် စိတ်မပူပါနဲ့" လို့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ မိန့်တော်မူပါ တယ်။

ထီးတော်တင်ပွဲမှာ ရဟန်းသံဃာ အပြင် လာသမျှ ပရိသတ်ကို ထမင်း၊ ဟင်း တည်ခင်း လှူဒါန်းပြီးတဲ့အခါ ဆန်တစ်တင်ခွဲဝင် ဆန်အိတ် လေးအိတ် ဦးနေသေးသဗျား'

'ပန္နက်ချတုန်းကလို အလိုအလျောက် ရောက်လာတာလား'

'အဲဒီလိုတော့ပဟုတ်ပါတဲ့။ ရှမ်း ပအိုဝ်း တောင်သူ ငွေ ဝိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ လေ့ အရ ပွဲတော်လာသူတိုင်း ဆန်တစ်ဆုပ် ကြက်သွန်တစ်ထုပ် စသဖြင့် တတ်နိုင် သလောက် သယ်လာပြီး လှူဒါန်း ကုသိုလ် ပီဝင်ကြတယ်လေ။

သူတို့သယ်လာတဲ့ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ဝှက်၊

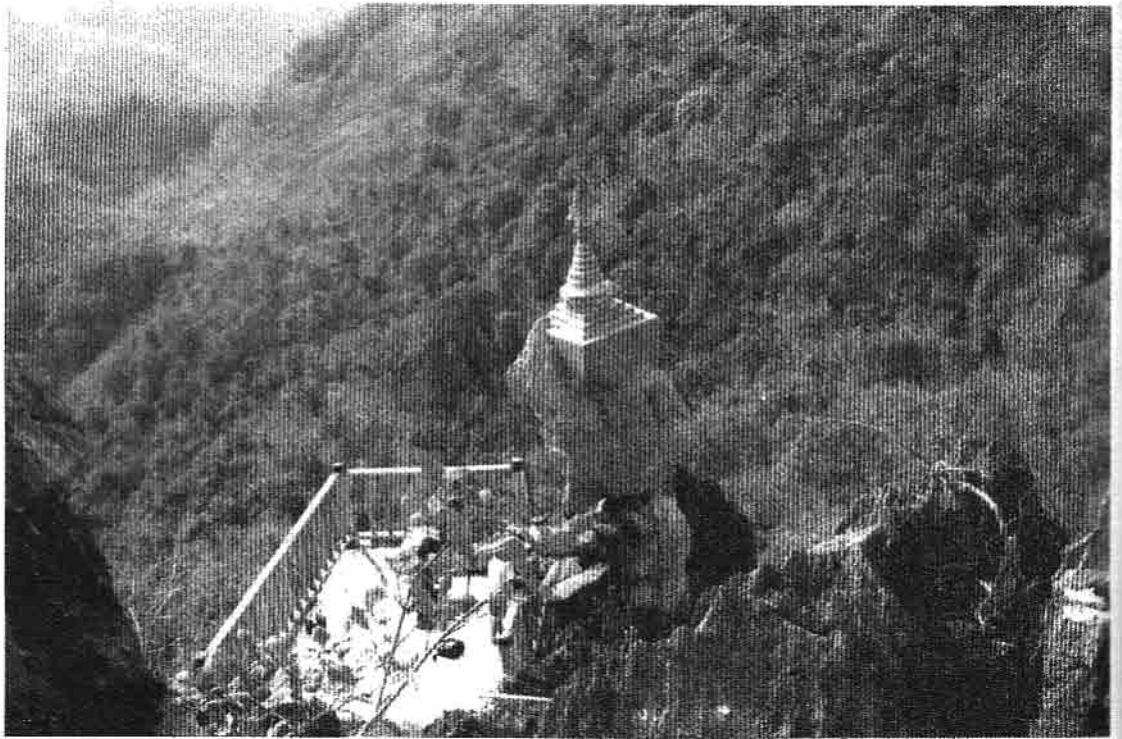

◆ တောင်ကလယ်ဆီမှ (၉)တောင်ပြည့်စေတီ

ကြက်သွန် ဟင်းချက်စရာတွေက လုံလောက် တဲ့အပြင် ပိုလှုံ့နေတာပေါ့' ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ရုက္ခာလောကမှ
ကော်ရော်ခြင်းပေလော
စေတီတော် စံပယ်ရာ ကေဒ္ဓာက်ပန်း
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုစည်း ၅၉

www.burmeseclassic.com

◆ တောင်ကလယ်မှ မြင်သည့် ထေရီနှင့် ရေပြိုင်

အိုးတောင်တွင် ဒန္တကူးပင်များစွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်။ အနီး ဝန်းကျင်တွင် တစ်ခုတည်းသော ဒန္တကူး ပင်ပေါက်ရာ မြေဖြစ်၏။

စေတီတော် ပွင့်ထွန်းတော်မူသော အခါ တောင်အဝန်းရှိ ဒန္တကူးပင်များ ဝေဆာစွာ ဖူးပွင့်ကြသည်ဟု ကိုရင်ကြီး ရှင်ဉာဏီသာရ မိန့်ကြားသည်။

ကိုရင်ကြီးသည် ယခုအခါ အသက် (၄၀)နှစ်အရွယ်ရှိကာ ထိုစဉ်က အသက်ဆယ်နှစ်ကျော် ကိုရင်လေး ဘဝဖြင့် ဆရာတော်ဦးသုမနနှင့် အတူ လိုက်ပါလျက် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုခဲ့ ရသည်။

'ကိုရင်တို့ ကျောက်ပန်းအိုးတောင် တက်ရင် ကျောင်းက ငှက်ပျောသီးတွေ ယူသွားကြတယ်။ ဒန္တကူးပင်တွေ ကြားမှာ ငှက်ပျောသီးတွေ တင်ထား ပေးရင် မျောက်တွေ ထွက်လာပြီး

၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ တောင်ကလယ်တောင်ကလယ်နှင့် အငြိမ့် ရေပြိုင်

ယူစားကြတယ်။ အကြောက်အလန့် မရှိဘူး။ လူတွေနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိကြ တယ်။

နောက်ပိုင်းမှာ သားကောင် ရှားလာ တော့ မျောက်တွေကိုလဲ တူမီးသေနတ် နဲ့ ပစ်ခတ်ကြလို့ တောင်ကြားလျှိုတွေ

မှာပဲ စုဝေးနေကြတော့တယ်။ လူသံ ကြားတာနဲ့ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက် ကုန်ကြတယ်။

ဘုရားထီးတော် တင်တဲ့နှင်းမှာ ဒန္တကူးပန်းတွေ အပင်တိုင်း ပွင့်ကြ တယ်။ ဖူးတံထွက်ပုံက အုန်းပင်က

F.7B. November, 2013.

www.burmeseclassic.com

အုန်းပန်း ပွင့်သလို ဖူးတံနဲ့တူပြီး အပွင့်
ကတော့ သနပ်ခါးပန်းပွင့်နဲ့ တူတယ်။
အင်မတန်သင်းပြီးမွှေးတာ တစ်တောင်
လုံးအနှံ့ပဲ'

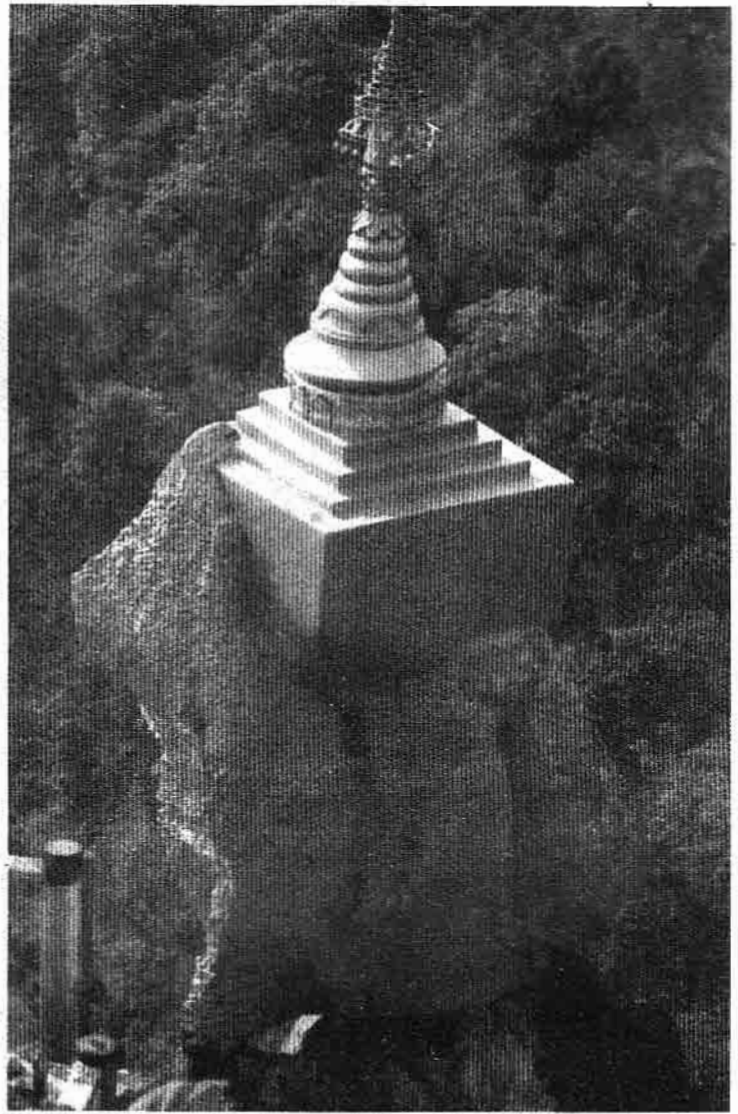
ဒေသခံတို့၏ ဘိုးဘွားအစဉ်
အဆက် လက်ဆင့်ကမ်း မှတ်သားချက်
အရ ဤနေရာဒေသသည် ပုဂံခေတ်
ကာလက "ကြောင်းဖြူ" ဟု တွင်သော
အရပ်ဖြစ်ခဲ့သည်ဆို၏။

ရာဇဝင်ကျမ်းအဆိုအရ ကြောင်းဖြူ
အရပ်သည် သုဝဏ္ဏသောတနဂါး
ပြည်သို့သွားသော နဂါးကြောင်းဟု
သတည်း။ ရွှေကြောင်းလည်းဟူ၏။
**(မှန်နန်း မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး
စာမျက်နှာ-၁၃၀)။**

"ကြောင်းဖြူ" ဝေါဟာရမှ ချောင်
ဖြူ(ရှောင်ဖြူ)ဟု ပြောင်းလဲကာ ယခု
အခါ အိမ်ခြေ တစ်ရာခန့်ရှိသော ရွာ
ကလေး ဖြစ်တည်နေသည်။ ကျောက်
ဖန်းအိုးတောင်၏ အနောက်တောင်
ထောင့်ယွန်းယွန်းတွင် တည်ရှိလေ
သည်။

အနော်ရထာ၏ ခမည်းတော် ဖြစ်
သော ကွမ်းဆော်ကြောင်းဖြူမင်းသည်
ဤအရပ်၌ ဖွားမြင်သဖြင့် ကြောင်းဖြူ
မင်းသားဟု တွင်ခဲ့သည်။ ကြောင်းဖြူ
မင်း၏မြေးတော် ကျန်စစ်မင်းသား
သည် မင်းဘေးကြောင့် တိမ်းရှောင်ရ
သောအခါ မြင်းမထီလိုဏ်ဥမင်မှ
တစ်ဆင့် ဘိုးတော်မွှေးဇာတိ ကြောင်း
ဖြူအရပ်သို့ စီးတော်မြင်း နှလုံးခွန်
ကောင်းဖြင့် ခုန်လွှားရောက်ရှိကာ တစ်
ထောင့် နားခိုခဲ့ရကြောင်း မြင်းမထီ
လိုဏ်ဥသမိုင်းဟောင်းတွင် ဖော်ပြပါ
ရှိသည်။

ကျန်စစ်မင်းသည် ကြောင်းဖြူအရပ်
ရှိ အမြင့်ဆုံးတောင်ထွတ်တွင် သစ္စာ
အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ရာ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်

◆ ပါရတကမာဏတီ အထက်ပိုင်းမြင်ကွင်း

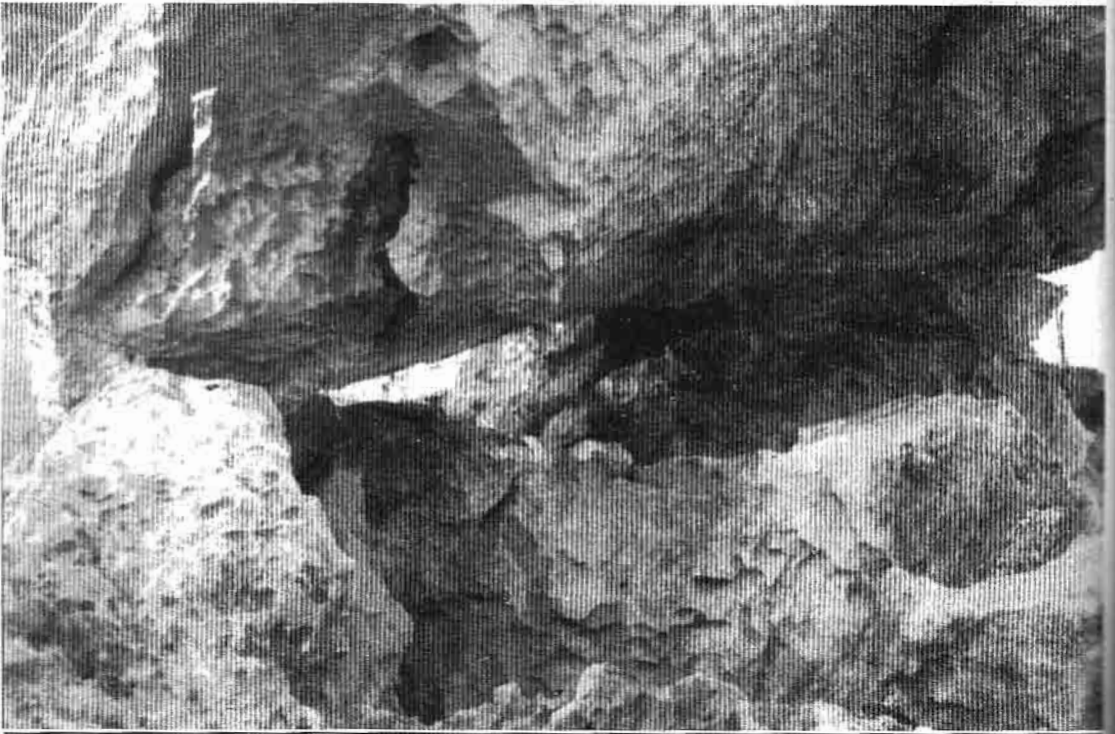
ပြီးနောက် စေတီငယ် တည်ဆောက်
ကုသိုလ်ပြုခဲ့သည်ဆို၏။

ခွေးရုပ်ကျွေးရွာကျောင်း ဆရာတော်
ဦးသုမနအား တောင်စောင့်နတ်ဟု
ယူဆရသော ပိတ်ဖြူဝတ်အဘိုးအို
အိပ်မက်ပေးရာတွင် လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ခန့်က စေတီ
ဟောင်းဟူသည် ကျန်စစ်မင်း၏
ကောင်းမှုစေတီကို ရည်ညွှန်းဟန် ရှိပေ
သည်။

ကျန်စစ်မင်းသည် ကျောက်ပန်းအိုး
တောင်ထွတ်၌ စေတီတည်သည်ဟု
မဆိုသော်ငြားလည်း ကျောက်ပန်းအိုး
တောင်သည် ပင်လယ်ရေ မျက်နှာပြင်
အထက် (၄၀၇၀)ပေ မြင့်မားကာ
ဝန်းကျင်ရှိ အမြင့်ဆုံးတောင်ထွတ် ဖြစ်
လေရာ ဤသို့ ယူဆကြခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါ
သည်။

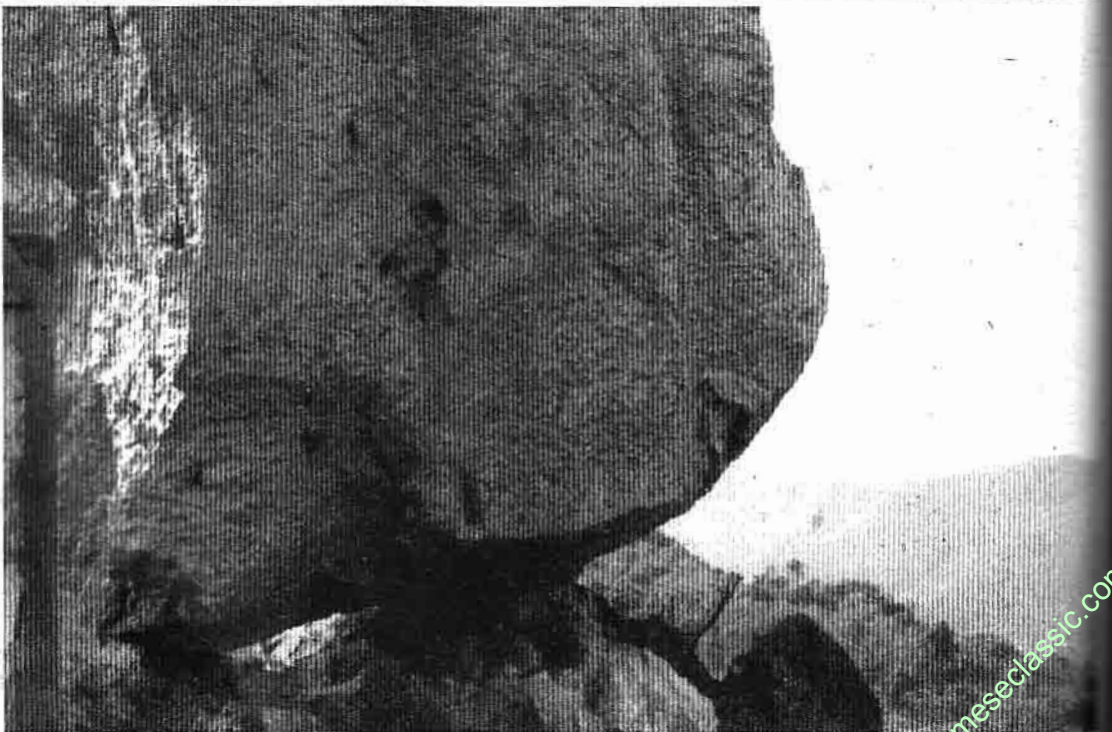
ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေး တာဝန်ခံ
တစ်ဦးဖြစ်သူ ကိုသူရအောင် (အသက်

www.burmeseclassic.com

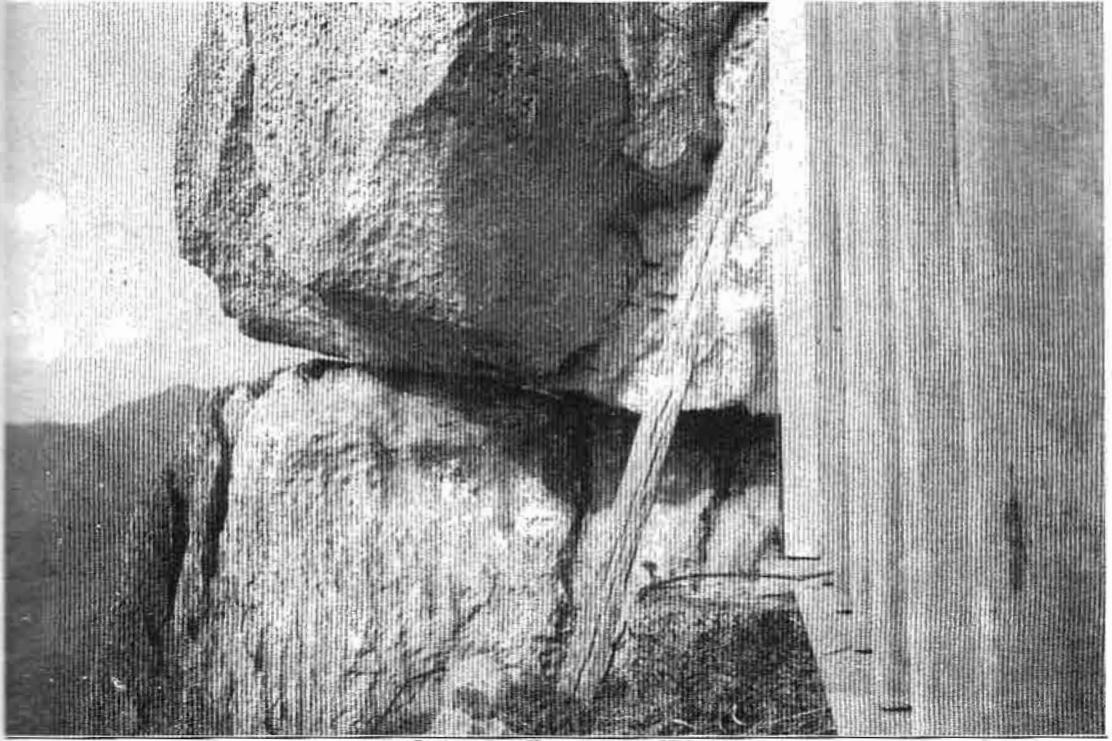

◆ ထေဟိကျောက်စာတံမြဲ ထိပ်ပုံ

◆ ထေဟိကျောက် လက်ယာဘက်စာတံမြဲ

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝေတီကျောက်အခြေ လက်ထောက်ခြင်းကွင်း

(၄၀)ကျော်က)ကလည်း...

'ဒီအကြောင်းတွေ အသေခံစား ရှေးဟောင်းတဲ့ သမိုင်းစာအုပ်ကလေးကို ကျွန်တော် ဝယ်စဉ် က ဖတ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခုအချိန်မှာ ရှာလို့ မရနိုင်တော့ ပါးစပ်ရာထင်အဖြစ်သာ ကျန်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ'

ဟူ၍ ပြောပြသည်။
ဤသို့လျှင် သမိုင်းအစဉ်အလာ ကြီးမားသော ကျောက်ပန်းအိုးတောင် တလပ်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်စား ဧဝတီတော် ပွင့်ထွန်းခြင်းကို ရုက္ခလောကမှ ပူဇော်ကော်ရော်သည့်ပမာ ဝေသာစွာ ပွင့်လန်းမွှေးပျံ့နေခြင်းကား ထူးခြားလှပေသည်။

ဒန္တကူးပင်များကို နေအိမ်အလှဆင် စိုက်ပျိုးလေ့ရှိကြရာ နှစ်ကာလ အတန်ကြာမှ တစ်ကြိမ်ပွင့်ဖူးသော ဖူးပွင့်ခဲသောအပင်မျိုး ဖြစ်သည်။ ထိုအပင်များ

က တစ်ပြိုက်နက်တည်း ညီညာစွာ ဖူးပွင့်ခြင်းကြောင့် ထူးခြားသည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်တော်ဆီသို့

ခွေးရုပ်ကျွေးရွာဝန်းကျင် လှည့်လံည် လေ့လာမေးမြန်းပြီးနောက် မွန်းလွဲ နှစ်နာရီခန့်တွင် ပိုးလေသာ သဖြင့် ကျောက်ပန်းအိုးတောင်သို့ တက်ရောက်ဖြစ်သည်။

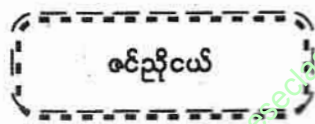
နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်း နေမပြင်မီ တက်ရောက်ရန် ဖြစ်သော်လည်း မှန်တိုင်းမိုးက ညစဉ် သည်းမည်းစွာ ရွာသွန်းတတ်လေရာ တောင်တက် မြေနီလမ်းက သွားနေကျ မဟုတ်သော မိမိတို့အတွက် အခက်တွေ့နိုင်သဖြင့် ရာသီဥတု သာယာစဉ် သွားရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

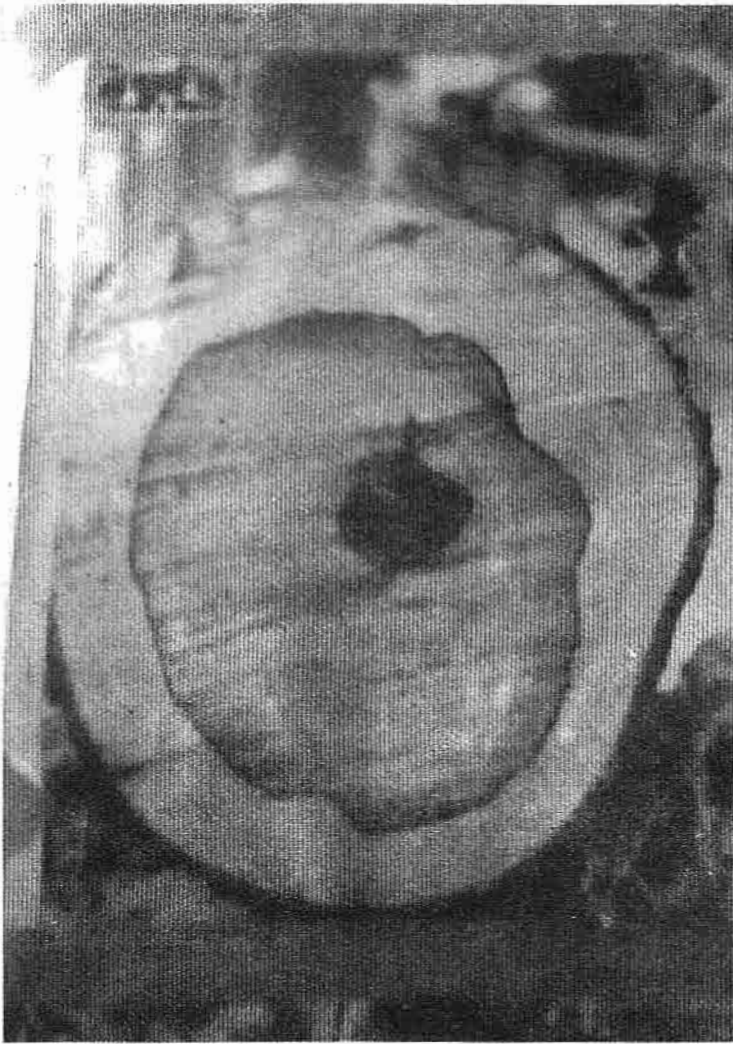
ဦးမောင်လေး၏ သားအကြီး

မောင်အောင်မျိုးဦးက လမ်းပြ ပို့ဆောင်ပေးသည်။ ခွေးရုပ်ကျွေးရွာမှ အထက်ပေတစ်ထောင်အမြင့်တွင် ရှိသော်လည်း တောင်စောင်းတစ်လျှောက် ကွေ့ဝိုက်သွားရသဖြင့် ခရီးအရှည်ပေနှစ်ထောင်ကျော်ခန့် ရှိပေမည်။

ရှေ့တိုးနောက်ငင် သွားရသည့် ရထားသံလမ်း စတုတ္ထလွန်းထိုးမှ တစ်ဆင့် ညောင်ကုန်းတောင်ကြီးကို ကွေ့ဝိုက်ဖြတ်ကျော်ရသည်။ (၁၅)မိနစ်မျှ အကြာ တောင်ခါးပန်းတစ်နေရာ လမ်းပြေသော ကွေ့ကလေးသို့ ရောက်သောအခါ ညောင်ပိန္နဲပင် အရိပ်အောက်၌ ရေစိမ့်အိုးများ အစီအရီတွေ့ရသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

◆ မန်ကည်ပင်တိုင်မှ ကွိုက်ထိရုံထေတီနှင့် သီရေသည့်ကို ဖူးထွေရစဉ်

◆ ဘုရားဆန်ရှိ သာသနာ့ခွဲတင်ထားသော ဘုန်းထီးမှ တစ်ပိုင်တည်း ဘုန်းရိုး(၃)ရိုး ထွက်ရှိသည့်ကို ထွေမြင်ရစဉ်

ထူးခြားဆန်းကြယ်

ဗုဒ္ဓနယ်တယ်

ဖူးနီ (ကြို့ပင်ကောက်-လယ်တီ)

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဖီးကုန်းမြို့၊ အနောက်ဘက် (၁၀)မိုင်ခန့်ကွာဝေးသော လှေးပုကုန်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ စာရေးဆရာ သတင်းထောက် ဦးမောင်မောင်သိန်း၊ ကျောင်းဆရာမလေး လေးလေးနွယ်၊ ဆိုင်ကယ် ၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြင့် လိုက်ပို့သူ ဦးစိုးတင်တို့နှင့်အတူ စာရေးသူတို့ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ရန် သွားကြသည်။
ဟိုယခင်တုန်းက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနေရာတွင် ကျောင်းမရှိသေးဘဲ

မကြာမီအတွင်းမှ ရပ်သူရွာသားများ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသော ဆရာတော် ဦးအာသဘသည် သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိနယဂုဏ်တို့ဖြင့် သာသနာ့ဝန်ထမ်းလျက် ပဓာနနာယကအဖြစ် ကျောင်းထိုင်လျက်ရှိရာ ဆရာတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးကြောင့် ကျောင်းမှာ တစ်နေ့တခြား စည်ကားလာလျက်ရှိသည်။
ဆရာတော်ဦးအာသဘ၏ ကျောင်း

◆ ငှက်ပျောပင်မှ ငှက်ပျောအဖူး သုံးဖူး တစ်ပြိုင်နက် ဖူးနေသည်ကို တွေ့ရစဉ်

◆ ဝါးနက်သီးရုံမှ ထူးဆန်းစွာ ဝါးပန်းကုန်းများ ဖေါက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရစဉ်

မရီဂုဏ်အတွင်း ရုက္ခလောကမှ
 သဘာဝလွန် ထူးခြားဖြစ်စဉ်တို့အား
 တွေ့ရှိခဲ့ရာ ဆရာတော်၏ ကျောင်းဝင်း
 အတွင်းမှ ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖြစ်စဉ်
 မှာအတို့မှာ ဆရာတော်ကျောင်းဝင်း
 အတွင်းရှိ မန်ကျည်းပင်အား လှဲ၍
 အပိုင်းများဖြတ်ရာ မန်ကျည်းပင်
 အတွင်း မန်ကျည်းနှစ်တွင် ကျိုက်ထီးရိုး
 ထူးဆန်းပုံပေါ်နေသည်ကိုဖူးတွေ့ရသည်။
 ဆရာတော် ဦးအာသဘာသည်
 သာသနာပွဲ ထိုးထားလျက်ရှိရာ
 သာသနာပွဲတွင် တင်ထားသော အုန်း
 သီးအုန်းစို့(၃)ပင် ပေါက်နေသည်ကို
 တွေ့ရှိရပါသည်။
 အုန်းစို့တို့မည်သည် အုန်းသီး
 အစစ်လုံးလျှင် တစ်ပင်သာ ပေါက်ရိုး
 ထူးဆန်းစွာ ယခုဆရာတော်၏ သာသနာ
 ပွဲ အုန်းသီးသည် ထူးခြားဆန်းကြယ်
 အုန်းစို့သုံးစို့ ပေါက်နေလျက်ရှိ
 မည်။

ဆရာတော်၏ ကျောင်း
 ခေါင်းရင်း ငှက်ပျောပင်မှ
 တစ်ပြိုင်တည်း ငှက်ပျောဖူး
 သုံးဖူး ထွက်ရှိနေသည်ကို
 တွေ့မြင်ရပြီး ဆရာတော်၏
 ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဝါးနက်
 ရုံမှ ထူးဆန်းစွာဖြင့် ဝါးပန်း
 ဂမန်းပေါက်နေသည်။
 ထို့ပြင် ဆရာတော်၏
 ကျောင်းဝင်းအတွင်း စိုက်ပျိုး
 ထားသော သင်္ဘောအဖိုပင်
 မှ သင်္ဘောသီးများသီးနေသည်
 ကို တွေ့ရှိခဲ့ရလေရာ မှတ်တမ်း
 တင်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်း စာရှုသူများအတွက်
 ဗဟုသုတရှိစေရန် ရိုက်ကူး
 တင်ပြလိုက်ပါသည်။

လျှိုးနီ
 (ကြို့ပင်ကောက်-လယ်တီ)

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံစင် - ၀၁၁၄၂ ဝေလှိုင် လိုင်စင် ၇၂၀၁၁၊ စာတလစုစီ (၁၃၁)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ် ဆက်ပြောပါဦး ”

“ နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတီနုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပဲနဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းတို့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ”

“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ် ”

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး ”

“ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ ”

“ ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ ရူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခွန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပူဖျား၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အိမ်ဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းရောမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

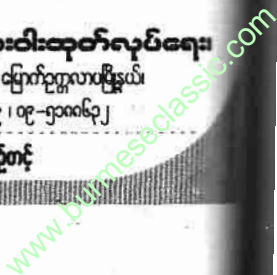
ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၇/၃၅) ဇေယျဝိသုဒ္ဓိ၊ ပျောက်တူရွာလှိုင်လမ်း

ရန်ကုန်မြို့၊ ပုဂံ-၆၉၁၀၇၊ ၀၉-၅၀၈၆၃၂

မြိုင်မြိုင် ငွေငွေစာ

ကျေးဇူးတင်စာအုပ်

အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ

၈၆၂၀၀

အရှင် ဥပုသ်

ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်စဉ်တော် ဘဝသရီးလမ်း (၃)

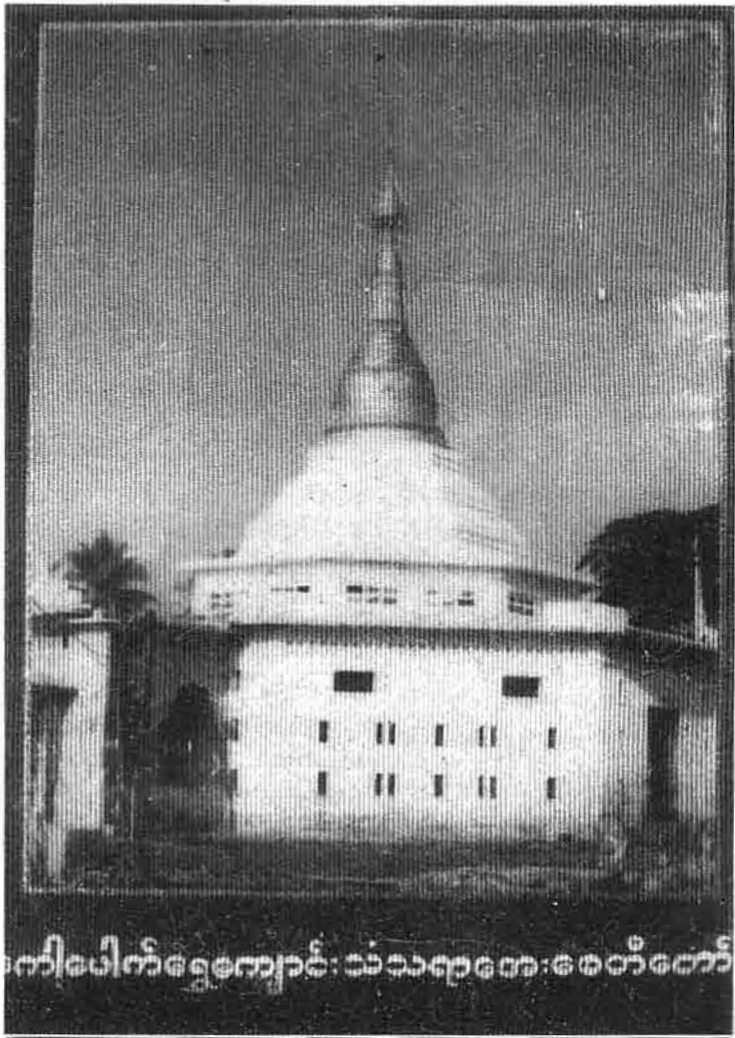
သခင်လှမှ အဆက်

အဆောင်ပြုရာတွင် ကြွတ်၊ အိတ်ရှုံ့
သေည့်ဖြင့်ထည့်ကာ ကိုယ်နှင့်မကွာ
ဆောင်ထားရသည်။ ပါးပျဉ်းထောင်
နေသော မြွေ၏ဦးခေါင်းထက်မှ
ဓာတ်လုံးကို ဝေ့ယမ်းခြင်း မပြုရပါ။
ထိထောတိပါတကံ ထိုက်၍ သီလ
ညှိုးနှမ်းစေနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်
ဟု သိမှတ်ရလေသည်။

အထိမ်းအမှတ်စေတီ

အရှင်မာနိတစာရ ဦးဆောင်မှုဖြင့်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သီတင်းသုံးရာ မုဟန်မြို့သစ်
သုသာန်မှထွက်ကာ တိုးချဲ့(၇)လမ်းရှိ
သာသနဇောတက ကျောင်းဝင်း
အတွင်း သွားရောက်ကြရာ ဉာဏ်တော်
အမြင့်(၃၁)တောင်နှစ်မိုက် ရှိသော
“ဓမ္မအေး”စေတီတော်ကြီးကို မှစ်ဦး
အဝမှပင် ခုံထည်စွာ ဖူးမြော်ရသည်။
ဤစေတီကို (၄၅)ရက်အတွင်း
အပြီးသတ်တည်လုပ်၍ ၂၀၀၁ ခုနှစ်
အတွင်းက ပူဇော်ခဲ့သည်ဟု သိရ
သည်။

(၃၁)ဘုံသားတို့ လောကီ၊
လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော အမိုက်
အမှောင်မှ လွတ်ကင်း၍ ပညာအလင်း
ရရှိစေရန် ရည်သန်ခြင်းဖြစ်ရာ ဘုရား
ရှင် ကိုယ်စားတော် ဖြစ်သည်သာမက

ကျေးဇူးတင်စာအုပ်ကြောင့် သံသရာကင်းစေတီတော်

• ဇွန်လမြို့ ကျေးဇူးတင်စာအုပ်မှ သံသရာကင်းစေတီ

နိမိတ်ဩဘာလည်း ကောင်းမွန်လှ စေတီတော်၏ မြောက်ဘက် ဓာတ်
သောစေတီတော်ကြီး ဖြစ်သည်။ လျက်တွင် ကျေးဇူးတင်စာအုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၇

www.burmeseclassic.com

မင်းကိုင်းတိုင်း မုံရွာမြို့ ဗောဓိတစ်ထောင် ကျောင်းတော်ဝင်းအတွင်း၌
ဗောဓိတစ်ထောင် ဆရာတော်ဘုရား ကိုယ်တိုင်ဦးစီး၍ တည်ထားကိုးကွယ်
ထော်ပူသော ဗော်လမြိုင်မြို့ ကော့ပေါက်ကျောင်းရာကျော် ဆရာတော်
ဘုရားကြီး၏ အရိုးဓာတ်တော်များ၊ ကိန်းစေတနာရား
“ကော့ပေါက်လွမ်းစေတီ” နှင့်
ကော့ပေါက်ကျောင်းတော်ပုံ

◆ ဗောဓိတစ်ထောင်မှ ကော့ပေါက်တော်

အရှင်ဥတ္တမ၏ အထိမ်းအမှတ်စေတီ
တော် တည်ရှိသည်။ ဆရာတော်ကြီး
သည်(၁၀-၁၂-၂၀၀၃)နေ့ရက် နံနက်
(၁၁:၂၀)နာရီတွင် ပျံလွန်တော်မူရာ
ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလပ်တော်ကို
(၁၄-၁၂-၂၀၀၃)နေ့ရက်၌ ပိန္နဲကုန်း
သုသာန်၌ တေဇောဈာပနသဘင်
ကျင်းပပူဇော်သည်။

ထိုစဉ်က မျက်လုံးတော်မှ အလွန်
လင်းလက်သော သောက်ရှူးကြယ်
ပမာ အလင်းတန်း ထွက်ပေါ်လျက်
မျက်လုံးတော် မီးမခဘဲ ကျန်ရစ်သည်
ဟု သိရသည်။

ထို့နောက် ကြွင်းကျန်ရစ်သော အရိုး
တော်ဓာတ်များ၊ ဆရာတော်ကြီး သုံး
ဆောင်ခဲ့သော စိန်ဓာတ်လုံးတစ်လုံးတို့
ကို ထက်ဝက်စီခွဲ၍ သာသနဇောတက

ကျောင်းဝင်းတွင်းရှိ ဤစေတီတစ်ဆူ
နှင့် မုံရွာမြို့နယ် ဗောဓိတစ်ထောင်
သာသနာမြေတွင် ကော့ပေါက် ဆရာ
တော် အထိမ်းအမှတ် စေတီတစ်ဆူ
ပေါင်းနှစ်ဆူ တည်ထားခဲ့ကြသည်ဟု
သိရသည်။

ဤစေတီတွင် ဆရာတော်၏ ဦးမက္ခန္ဓာ၊
လောင်းထော မျက်လုံးတော်ကိုလည်း
ထည့်သွင်းဌာပနာခဲ့သည်ဟု ဆိုလေ
သည်။

စေတီအဝင်ဝတွင် “ကော့ပေါက်
စေတီ” ဟူသော ကမ္ဘည်းရေးထိုးထား
၍ စေတီလိုဏ်အတွင်းအလယ်၌ ဆရာ
တော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်ကို ဖူးတွေ့ရ
သည်။

ဤရုပ်တုတော်ကို မုံရွာဗောဓိတစ်
ထောင် ဆရာတော် ဦးနာရဒ ဦးစီးသွန်း
လုပ်ကာ သာသနဇောတကကျောင်း

ဆရာတော် ဦးမာန်တစာရနှင့် တပည့်
ဒါယကာများ သက္ကရာဇ် ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊
နတ်တော်လဆန်း (၇)ရက်နေ့တွင်
မုံရွာမှ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်
ကြောင်းသိရသည်။

လက်ယာဘက်တွင် ကော့ပေါက်
ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းနှင့်
အထိမ်းအမှတ်စေတီနှစ်ဆူ တည်ထား
ခြင်းတို့ကို မော်ကွန်းကျောက်စာ ရေး
ထိုးထားလေသည်။ လက်ဝဲဘက်ဗိရိ
အတွင်း၌ ဆရာတော်၏ သာသနာပြု
လုပ်ငန်း၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများအတွက်
ဂုဏ်ပြုလွှာများနှင့်အတူ အဂ္ဂမဟာ
သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓေ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို
လည်း ပြသထားသည်။

ဆရာတော်အား ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊
ဇန်နဝါရီလ(၄)ရက်နေ့တွင် အဂ္ဂမဟာ

www.burmeseclassic.com

သဒ္ဒမ္မဇောတိကဇေ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ကပ်လှူခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

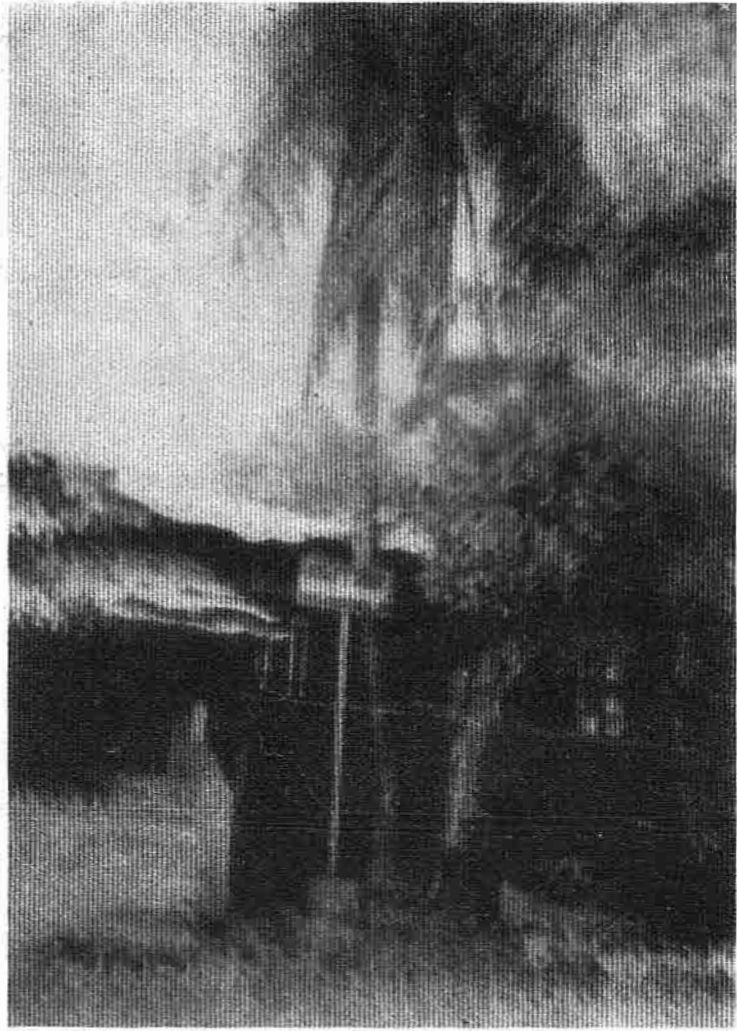
ဆရာတော်၏ ဒါနအချို့

ကျောပေါက်ကျောင်းငယ် စတင် တည်ထောင်သီတင်းသုံး၍ တစ်နှစ်မျှ အကြာ . ခရစ်နှစ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ မငြိမ်မသက်ဖြစ်၍ ပြည်သူ အများ ဆင်းရဲငတ်မွတ်ခြင်းဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်ရလေရာ ဆရာတော်က ဇာတိ မြေ ကျောပေါက်ကျေးရွာမှ ဆန်များ အကြွေးဖြင့် ဝယ်ယူကာ မော်လမြိုင် တွင် ဝေငှပေးခြင်းဖြင့် လူအပေါင်း၏ ဒုက္ခကို တတ်စွမ်းသမျှ ကူညီပေးတော် မူသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ထိုစဉ်က အင်္ဂလိပ် မြို့ပိုင်က လေးစားလှသဖြင့် ဂုဏ်ထူး ဆောင်မှတ်တမ်းကို ကိုယ်တိုင် ဆက် ကပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ကျောပေါက်ကျောင်းတွင် နှစ်စဉ် ဝါဆို သင်္ကန်းကပ်ခြင်း၊ ကထိန်ခင်း ခြင်းနှင့် မွေးနေ့ပူဇာသဘင် ကျင်းပချိန် များတွင်အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး ထမင်းရည်ချောင်းစီး အလှူကြီးပေး တော်မူခဲ့သည်။ ရွှေမိုးငွေမိုးများကို လည်း ကျပ်ငွေသိန်းချီ၍ ကိုယ်တော် တိုင် ကြံဖြန့်ရွာသွန်းပေးတော်မူသည်။

ထို့အပြင်လည်း မော်လမြိုင်မြို့ ဝန်းကျင် ဘုန်းကြီးကျောင်းများ၌ လာဘ်လာဘနည်းပါးသော (ကထိန်၊ ဝါတွင်းနှင့် ရက်ကြီးခါကြီးမဟုတ် သော)ကာလများတွင် သံဃာ(၁၀၈) ပါးအတွက် သပိတ်၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း စသည် လှူဒါန်းလေ့ရှိလေရာ ဆရာ တော် ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်တွင်ပင် ကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းများဖြင့် (၅)နှစ် တိုင်အောင် ဆက်လက် လှူဒါန်းပေး နိုင်ခဲ့သည်ဟု မြေနီကုန်းရပ်ကွက်ရှိ

▲ သက်တော်(၁၀၈)နှစ်၊ ဗုဒ္ဓဘိဝံသညီအစ်မ သီတင်းသုံးရာ ကျောပေါက်ကျောင်း

ဓမ္မရိပ်သာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်ကုန္ဒကမ္မ မိန့်တော်မူသည်။ ထိုသို့ ကြားကာလ လှူဒါန်းခြင်းကို တစ်နှစ်လျှင် (၃)ကြိမ် မပျက်မကွက် လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ အခြားအလှူဒါနအဖြစ် ကျိုက်ထီး ရိုးဆံတော်ရှင်စေတီ ထီးတော်သစ် အတွက် ရွှေစင်(၃)ကျပ်သားနှင့် ငွေ ငါးသိန်းကျော်၊ ရန်ကုန်မြို့ အဘယ လာဘာမုန့်ရုပ်ပွားတော်အား ဝတ္ထုငွေ ခြောက်သိန်း၊ မော်လမြိုင်မြို့ ဓမ္မရိပ် သာကျောင်းဝင်းရှိ စူဠာမဏိစေတီ

မော်လမြိုင် သာသနာ့ဗိမာန်ဝါတွင်း တရားပွဲ၊ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပူဇော်ပွဲတို့တွင် လည်းကောင်း... လျှင်ကော်မြို့မစာသင်တိုက်၊ သံဃာ့ ဆေးခန်း၊ ပိဏ္ဍပါတီက ရာသက်ပန် ဆွမ်းလောင်းအသင်း၊ မန္တလေး မဟာမုနိ၊ မုံရွာ ဗောဓိတစ်ထောင် သာသနာ့မြေ စသည့် ရပ်ဝေးဌာနများ သို့လည်း နှစ်စဉ် ဝတ္ထုငွေများ လှူဒါန်း ခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ပျံလွန်တော် မူသည်အထိ ကြီးမားသော ရောဂါ

www.burmeseclassic.com

သာသနာ့ဇာတကကျောင်းဝင်းမှ ယခုတည်ဆောက်ထားသော ကော့ပေါက်ကျောင်း

ဝေဒနာများ ဖိစီးခြင်း မရှိသော်လည်း သက်တော် ကြီးရင့်သည့်အတွက် မော်လမြိုင် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးမှ သမားတော်များ၊ ဆရာဝန် ဆရာဝန်မများက အပတ်စဉ် လာရောက်ကာ ကျန်းမာရေး စစ်ဆေးပေးကြသည်။

ထို့အတွက် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သော အားဖြင့် ဆေးရုံကြီးတွင် Ultra Sound ဓာတ်မှန်ရိုက်စက် ဝယ်ယူရန် ငွေကျပ်တစ်ဆယ့်ငါးသိန်းကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ ကော့ပေါက်ကျောင်းသည် ဆရာအတတ်သင်ကျောင်းဝင်းအတွင်း ရှိကာ ကျောင်းအုပ်ကြီးက ဆရာတော် သက်ထက်ဆုံး နေထိုင်သီတင်းသုံးရန် ခွင့်ပြုထားခဲ့ရာ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သော အားဖြင့် ကျောင်းအုပ်ကြီး၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ သင်တန်းသားအားလုံး တို့အား တစ်နှစ်လျှင် သုံးကြိမ်၊ တစ်ကြိမ်လျှင် တစ်သိန်းသုံးသောင်းခန့် တန်ဖိုးရှိသည့် ထမင်း၊ ဟင်းများ ကျွေးမွေး လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ကျောင်းဝင်းတွင်းရှိ ဘုရား

ပွဲတော်ကျင်းပတိုင်း ငွေကျပ်ရှစ်သောင်းနှင့် ထမင်းများ အလှူပယ် လှူဒါန်း ကျွေးမွေးစေလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပိုင် အဝီစိစက်ရေးတွင်းကိုလည်း ပျံတော်မမူမီကပင်လျှင် ဆရာအတတ်သင်ကျောင်းသို့ ကြိုတင်လှူဒါန်းခဲ့ပေသည်။

အလှူအတန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ကြားလေ့ရှိသည်မှာ...

‘မရှိလို့ မလှူ၊ မလှူလို့ မရှိ ဆိုတာမျိုး မဖြစ်ကြစေနဲ့။ ဘုန်းကြီး ဒီကျောပေါက်ကျောင်းကို ရောက်ခါစ အင်မတန်ဆင်းရဲတယ်။ နေတာက တစ်ပါးတည်း။ ဆွမ်းဟင်းယိ၊ ဆွမ်းထမင်းကို ရေဆမ်းပြီး ဘုဉ်းပေးရတယ်။’

ဘုန်းကြီးအသက်ကို သာသနာကို အပ်နှင်းလိုက်တယ်။ ဘာဝနာတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်တယ်။ ပါရမီဆိုတာ သူများ လုပ်ပေးလို့မရဘူး။ ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရတာ။ ပါရမီအစ ဒါနကတည်း။ ဘုန်းကြီးတော့ ဘယ်ဘက်ကရရင် ညာဘက်က လှူလိုက်တယ်။ ဘုန်းကြီးလက်ထဲမှာ မထားဘူး။ ဒီပေယံ ဘုန်းကြီးမှာ လိုရင်တာရပြီး

အားလုံးပြည့်နေတယ်။ လှူဒါန်းတယ်ဆိုတာ စစ်တိုက်တာနဲ့တူတယ်။ ဣဿ၊ ဗုဒ္ဓရှိယကတ္တဗ္ဗ သုံးပါးကို နိုင်အောင် တိုက်ရတယ်။ ဒါမှ လှူဒါန်းရာမှာ အောင်မြင်ပယ်။

လှူတာမကုန်ဘူးဆိုတာ သိဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အခု လက်တွေ့ပဲလေ။ ဘုန်းကြီးဘဝက အိုလေကောင်းလေ အိုလေကောင်းလေ ဒါဟာ ဒါနကုသိုလ်အကျိုးပေါ့။ (အသက်အရွယ် အိုပင်လာသော်လည်း ကျန်းမာရေး ချို့ဖွယ်မှုရှိပြည့်ကောင်းမွန်နေခြင်းကို ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။)

ဆရာတော်၏ ဩဝါဒ

ကျော့ပေါက်ဆရာတော် အရှင်ဥက္ကဗသည် ဓမ္မကထိကဆရာတော်အဖြစ် နယ်လှည့်ဟောကြားခြင်းပြုလေ့ မရှိသော်လည်း လာရောက်ပူဇော် ဖူးမြော်ကြသူ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာများအား မိန့်မှာတော်မူလေ့ရှိသည့် ဩဝါဒအချို့ကို ဖော်ပြပေးပါမည်။

* * *

ကိုစွမူများ စကားနည်းစေ၊ အိမ်နေမှုနည်းကိုယ်တည်းပျော်လေ၊ ရောနေမပြု၊ ခဲ့မှ ရှောင်သွေ၊ အနေကောင်း အသေကောင်း အကြောင်းဂုဏ်ခြောက်ထွေ။

ဒါက အနေကောင်း အသေကောင်း စေမယ့်နည်းလမ်း၊ သံသရာကတော့ မလွတ်နိုင်သေးဘူး။ သံသရာခဗိုးဆိုတာ စည်းကမ်းမရှိဘူးနော်။ လက်သင့်ရာသူကို အရင်ခွဲတယ်။ ကံညှိုးရင် အားကိုးစရာ မရှိဘူး။ ကံမညှိုးရအောင် ကြိုးစားကြဖို့ လိုတယ်။ သံသရာမှာ ကျင်လည်နေရသရွေ့ အိုခြင်းတစ်ဖြား နာခြင်းတစ်ထွေ၊ သေခြင်းတစ်ပါး ကွဲပြားတစ်ဖန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ ဤငါးဖြားကို မကွာနေသည့် ဉာဏ်သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

ဘုန်းကြီးရော ဒကာ၊ ဒကာမတို့ပါ

အားလုံး လမ်းမှားလာခဲ့ကြတယ်။
ရောဂါတွေလဲ ခံစားနေကြရပြီ။ ပြန်ရင်
တော့ ရောဂါကင်းတဲ့ လမ်းကောင်း
ရှာကြရမယ်။

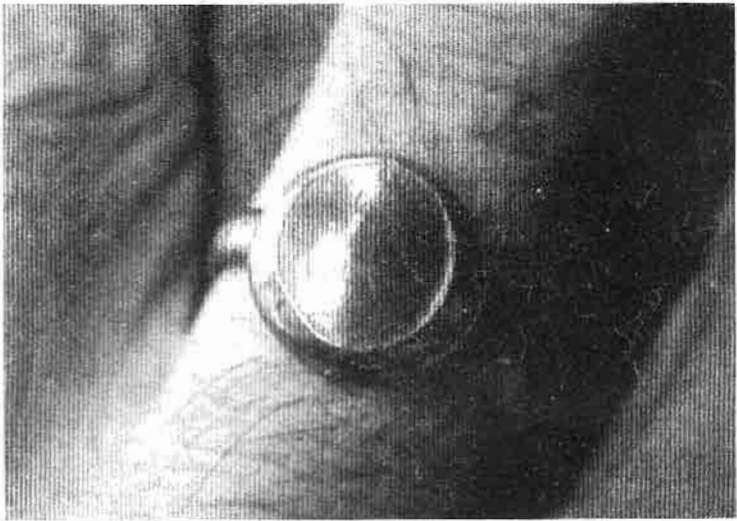
သီလဆိုတဲ့ ဆေးတစ်လုံး၊ သမာဓိ
ဆိုတဲ့ ဆေးတစ်လုံး၊ ပညာဆိုတဲ့ ဆေး
တစ်လုံး၊ ဒီဆေးသုံးလုံးကို သောက်ရင်
ရောဂါတွေ ပျောက်မယ်။ နေရမှာလဲ
မကြောက်၊ သေရမှာလဲ မကြောက်ရ
တဲ့ လမ်းကောင်းကို ရှာတွေ့လို့
ချမ်းသာရပြီပေါ့။

နံနက်မိုးလင်း ထ၊ လို့ မျက်နှာသစ်ပြီး
တာနဲ့ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ ခေါင်းပေါ်
တင်ပြီး “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” လို့
ရွတ်ကြ၊ တရားဂုဏ်တော် ညာပခုံး
တင်ပြီး “ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” လို့
ရွတ်ကြ၊ သံဃာဂုဏ်တော် ဘယ်ပခုံးထက်
တင်ပြီး “သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” လို့
ရွတ်ကြ။ သရဏဂုံနေ့တိုင်းထုံကြ
အကျိုးအနန္တကွယ်။

တစ်နေ့သုံးခါ အိုးတစ်ရာဖြင့် ချက်
ကာထမင်း ကျွေးလျှင်ခြင်းထက် မယွင်း
စစ်စစ် နို့တစ်ညစ်စာ ကြိမ်သုံးခါမျှ
မေတ္တာပွားလျှင် ကျိုးကြီးမားသည်
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာမိန့်ခွန်းတည်း။ အိပ်ခိုး
ချမ်းသာ ကောင်းစွာအိပ်မက် ချစ်လျက်
လူနတ် စောင့်လတ်နတ်များ မီးဆိပ်
ဓားတို့ ရှောင်ရှားကိုယ်မှာ လျှင်စွာ
စိတ်တည် ရွှင်ကြည်မျက်နှာ သေခါ
မသွေ လားလေမြဟွာ ဆယ့်တစ်ဖြာ
သည် မေတ္တာပွားမှု အကျိုးတည်း။

* * *

ကော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီးအား
လာရောက် ဖူးမြော်ကာ ကိစ္စအထွေ
လျှောက်ထားကြလေတိုင်း “ရပါတယ်
ရပါတယ်” ဟုသာ မိန့်ကြား အားပေး
တော်မူသည်။ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာ
တော်နှင့် အစဉ်အမြဲ ကျန်းမာပကတိ

◆ ကော့ပေါက်ဆရာတော် ဇွန်လှနှင့်ပည့် ဇာတ်ကုံး

ရှိတော်မူသော ဆရာတော်ကြီးသည်
လည်း မရသည်မရှိ အမြဲ ပြည့်စုံနေ
သည်ကို တွေ့ရသည်။

နေ့ဖို့ညစာ သိုလှောင်ခြင်း မရှိသော်
လည်း ကော့ပေါက်ကျောင်းကလေး
တွင် ဆွမ်းခဲဖွယ် ချိုချင်ရသာစုံတို့ နေ့စဉ်
အလှူပယ်တည်ရှိ၏။ ရလာသမျှ
လာဘ်လာဘများကိုလည်း အခြား
သော ရဟန်းသံဃာ၊ သာသနိက
အဆောက်အအုံ၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာ
ရေးအသင်းအဖွဲ့များသို့ ခွဲဝေ ပေးလှူ
လေ့ရှိသည်။

နောက်ဆုံးကာလ

ပျံတော်မူမည့် ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင်ပင်
ပုံရွာဗောဓိတစ်ထောင် သာသနာမြေသို့
ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ သွားချည်ပြန်
ချည်ရှိနေသဖြင့် ဒါယကာများက ဆရာ
တော်ကြီးမှာ ဆင်းစရာ ဘူတာအတွက်
လက်မှတ်မရှိသေးဟု စိတ်ချနေကြ
သည်။

နှစ်ကုန်ခါနီးတွင် ရုတ်တရက်
ပြောင်းလဲလာသည်။ ခန္ဓာဝန်ကို
လေးလံစွာ ကြိုးစားထမ်းပိုးနေရဟန်

တွေမြင်ရသဖြင့် ဒါယကာများက စိုးရိမ်
တကြီး ဖြစ်ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီး
က...

‘ဘုန်းကြီးအတွက် စိုးရိမ်သောက မရောက်
ကြနဲ့၊ ဘုန်းကြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး
ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန် ပြည့်စုံခဲ့ပေ
ယံ ဘဝနိဂုံးချုပ်ခါနီးအချိန်မှာ ခန္ဓာကိုယ်
ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဖောက်ပြန်ပုံကို သံတောပွား
ကြပါ။ လူ့တာ အကျိုးမားကြောင်း သတိပြု
ကြပါ’

ဟု တရားပြတော်မူသည်။ ထို့
နောက် (၁၀-၁၂-၂၀၀၃)ခုနေ့ နံနက်
ခင်း၌...

‘ဘုန်းကြီးကို ထက်ကြီးထင်ထင် အလုပ်
အကျွေး ပြုခဲ့ကြတဲ့ တပည့်သားမြေး အကာ၊
အကာမပျားအပေါ် ဘုန်းကြီး ပြောပွားဆိုပွား
ပြုမှာရှိခဲ့ပါလျှင် ဘုန်းကြီးကို ခွင့်လွှတ်
ကျေးအေးပေးကြပါ။ ဘုန်းကြီးအပေါ် ပြောဆို
ပြု ပွားရှိခဲ့ပါလျှင် ဘုန်းကြီးက ခွင့်လွှတ်
ကျေးအေးပါတယ်’

ဟူ၍ ဝန်ချစကား မိန့်ကြားတော်မူ
ကာ ဝေဒနာကို ရှုမှတ်လျက် နံနက်
(၁၁း၂၀)နာရီတွင် ငြိမ်သက်စွာပင်
ခန္ဓာဝန်ချ စွန့်ခွာတော်မူခဲ့ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

နိဂုံးပုဒ်

ကျော့ပေါက်ဆရာတော် အထိမ်းအမှတ်စေတီ လိုဏ်တွင်း လေ့လာဖူးမြော်၍ ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်သမျှ အောက်မေ့ကြည်ညိုပြီးနောက် နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုကာ စေတီအပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာသည်။

အရှင်မာနိတစာရက ကျောင်းဝင်းတောင်ဘက် ရေကန်ကြီးအနီးရှိ ကျော့ပေါက်ကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ညွှန်ပြပေးသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဖိုလွန်တော်မူပြီးနောက်တွင် ကျော့ပေါက်ကျောင်းပိုင် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ဆရာတော်ကြီး ဥပဇ္ဈာယ်ပြုခဲ့ရာ ကောဇူပေါက်ရွာကျောင်းနှင့် အခြား

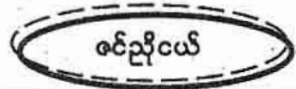
လိုအပ်နေသည့် ကျောင်းဘုရားဝတ်များသို့ လှူဒါန်းသည်။

ကျောင်းတည်ရာ မြေကိုလည်း ပညာရေးကောလိပ်သို့ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ကာ ဆရာတော်၏ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်များအတွက် ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေဖြင့် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ကျောင်းတိုင်း၊ ကြမ်းခင်းတို့ကို အရှင်မာနိတစာရက သာသနဇောတက ကျောင်းသို့ သယ်ဆောင်၍ ဤကျောင်းတော်အား အသစ်နှင့်အဟောင်းပေါင်းစပ်ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အလျား ပေ (၈၀)၊ အနံ (၃၅) ပေရှိသည်။ ဤကျောင်း၌ ၁၃၆၅-၆၆ ခုနှစ်နှစ်ကူးကာလ ပွဲဦးထွက် တရားစခန်း

ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ ယောဂီ စုစုပေါင်း(၁၃၀) တို့ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအားထုတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရလေသည်။

ကျော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဥက္ကမ ပုံဂွန်တော်မူပြီး ဖြစ်သော်လည်း ကျော့ပေါက်ကျောင်းမှာ ဆက်လက် တည်ရှိနေသကဲ့သို့ ဆရာတော်အား လေးစားကြည်ညိုစွာဖြင့် ဆုံးမဩဝါဒများကို လိုက်နာကျင့်သုံးနေကြသူများအတွက် ကျော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီးသည် အစဉ်အမြဲ တည်ရှိနေမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

လေငန်းဖမ်း၊ လေဖြန်းခြင်းဖြစ်ပြီး ကတုန်ကယင် လမ်းလျှောက်နေရသူများ ဤလိမ်းဆေးကို တစ်လခန့် စွဲလိမ်းလျှင် သိသိသာသာ သက်သာပါသည်။

သုံးလခန့်လိမ်းလျှင် မူလပကတိအတိုင်း သွားလာလှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့သူများ ရှိပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ အလွန် လွယ်ပါသည်။ နေအိမ်တွင် မိမိကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ရေချိုးပြီးစတွင် မလိမ်းသင့်ပါ။ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးတွင် လိမ်းခြင်းသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

လိုအပ်သော ဆေးအမည်များမှာ...

- + မြန်မာရပ်အရက်တစ်ပုလင်း
- + ရှောက်သီးရင်ရည် (၂)လုံး
- + ငရုတ်ကောင်းစေ့ (၁၈) ကျပ်သာ။

မြန်မာရပ်အရက်ထဲသို့ ရှောက်သီးနှစ်လုံးကို ပါးပါးလှီးထည့်ပါ။ အခွံရော

ပေငန်း ပေဖြတ်

ဤဆေးစွမ်း

အစေ့များပါ ထည့်ပါ။

ငရုတ်ကောင်းစေ့များကို အစိမ်းအတိုင်း(မီးမသင်းဘဲ၊ မလှော်ဘဲ) ထောင်းထည့်ပြီး ပုလင်းတွင် ဆယ်ရက်ခန့် စိမ်ထားပါ။

ဆက်ရက်ရှိမှ လှုပ်ပြီး လိမ်းပါ။ ဆေးလိမ်းတိုင်း ပုလင်းကို လှုပ်လိမ်းပေးပါ။ လိုအပ်သလို ဖိပွတ်ဆွဲလိမ်း

ပေးပါ။

ဆေးလိမ်းပြီးလျှင် နာရီဝက်အထိ လေစိမ်းအတိုင်း မခံပါနှင့် စောင် မထုမပါး ခြုံထားပါ။ အလွန်ပူပြီး ချွေးများထွက်လာလျှင် အဝတ်များ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပါ။ အိပ်ရာများ လဲပေးပါ။

(၁)လမှ (၃)လထိ စိတ်ရှည်စွာ ဆေးလိမ်းဂရုစိုက်လျှင် လေငန်းဖမ်း လေဖြန်းခြင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မြို့သစ်မြို့နယ်မှ ဆေးဆရာကြီး ဦးကောင်းမော်ထံမှ ရရှိသော ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။

မောင်ရေမွှေး (နတ်မောင်း)

၆၂ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြဲဉ်မဂ္ဂဇင်း

နဂါးစက် ဂမုန်းသည် အရွက်များ ရှည်သွယ်၍ အလျား (၂)ပေ၊ (၃)ပေခန့် အထိ ရှိတတ်သည်။ အရွက် ပေါ်တွင် အဖြူ အဝါ အစက် အကျားများ ရှိသောကြောင့် နဂါးစက်ပင်ဟု ခေါ်သည်။

ဆေးသုံးအနေဖြင့် အမြစ်ကို ကြိတ်၍ ရသောအရည် လက်ဖက်စားဖွန်း တစ်ဖွန်း မှုကို ပျားရည် အနည်းငယ် ရောကာ သောက်ပေးလျှင် နာတာရှည် ချောင်းဆိုးခွဲကျပ် ရောဂါ ပျောက်ကင်းစေသည်။

ကလေးများ ချောင်းဆိုးခွဲ ကျပ်ခြင်းအတွက် အရွက် သတ္တုရည်ကို ချင့်ချိန် တိုက် ကျွေးနိုင်သည်။ နားပြည့်ယို ရောဂါအတွက် အရွက်ကို မီးအုံ၍ အရည်ညှစ်ကာ နားတွင်း ထည့်ပေးနိုင်သည်။

အိမ်ဂေဟာ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေရန် စိုက်ပျိုးခြင်း ထည်း ရှိကြသည်။ နဂါးစောင့်သော အပင် ဖြစ်သောကြောင့် မြေ စသည် အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ အိမ်ခြံ အတွင်းသို့ မဝင်ရောက်နိုင်စေပေး နိုင်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် မြေနိုင်ပင် ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

အိမ်ဂေဟာတွင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ် ၍ သူတစ်ပါး မကောင်းမကြံစည်နိုင်၊ အိမ်သူအိမ်သား မိသားစုဝင်များ ခရီး လမ်း သွားလာရာတွင် ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ် ကင်းရှောင်စေသည်။

နဂါးစက်ဂမုန်းပင်ကို နေအိမ် မျက်နှာစာတွင် ကောင်းစွာ စိုက်ပျိုးကာ ရေသန့်ကို သဗ္ဗမင်္ဂလာဂါထာတော်ဖြင့်

ဖွင့်နေသည့် နဂါးစက်ဂမုန်း

အိမ်ဂေဟာ သန့်ရှင်းစေသည့်

နဂါးစက်ဂမုန်း

မွမ်း၍ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် လောင်းပေးရသည်။

နေ့စဉ် တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ရွတ်ပွားရန် ဖြစ်သည်။

သဗ္ဗမင်္ဂလာဂါထာတော်

ဒီဝါတပတိ အာဒိစ္စော၊
ရတ္တိ ဟာတိ စန္ဒိယ၊
သန္ဓေဇ္ဇေ ခတ္တိယော တပတိ၊
ဇရာယိ တပတိ ဗြဟ္မဏော၊
အထ သဗ္ဗ မဟော ရတ္တိ၊
ဗုဒ္ဓေါ တပတိ ဧတဿ၊
ဧတာဒိသံ ဧတေ သဗ္ဗန္ဓု၊
ဗုဒ္ဓံ ဝနာမိ အာဒန္နံ။

နဂါးစက်ဂမုန်း ကောင်းစွာဖူးပွင့် လာသောအခါ ကုဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်း ဖြစ်ရပ် များ ကြုံတွေ့ရလျက် ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစေသည်ဟု ပေါင်မြို့၊ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်ပညာဒီပက မိန့် ကြားတော်မူခဲ့သည်။

နဂါးစက်ဂမုန်းပန်း ကောင်းစွာ ဖူးပွင့် နေသည်ကို ရွှေတိုမြို့၊ ပုခန်းကျောင်း တိုက်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် အရှင် ဝိသုတ၏ ကျောင်းဆောင်အနီး မြင် တွေ့ မှတ်တမ်းပြုခဲ့ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကြေးငါးဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားစေပုံ

သမားအိုဆေးဆိုင်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မှုရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) နန်းဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းတော်၊ ညီမခေါင်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတို၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ဧရာဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ဖိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်းညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၆၄ နက္ခတ္တမြောက်ခြေခံမဂ္ဂလင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စစ်အို သီတာယူရစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေစစ်သပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးပွားနေပါသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ပွားရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဖီးယပ်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးပေးမှုများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုဇက်ခိုင်းပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချင်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

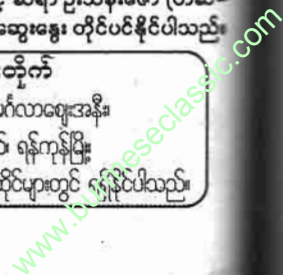
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွက္ခဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းတော် (တဆ-၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၇၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဇွေးအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၆၄၀ အပြုပြန် မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

တော်ကူး ပဟာသတိပဋ္ဌာန်ရုပ်သံ

လောကုဇာတိ (၄)

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

သခင်လှ အာဆက်

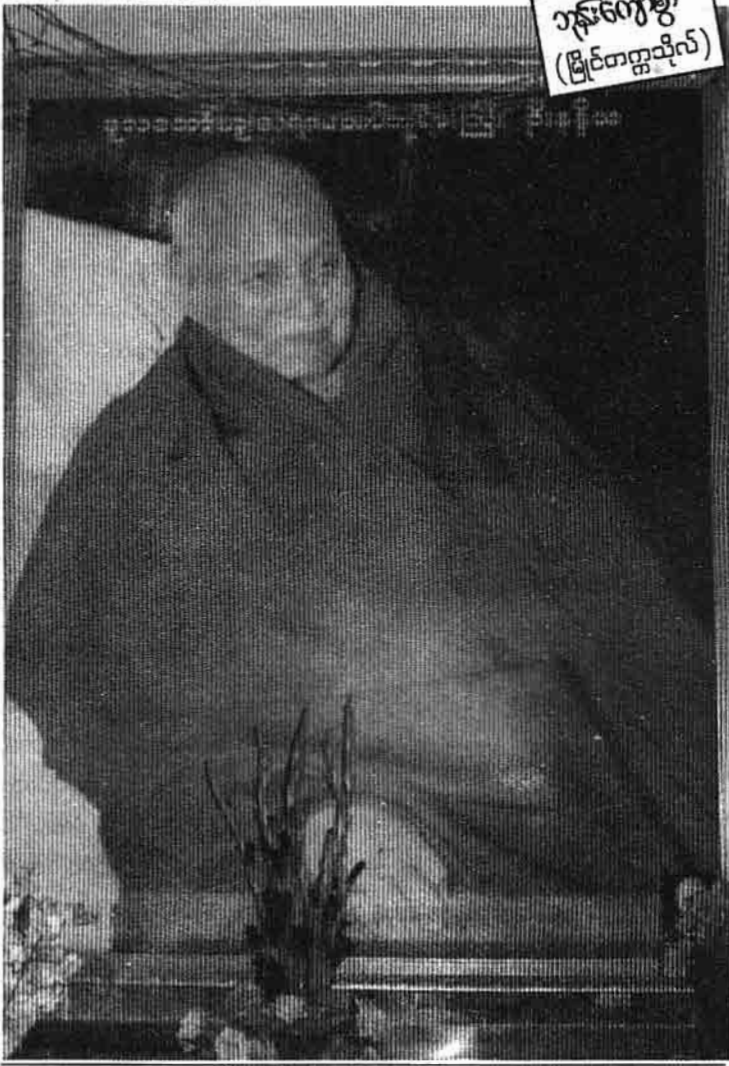
ဒါကြောင့် ဖောင်းတယ် ဝိန်တယ် လို့ တစ်ချက်ရှုမှတ်တာဟာ မဂ္ဂင်လှေမှာ တပ်ထားတဲ့ လှော်တက်ကြီးကို တစ်ချက်ခတ်လိုက်သလိုပဲ။ လှေကို ရှေ့သွားအောင် တွန်းပို့ပေးနေတာပဲ ဆိုတာ သိရမယ်။

ဥပမာ ရန်ကုန်ကနေ မန္တလေး ရောက်အောင် ရောဝတီမြစ်ကြောင်း အတိုင်း လှော်တက် အကြိမ်နှစ်သန်း လှော်ခတ်ရတယ် ဆိုပါစို့။ လှေကို တည့်မတ်အောင် ပဲ့ထိန်းပြီး အကြိမ်နှစ်သန်းကျော်ရင် မန္တလေးရောက်မယ်။

အဲသလိုပဲ မဂ္ဂင်လှေကြီးကို အကြိမ်နှစ်ကုဋေ လှော်ခတ်ဖို့ လိုတယ်ဆိုရင် ပဲ့ထိန်းမှန်မှန်နဲ့ အကြိမ်နှစ်ကုဋေ လှော်ခတ်ပြီးတဲ့အခါ နိဗ္ဗာန်ပန်းတိုင်ကို မဝင်ရောက်နိုင်ဘူးလား။

လူတွေ ပြောနေကျ စကားနဲ့ပြောရရင် ဝိပဿနာအလုပ်မှာ တစ်ချက်ရှုမှတ်တိုင်း ရွှေတစ်ကျပ်သား ရတာနဲ့ တူတယ်ကွယဲ့။ တစ်နေ့ ရှုမှတ်လိုက်ရင် လှည်းတစ်စီးအပြည့် ရွှေတုံးတွေ ခုတော့တာပေါ့။

လူပြည်က ရွှေတုံးတွေက တစ်ဘဝပဲ သုံးလို့ရတယ်။ ဝိပဿနာအလုပ်ကရတဲ့ ရွှေတုံးတွေက တစ်သံသရာလုံး သုံးလို့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာအလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ကြပါ။

မဟာမုနိ တစ်ဂုဏ်အင်္ဂါက ရိုက်ကူးထားသော ထက်ကူးသရုပ်တော် ဦးနုယုဆရာတော်

လမ်းခွေလတ်မှ ပြန်မလှည့်နှင့်

မန္တလေးသွားမယ့် လူတစ်ယောက်ဟာ ပထမအကြိမ် တောင်ငူက လှည့်ပြန်တယ်။ ဒုတိယ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားက လှည့်ပြန်တယ်။ တတိယ

က သာစည်က လှည့်ပြန်တယ်။ အဲသလို လှည့် လှည့်ပြန်နေရင် မန္တလေး ရောက်နိုင်ပါဦးတော့မလား။ မရောက်ရုံတင်မကဘူး။ ခရီးစဉ်မှာ လဲ အကြိမ်ကြိမ်ကုန်မယ်။ ဝိပဿနာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျောက် ၆၅

www.burmeseclassic.com

ရှုမှတ်ရာမှာလဲ ပန်းတိုင် မရောက်ခင် ရပ်၊ ရပ်လိုက်ရင် ပန်းတိုင် ရောက်နိုင်ပါ ဦးတော့မလား။

ဒါကြောင့် အကောင်းဆုံးအလုပ်၊ အမြတ်ဆုံးအလုပ်ကို လုပ်နေတဲ့အခါ တော်ကြာညောင်းလာတာနဲ့ မရပ် လိုက်နဲ့၊ ကျင့်လာတာနဲ့ မရပ်လိုက်နဲ့၊ ကိုက်ခဲလာတာနဲ့ မရပ်လိုက်နဲ့နော်။ သည်းခံပြီး ရှုမှတ်သွားရမယ်။

သင်္ဘောငယ်ကို

သင်္ဘောကြီးဖြစ်အောင်

တည်ဆောက်ပါ

ယောဂီတို့ ပင်လယ်ခရီး သွားဖူးကြ သလား။ ဘုန်းကြီးငယ်ငယ်က သီဟိုဠ် ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)ကို မြတ်စွာဘုရား စွယ်တော်ပူးချင်လို့ သင်္ဘောနဲ့ ခရီးသွား ခဲ့ဖူးတယ်။

ပင်လယ်ဘက်မှာ လှိုင်းလုံးတွေက တယ်ကြီးသကဲ့။ သင်္ဘောငယ်ငယ်နဲ့ သွားတဲ့အခါ လှိုင်းကြီးတွေ ပုတ်တော့ သင်္ဘောက ဟိုလူးဒီလူးနဲ့ ခရီးသည် လေလှိုင်းမူးပြီးတော့ အော့အန်ကုန် တယ်။

သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)က ပြန်လာ တော့ သင်္ဘောခပ်ကြီးကြီးနဲ့ ပြန်လာ တယ်။ လှိုင်းဘယ်လောက်ပုတ်ပုတ် သင်္ဘောက လှုပ်ရုံသာလှုပ်တယ်။ အဲဒီတော့ လှိုင်းမမူးတော့ဘူး။

ယောဂီတို့ ဝိပဿနာရှုမှတ်တဲ့အခါ အစကနဦးမှာတော့ လှေငယ်၊ သင်္ဘောငယ်နဲ့ ခရီးသွားရသလိုပဲ။ လှိုင်းလေတွေရဲ့ ရိုက်ပုတ်မှုဒဏ်ကို အလူးအလှိမ့် ခံကြရတယ်။

သင်္ဘော လူးလှိမ့်တဲ့အခါမှာ အလိုက်သင့် ယိမ်းနွဲ့ပြီး သည်းညည်း ခံသွားရင် မကြာမီ ကျင့်သားရလာပြီး မမူးတော့ဘူး။ လှိုင်းပုတ်တာကိုလဲ

ဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ ကြောင့်ကြမှု ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနဲ့ ခရီးသွားဝံ့တယ်။

ထို့အတူပဲ ဝိပဿနာရှုမှတ်လို့ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲလာတာကို သည်းညည်းခံနိုင်ရင် မကြာမီ သင်္ဘော ငယ်ငယ်က သင်္ဘောကြီးကြီး ဖြစ်လာ ပြီး လှိုင်းလေ ဘယ်လောက်ပဲ ရိုက်ပုတ် ရိုက်ပုတ် ဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ တည် တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းကို ဖြတ်ကျော်နိုင်တော့တယ်။

ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ရာမှာ ခန္တီလက် နက်၊ ဇွဲလက်နက်နဲ့ သင်္ဘောကြီးကြီး ဖြစ်လာအောင် တည်ဆောက်ပြီးတော့ အာသဝေါတရား လေးပါးဆိုတဲ့ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းကို ဖြတ်ကျော်နိုင် အောင် ခုတ်မောင်းသွားရမယ်။ အာသဝေါတရားတွေကို လွန်မြောက် တာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဆီကို ဆိုက် ရောက်တော့တာပဲ။

မုန့်လေပေ့ မီးကင်သလို မလုပ်နဲ့

ရွာဘုရားပွဲတွေမှာ မုန့်လေပေ့ မီးကင်ရောင်းတာ တွေဖူးကြတယ် မဟုတ်လား။ ဘယ်လိုကင်သလဲ၊ မုန့်ကို ဝါးချောင်းကလေး နှစ်ချောင်း ညှပ်ပြီး ဟိုဘက်လှည့်လိုက်၊ ဒီဘက် လှည့်လိုက် လုပ်ပေးရတယ်လေ။

တချို့ယောဂီတွေ တရားထိုင် တာ တင်ပါးတစ်ဖက် နာကျင် ကိုက်ခဲလာရင် နောက် တင်ပါး တစ်ဖက်နဲ့ လှည့်ထိုင်လိုက်တယ်။ တော်ကြာ အဲဒီဘက် နာကျင်လာ တော့ နောက်တစ်ဖက် လှည့်ပြန် ရော။ ဟိုဘက်လှည့်လိုက်၊ ဒီဘက် လှည့်လိုက်နဲ့ မုန့်လေပေ့ မီးကင်သလို လုပ်နေကြတာ ဘုန်းကြီးမြင်ပါတယ်။ လှည့်တဲ့အခိုက် ရှက်မှာစိုးလို့ ဘုန်းကြီး မပြောဘူး။ ခုမှပြောပြတာ။

ခဏခဏ လှည့်နေရင် သမာဓိ မဖြစ် ဘူးကွယ့်။ သမာဓိ မဖြစ်ရင် ရုပ်နာမ် တို့ရဲ့ အမှန်သဘောကို မမြင် မသိနိုင် ဘူး။ တရားရှုမှတ်တာ သည်းခံပြီး ရှုမှတ်ကြ။ မုန့်လေပေ့ မီးကင်သလို ဟိုဘက်ဒီဘက် ခဏခဏ မလှည့်ကြ ပါနဲ့နော်။

တရားမှောင်မခိုကြနဲ့

တချို့က ပစ္စည်းသာ မှောင်ခိုတာ မဟုတ်ဘူး။ တရားပါ မှောင်ခိုကြတယ် ကွယ့်။ ဘယ်လို ခိုသလဲဆိုရင် တရား ထိုင်မှတ်နေတုန်း ခြေထောက် ထုံကျဉ် လာရင် ခြေထောက်ကို ကြွကြွပေး တယ်။ နာကျင်လာရင် မသိမသာ ကိုယ်စောင်းပဲ့ပေး ကြပေးတယ်။

မတ်တတ်ရပ်ပြီး ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ လဲ ခြေဖဝါး ပူစွဲနာကျင်လာတဲ့အခါ ခြေဖျားထောက်လိုက်၊ ကိုယ်အလေး ချိန်ကို ဟိုဘက်ခြေထောက်ပေါ် ပြောင်းလိုက်၊ ဒီဘက်ခြေထောက်ပေါ် ပြောင်းလိုက် လုပ်တတ်ကြတယ်ကွယ့်။ အဲဒါ တရားမှောင်ခိုတယ်ခေါ်တယ်။

အရပ်ထဲမှာတော့ ပစ္စည်း မှောင်ခို ရင် ဈေးတက်တတ်တယ်။ ရိပ်သာထဲ မှာတော့ တရားမှောင်ခိုရင် နီဝရဏ တွေပဲတက်မယ်။ တရားမတက်ဘူး ကွယ့်။ ဒါကြောင့် တရားမှောင်မခိုကြ ပါနဲ့။

စကားဝင်တော့

တရားမှောက်

ရေလမ်းခရီး သွားတဲ့အခါ လှေဝမ်း မလုံလို့ ရေဝင်လာရင် ဘာဖြစ်သလဲ ယောဂီတို့ လှေနှစ်တယ်မဟုတ်လား။ အဲသလိုပဲ တရားရှုမှတ်တဲ့အခါ စကား နည်းနည်းပြောတဲ့လူဟာ လှေထဲကို ရေနည်းနည်းဝင်တာနဲ့ငှူတယ်။

စကားများများ ပြောတဲ့လူဟာ ရေများများ ဝင်တာနဲ့တူတယ်။ ရေများများဝင်တော့ လှေမှောက် သလို စကားများများဝင်တော့ တရားမှောက်တယ် ယောဂီတို့။

ပင်လယ်ထဲမှာ လှေနှစ်လှီး ကယ်သူ မထိရင် ဒီတစ်တစ်ထဲ ထေမယ်။ သာသနာ့ ကြံ့တောင့် ကြံ့ခဲ ကြံ့ရတဲ့ အင်္ဂါမှာ ပိဿနာ ရှုတ် ခြစ်တယ်ဆိုတာ အင်မတန် ရတောင့်ရဲပဲ နုလှတာတော့ပဲ။

ဘဝထဲမှာ တစ်ထိန်းတစ်ထန်း ကြားလို့ မှီလို့ အနွှမ်းအားမျိုး တစ်ပါ ကြံ့ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတစ်ပါမှာမှ တရားထွက်ရင် ဘဝထဲမှာ များစွာ ထက်မြက် ထေရတာနဲ့ အတူတူပဲ။

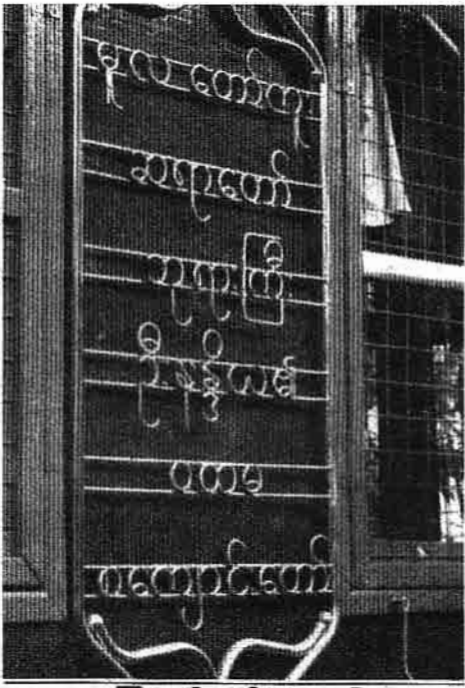
အသိဉာဏ်

ထောင်ကျနေကြတယ်

မြတ်စွာဘုရားက နခသိခ သုတ်တော်မှာ “လူတွေ သေလွန်တဲ့ အခါ ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်ကြတဲ့ အရေအတွက်က လက်သည်းခွံပေါ်က မြေမှုန့် အရေအတွက်လောက်ရှိရင် အပါယ်ဒုဂ္ဂတိဘုံများကို ရောက်ကြတဲ့ အရေအတွက်က ကမ္ဘာမြေအထုမှာ ရှိတဲ့ မြေမှုန့်အရေအတွက်လောက် ရှိ တယ်” လို့ ဟောတော်မူတယ်။

အခုအခါမှာ ဘုရားသာသနာနဲ့ ကြုံနေရတဲ့အပြင် ဘုရားအမွေအစစ် ဖြစ်တဲ့ ဝိဇယနာတရားကျင့်စဉ်ကို ညွှန်ပြခြင်းဝေနေတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာနစရိယ ဆရာတော်တွေလဲ ရှိနေပြီဖြစ်လို့ တရား အားထုတ်ဖို့ အမြဲ တိုက်တွန်း ပါတယ်။

ငါးကြီးကြီး လိုချင်ရင် ငါးသေးသေး ကို ငါးစာအဖြစ် စွန့်ပါ။ အကျိုးကြီးကြီး လိုချင်ရင် အကျိုးသေးသေးကို စွန့်ပါ။ တစ်သံသရာလုံး အကျိုးကျေးဇူး ကြီးမားပြီး အတုမရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ

◀ ဝါကြံ့တောင့် မှတ်နားတကားဉာဏ်

ကို ရယူလိုရင် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ကြပါ။

တိုက်တွန်းပေးမယ့် လူအများစုက အသိဉာဏ် ထောင်ကျနေကြတယ်။ မိမိတို့ စွဲယူထားတဲ့ လောကီအသိ အမြင်တွေကို မစွန့်နိုင်ကြဘူး။ တချို့ ဆရာပြတဲ့ တရားကျင့်စဉ်ကို တိတိ ကျကျ မလိုက်နာဘဲ ရှေးက ကျင့်ကြံ ဖူးတဲ့အတိုင်း ကျင့်ကြံနေကြတယ်။ ဒီလူတွေလဲ အသိဉာဏ် ထောင်ကျနေ ကြတဲ့ လူတွေပါပဲ။

ရေကန်ထဲ ကွန်ပစ်သလို ရှုမှတ်ပါ

ယောဂီတို့... ရေကန်ထဲက ငါးကို ကွန်ပစ်ပြီး ဖမ်းယူတဲ့အခါ ပထမ ငါးငယ်တွေ ခပ်များများ ဖမ်းမိတယ်။ နောက် အလယ်အလတ် ငါးတွေ ခပ်များများ ဖမ်းမိတယ်။ သိပ်ကြီးတဲ့ ငါးရဲ့ ငါးခွကြီးတွေကျတော့ ရေကန် အောက်ခြေ ရွံ့မြေ၊ နုန်းမြေထဲမှာ ဝင်ပုန်းအောင်းနေကြတယ်။ သူတို့ကို

မူးနောက်ပြီး ရေပေါ်တက်လာ အောင် မွေ့နောက်ပြီးမှ ဖမ်းလို့ ရတယ်။

ဝိပဿနာ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာ လဲ ပထမ အပေါ်ယံ ဝေဒနာ အသေးစားကလေးတွေပေါ်တယ်။ ဒီနောက် နည်းနည်းအတွင်းကျတဲ့ အသားအရေထဲက ဝေဒနာ အလတ်စားကလေးတွေပေါ်တယ်။ ဒီနောက် အရိုးနဲ့ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ တွေထဲက ဝေဒနာ အကြီးစား တွေ ပေါ်လာတယ်။

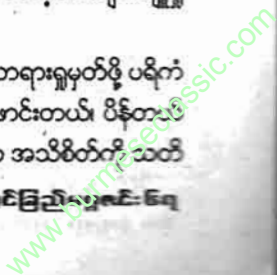
အဲဒီလို ပေါ်လာတဲ့အထိ ပေါ် လာသမျှ ဝေဒနာတွေကို ကျော် လွန်နိုင်အောင် ရှုမှတ်ရမယ်။ ဇွဲနဲ့ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုမှတ်ပေးရင် ဝေဒနာကို အနှေးနဲ့အမြန် နိုင်လာ မယ်။ ဝေဒနာကိုနိုင်ရင် ပထမအဆင့် အောင်ပွဲရပြီလေ။

ပင့်တူ ပိုးကောင်ဖမ်းသလို

ယောဂီတို့... ဝိပဿနာရှုမှတ်တဲ့ အခါ ပင့်ကူးတို့ကိုလဲ နှလုံးမူသင့်တယ်။ ပင့်ကူးဟာ စေးကပ်တဲ့ အပျက်နဲ့ အိမ်ဖွဲ့ ပြီးတဲ့အခါ အိမ်အလယ်မှာ စောင့်နေ တယ်။ အိမ်တစ်နေရာမှာ ပိုးကောင် လာငြိတွယ်နေရင် ချက်ချင်းသွားပြီး ဖမ်းစားလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ အိမ်အလယ်မှာ စောင့်နေ ပြန်တယ်။ နောက်ထပ်တစ်ကောင် တွယ်ငြိလာရင် ချက်ချင်းသွားပြီး ဖမ်း စား။ အိမ်လယ်မှာ ပြန်စောင့်ပြန်တယ်။ သူ အစာဝတ်အခါကျတော့ ပိုးကောင် မိရင်လဲ မဖမ်းစားတော့ဘဲ လျစ်လျူရှု နေလိုက်တယ်။

ယောဂီတို့လဲ တရားရှုမှတ်ဖို့ ပရိတ် လုပ်ပြီးတဲ့အခါ ဖောင်းတယ်။ ပိန်တယ် ဆိုတဲ့ ချည်တိုင်မှာ အသိစိတ်ကို သတိ

နဲ့ ကပ်ထားရမယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ် နေရာမှာ ဝေဒနာပေါ်လာရင် ဝေဒနာ ဆီကို အာရုံပြောင်းရွှေ့ပြီး မှတ်ရမယ်။ ဝေဒနာ ပျောက်သွားတော့ မူလချည် တိုင်မှာ သတိပြန်ကပ်ထားရမယ်။

အဲသလို ဝေဒနာ ပေါ်လာတိုင်း ဝေဒနာဆီကို အာရုံပြောင်းရွှေ့ပြီး ရူးရူး စိုက်စိုက် ရှုမှတ်ပါ။ ဝေဒနာ ကွယ် ပျောက်တဲ့အခါ ဖောင်းပိန်ချည်တိုင် ဆီပဲ ပြန်လာပါ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သမာဓိ ကောင်းစွာတည်လာတဲ့အခါ ဝေဒနာအသေးအမွှား အလတ်စား တွေ ပေါ်လာတာ မသိတော့ဘူး။ ချည်တိုင်မှာပဲ စိတ်စူးစိုက်ပြီး ရှုမှတ်နေ နိုင်တော့တယ်။

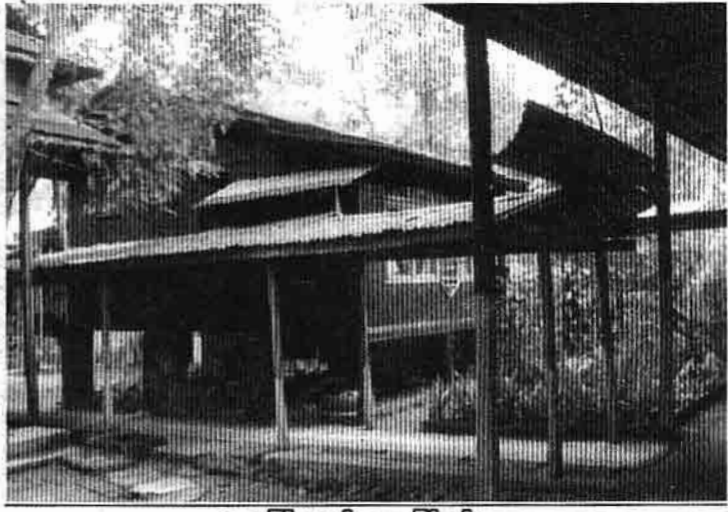
ငါးမိနစ်သာမှတ်ပါ

ယောဂီတို့ ဝေဒနာကို မနိုင်သေးတဲ့ အခါမှာ ထုံကျဉ် ညောင်းညော နာကျင် ကိုက်ခဲတဲ့ ဝေဒနာတစ်မျိုးမျိုး ပေါ်လာ ရင် ဣရိယာပုတ်ကို ပြောင်းချင်တယ်။ အဲသလို ပြောင်းချင်လာတယ်ဆိုရင် ချက်ချင်း မပြောင်းလိုက်ပါနဲ့။

ဣရိယာပုတ်ကို ခဏခဏ ပြောင်း နေရင် သမာဓိ ထူထောင်ဖို့ ကြန့်ကြာ သွားလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ပြောင်းချင် တဲ့စိတ်ကို အာရုံပြုပြီး “ပြောင်းချင် တယ်၊ ပြောင်းချင်တယ်” လို့မှတ်ပါ။ ငါးမိနစ်သာမှတ်ပါ။ စိတ်အေးအေး ထားပြီးတော့သာ မှတ်ပါ။

ငါးမိနစ်မှတ်ပြီးလို့ ဣရိယာပုတ်ကို ပြောင်းချင်တဲ့စိတ် ဖြစ်နေသေးရင် “ပြောင်းချင်တယ် ပြောင်းချင်တယ်” လို့ ငါးမိနစ် ထပ်မှတ်ပါ။ ငါးမိနစ်ပြည့် သွားပြန်ပြီ။ နောက်ထပ် ငါးမိနစ် ဆက်မှတ်နိုင်ရင် ကြိုးစားမှတ်ကြည့် ပါဦး။

ဒီလို မှတ်နေရင်းနဲ့ ဣရိယာပုတ်

► ကြီးကျယ် တာမြင့်တူ

ပြောင်းချင်တဲ့စိတ် ပျောက်သွားနိုင် တယ်။ မပျောက်သေးရင်လဲ မူလမှတ် နေကျ “ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်” ။ ဒါမှ မဟုတ် “ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်” စတဲ့ အာရုံကို ဆက်မှတ်ပေါ့။

ယောဂီတို့ ပြောင်းချင်လာတဲ့အခါ တိုင်း အဲသလို ငါးမိနစ်ပြီး ငါးမိနစ် အချိန်ဆိုင်းဆိုင်းပြီး ပြောင်းချင်တဲ့စိတ် ကို ရှုမှတ်ပါ။ တရားရှုမှတ်တာကို ရပ်ချင်တယ်ဆိုရင်လဲ “ရပ်ချင်တယ်၊ ရပ်ချင်တယ်” လို့ ငါးမိနစ်ကြာအောင် မှတ်ပါ။

ပြီးရင် နောက်ထပ်ငါးမိနစ်စီ တိုးတိုး ပြီး မှတ်သွားပါ။ ရပ်ချင်တဲ့စိတ် ပြေ ပျောက်သွားရင် မူလချည်တိုင်အာရုံ ကို အေးအေးဆေးဆေး ဆက်ပြီး ရှုမှတ်ပေါ့။

ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်မှ နိဗ္ဗာန်ရ မယ်။ သည်းခံနိုင်ရင် အားမလျော့နဲ့ ဆက်မှတ်ပါ။ ပြောင်းချင်စိတ်လဲ မရှိ၊ ဝေဒနာလဲ မရှိဘူးဆိုရင် တော်စရာ၊ ရပ်စရာ မလိုတော့ဘူး။ သူ့သဘော အတိုင်း သူ့သယ်ဆောင်သွားလိမ့်မယ်။ တစ်နေ့ ကြာချင်ကြာမယ်။ တစ်ရက် ကြာချင်ကြာမယ်။

အဲဒီအခါမှာ မတွေ့ဘူးတဲ့ တရား တွေ တွေ့မယ်။ မမြင်ဘူးတဲ့ တရား မြင်ရတယ်။ မသိဘူးတဲ့တရား သိရ မယ်။ တစ်သိတည်းသိ၊ တစ်မြင်တည်း မြင်၊ တစ်လင်းတည်းလင်း၊ တစ်ရှင်း တည်းရှင်း၊ တစ်ဝင်တည်းဝင်၊ တစ် ကြည်တည်းကြည် အမြိုက်သုခ ဆေးရည်နဲ့ ဆွတ်ဖျန်းထားသလို ငြိမ်းချမ်းနေလိမ့်မယ်။

ဘဝကူးကောင်းဖို့ သေချာပြီ

ယောဂီတို့ ဒီရိပ်သာမှာ မိမိကြိုက် တဲ့ ဣရိယာပုတ်နဲ့ မိမိ ရှုမှတ်နိုင် သလောက် ရှုမှတ်ဖို့ ဘုန်းကြီးခွင့်ပြု ထားတယ်။ အချိန်ကန့်သတ်ချက် မထားဘူး။ မိမိ ဆက်မှတ်နိုင်သေး တယ်ဆိုရင် မတော်လိုက်နဲ့ ဆက်မှတ် ပါ။ တရားက ခေါ်နေလျက်နဲ့ မိမိက လိုက်မသွားရင် အခါအခွင့်တစ်ခု ဆုံးနဲ့ မယ်။

ဘုန်းကြီး သတိပေးချင်တာက တရားဆိုတာ သူခေါ်မှ လိုက်သွားရ တာ။ သူခေါ်ရင် လိုက်သွားလို့မ ဘူး။ မနေ့က ငါးနာရီပေါက်အောင် တစ်ဆက်တည်း ရှုမှတ်နိုင်ပေမယ့် ဒီနေ့

ငါးနာရီပေါက်အောင် ရှုမှတ်နိုင်
ချင်မှနိုင်မယ်။ ရှုမှတ်လိုတဲ့ စိတ်မရှိဘဲ
အတင်းဖွတ်မှိတ်ပြီး ရှုမှတ်ဖို့ ဘုန်းကြီး
မတိုက်တွန်းလိုဘူး။

တရားမှတ်တာ သဘာဝကျကျ
မှတ်ရမယ်။ အတင်းလုပ်ယူတာမျိုး
မဖြစ်သင့်ဘူး။ အဲ တရားကအော်နေပြီ
ဆိုရင် နောက်မတွန်းနဲ့။ မိုးချုပ်
သန်းခေါင် ရောက်နေပါစေ။ အချိန်ကို
ဂရုမစိုက်နဲ့၊ မိုးလင်းသွားရင်လဲ အရေး
မကြီးဘူး။

နောက်တစ်နေ့ ကူးသွားပြီး ထမင်း
စားချိန်ရောက်လို့လဲ မတော်နဲ့။ တရား
ဆက်မှတ်နိုင်သလောက် အဆုံးထိ
လိုက်သွားပါ။

အဲသလို တစ်ကြိမ်လိုက်သွားနိုင်ရင်
သိပ်အကျိုးကျေးဇူးများတယ်။ (၁၂)
နာရီပေါက်၊ ဒါမှမဟုတ် (၂၄)နာရီ
ပေါက်အောင် တစ်ခါ ရှုမှတ်ဖူးရင်
ဣရိယာပုတ် ရှည်ရှည်ရှုမှတ်နည်း
သိသွားပြီလေ။ နောက် အလျဉ်းသင့်
ရင် ထပ်ရှုမှတ်နိုင်တာပေါ့။

ဣရိယာပုတ် ရှည်ရှည်သွားတဲ့အခါ
ဝေဒနာ အဆင့်ဆင့်ကို ကျော်လွှားသွား
ရတယ်ကွယ်။ ဥပမာ တစ်နာရီ ရှုမှတ်
နေကျ ယောဂီဟာ တစ်နာရီအတွင်း
ပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာတွေကို သူကောင်း
ကောင်း ခံနိုင်နေတယ်။

အချိန်နှစ်နာရီထိ တိုးပြီး မှတ်ရတဲ့
အခါ ဝေဒနာအသစ်တွေ ပေါ်လာလိမ့်
မယ်။ ဒီဝေဒနာအသစ်တွေကို ကျော်
လွှားနိုင်မှ နှစ်နာရီပေါက်အောင် ရှုမှတ်
နိုင်မယ်။

အလားတူပဲ သုံးနာရီကြာ၊ လေးနာရီ
ကြာ ရှုမှတ်တဲ့အခါ ပိုပြီးပြင်းထန်တဲ့
ဝေဒနာအသစ်တွေ ပေါ်လာတတ်
တယ်။ ဒီဝေဒနာတွေကို ကျော်လွှား
သွားနိုင်မှ သုံးနာရီပေါက်၊ လေးနာရီ
ပေါက် ရှုမှတ်သွားနိုင်တာ။

ဒါကြောင့် (၂၄)နာရီပေါက်အောင်
ရှုမှတ်နိုင်သူဟာ ဝေဒနာမျိုးစုံလောက်
သူနိုင်ထားပြီ။ လောကကြီးထဲ ခရီးနှင့်
တုံ့အခါ လောကဝဲလှိုင်းဂယက်
ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခတ်လာရင်ပဲ
ဖြစ်ဖြစ်၊ သေရာညောင်စောင်းမှာ
လဲလျောင်းနေတဲ့ အခါပဲဖြစ်ဖြစ် အလွန်
ဆိုးဝါးတဲ့ ဝေဒနာတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရ
ရင်လဲ သူ မကြောက်တော့ဘူး။ မတုန်
လှုပ်တော့ဘူး။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့
ခံနိုင်စွမ်း ရှိသွားပြီလေ။ သိပ်အဖိုးတန်
တယ်။ ဘဝကူးကောင်းဖို့ သေချာသွား
ပြီ။

* * *

ဆရာတော်သည် ဤဩဝါဒကို
ပျံလွန်တော်မူသည့်နေ့အထိ ဖူးမြော်
လာသူတို့အား ပြူးရွှင်စွာ ကြိုဆိုဆုံးမ

မှာကြားခြင်းဖြင့် သက်သေပြသွား
တော်မူလေသည်။

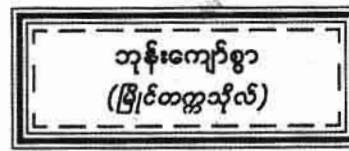
ယခုပုဂံရှိ တော်ကူးဆရာတော်

တော်ကူးဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ၏
တရားရှုမှတ်နည်းကို လေ့လာရှုမှတ်လို
သူတို့အတွက် ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ
ပျံလွန်တော်မူသွားပြီဖြစ်၍ စိတ်ပျက်
အားလျော့စရာမလိုပါ။

ယခုလက်ရှိ တော်ကူးဆရာတော်
ဦးနာဝိကသည်လည်း ဆရာတော်ကြီး
၏ နည်းနာနိဿယများအတိုင်း ခရီး
ပေါက်မြောက်စေရန် ညွှန်ပြနိုင်သော
ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်တစ်ပါး
ဖြစ်သည်။

ဦးနန္ဒိယ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်
တော်ကူး သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းကို
ဦးစာရိတ္တနှင့် ဦးကေတုမာလာတို့က
လအနည်းငယ်စီ တာဝန်ခံကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် ထမ်းဆောင်ခဲ့
ကြပြီး ဦးနာဝိက၊ က စတုတ္ထမြောက်
တော်ကူးဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူ
ခဲ့သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စာရွှေသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ် သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

www.burmeseclassic.com

တစ်နှစ်တာ သင်္ဃိကံကြမ္မာ

ကျွန်ုပ် မဂ္ဂဇင်းများအတွက် စာရေး နေစဉ်ဖြစ်သည်။ ပျောက်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော မအူပင်(ခေါ်) ဇော်ဇော်ဝင်း ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်။ ဇနီး ဖြစ်သူပါ ပါလာခြင်းဖြစ်သည်။

ဆိုင်ကယ်စီးကာ ကျွန်ုပ် ထိုင်နေ သော မိုးပုလဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ရောက်လာခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

အသားက ဖြူလာသည်။ ဗိုက်က စုထွက်လာ၏။ သူတို့စီးပွားရေး အခြေ အနေကို သူတို့ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် ဝတ် စားဆင်ယင်မှုက အတိအလင်း ဖော်ပြ နေခဲ့သည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ဤသို့ မြင်ရသည်ကို ကျွန်ုပ် ဝမ်းသာပါသည်။

ကျွန်ုပ်က မအူပင်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန် ကို ကြည့်ကာ ရယ်မောရင်း ပြောလိုက် သည်။

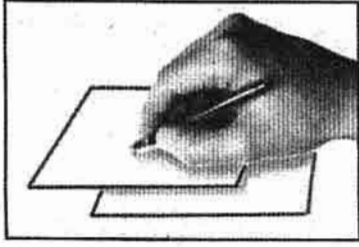
သူတို့လင်မယားက ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်ကာ ကျွန်ုပ်အတွက်ပါ မှာလိုက် သည်။

'ဆရာ ပိုး ဒီနှစ်ကောင်းမကောင်း ထိပေါက် မပေါက် ရာထူးတိုးမတိုး ဟီး...ပြီးတော့ အိမ်ထောင်ကုမ္ပဏီ တွက်ပေးမိပါ။ အား...ရို...ရို...'

အာရိုရိုအသံမှာ အနီးကပ်ထိုင်နေ သော မအူပင်မိန်းမက လှမ်းဆိတ် လိုက်၍ ပေါ်ထွက်လာသော နောက် ဆက်တွဲ အာမေဇွတ်သံဖြစ်တော့ သည်။

ဗေဒင်ပညာကား တစ်ထိုင်တည်း ထိုင်တွက်ရုံနှင့် မလုံလောက်ပါ။ စစ်သား စကားနှင့်ဆိုလျှင် ချွေးထွက်များမှ သွေးထွက်နည်းမည်ဖြစ်သည်။

ဆိုလိုသည်မှာ နည်းများစွာကို စိတ်ရှည်ရှည်ထားတွက်ပါမှ မှန်ကန် သောအဖြေ ထွက်နိုင်ကြောင်း ဆိုလို

ရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၌ စုဆောင်းထားသော သက်ရောက်ဟောကိန်းများ များစွာ ရှိပါသည်။

ထိုနည်းများစွာထဲမှ အလွယ်ဆုံး နည်းကို ထုတ်နုတ်ကာ မအူပင်ကို တွက်ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ထွက်နည်း

ရောက်ဆဲ ကောဇာသက္ကရာဇ်တည်း မွေးနံ နှင့်ပေါင်း (၈)နှင့်မြောက် (၁၂)နှင့်စား အကြွင်းများ၏ ဟောကိန်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

(၁) ကြွင်းလျှင် ဥယျာဉ်ခြံဝင်မည်။ စုတ်လာဘ်ဝင်မည်။

(၂) ကြွင်းလျှင် စိုက်ပျိုးရေး အကျိုး ပေးမည်။

(၃) ကြွင်းလျှင် ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မည်။ အကြီးအကဲ ဖြစ်မည်။

(၄) ကြွင်းလျှင် ဆင်းရဲဒုက္ခ များ တတ်သည်။ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုး ကြုံရတတ်သည်။

(၅) ကြွင်းလျှင် ကူးသန်းရောင်းဝယ် အကျိုးပေး၏။

(၆) ကြွင်းလျှင် ရာထူးတိုးမည်။ မင်းစိုးရာဇာ မစမည်။

(၇) ကြွင်းလျှင် လူပျိုကြီး အပျိုကြီး စွဲမည်။ အိမ်ထောင်သည်များ အိမ် ထောင်ဖက် စိတ်မချရ။

(၈) ကြွင်းလျှင် ဂုဏ်သတင်း ကျော် ကြားမည်။ မင်းစိုးရာဇာ ချမ်းသာသူများ ထံမှ အကူအညီရမည်။

(၉) ကြွင်းလျှင် ယှဉ်ပြိုင်လုပ်ငန်း များ အောင်မြင်မည်။ ရာထူးတိုးမြှင့် ခံရမည်။

(၁၀) ကြွင်းလျှင် စီးပွားရေးကောင်း ထိပေါက်တတ်သည်။

(၁၁) ကြွင်းလျှင် ချမ်းသာကြွယ်ဝ ဝင်ငွေများမည်။

(၁၂, ၀) ကြွင်းလျှင် ပညာထူးချွန် စာမေးပွဲအောင်မည်။ ဆရာသမားများ ချီးမြှင့်ခံရမည်။

မအူပင်ကို တွက်ကြည့်ရာတွင် (၇) ကြွင်း၍ မအူပင်၏ဇနီးက မျက်စောင်းခဲကာ အတိအလင်းပင် ကြေညာလိုက်ပါတော့သည်။

'ဒီနေ့ကစပြီး ရှင့်အရိပ်လို ကျွန်မ အမြဲ ရှင်သွားရာနောက် လိုက်တော့ မယ်'

တဲ့။ ဘေးခုံများမှ ရယ်သံများကို ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။

ကျော်စိုးလွင် (ဝါးခယ်)

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

ထိ ဆုငွေ

ဤလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် ထိဆုငွေများနှင့် ပတ်သက်၍ ကံထူးကံကောင်းကြစေရန် ၅၊ ၄၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းခြေများကို ၈၊ ၂၊ ၃၊ ၀ အကွရာတို့ဖြင့် တွဲဖက် ကံစမ်းနိုင်ကြသည်။

ဤဂဏန်းခြေများ လုံးတူ၊ လုံးထပ်ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်များကို ရွေးချယ်နိုင်လျှင် ပို၍ ကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။

မိမိတို့မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်းများကို အောက်ပါအတိုင်း ရှာဖွေအသုံးပြုနိုင်၏။

ဥပမာ ။ ။ မြင်းနှစ်ဖွားဖြစ်လျှင် ရွှေပါရောင် လက်ကိုင်အိတ်ကို အဆောင်ပြုကာ အနောက်အရပ်ရှိ ထိလက်မှတ်အရောင်းဌာနသို့ သောကြာနေ့တွင် သွားရောက်ကံစမ်းနိုင်သည်။

(၇)ခုမြောက် ထိလက်မှတ်ကို ရွေးသင့်သည်။ စစ်တူထိုးလိုလျှင် ကြာသပတေးသားသမီးနှင့် အတူကံစမ်းပါ။

ဤနည်းအတိုင်းပင် အခြားနှစ်ဖွားတို့သည် မိမိတို့အတွက် ကံပွင့်အရောင်၊ ကံပွင့်ဂဏန်း၊ ကံပွင့်အရပ်၊ နေ့ကောင်းနေ့မြတ်တို့ ရွေးချယ်နိုင်သည်။

ဆိုင်တည်ရာ ဌာနပလအင်အားကို

အဆိုပြု ကံစမ်းလိုပါလျှင်...

ပန်းခြံ၊ အားကစားကွင်း၊ ဘောလုံးကွင်း၊ မြေညီမြေပြန့်လွင်ပြင်ကျယ်၊ တောင်ကုန်းမို့မို့ စသည့် နေရာများ၌ ရောင်းသော ထိဆိုင်၊ တည်ဆောက်လက်စအဆောက်အအုံ၊ ဓာတုပေဒပစ္စည်းများ အရောင်းဆိုင်၊ ကျောက်မျက်ရတနာအရောင်းဆိုင်၊ အုတ်၊ သဲ၊ သံ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်မြေ စသည့် ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်၊ ကြွေထည်မြေထည်၊ စဉ့်ထည်ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်များအနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထိဆိုင်တို့တွင် ကံစမ်းနိုင်ကြသည်။

ဆိုင်မျက်နှာစာတွင် ရေကန်၊ ငါးကန်၊ ။ ငါးအလှပုံကားချပ်များ၊ တောင်မြင့်များ ရှုခင်းပုံ၊ လွင်ပြင်ကျယ် ရှုခင်းပုံတို့ ချိတ်ဆွဲတန်ဆာ ဆင်ထားပါက ထိကံထူးစေပါလိမ့်မည်။

ထိကံမြှင့်ယတြာ ပြုလိုပါက ကြွေပန်းကန်တစ်ချပ်တွင် ကောက်ညှင်းဖြင့် ပြုလုပ်သော ပေါက်ပေါက်ဆုပ်များထည့်ကာ မြို့လယ်၊ ရပ်ကွက်အလယ်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသော ရုပ်ပွားစေတီတစ်ဆူတွင် ကပ်လှူကာ သမ္မာဒေဝများထံ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ဥယျာဉ်၊ ဓာတ်ကြီးငါးပါး၊ အကူအညီဖြင့် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါက

ထက်မင်းကျော်စွာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဖျောင်း ရ ၁

မွေးနှစ်	လာဘ်ပွင့်အရောင်	ကံပွင့်ဂဏန်း	ကံပွင့်အရပ်	စစ်တူထိုးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	စနေနေ့
ခွေး ကျား	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ယုန်	အပြာ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ပုဂ္ဂိုလ်နေ့
နဂါး မြွေ	ပြေဝါ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
မြင်း	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ဆိတ် မျောက်	အနီ	၉	တောင်	ပုဂ္ဂိုလ်သားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ကြက်	အစိမ်းရင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆွေး ဝက်	အစိမ်းနု	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့

ကြေးမြှာဆောင်းပါး

အာရုံကြောရောဂါနှင့် အစာအိမ်ရောဂါအတွက်

မိုးဦးပန်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ပုံစံအမှတ် - TMRO/0978/06/14

“ကိုမင်းမြတ်မောင်နဲ့ ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့ ဘယ်က လှည့်လာကြတာလဲ”

“စာပေအကြောင်းလည်း ဆွေးနွေးရင်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအတွက် တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီဖြစ်တဲ့ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ဆေးဝါးကောင်း လမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ဆရာတို့နှစ်ယောက်က ဘယ်လိုဝေဒနာတွေ ခံစားနေရလို့လဲ”

ကိုမင်းမြတ်မောင်က “အခုတလော ဇက်ကြောတွေထိုး... နောက်ကြောတွေ တက်ပြီး ခေါင်းတွေ ပူးဝေပြီး... စိတ်ထဲ မကြည့်မလင်ဖြစ်နေတယ်... သတိတွေလည်း မပူလျော့တယ်... ခြေလက်တွေလည်း ထုံ ကျဉ်နေတယ်ဗျာ...”

ကိုဇော်ရဲနိုင်က “ကျွန်တော်ကတော့ စားတဲ့အစာလည်း မကြေဘူး... ရင်ထဲတောင့် တင်းပြီး အောင့်လည်း အောင့်တယ်... လေချဉ်လည်း တက်ပြီး ဝမ်းလည်း မကြာခဏ မျက်တယ်”

“ဆရာကိုမင်းမြတ်မောင်က အာရုံကြောရောဂါဖြစ်နေပြီး... ကိုဇော်ရဲနိုင်က အစာအိမ်ရောဂါဝေဒနာရှိလို့ ပြောရမှာပဲ”

“ဒါ ကျွန်တော်တို့ ဘာဆေးသောက်ရင် ကောင်းမယ်... ဆိုတာ ညွှန်ကြားပေးပါဦး”

“လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်က... ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အဲဒီရောဂါနှစ်မျိုးစလုံး ခံစားနေရတာ... မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်က မိုးဦးပန်းဆေးတိုက်ကို ရောက်တော့... ဆရာ ဦးကံအေးနဲ့တွေ့ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ထုတ်တဲ့ အာရုံကြောဆေးနဲ့ အစာအိမ်ရောဂါဆေးကို သောက်ကြည့်စမ်းပါလို့ ပြောတာ... အဲဒီ ဆေးတွေကို သုံးစွဲခဲ့လို့... ယီး... ဝမ်း... လေ မှန်ပြီး မှတ်ဉာဏ်တွေလည်းကောင်း... ကိုယ်လက်လည်း ပေါ့ပါးသွက်လက်နေတာ ဆရာတို့အမြင်ပဲ...”

“ဆရာ... ကိုယဉ်တင့်ပြောတဲ့ မိုးဦးပန်း ဆေးတိုက်က ထုတ်တဲ့ အာရုံကြောဆေးနဲ့ အစာအိမ်ဆေးသောက်မယ်ဗျာ... အဲဒီဆေးတွေ မသောက်မိ...”

ပုံစံအမှတ် - TMRO/0978/06/14

ဆေးရဲ့ အာရုံသင်တွေကို သိချင်ပါတယ်... ဆေးညွှန်းကို ပြောပြပါဦး”

“ဆေးအညွှန်းတွေကို မပြောမီ ... ဆေးထုတ်လုပ်တဲ့ ဆရာ ဦးကံအေး (မန္တလေးတိုင်းရင်းဆေး ဒီပလိုမာ - အမှတ်စဉ် ၁၂ ဆင်း)၊ ဆေးခန်းမှူးဘဝနဲ့ အင်္ဂုဏ်၊ မအူပင်မြို့၊ ကချင်လတ်မြို့၊ လှည်းကူးမြို့တွေက... အာရုံကြောရောဂါ ဝေဒနာရှင်တွေ... အစာအိမ်ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေကို ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ဆေးမို့ ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ဆေးပါး ကျွန်တော်သွားလေရာဆောင်တဲ့ဆေးမို့ အညွှန်းတွေလည်း ပါတယ်။ ကြားချင်ရင်... နားဆင်ကြပါ။ အာရုံကြောဆေးအညွှန်းကတော့... ဝေါင်းအုံ၊ ဝေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်... ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ မျက်ရိုးကိုက်... မျက်ကြောထိုးခြင်း၊ မေးရဲ့ပါးခွဲခြင်း၊ လျှာလေးအားလျှော့ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်လေးလံထိုင်းဖိုင်းခြင်း၊ အကွေးဆေးနဲ့ အထိုင်းအထူးအားနည်းခြင်း၊ ခြေလက်ဖျား ထုံကျဉ်ခြင်း၊ လေငန်းလေဖြတ်ခြင်း၊ နာတာရှည်ရောဂါခံစားနေရခြင်း၊ စိတ်မကြည်မလင်ဖြစ်ခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ သွေးချိုဆီးချိုရောဂါနှင့် ၎င်းရောဂါ နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများအတွက် သင့်လျော်သော ဆေးခြစ်ပါသည်...တဲ့၊ အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေးအညွှန်းကတော့... အစာမကြေခြင်း၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ခြစ်ခြင်း၊ ရင်ထဲတောင့်တင်းနေခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အနာဖြစ်ခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အောင့်ခြင်း၊ လေချဉ်တက်ခြင်း၊ လေပူထခြင်း၊ လေနာရောဂါစွဲကပ်ခြင်း၊ မိမိနှင့် ဓာတ်မတည့်သော အစားအစာများ စားမိဖို့ ခန္ဓာကိုယ် ယားယံခြင်း၊ အပူအိမ်ပူထခြင်း၊ အစာအိမ်ခြစ်၍ ဝိုက်နာခြင်း၊ ဝမ်းသွားခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း၊ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ဖြစ်ခြင်း၊ မကြာခဏ ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ အစားအသောက် အမှားမခံခြင်း စသော အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်းရောဂါအတွက် သင့်လျော်သော ဆေးခြစ်ပါသည်... တဲ့၊ ဤဆေးသည် အစာအိမ်ဆေး၊ အစာကြေဆေး၊ အစာဖျက်ဆေး... အခြေကျော် ဆေး ၄ မည်ရ မဟာဆေးတော်ကြီးဖြစ်လျက် - စားသမျှကြေပြီး မှားသမျှဖြေတဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ...”

“တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဖြစ်တဲ့ ဆရာ ကိုယဉ်တင့်ကိုယ်တိုင် သုံးစွဲနေတဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ယုံယုံကြည်ကြည် သုံးစွဲကြမယ်ဗျာ ဒါဖြင့် တယ်ထိုင်တွေမှာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပါဦး”

“အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာဆေးဗျူရီ ဆိုင်တိုင်းမှာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ကြောင်းပါ”

မိုးဦးပန်း ဆေးတိုက်

အမှတ် ၇၄၃၊ ဘုမ္မာ ၅ လမ်း။

(၅) ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉၄၅၀၀၂၃၂၀၀

ဝစ်ကုန်းတစ်ခွင် သမိုင်းပင်ပေတီပျား

၏ အောင်မြေနှင့် ငြိမ်းပူဇော်ဂါယာတော်များ (၉)

စောင့်မြေမြတ်
(ဝစ်ကုန်းတောင်)

ဝိဇ္ဇာတို့ရ်စေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်ဆိုပါ။]

ဝရုဏာဗရီ ကာရိတံ၊
အနေက ဝိဇ္ဇာ ထူပါရံ၊
နာနာဓာတုဟိ ဌပေတွာ၊
ဝနေယန္တံ သုခါဝဟံ။

မြန်မာပြန်

ဝရုဏာဗရီ၊ ဝရုဏာဗရီအမည်ရှိ ဝိဇ္ဇာတို့ရ်သည်။

ယံ အနေက ဝိဇ္ဇာ ထူပါရံ၊ အကြင် ဝိဇ္ဇာတို့ရ်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား။

နာနာဓာတုဟိ၊ အထူးထူးသော ဓာတ်တော် မွေတော်တို့ဖြင့်။

ဌပေတွာ၊ ဌာပနာတော်မူ၍။

ကာရိတံ၊ တည်ထားသမှု ကိုးကွယ်ခြင်း ပြုခဲ့လေပြီ။

တံ၊ ထို ဝိဇ္ဇာတို့ရ် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

သုခါဝဟံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာကို ရရှိလိုပါသော။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်အတွက်သည်။

နတ်ချက်။ ။“.....”နေရာတွင် မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]

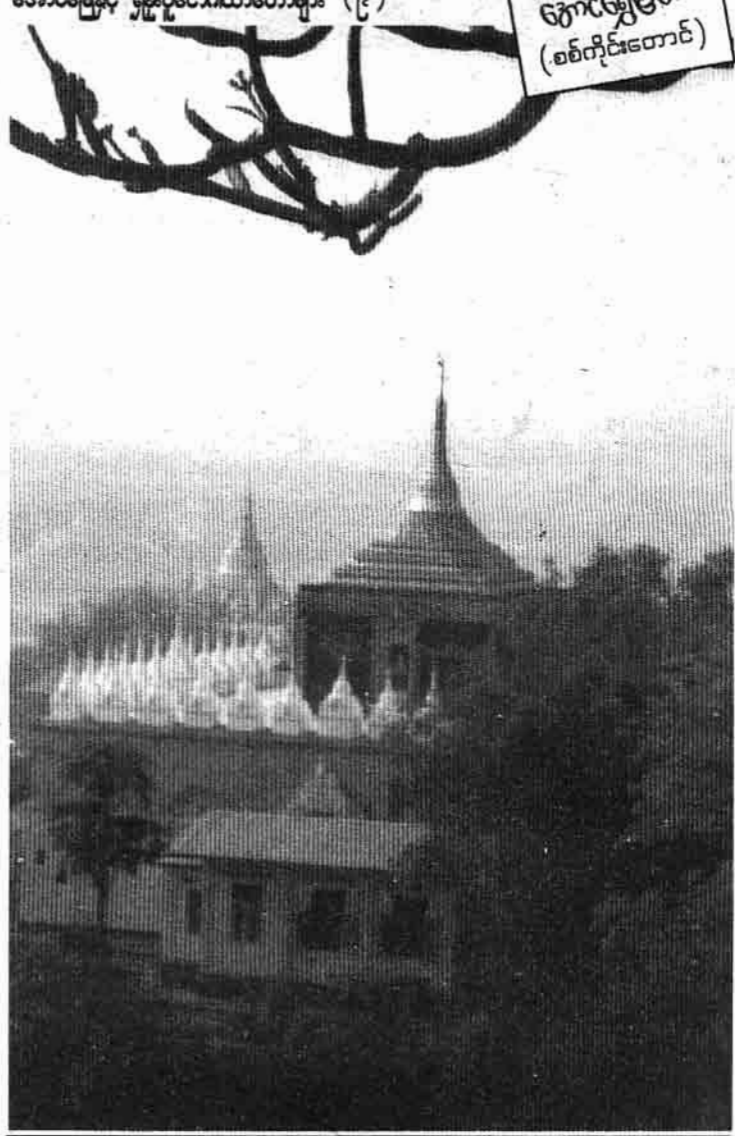
ဝနေဝန္တာမိ၊ ရိုသေညွတ်ကျိုးထက်အုပ်ပိုး၍ ရိုနှိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

သနားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၆၃၈ ခုနှစ်။

သနားဒါယကာ

ဝရုဏာဗရီ ဝိဇ္ဇာတို့ရ်နှင့် စိတ္တရံသီ

◀ ဝိဇ္ဇာတို့ရ်စေတီတော်အား ဆွမ်းဦးပူညှင်ကုန်တော်မူ ဖူးမြင်ရပုံ

မင်းသမီး။

တည်နေရာ

ဆွမ်းဦးပူညှင် စေတီတော်၏ တောင်ဘက် ပေ(၁၀၀)ခန့် အကွာတွင်

ရှိသော နတ်သားကျတောင်ခေါ်၊ နတ်သားပုန်းတောင်ခေါ် ဣတ္ထမယတောင်ကုန်းထက်တွင် တည်ရှိသေးသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရွှေစင် ၈၃

◆ ပိဋ္ဌာနိဂုံဇေတီတော်အတွင်း
အာရုံခံအတွင်းမှ တွေ့ရသောဇေတီတော်

◆ ပိဋ္ဌာနိဂုံဇေတီတော် ခံတော်တွင်း
အထက်မှ သိုက်ဝင်တူကူးများပုံ

◆ ပိဋ္ဌာနိဂုံဇေတီတော်မှ ခံတော်တွင်း

ပွဲတော်ရက်

အတိအကျ သတ်မှတ်ထားခြင်း
မရှိပါ။

အောင်မြင်နေရာ

ဓာတ်တော်တွင်းနှင့် တည့်တည့်
နေရာ ဖြစ်လေ၏။

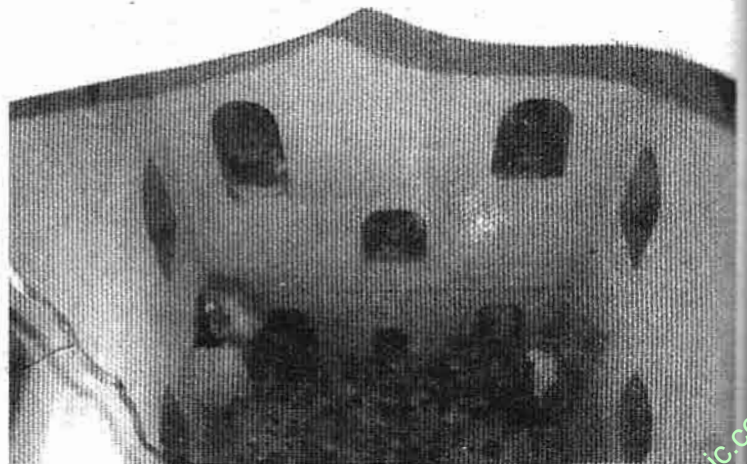
အစောင့်အရှောက်

ကုမ္ပဏီမယတောင် ဘိုးဘိုးကြီးနှင့်
ပုပ္ဖယက္ခမယ်တော်ကြီး ဖြစ်သည်။

ထူးခြားချက်

ဝိရုဏဟဒိဝိဇ္ဇာခိုနှင့် စိတ္တရံသီ
မင်းသမီးတို့ကား ဆွမ်းဦးပုညရှင် ဘုရား
ဒါယကာဖြစ်သော အမတ်ကြီးပုည၏
ခမည်းတော် မယ်တော်များ ဖြစ်လေ၏။

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

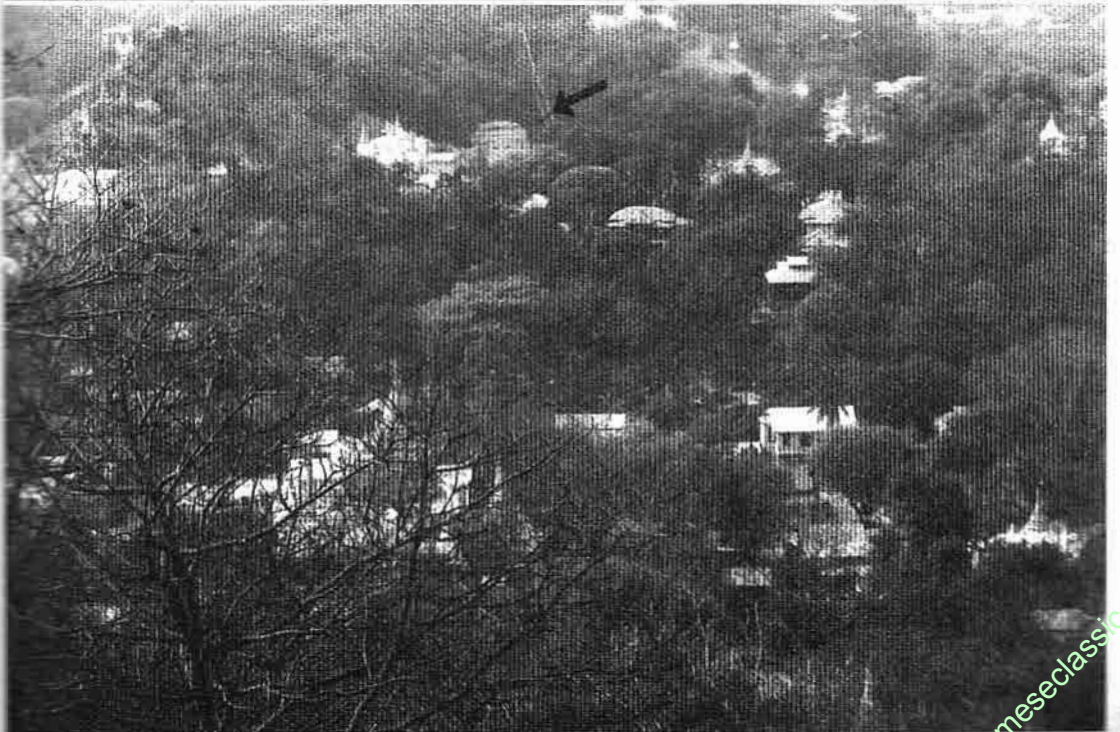
ဝိရုဏဟဒိဝိဇ္ဇာခိုသည် မဟာမြိုင်
တောကြီးသို့ ကြွရောက်ချိန်နီးသော

ကြောင့် သားတော်လေး “မောင်ပုည”
အား တောတောင်ဘီလူးချောင် ဆရာ

◆ ပိန္နဲတောင်ဆရာတော် သံတော်တွင်း အထိမ်းအမှတ်တော်တော်ကြီး

◆ ပိန္နဲတောင်ဆရာတော်မှ ဝန်ထမ်းများ၏ ငွေချွန်ကြည့်လေ့ရှိသော ထောင့်တော်တော်လေးများ မြင်တွေ့ရပုံ (မြားပြတော်မူပါသည်)

ရုပ် နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်:

§ ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါဝေတီမှ

ပုဗ္ဗသက္ကမယ်တော်ကြီးနှင့်

တော်ကြီးထံ လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာများသင်ကြားရန် အပ်နှံထားကြလေ၏။

မိဘများက သားတော်ပုညအား လွမ်းဆွတ်သောအခါ ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါဘုရား တည်ရှိရာ ကုဏ္ဍမယတောင်ကုန်းထက်မှ တောင်စူးစူးသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ သားတော်လေး မောင်ပုည ရှိနေသော တောတောင်တီလူးကျောင်းတော်ကြီးကို ထင်ရှားစွာ ကြည့်မြင်နိုင်လေ၏။

သားတော်လေး မောင်ပုညကလည်း မိဘများအား သတိရသောအခါ မိမိ၏ကျောင်းတော်မှ မြောက်ဘက် ကုဏ္ဍမယတောင်ကုန်းထက်သို့ ရှုမျှော်ကြည့်လေတိုင်း ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါစေတီကြီးအား ကြည့်မြင် ဖူးမြော်နိုင်လေ၏။

ဤသို့သော အခြင်းအရာများကြောင့် ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါစေတီတော်အား “ကြည့်မြင်နိုင် ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါဘုရား” ဟု အမည်တွင်လျက် ရှိလေသည်။

ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါစေတီတော်၏ အနေအထားသည်ကား ကုလားကျောင်းခံ ပြာသာဒ်ဆောင်အတွင်း၌ လေလုံမိုးလုံ (၉)တောင်ပြည့် မှန်စီရွှေချ စေတီတော်အဖြစ် တည်ရှိလေ၏။

စေတီတော်၏ အောက်ခြေတည်တည်တွင် ဓာတ်တော်တွင်း တည်ရှိထားသည်မှာ ထူးခြားလှပေတော့၏။

စေတီတော်အား အုပ်မိုးထားသော ကုလားကျောင်းခံ ပြာသာဒ်ဆောင်၏ အမိုးထက်၌ ရွှေစေတီတစ်ဆူကိုလည်း တစ်မူထူးခြားစွာ ဖူးမြင်နိုင်ကြလေ၏။

စေတီတော် နှစ်ဆင့်တည်ရှိသော

§ ဝိဇ္ဇာသိင်္ဂါဝေတီ

ကုန်ထော်စောင့်တော်ကြီးနှင့်

www.burmeseclassic.com

◆ ဆင်ပျားရှင်စတီထောက်ကြီးအား အကျဘက်ကန်မှ ဖူးမြင်ရပုံ

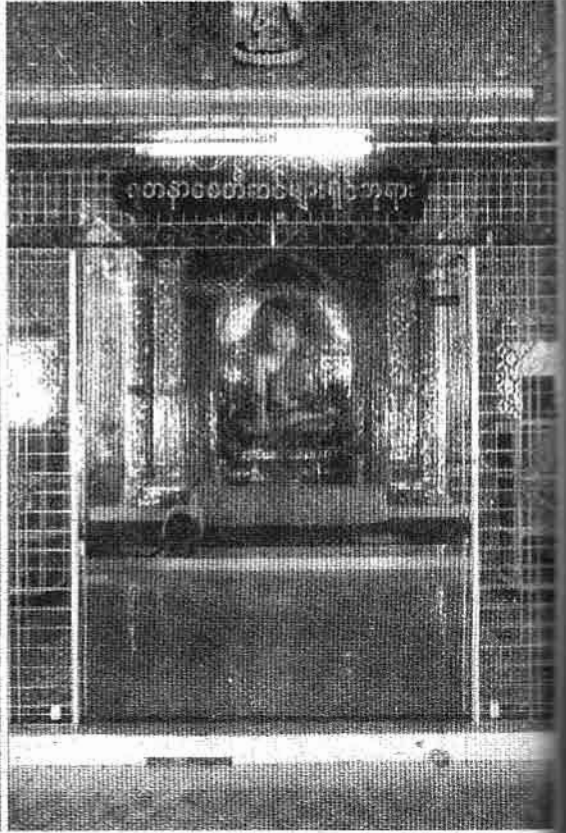
◆ ဆင်ပျားရှင်စတီ အင်္ဂါထောင်မှ သက်ဝင်ထင်ရှား ထူးခြားလှသော ဆင်မြို့တော်ပုံ

◆ နက္ခတ္တဓရာင်မြစ်မျှောင်းရရ

◆ ဆင်များရှင်ဘုရားအောင်
စောင်းတန်းကြီးအားတော်ထောင်
အဆင့်ဆင့်ဖြင့် ဝမ်းနားစွာ တွေ့နိုင်ရန်

◆ ဆင်များရှင်ဘုရား အာရုံစိတ်အတွင်းမှ
အပူအေးခံ ရတနာမျိုးရှင်ပွားတော်ပုံနှင့်
အောင်မြင်စေရာ

စေတီတော်မျိုးအား ရှာမှရှား ဖြစ်လေ
၏။

စနေထောင့်ရှိ အဆောင်အတွင်းမှ
“ပုပ္ဖယကွမယ်တော်ကြီး” ကားအသား
ငါးသက်ပယ်ဖြစ်သော သစ်သီး၊ ပန်းမန်
နှင့် အမွှေးနံ့သာများကိုသာ လက်ခံ
လေ့ ရှိလေသည်။

ယုံကြည်လေးစားသူ များပြားသော
ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသူဖြင့် စည်ကား
နေလေ၏။

ကုက္ကမယဘိုးဘိုးကြီး၏ နန်းဆောင်
ကိုလည်း ယှဉ်လျက်တည်ရှိနေသော
ကြောင့် လိုအပ်ရာကိစ္စများကို လျှူဒါန်း
၍ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြလေ၏။

ဝိဇ္ဇာစိုရ် စေတီတော်ကြီးသည်ကား
၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သက်ဝင်ဆင်ရှား ထူးခြားလှသော ဆင်ရှင်တည်ရှိရာ ဆင်ရှင်ပိမာန်ပုံ

ဝိဇ္ဇာစည်၊ ယကွစည်၊ ဖြစ်သော သုတေသီများ၊ ဂန္ဓာရီသူ့ဂုဏ်ကောင်
ကြောင့် ဝိဇ္ဇာမယပညာရှင်များ၊ များအတွက် အလွန်သုံးခြားသော

ဆရာမြတ် ဖြစ်လေတော့သည်။

ဆင်များရှင်စေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်ဆိုပါ။]

မိုးညှင်းရာဇေန မာပိတံ၊
အနေက ဟတ္ထိ ထူပါရံ၊
မြန်မာရဋ္ဌေ သုပါကဌံ၊
ဝနေ စေတီယ ယဟန္တံ။

မြန်မာပြန်

မိုးညှင်းရာဇေန၊ အင်းဝဘုရင်
မိုးညှင်းမင်းကြားကြီးသည်။

မြန်မာရဋ္ဌေ စေတီပုထိုး အမျိုး
မျိုးဖြင့် အလွန်တင့်တယ်လှသော
မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင်။

သုပါကဌံ၊ ကောင်းစွာထင်ရှား
ထွန်းကျော်ကြားတော်မူပေထသော။

ယံ အနေက ဟတ္ထ ထူပါရံ၊ အ
ကြင်ရတနာစေတီ ဆင်များရှင်စေတီ
တော်မြတ်ကို။

မာပိတံ၊ တည်ထားကိုးကွယ်
ပူဇော်အပ်ခဲ့လေပြီ။

တံ၊ ထိုရတနာစေတီ ဆင်များရှင်
စေတီတော်မြတ်ကြီးအား။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက်။ ။ “.....”နေရာတွင်
ဒိဒိအမည် ထည့်ဆိုရန်]

ဝနေဝန္တာမီ၊ ရိုသေသမှု အာရုံပြု၍
နို့ရိုးပူဇော် ကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၇၉၂ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

အင်းဝဘုရင် မိုးညှင်းမင်းကြားကြီး
ခေါ် ရွှေနန်းကြော့ရှင် ဘုရင်နရပတိ
မင်းကြီး။

ဆင်များရှင်စေတီတော်မှ မူလ ညောင်တပွန်းလောင်းရာတနား

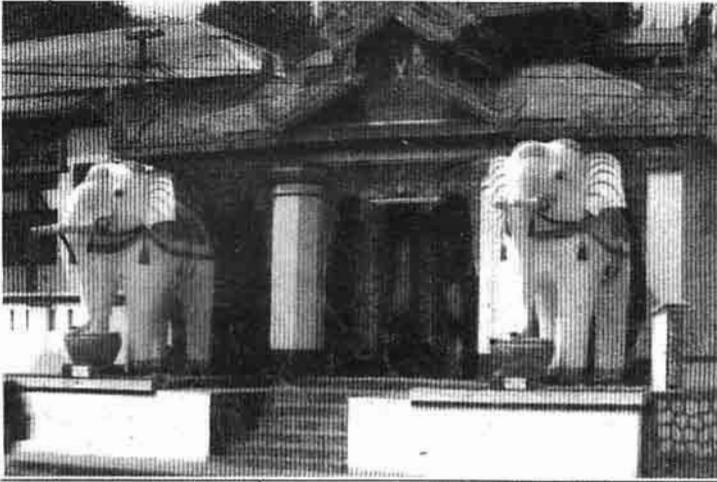
ဆင်များရှင်စေတီတော်မှ ညောင်တပွန်းလောင်းရာ မူလတောဆီညောင်ပင်ကြီး

ဆင်များရှင်စေတီတော်၏ ဒီဇင်တော်အထက်မှ ဆင်မင်းများပုံ တစ်စိတ်တစ်အသွယ်

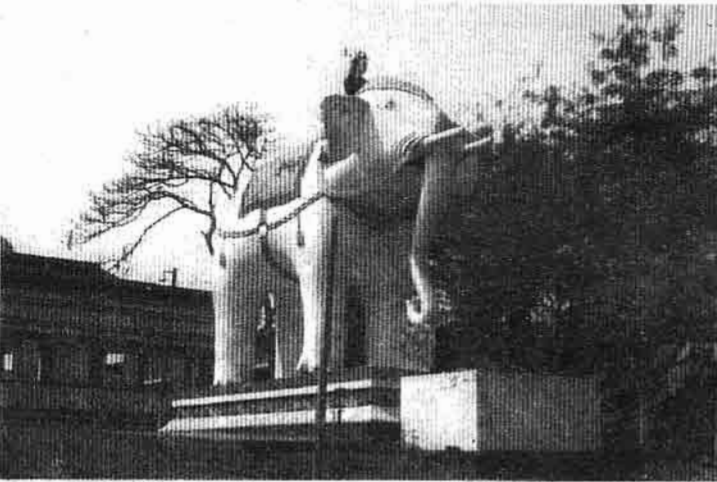

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူမင်းရဉ်

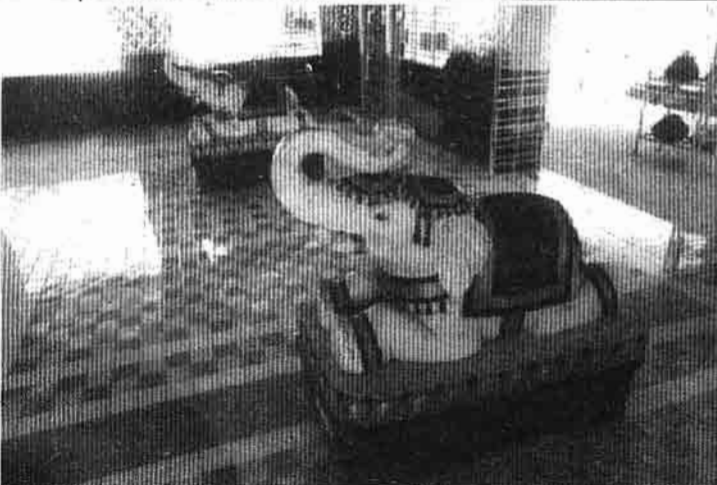

ဆင်များရှင်စေတီတော်မှ ဘုရားတို့အား ကြီးထိုက်စေသော ဆင်မြွှာတော်နှစ်စီး

ဆင်များရှင်စေတီတော် တနင်္ဂနွေထောင့်မှ ဆင်မြွှာတော်ကြီး

ဆင်များရှင်စေတီတော်မှ ဘုရားထွေ ရှာဖွေနေသော ဆင်မြွှာတော်နှစ်စီး

၈၀ နာဂတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တည်နေရာ

ရွှေဘို၊ မုံရွာကားလမ်းမကြီး၏ အနောက်ဘက် ပန်းပဲတန်းရပ်ကွက်တွင် တည်ရှိပါ၏။

ပွဲတော်ရက်

နှစ်စဉ် ကဆုန်လပြည့်တွင် မဟာဗောဓိပင် ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်ကျင်းပပါ၏။

ဒေသခံမြေနေရာ

အရှေ့ဘက်အာရုံခံအတွင်း စံပါယ်တော်မူသော ရတနာမုနိ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့။

အစောင့်အရှောက်

ဆင်များရှင်ဘိုးဘိုးကြီး။

ထူးခြားချက်

ရွှေနန်းကြော့ရှင် ဘုရင်နရပတိမင်းကြီးအား သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ ကြွရောက်တော်မူလာသော အရှင်သီရိသဒ္ဓမ္မာလင်္ကာရနှင့် အရှင်သီရိသီဟဠ မဟာသာမိ အမည်ရှိ ရဟန်းတော်နှစ်ပါးက သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ ပင့်ဆောင်လာသော ဘုရားရှင်၏ သီရိရတတ်တော် ငါးဆူကို ပူဇော်နိုင်ရန် ပေးအပ်ခြင်း ခံယူရလေ၏။

မင်းတကြားကြီးသည် ဘုရားရှင်၏ သီရိရတတ်ငါးဆူနှင့်အတူ အဖိုးထိုက်တန်သော ရတနာများအား ဌာပနာသွင်း၍ “မဟာရတနာစေတီတော်” ဟူ၍ ဘွဲ့သမုတ်လေ၏။

ဆင်များရှင်စေတီတော်ကြီး၏ မဟာရုံတံတိုင်းတော်အား အင်းဝ ဒုတိယမင်းခေါင်၏ မယ်တော် “အမိတ္တာသီရိ”က စေတီတော်ကြီး ပြုပြင်တည်ဆောက်ရာတွင် ဆင်ရတနာ အကောင်တစ်ထောင်ခြံရံ၍ ပြုလုပ်ကုသိုလ်ပါဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဆင်ဖြူရတနာ အကောင်တစ်ထောင်

www.burmeseclassic.com

စပါးတောင်ခြေ ထူးခြားအောင်မြေ

ပထမံ ဘိုးဘိုးအောင် ဖောင်ဖော် အောင်မြေ

(၂)

ယခင်လူမှု အာဆက်

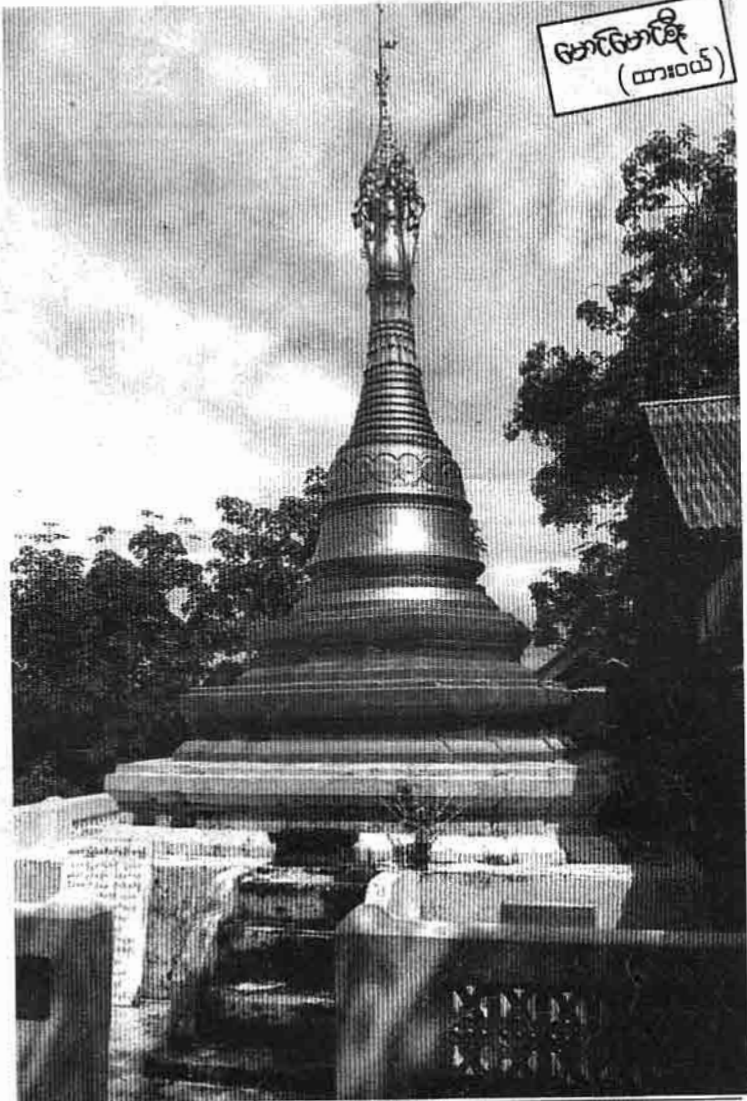
တောင်ဘက်သို့ ဆက်၍ ခြေလှမ်း ဆယ်လှမ်းခန့် လျှောက်လှမ်းသွားရာ အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းထိပ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ထို့နောက် အရှေ့ဘက်ဆီ ဦးလှည့်ကာ တက်ရောက်သွားလျှင် တောင်ဘက်တောင်ကုန်းမြင့်ရှိ လူသွားလမ်း ရှိရာသို့ ရောက်သွားသည်။

ဤတောင်ကုန်းမြင့်ပေါ်ရှိ လူသွားလမ်း၌ လှေကားထစ်များတွင် ကော်ရစ်ပြားများ ခင်းပေးထားခြင်းကြောင့် ဘုရားဖူးလာများ စိတ်ချမ်းမြေ့ရသည်။ လူသွားလမ်း မြေနှိလမ်းအကျယ်သည် (၁၀)ပေခန့်ကျယ်ပြီး အရှေ့နှင့် အနောက် မြင့်ရာမှ နိမ့်ရာသို့ ပြောင့်တန်းလျက်ရှိသည်။

အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းထိပ်၌ အဆောက်အအုံတစ်ခုအတွင်း မြင်းဖြူ ရှင်တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီး ရုပ်တုကို သစ်လွင်စွာ မြင်တွေ့ရသည်။ အနောက် မြောက်ဘက်ရှိ အဆောက်အအုံ၌ ဝိဇ္ဇာ သူတော်စင် ဖိုးရွှေအ ရုပ်တုကို မြင်ရသည်။ မြောက်ဘက်ရှိ အဆောက်အအုံ၌ သုရဿတီမယ်တော်ရုပ်တုကို တွေ့ရသည်။

ဖိုးရွှေအ ရုပ်တုရှိရာ အဆောက်အအုံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် အဆောက်အအုံ၌ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ လျက်ရှိသော ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား သိမ်အတွင်း၌ ထိုင်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသည်။

အောင်မြေအိမ် (ထားဝယ်)

ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်

ထိုဘုရားသိမ်၏ တောင်ဘက် အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းထိပ် တောင်စောင်း မြေပြန့်နေရာ၌ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ကို ရွှေရောင်ဝင်းဝါသဗ္ဗာယ်စွာဖြင့် ဖူးမြော်ကြရ

သည်။ ဤ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၀၀)ကျော်ခန့်က ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည့် ဦးသုဇာတ၊ ဦးသုဒဿနတို့က ဦး

www.burmeseclassic.com

သောတီတော်၏အဆက်အသွယ် (၄)ပါး ဘုရားဆီ

ဆောင်၍ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်း...

ထိုစေတီတော်၏ အဆက်အသွယ် မှာ တနင်္သာရီပိုင်၊ ရှမ်းအဆက်အနွယ် ရွှေကျီးဖြူမူလာခဲ့ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘိုးဘိုး အောင်တောင်အား အရှေ့ဘက်တွင် ဘိုးဘိုးအောင်၏ တပည့်များ...

အနောက်ဘက်တွင် တောင်ပိုင် ဘိုးဘိုးကြီး၊ တောင်ဘက်တွင် သိုက် နန်းရှင်များနှင့် မြောက်ဘက်တွင် သူရဿတီမယ်တော်တို့က စောင့်ရှောက်ကြကြောင်း...

ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်တွင်မူ နတ်မင်းကြီး(၄)ပါး စောင့်ရှောက်ကြ ကြောင်း ဤစေတီ၏ အရှေ့မျက်နှာစာ ရင်ပြင်တော်၌ မှတ်တမ်းတင်ထားချက် ကိုလည်းလေ့လာဆည်းပူးခွင့်ရရှိပါသည်။

ထိုစေတီတော်၏ အရှေ့ဘက် မျက်နှာစာ ရင်ပြင်တော်မှပင် အနောက်ဘက်မြင်ကွင်းကို ကြည့်မိ

၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အေးမြတုတ်စံ”ကြေးဆိပ်လောင်းကြီး

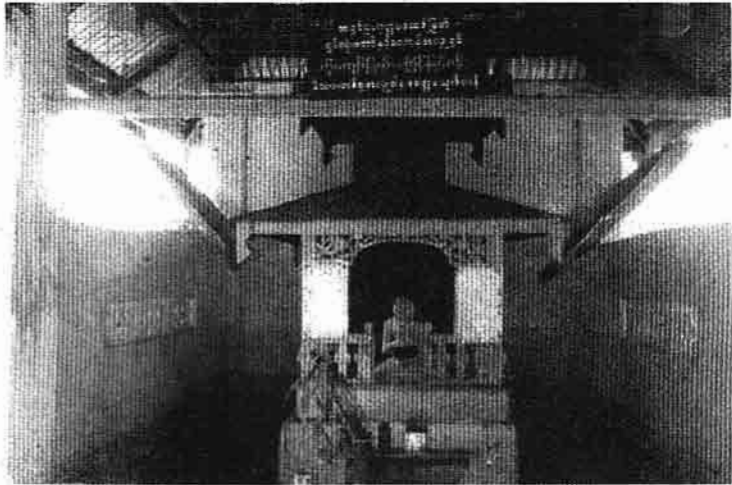
ရာ တောတောင်တွေ ဝိုင်းရံလျက် ထားဝယ်မြို့၏ အလှရှုခင်းက လွမ်းမောဖွယ်ရာ မြင်တွေ့ခံစားရမိသည်။ ထိုစေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်၌ပင် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက်ရှိ သော အဆောက်အအုံတစ်ခုအတွင်း

ခေါင်းလောင်းတိုင်နှစ်တိုင်၌ ရွှေရောင် ပန်းပွင့်ပန်းနွယ်များဖြင့် အလှတန်ဆာ ဆင်ထားသောတိုင်၌ ရှိတ်ဆွဲထား သည့် ကြေးခေါင်းလောင်းကြီးမှာ ထည်ဝါစွာ တင့်တယ်လှပလျက် ရှိ သည်။

ထိုကြေးခေါင်းလောင်းကြီး၏ ဖြစ်စဉ်မှတ်တမ်းတင်ထားရှိမှုကို လေ့လာရာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ သမီးရဲအာရုံမှာ ပေါ်ခဲ့တဲ့ အတိုင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ဘိုးဘိုးအောင် တောင်ပေါ်ကျောင်းတွင် အပြဿာစဉ် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လျက်ရှိသော ဆုတောင်းပြည့်စေတီဘုရားရှင်ပြင်ရုံ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ကြေးခေါင်းလောင်းကြီးတစ်လုံး ပြသပါတယ်။

နောက်ဆက်တွဲအနေနဲ့ ယောက်ျားအယ်နဲ့ အတူ ဘိုးဘိုးအောင်ကျောင်းတွင် ကြေးခေါင်းလောင်းကြီးတစ်လုံး လိုအပ်နေတယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။ ခုနှစ်ရက်သာသမီးပျားအတွက် လိုရာ ဆုတောင်းပြည့်စုံကြစေဖို့ လူနတ်ဗြဟ္မာများကို ကုသိုလ်ဒါနတွေ အမှုတန်းစေဖို့ ကြားနိုင်သူတွေ သာဝုခေါ်စေရမယ်လို့ ပြောကြားပါတယ်။

◆ ရှင်ဗြဟ္မာထောင်မြတ် ဗြာဟ္မာဒိဋ္ဌိ ဇံယံလျက် ရှိသည့်

သမီးရဲမေမေကိုလဲ ဝမ်းမြောက်အားပေးအသံကို ကြားစေပြီး (ကြေးခေါင်းလောင်းကြီးတစ်လုံး)လှူဖို့ စိတ်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် မအောင်မြင်ပါ။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်ကို ရောက်

လာတဲ့အခါ အိပ်မက် ပေးပြန်ပါတယ်။ ရည်မှန်းချက်အတိုင်း သုံးနှစ်တိုင်တိုင် အလှူဒါနပြုဖို့ ကြိုးစားလာရာ အောင်မြင်ခြင်းရောင်ခြည် သန်းလို့ လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်ကို ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

◆ ထင်တိုတိုအောင်ရုပ်တု

◆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၃

“ဝ” တစ်လုံးစေတီတော်ကို

ဖူးမြော်ရမည် †

ကြေးခေါင်းလောင်းကြီး ပြုသတ့်အချိန် ကစ၍ “အေးမြကြပါစေ” အမည်ကို ပေးခဲ့တယ်။

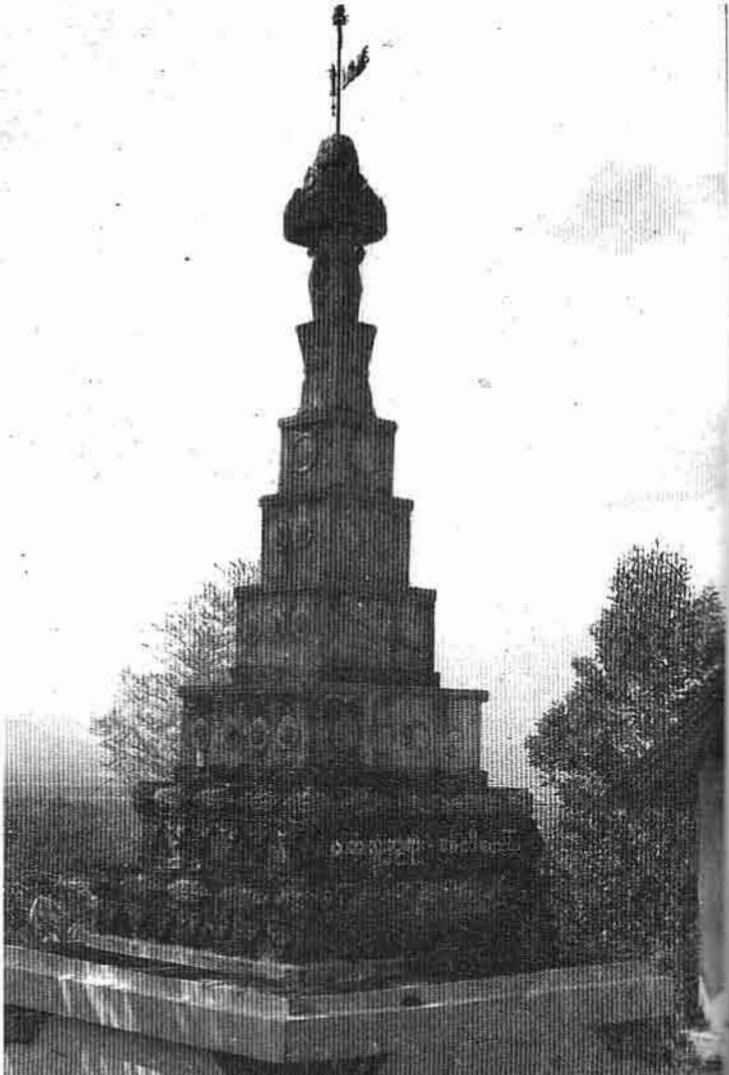
အားလုံးသော သာသနာပြု သူတော် စင်တွေ ထာဝရ(အေးမြကြပါစေ) မေတ္တာကြေးစည်ကြီး လူသားတို့ အတွက် အေးမြချမ်းသာ မေတ္တာအပြည့် နဲ့ ပထမံဘိုးဘိုးအောင် တောင်ပေါ် ကျောင်းတွင် (ကြေးခေါင်းလောင်းကြီး က) ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို ကြိုဆို နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်’

ကြေးစည်သံတွေ တဝေဝေ ကြားနိုင်သူတွေ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု သုံးကြိမ်သုံးခါ ခေါ်နိုင်ကြပါစေလိုလဲ ကမ္ဘာ့ကျောက်စာရေး၍ မှတ်တမ်း တင်အပ်ပါတယ်’

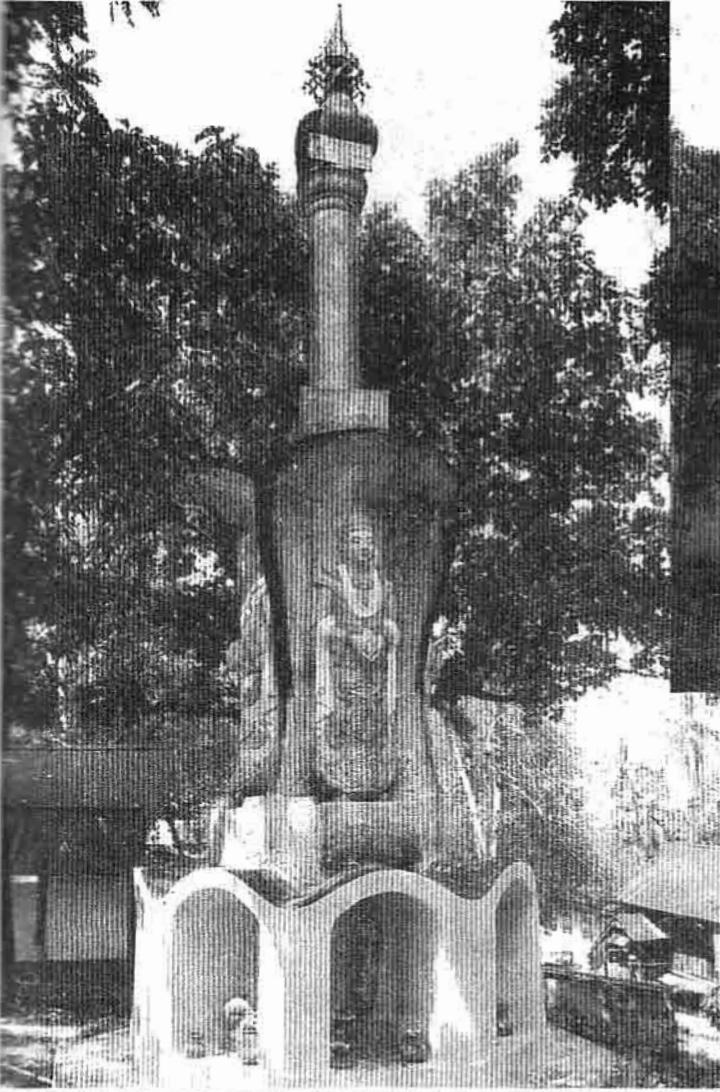
ဟူ၍ ထားဝယ်မြို့၊ ကြက်စားပြင် ရပ်၊ ဆန်စက်လမ်းနေ၊ မင်းလှိုင်၏ မှတ်တမ်းတင်မှုကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ လေ့လာခဲ့ရသည်။

ခေါင်းလောင်းသံသည် အားသစ် လောင်းပေးခြင်းကို ဖော်ကျူးသည်။ လူမှုရေး မျက်နှာစာအသီးသီးတွင် ဆုံးရှုံးမှု၊ ကစဉ့်ကလျားဖြစ်မှု၊ မရေမရာ မှုများဖြင့် စိတ်ပျက် လက်လျှော့နေရ စဉ် ခေါင်းလောင်းထိုးသံကို ကြားရ ခြင်းသည် ဘဝအတွက် အင်အားသစ် အဖြစ် ဘဝသစ်ကို စတင်ရန် လှုံ့ဆော် အားပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုပြီးသော အခါ လောကကြီးအတွင်းရှိ ဝေနေယျ အားလုံးထံသို့ တိုင်တည် အမှုဝေ

အာဇာတကတီအု ရန်ပြတိုက်ဆိုင်စဉ်
ဖူးမြော်စွာသနား တနားယော
တော်မူသည့် မုံတက် †

လင်းလွန်းပင်ကို ထွေ့ရ၍

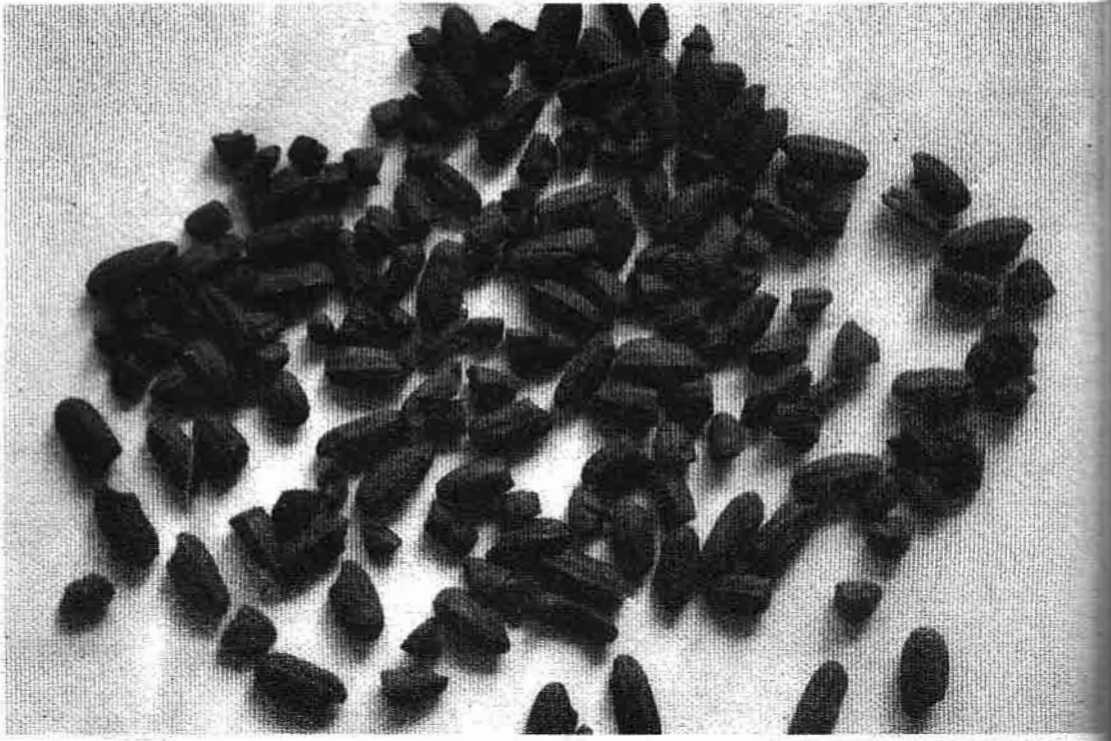
ယောထာဝိထေဟိတတော်ကို ဖူးမြော်ရ၍
တံခွန်တိုင် ဗြဟ္မစိဘိကားများကို
ဖူးမြော်ကြည့်မိ၍

ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ခေါင်းလောင်းသံ ကြားရလျှင် တစ်စုံတစ်ယောက် ကုသိုလ်ပြုပြီး လှူဒါန်းမှုအတွက် ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ် ကြည်နူးကြ ရလေသည်။

တောင်ကုန်းပေါ် လူသွားလမ်း၏ ယာဘက်(တောင်ဘက်) အရှေ့ဘက် ရှိ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူသော အဆောက်အအုံ တစ်ခုအတွင်း သာသနာစောင့်နတ်မင်းကြီး လေးပါး ဘုရားသိမ် တည်ရှိပြီး ထိုဘုရားသိမ် နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် တောင်ဘက် သို့ မျက်နှာမူသော အဆောက်အအုံ တစ်ခုအတွင်း အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ် မြတ်ရုပ်တုကို ပူဇော်ထားလေသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂဗ္ဘိရ ကျောက်ဆန်

စာရေးသူသည် ဂဗ္ဘိရဆန်သော ဝတ္ထုများကို ဖတ်ရသည်ကို ဝါသနာပါ ပါသည်။ စာရေးသူသည် ကျူရှင်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်၍ ဟု ထင်ပါသည်။ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သော မောင်ရန်ထက်လင်းမှ...

‘ဆရာမ ကျောက်ဆန် မြင်ဖူးသလား။ ယူမလား’

ဟု မေးလာပါသည်။ စာရေးသူလည်း ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲ ကျသလိုပင် ကိုယ်စိတ်ဝင်စားနေသော အရာဖြစ်သဖြင့် အလွယ်တကူပင် ခေါင်းညိတ်ခဲ့ပါသည်။

ကျောက်ဆန်ကလေးများသည် ပုံပါအတိုင်း ဆန်စေ့၊ ဆန်ကွဲစေ့လေးများနှင့် တစ်သဝေမတိမ်း တူညီနေသည်ကို အံ့သြစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ အရောင်မှာ အနက်ရောင် ဖြစ်ပါသည်။ ကြည့်လိုက်လျှင် ကောက်ညှင်းငါးချိတ်နှင့် တူ၍ ဝါးကြည့်မှ ကျောက်ခဲလေးများ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ရှေးမီနောက်မီ လူကြီးများကို မေးကြည့်သောအခါ တန်ဖိုးရှိကြောင်း၊ ရခဲကြောင့်၊ မျက်စိနာလျှင် ရေစိမ်၍ ခတ်လျှင် သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း၊ သိဒ္ဓိဝင် ရေပုပ်နှင့် ချက်မှသာလျှင် ထမင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၍ စား၍ရကြောင်း၊ အာဟာရ သိဒ္ဓိပြီးကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အခြား ပို၍ သိသူများရှိလျှင် ရေးသား ဖော်ပြပေးစေလိုပါသည်။

မိုးသက်ထန်

သားသမီးကံနှင့်

လက္ခဏာအမြင်

ယခု မြင်တွေ့ရတဲ့ လက္ခဏာရှင် တော့ အသက်(၂၅)နှစ်အရွယ် နီးကလေးတစ်ဦးရဲ့ လက္ခဏာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

✦ လက်သန်းတိုပါတယ်။ (က)
ဒါကတော့ သားသမီးနည်းခြင်း၊ မြဲခြင်းရဲ့ အမှတ်အသားပါ။

✦ အသက်လမ်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်းဟာ ပူးကပ်နေတယ်။ (ခ)
ဒါကတော့ သားသမီး မွေးဖွားရ ခက်ခဲစေတတ်ပါတယ်။

✦ အသက်လမ်းကြောင်း ရင်းမှာ မျဉ်းတစ်ကြောင်းဖြတ်ပြီး ကြက်ခြေသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေတယ်။ (ဂ)
ဒါကတော့ ခွဲစိတ်ခံရစေ တတ်တဲ့ သင်္ကေတပါ။ အထူး တော့ သားအိမ်၊ ကျောက်ကပ်နဲ့ ဆိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလက္ခဏာရှင်ဟာ သားသမီး ဆွေးရာ၌ ခက်ခဲနေသဖြင့် အရေးပေါ် ခွဲစိတ်ပြီး မွေးခဲ့ရပါတယ်။

ဟေ့သုတ အဖြစ် တင်ပြ ပေးလိုက်ပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခတိ။

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

ညာ

စာမျက်နှာ (၈၀) မှ အဆက်

◆ ဆင်များရှင်စေတီဆောက်မှ ငွေပုဒ်ထုတ်ယူရုံ

◆ ဆင်များရှင်ဘိဝံသကြီး

ခြံရံပြီး တန်ဆာဆင်ထားလေရကား၊
မူလဘွဲ့တော်အစား “ဆင်များရှင်စေတီ
တော်” ဟူ၍သာ ယနေ့ထက်တိုင်
အမည် တွင်နေလေ၏။

တစ်ခုသောဆင်ရှင်၌ တန်ခိုးကြီးသော
“အမြူတေတော်” ပါရှိလေသည်။
စေတီတော်ကြီး ပြီးမြောက်သောအခါ
ထိုဆင်ရှင်သည် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံး
၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သွားခဲ့လေတော့၏။
ဆင်ရှင်များရွာထဲမှအင်္ဂါထောင့်ရှိ
ဆင်မြူတော်မှာ အိမ်မက်သေလေ့ရှိ ခြင်း၊
ထူးဆန်းသော အပြုအမူများ ခြင်းတို့တတ်
ခြင်း၊ လပြည့်လကွယ် ညချမ်းအခါများ၌
ဆင်အော်သံ၊ ဆင်နားရွက်ဆတ်သံများ
ကြားသိရတတ်ခြင်း စသော သက်ဝင်
လှည့်ရှားများကြောင့် ဆင်ရှင်မိမိ
မြဲလှည့်၍ ထားရှိလေ၏။
ဆင်ရှင်မိမိမာန်အတွင်းရှိ အမြူတေ

သခင် ရတနာဆင်မင်းအား
ပန်း၊ ဆီမီး၊ ဆင်စာ စသည်
ဖြင့် မဉ္ဇူဒီးအောင် ပွဲထိုး
ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါက
မိမိတို့ အကျိုးစီးပွားနှင့်
တကွ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်
အပေါင်းမှ စောင့်ရှောက်
လေ့ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြ
ပါသည်။

တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ ကား
လမ်းမကြီးအထက်မှကြီးမား
လှသော ဆင်ဖြူတော်
ကြီးမှာ အဓိဋ္ဌာန်အောင်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ဒါန
အလှူတော် အမှတ်အသား
ဖြစ်လေသည်။

ဆင်များရှင် စေတီ
တော်မြတ်ကြီးသည်ကားဆင်
ဖြူရတနာဓာတ် အထူး
တည်ရှိသော တစ်ခုတည်း
သော စေတီတော်ဖြစ်လေ
သည်။

- ရွှေထီးတော်အလှူရှင်များ
- ၁။ ရွှေနန်းကြော့ရှင်ဘုရင်
နရပတိမင်းကြီး၊
 - ၂။ သာလွန်မင်းကြီး၊
 - ၃။ ဘိုးတော်မင်းတရား၊
 - ၄။ မဟာမြိုင်ဆရာတော်
အရှင်စန္ဒသူရိယနှင့်

သာသမီးများဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးကြီး
တင်သိန်းလူနှင့်ဇနီး ဒေါ်ခင်ခင်
မိသားစု။

ဘုရားဖူးများ၊ ယောဂီများနှင့် ဇနီး
ရီပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ရတနာအောင်
မြေမှန် ဖြစ်သောကြောင့် လမ်း
လိုက်ရပါသည်။

အောင်ရွှေမြတ်(စစ်ကိုင်းတောင်)

ဆရာတော်ကြီး

နှင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တွေ့ ကွင်းဆက်ကလေးများ

ဇူလိုင် ၂၀၁၃

စာရေးသူ၏ အယူအဆမှာ စာရေးသူ အင်္ဂလန်၊ နယူးယောက်တို့ကို ရောက်ဖူးပါ။ ရောက်ဖူးသူများ ရှိကြသည်။ ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးသူများ ရှိကြသည်။ စာရေးသူ မရောက်သော်လည်း ကိုယ်တွေ့ သိရှိသူများ ရှိကြသည်ကိုး။

ဆိုအတူ ပိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာမင်းနှင့် ဘိုးမင်းခေါင်၊ ဘိုးဘိုးအောင် ဘိုးပိုင်လှများ၊ ရဟန္တာရှင် ဆရာတော်ကြီးများကိုလည်း လူတိုင်း မမြင်ဖူး၊ မကြုံဖူးသော်လည်း တွေ့ရှိ သိမိသူများ မြင်၍ မရှိဘူး။ မဟုတ်ဘူးဟု မပြောနိုင်။ ကြုံကြိုက်သည့်အခါ တွေ့ရှိကြသည်မှာ ဖြစ်မြဲပင်။

စာရေးသူမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ တွေ့ရခြင်း ဆုံရသည့်အခါမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ တန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိများကို တန်ဖိုးသိ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

စာရေးသူ ရေးချင်သည့် ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ တန်ခိုးတော်နှင့် ဖြစ်ရပ်များကို ရေးချင် ပြောချင်ပါသည်။ စာရေးသူ ငယ်စဉ်က အလွန်ဆရာစောထင်ရှားလှသော ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကို မိသားစုနှင့်အတူ ဆရာတော်ဆည်သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြပါသည်။

ကျောက်ဆည် ဝေဘူချောင်သို့ ဆရာတော် မှ ကိုယ် ဖူးတွေ့နေရသော ဆရာတော်ကြီးကို...

ဤ အရ ငါ့ဖူးတွေ့နေရသော ဝေဘူဆရာတော်ကြီးမှာ ငယ်စဉ် ရွတ်နေစဉ်တန်း

က ရွတ်ပြုတော်ရုံ တောင်ဘက်ပြုထွက် အောင်မြေနေရာတွင် သီတင်းသုံးတော်မူတဲ့ အောင်မြေဆရာတော်ကြီးပါလား' ဟု သိရတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ မျက်နှာတော် ထူးခြားချက်မှာ မျက်နှာတော် တည်ငြိမ်သည်။ သို့သော် မျက်နှာတော်မှာ ပြုံးရိပ်သန်းနေသည်။ ကြည်လင်နေ

သည့် အေးချမ်းသော မျက်နှာတော်ဖြစ်သည်။ အပူပိုင်းဒေသတွင် နေသော လူများကဲ့သို့ ညိုရောင်မည်းရောင် မသန်းဘဲ စိုရွှံ့နေသော အရောင်ကို ဆောင်ထားသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ မျက်နှာတော် ဖူးတွေ့ရသောအချိန်တွင် စိတ်နှင့် ကြည်နူးနှစ်သိမ့်နေသည်။ ကြည်ညို

နက္ခတ္တဓမ္မာန်မြတ်စွာ၏ ဓမ္မာန်

www.burmeseclassic.com

သဒ္ဓါစိတ် ယိုဖိတ်အေးချမ်းနေသော စာရေးသူတို့၏ရှေ့တွင် နွားနို့သည် ကုလားတစ်ဦး ရှိနေသည်။

ထိုနွားနို့ကုလားကြီးအား ဆရာတော်ကြီး တရားအဆုံးအမ ပေးနေသည်။ စိတ်ကို ကောင်းအောင်ထားရန် ရှင်းရှင်းလေးပဲ ဆရာတော်ကြီးက ဆုံးမကြားပေးနေသည်။ စာရေးသူတို့ ရောက်ပြီး မကြာမတင် အချိန်ကလေးမှာ နောက်နားက တီးတိုးစကားပြောသံများအရ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ကြွလာကြောင်း သိရသည်။

စာရေးသူ မိသားစုလည်း ရှိသေလေးစားထိုက်သူတစ်ဦး နိုင်ငံ့အကြီးအကဲတစ်ဦးကို လေးစားသည့်အနေဖြင့် ဘေးဘက်ကို တိုးပေးကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးကလည်း နောက်ရောက်လာသည့် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲကို မျက်လုံးဝင့်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပါပဲ။

ဆရာတော်ကြီးမှ စာရေးသူ မိသားစု ဘေးဘက်တိုး၍ လှုပ်လက်ခတ်သွားသည်ကို ကြည့်ပြီး မိန့်ကြားလိုက်သည်က နေကြ၊ နေကြ၊ နေကြပါတဲ့။ ဝင်လာသည့် ဒကာကလည်း ကြည်ညိုလေးစားသည့် မျက်နှာနှင့် အေးချမ်းမြူးရွှင်သည့်အသွင်ကို ဆောင်နေပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကလည်း အသိုင်းအဝိုင်း အစောင့်အရှောက်များနှင့် ကြွလာသည့် ဒကာတော်ကို သာမန်တည်ငြိမ်အေးချမ်းသည့် မျက်နှာတော်နှင့် ခေါင်းကလေး ညိတ်ရုံမျှလှုပ်၍ နှုတ်ဆက် အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ကူခြင်း ဒကာတော်၏ ကြည်ညိုနေသည့် မျက်နှာတို့မှာ ယခုတိုင် စာရေး

သူ၏ မျက်စိထဲမှ မထွက်ပါ။ ဆရာတော်ကြီးအား ဝတ်ပြုရိုနှိုးအပြီး ဆရာတော်ကြီး ကောင်းချီးပေးပြီး ဆုံးမတရား ဟောကြားလိုက်သည်မှာ နွားနို့သည်ကုလားကြီးကို ပြောကြားသည့် စကားနှင့် တစ်ထပ်တည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲမို့ စကားတွေ ရွန်းရွန်းဝေအောင် ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူတော်ကောင်းစကား သူတော်ကောင်းတရားကိုသာ ပြောလိုက်ပုံမှာ အံ့သြမဆုံး ကြည်ညိုမဆုံး ရှိလှပါသည်။

ဒီလိုနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်ရှိန်မှာလည်း ကြီးမားလှသည်။ တက္ကသိုလ် နွေကျောင်းပိတ်ရက် စာရေးသူတို့လည်း ညီဝမ်းကွဲလေးရှိရာ ဗန်းမော်သို့ လိုက်သွားခဲ့သည်။ ဗန်းမော်နေစဉ် တစ်နေ့၌ ဗန်းမော်သို့ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ကြွလာမည့်သတင်း ကြားရသည်။ စာရေးသူတို့ မိသားစုတစ်ရပ်လုံး ဝမ်းသာမိကြသည်။

ဗန်းမော် မြို့သူမြို့သားများမှာလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနှင့် မျှော်လင့်စောင့်စားကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးလာလျှင် ဖူးမြင်ကြဖို့ အားခဲ စောင့်စားကြသည်။ ဌာနဆိုင်ရာ အရာရှိအရာခံများမှစ၍ ဆင်းရဲသား မိလင်္ကာများပါမကျန် 'ဆရာတော်ကြီး ကြွလာလျှင်ဟု...'

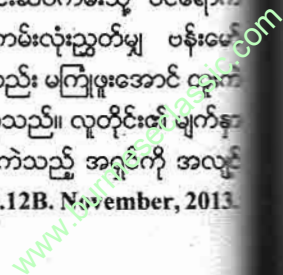
ကြိုတင်စောင့်စားကြသည်။ ပြင်ဆင်ကြသည်။

ပညာရေးဌာနမှလည်း ဗန်းမော်ညီနွဲ့တို့ ပညာရေးမှူး ဦးမောင်မောင်တို့က ကျောင်းသားအင်အားနှင့် သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းမှ ကြိုဆိုရေးတာဝန်ယူကြသည်။ ကျေးရွာများမှ ရှမ်း၊ ဗမာတိုင်းရင်းသားများကလည်း အိုးစည်ဒိုးပတ်ဝိုင်းများနှင့် တခမ်းတနား ဆရာတော်ကြီး မကြွမီ တီးမှုတ်သီဆိုကခုန်ကြသည်။ ပျော်ရွှင်မဆုံး တပြုံးပြုံးနှင့် စည်ကားလှသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်း ဆိုင်ရာတို့ကလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ လုံခြုံရေးကအစလိုအပ်သည်များကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသည်။ ဝန်ကြီးဟောင်း ဦးဘသောင်းတို့ကလည်း အနီးကပ် ကြည့်ရှုပြုစုရန် တာဝန်ယူကြသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် အိမ်ပြန်ရောက်နေသော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများကို ဆရာတော်ကြီး မြို့လှည့် ပူဇော်ခံရာတွင် အနီးမှကပ်၍ လိုအပ်သည်များကို လုပ်ဆောင်စေသည်။

ဆရာတော်ကြီး လှည့်လည်မည့်ကားကို အခင်းနေရာထိုင်များ ပြုလုပ်စေသည်။ စာရေးသူနှင့် ညီဝမ်းကွဲတို့မှာ ဆရာတော်ကြီးစီးမည့် ကားပေါ်မှ ပလ္လင်ကို ပြင်ဆင်ရာ၌ ကျောမိုမ့်အပြင် အောက်ခင်းအထိုင်ပေါ်၌ စံပယ်ပန်းများ ခင်းကျင်းကြဖြန့်ထားသည်။

ချိန်းဆိုသည့်နေ့၌ ဆရာတော်ကြီး စီးနင်းလာသော အထူးသင်္ဘောကြီးမှာ ဥသြရှည်များဆွဲကာ ဗန်းမော်မင်းကျောင်းဆိပ်ကမ်းသို့ ဝင်ရောက်လာရာ ကမ်းလုံးညွတ်မျှ ဗန်းမော်လူထုမှာလည်း မကြုံဖူးအောင် ဌာနများပြားလှသည်။ လူတိုင်း၏ မျက်နှာတွင် ထူးကဲသည့် အလှူကို အလှူ

အမြန် ဖူးတွေ့ရန် စိတ်စောနေကြသည်။ စောင့်စားနေကြသည်။ သဘောသည် ကမ်းကပ်၍ လူကြီးများ သဘောပေါ်တက်ကာ ဆရာတော်ကြီးအား ပင့်ဆောင်ကြသည်။

မြို့မှလူကြီးများ ဦးဆောင်ပြီး သဘောပေါ်မှ ကုန်းပေါင်တစ်လျှောက် ဆရာတော်ကြီးအား အသင့်ပြင်ထားသော ကားပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်လာသည်။ ဆရာတော်ကြီး ကားပေါ်ရောက်ချိန်မှစ၍ စာရေးသူတို့ ဆက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ ဆရာတော်ကြီးအား စောင့်ရှောက်၍ အနီးအပ် လိုက်ပါလာရသည်။

ကုန်းဆင်းကုန်းတက် များသော ဇနီးမော်မြို့ကို ဆရာတော်ကြီး လိုက်ပါလာသော ကားတန်းကြီး လှည့်လည်သည်။ လမ်းဘေးဝဲယာတို့မှ လူထု ခေါ်သတ်ကြီး ဖူးမြော်နေကြသည်။ ဆရာတော်ကြီး စီးနင်းလာသည့်ကားမှာ ဖြည်းဖြည်းသာ သွားနေသည်။ ခန့်ဆေးမှလာ၍လည်း ဆရာတော်ကြီးမှာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေဟန်မရှိ ပကတိကြည်လင်အေးချမ်းနေသော မျက်နှာထော်သာ ရှိသည်။

တည်းခိုရမည့် ယာယီစံကျောင်းထောက်သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ မြို့မှလူကြီးများက ဆီးကြို၍ နေရာချထားသည်။ စာရေးသူတို့လည်း တာဝန်တန်သွားသည်။ ဆရာတော်ကြီး ထိုင်၍ မြို့လှည့်ပူဇော်ခံထားသော စံပယ်ဇနီးမွေ့ရာများက ယခုပင် ခြွေခူးထားသော စံပယ်ပန်းများကဲ့သို့ လတ်ဆတ်ချက် ရှိနေသည်ကို စာရေးသူတို့ အံ့အံ့တင် တွေ့မြင်ကြရသည်။

လက်တစ်ဆုပ်စာ ပန်းကလေးများ ထောက်၍ အိတ်ထဲထည့်ခဲ့ကြသည်။ ဘုန်းတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော အရှင်ပါ

လားဟု ထွက်ဆစ်ကြသည်။

သတ်မှတ်ရက် အစေ့တွင်တော့ ဆရာတော်ကြီး ပြန်ကြွသွားသည်။ နှစ်ည၊ သုံးနေ့ ဗန်းမော်မှာ သီတင်းသုံးသည်။ ဗန်းမော်လူထုရင်တွင် ဟာ၍ ကျန်ခဲ့သည်။ လွမ်း၍ ကျန်ခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း သတိတရပြော၍ နေရစ်ခဲ့ကြရသည်။

တစ်ခုသော အကြောင်းကတော့ ဆရာတော်ကြီး ဗန်းမော်မှာ နှစ်ည၊ သုံးနေ့ နေသွားစဉ်အတွင်း သီတင်းသုံးရာ၌ တာဝန်ယူရသောဝန်ကြီးဦးဘသောင်းတို့ သတိထား စောင့်ကြည့်ကြရာတွင် ဆရာတော်ကြီး ကုဋိတက်၍ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် မစွန့်တာလည်း ထူးဆန်းလှသည်ဟု ပြောကြသည်။ စာရေးသူနေသောအိမ်သို့ စင်းခမ်းရွာမှ လူကြီးအချို့ မကြာမီ ရောက်လာကြသည်။

'ကျုပ်တို့ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်များ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် မတွေ့ပေါင်ဗျာ'

ဟု အစချီကာ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ကြွလာတုန်းကအကြောင်း ပြောကြပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ဗန်းမော်ခရီးစဉ်မှာတော့ ဗန်းမော်၏ အောက်တစ်

ဆိပ်ကမ်းဖြစ်သည့် စင်းခမ်းမှာ နားဖို့ဝင်ဖို့ အစီအစဉ်မပါဘူးတဲ့။ စင်းခမ်းရွာလူထုကလည်း ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ပါလာသည့်သဘော ဆန်တက်လာသည်ဆိုသည့်သတင်း ကြားထားပါသည်။ စင်းခမ်းကို လာမည့်အစီအစဉ် မရှိဘူးဟု သိကြပါသည်။

သို့နှင့် ရွာကလူကြီးများရပြီး ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ကို လျှောက်ကြပါသည်။ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ကလည်း 'နေကြပါဦး။ ကျုပ်ပင့်ကြည့်ပေးပါဦးမယ်' ဟု မိန့်သတဲ့။ ဆရာတော်လည်း ပန်း၊ ရေချမ်းများ ပြင်ဆင်ခိုင်းပြီး ကျောင်းကနေ ဆန်တက်လာသော သဘောရှိရာ တောင်အရပ်သို့ ရှိခိုးလက်အုပ်ချီကာ...

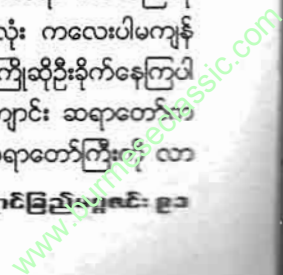
'တပည့်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်သော အားဖြင့် ဝေဘူဆရာတော်ကြီး စင်းခမ်းသို့ ကြွရောက်တော်မူပါ'

ဟု အမိဋ္ဌာန်ပြီး လှမ်းပင့်သတဲ့။ သဘောပေါ်က ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကလည်း သဘောသားတစ်ဦးကို ခေါ်ပြီး သဘော မာလိန်မှူးကို ခေါ်စမ်းဟု အမိန့်ရှိလိုက်ပါသည်။ သဘော မာလိန်မှူး ရောက်လာရာ...

'ရှေ့က ရောက်မယ့်ရွာ ဘာရွာလဲ' ဟု မေးပါသည်။ စင်းခမ်းရွာဖြစ်ကြောင်း၊ အဲဒီရွာပြီးလျှင် ဗန်းမော်ရောက်တော့မည့်အကြောင်း လျှောက်ထားပြီးရာ...

'အဲဒီရွာကို ခဏရပ်စမ်း၊ ကျုပ် ခဏနားမယ်'

ဟု အမိန့်ရှိလိုက်ပါသည်။ သဘောလည်း ကမ်းကိုကပ်ရာ ကပ်သည်ဆိုလျှင်ပဲ တစ်ရွာလုံး ကလေးပါမကျန်ကမ်းလုံးညွတ် ကြိုဆိုဦးခိုက်နေကြပါသည်။ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်လည်း ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကို လာ

ရောက် ကန်တော့ပါသည်။ ကျေးရွာ လူထု ဖူးမြော်နေပြီး ဆရာတော်နှစ်ပါး တွေ့ဆုံချိန်တွင် စင်းခမ်းဆရာတော် မှ...

'တပည့်တော်တို့ကို ဖယ်ထားပါနဲ့ဘုရား' ဟု လျှောက်ပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကလည်း...

'အေးအေး ဖယ်ထားလို့ အခု ဖူးရပြီ ယဟုတ်လား'

ဟု ပြန်ပြီး မိန့်ကြားလိုက်သတဲ့။

နောက် သဘော ဆက်ထွက်လာခဲ့ ပါသည်။ စင်းခမ်းက ဒကာ၊ ဒကာမ များ လွမ်းလွမ်းတတနှင့် ဆွေးပြီး ဟာကျန်ခဲ့မှာကတော့ အမှန်ပါပဲ။

တစ်ခါကလည်း ကြားဖူးလိုက် သည်။ စာရေးသူတို့ နှမတစ်ယောက် မှာ ပြင်ဦးလွင်မှာနေ၍ အထက်တန်းပြ ဆရာမတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ တပည့် မိန်းကလေးများပါ စုပေါင်း၍ ဝေဘူ ဆရာတော်ကြီးကို ကျောက်ဆည် သွား ဖူးကြသည်။

ကျောက်ဆည်မှာပဲ ညအိပ်တည်းခို ကြသည်။ ဆရာတော်ကြီး အရုဏ် တက်ခါနီး တောင်ပေါ်မှ ဘုရားများ မီးပူဇော်လေ့ရှိသည်ဟု သတင်းစကား ကြားရသည့်အတိုင်း အရုဏ်မတက်မီ တောင်ပေါ် တက်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီး မီးပူဇော်နေသည် ကို စောင့်ကြသည်။ အရုဏ်တက်ခါနီး

ဆရာတော်ကြီး ကြွလာသည်။ ကွယ် ရာမှ စောင့်ကြသည်။ အချိန်အနည်း ငယ်ခွာ၍ တိတ်တဆိတ် နောက်က လိုက်ကြသည်။ သူတို့ တောင်ပေါ် ရောက်ချိန်တွင် ဘုရားလည်း မီးပူဇော် ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး လည်း ရင်ပြင်ပေါ်တွင်မရှိ။

နောက်ဘုရားတစ်ဆူမှ မီးလင်း သည်ကို မြင်ရသည်။ လိုက်ကြပြန် သည်။ ဘုရားတစ်ဆူပြီးတစ်ဆူ မီး လင်းသည်။ ဆရာတော်ကြီးကိုတော့ မမိလိုက်ကြ။ အားလုံးပြန်ဆင်းပြီး ကျောင်းပေါ်သွားကြသည်။ ဆရာ တော်ကြီး ကျောင်းပေါ်မှာ အေးအေး သက်သာ စံပယ်နေသည်ကို တွေ့ကြရ သည်။

တစ်ချိန်က ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီကို တောင်အောက်တွေ့ခဲ့သည့် ဒကာ၊ ဒကာမများက...

'အရှင်ဘုရား ခုနက တပည့်တော်တို့နဲ့ ထောင်ချိန်မှာ တွေ့ခဲ့ပါတယ်'

ဟု ပြောလျှင်...

'အင်း ဝါက ဖြတ်လမ်းသိတော့ ဒီဒေသအရှင် ရောက်နေတာပေါ့'

ဟု ပြန်ပြောသလိုနေမှာပဲ။ ပုဂ္ဂိုလ် ထူးများ၏အကြောင်း လျှို့ဝှက်ချက် များက ပြော၍မယုံ ကြုံဖူးမှ သိကြရ သည်။

စာရေးသူမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်ကြ

သည့် ဘိုးသုစန္ဒီရသေ့ကြီးကိုလည်း အနီးကပ်နေဖူးသည်။ နောက်ထပ် မတွေ့တော့မည့်အချိန် ရောက်ပါ မိ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏အကြောင်းကို သိ သည်။ သို့သော် အချိန်လွန်နေပြီ။

ယခု ဝေဘူဆရာတော်ကြီး အကြောင်းကလည်း စေ့စေ့တွေး ရေးရေးပေါ်လာသည်။ သို့သော် နောင်တရရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိတော့ နှောင်းလူများ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး အကြောင်း ကြားရသည့်အခါ၊ ပုံတော် များ မြင်ရသည့်အခါ ဝေဘူဆရာတော် ကြီးသည် "ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး အရှင်မြတ် ကြီးပါလား" ဟု ကြည်ညိုနိုင်ရန် စာရေး သူ၏ အတွေ့အသိများ သိကြ၊ မှတ် သားကြစေရန် စာရေးသူထံ၌ ရှိသော ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ ကွင်းဆင်း ကလေးအချို့ကို ရေးသားဖော်ပြလိုက် ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့များ၊ ကိုယ် တွေ့မဟုတ်သော အခြားသူများ အကြောင်းများ ပါသည်။ ယုံကြည် လောက်သော ခိုင်လုံသောသူများ ကိုယ်တွေ့များသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကြည်ဝင်းမြင့်

စင်းခမ်း = စင်းခမ်းရွာ၊ ဗန်းမော် အောက်တစ်ဆိပ်ကမ်း။

စာရွှေလူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးဖို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးဖို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ် သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .
ဦးကျော်လှသိန်း၊
စာရေးသူ

ဝါးမင်းအဆောင်

နှင့် သူ၏အစွမ်း

နေ့စောလင်း (စပေ)

ချောက်မြို့ ရန်ကုန်-မန္တလေး လိုင်း ပေါင်းစုံ မော်တော်ယာဉ်ကုမ္ပဏီသို့သွားသည့် စလေ-ချောက် ကားလမ်း၏ ဝဲဘက်တွင်ကပ်လျက် နိုင်ငံသစ် စက်မှုလုပ်ငန်းတိုက်၏ လသာဆောင် ထိပ်တွင် ကလပ်နှင့်တကွ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ထားရှိသည့် ဝါးမင်းပင်အဆောင်အား လမ်းမပေါ်ကားပေါ်မှ ကြည့်လျှင် အလွယ်တကူ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

ဝါးမင်းအဆောင်အား အဝေးမှ ကြည့်လျှင်ပင် ရွှေချထားသည့် အသွင် မြင်တွေ့ရသည်ဖြစ်ရာ စာရေးသူမှ ဝါးမင်းပင် ဆောင်ထားခြင်းနှင့် ရည်ရွယ်ချက် ထူးခြားမှုများရှိလျှင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်သူ များအတွက် ဝါးမင်းပင်နှင့် ပတ်သက်၍ နေအိမ်တိုက်တာတို့တွင် ဆောင်ယူထားရှိခြင်းဖြင့် ရရှိလာမည့် အကျိုးဆက်များ၊ အသုံးဝင်ပုံများကို စာရေးသူ မှ ဝင်ရောက် လေ့လာ မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

နိုင်ငံသစ် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း ဝိုင်းရှင်မှ...

ဝါးမင်းပင်အား နေအိမ်တိုက်တာ လုပ်ငန်း နှင့် စားပွဲအနီးတွင် ဆောင်ယူထားရှိခြင်းဖြင့် အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေ ရောမွှေပေးပြီး ဥစ္စာစီးပွား လာဘ်လာဘများနှင့် ကြီးပွားတိုးတက်စေကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မိမိအား မကောင်းကြံလို၍ စုန်၊ တဝေ၊ အမှောင်ပယောဂ၊ အတိုက်အခိုက်တို့နှင့် မကောင်းကြံစည်သော်လည်း ဝါးမင်းဆောင်ယူထားရှိသူအား မကောင်းမကြံစည်နိုင်၊ အတိုက်အခိုက်တို့ကို တန်ပြန်စေနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဗိုက်နာခြင်း၊ ဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဝေဒနာရှိသူများအားလည်း ဝါးမင်းပင် သို့မဟုတ် အဆစ်တို့နှင့် ဗိုက်နာသည့်

နေရာ၊ ဗိုက်အောင့်သည့် နေရာတို့တွင် ထောက်ထားပေးလျှင် ပျောက်ကင်းသက်သာနိုင်ကြောင်း...

ဝါးမင်းပင်မှ အဆိပ်ရှိ မြွေကင်း အန္တရာယ်များလည်း ကာကွယ်၍ ဝါးမင်းပင်ရှိသည့် ဝါးချုံနား အနီး ဝန်းကျင်နေရာများတွင် မည်သည့် အဆိပ်ရှိသတ္တဝါမှ မနေထိုင်နိုင်သဖြင့် မြွေကင်း အန္တရာယ်များကိုလည်း ကာကွယ်သည်ကို သိရှိရပါသည်။

ဝါးမင်းပင်လျှင် အဝါရောင်ရှိပြီး အဝေးမှ ကြည့်လျှင် ရွှေချထားသကဲ့သို့ ထိပ်ဖုတ်ရှိပြီး ဝါးမင်းပင်၏ အရှည် တစ်တောင်အတွင်း အဆစ်(၇)ဆစ်မှ အထက်ရှိလျှင် ဆေးဖက် အသုံးပြုရာတွင် ပို၍ အစွမ်းထက်ပြက်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ယခု ဆောင်ယူထားရှိသည့် ဝါးမင်းပင်မှာ ပဲခူးရိုးမဘက်မှ ရယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး အမြင့်မှာ လူ၏ တစ်ရပ်စာမျှ ရှိလျက် အဆစ်များမှာလည်း အရှည်တစ်တောင် အတိုင်းအတာအတွင်း အဆစ်မှာ (၇)ဆစ်၏အထက် (၉)ဆစ်၊ (၁၀)ဆစ်အထိရှိရာ အခြားဝါးမင်းပင်များထက် ပိုမို အစွမ်းထက် ဆေးဖက် ဝင်နိုင်မည်ကိုလည်း သိရှိမှတ်သားရပါသည်။

ဝါးမင်းပင်မှာ သစ်တော တစ်တောလုံး လိုက်၍ရှာသော်လည်း တစ်ပင်

တစ်တောင်အတွင်း အဆစ်(၇)ဆစ်မှ (၁၀)ရှိ ဝါးမင်းပင်စည်

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ (၁၀၄) မှ အဆက်

ရမယ်။ ကြက်သွန်နီက (၂)လုံးထက် ပိုရ
သလို (၂)လုံးထက်လဲ လေ့ရှိသလိုထား
ရမယ်။

ကြီးတယ်ဆိုပြီး တစ်လုံးတည်း လေ့ရ
သလို ထားတယ်ဆိုပြီး ထူးလေးလား ဟုတ်
ရတာ။ သတ္တုရည်ရပြီးဆိုရင် သကြား
အဆင့်အတင့်ထည့်ပြီး ပျော်သွားအောင်
မွှေရမယ်။

အနည်ကုန်ပေးရင် သကြားထပ်ထည့်ပြီး
မွှေ သတ္တုရည် ပြန်ပျော်ဖြစ်တဲ့အထိ
သကြားထည့်ပြီး သောက်ရပါ။ သူငယ်ချင်း
က တစ်ကြိမ် သောက်ခိုင်းတာ။ ကျွန်တော်
က သေချာအောင်ဆိုပြီး နောက်တစ်ကြိမ်
ညတစ်ကြိမ် သောက်လိုက်တယ်။ အခုတော့
အိမ်ထဲ အစ်ကိုရေ

'အင်း ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့
လက်တစ်ကမ်းမှာပဲ အသီး၊ အရွက်၊
အမြစ်၊ အပွင့်နဲ့ ဖော်စပ်နိုင်တဲ့ အစွမ်း
ထက်ဆေးနည်းတွေ အများကြီးထဲ
ကျွန်တော်တို့ကသာ ပသိတာနေ့'

'ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ အနီးအနားမှာရှိ
နေတဲ့ အသီးအရွက် စတာတို့ဟာ
သူ့နေရာနဲ့သူ စွမ်းတာချည်းပါပဲ။
သုံးနည်းသိဖို့သာလိုတာ။ ဒါကြောင့်
ဗုဒ္ဓရဲ့ သမားတော်ကြီး ဖိဝက ပြောတာ
ပေါ့။ "ကမ္ဘာမြေပြင်ဝေါ်မှာ ပေါက်တဲ့
အပင်မှန်သမျှ ဆေးဖက်မဝင်တဲ့
အပင်ရယ်လို့ တစ်ပင်မှ မရှိဘူး"တဲ့'

'ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ။
(စာရှုသူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ မိတ်
ဆွေ အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်းမှာ ဖြစ်
စေ ဒီလိုဝေဒနာမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့
သော် အသုံးချနိုင်ဖို့ လက်တွေ့လွယ်
ကူသက်သာစေသည့်ဆေးနည်းကောင်း
တစ်လက် ဒါနပြုလိုက်ရပါစေ။)

ဆေးနည်း၊ ပြောပြသူ ကိုစန်းမြင့်အာ
ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ကိုစန်း

▲ နိုင်ငံ့သစ် စက်မှုလက်မှုတိုက် အပေါ်ထပ်တွင်
ဝါးမင်းပင်အား ကလပ်နှင့် တွေ့ရစဉ်

မတွေ့နိုင်။ တောဆယ်တောမှာလည်း တစ်ပင်ပေါက်လေ့ပေါက်ထမရှိ။ နေရာတိုင်း
တွင် ပေါက်ရောက် ရှင်သန်လေ့မရှိ။

မထိုက်တန်ပါက ပျံ့သွား ရွှေ့ပြောင်းတတ်ကြောင်းနှင့် ဝါးစုန်းဝါးခြောက်
အဆစ်အမျက် အခိုက်များရှိသည့် ဝါးများကိုလည်း သိရှိလေ့လာ
မှတ်သားရ ပါသည်။

[ဝါးမင်းအဆောင်နှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိလိုသမျှ မေးမြန်းသည်ကို
ဗဟုသုတဖြစ်စေရန် ပြောပြပေးသော နိုင်ငံသစ်စက်မှုလုပ်ငန်း မိသားစုအား
ကျေးဇူးတင်တမ်းတင် ရှိပါသည်။]

နေအောင်လင်း(စလေ)

သာယာကုန်းအပိုင် ခမိတ်ကျေးရွာ
မှာနေတဲ့ ဦးအောင်သန်း+ဒေါ်ခင်မွန်တို့
အိမ်ကို မရောက်တာကြာပြီဖြစ်တဲ့
အတွက် တစ်နေ့ညနေခင်းမှာ လမ်း
လျှောက်ရင်း စာရေးသူ ထွက်လာခဲ့ပါ
တယ်။

အိမ်က တံခါးတွေ ဖွင့်ထားပါလျက်
နဲ့ လူတစ်ယောက်မှ မတွေ့ရတဲ့အတွက်
အိမ်အဝင်ပေါက်ကနေ “ဘယ်သူမှ
မရှိကြဘူးလား” ရယ်လို့ အသံပေးရင်း
မေးလိုက်တော့မှ မကျန်းမာတဲ့အသံမျိုး
နဲ့ “ရှိပါတယ်” လို့ ပြောရင်း ဖြည်းလေး
စွာ ထွက်လာတဲ့ ဒေါ်ခင်မွန်ကို တွေ့ရပါ
တယ်။

သူ့ရဲ့ နားထင်နှစ်ဖက်မှာ ခေါင်းကိုက်
ပျောက်စေတဲ့ ပလာစတိတ်ကပ်ထား
တာကိုလဲ တွေ့ရပါတယ်။ ဒေါ်ခင်မွန်
ရော ကျွန်တော်ပါ ညှပ်ခန်းမှာ ထိုင်မိ
ကြတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်ကပဲ စကား
ကို စ,လိုက်ပါတယ်။

‘နေမကောင်းဘူးလား ဘယ်လို
ဖြစ်နေတာလဲ’

လို့ မေးလိုက်တော့...

‘ရှင်လဲ မရောက်တာကြာပြီနော်
ကျွန်မလဲ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်နေတာ
တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီ’

‘ဒါနဲ့ နေပါဦး ဒီလိုပဲနေတာလား။
ဆေးခန်းလေး ဘာလေးရော ပြုမကြည့်
ဘူးလား’

လို့ ကျွန်တော်က မေးလိုက်တော့...

‘ဘယ်မပြဘဲနေပါ့မလဲ ဦးကျော်ဒင်
ရယ်...ဆေးခန်းလဲပြ၊ ဆေးလဲထိုး၊
ဆေးလဲသောက် လုပ်နေတာပဲ
ဘယ်လိုမှ မသက်သာပါဘူး။

ကောင်းနိုးရာရာဖြစ်တဲ့ မြန်မာဆေး
ဆွေလဲ သောက်တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့်
အကြောင်းမထူးလို့ နှိပ်ကြည့်
ခင် ကောင်းမလားဆိုပြီး ဒီရွာထဲက

ခေါင်းတစ်ခြမ်း ကိုက်နေသလား

ဒီးကျော်ဒင်

အနိုင်သည် ဒေါ်အေး
ကို ခေါ်ထားတယ်’
အဲဒီလို ဒေါ်ခင်မွန်
က ပြောနေတုန်းပဲ
အသက်(၆၀)လောက်

ရှိတဲ့ အနိုင်သည် ဒေါ်အေးဆိုသူရောက်
လာပြီး ဒေါ်ခင်မွန်အနီးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း
နဲ့...

‘ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ပြောစမ်း
ပါဦး’

လို့ မေးတဲ့အတွက် ဒေါ်ခင်မွန်ကလဲ
ဝေဒနာခံစားနေရသမျှ အကြောင်းစုံကို
ပြောပြလိုက်တော့...

‘အောင်မယ်လေး ခင်မွန်ရယ်၊ ဒီ
ဝေဒနာမျိုးက ငါ နှိပ်ပေးလဲ မပျောက်
ဘူး။ ဒါပေမယ့် နင်ကျေနပ်အောင်
တော့ ငါ နှိပ်ပေးခဲ့ပါမယ်’

လို့ပြောပြီး ဒေါ်ခင်မွန်ရဲ့ ကျောဘက်
ကနေ လည်ကုပ်နဲ့ ပန်းနှစ်ဖက်ကို
နှိပ်ပေးရင်း သူ့ရဲ့စကားကို ဆက်ပြော
နေပါတယ်။

‘ဒီရောဂါမျိုး ပြီးခဲ့တဲ့လကတည်းက
ငါလဲ ဖြစ်တယ်။ ငါလဲ နင်လို့ပဲ ဆေး
တွေကို စုံနေတာပဲ သုံးလိုက်တာ၊
ဒါပေမယ့် ဒီခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက် အပြူး
တောင် မပျက်ဘူး’

ရယ်လို့ ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပြောပြ

ရင်း တစ်ဆက်တည်းပဲ စကားကို
ဆက်ပြောပါတယ်။

‘ဘာဆေးနဲ့မှ မသက်သာတော့
ငါလဲ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ အိပ်ရာထဲမှာ
ဟိုတွေးဒီတွေး တွေးရင်း တို့မိဘ
လက်ထက် ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် လက်
ကိုင်ပြုထားတဲ့ ဆေးနည်းတစ်လက်ကို
သွားသတိရမိတယ် အဲဒီဆေးနည်းက
လဲ အမေက ပြောပြထားလို့ ငါလဲ
သိရတာ’

‘အဒေါ်ကြီး ဆေးနည်းက ဘယ်လို
ဆေးနည်းလဲဆိုတာ ပြောပြပါဦး’

လို့ ကျွန်တော်က စကားကို
ထောက်ပေးလိုက်တော့ သူလဲ အနိုင်
ကိုရပ်ပြီး ဒေါ်ခင်မွန်ရဲ့ ဘေးမှာ ထိုင်
ရင်းပြောပါတယ်။

‘အေး ပြောပြမှာပေါ့’
လို့ ပြောပြီး ပါလာတဲ့ သေးပေါ့လိပ်

ကို မီးညှိဖွာရင်းနဲ့ စကားကို ဆက်ပြော
ပါတယ်။

'ဒီလိုကွယ့် ဆေးနည်းက မခက်ပါ
ဘူး။ သေချာမှတ်ထား'

'ဟုတ်ကဲ့'

လို့ ပြောပြီး ကျွန်တော်လဲ စားပွဲ
ပေါ်က စာရွက်နဲ့ ဘောလ်ပင်ကို လှမ်း
ယူလိုက်ပြီး ပြောသမျှကို လိုက်ရေးပါ
တယ်။

'ပုန်ညှင်းဆီ (၅၀)ကျပ်သားကို ဒယ်အိုး
တစ်လုံးမှာ ထည့်ပြီး မီးနဲ့ ဆူအောင်ချက်၊
ဆူလာပြီဆိုတော့ အနွှာထားတဲ့ ကြက်သွန်
ဖြူ လက်တစ်ဆုပ်ကို ထည့်ပြီးကြော်။

နီလာတဲ့အခါ လေးညှင်းပွင့် လက်တစ်ဆုပ်
ကို ထည့်ပွေ့ပြီး ဒယ်အိုးကို မီးဖိုပေါ်ကချပြီး
အအေးခံထားလိုက်။

အေးပြီဆိုတော့ ပုလင်းသန့်သန့်တစ်လုံးထဲ
ကို ဆီတွေဝပ်ထည့်ပြီးပင် ပုလင်းကို သေလုံ
အောင် ပိတ်ထား။

ကြက်သွန်ဖြူ လေးညှင်းတွေကိုတော့
အဆုပ် လုပ်စားတဲ့အခါ ဟင်ချက်တဲ့အခါမှာ
ထည့်သုံးလိုက်'

အဒေါ်ကြီးလဲ စကားကို ရပ်ထားပြီး
မီးငြိမ်းနေတဲ့ သူ့ရဲ့ဆေးပေါလိပ်ကြီးကို
မီးညှိပြီး ဆက်ဖွာနေတဲ့အချိန်မှာ
ကျွန်တော်က...

'အဒေါ်ကြီး အဲဒီဆီကို သိမ်းထား
ပြီး ဘယ်လို သုံးရမှာလဲဆိုတာ ပြော
ပါဦး'

လို့ သတိပေးလိုက်တော့...

'အေး အေး အဲဒီဆီကို နားထင်
နှစ်ဖက်လုံးမှာ လိမ်း။ အသားထဲ စိမ့်
ဝင်သွားအောင်ပွတ် နောက်ပြီး
လည်ကုပ်ကိုလဲလှူ။ အသားထဲ စိမ့်ဝင်
သွားအောင်ဖွတ် အဲဒီလို မနက်တစ်ခါ။
ညနေတစ်ခါ လုပ်ပေး။ ဒီခေါင်းကိုက်
ခံနိုင်ရိုးလား။ နင်နေတော့ ငါသွားတော့
မယ်ပဲ'

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဒေါ်ကြီးလဲ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့
ပြောပြပြီး ဆေးလိပ်ကို ဆက်ဖွာနေပါ
တယ်။

'အဒေါ်ကြီး ခေါင်းကိုက်တယ်ဆို
တုန်းကရော အဲဒီဆေးနဲ့ပဲ ပျောက်
သွားတာလား'

လို့ ကျွန်တော်က မေးလိုက်တော့...

'အေး...ဟုတ်တယ် အဲဒီတုန်းက
(၃)ရက်လောက်ပဲ လိမ်းပေးလိုက်ရ
တယ်။ တစ်ခါတည်း သက်သာသွား
လိုက်တာ အခုချိန်ထိ ပြန်မပေါ်လာ
ဘူး'

လို့ ပြောပြပြီး တစ်လက်စတည်း
ပဲ...

'ကဲ ခင်မွန် နင်လဲ အဲဒီဆေးကိုပဲသုံး
တခြား ဘာမှ စိတ်ကူးမလွဲနဲ့။ ငါလဲ
ပြန်လိုက်ဦးမယ်'

လို့ ပြောပြီး ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။
ကျွန်တော်ကလဲ...

'ကဲ ဒေါ်ခင်မွန်...ခင်ဗျားက ဝေဒနာ
ခံစားနေရတော့ ဘာမှ လုပ်နိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီဆေးကို
ကျွန်တော်ပဲ ချက်ပြီး ယူလာခဲ့ပေး
မယ်'

လို့ ပြောလိုက်တော့ ဒေါ်ခင်မွန်က
ခေါင်းညိတ်ပြပြီး...

'ကျေးဇူးပဲ ဦးကျော်ဒင်'

လို့ ပြန်ပြောတော့ ကျွန်တော်လဲ...

'ဒီလိုဆို ကျွန်တော်ပြန်ဦးမယ်'

လို့ ပြောပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။
နောက်နှစ်ရက် လောက်နေတော့

ဆေးကို အဒေါ်ကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း
ချက်ပြီး ဒေါ်ခင်မွန်ဆီ ကိုယ်တိုင်ပဲ
သွားပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။

သုံးရက်လောက်နေတော့ ကျွန်တော်
လဲ သထုံနဲ့ ပေါင် အကြားမှာရှိတဲ့
ငင်းကျိုက်ဘုရားတောင်ပေါ်ကို အဓိဋ္ဌာန်
ခရီး ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

နှစ်လလောက်ကြာပြီး ပြန်ရောက်
တော့ ဒေါ်ခင်မွန်ရဲ့ ခေါင်းတစ်ခြမ်း
ကိုက်ကိစ္စ သိချင်တာနဲ့ လူနာမေး
သဘော ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

'အယ် ဦးကျော်ဒင်ကြီး ရောက်လာ
တယ်။ မပေါ်လာတာကြာပြီ ဘယ်
ပျောက်နေတာလဲ'

ကျွန်တော်အိမ်ထဲကို ဝင်လိုက်တယ်
ဆိုရင်ပဲ မြင်လိုက်တဲ့ ဒေါ်ခင်မွန် ပြုံးပြုံး
ရွှင်ရွှင် ကျွန်တော့်ကို ခရီးဦးကြိုပြုပါ
တယ်။

ကျွန်တော်ကလဲ ငင်းကျိုက်ကို ခရီး
ထွက်နေတဲ့အကြောင်း၊ အခုမှ ပြန်
ရောက်တဲ့အကြောင်းနဲ့ ဒေါ်ခင်မွန်ရဲ့
ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက် ဝေဒနာ
အကြောင်း၊ သိချင်တာနဲ့ လာခဲ့ကြောင်း
ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ဒေါ်ခင်မွန်ကလဲ ကျွန်တော် ချက်
ပေးတဲ့ဆီကို သုံးတာ (၂)ပတ်လောက်
သုံးရကြောင်း၊ ဝေဒနာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားခဲ့တယ် ဆိုတဲ့
အကြောင်းနဲ့ ကျွန်တော့်ကိုလဲ ဆီချက်
ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း
ပြောပြပါတယ်။

[ဆေးနည်း ပြောပြသော အနိပ်
သည် ဒေါ်အေးကို ဤဆောင်းပါး
ဖြင့် ဂါရဝပြုပါတယ်။]

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ် မင်းမနိုင်ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော ဆရာ ဦးအေးကြည်နှင့် အဆိုပါ ရပ်ကွက်ရှိ ကောင်းလက်ဆက်ရည်ဆိုင်၌ တွေ့ဆုံစဉ် ကျင့်စဉ်ဆစ်မျိုးဖြစ်သော ကောလိကျင့်စဉ်အကြောင်း မေးမြန်းမိသည်။

ဆရာမှ ကျွန်ုပ်ကို အရင်ဆုံး နှုတ်ဆက်စကားဆိုသည်။

'ကိုအောင်သူကို ကျွန်တော် မျှော်နေတာ အခုမှပဲ ပေါက်ချလာတော့ဿ'

ကျွန်ုပ်မှ...

'ဟုတ်ပါ ဆရာကြည်ရေ နေကလဲ အလွန်ပူ၊ တခြားကိစ္စလေးတွေလဲ နီးတာနဲ့ မလာဖြစ်တာဘဲ'

ထိုစဉ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ မိန်းကလေးတစ်ဦး ရောက်လာပြီး...

'ဘာမှာမလဲ'

ဟု ချိုသာသော အသံဖြင့် မေး၏။

'အေး... ချိုဆိမ့်တစ်ခွက်ပေးကွာ'

ဟု မှာလိုက်ရာ မကြာမီ လက်ဖက်ရည်ရောက်လာ၏။

အရင်ဆုံး ပူပူနွေးနွေး ရှိလှသော ဆက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် သောက်လိုက်ပါသည်။ ဆရာ ကိုအေးကြည်မှလည်း နူးနူးတစ်ဘူးကို ချပေးသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ချက်ချင်းပင် ဒူးယားဘူးထဲမှ နီကရက်တစ်လိပ်ကိုယူ၍ မီးညှိပြီး တစ်ခွက်လိုက်သည်။

မီးခိုးငွေ့သည် လေထဲ ပျံ့လွင့်လျက် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်သည်လည်း ပျံ့လွင့်သွက် ရှိသည်ကို စုစည်းလိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်သိချင်နေသော အရာတစ်ခုကို ဆရာကိုအေးကြည်အား မေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်၌ ဆရာကိုအေးကြည်သည် ကျွန်ုပ်ကို အာရုံစူးစိုက်၍ကြည့်သွက် ကျွန်ုပ်မှ...

ကောလိကျင့်စဉ် လာဘ်များဝင်

ယခင်ဆရာကြီး ဦးစောလှ

'ဆရာ ကိုအေးကြည် ဆရာ့ကို ကောလိကျင့်စဉ်အကြောင်း မေးချင်တယ်'

'ဪ... ရပါတယ် ကိုအောင်သူရယ်'

ဟူ၍ ပြောဆိုလျက် ကောလိကျင့်စဉ် အသေးစိတ်ကို ရှင်းပြပါတော့သည်။

ဤကောလိ အကျိုးသက်ရောက်ပုံကို အနည်းငယ် ရှင်းပြလိုပါ၏။
ကော+လီ = တနလာ+ပုဒ္ဒဟူး ဂြိုဟ်နှစ်ခုတွဲထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကောလီသည် **စုတ်ကြီးလာဘ်ကြီး**ဟူ၍ ရှေးဆရာမြတ်တို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို သတ်မှတ်ခဲ့ကြ၏။

နောက်တစ်နည်း ဆိုရသော် **ကောလီသည် လောကီကောင်းကျိုးရနိုင်စရာ** အကြောင်းတွေ အများကြီး ရှိသည်။ လောကီပညာရပ်အတွက်လည်း အသုံးချနိုင်သည်။ ဤနေရာ၌

ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုနိုင်၏။

လောက၌ ရှိရှိသမျှ ပုပုရွရွ လူသားများသည် စီးပွားဥစ္စာကို လိုလားကြ၏။ စီးပွားဖြစ်လိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယတြာအမျိုးမျိုးကို ဆရာမြတ်တို့မှ ဉာဏ်ကိုစေ၍ ယတြာအမျိုးမျိုး ပေးကြ၏။

သို့သော်လည်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အကျင့်စရဏကို ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်လျှင် မိမိ လိုချင်သော လောကီကောင်းကျိုး၊ လောကုတ္တရာကောင်းကျိုးများကို မလွဲမသွေ ရနိုင်သည်ကို မည်သူမျှ မငြင်းဆန်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ယခု ဖော်ပြလတ္တံ့သော ကောလိကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံနိုင်ရန် တင်ပြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

စိပ်ပုစီးပညာရှင်
ဆရာဦးသောင်းဆွေ
ညွှန်ပြသော ကောလိကျင့်စဉ်

ဆရာ ဦးအေးကြည်သည် ဆရာ ဦးသောင်းဆွေ၏ တပည့်တစ်ဦး အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆရာ ဦးသောင်းဆွေ၏ ကောလိကျင့်စဉ်ကို ရရှိခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာ ကျင့်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါ၏။

ယနေ့တိုင်လည်း အပတ်စဉ် တနင်္လာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့များတွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့ သွားရောက်လျက် တပည့်များနှင့်အတူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျက် ကျင့်နေသူ ဖြစ်ပါသည်။

အကျိုးထူးများလည်း ရရှိခဲ့ပြီး တပည့်များ၏ ပေးကမ်းလှူဒါန်းမှုကြောင့် မတောင့်တ မကြောင့်ကြဘဲ သာသနာပြုလျက်ရှိသည်ကို သိရ၏။ ဆရာဦးအေးကြည်၏ ပြောပြချက်အရ ဆရာဦးသောင်းဆွေ၏ တပည့်တစ်ဦးသည် ဤကောလိကျင့်စဉ်ကို ကျင့်နေရာ ချမ်းသာလျက်ရှိကြောင်း ပြောပါသည်။

ဆရာဦးအေးကြည် ပြောပြချက်ကို မှတ်သား၍ ဖော်ပြရေးသားလိုက်ပါသည်။ အစီအစဉ် တနင်္လာနေ့တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်ရှိ မှုန်တန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား(မကိုဋ်ဆောင်း) ဆင်းတုတော်အား ဦးစွာ ဝင်တွားပူဇော်၍ ယာဘက်လက် လက်ညှိုးတော်တွင် ကန္တိရဆန်စွာ တည်ရှိနေသော အမှတ်အသား (သို့) ပစ္စည်းတစ်မျိုးကို အာရုံယူ၍ ကောလိကျင့်စဉ်အတွက် တင်ပြလျှောက်ထားရပါမည်။

ထိုသို့ လျှောက်ထားရာတွင် မိမိ နာမည်ထည့်...

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဥပမာ...

‘တနင်္ဂနွေသားဖြစ်သော တပည့်တော်၏ ဘဝအခက်အခဲ အကျပ်အတည်း အနှောင်အဖွဲ့ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့်တကွ ဂြိုဟ်ဆိုးဂြိုဟ်ညံ့အပေါင်းမှ လွတ်ကင်း၍ စိတ်ဓါတ်ချမ်းသာခြင်းကိုယ်စီ ကျန်းမာခြင်း ဖြစ်ပေါ်ကာ ပြောသမျှ ကြံစည်သမျှ အောင်မြင်၍ သာယာနာပြိုင်စေရန် ဂြိုဟ်တိုင်အလိုက် ဘုရားဂုဏ်တော်များကို အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစီ၍ ကောလိကျင့်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို ဝင်ပါသည်ဘုရား’

ဟု ဆို၍ ရွှေတိဂုံစေတီတော်အား လက်ယာရစ်၍ မှုန်တန်ဆောင်းလေးခုအတွင်း ပူဇော်ထားသော မြတ်စွာဘုရားတို့အား လှည့်လည်ပူဇော်ပြီး တနင်္လာအရပ် မှုန်အတွင်းရှိ ကကုသန်ဘုရားရှင်ရှေ့တွင်ထိုင်၍ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်ဖြင့်...

- ၁။ လောကဝိဒုဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆို၍ ပုတီး (၁၅)ပတ် (တနင်္လာအရပ်)
 - ၂။ ကြာဿတောဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် ဘာဂါဂုဏ်တော်ရွတ်ဆို၍ (၁၉)ပတ်
 - ၃။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် သတ္တာဒေဝ မနုဿန် (၁၇)ပတ်
 - ၄။ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော (၂၁)ပတ်
- ဤကား တနင်္လာနေ့တွင် ပြုလုပ်

ရမည့် (ကော)ကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါသည်။ (ဤကျင့်စဉ်သည် သောမဂြိုဟ်အတွက် ဖြစ်သည်။)

ဒုတိယနေ့ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ (ပါပအရပ်) ယင်းအရပ်တွင် ချေရန် ဖြစ်ပါသည်။ (လီ)ကျင့်စဉ်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့(လီ)အတွက် နံနက်ပိုင်း (၁၂)နာရီမကျော်မီ အပြီးလုပ်ရန် ဖြစ်သည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အရှေ့ဘက်မှစတင် ဆောင်းအတွင်းရှိ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားထံ တစ်ဖန် သွားရောက်ပူဇော်ပြီး ဆက်လက်ကျင့်ရန် ရှိနေသော (လီ)အတွက် ခွင့်ပြုလျှောက်ထားချက် တောင်းခံပါ။ လျှောက်ထားရာတွင် မိမိ နာမည် ထည့်၍ဆိုပါ။

ဥပမာ...

‘တပည့်တော် တနင်္ဂနွေသားသည် ကောလိကျင့်ခြင်းအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ဒုတိယမြောက် (လီ)အတွက် ဆက်လက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးကို စီမံခွင့်ပြုပါဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားပြီး အထက်ပါအတိုင်း လက်ယာရစ်လှည့်၍...

- * တနင်္ဂနွေထောင့်(ပါပအရပ်) ဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါရုဏ်တော်ကို ပုတီး (၆)ပတ်စိပ်ပါ။
- * စနေဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် ဗုဒ္ဓေါရုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆို၍ ပုတီး (၁၀)ပတ်စိပ်ပါ။
- * အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရဏ် ပုတီး (၈)ပတ်စိပ်ပါ။
- * ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် သုဂတောရုဏ်တော် ပုတီး (၁၂)ပတ် စိပ်ပါ။ (၄)ခုမြောက်ဂြိုဟ်တွင် ပုတီးစိပ်ပြီးဆုံးသောအခါ အဆိုပါ ရာဟုဂြိုဟ်၏ မြောက်ဘက်ရှိ ဇအောင်မြေနေရာ

သို့သွားပြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ သပိတ်မှောက် အထက်ပန်းဆွဲအောက် ။ လေးထောင့်ကွက်ပုံသဏ္ဍာန် (စပေဝ)အကွက်နေရာကို ကြည့်၍ အသက်ဝအောင်ရှုလျက် အသက် အောင်ပြီး မျက်တောင်မခတ်ဘဲ (၉)ကြိမ်တိတိ (စပေဝ)ကို ရွတ်ဆိုပါ။ ဆင်းနောက် မိမိလိုရာ ဆုတောင်းပါ။ ဆုတောင်းပြည့်မည်။

ပြောပြသော ကောလီကျင့်စဉ်ကို အသေးစိတ် မှတ်သားပြီး စာဖတ်သူ များထံသို့ တစ်ဆင့် ရေးသားအပ်ပါ သည်။ ဒါကြောင့် စာရှုသူများ ကောလီ ကျင့်စဉ်လာဘ်များဝင် လောကီ ကောင်းကျိုး စီးပွားတိုး ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြပါရန် လေးစားစွာ တိုက်တွန်း

လိုက်ရပါကြောင်း... မှတ်ချက် ။ ။ ဤဆောင်းပါးဖြင့် ပုတီးဆရာ ဦးသောင်းဆွေအား လည်းကောင်း၊ တစ်ဆင့်ပြောပြ သော ဆရာဦးအေးကြည်အား လည်းကောင်း ကျေးဇူးတင်ပါ၏။

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

နွေအလိုက် နဝင်းဂိုရာထောင့်များ

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီး	⇒ ရာဟုထောင့်	⇒ ၁ + ၈ = ၉
၂။ တနင်္လာသားသမီး	⇒ စနေထောင့်	⇒ ၂ + ၇ = ၉
၃။ အင်္ဂါသားသမီး	⇒ သောကြာအရပ်	⇒ ၃ + ၆ = ၉
၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	⇒ ကြာသပတေးအရပ်	⇒ ၄ + ၅ = ၉
၅။ ကြာသပတေးသားသမီး	⇒ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်	⇒ ၅ + ၄ = ၉
၆။ သောကြာသားသမီး	⇒ အင်္ဂါထောင့်	⇒ ၆ + ၃ = ၉
၇။ စနေသားသမီး	⇒ တနင်္လာအရပ်	⇒ ၇ + ၂ = ၉

နဝင်းကျေအဓိဋ္ဌာန်
ထို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာပင် မိမိ၏ မွေးနေ့ အလိုက် နဝင်းကျေရာအရပ်ကို ရွေး ချယ်၍ ထိုအရပ် ပြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင် အရဟံဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆို၍ ပုတီး (၂၃)ပတ်စိပ်ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာ ဦးအေးကြည်

စာမျက်နှာ (၁၀၀)မှ အဆက်

အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်ကြသည်။
ကြေထည်မြေထည် စဉ်ထည်ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိ သည်။ အိမ်ရှင်မတို့မှာ သားသမီးရတနာ ဝင်တတ်ပါသည်။
† ကြက်နှစ်ပွား
အခက်အခဲပြဿနာများကို ပြေလည် နိုင်နင်းအောင် ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်း ဖြစ်မည်။
အတိရပ်မြေသို့ အလည်အပတ် သွားရတတ်သည်။
ကျောက်မျက်ရတနာ တွင်းထွက် ပစ္စည်း ဝင်ကိန်းရှိသည်။
အလ ကြာရှည်စွာ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေ သားချင်းတို့နှင့် ပြန်လည် ဆုံတွေ့ရ တတ်သည်။
† ခွေးနှစ်ပွား
ဥပဒေနှင့်မကင်းသော ဆိုင်ငန်းပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်မိတတ်သည်။ အချိန်ကုန်၊ ဆူကုန် အမှုပွေရကိန်းရှိသဖြင့် သတိပြု ရှောင်ရှားပါ။
အဖျော်ယမကာနှင့် ရေထွက်ပစ္စည်းများကြောင့် ကုန်အရေး ချို့ယွင်းနိုင်သည်။ ငွေကုန်ကြေးကျ များတတ် သော ကာလဖြစ်ရာ စိစစ်ရွှေ့တာနိုင်မှ ပြဿနာနည်းပါး

မည်။
† ဝက်နှစ်ပွား
ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်စားကာ ပွဲနေ ပွဲထိုင်သွားရတတ်သည်။ အိမ်တွင်းရေး သာယာကောင်း မွန်၍ မိသားစု အေးချမ်းစည်းလုံးသည်ကာလ ဖြစ်သည်။
အလှူအတန်းကလေးများ ပြုလုပ်ဖြစ်မည်။ ဖန်ထည် မှန်ထည်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ် အစွန်း ရရှိတတ်သည်။
ဤလတွင် ကံတော နိပုပါ၍ အဆိုတရားများ ကြံဆုံနေသူ များသည် မွေးကင်းစ ကလေးငယ်တစ်ဦးအား အနိပိတ်၊ အင်္ဂို အဝတ်အစား တစ်ခုလက်ဆောင်ပေးပါ။
ကြာသပတေးနေ့ ညနေပိုင်းတွင် လျှာဒိန်းပြီးနောက် သမ္မာဒေဝ နတ်ပြတ်များအား တိုင်တည်ကာ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ကြံအောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဤလတွင်...

❖ ကြွက်နှစ်ပွား

စွန့်စားလုပ်ကိုင်ရသည့် လုပ်ငန်းဆောင်တာများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ဖြစ်မည်။ မိတ်ဆွေသားချင်းတို့နှင့် သင့်မြတ်အဆင်ပြေကာ ဘေးဘယာနည်းပါးသောကာလ ဖြစ်သည်။

ငွေကြေးအမြောက်အမြား မရရှိနိုင်သော်လည်း ငွေကြေးသောက ပြဿနာများ ကြီးမားစွာမရှိပါ။ စားဖိုဆောင်သုံးပစ္စည်းများ ဝင်တတ်ပါသည်။

❖ နွားနှစ်ပွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ မထင်မှတ်သောနေရာ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ ငွေကြေး၊ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ရရှိနိုင်သည်။

နေအိမ်ဂေဟာသို့ ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်း ရောက်ရှိလာတတ်သည်။ ပန်းချီ၊ ပန်းရန်လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေးမည်။ အမျိုးသမီးတို့ အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိသည်။

❖ ကျားနှစ်ပွား

စီးပွားရေးနှင့် ကျန်းမာရေး မျက်နှာစာများတွင် ကြုံရဖွယ်ရှိသော အခက်အခဲများအတွက် တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းပေးသူ ပေါ်ပေါက်မည်။

မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများ အတွင်း သုမင်္ဂလသာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကူညီပေးရတတ်သည်။ သင်ယူမှတ်သားထားသော နှုတ်မူလက်မူပညာများမှ ငွေကြေး ရနိုင်ကြသည်။

❖ ယုန်နှစ်ပွား

မိတ်ဆွေသားချင်းများနှင့် အစေးမကပ်၊ အထီးကျန်ဆန်သော

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
နိုဝင်ဘာလအတွင်း
ပုံစိုပ်ရွှင်တို့၏

ဟုဂျင်စီ

ဟုဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

ကာလ ဖြစ်နိုင်သည်။ လျစ်လျူပြု၊ ဂရုမစိုက် ခြင်း ခံရတတ်သည်။

ဒေါသကို ဆင်ခြင်ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါက ဒုက္ခနည်းပါးမည်။ သစ်ဝါးအချွန်များ၊ ဆူးငြောင့်များ သတိထားပါ။ နှလုံးသားရေး မျက်နှာစာတွင်မူ အခက်အခဲ ကြီးမားခြင်းမရှိပါ။

❖ နဂါးနှစ်ပွား

လုပ်ကိုင်ကြစည်သမျှ အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းမှု များပြားသော ကာလ ဖြစ်သည်။ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲပြဿနာများ ပြေလျော့ ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်။

ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အဓိကရနေရာ ဒေသများသို့ ဘုရားဖူး အလည်အပတ် သွားရောက်ရကိန်း ရှိသည်။

❖ မြွေနှစ်ပွား

အလုပ်အကိုင်၊ ရာထူး အဆင့်များ တိုးမြှင့်ခံစားရခွင့်ဖြစ်သည်။ လူအများ ရိုသေလေးစား နေရာပေးခြင်း ခံရတတ်သည်။ အမွေအနှစ်များလည်း ရရှိနိုင်ကြသည်။

တယ်လီဖုန်းစကားပြောစက် Hand Set များ လက်ဆောင်ရဖွယ်ရှိသည်။ အမျိုးသမီးဇာတာရှင်တို့မှာ နေဂုဏ် ပြည့်စုံသော ခင်ပွန်းကောင်း ရတတ်

လေသည်။

❖ မြင်းနှစ်ပွား

စိတ်ရွှင်လန်း အားရဖွယ် သတင်းစကား အဖြစ်အပျက်များ ကြားသိရတတ်သည်။ နားနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများ စစ်ဆေး ကာကွယ်ကုသသင့်သည်။

မြစ်ကူးချောင်းခြား ခရီးများ သွားရကိန်းရှိသည်။ ငါးပိ၊ ငါးခြောက် ခရုကမာ စသည့် ရေထွက်ပစ္စည်းများ ကြောင့် ငွေကြေး အကျိုးအမြတ် ရနိုင်ကြသည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ပွား

ငွေကြေး ပျောက်ဆုံးတတ်သည်။ လောင်းကစားမှုနှင့် ဥပဒေမဲ့ စီးပွားလုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်သော ဆန္ဒယှဉ် ခုက္ခပြဿနာ ကြုံရကိန်း ရှိသည်။

နေအိမ်ရှိ အသုံးအဆောင်၊ ဇာတာဂဏန်းကို ကြွက်၊ ခြင်၊ ခြံပိုးနှင့် တိရစ္ဆာန်များ ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ကာကွယ်ပါ။

❖ မျောက်နှစ်ပွား

အိမ်ခြံမြေဝင်နိုင်သည်။ စီးပွားရေးတွင် တီထွင်ဖန်တီးခြင်း စေ့ကွက်သစ် ကုန်ပစ္စည်းအသစ် ရှာဖွေခြင်းတို့ဖြင့်

အဆုတ်ရောဂါဟာ မျိုးရိုးလိုက်ပြီး ဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်သလို ကူးစက် တတ်တဲ့ရောဂါလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အဆုတ်ရောဂါရဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်း တွေအကြောင်း သိရှိဖို့ ဒဂုံမြို့သစ် (တောင်ပိုင်း)ကို ရောက်တဲ့အခါ ဆရာ ဦးထွန်းဝေနဲ့ သွားရောက် တွေ့ဆုံ ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးထွန်းဝေက သဘာဝဓမ္မ ဆရာကြီး ဦးထွန်းရည်ရဲ့ တပည့်ရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ဆေးကုသက်နှစ်(၂၀)ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးထွန်းဝေနဲ့ တွေ့ ဆုံ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

□ 'ဆရာနဲ့ ဒီတစ်ပတ် ဆွေးနွေးမှာက တော့ အဆုတ်ရောဂါ ကာကွယ် ကုသနည်းများကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ အဆုတ်ရောဂါ ခြစ်စေတဲ့ အကြောင်းများကို ပထမ ခြောငြား ယေပါ ဆရာ'

○ 'အဆုတ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့အကြောင်း များကတော့...

- ၁။ နေပူ ဖီးပူခံသော အလုပ်လုပ်ခြင်း
- ၂။ ဆေးလိပ် အရက် လွန်ကျွေးစွာ သောက်သုံး ခြင်း
- ၃။ ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်နှင့် နေထိုင်မှု များခြင်း
- ၄။ စက်ခိုးထွေများ မကောင်းသော အနံ့ပြင်း များ အပုပ်နံ့များ ရှုရှိုက်မှုများခြင်း
- ၅။ ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ရခြင်း မခိုင် သောဝန်ကို ထမ်းခြင်း
- ၆။ မေထုန်မှု လွန်ကဲခြင်း
- ၇။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ အဟန့်တို့ကို တားမြစ်ခြင်း
- ၈။ ကြေကုန်ခဲသော အစားအစာများ စား ခြင်း
- ၉။ အစားအသောက်မဆင်ခြင်မှုကြောင့် ဝမ်း မကြာခဏ ပျက်ခြင်း
- ၁၀။ မကြာခဏ ဖျားခြင်းကြောင့် အဖျားရောဂါ အကင်းမသေဘဲ အဖျားရောဂါ အုပ်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊ သဘာဝသုတ ထိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးထွန်းဝေ

(တဆ-၀၂၀၆၄)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

အဆုတ်ရောဂါ

ကာကွယ်ကုသနည်းများ

မြောက်မြားစွာ မောင်ယာဂုဏ်

ဆရာဦးထွန်းဝေ တဆ-၀၂၀၆၄

- ကျန်ရာမှ ဝမ်းပီးပျက်ခြင်း
- စသော အကြောင်းအချက်များဟာ အဆုတ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်း တရားများ ဖြစ်ပါတယ်
- 'အဆုတ်ရောဂါ လက္ခဏာတွေကို ဆက်ပြီး ခြောငြားယေပါ ဆရာ'
- 'အဆုတ်ရောဂါ လက္ခဏာတွေက တော့...
- ၁။ ခြေဖဝါး၊ လက်ဖဝါး ပူခြင်း
- ၂။ ကြောင်ကိုယ် ကြက်ကိုယ်ကဲ့သို့ အသားပူ ခြင်း
- ၃။ မကြာခဏ ဖျားခြင်း
- ၄။ ပူလိုက်၊ ခမ်းလိုက် ဖြစ်ခြင်း
- ၅။ ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေးများ စားသော်လဲ

- ယောက်သွားခြင်း
- ၆။ ချောင်းဆိုးပြီး သလိပ်ပုပ်များ ထွက်ခြင်း
- ၇။ အစားအသောက် အအိပ်ပျက်ခြင်း
- ၈။ တစ်နေ့တခြား အစားအိပ်ကုန်ခမ်းလာခြင်း
- ၉။ နံရိုးတေားနှင့် ပခုံးများ အောင့်ခြင်း၊ ထုံခြင်း၊ နာကျင်ခြင်း
- ၁၀။ သလိပ်ရောသောသွေး အန်ခြင်း
- ၁၁။ အသံဝပ် အသံပျက် အသံတိမ်ခြင်း
- ၁၂။ အသက်ရှူရာတွင် မောပန်းခြင်း
- ၁၃။ ခေါင်းပူခြင်း
- ၁၄။ တစ်ကိုယ်လုံး ပူခြင်း
- ၁၅။ လက်ကောက်ဝတ်သွေး ဝမ်းကြော့ပိတ် ပုံပုံနထက် အနည်းငယ်သောခွံ ခွံခြင်း

နဂါဗ္ဗရောင်ခြည်ပစ္စည်း အသ

မြန်မာ့ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းများ
သွေးတိုးခြင်း

စေတဲ့ လက္ခဏာတွေဟာ အဆုတ်
ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

□ 'အဆုတ်အရောင်ဟာ မျိုးရိုးဗီဇကြောင့်
ဖြစ်တတ်ကြောင်း သိရပါတယ်။
ရှင်းပြပေးပါဦး ဆရာ'

○ 'အဆုတ်ရောဂါ မျိုးရိုးလိုက်ပြီး
ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သိပ္ပံဆေးပညာ
ရှင်များအဆိုအရ ပိုးကြောင့် ဖြစ်
တယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆဟာ မှန်
ကန်ပါတယ်။

ပိုးကြောင့် အစားအစာ၊ အသုံး
အဆောင်များမှတစ်ဆင့် ကူးစက်နိုင်
သလို ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့
သမုဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါး လွန်ယုတ်လွှဲများ
နေထိုင်မှုများရင် အဆုတ်ရောဂါသာ
မဟုတ်ဘဲ အခြားရောဂါများ ဖြစ်နိုင်ပါ
တယ်'

□ 'အဆုတ်အရောင် ကြီးတင်ကာကွယ်
နိုင်တဲ့ အဆုတ်အရောင်အားလုံး
သိပ်ရစေ ဆရာ'

○ 'အဆုတ်ရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်
နိုင်တဲ့ အချက်အလက်တွေကတော့
အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ အဆုတ်ရောဂါ
ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းတရားများကို
လုံးဝရှောင်ကြဉ်ရင် အဆုတ်ရောဂါ
ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဆေးလိပ်၊ အရက်ကို
ရှောင်ကြဉ်ပြီး ကြက်သွန်နီ၊ ပန်းသီး
နဲ့ အဝါရောင် ဂရိတ်ဖရူသီးတွေ ပုံမှန်
များစွာ စားသုံးရင် အဆုတ်ရောဂါ
မဖြစ်အောင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

ကြက်သွန်နီကို ချက်ပြုတ်စား
သောက်ပြီး ပန်းသီး (သို့မဟုတ်)
ဂရိတ်ဖရူသီးနဲ့ တွဲဖက်စားသောက်ရင်
အဆုတ်ရောဂါသာမဟုတ်ဘဲ ကင်ဆာ
ရောဂါကို အထိရောက်ဆုံး ကာကွယ်
နိုင်ကြောင်း သိပ္ပံဆေးပညာရှင်များရဲ့

၁၀၂ ဒုတိယရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သုတေသနပြုချက်တွေကို လေ့လာ
မှတ်သားမိပါတယ်'

□ 'အဆုတ်အရောင် ကုသနည်းများကို
လဲ ဆက်ပြီး ပြောပြပေးပါဦး ဆရာ'

○ 'အဆုတ်ရောဂါကို မြန်မာ့ဆေး
ကျမ်းတွေမှာ ကုထုံးအမျိုးမျိုးနဲ့
ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပါတယ်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ
ကုထုံးအမျိုးမျိုးနဲ့ ဖော်ပြပြီးခဲ့တဲ့
အတွက် အလွယ်ဆုံး ကုထုံးကို
ပြောပြပါမယ်။

အဲဒါကတော့ ဆင်တုံးမနွယ်နဲ့ နွယ်ချို
ဆတူရောစပ်ပြီး လက်ဖက်ရည်ခွန်း
တစ်ခွန်းခန့် မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်
ကြိမ် ရေခွေးနဲ့သောက်ရင် သက်သာ
ပျောက်ကင်းနိုင်သလို ဂျပန်ရိုးရာ ဘယ
ဆေးနည်းအရ ကြောင်ပန်းရွက်၊
နန္ဒင်းစိမ်း၊ ကြက်သွန်ဖြူတို့ကို ဆတူ
ကြိတ်၍ ဆီးကင်းခန့်လုံးပြီး အရိပ်မှာ
အခြောက်ခံကာ မနက်၊ နေ့လယ်၊
ညနေ တစ်နေ့သုံးကြိမ်၊ တစ်ကြိမ်
တစ်လုံး သောက်ရင် ချောင်းဆိုးသွေးပါ
အဆုတ်နာ ပျောက်ကြောင်း ဂျပန်ရိုးရာ
ဘယဆေး နည်းတစ်မျိုးကို လေ့လာ
မှတ်သားရပါတယ်။

ကုသနည်းကတော့ အဆုတ်ရောဂါ
ရှင်ကို ပထမ ဝမ်းဗီးပြုပြင်ပေးရပါမယ်။
ဒေါသသုံးပါးကိုလည်း ပြု။ တတ်(၇)ပါး
ကို ပြုပြင်ပေးကာ အစာလဲဆေး၊
ဆေးလဲ အစာဆိုသလို သားဖြစ်စေတဲ့
အစားအစာ၊ ဆေးတို့ကို တိုက်ကျွေးရ
ပါမယ်။

မလအညစ်အကြေးဘေးကို ဝမ်းသွား
စေတဲ့နည်းနဲ့ တုတ်ပယ်ပြီး အဆုတ်မှာ
အခြေစိုက်တဲ့ရောဂါကို ထုတ်ပယ်တဲ့
ဆေးများနဲ့ ကုသရင် အဆုတ်ရောဂါ
ဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ
ဖြစ်ပါတယ်'

□ 'အဆုတ်အရောင်ကြောင့် အဆုတ် အထူး
နည်းတစ်ခု ပညာအိမ် ပြုပေးပါဦး
ဆရာ'

○ 'အဆုတ်ရောဂါ သက်သာပျောက်
ကင်းစေတဲ့ ဆေးနည်းတစ်မျိုး
ပြောပြပါမယ်'

အဆုတ်ရောဂါ
သောက်ဆေး

- ၁။ တိုင်းရင်းဆေးအပုတ် (၁၄)
- အေဩဿဆေး (၁၀)ကျပ်
- ၂။ ကန့် (၄) ပဲ
- ၃။ ယမ်းစိမ်း (၄) ပဲ
- ၄။ ဇက်သာ (၄) ပဲ
- ၅။ ကျောက်ရည် (၄) ပဲ

[ဆေး(၅)မျိုး

ဆေးချိန်(၁၁)ကွပ်သားတိတိ]

အထက်ပါဆေးများ သမအောင်
ရောစပ်ပြီး လေလုံပုလင်းနှင့် ထားပါ။
တစ်ကြိမ်လျှင် လက်ဖက်ရည်ခွန်း
တစ်ခွန်းခန့် မနက်၊ ညတစ်နေ့(၂)ကြိမ်
ရေခွေးနဲ့ သောက်ပါ။ အဆုတ်ရောဂါ
သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

□ 'အဆုတ် အဆုတ်အရောင် ကာကွယ်
ကုသနည်းများကို လိုင်းတိုင်း
ပြောပြပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်
ပါမယ် ဆရာ'

○ 'ဆရာဦးထွန်းဝေနဲ့ ဆက်သွယ်
နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးထွန်းဝေ

သဘာဝသေ့စတိုးဦးရင်းအဆေးခန်း
အပုတ်(၁၀၂၂/က) ဗြိတိလမ်းနှင့်
စည်ပင်လမ်းထောင့် (၂၅)ရပ်ကွက်၊
အင်္ဂလိပ်တောင်တန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဖွန်း - ၀၉ ၄၂၀၀၅၂/၂
ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် ညနေ (၃)နာရီမှ (၉)နာရီ
(ဥပုသ်နေ့ပိတ်သည်။)

မြောင်းမြ မောင်သိင်္ဂတင့်

တစ်နေ့သော နံနက်ပိုင်း အချိန်တွင် မြို့စွန်ရပ်ကွက် ဖြစ်သော ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်ရာလမ်းထဲရှိ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ကိုစံရွှေအိမ်သို့ အလည်သွားမိသည်။

အိမ်ရှေ့ အရောက်တွင် ကိုစံရွှေက ဖိတ်ခေါ်၍ သူနှင့်အတူ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး စကားပြောကြသည်။ စကားပြောကြရင်း ကျွန်တော်သည် ကိုစံရွှေ၏ အိမ်ခြံဝင်းထဲတွင် စိုက်ထားသော သဘောပင်လေးတစ်ပင်ကို တွေ့ရ၍ စိတ်ဝင်စားမိသွားသည်။

သဘောပင်လေးမှာ ပုဖျပ်ပျပ်နှင့် အမြင့် (၄)ပေသာသာခန့်သာ ရှိမည်။ အပင် အဆစ်အလက်တိုင်းမှာ အသီးအပွင့်တွေ အထပ်ထပ်နှင့် တွေ့ရသည်။

ကိုစံရွှေနှင့် ပြောလက်စကား ပြတ်သွားသည်နှင့် ကျွန်တော်က...

'ကိုစံရွှေ ခင်ဗျား စိုက်ထားတဲ့ သဘောပင်က ဘာသဘောမျိုးလဲဗျ' ကျွန်တော်လဲ မသိဘူးဗျ။ ကျွန်တော့်အစ်မ အိမ်ခြံဝင်းထဲမှာ စိုက်ပျိုးထားတဲ့ အပင်ပေါက်တွေထဲက တစ်ပင်တောင်းပြီး စိုက်ထားတာပဲ' 'အေးဗျာ ကျွန်တော် သဘောကျ ထိုက်တာ အပင်က ပုပျပ်ပျပ်ကလေးနဲ့ အသီးအပွင့်တွေကလဲ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ရှိတယ်။ အပင်ပုတော့ အသီးခူးရတာ လွယ်ကူတာပေါ့။

သဘောပင်

အပင်ပုစေလိုလျှင် စမ်းသပ်ကြည့်ပါ

နောက်ပြီး အပင် အရပ်မမြင့်တော့ လေတိုက်မိုးတိုက်လဲ ခံနိုင်တာပေါ့နော်။ အဲဒီလို အပင်ပုတဲ့မျိုးပဲ စိုက်ချင်တယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား သဘောသီးမှည့်လို ခူးစားရင် မျိုးစေ့လိုချင်တယ်ဗျာ' ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တော့ ကိုစံရွှေက...

'မျိုးစေ့က ရပါတယ်ဗျာ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကျွန်တော် စိုက်တုန်းက သဘောပင်ကို အပင်ပုအောင်လို့ ကိုယ့်စိတ်ကူးနဲ့ကိုယ် စမ်းသပ် စိုက်ထားတဲ့

သဘောရှိတယ်ဗျာ' 'ဘယ်လို စမ်းသပ် စိုက်ထားတာလဲ ဖြေပါဦး' 'ဒီလိုဗျာ သဘောပင် အပင်ပေါက်ကို ပြေပျာ ချစိုက်တဲ့အခါ အပင်ရဲ့အမြစ်နဲ့ တစ်ပေကျာမှာ လက်တစ်ဝါးသာသာလောက် ရှိတဲ့ အိုးခြမ်းကွဲကို ပြေကြိယထံ ခံမြှုပ်ပြီး စိုက်။ သဘောပင် ရဲ့အမြစ်က ပြေကြိယထံ တစ်ဟုန်ထိုး ပဆင်းတော့တဲ မြစ်ပွားတွေထွက်ပြီး ဘေးကား ထွက်သွားကြလိမ့်မယ်။ ရေသောက်မြစ်က ပြေအောက်ကို သိပ် ပဆင်းနိုင်တော့ အပင်လဲ အားနဲ့ဟန်နဲ့ အပင်မလုပ်နိုင် အရပ်မထွက်နိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ။

နောက်ပြီး အပင်ပုပင်စည် ရေခွေးကြမ်း ပန်းကန်လုံး လောက်မြစ်လာရင် ခဲကာသာ လောက်ရှိတဲ့ ဝါးတံလေးနဲ့ ပင်စည် အရင်းကနေ သပ်လျှို့ ရိုက်ထားလိုက်ပေတော့။ ခင်ဗျား သဘောပင် စိုက်ရင် ကျွန်တော်ပြောသလို

စမ်းသပ်ကြည့်ပါလား' ကျွန်တော်သည် ကိုစံရွှေ ပြောသည်ကို မှတ်သားထားမိသည်။ အပင်ပုပျပ်ပျပ်နှင့် အသီးအပွင့်တွေ ဝေဆာနေသော သဘောပင်ကလေးကို လှမ်းကြည့်ရင်း သဘောပင်စိုက်လျှင် ကိုစံရွှေပြောသလို လက်တွေ့ စမ်းသပ်ပြု လုပ်ကြည့်ရန် စိတ်ကူးမိလိုက်ပါတော့သည်။

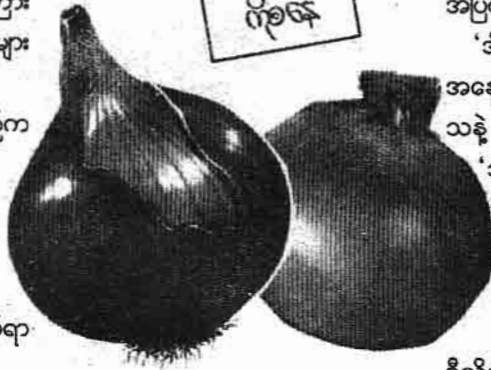
ကိုမောင်ကျော်လှိုင်(မအုပင်)

မေ့လျော့မိလား... များပြားပြား

အာဟာရ

ဆေးတစ်ခု

ကိုစာ

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်အခါက ဝါသနာ အလျောက် အိမ်သုံး လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အမျိုးမျိုးကို လက်လှမ်းမီ သလောက် ပြုပြင်ခဲ့ပါ

သည်။ ၁၉၇၀ပြည့်နှစ်က ကျွန်တော် တို့မြို့သို့ ရန်ကုန်မြို့မှ ပညာရှင်တစ်ဦး အခြေခံရေဒီယိုသင်တန်း လာရောက် ဖွင့်လှစ်စဉ်က တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့၏။ (ထိုစဉ်က Onlyကက်ဆက်များ ပင် မပေါ်သေးပါ။)

ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် ကျင်လည်စဉ်ကလည်း အချိန်ရလျှင် ရသည့် အလျောက် ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။ ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ အငြိမ်းစား ယူပြီး နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဝါသနာကို မစွန့်လွှတ်နိုင်သည့်ဖြစ်ရာ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့၏။

အခုအချိန်မှာတော့ အသက်အရွယ် စကားပြောလာပြီမို့ အမြင်စွမ်းအား များက ဆန္ဒ၏ လိုအပ်ချက်ကို ကောင်းစွာ မဖြည့်ဆည်းနိုင်တော့သည့် နောက် လွန်ခဲ့သည့် (၃)နှစ်ခန့်မှစ၍ ဝါသနာကို မစွန့်လွှတ်ချင်ဘဲ စွန့်လွှတ် လိုက်ရတော့သည်။

သို့သော်လည်း လွှဲရှောင်မရသည့် ရင်းနှီးသူများမှ ရေဒီယို၊ မီးပူ၊ ပန်ကာ၊ ပေါင်းအိုး စသည့် အသေးအမွှေအိမ်သုံး လျှပ်စစ်ပစ္စည်းကလေးများ ပျက်၍ အကူအညီတောင်းလျှင် လုပ်ကိုင်ပေး ရဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့... 'ဦးသန်းဝင်း ရှိလားဗျို့' အသံနှင့် မရှေးမနှောင်း အိမ်ထဲ ဝင်လာသူက တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေ ကိုစန်းမြင့်ဖြစ်၏။

၁၈၄ နက္ခတ္တရာဇင်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

'ကဲ ပေါ်တော်မူ ဘယ်က ကြွလာ သလဲ၊ ပျောက်ချက်သား ကောင်းလှ ချည့်လား'

'ဟုတ်တယ် အစ်ကိုရေ ဟိုတလော က လုံးဝ အပြင်ထွက်လို့မရတဲ့ရောဂါ ထလာလို့ ဘယ်မှ မသွားဖြစ်ဘူး။ အခုမှ သက်သာလို့ ရေဒီယိုပြင်ဖို့ လာတာ'

'ကဲ ခင်ဗျား ရေဒီယိုကွ အသာ ထားဦး၊ အပြင်ထွက်မရတဲ့ ရောဂါဆို တာ ဘာလဲဗျ၊ အထူးအဆန်း'

'ဒီလို အစ်ကိုရေ ကျွန်တော်က လက်သမားဆိုတော့ အစ်ကိုတို့နဲ့ ဘာထူးလို့လဲ၊ အညောင်းအညာတူ တယ်ဗျ။ ဆောက်ရိုက်၊ စရွေးဖောက် စတဲ့ အလုပ်မျိုးက ဒူးတို့၊ ခါးတို့ အင်မတန် ညောင်းတာကလား၊ စာဆို တောင် ရှိသေးတယ်။ ဆောက်တို

ခါးကုန်း၊ မယားမုန်း၊ ဆိုလား ဟား ဟား ဟား'

ကိုမြင့်စန်းသည် သူ့ စကားနှင့်သူ တဟား ဟားရယ်ရင်း ဆက်ပြန် ၏။

'အဲဒါကြောင့် ထင်ပါ ရဲ့၊ ဟိုတလောက ဒုလ္လာ သွေးဝမ်းတွေ သွားတယ်ဗျ၊ ဒါကြောင့် အပြင်ထွက်မရတဲ့ ရောဂါလို့ ပြောတာ' 'ဒါများ ကိုစန်းမြင့်ရယ်၊ အခုခေတ် အနောက်တိုင်းဆေးတွေက စွမ်းပါဘိ သနဲ့ ဆေးခန်းမသွားဘူးလား'

'သွားပါသော်ကောဗျာ၊ တစ်ရက် နှစ်ရက်ပဲ သက်သာသယောင်နဲ့ ပြန်ဖြစ်တယ်။ နောက်တော့ ဆေးခန်း မသွားတော့ဘဲ ဆေးဝယ်သောက်တယ်။

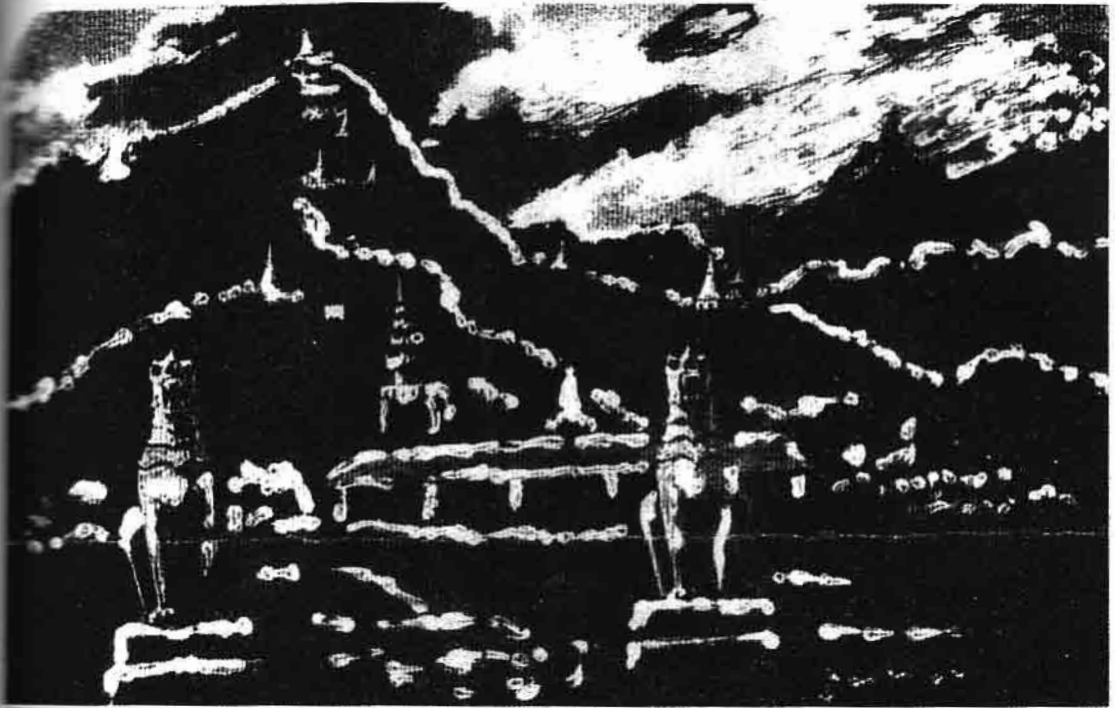
ဒီလိုပါပဲဗျာ နှစ်ရက်လောက် ကြာ ပြန်ဖြစ်တာပါပဲ။

ဟိုဆေးကောင်းနိုး၊ ဒီဆေးကောင်း နိုးနဲ့ ရက်အတော်လေး ကြာသွားတယ်။ တစ်နေ့တော့ မိုးညိုက မိတ်ဆွေတစ် ယောက် ရောက်လာပြီး ဆေးနည်း ပြောလို့ လုပ်ကြည့်တာ အတော်ကို သိသိသာသာကြီး သက်သာပျောက် ကင်းသွားတယ်ဗျို့။ အခုဆို (၁၅) ရက်လောက်ရှိပြီ။ လုံးဝ ပြန်မဖြစ်တော့ ဘူး'

'တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ပြောစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားဆေးနည်း အလွယ်တကူ ရနိုင် တဲ့ ဆေးအမည်တွေဆိုရင် ဆောင်းပါး ရေးရအောင်'

'ရေပါဗျာ ကျွန်တော်လဲ ကုသိုလ်ရတာပေါ့ ဆေးနည်းက မခက်ပါဘူး။ လောက်စားနဲ့ အကြီးစားလောက် အရွယ်တူ ကြာသွန်းပြီး (၂)လုံးကို ထုထောင်ပြီး သတ္တုရည် ညှစ်ဗျ

စာမေးကုန် (၉၇) သို့

ရတနာကြီးတို့တော်စီ စာတ်သနက်သုက္ကရာဇ်အနက်မှ သာသနာထွန်းကားစေခဲ့ခြင်းသာ လွယ်မောက်တောင်တော် KL-ဉာဏ်ထွန်း၏ ဝန်ရိက္ခာပင်ပုံ

မိုးနောင်
(ကောလင်း)

ထူးဆန်းထူးခြား အံ့ဖွယ်ထွေပြားသည့် ကောလင်း လွယ်မောက်တောင်အနီးက

သာသနာ့လိုလက်ဂူတောင်တော်

လိုလက်ဂူတောင် နတ်လမ်းညွှန်

လိုလက်ဂူတောင်သည်ကား လွယ်မောက်တောင်၏အနောက်ဟု ပြောနေကြသော မျက်မြင်အားဖြင့် လွယ်မောက်တောင်၏ တောင်ဘက်ယွန်းယွန်း ဖော်ခိုင်ခန့်တွင် တည်ရှိပါသည်။

ထိုတောင်သည် ကျွန်းတောကျေးရွာအုပ်စုတွင် ပါဝင်၏။ ကန်ပေါက်ကြီးရွာ၊ အထက်သီတရာရွာ၊ လွဲမောက်ရွာ သုံးပွင့်ဆိုင် ကားလမ်းမကြီးအလယ်၌ တည်ရှိသည်။ ကန်ပေါက်ကြီးအထက် သီတရာတို့သည် ကျွန်းတောအုပ်စုတွင် ပါဝင်၏။

လိုလက်ဂူတောင်၏ တောင်ဘက်တွင်

လက်ခတ်တောင်ရှိ၏။ လက်ခတ်တောင်၏ တောင်ဘက်တွင် မြင်းစားကုန်းဟူ၍ရှိရာ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ မြင်းဖြူ၊ မြင်းနီတွေ တွေ့ရတတ်သည်။ ယခုထိရှိနေဆဲဟု အဆိုရှိ၏။

နတ်မြင်းတွေဟုလည်း ဆိုကြ၏။ တွေ့သူလည်းရှိ၊ မတွေ့သူလည်းရှိ သည်ဆိုကြ၏။

ကောလင်းက စာရေးသူက လိုလက်ဂူတောင်သို့ စက်ဘီးဖြင့် စီးနင်းလာခဲ့ရသည်။ လွယ်မောက်တောင်၏ တောင်ဘက် လွဲမောက်ရွာအလွန်တွင် ချောင်းတံတားကျော်လိုက်ပါကလိုလက်ဂူတောင်သို့သွားရာ မြေနီကားလမ်းမကြီးရှိ၏။

တဖြည်းဖြည်းချင်း မြင့်တက်သွားရ

စဉ် နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်လေသော် လွယ်မောက်တောင်၏ သာယာမှု၊ ခွံညားမှု၊ လှပမှုစသော ကောင်းမြတ်ခြင်းစာရားတို့ကို ရှုမြင်ခံစားရပါ၏။ ကားလမ်းသည် ကောလင်း ခမောက်တောင်ထိ ကတ္တရာလမ်း ထို့နောက် မြေလမ်းဖြစ်၏။

ထိုနောက် ဆက်လက်စီးနင်းခဲ့ရာ (သစ်တောရေးရာဝန်ကြီးဌာန သစ်တောဦးစီးဌာန၏ ရွှေသမင်တောင်ကြီး ပြင်ကာကွယ်တော့ မေ့တာမျိုးဆက်ခြင်းလုပ်ငန်း ဧရိယာ ၁၃၅၅ဧက။ ၂၀၀၉-၂၀၁၀)ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကို ညာဘက်တွင်တွေ့ရှိရ၏။

ထိုနေရာမှ အထက်သို့ ထပ်၌မီးနင်း

နဂါဗျာရောင်ခြည်ပူရင်း ၁၈၅

www.burmeseclassic.com

ခဲ့ရာ မကြာမီ ညာဘက်တွင် ကျွန်း
တောလမ်း၊ ဘယ်ဘက်တွင်
လိုဏ်ဂူတောင်-ကန်ပေါက်ကြီး
လမ်း ဟူ၍ လမ်းနှစ်သွယ်ခွဲသွား
၏။

လိုဏ်ဂူတောင်လမ်းဘက်ဆက်
တက်ခဲ့ရာ လုံခြုံသပ်ရပ်သော
အုတ်ရေချမ်းစင်ကို ဘယ်ဘက်
တွင်တွေ့ရ၏။ မှန်များကား ကွဲစပြု
နေပြီ။ ရေချမ်းစင်ကို ဦးပိသုဒ္ဓါ၊
ဦးဓမ္မဦးဆောင်ပြီး လူပုဂ္ဂိုလ်(၁၃)
ဦးတို့ ကောင်းမှုပြုထားကြရာ
၁၃၆၉(၂၀၀၇)ခုနှစ်ဟု မှတ်တမ်းပြု
ထားကြ၏။

တောင်တက် သွားလမ်းကား
သာယာလှပါတိ၊ အေးချမ်းလှပါတိ။
မကြာမီ သာသနာ့နယ်မြေသစ်ပင်
မခုတ်ရဟု စာတန်းများတွေ့ရ၏။

နောက်ထပ်မကြာမီ ဘယ်ဘက်
ခြမ်းမှာပင် “**ကောလင်းကျက်သရေ
ဆောင် သာသနာ့လိုဏ်ဂူတောင်**”
ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကို အဝင်မှန်ဦး
အဖြစ် တွေ့ရ၏။

ညာဘက်တွင်ကား သုဓမ္မာရေပင်
ကြီးကို သွပ်မိုး၊ ပျဉ်ခင်းလျက် တိုင်များ
တွင် မင်းညီမင်းသားဝတ်စုံများ ဝတ်
ဆင်ထားသည့် ပုံကားချပ်များ ထောင်
ထား၏။

ရေချမ်းစင်လည်းရှိ၏။ လိုဏ်ဂူ
တောင်သည် ကောလင်း-ခမောက်
တောင် လေးမိုင်၊ ခမောက်တောင်မှ
လိုဏ်ဂူတောင် တစ်မိုင်ဝေး၍ **ကော
လင်းမှ လိုဏ်ဂူတောင်ထိ ငါးမိုင်မျှ
ဝေးကွာ၏။**

လိုဏ်ဂူတောင်

သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ

လိုဏ်ဂူတောင်တော်သည် အရှင်
၁၀၆ နက္ခတ္တ သီတက်ထောင် ဘိဝံသကိ

နက္ခတ္တ သီတက်ထောင် ဘိဝံသကိ

နက္ခတ္တ (ဝါ) ယောဂီဆရာရသေ့ကြီး
ဘိုးတော်စီ ရှိစဉ်အခါက သာသနာထွန်း
ကားမယ့် အရပ်ဆို၍ ဓာတ်ပန္နက်များ
စီမံလုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ နေရာများအနက်
တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သည်။

ကောလင်းမြို့ ခမောက်တောင်
တော်အနီး (ကန်ပေါက်ကြီးရွာအရှေ့)ရှိ
သာသနာ့လိုဏ်ဂူတောင်တွင် ဘုရား
စေတီများ တည်ထားကိုးကွယ်နိုင်ရန်
အတွက် လက်ရှိခမောက်တောင်
သာသနာ့ပိုင်ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒ
၏ ဩဝါဒကိုခံယူလျက် လိုဏ်ဂူတောင်
ပထမဆရာတော် ဦးဥတ္တမရာဇာက
သာသနာပြု ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပေ
သည်။

လိုဏ်ဂူတောင်၏ ရှေးဦးမူလဘုန်း
တော်ကြီးမှာ ၁၃၆၇-ခုနှစ်က သီတင်း
သုံးတော်မူခဲ့သော ဘွဲ့မည် ဦးဓမ္မ
ဖြစ်၏။ လူမည် ဦးစိန်မောင် ဖြစ်ပြီး
ခမောက်တောင်ဆရာတော်၏ တပည့်
လည်းဖြစ်၏။

ယင်းဦးစိန်မောင်က ယခု
လိုဏ်ဂူတောင် ဆရာတော်
ဦးဥတ္တမရာဇာ ဆက်လက်၍
သာသနာပြုနိုင်ရန် အထောက်
အပံ့ပြုသကဲ့သို့ ဖြစ်စေခဲ့သည်။

ဦးဓမ္မလက်ထက်က လက်ရှိ
ခမောက်တောင် ဆရာတော်၏
ဩဝါဒအတိုင်း တောင်ထိပ်
အတွင်းထဲမှာချည်း စေတီငယ်
(၁)ဆူလှူထား၏။ ယက္ခဦးနောင်
ဘုရား(၁)ဆူ၊ အတွင်းရွှေစေတီ
အောက်လိုဏ်အနီး ငွေစေတီ
လှူထားပြီး ဖြစ်သည်။

ခမောက်တောင် ဆရာ
တော်၏ ဩဝါဒအတိုင်း
ပန္နက်ချထားခြင်းများလည်း ရှိ၏။
ဒကာကြီး ဦးစိန်မောင်ကပင်

ဆက်လက်သာသနာပြုနိုင်ရန် မီးစက်
(၂)လုံးကိုလည်း လှူထား၏။

ယခု ပထမဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ
ဦးဥတ္တမရာဇာသည် ဤလိုဏ်ဂူတောင်
သို့ (၁၃-၃-၁၃၁၀)နေ့က ရောက်ရှိပြီး
သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။ သက်တော်
(၆၃)နှစ်၊ ဝါတော်(၈)ဝါ ရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်
သည်။

ယခင်ဆရာတော် လက်ထက်တုန်း
က ရေကို တောင်ထိပ်အထိ ထမ်းတင်
ပေးကြရ၏။

ယခုအခါ ဒကာ၊ ဒကာမများက
ရေကို ရေပိုက်ဖြင့် တောင်ခြေရေတွင်း
မှနေ၍ တောင်ပေါ်အထိ စက်ဖြင့်တင်
ပေးကြသည်။ ကျပ်ငါးသိန်းမှ ခုနစ်သိန်း
တန်ခန့်ထိ အုတ်ရေကန်(၄)ကန်ထိ
တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

လက်ရှိ ခမောက်တောင်ဆရာတော်
က ယခု တည်ဆောက်လျက်ရှိသော
လိုဏ်ဂူတောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို
ခမောက်တောင်လို သာသနာ့နယ်

မြန်မာ့ပြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ဖို့
ပြစ်ဒဏ် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။
လိင်ဂုဏ်တော်အကြောင်း
တရားစာစောင်
လေ့လာချက်

လိင်ဂုဏ်တော် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့

ထိုတောင်၌ ဂူပေါက်နှစ်မျိုး
ရှိရာ တစ်မျိုးမှာ လူဝင်သာရုံ
ကိုဆင့်ဝင် သွားရပြီး ပေငါး
ဆယ်လောက် ကိုးခန်းမြောက်
တွင် ကျောက်ခုတ်၊ ခုတ်ပေါ်
၌ ဆေးမြစ်ဆေးဥများ၊ ခေါင်း
ခေါ်၌ ပေစာများနှင့် ဘုရား
ဟုတ် ညာတင်ကုတ်ခေါ်
ပစ္စည်းရုပ်ကိုတွေ့ရကြောင်း...

မြန်ထွက်လျှင် နောက်
မြန် လျှောထွက်ရကြောင်း၊
ဇာတ်သီးကတ်သတ် ဝင်ထွက်
ရသော ဘဲလျှာလို ဖြစ်နေကြောင်း...

အနှစ်(၅၀)ခန့်က လူထွက်သွားသော
ဌေးချိုဘုန်းကြီး ဦးအောင်ထွန်းတို့
သွားဖူးခဲ့ကြသည်။

ပေစာများကိုကိုင်ရာ ပြာဖြစ်သွားပြီး
တောင်ဟိန်းသံကြား၍ ပြေးထွက်ခဲ့ကြ
သည်။

ထိုဂူ၏ မြေအောက်ထဲတွင် ရှေးက
လမ်းကြောင်းနှစ်သွယ်ရှိသည်။ နတ်
တောင်အရှေ့ဘက်နှင့် တောင်ဘက်
နှစ်ကန်အင်းဘက်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

လွဲမောက်ရွာနေ ဦးဘသိန်း (၇၅)နှစ်
က ဖြေကြားဖူးသည်။ အပေါ်ဂူသည်
တိုင်းစက်ရာ၊ အောက်ဂူသည်ဆွမ်းစား
ဆောင်ဟုလည်း ပြော၏။ (သုန္ဒရီ
ရာမ ကျော်ဇေယျာကျောင်း နှစ်(၃၀)
ခန့်၊ ပုလဲရတုစာစောင်ပါ မိုးနောင်
(ကောလင်း)၏ ခေတ်မီကောလင်း
မြို့ သမိုင်းအကျဉ်းမှ ထုတ်နုတ်
ချက်) ၁၃၇၂ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်၊ (၃၃)

လမ်း စတားအင်ပါယာမှ ပုံနှိပ်ထုတ်
ဝေခဲ့သည်။

ခမောက်တောင်၏ တောင်ဘက်
အုန်းပင်(ဥမင်)တောင်(ခေါ်) လိုဏ်
ခေါင်းတောင်၌ (၉)ဆင့်ဝင်ရသော
ဂူပေါက်အတွင်း ကျောက်ခုတ်ရုံ
ကြောင်း စသည်တို့နှင့် ဂူထဲတွင်
လမ်းကြောင်းနှစ်သွယ် ရှိကြောင်း
ရေးခဲ့ပါသည်။

နောက်ဆက်တွဲ သိရှိရသည်မှာ
အောက်ဂူတစ်ဂူ၏အထက် အပေါ်ဂူ
တွင် ရှေးယခင်က ရသေ့များကျင့်ကြံ
ကြောင်း ထင်ရှားခဲ့၏။

ဦးသံချောင်းငယ်စဉ်က ဂူထဲဝင်ခဲ့ဖူး
သည်။ ဂူလေးထဲတွင် စိတ်ချမ်းသာ၏။
မပူမအိုက်၊ မချမ်း၊ အပူအအေးမျှတ
၏။ အတွင်းအထိ အလင်းရောင်ယုံယုံ
လေးရှိ၏။

မိမိ၏ ခွေးတစ်ကောင်ကို ခေါ်သွင်း
သွားပြီးလွှတ်လိုက်ရာ ဂူတစ်ဖက် လမ်း
တစ်သွယ်ဘက်မှ ဟောင်သံကို ကြားရ

၏။ ဂူတွင်းလမ်း(၂)လမ်းရှိရာ
အဝင်ဘက်တွင် လူဝင်သာရုံ
ဂူ(၉)ဆင့်ရှိ၏။

(၉-၁-၂၀၁၁) နေ့တွင်
လွဲမောက်ရွာ ဦးသံချောင်း
(၆၈)နှစ်က ပြောပြခဲ့ပါသည်။

(မင်္ဂလာဇေယျနှင့် ရတနာ
ဇေယျ စာသင်တိုက် ဦးစီးပဓာန
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသာသန
သိရီ၏ သက်တော်(၆၀)ပြည့်
အထိမ်းအမှတ် မဂ္ဂဇင်းပါ
မိုးနောင် (ကောလင်း)၏
“ကောလင်းသမိုင်း နောက်
ဆက်တွဲ-၁”မှ) ၁၃၇၄-ခုနှစ်
ကျော်သူရိန်ပုံနှိပ်တိုက် ထုတ်
ဝေခဲ့သည်။

ဂူစတုရီမိက စာရေးသူသည်
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စက်ဘီးဖြင့်

(၃-၄)ကြိမ်မက တစ်ကိုယ်တည်း
တက်ရောက် လေ့လာခဲ့ဖူးသေးသည်။

ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဥတ္တမရာဇာသည်
ရဟန်းမဝတ်မီက အင်းတော်မြို့နယ်
တွင် သမဝါယမ ဦးစီးဌာန၌ လုပ်ကိုင်
ခဲ့၏။ လူအမည် ဦးအောင်လင်းဖြစ်၏။
၁၉၈၄/၈၅ ခုနှစ်တွင် သမဝါယမ ဦးစီး
ဌာနမှ ပင်စင်ယူခဲ့၏။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ကောလင်းမြို့
နယ်၌ လွန်ခဲ့သော(၈)နှစ်က အောင်
ပုံနှိပ်တိုက်လုပ်ငန်းကို တည်ထောင်
ခဲ့သည်။ ထို့နောက် လောကီစည်းစိမ်
ဥစ္စာများကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီး ယခုကဲ့သို့
သာသနာပြုလျက်ရှိပေသည်။

သာသနာလိင်ဂူတောင်

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဥတ္တမရာဇာ

ဒီမိုကရေစီ

လာဘ်ရွှင်ကပ်ကျော်ဂါထာတော်

အဋ္ဌာနပေတံ ဘိက္ခုစ အနုတေသော

နဂါဗျာဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၇

ယံ ယုပုတ္တဗေဒ တထာဂတံ ဇိဝိတံ
ဝေါရောယေ။
အနုပုတ္တဗေဒ ဘိက္ခဝေ တထာဂတာ
ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တတ္ထမရာဇာ
နိဗ္ဗိန္ဒိယော အန္တရာယ်ကင်း
ကပ်ကျော်ဂါထာတော်

ပုဒ္ဂလော၊ ဗောဓိဉာဏံ အတိက္ကဋ္ဌိ
စက္ကိန္ဒရိယ၊ သစ္စာဝါယော၊ လောကသေဉ်
ဘဂဝန္တံ အနိယသစ္စံ ကုဒ္ဓိဗြဟ္မ
ဒေဝနုဿာနံ အတိဗေတ္တံ အတိပိယံယ
ဟရယမေဝ၊ ဧကပုတ္တနိယောဝနံ
ပုပ္ဖံစ၊ ဇိဝိတံ၊ ကပ္ပပိတံ။

ဆရာတော်၏ တရားကျင့်စဉ်နှင့်
ဩဝါဒများကို စာရေးသူသည် အချိန်
မရသည့်အတွက် လျှောက်ထား
မေးမြန်းခြင်း မပြုခဲ့ရပေ။

တူးဖော်မှုနှင့် တူးဆန်းချက်

လိုဏ်ဂူတောင်ကို တူးဖော်မှုကား
၁၃၀၉-၁၃၁၀ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်
သည်။ ခမောက်တောင်ဂေါပကအဖွဲ့
ဦးစံမောင်၊ ဦးအောင်နုတို့ ဦးစီး
ကမ္ဘာထပြု၍ လိုဏ်ဂူတောင်ကို တူး
ဖော်ခဲ့ရာ လိုဏ်ခေါင်းအဆုံး မရောက်
နိုင်သေးပေ။ တူးထားပြီးသည်မှာ ပေ
(၄၀၀)ခန့်သာ ရောက်သေး၏။

ရသေ့ကြီးဘိုးစိက ခြောခွဲမှု
သည်မှာ လိုဏ်ခေါင်းသည် ရှင်သင်း
အနောက်က ဘုရားနှစ်ထူမှာ ထုံး၏၊
တစ်ထိန်းက နတ်ထောင်၏ အနောက်
ခြမ်းက ကျောက်ဂူအဝမှာ ထုံးသည်ဟု
ဆိုကြ၏။

ယင်းလိုဏ်ဂူတောင်၏ ဝင်ပေါက်
ထွက်ပေါက်များကို အမျိုးမျိုး ပြောပြခဲ့
ကြသည်မှာ အလွန် ထူးဆန်းနေပြီး
အလွန်တရာ အံ့ဩဖွယ်များလည်း
ဖြစ်နေပါ၏။

ရသေ့ကြီးဘိုးစိက လိုဏ်အတွင်း
၁၀၈ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပထမသောသနာဗြဟ္မစာတော်
ဘဒ္ဒန္တ ဉက္ခမရာဇာ လိုဏ်ဂူတော်

လမ်းကို အသွားအလာလမ်းများလို
မြေတစ်တန်း၊ ရေတစ်တန်း၊ လေတစ်
တန်း၊ မြေတစ်တန်းဟူ၍ အတန်တန်
ရှိနေခဲ့သည်ဟု နှုတ်ဖြက်ထွက်ဆိုခဲ့
ကြောင်း ပြောကြသည်။

လိုဏ်ဂူတောင်ဂူနှစ်ခု၏ အတွင်းရှိ
သွားလမ်းလာလမ်းများသည်ကား မြောက်
ကိုလားသော် မိုင်းသုံတောင်၊ စွန်ဖား
တောင်က စွန်ဖားရွာ (၆အိမ်၊ ရအိမ်
မျှသာရှိ) အထက်ကျိုက်ထီးရိုးမင်း
လည်တောင်။

အရှေ့ကိုလားသော် နတ်ရေတွင်း
ဆိုတဲ့ နတ်တွင်း၊ တောင်ကိုလားသော်
တောင်ဘက်ကို "ဇော်" (ဝါ)ဇော်ဝ(ဝါ)
ဇော်ချောင်း၊ ရထားသံကားသံကြားရ
မယ်ဟုအဆိုရှိ၏။

အထက်မှဆင်းလာသော တောင်
များက...

- ၁။ မင်းလည်တောင်၊
- ၂။ မိုင်းသုံတောင်၊
- ၃။ မှန်ကင်းတောင် ဟူသော
တောင်ကြီးများဖြစ်၍ အထူးထင်ရှား
ကျော်ကြားကြ၏။

လိုဏ်ဂူတောင်သည်ကား "မသိသူ

ကျော်သွား၊ သိသူဖော်စား" ဟုလည်း
ကိုမောင်ဦး(၄၅)နှစ်ကျမှန်းလုပ်သား
ကန်ပေါက်ကြီးရွာ]ကပြောပြခဲ့၏။

**ဦးအေးမောင်(သိုင်းဆရာ)၏
ကိုယ်တွေ့များ**

ကောလင်းမြို့ ကျော်ဇေယျာရင်
ဦးအေးမောင်(သိုင်းဆရာ)(၆၃)နှစ်က
ဤသို့ပြောပြခဲ့သည်။

၁၃-၁၁-၂၀၁၂ နေ့က စာရေးသူ
ဤသို့ပြောပြခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ပြည့်နှစ်
ခန့်က ဦးဖိုးနီ(ဝါ)ဦးနီ(ဝါ) ဦးမွှေးကြိုင်
(အရင် ကန်ပေါက်ကြီးကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ
နှင့် ဦးအေးမောင်တို့နှစ်ဦးထံ လိုဏ်
တောင်သို့ တက်ရောက်ဖူးသည်။

လေးတောင့်ထိုးဓာတ်မီးနှင့် ဓား
(အလတ်)တစ်လက်ဖြင့် သက်ကယ်
ပင်များကို ဆွဲတက်ခဲ့ကြသည်။

အောက်လိုဏ်ဂူအဝင် ကျောက်ဖုတ်
ကြီးမှာ အလွန်ကြီးမားသည့် တောင်ခေါင်း
ကျောက်ဖုတ်ကြီးဖြစ်၏။ အလျားမှောက်
၍ဝင်ကြည့်ရာ ကျောက်ဖုတ်ကြီးသည်
ပွတ်တိုက်ထားသလို ချောမွတ်နေသော
ဦးအေးမောင်၏ နှုတ်ထွက်စကားအတိုင်း
ကို ဆက်လက်တင်ပြပါမည်။

အဲဒီကျောက်ဖုတ်ကြီးဟာ သတ္တဝါကြီး
အပြဲသွားလာပွတ်တိုက်မိနေလို့ ချောမွတ်
နေတဲ့ ပုံပျိုးပေါ့ဗျာ။ လူတစ်ယောက်ခု
ထဲမှရတယ်ဗျာ။ အဲဒီ ကျောက်ဖုတ်ကြီး
ကျားကြီးတွေနဲ့ စပါးကြီးမြေကြီးတွေ
နှစ်ကြာကြာ ပိုက်နံ့ပွတ်ပြီး ဝင်ထွက်သွား
လာနေခဲ့တဲ့ ပုံပျိုးပေါ့ဗျာ။

အထဲရောက်တော့ ဖတ်တပ်ရပ်လိုက်
လက်တစ်ဖောင်စာ အပြင်ရှိတယ်။ အထဲ
ရောက်တော့ လမ်းက ညာဘက်ကို
ဆင်းသွားပြန်တယ်။ ရာဟုဘက်ကို
လိုဏ်လမ်းကြောင်းရှိတယ်ဗျာ။
လင်းနီတွေကလဲ အထဲမှ ဂူကို ဆင်း

အောက်ဖိုက်ဂူ

လူယောက်ျား လူလင်တစ်ယောက် နဲ့ညှပ်ငုံပြီး ရသွားကြတယ်ဆိုပါတော့။ ညအတူအိပ်ကြရာမှာ အိပ်မောကျ သွားကြတယ်။ နဂါးဆိုတာတန်ခိုးရှိလို့ လူယောင်ဖန်ဆင်းထားပေမယ့် သတိ လက်လွတ်ဖြစ်ပြီး အိပ်ပျော်တဲ့အခါကျ ရင် မူလပုံစံပြန်ပြီး ပေါ်ပေါက်တတ်ပါသ တဲ့။

နဂါးမကလဲ လူရုပ်ပျောက်ပြီး နဂါးကြီးဖြစ်သွားသတဲ့။ လူယောက်ျား လူလင်က အိပ်ရာနီးတော့ နဂါးကြီးကို တွေ့ရသတဲ့။ အဲဒါနဲ့... ကြောက် ကြောက်နဲ့ ကုန်းပေါ် ထွက်ပြေးသွား တယ်။

မိန်းမက မြေနဂါးဖြစ်လို့ မြေကြီးထဲ ကနေပြီး ယောက်ျားပျောက်လို့ လိုက် ရှာသတဲ့။

ယောက်ျားကလဲ သူ့မိန်းမကို နဂါးမမှန်းလုံးဝမသိဘဲ မိန်းမပျောက် လို့ လိုက်ရှာတယ်။ သူ့မိန်းမကို လူ အဖြစ်နဲ့ပဲ ဒီလိုဏ်ဂူတောင်မှာ ပြန်လာ ဆိုတယ်။ ပြန်ပေါင်းထုတ်ကြတယ်လို့ ပြောစမှတ်ပြုကြပါတယ်။ ဒကာကြီးရဲ့။

(မှတ်ချက်)။ နဂါးမယ်တော် ပွဲ သွားကြည့်သောခေတ်ကို မြန်မာ ဇာတ်ပွဲများပေါ်ချိန် နှစ်တစ်ရာဝန်းကျင် ဟု ခန့်မှန်းကြည့်မိပါသည်။)

ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စိက ဒီကောလင်း အနောက်ခြမ်းဒေသမှာ သာသနာပြုဖို့ ခမောက်တောင်ရယ်၊ လိုဏ်ဂူတောင် ရယ် ကောင်းကင်နက္ခတ်တွေနဲ့ ယှဉ်ပြီး သာသနာပြုသွားခဲ့တယ်။

ကောင်းကင်မှာ မနက်(၄)နာရီ ဒီလ ဒီရာသီ တန်ဆောင်မှန်းလမှာ အရှေ့ တည့်တည့်မှ အမြင်အရ မနိမ့်မမြင့် ကြယ်တန်းတွေရှိပါတယ်။

ရှေ့ကကြယ်သုံးပွင့် မောင်ရှင်ဆိုင် ထမ်း(ဥဝဒီဂရီ)တက်တဲ့ ခုနှစ်စင်ကြယ် ရှိပါတယ်။ အဲဒီပုံစံနဲ့ ခမောက်တော့ ရဲ့ ရှေ့မျက်နှာစာ ပတ်ဝန်းကျင်က တောင်တော်တွေနဲ့ သွားပြီး တည့်နေ

တွေလိုလုံးခဲပြီး တွဲလွဲခဲ့ကြတယ်။ အပေါ် လိုဏ်နဲ့လဲ လမ်းကြောင်းတွဲထားတယ်။ လိုဏ်ဂူသွားလာတဲ့ လမ်းနှစ်သွယ် လောက်ရှိပြီ။ လမ်းကြောင်းတစ်ကြောင်းက အထက်ပိုင်းနဲ့အောက် နှုတ်အထိပေါက် တယ်လို့ ပြောကြတယ်။

နောက်အောက်ပိုင်းကိုသွားတဲ့ လမ်းကြော တစ်ကြောင်းဟော့ ဖူးတောင် မောင်တော် ရွာတွေဘက်သွားတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ တစ်ချိန်ချိန်ကတော့ ကျွန်တော်က ဆေးလဲ ကုပေးတာဆိုတော့ လူနာတစ်ယောက်ကို ယက္ခဝါဒနောင်ဝင်ပြီး နာမ်ကိန်းတော့ မေးပြန်ကြည့်တာ အောက်ဘက်သွားတဲ့ လမ်းက ကန်သာလူတူတာ အရှေ့တရား ကြီးလောက်အထိ ပေါက်တယ်ဆိုပဲဗျာ။

စာရေးသူ။ ။ နို့...အဲဒီ လင်းနို့တွေက မပျံတူးလားဗျာ။

ဦးအေးမောင်။ ။ ပျံတာပေါ့ဗျာ။ ဂူက ကျဉ်းကျဉ်းလေး လက် နဲ့ ရိုက်ချပစ်ရတာ ညောင်းနေတာပဲ’

အောက်လိုဏ်ဂူရဲ့အပေါ် အလယ် တည့်တည့်မှာ သဘာဝပေါက်နေတဲ့ အပေါက်ငယ်ငယ်လေး ရှိတယ်ဗျာ။ အချိန်တန်တော့ နေမှန်းတည့်ချိန်မှာ နေပြောက်က ဂူအောက်ထဲကိုဝင်ထိုး တာဟာ ထူးခြားဆန်းကြယ်လွန်းတယ်။ အပေါ်ဂူက ကျိန်းစက်တဲ့ဂူ၊ အောက်ဂူ

က ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတဲ့ဂူပေါ့ဗျာ။

(လေ့လာထားပြီးဟန်ဖြင့်ဖြေ၏။)

စာရေးသူ။ ။ နို့...ပြီး အဲဒီဂူကို လူတွေကပဲ တူးထား တယ်လို့ထင်သလား။ တခြားသတ္တဝါ တွေကပဲ တူးထားတယ်လို့ခင်ဗျားထင် သလား။ ခင်ဗျားအမြင်လေးလဲသိချင်ပါ တယ်။

ဦးအေးမောင်။ ။ မြေနဂါးတွေတူးတဲ့ ဂူတွေပဲ ဖြစ်နိုင်ပါ တယ်ဗျာ။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဥတ္တမရာဇာ၏ မိန့်ကြားချက်

(ကုန်းကိုးတန် ရေကိုးတန် ခုဂါးမယ်တော်)

ဆရာတော်။ ။ လိုဏ်ဂူတောင်ရဲ့ ရာဇ ဝင်တစ်ခုကို ကျုပ် ပြောပြမယ်။ ပါးစပ်ရာဇဝင်နော် ဒကာကြီးရဲ့။

စာရေးသူ ။ ။ တင်ပါ့ဘုရား၊ ရေးလို့ ရမှာပါ ဘုရား။

ရှေးတုန်းက ကုန်းကိုးတန်၊ ရေကိုး တန် သွားလာကျက်စားတဲ့ နဂါးမယ် တော်ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး ရှိခဲ့ဖူးတယ် တဲ့။ နဂါးမက လူယောင်ဖန်ဆင်းပြီး ပွဲသွားကြည့်တယ်။ အဲဒီပွဲခင်းထဲမှာ

တယ်။

မောင်ရှင်ဆိုင်းထမ်း ကြယ်စုတွေဟာ မိဂသီနက္ခတ်ရဲ့ တောင်ဘက်မှာ ရှိပြီး အရှေ့တောင်နဲ့ အနောက်မြောက် တန်းလျက်နေပြီး ဆိုင်းထမ်းနေတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိတဲ့ ကြယ်ကြီး(၃)လုံးက အဓိက ဦးဆောင်နေတဲ့ ကြယ်မူနီ ကြယ်မှားတွေနေပါတယ်။

မောင်ရှင်ဆိုင်းထမ်းနဲ့ ယှဉ်ပြီး(၉၀) တက်တဲ့ ခုနစ်စင်ကြယ်ကို အင်္ဂလိပ်လို "W" STAR ခေါ်ပြီး မြန်မာတွေက "ယ" ပက်လက်လို့ ခေါ်ကြတယ်။

အဲဒီ "W" STAR ပုံစံကျတဲ့ တောင်တွေပေါ်မှာ ဘိုးတော်စီရိုးစဉ်တုန်းက သာသနာထွန်းကားမယ့် အရပ်ဆိုပြီး ပန္နက်စီမံ လုပ်ဆောင်သွားခဲ့တယ်။

အခုဆိုရင် ဓာတ်ရုံအနောက်နား ဗောဓိပင်ရှိ တောင်ထိပ်မှာ ဘုရားတည်ဖို့ ပန္နက်ချထားပြီးပြီ။

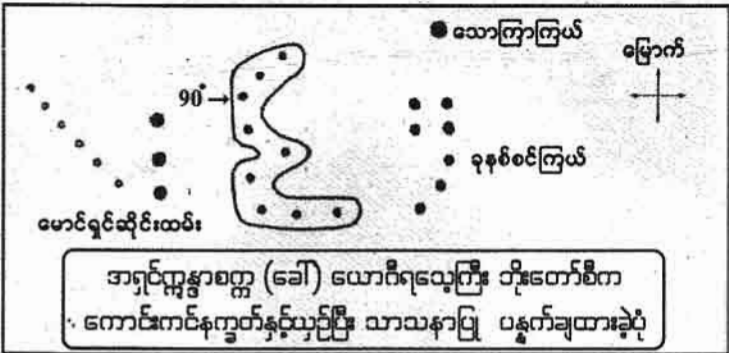
ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သီတင်းသုံးတဲ့
ဆရာတော်မိန့်ကြားသည့် နေ့သည် ကား(၁၂-၁၁-၂၀၁၂)နေ့ ၁၃၄၄ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၁၃)ရက်နေ့ ဖြစ်၏။

လိုဏ်ဂူတောင်၏ (၃)ကြိမ်မြောက် စုပေါင်းဟောဘုံကထိန်ပွဲတော်အတွက် ကန်ပေါက်ကြီးရွာက ဦးသန်းမောင် (၇၃)နှစ်၊ ကျွန်းတောရွာက ဒေါ်ဗွဲဝက် (၅၈)နှစ်တို့လဲ ရောက်ရှိနေကြ၏။ လိုဏ်ဂူတောင်နှင့် ပတ်သက်၍လည်း သူတို့ပြောစကားများကို စာရေးသူက ဘေးမှ ကြားနေရသည်။

စာရေးသူ။ ။ ဒီ လိုဏ်ဂူတောင်နဲ့ ပတ်သက်တာများ ရှိရင် သိပါရစေခင်ဗျာ

အမေးအဖြေကြားတွင် ဦးသန်းမောင်၊ ဒေါ်ဗွဲဝက်တို့ တစ်လှည့်စီ ဖြေခြင်းလည်းရှိ၏။

ဦးသန်းမောင်။ ။ အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ နဲ့ ဆက်နွယ်တဲ့

အဝေးကလာတဲ့ တာဝန်ရှိသူတစ်ဦး ဆိုပါတော့ဗျာ။ သူတို့က အုပ်စုလိုက် အဖွဲ့တွေနဲ့လာတာ။ ကြာညိုကျွန်းတော ဆိုတာကို မေးပါတယ်။ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး မေးပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ကန်ပေါက်ကြီးဥက္ကဋ္ဌက ဦးမွှေးကြိုင်၊ ဦးဖိုးနီလို့လဲခေါ်ပါတယ်။

(မှတ်ချက်။ ။ စာရေးသူက ထိုစဉ်က တာဝန်ရှိရောက်လာသူ၏ ရာထူး အမည်နှင့် ဦးမွှေးကြိုင် ဥက္ကဋ္ဌလုပ်သည့်ခုနစ်ကို မှန်းဆ၍ တွက်ကြည့်ရာ ၁၉၈၈/၈၉ခုနှစ် ဝန်းကျင်က ထိုလိုဏ်ဂူတောင်သို့ လာရောက် ရွာဖွေကြောင်း သုံးသပ်ပါသည်။ စာရေးသူ)

အခု မသေသေးဘူး။ အဲဒီလာတဲ့ လူတွေက အမေးနဲ့အဖြေက မကိုက်မှန်းသိတော့ မြေပုံကို ကိုင်လာတာကို ထုတ်ပြတယ်။

မြေပုံက ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေပြီ။ မြေပုံမှာက အခုရှိနေတဲ့နေရာတွေကို ကြာညိုကျွန်းတောရယ်၊ တော၊ ကြာညိုလယ်ကျင်းတွေ၊ ကျွန်းချောင်းတွေပဲ ပေါ်နေလို့ မေးကြမြန်းကြတယ်။

ကျွန်းတောက အဲဒီအချိန်မှာ ရွာဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်းချောင်းတောရှိပါတယ်ပေါ့။ တောလွှဲပြထားတဲ့ ကန်ပေါက်ကြီးရွာကလဲ အင်္ဂလိပ် လက်ထက်လောက်မှ ပေါ်လာတာလို့ထင်ရပါတယ်။ (ထိုမြေပုံကို စာရေးသူက သုံးသပ်ကြည့်မိ

ပြန်ရာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်လက်ထက် ဝန်းကျင်တွင် ပေါ်ပေါက်လာဟန်တူပါသည်။)

အဲဒီအရှေ့မှာ တောင်သုံးလုံးရှိတယ်။ နတ်ရှင်တောင်၊ ခမောက်တောင်၊ အုန်းပင်တောင် အုန်းပင်တောင်ဆိုပေမယ့် အုန်းပင်တစ်ပင်မှ မရှိဘူး။ အခုလိုဏ်ဂူတောင်ကိုပဲ ခေါ်ကြတာပါ။

စာရေးသူ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ။ ဥမင်တောင်ကိုပဲ ဗမာစကားသံနဲ့ အလွယ်တကူခေါ်ကြတဲ့သဘောပါ။ ကျောက်ကြမ်းတောင်ဘက်မှာလဲ ဥမင်တောင်တစ်တောင် ရှိပါသေးတယ်။

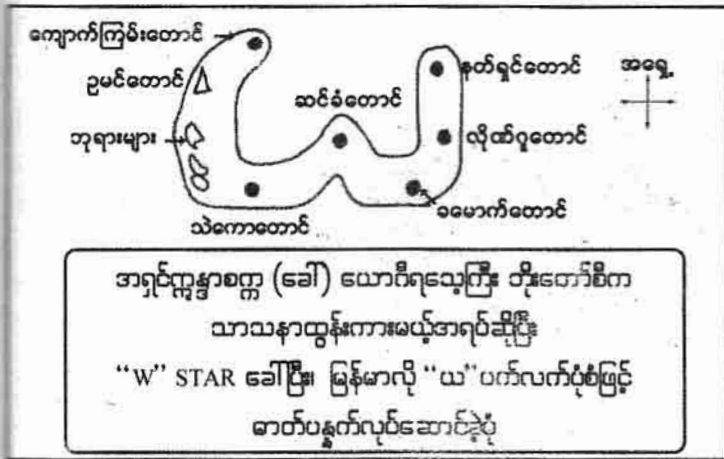
ဦးသန်းမောင် ။ ။ သူတို့ကကျေးရွာလူကြီးတွေကိုတစ်ခုပြီးတစ်ခုမေးပါတယ်။ "ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလိုဏ်ဂူရှိတယ်" ပြပါတဲ့။

စာရေးသူ ။ ။ "ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ" ကို မြန်မာအဘိဓာန်တွင် သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော ဘုရားငယ်ဟု ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

အဆိုပါ မေးခွန်းကြောင့် ကျေးရွာလူကြီးများက လိုဏ်ဂူတောင်သို့ ပို့ဆောင် ပြသပေးကြရကြောင်း၊ လိုဏ်ဂူနှစ်ဂူထဲတွင် လင်းနို့ အများအပြားရှိကြရာ မေးမြန်းသူ၏ တပည့်များက လင်းနို့များကို ဖမ်းစားကြသောကြောင့် နားရွက်ဆွဲခိုင်း၊ ဒဏ်ချခြင်း ပြုကြောင်း သိရှိရသည်။

ဤစာရေးသူသည်လည်း ဤ

www.burmeseclassic.com

ထိုဏ်ဂူတောင်သို့ ၂၀၀၃ခုနှစ်ဝန်းကျင်
က လေ့လာခဲ့ဖူးသည်။ ကောလင်းမြို့
တောင်အင်းသချိုင်းဟောင်းတွင် ပေါ
တော်မူဘုရား ပေါ်ပေါက်စဉ်က သမိုင်း
တွင်းဆက်များ ရှိမရှိ သိရှိလို၍
(၃၄)ကြိမ်မျှ တစ်ကိုယ်တည်း တက်
ဆောက် လေ့လာခဲ့ဖူးပါသည်။ စံစမ်းမေး
မြန်းခြင်းစသည်တို့ ပြုခဲ့ပါသည်။

အကောင်အထည် မည်မည်ရရမရှိ
ခဲ့သော်လည်း အလွန်ထူးဆန်း၍ အံ့ဩ
ဖွယ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေခဲ့လိမ့်မည်ဟု
ယနေ့တိုင် ယုံကြည်လျက်ရှိပါသည်။

လွဲမောက်ရွာသူရွာသားအချို့၊ နတ်
ရေတွင်းရွာသူရွာသားအချို့၊ အနီးနေ
နေသုတစ်ပါးစသည်တို့ထံ မေးမြန်း
ထားခဲ့ဖူးပါသည်။

လင်းနီအုပ်စုလိုက်ရှိနေ၍ မသွား
နိုင်တာကြောင့်လည်း သွားဖြစ်အောင်
သွားခဲ့ဖူးပါသည်။ ထူးဆန်းထူးခြား၍
အံ့ဖွယ်တောင်ဖြစ်သည်ကိုတော့ အလို
ထို သိရှိနေပါသည်။

ဦးသန်းမောင်။ ။ ဒီ လိုဏ်ဂူတောင်
ကိုစပြီး တူးဖော်တာ
ကတော့ ခမောက်တောင်ကကိုစံမောင်
ဆို အောင်နတ် အုပ်စုတွေပဲ။ အခု
သူတို့ရှိနေကြသေးတယ်။

သူတို့မတိုင်ခင် ဟိုးနှစ်တွေကြာလှပြီ
ဆိုတာ။ အောက်လင်းဓာတ်မီးနဲ့

သုံးလေးယောက် ဝင်ကြည့်ကြတာ
ကျောက်ခုတ်လိုလိုမှာ ဆေးမြစ်က
(၃)စည်းရှိတယ်။ ပေစာတွေကိုတွေ့လို့
ကိုင်းလိုက်ရင် ပြာဖြစ်သွားတာတွေ
ပုဏ္ဏားရုပ်လဲ တွေ့ကြသတဲ့။

စာဆိုတွေကတော့ “ဘုရား
မဟုတ်၊ ညာတင်ကုတ်၊ ကိုင်လိုက်
ရင် ဂီးလီးဂုတ်လုပ်၊ ဉာဏ်တော်က
တစ်မှတ်တဲ့။ (မှတ်ချက်) ။ ဦးသန်း
မောင်ပြောပြချက်များကို ဒေါ်ဗုံးဂွက်
ကပါ ထောက်ခံဖြေကြားပေးသည့်
အခါများလည်း ရှိပါသည်။ **စာရေးသူ**
ဦးသန်းမောင်။ ။ ဒီ လိုဏ်ဂူတောင်

ကို စပြီး တူးဖော်
ခဲ့ကြတာ မြေရိုးကြီး လက်ညှိုးကြီး
လောက်ရှိတဲ့ အရိုးကြီးတွေ၊ ထန်းခေါင်း
လောက်ရှိတဲ့ အရိုးစုပုံကြီးကို အပေါ်
လိုဏ်ဂူမှာ တွေ့ကြရသတဲ့။

အောက်လိုဏ်ဂူမှာ ကိုးဆယ့်ကိုး
တံခါး၊ ကိုးဆယ့်ကိုးကျွေဆိုတာတွေလဲ
ရှိသတဲ့။ အတွင်းမှာ ကျဉ်း-ကျယ် -
ကျဉ်း ပုံစံနဲ့ ကျဉ်းလိုက်၊ ကျယ်လိုက်၊
ကျဉ်းလိုက်နဲ့ပေါ့ဗျာ။

မေး။ ။ ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ အတွင်းဂူ
လမ်းတွေ ဖြစ်မှာပေါ့နော်။
ဦးသန်းမောင်။ ။ ဟုတ်ကဲ့။ တစ်ဖက်
က မှန်ကန်သည်
ရဲ့ အနောက်နား ဘုရား(၂)ဆူ

ရွှေအင်းမျှော်၊ ရွှေမင်းမျှော်ဘက်ကို
ပေါက်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ မောင်း
ကော်ရွာဘက်ကိုလဲသွားတယ်ဆိုလား။
တချို့က တောင်ဘက်ကန်တလူဘက်
သွားသတဲ့။ ဂူလမ်းအမျိုးမျိုးပေါ့ဗျာ။
ဘဒ္ဒန္တဥက္ကဋ္ဌမရာဇာ။ ။ ခမောက်တောင်

ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ
ကတော့ ဒီလိုဏ်ဂူကို **နဂါးချက်နယ်၊
နဂါးလိုဏ်ဂူ**လို့ ဖွင့်ဆို မိန့်တော်မူပါ
တယ်။

ဦးသန်းမောင်။ ။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)နှစ်
လောက်က အ

နောက်ကနေ နဂါးကြီးပျံလာတယ်လို့
ဥက္ကံကလူတွေက ပြောကြတယ်။
ဒီလိုဏ်ဂူတောင်ကို ပျံတာ တောင်ထိပ်
ပေါ်ကျပြီး ပျောက်သွားသတဲ့။

နာရီဝက်လောက် နေတော့
အနောက်ဘက် လာလမ်းကိုပျံပြီး
ထွက်သွားသတဲ့။

ရှေးအစဉ်အဆက်ကတော့ ကျား
နဲ့နဂါးများ ကျက်စားရာ မတ်စောက်
သောတောင်ရယ်လို့ ပြောဆိုရိုးစဲကား
တွေ ရှိခဲ့ကြတယ်ဗျာ။

ဒေါ်ဗုံးဂွက်။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။

ဦးသန်းမောင်ပြောတဲ့
အတိုင်း ဥက္ကံကလူတွေက ဒီတောင်
ကို နဂါးကြီးပျံလာတာလို့ ပြောကြတာ
မှန်ပါတယ်။

စာရေးသူ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ပါးစပ်
ရာဇဝင်ကို ဆန်းစစ်တဲ့
နည်း၊ အထောက်အထားနဲ့၊
သမိုင်းကွင်းဆက်တွေနဲ့ ပြန်စစ်ပြီး
ရေးပါဦးမယ်ခင်ဗျာ။

ဦးသန်းမောင်။ ။ ဒါ ကျုပ်တို့က
လုပ်ကြံ ပြောတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ အမှန်အတိုင်းပဲ ပြော
တာပါ။

ဒေါ်ဗုံးဂွက်။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ သူက
ပြောတဲ့အတိုင်း ပြန်ပြော
ပြတာတွေပါ။

သာသနာ့လိက်ဂူတောင်၏

ရာဇဝင်နှင့် သမိုင်းအကျဉ်းချုပ်

လိက်ဂူတောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောကြားချက်၊ ဖတ်ရှုချက်၊ လေ့လာ သိရှိချက်များအရ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား ပွင့်တော်မမူမီက ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ(ဘုရားငယ်) သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ ရာဒေသ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဖွားတော်မမူမီ (၂)နှစ်က ဘုရား၏ဘိုးတော် အဉ္စန မင်းကြီးသည် အမတ်ကြီး ရာထေချုံကို မြေဒူးဒေသသို့ မြို့တည်ရန် စေလွှတ် တော်မူခဲ့ဖူးသည်။

ကောလိဓာတ်ကြေစေရန် (၉)ဌာန ကို ဖန်တီးတည်ဆောက်ခဲ့ရာ ဟိန္ဒူ ဗြဟ္မဏရုပ်တုများနှင့် အရံ(၉)မြို့ ရှိခဲ့ ကြောင်း မှတ်သားရချက်များအရ ဤ လိက်ဂူတောင်နှင့် ကောလိမြို့ခေါ် သော ကောလင်းမြို့များသို့ ဓာတ် ပန္နက်များ ချမှတ်ခဲ့ဖွယ်ရာ ရှိနိုင်သည်။

မြန်မာဘုရင် ခေတ်တစ်ခေတ်တွင် အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် မင်းသမီး ပုန်းအောင်းခဲ့သောလည်း ဖြစ်သည်။

၁၃၀၆ ခုနှစ် ဝန်းကျင်လောက်က ခမောက်တောင် သာသနာပြု အရှင်ကုန္ဒာစက္က(ဝါ) ယောဂီဆရာ ရသေ့ကြီးဘိုးတော်စီ အဓိဋ္ဌာန်ပြု တရားကျင့်ခဲ့ရာ၊ ဓာတ်ပန္နက်များချ ခဲ့ရာတောင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

အချို့သော ခေတ်ကာလများတွင် ကျားနှင့်နဂါးများ ကျက်စားခဲ့ဖူး သည်။ ကုန်းကိုးတန်း၊ ရေကိုးတန်း နဂါးမယ်တော်နှင့် လူသားလုလင်ပျို တို့၏ မေတ္တာဇာတ်လမ်း ပြန်ပေါင်း ဆုံကြရာလည်းဖြစ်သည်။

ဤလိက်ဂူတောင်သည် အလွန်ထူး ဆန်းထူးခြား၍ အံ့ဩဖွယ်ရာတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည့်တောင် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိမှတ်သားရပေသည်။

၁၁၂ နဂါးမယ်တော်စီ၏အကျဉ်းချုပ်

ဆောက်လုပ်ပြီးအချို့

လိက်ဂူတောင်တော်၌ ကိုးနင်းစေတီ၊ ဓမ္မေကြာတရားဟောဘုရားနှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တစ်လုံး ပြီးစီးပြီးဖြစ်သည်။

အပေါ်လိက်နှင့် အောက်လိက်တွင် ခေါင်းလောင်းများရှိသည်။ ဆောက်လုပ်ဆဲကျောင်းဆောင်မှာ သိန်း(၄၀) ကျော်ခန့်ကုန်ပြီး ဖြစ်သည်။ မပြီးစီးသေးပါ။

ဆွမ်းချက်ကျောင်းဆောင် (၁)လုံး၊ ပစ္စည်းပစ္စယဂိုဒေါင်(၁)လုံး၊ ဦးမွှေးကြိုင်ဇရပ်(၁)ဆောင်၊ ဓာတ်ရုံး(၁)ရုံ၊ ဓာတ်ရုံး အရှေ့နားတွင် ထိုင်တော်မူဘုရား (၁)ဆူရှိ၏။ ဗောဓိပင်များ စိုက်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

မိုးနောင် (ကောလင်း)

ကျမ်းကိုး

၁။ မောင်ကျော်ရှင်း မြေတူမြို့ (စာပေဗိမာန်ဒုတိယဆု စာပေဗိမာန်။)

၂။ မိုးနောင်(ကောလင်း)ရေး ဆောင်းပါးများ (ရှေ့ဦးဖော်ပြပြီး)

ဧကန်ပြောပြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဘဒ္ဒန္တ ဦးဥတ္တမရာဇာ လိက်ဂူတောင်၊ ကောလင်းမြို့နယ်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သိန်း (၅၈)နှစ် ခမောက်တောင်ရွာ။

ကိုပေသီး (၄၆)နှစ် စက်ဘီးပြင်ကောလင်း။

ကိုမောင်ဦး (၄၅)နှစ် ဂေါပဏအတွင်းရေးမှူး၊ လိက်ဂူတောင်ကန်ပေါက်ကြီးရွာ။

ဦးသိန်းအောင်(၇၀)နှစ် တောင်ကြီးအထက် သီတရာရွာ။ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များဖော်ပြပြီး။ အားလုံးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

သရက်ခရိုင် ကံမြေနှယ် ထုံးကြီးတောင်ကျောင်း ဆရာတော်

ဦးကောဝိဒ

အား ဖူးမြော် ဝါရဝပြခြင်း

ထက်ခွေးကျော်စွာ

◆ သက်ဆက်ရာပြည့် ပုထိုး(အကြီး)၌ ရိုက်ကူးထားသော ထုံးကြီးဆရာတော် ဦးကောဝိဒ ဖုံးတော်

ဦးကောဝိဒကတော့ ရှိပါတယ်။ ဟိုး တစ်ရက်က ရာပြည့်အကြို ပူဇော်ပွဲ လုပ်သေးတယ်။ အဲဒီ ဆရာတော်ဆီ သွားဖို့ ဆိုင်ကယ် စီစဉ်ပေးပါ့မယ်

ထိုနေ့တွင်ပင် ထုံးကြီးတောင် ကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက် ဖူးတွေ့ ဖြစ်သည်။ ကံမမြို့မှ အနောက်မြောက် ယွန်းယွန်း၊ သရက်မြို့သို့ သွားသော နဂထူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သာ

တစ်ခုသော နံနက်ခင်းတွင် အောင်ဝင်းတင့်နှင့်အတူ ကံမမြို့ ဆရာတောင်း ဝင်ရောက် ကြည့်ရှု လေ့လာဖြစ်သည်။ ရောင်းချသော သား၊ သီးနှံ ပစ္စည်းပစ္စယများနှင့် ရောင်း ဆက်ဖောက်ကားနေမှုများက မြို့ခံ ဆရာတော် လူနေမှုဘဝနှင့် ကျန်းမာရေး ဆက်ဆံမှုအနေကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သိ နိုင်ရသော ကြေးမုံပြင်များ ဖြစ်ကြလေ သည်။

ဈေးတွင်း မှန်ဆိုင်တန်းတွင် နံနက် ခင်း အာဟာရ ဖြည့်တင်းပြီးနောက်...

'ဒီနေ့ ဆရာ ဘယ်သွားချင်သလဲ' ကံမမြို့ကို လာရတဲ့ အဓိက ရည် နှစ်ချက်က **ဦးကောဝိဒ**နှင့် **ထုံးကြီးဆရာတော်**တို့ကို ပူဇော်ဖို့ပါ'

ဦးကောဝိဒဆရာတော်က အနေအေးတယ်။ ဘာမှ မသိသလို မတတ်သလို နေလေ့ရှိ တယ်။ ဒီပေမယ့် ဆည်းကပ်တဲ့လူတွေက ဣန္ဒာဆိုင်ရာ အနုပညာလောက၊ စီးပွား နေလောကတွေက ထိတ်ထိတ်ကြဲကြဲ တွေ့ဆုံပဲ။ ပေးတာလဲ ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီး မထုတ်ဘူး။ စီးကရက် ခဲပြားစက္ကူမှာ အပ်ရည် အရောင်စုံ ပတ်ပေးလိုက်တာမျိုးလို မထူးဆန်းလှပေမယ့် တကယ်စွမ်းတယ်။ ဆရာတော်က လူများများနဲ့ ရောနှောနေ ဘူး။ ဖရိုသတ်များလာရင် တစ်နေရာ ပြောင်း သွားတတ်တယ်။ ဟိုတစ်လောက လေဖြတ် သွားလို့ ရန်ကုန်က ဒကာတစ်ယောက် ဆေးကုပေးဖို့ ပင့်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစလို့ လုံးဝ မပြင်ရတော့ဘူး။ နှစ်ပေါင်းများစွာအောင် ခြေရာပျောက်သွားတာ။ ကျွန်တော်အထင်တော့ ဖရိုသတ်များလာလို့ ရောဂါဖြစ်တာ အကြောင်းပြုပြီး လူပုသိ သူပုသိ တစ်နေရာမှာ အားထုတ်နေတယ်လို့ ယူဆရတယ်'

'ထုံးကြီး ဆရာတော်ကော' 'ထုံးကြီးတောင်ကျောင်း ဆရာတော်

www.burmeseclassic.com

ကားလမ်းအတိုင်း တစ်ပိုင်ခန့် သွားပြီး နောက် လက်ယာဘက် လမ်းခွဲအတိုင်း ထုံးကြီးရွာသို့ သွားရသည်။

ထုံးကြီးရွာတွင် တောင်ကျောင်းနှင့် မြောက်ကျောင်းဟူ၍ ဘုန်းကြီးကျောင်း နှစ်ကျောင်းရှိရာ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီးသည် တောင်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ လက် ထောက် ဦးပဉ္စင်း ဦးကုဝေရက ဖော်ရွေ စွာ ဆီးကြိုကာ ဆရာတော်ကြီးထံ ခေါ်သွားပေးသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ ခေတ္တ ကျိန်းစက် အနားယူနေသည် ဖြစ်၍ ဦးချကန်တော့ကာ ကျောင်းဝင်း အတွင်း လိုက်လံ ကြည့်ရှုကြသည်။

ထူးခြားသော ပိန္နဲသီး

ကျောင်းအတွင်း ပိန္နဲပင်များရှိရာ ပိန္နဲသီး ရင့်မှည့်ချိန်ဖြစ်၍ အပင်တိုင်း တွင် ပိန္နဲသီးများ တွဲလဲဖြင့် တွေ့ရသည်။ ကျောင်းအနီး ကပ်လျက် အပင်ကြီး တွင်မူ အကိုင်းများ၌ တွဲ၍ သီးသကဲ့သို့ ပင်ခြေတွင် မြေကြီးနှင့်ကပ်လျက် အပြတ်လိုက် သီးနေသည်ကို ထူးခြား စွာ တွေ့ရသည်။ ဖရဲသီးများပမာ မြေ ပေါ် ဝပ်တွားနေသည်လည်း ရှိ၏။ သီးကင်းဝင်စက အလုံး (၆၀)နီးပါး ရှိသည်။

အလွန်ချို၍ အရသာရှိသော အသီး မျိုးဖြစ်ရာ ရင့်မှည့်ချိန်တွင် ကျပ်ညှပ် မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ကျောင်းသာ၊ သာမဏေများ အတို့အမြှုပ်အတွက် အသီးအချို့ ဆွတ်ခူးခွင့် ပေးခဲ့သည်။ ယခုအခါ (၃၆)လုံးကျန်၍ အားလုံး အမြှုပ်ပြည့် အောင်အသီးများ ဖြစ်ကြ သည်။

ပိန္နဲသီးတို့သည် သုံး၊ လေး၊ ငါးလုံး ပြတ်၍ တွဲ၍ သီးတတ်သော်လည်း **၁၁၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြဉ်မဂ္ဂဇင်း**

◆ ထုံးကြီးတောင်ကျောင်း မုဉ်း

◆ ထုံးကြီးတောင်ကျောင်း

ဤမျှ များပြားသည်ကို ဤတစ်ကြိမ် သာ တွေ့ရ၏။ ထူးခြားစွာ ကျပ်ခဲ၍ မြေတိုက်သီးနေသည်မှာ ပြာသိုလခန့် တွင် စတင်ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ သက်တော် ရာပြည့် အထိမ်းအမှတ်နှစ်တွင် ဤသို့ ထူးခြားစွာ သီးပွင့်သည်က ဂုဏ်ထိပ်၌ ပူဇော် အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်ကြောင်း ယူဆ ဖွယ် ရှိသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၂၇၄ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၁၀)ရက်နေ့ဖွား

ဖြစ်ရာ ပဋိသန္ဓေသက်နှင့် တွက်စစ်၍ က အသက်တစ်ရာ တင်းတင်းပြည့် သောကာလတွင် စတင် သီးပွင့်ခြင်း ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပေသည်။

မိုးကောင်းစေတီနှင့်

ကျောက်ရုပ်များ

ဆရာတော်ကြီးအား သဘာဝတရား ကပင် ဂါရုဖြူ ပူဇော်သည့် နိမိတ် အဖြစ် ထူးခြားစွာ သီးပွင့်နေသည့် ပိန္နဲပင်ကြီးအနီးတွင် မိုးကောင်းစေတီ

ထုံးကြီးဆရာတော်နှင့် လက်ထောက်ဦးပွင့် ဦးကုဆရာ

ထုံးကြီးဆရာတော်အား ဖူးတွေ့ရမည်

တော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆရာတော် ကြီးလက်ထက်တွင် အများကောင်းမှု ဖြင့် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရသည်။

လေးထောင့်အုတ်ခုံအထက် ပစ္စယံ သုံးဆင့်တင်၍ ခေါင်းလောင်းမှောက် ဆီတီ ပေါက်ထားသည်။ ပထမပစ္စယံ ဆေးဖက်လေးတန် မုခ်လိုဏ်ထွင်း၍ တင်ညှို့ခွေ ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူစီ ဖြစ်ထားလျက် ထောင့်လေးထောင့်၌ မြသေ့ (၄)ကောင်ရံ၏။ တတိယ ထောင့်ထောင့်များတွင်မူ မနုဿီဟ (ဆီ) နရသီဟ (၄)ကောင် ထားရှိ သည်။

မနုဿီဟမှာ သောဏနှင့် ဥတ္တရ နေရာပထဝီတို့ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသို့ သာသနာပြု ကြွရောက်စဉ် ပင်လယ်မှ ဆော်လူးများ၏ရန်ကို ကာကွယ်ရန် နှစ်ဆင်းသော သတ္တဝါ ဖြစ်သည်။ မြသေ့(၅)မျိုးတွင် အပါအဝင် ဖြစ်သော် မြသေ့ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ ဆည်း ရဟန္တာ တန်ခိုးရှင်တို့ ဖန်တီးမှ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့် သတ္တဝါ ဖြစ် သည်။

မိုးကောင်းစေတီ ကိန်းဝပ်ရာ ကျောင်းတော်မြေသည် ထုံးကြီးရွာ၏ တောင်ဘက်၊ ပင်လယ်နှင့် နီးရာဘက် ၌ရှိရာ ဤရုပ်တုများ ထားရှိခြင်းဖြင့် ရွာအတွက် (ရေဘီလူး)ရန် ဘေးအကာ အကွယ်ဖြင့် ရည်ညွှန်းကြောင်း သိရ သည်။

ကျောင်း၏တစ်ဖက်တွင်မူ သဘာဝ အလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေသော ကျောက် ရုပ်များ တည်ရှိသည်။ ဘဲ၊ ငှက်၊ ငန်း လည်တံရုည၊ ကမ္ဘာဦးသားကောင် ဒိုင်နိုဆော့ ဒိုင်နိုဆော့သားငယ် စသည် ဖြင့် ကျောက်တုံးများက ပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုး ဖြစ်တည်နေကြလေသည်။

ကျောင်းတော်သမိုင်းနှင့် မြန်မာ့ဝေဒ ဓာယူဇာဆတစ်ရပ်

ထို့နောက်တွင် ဦးပွင့်နှင့်အတူ ကျောင်းပေါ်သို့ ပြန်တက်လာကြရာ ဆရာတော်ကြီး ကျိန်းစက်ရာမှ နီးနေ သည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆရာတော် က ကိုယ်တိုင် ရေးသားထားသော ကျောင်းသမိုင်းအကျဉ်းကို ဦးပွင့်မှ တစ်ဆင့် ထုတ်ပေးကာ လေ့လာစေ

သည်။

ဤကျောင်းသည် မူလက မကွေး တိုင်းဒေသကြီး၊ သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့ နယ်၊ ထုံးကြီးကျေးရွာ၏ အရှေ့ဘက် တွင် တည်ရှိခဲ့သည်။ ၁၂၇၅ ခုနှစ်တွင် ဦးထွန်းလှ၊ ဒေါ်ပု၊ ဦးမြိုင်တို့က ရွှေမြင် တင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကောသလ္လ အား ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ် သည်။

ဆရာတော်သည် ခေတ္တသာ သီတင်းသုံး၍ တပည့် ဦးသုတအား လွှဲအပ်ပေးခဲ့သည်။ ဆရာတော် ဦးသုတသည် (၈)နှစ်ခန့် သီတင်းသုံး ပြီးနောက် ပရိသုဒ္ဓါပြုသွားရာ ဦးစန္ဒော ဘာသ (ဘုန်းကြီး ဦးစံအေး)နှင့် ဦးစန္ဒောဘာသ (ဖီးကုန်း ဦးပွင့်)တို့က တစ်နှစ်စီသာ သီတင်းသုံးကာ ပြည်မြို့ သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်။ ထို့ ကြောင့် ဆရာတော် ဦးကောသလ္လထံ ဘုန်းကြီး တောင်းကြပြန်သည်။

ဦးကောသလ္လက “ပထမ ဆုံကုဋ်” နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၅

• (၃၆) လုံ့ရိသော ဝေဠာပိတ္တိသီလိယျား

ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှ မိုးကောင်း ဝေဠီတော် ။

ဆရာတော်ထံ လျှောက်ကြားစေသည်။ ဆုံကုန်းဆရာတော်ကြီးမှာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ရာ ကျောင်းမှာ ထုံးကြီးရွာ၏ အရှေ့၌ ရှိနေသည်။ “အင်း ဝ ရှင် ကြီး ထန်း သီး စုပ် ဖတ် မူလရပ် ရာဟုထောင့်က စရေပါ” လင်္ကာအရ မူလအရပ်တွင် ရှိသဖြင့် ကျောင်း မတည်တံ့နိုင်၊ ဘုန်းကြီး မမြဲနိုင်ပါ။ ကျောင်းကို နေရာရွှေ့ဆောက်ပါက ဘုန်းကြီး (ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်) ထည့်မည်ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် ဦးစံဖူး၊ ဒေါ်လှမူန်တို့က ရွာတောင်ဘက်တွင် မြေခြင်းလဲ၍ ကျောင်းဆောက်လှူကြ သည်။

ဆုံကုန်းဆရာတော်က ဦးဇောဂရကို ထည့်လိုက်သဖြင့် ၁၂၈၆ ခုနှစ်တွင် ယခုနေရာသို့ ကြွရောက်တော်မူသည်။

၁၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၂၁)နှစ်မျှ သီတင်းသုံး၍ သက်တော် (၅၄)နှစ်၊ ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် ပျံတော်မူ သည်။

ကျောင်းကို ကျောင်းအမ ဒေါ်လှမူန် ကို စွန့်ခဲ့သဖြင့် ဒေါ်လှမူန်က ဒုတိယ ဆုံကုန်းဆရာတော် ဦးကဝိန္ဒအား လှူဒါန်းသည်။ ဦးကဝိန္ဒက တောင်စ ကိုင်းကျောင်းမှ ဦးကောဝိဒ (သိက္ခာ ၁၄-ဝါ)ကို ကြွရောက် တာဝန်ယူစေရာ ယခုတိုင်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော် ဦးကောဝိဒသည် ပညာလောဘကြီးစွာဖြင့် လောကီ၊ လောကုတ္တရာစာပေ ပညာများသာ မက လောကဓာတ်ပညာကို အင်အား စာပေ ပြတင်းမူလည်း လှမ်းမြော် ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ရဟန်းဖြစ်စ မန္တလေး တွင် စာဝါ တက်စဉ်က ထိုခေတ် အင်္ဂလိပ်သင်ရိုး ငါးအုပ်၊ နက်စဖီးဂရပ်

မာ၊ အက်ဆေး၊ အင်္ဂလိပ် ရာဇဝင်များ ကိုလည်း ကုန်စင်အောင် လေ့လာ သင်ယူခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် အိုမာတင်း၊ ဂလူးကို့စ်၊ ဂရိတ်ဖရ စသည့် အင်္ဂလိပ်စကား မွေးစား မြန်မာဝေါဟာရပါ ပစ္စည်းများ ကပ်လှူသောအခါ မြန်မာလိုထက် အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ရေးသားပြုမှ နားလည် တော်မူလေသည်။ အင်္ဂလိပ်စာ ကျွမ်းကျင်သော်လည်း တရားဟောရာတွင် အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရ မညှပ်ဘဲ မြန်မာ စကား သီးသန့်ဖြင့် မြန်မာတို့ နားလည် အောင် ဟောကြားလေ့ရှိသည်ဟု သိပေသည်။

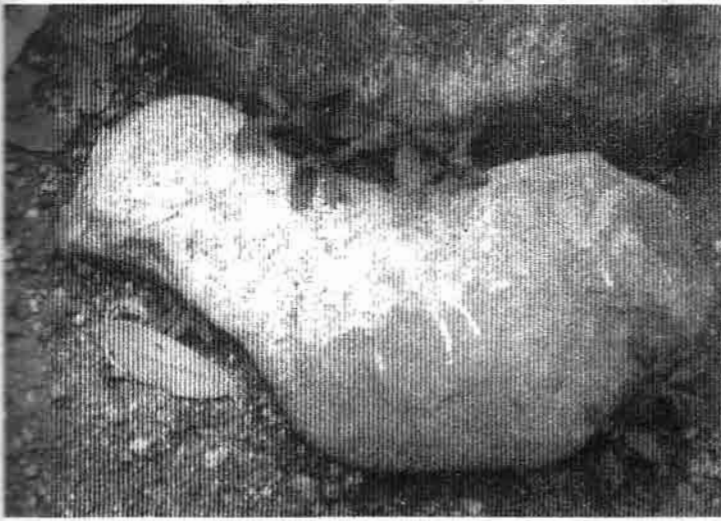
ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ပရိတ်ရေ ဆူပွက်၍ ရေဘူ ဆေး တော်ဟု ခေါ်ကြသော ထုံးကြီးတော်

၁။ သီတင်းကျွတ်လဆုတ်

၂။ ခုနစ်

၃။ ငါးလည်တံကုဏ်

ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ
လောင်း မောင်ဖိုးစံကို ၁၂၄၄ ခုနှစ်၊
သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၁၀)ရက်၊
တနင်္လာနေ့တွင် သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့
နယ်၊ တောင်စကိုင်းရွာနေ ဦးဘိုးကြူ။
ဒေါ်ပန်းစိန်တို့မှ မွေးဖွားခဲ့သည်။

ခုနစ်နှစ်အရွယ်တွင် စာပေ စတင်
သင်ယူရာ (၁၃)နှစ်သားတွင် သာမဏော
ပြုသည်။ ပိဋကတ်၊ ဗေဒင်၊ ဆေးကျမ်း၊
ဓာတ်ကျမ်းတို့ကို ကံမမြို့ သုံးထပ်
ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကုသလထံမှ
သင်ယူတတ်မြောက်သည်။

၁၂၉၃ ခုနှစ်တွင် မြို့ရွာ မငြိမ်သက်
သဖြင့် နေဖြူမြို့သို့ ရှောင်ပြေးရလေရာ
လွန်မြို့၊ ရှင်တိုက်ကျောင်း ဆရာ
တော်ထံမှ ပထမ၊ ပဉ္စမ၊ အဋ္ဌမံ
ရုပ်ထွက်ပညာများ ဆည်းပူးခဲ့သည်။
ထိုနှစ် တပို့တွဲလတွင် တောင်စကိုင်းရွာ
ရေသိမ်၌ တောင်စကိုင်းဆရာတော်
ဦးဝိဇယအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်း
ဘောင် ဝင်ရောက်သည်။

ထို့နောက် မန္တလေး၌ လေးဝါ
သီတင်းသုံးကာ အင်္ဂလိပ်စာ အပါအဝင်
စာဝါလိုက်စားသည်။ (၅)ဝါအရတွင်
ရန်ကုန်သို့သွား၍ စာသင်ကာ ပထမ
ကြီးတန်းအထိ ဖြေဆို အောင်မြင်ခဲ့
သည်။ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးရပ်ပြန်
ကာ စာဝါ ပို့ချပြီးနောက် ၁၃၀၃ ခုနှစ်
တွင် ပခုက္ကူ၊ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်
ဆရာတော် ဦးပညာထံ နည်းခံ၍ စာဝါ
သင်ယူသည်။

ထိုမှ စစ်ကြီး စတင်သဖြင့် မွေးရပ်
သို့ ပြန်လာရာ ၁၃၀၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ
လတွင် ထုံးကြီးတောင်ကျောင်း တာဝန်
ခံ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်လာ
သည်။

သံဃနာယကအဖွဲ့ အဆင်ဆင့်တွင်
ပါဝင် တာဝန်ယူ ပူးဇော်မှုကြောင့် ၁၃၆၂

www.burmeseclassic.com

ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဒမ္မဇောတိကဓဇ
ဘွဲ့တံဆိပ်တော်၊ ၁၃၇၁ ခုနှစ်တွင်
အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဒမ္မဇောတိက
ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ အလှူခံတော်မူရ
သည်။

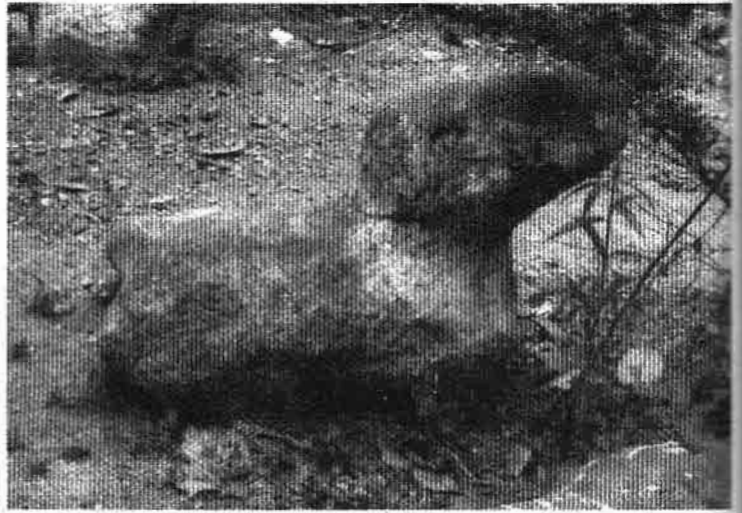
လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စာပေများ
နှံ့စပ်၍ ထင်ရှားသော မွေကထိက
ဆရာတော်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး လေ့လာသင်ယူခဲ့
ရသမျှတို့ကို စာအုပ်ချုပ်၍ သိမ်းဆည်း
ထားရာ (A.3)ဆိုဒ် စာအုပ် (၆)အုပ်မျှ
ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်းအနက်မှ
သုံးထပ်တွက်ကိန်း အဟောလင်္ကာ၊
တတိယကမ္ဘာစစ် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း
ရာသီစက်၊ နဝင်းစက်နှင့် အဟော
ဆိုင်ရာ လက်ရေးမူများကို မှတ်တမ်းပြု
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဗေဒဝိဇ္ဇာဖြစ်
ကြောင်း ၁၂၉၃ ခုနှစ်က ရေးသော
လက်ရေးမူ၌...

- ရှင် - ဆရာ ပညာကြီးသူမို့ လင်္ကာ
နည်းခြံကာ
- ကော - ကနပဒုံကြာလို စုံနယာ တင့်
ဆန်း
- ဝိ - သေသ တံဆိပ်ပါသည်
အတိတ်လာ ရှေ့ကကံစွမ်း
- ဒ - သိဒ္ဓဆက်မပါ လက္ခဏာ
ခေါင်ပန်း
- ဗေ - ဒင်ခေါ် ပညာလမ်းတွင်ဖြင့်
ထင်ရာစမ်း တကယ်
- ဒ - ရပ်ဂုဏ် ဖော်မပြချင်ဘူး
မဟောသဓ လေးညီသဖွယ်
- ဝိ - ဇာစက်ခရီးနယ်မှာ ကြီး
အကျယ် တန်ခိုးတောက်တာ
မို့ မိုးအောက်က မြေတခွင်
ဘုန်းသီရိလွင်
- ဇ္ဇာ - ဂရုဆရာရှင်လို ကမ္ဘာတွင်
ကျော်ကြားလိမ့်လေး။

၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

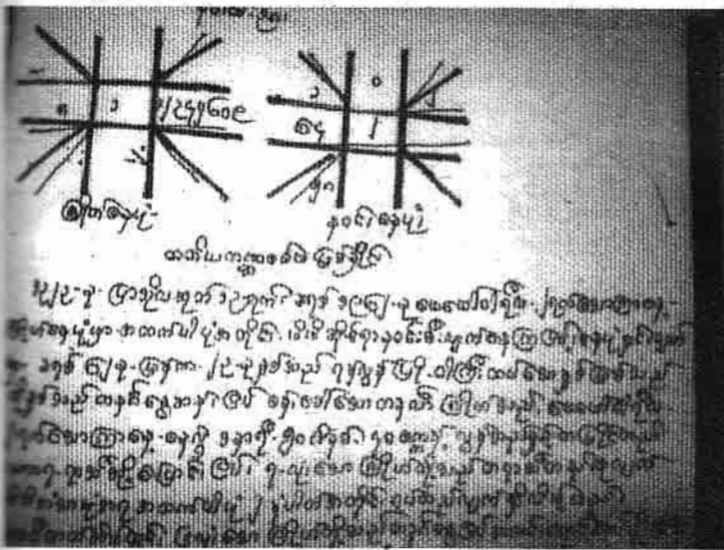
◆ နိုဘိုထော သားသေပုံ

◆ နိုဘိုထောပုံ

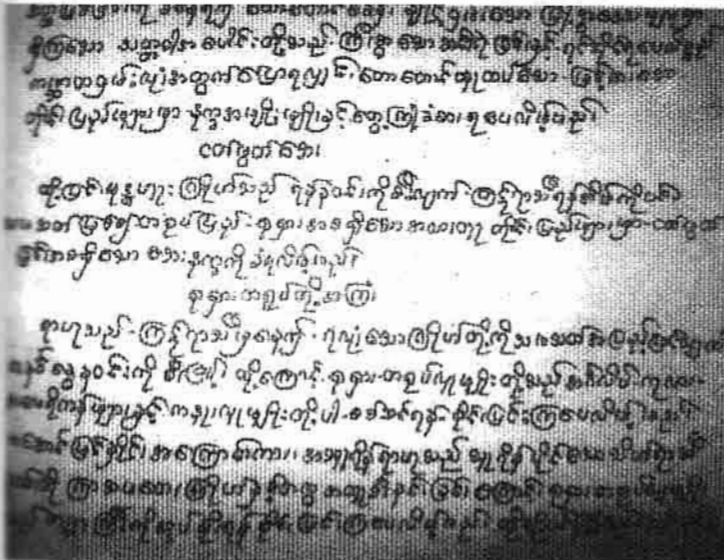
ရှင်ကောဝိဒဟု ရေးထားသဖြင့်
ရဟန်းမတက်မီ ရေးသားထားကြောင်း
သိရလေသည်။ ဤတွင် ဆရာတော်
ညွှန်းသည် “ဇာဂရု”သည် ညောင်
ရမ်းခေတ် ဗေဒဝိဇ္ဇာ ပုဏ္ဏားတော်
ဖြစ်သည်။ သာလွန်မင်းသည် ၁၀၁၀
ပြည့်နှစ် တော်သလင်းလဆန်း (၉)
ရက်နေ့တွင် ပုဏ္ဏားတော် ဇာဂရုကို
ခေါ်၍ ထီးတင်ရန် အခါတောင်းရာ
“ကိုယ်တော်မြတ် ထီးတင်ချိန် မမှီ
ချေ”ဟု လျှောက်၏။

‘ငါ ဘယ်ချိန်ခါ နတ်ပြည်စံမည်
နည်း’
‘နက်ဖြန် တစ်ချက်တီးကျော်လျှင်
နတ်ပြည်စံမည်’
‘မှန်လျှင် မှန်စေ၊ မမှန်လျှင် သား
မယားနှင့်တကွ မီးပုံတိုက်မည်’
နာရီခွက်ထား၍ စောင့်ကြည့်စေရာ
နေ့ သုံးချက်တီးသည့်တိုင် ပကတိ
ကျန်းမာစွာ ရှိရာမှ လေးချက်တီးတွင်
အဖျားရောဂါရောက်ကာ နောက်နေ့
တစ်ချက်တီးကျော်လျှင် နတ်ပြည်စံ

တက်ယာကမ္ဘာစစ်စစ် ဖြစ်ခဲ့ပြီကြောင်း ရာသီစက်နှင့် နှင်းထက်

ကမ္ဘာစစ်ဆိုရာ ဖလိမာအပြေ ဆရာထက်ဆီ လက်ထပ်မှု

လေသည်။ (ပုခန်းဆရာတော် တော်မူသည်။) ဆရာတော်အား (တပြင့်ဖြစ်စေ) အကြောင်းအရာအချို့ မေးလျှောက်ရန် အတွက်မူ ပင်ကုရုပ်ထားသဖြင့် နှုတ်ခမ်း ရောင်ကိုင်းနေသည့်အတွက် အားနာ အလိုက်သိစွာ လက်လျှော့ခွဲရလေ သည်။ သက်တော် တစ်ရာ ပြည့်ပြီဖြစ်သော်

လည်း ပြီးအောင်ဝင်းတင့်ကဲ့သို့ ပူးမြော် နေကျ ဒကာများကိုမူ ကာလ အတန် ကြာသော်လည်း မေ့လျော့ခြင်း မရှိပါ။ မြင်သည်နှင့် နာမည်နှင့်တကွ နှုတ် ဆက်ကာ ယခင်တစ်ခေါက် (နောက် ဆုံး ရောက်ခဲ့ချိန်)က ကိစ္စများ အကြောင်း မေးမြန်းတော်မူသည်ဟု သိရသည်။

ဆရာတော်သည် အသက် တစ်ရာ ပြည့်သည်တိုင် သလိပ်မခတ်၊ တံတွေး ထွေးခြင်း တစ်ကြိမ်မျှ မရှိပါ။ ဆွမ်းဘုဉ်း ပြီးချိန် ပလုတ်ကျင်းသည်မှလွဲ၍ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက် ဖိုဝ်ခြင်းမရှိပါ။

နေလွဲချိန်တွင် ရေနနှင့် တံပူ (သွား ပွတ်တံ)မှလွဲလျှင် ပါးစပ်တွင်း မသွင်း သည်။ ဝိနည်းလေးစားသူ ဖြစ်လေ သည်။ ည (၇) နာရီနှင့် နံနက် (၂) နာရီ တွင် (တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်) နှစ်နာရီကြာမျှ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်တော်မူသည် မှာ ရဟန်းငယ်တဝကပင် ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

နံနက် (၄) နာရီတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်း ကာ စကြို ကြွတော်မူသည်။ နာစေး ချောင်းဆိုးမှလွဲ၍ ဝေဒနာကြီးများ ခံစားရခြင်း မရှိပေ။ ဆေးသမား၊ ဆရာဝန်များက ရောက် မရှိသော်လည်း သက်တော် ကြီးရင့်သဖြင့် နှလုံးအား ဆေး၊ အသည်းအားဆေး စသည်ဖြင့် သင့်ရာ တိုက်ကျွေး ထိုးနှံပေးကြသည် ဟု သိရသည်။

ဆရာတော်၏ ဓမ္မအာပျူ အလှူတကာတွင် တရားအလှူ သည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။ ထုံးကြီး တောင်ကျောင်း ရေဆူဆရာတော် အရှင်ကောဝိဒ စွန့်လှူသော မွေဒါနကို ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံယူကာ ပြန်သည် ဝေဒပေးလိုက်ပါသည်။

ငြီးပွားငြီးတက်ကြောင်းတရား

- ဥဋ္ဌာနဝတော သတိမတော၊
- သုစိကမ္မဿ နိဿမ္မကာရိနော။
- သညတဿ ဓမ္မဇိဝိနော၊
- အပ္ပမတ္တဿ ယသော ဘိဝဇ္ဇတိ။
- ထကြွစိရိ သတိထင်စွာ၊ စင်ကြယ်
- အမှု မျှော်ရှုသေချာ၊ ကိုယ်နှုတ်
- စောင့်ရေး သက်မွေးစင်စွာ၊
- မမေ့မလျော့ ကျင့်လော့ခုနစ်ဖြာ။
- ခြံရံစည်းစိမ် ဂုဏ်သိန်များစွာ၊
- ရာထူးဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးစုံစွာ၊ ဝိဇ္ဇာ
- သိပ္ပ တတ်ကြလိမ့်မှာ တိုးပွား
- ကြောင်း အပေါင်းမှတ်ကြပါ။
- ကျောင်းတော်ရွှေထုံး တို့ဘုန်း
- ဆရာ၊ ထုတ်ဖော်ဟောပြု ဓမ္မဒေသ
- နာ၊ ဓမ္မပဒ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ နှုတ်တော်
- ထွက် မပျက်ကျင့်ကြရာ။ ။

သည်းမခံမှု ခိုးကျိုး

ရန်သူပေါင်းငြား အပြစ်များနှင့် မုန်း
ထားလူနတ် သေလတ်တွေဝေ လား
လေပါယ်ရွာ ဤငါးဖြာ မှတ်ပါအက္ခန္တ
(သည်းမခံမှု)ပေတည်း။

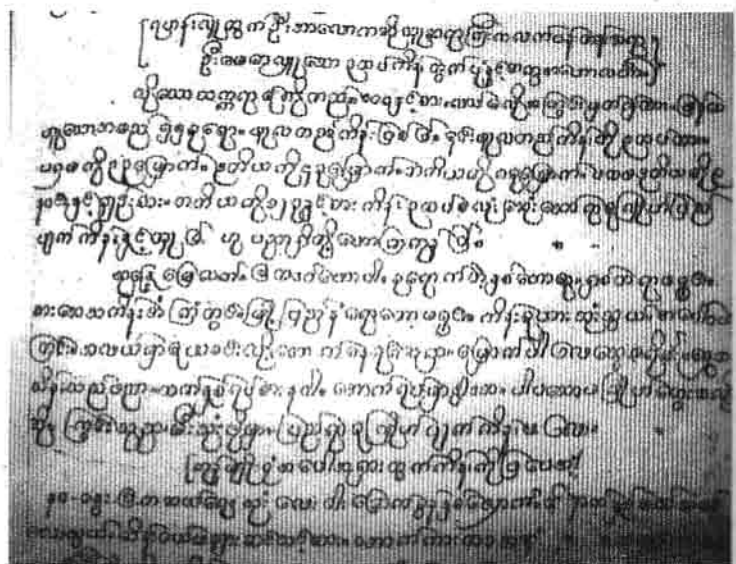
အပြစ်မပြုသင့်သူ ရှစ်ယောက်

ရှူးတစ်သွယ်၊ သူငယ်၊ မင်း၊ ဘရင်း
နှင့်မိမာတာ၊ အစ်ကိုသာ ဆရာနှင့်
ရှင်ရဟန်း။ ပြစ်မပြုလေနှင့် ရှစ်ခု
နည်းမှန်ပြု သည်းခံကြစမ်း။

မြတ်ဥစ္စာ

အာရောဂျပရမာ လာဘာ၊
သန္တုဋ္ဌိ ပရမံ ဓနံ။
ဝိဿာသ ပရမာ ဉာတိ၊
နိဗ္ဗာန် ပရမံ သုခံ။ ။
ကျန်းမာခြင်းက မြတ်လှလာဘ်၊
တင်းတိမ်ခြင်းက မြတ်လှဓနံ။
ချစ်ကျမ်းခြင်းက မြတ်လှဉာတိ။

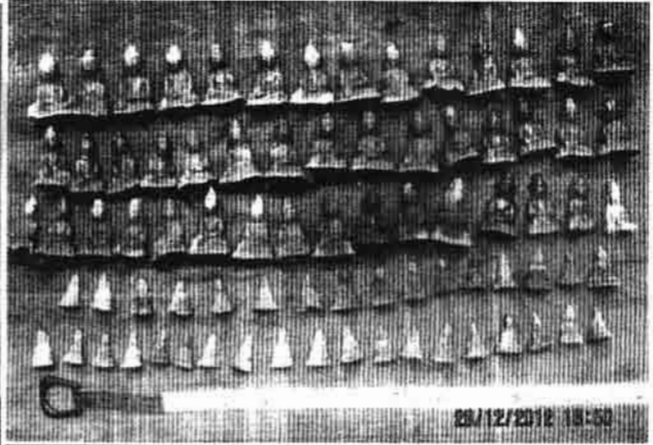
၁၂၀ နာဂဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သုံးထက်နှိုင်းတွက်ပုံ လက်ခံမှု

နိဗ္ဗာန်က မုချ မြတ်သုခံ။ ။	ကျယ်ငါးပါးကို ပယ်ရမည်။
လက္ခဏာသုံးပါး အကြောင်း	ယဒုဘဝဋ္ဌိ
လေးပါးစီ	အထွတ်အထိပ်ရောက်ရာ
အနိစ္စ - ဖြစ်ပျက်ပိုင်းခြား မရှိငြား	အကြောင်းငါးပါး
ဖောက်ပြန် ဤနှစ်တန်	စိရကာလနိရန္တည
အမှန်အနိစ္စ၊ ခိုက်တန်တည်	နိရုဓဿ သက္ကစ္စံ။
၏ မြစ်ဆန်ကျင် ဤနှစ်အင်	အဘိရတိ ဘာဝနည
အမှန်အနိစ္စ။	ဣမေ ပဉ္စ ဣဝ ဘဝေ။
ဒုက္ခ - အမြဲမပြတ် ကပ်၍နိပ်စက်	ဝိဿယပုဂ္ဂလာနံ စ၊
နှစ်ချက်ယင်းဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ	ကိတ္တိံ ပပေါဓိ နိပ္ပတ္တိံ။
တည်ရာ ချမ်းသာဆန်ကျင်	(ကောပိဒ ရစနာ)
ဤနှစ်အင် ဆင်ခြင်ယင်း	ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဒုက္ခ။	နိရန္တည = နိရန်တင်စ
အနတ္တ - လိုလိုက်ဆိတ်ရိုး အစိုးမရ	သက္ကစ္စံ = သက်ကစ်စ
ဤနှစ်ဝ သိကြအနတ္တ၊	ဘာဝနည = ဘာဝနင်စ
မလိုက်အလို ကိုယ်၏ဆန်	ဣမေ = အိမေ
ကျင် ဤနှစ်အင် ဆင်ခြင်	နိပ္ပတ္တိံ = နိပ်ဖတ်တိန်
အနတ္တ။	ပဉ္စ = ပင်စ
	ဣဝ = အိဝ
	ပုဂ္ဂလာနံ = ပုတ်ဂလာနံ
ပယ်သင့်သည့် ကျယ်ငါးပါး	ကိတ္တိံ = ကိတ်တိန်
စကားပြောကျယ်၊ အရယ်ကျယ်နှင့်	ပပေါဓိ = ပပ်ပေါတ်
ခေါ်ကျယ်၊ ချေကျယ်၊ အသမ်းကျယ်	

www.burmeseclassic.com

20/12/2012 18:50

ဌာပနာဆင်တုတော်ဝယ်များ

အရှေ့မြောက်ဆောင်းဆောင်းတော်တော်

အရှေ့မြောက်ဆောင်း အရှေ့ပေယျာပေယျာ

မြောက်ဦးမြို့ နန်းတော်ကုန်း၏ မြောက်ဘက် တစ်မိုင်သာသာခန့် အကွာတွင် အရှေ့မြောက်ဆောင်းစေတီ ဆောက်ကြီးတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။ စေတီတော်ကြီးမှာ ညီတော်စေတီ ဆောက်၏မြောက်ဘက် အနောက် မြောက်ဆောင်းစေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ပေ(၄၀) ခန့်မြင့်သော တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားပါသည်။

မြောက်ဦးမြို့တည် စေတီတော်ကြီး အစ်ဆူ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း သိရှိရပါ သည်။ စေတီတော်ကြီးကို မြောက်ဦး မြို့တည် ဘုရင်မင်းစောမွန်နှင့် မိဖုရား စောစစ်တို့က ရခိုင်သက္ကရာဇ် ၇၉၂ ခုနှစ် အေဒီ ၁၄၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် တည် ထားလှူဒါန်းခဲ့သော စေတီတော်ကြီး အစ်ဆူပင် ဖြစ်ပါသည်။

စေတီတော်ကြီးကို တံတိုင်းလေး ခက် ကာရံထားပြီး အရှေ့အနောက် တွင် တက်လမ်း လှေကားဟောင်းများ F.16A. November, 2013.

တွေ့ရှိရပါသည်။ စေတီတော် တံတိုင်း အတွင်း ထောင့်လေးထောင့်တွင် အရံ စေတီလေးဆူ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

တံတိုင်း အနောက်မြောက်ထောင့် အပြင်ဘက်တွင်လည်း ဂူငယ်တစ်လုံး ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ စေတီ တော်ကြီး အရှေ့တွင်လည်း ဂူနှင့် တစ်ဆက်တည်း အာရုံခံအဆောင် တစ်ဆောင်အရာသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

မူလက ရင်ပြင်တစ်ခုလုံး စဉ်ကြမ်း ခင်းပြားများ ခင်းခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါ သည်။ စေတီတော်ကြီးနှင့် အရံစေတီ များမှာ မြောက်ဦးခေတ် ပျက်သုဉ်းပြီး နောက်ပိုင်း ပြုပြင်မည့်သူ ကင်းမဲ့ကာ ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ထဲတွင် စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ မြောက်ထောင့်မှ အရံစေတီတော်ကို ပြုပြင်လှူဒါန်းမည့်သူပေါ်၍ မြောက်ဦး

ဖူး၍ဖူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

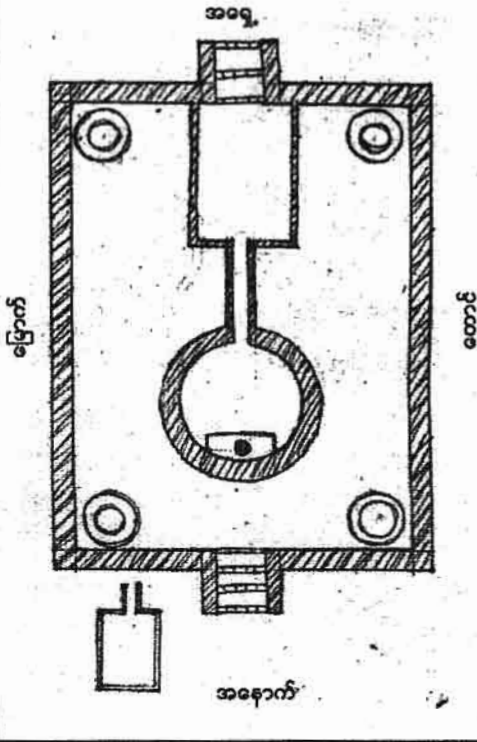
ရှေးဟောင်းသုတေသန ဦးစီးဌာနမှ ကြီးကြပ်ပြီး အရှေ့မြောက်ထောင့်အရံ စေတီကို ပျက်စီးနေရာမှ ပြန်လည် ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းကြပါသည်။

ပြန်လည်ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းရန် အတွက် ဤအရှေ့မြောက်ဆောင်း အရှေ့မြောက်ထောင့် အရံစေတီငုတ် တို့ကို အောက်ခြေပတ်လည်၌ တူးဖော် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရာ ဌာပနာ ဘုရား ဆင်းတုငယ်အဆူ(၈၀)ခန့်ကို စေတီ ငုတ်တို့ အနောက်ဘက်ခြေရင်းမှာ ပြန်ကြံစွာ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

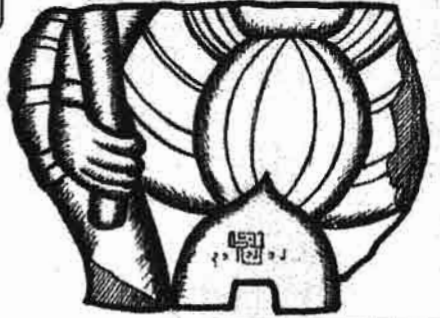
ဆင်းတုတော်များမှာ ကြေးနှင့် ခဲ ဆင်းတုငယ်များ ဖြစ်သည်ဟု ခန့်မှန်း ရပါသည်။ စေတီတော်ကို သိုက်ဆရာ များ သိုက်ဖောက်စဉ်က ပြန်ကြံစွာ နုထုရှာရောင်ခြည်မူရင်း သျှာ

အရှေ့မြောက်ဆောင်းစေတီတော်စနစ်ပုံစံ

စကေး ၁၀' = ၁.၈.၄

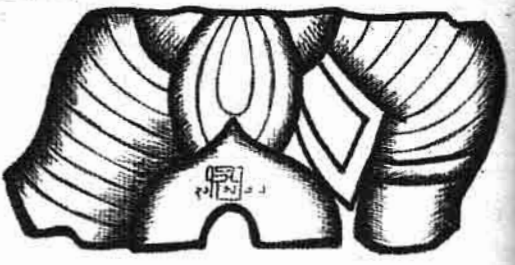
ပုံ-၁

ပုံ-၂

ပုံ-၃

သော ဆင်းတုငယ်လေးများ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ယခု ပြန်လည်ပြုပြင်နေသည့် အရှေ့မြောက်ဆောင်း အရံစေတီငယ်မှာ အုတ်စေတီငယ်ဖြစ်ပြီး အမြင့် လူတစ်ရပ်ကျော်နီးပါးခန့်သာ ကျန်ရှိပါတော့သည်။

အောက်ခြေ အချင်း (၁၆)ပေခန့် ရှိပြီး စေတီတော်ပြီးစီးပါက အမြင့် (၁၉)ပေခန့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ပြီးစီးနေသော အရှေ့တောင်ထောင့်မှ အရံစေတီငယ်မှာလည်း အချင်း(၁၆)ပေခန့်ရှိပြီး အမြင့် (၁၉)ပေခန့် ရှိပါသည်။ ထောင့်လေးထောင့်မှ

စေတီအရံ လေးဆူ စလုံးမှာ အရွယ် အစား အတူတူပင်တွေ့ရှိရပါသည်။

စေတီတော် အောက်ခြေပန္နက်မှာ အဝန်းဖြစ်ပြီး ပစ္စယသုံးဆင့်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် တွေ့ရှိရပါသည်။ အောက်ခြေအဆင့်တစ်ဆင့်တွင်သာ ဖိနပ်နှင့် သွေး တစ်ဆင့်ပိုပြီး ကျန်ပစ္စယအဆင့်များတွင် မိုးချော၊ သွေး၊ ခါးဆစ်၊ ဖောင်းလုံးများဖြင့် အဆင့်ဆင့်ဖွဲ့စည်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပစ္စယအဆင့်များ အထက်တွင် ခေါင်းလောင်းမှောက်၊ သပိတ်မှောက်

ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ စေတီတော်အောက်ခြေဖိနပ်မှ သပိတ်မှောက်ထိ အဝန်းတက်သွားပြီး သပိတ်မှောက်အပေါ် ဓာတုဂန္ဓတိုက်ကို လေးထောင့်ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။

ဓာတုဂန္ဓအထက်မှ လည်သီးခံပြီး ထီးတော်တင်ထားပါသည်။ ထီးတော်ကို မှီပွင့်သဏ္ဍာန်တင် လှူတင်သည်။ ဒေသခံများက ဒန်ဘိုးမှောက်ထီးတော်ပုံဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ထီးတော်ကို အဝန်းတင် ဆောင်ထားပါသည်။

ဤစေတီတော်ပုံစံမှာ ဝေသာလီ ခေတ်လက်ရာ စတူပါစေတီငယ်ပုံစံကို အခြေခံ၍ တည်ဆောက်ထားသော လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မြောက်ဦးခေတ် အစောပိုင်းလက်ရာ နှင့် မြောက်ဦးခေတ်လယ် လက်ရာများ တွင် ဝေသာလီခေတ် စတူပါစေတီငယ် များကိုအခြေခံ၍ တည်ဆောက်သည့် ပုံစံမျိုးကို များသောအားဖြင့် တွေ့ရှိရ ဖြစ်ပါသည်။

စေတီတည်ဆောက်ပုံ ရရှိနိုင်ကိုယ်ပိုင် ဖန်ပုံစံတစ်မျိုးဟုပင် ပြောဆို၍ ရပါ သည်။ စေတီတော်ပုံစံမှာ ရိုးရှင်းပြီး နွဲ့ညားထည်ဝါလှသည့် စေတီတော်မျိုး ဖင် ဖြစ်ပါသည်။

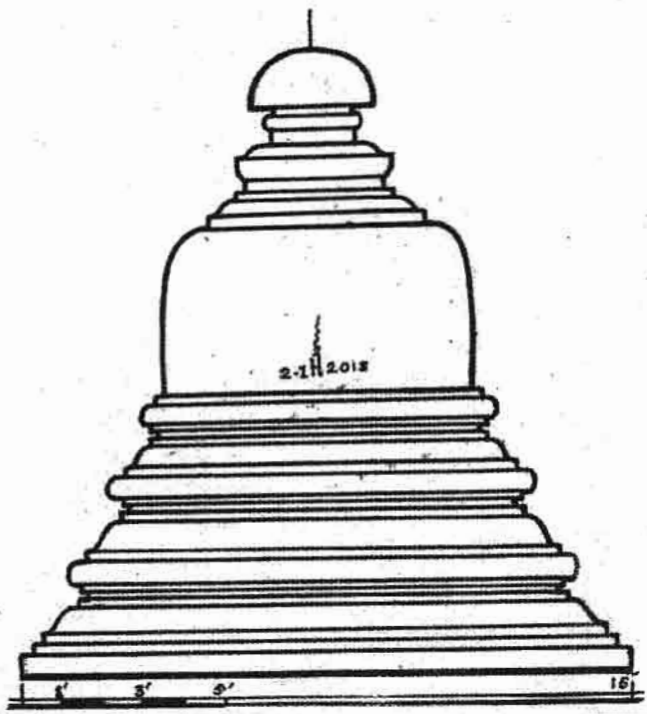
အရှေ့မြတန်ဆောင်း အရှေ့ မြောက်ထောင့်အရံစေတီငယ် အောက် ခြေ တောင်ဘက်တွင် ကပ်လျက် ရှေးခေတ်ဟောင်း ကျောက်ဆစ် လက်ရာ အပိုင်းအစတချို့ကို စုပုံတွေ့ရှိ ရပါသည်။

တွေ့ရှိရသော ကျောက်ဆစ် လက်ရာ အပိုင်းအစများကို ပုံနှိပ်ဖော် ဖော်၍ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

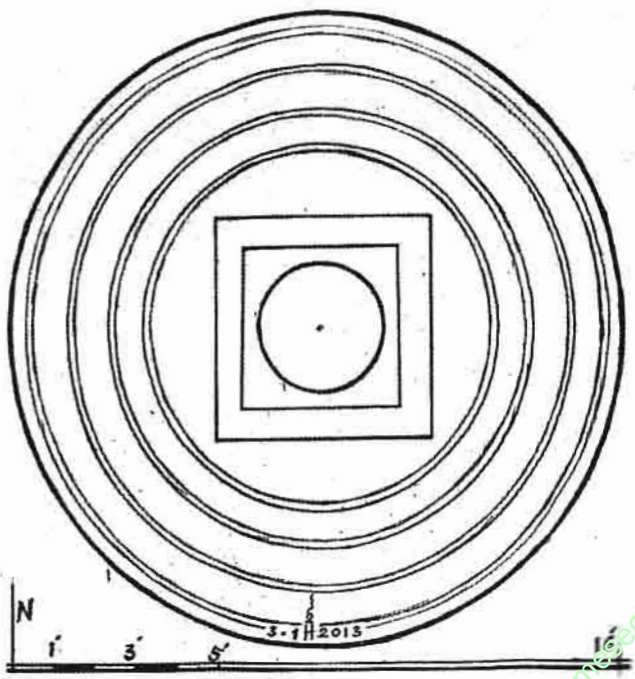
*** ပုံ (၁)

ပုံ(၁)ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ၏ ခန္ဓာ ကိုယ်အောက်ပိုင်း အစိတ်အပိုင်း လက်ရာတစ်ခုဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါ သည်။ ဘီလူးခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်း ဖြစ်မည်လားဟု ယူဆမိပါသည်။

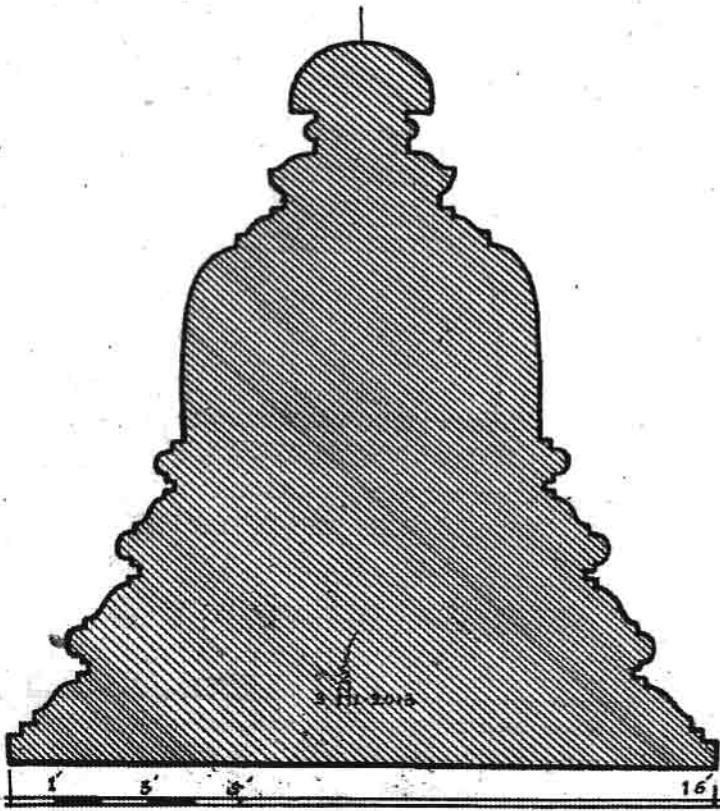
စေတီတော်ကြီး မှန်ဝင်ဝကပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တံတိုင်းလှေကားတက်လမ်း ထဲဖြစ်ဖြစ် ထားခဲ့သော ဘီလူးရုပ်လုံး မှ ကျိုးပဲ့သွားသော အစိတ်အပိုင်း လက်ရာတစ်ခုဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းမိပါ သည်။

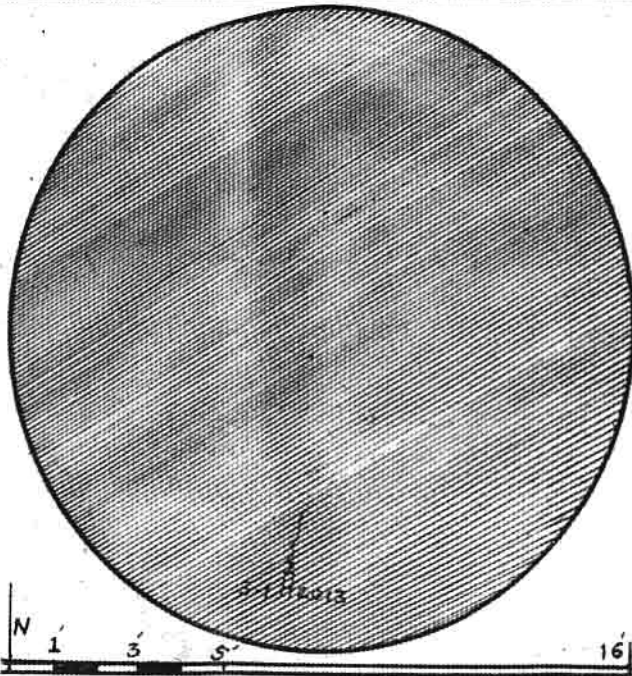
• အရှေ့မြတန်ဆောင်းအောက်စေတီ တည်ဆောက်ကြီးစီးဖြစ်ထပ်လာမည့် စေတီပုံစံကို ဇယားတွင်ဖော်ပြပါသည်။
• အရှေ့မြတန်ဆောင်းအောက်စေတီပုံစံကို

အကျဉ်းချုပ်အောက်ဖော်ပြချက်

အကျဉ်းချုပ်အောက်ဖော်ပြချက် အောက်ဖော်ပြချက်

ညာဘက်လက်တွင် တုတ်ကိုင်ထားသည့်အနေအထား တွေ့ရှိရပါ၏။ လက်ကောက်ဝတ်တွင် လက်ကောက်ကြီးတစ်ကွင်း ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ညာဘက်ခူးခေါင်းမှ ခြေသလုံးထိ တစ်ပိုင်းကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ခြေဖျား မပါရှိတော့ပေ။

ခါးအောက်ပိုင်း ဖောင်းပြား အဆင့်ဆင့်ကို တွေ့ရှိရပါ၏။ ခါးပတ်ပြားပင် ဖြစ်ပါသည်။ ခါးပတ်ပြားအပေါ်မှ ဣန္ဒြေကာ အပြားဝန်းကို ချထားပါသည်။

ဣန္ဒြေကာ အပြားဝန်းကို အစင်ကြောင်းများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ ဣန္ဒြေကာ အောက်ထောင်နေသော ပွင့်ဖတ်ချွန်တစ်ဝက်ကို တွေ့ရှိရပါ၏။ ပွင့်ဖတ်ချွန်တွင် စွပ်ထားသော အရာပေါက်တစ်ပေါက်ပါရှိပါသည်။

ပုဆိုးဝတ်ထားသည့် နေရာတွင် ပုဆိုးအစင်ပြား ကန့်လန့်ဖြတ်အစင်ကြောင်းများကို အရစ်ရစ်ဖော်ထားပါသည်။ အနုစိတ် ထုဆစ်ထားသော လက်ရာအပိုင်းအစတစ်ခုပင် ပြောမည်ဖြစ်ပါသည်။

* * * ပုံ (၂)

ပုံ(၂) ဒီဇိုင်းလက်ရာတွင် ခန္ဓာကိုယ်ရင်အုပ်ပိုင်း (အလယ်ပိုင်း) လက်တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ပြောရမည်ပင်။ ဤအရုပ်အပိုင်းအစသည်လည်း မူလက ရင်ပြင်တော်မှ လည်းကောင်း၊ လှေကားဝင်ဝမှ လည်းကောင်း စိုက်ထူခဲ့သော ကြားဖူးကိုင် ဒွါရပါလနတ်ရုပ်အပိုင်းအစတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။

ဦးခေါင်းပိုင်းနှင့် ခါးအောက်ပိုင်း မတွေ့ရှိရတော့ပေ။ လည်ရစ်သုံးခေါင်ပေါ်လွင်လှပါ၏။ လက်နှစ်ချောင်း

အောက်ချ၍ တံတောင်ဆစ်မှ ကုန်ကာ
ထက်ဖျားကို ရင်ဘတ်တွင် ကပ်ပြီး
ကြာဖူးရိုးဟု ယူဆရသည့် အရိုး
ဆစ်ဖက်တစ်ရိုး ပခုံးပေါ်တင်၍ ကိုင်

ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
ကိုင်ထားသော လက်နှစ်ဖက်စလုံး
တွင် လက်သန်းများကို ထောင်ထား
ခံ၏။ လက်နှစ်ဖက်စလုံး လက်မောင်း
မောင်းနှင့် လက်ကောက်ဝတ်တွင် လက်
ဆွမ်း လက်ကောက်ပြားကြီးများကို
ထပ်ဆင်ထားပါသည်။

ပခုံးအထက်တွင် နားတောင်းကွင်း
ကြီး ဝတ်ဆင်ထားပါသည့်ဟန် အရာ
တွေ့ရှိရပါသည်။ မြောက်ဦးခေတ်
အစောပိုင်း ဒွါရပါလဝတ်ဆင် ဖန်တီးမှု
တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ဤပုံ(၂)ကို
ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် လေ့လာနိုင်ပါ
သည်။

*** ပုံ (၃)

ပုံ(၃)ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် ပုံ(၁)
တွဲသို့ ဘီလူးရုပ်အပိုင်းအစ လက်ရာ
တစ်ခု ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဒိုင်းကာ ဘီလူး
ရုပ်တချို့ကို ဤကဲ့သို့ ဟန်မျိုးဖြင့်
မြောက်ဦးခေတ်အစောပိုင်း လက်ရာ
များတွင် တွေ့ရှိဖူးပါ၏။

ဘယ်ဘက်ခြေထောက်ကို လှမ်း၍
ညာဘက်ခြေထောက်ကို အားယူထား
ဟန်အနေအထား တွေ့ရှိရပါသည်။
ခါးပတ်ပြားကြီးအပေါ်မှ ကူဇွေကာ
အပြားကြီးကို ချထားပါသည်။

ကူဇွေကာကို အစင်းကြောင်းများ
ဖြင့် အလှဆင်ထားပါ၏။ ခါးပတ်စ
တစ်ဖက်ကို ဘယ်ဘက်ဖူးအောက်တွင်
အပြားလိုက် ချထားပါသည်။ ပုဆိုးကို
လည်း ကန့်လန့်ဖြတ် အစင်းကြောင်း
များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

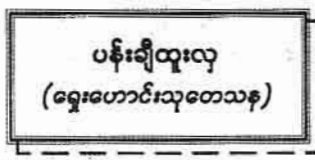
ကူဇွေကာ အပြားအောက်တွင်
ဖွင့်ဖတ်ချပ်တစ်ဝက်ကို တွေ့ရှိရပါ

သည်။ ထို့ပွင့်ဖတ်တွင် သပ်စွပ်သည့်
အပေါက်တစ်ဝက် တွေ့ရှိရပါ၏။ အရပ်
ကိုဆက်သည့် အပေါက်ဖြစ်မည်ဟု
ယူဆမိပါ၏။

ဖော်ပြပါ ကျောက်ဆစ်ဒီဇိုင်း အပိုင်း
အစသုံးခုစလုံးများ မြောက်ဦးခေတ်
အစောပိုင်းလက်ရာများချည်း ဖြစ်ကြပါ
၏။ မြောက်ဦးခေတ် ဝတ်ဆင်မှု၊
ယုံကြည်မှု တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ခန့်မှန်း
လေ့လာ သိရှိနိုင်ပါသည်။

အရှေ့မြတန်ဆောင်း အရံစေတီ
တော် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံမှာလည်း
မြောက်ဦးခေတ် အစောပိုင်း၏ ရခိုင်
ကိုယ်ပိုင်ဟန် ကိုယ်ပိုင်စတိုင် စေတီ
တည်ဆောက်ပုံ လက်ရာတစ်ခု ဖြစ်
သည်ဟု ပြောရမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ထာဝရ
ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

ကိုးကားချက်

- ၁။ ရခိုင်မြန်မာပဏ္ဍိတ ဦးသာထွန်းဦး
မြောက်ဦးဘုရားသမိုင်း။
- ၂။ ကိုယ်တိုင်ကွင်းဆင်းမှုမှတ်တမ်း။
- ၃။ ရခိုင်ပြည်နယ် ယခင် ပြည်သူ့
ကောင်စီ - မြောက်ဦးလမ်းညွှန်။
- ၄။ တက်ထွန်းနီ(မြောက်ဦး)-မြောက်
ဦးမြို့ ထင်ရှားသော ဘုရားသမိုင်း
အကျဉ်းနှင့် ဘုရားဖူးလမ်းညွှန်
အမှတ်စဉ်(၁)။
- ၅။ မြောက်ဦးမြို့ ရှေးဟောင်း
သုတေသနဦးစီးဌာန။ မြောက်ဦး
ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း အဆောက်
အအုံများ မှတ်တမ်း။

စာမျက်နှာ (၁၂၀) မှ အဆက်

- ၁။ **ဝိရကာလဘာဝနဉ္စ**၊ ကြာမြင့်စွာ
အားထုတ် အလုပ်လုပ်ခြင်း လည်း
ကောင်း။
- ၂။ **နိရန္တရဘာဝနဉ္စ**၊ မရပ်မနား အား
ထုတ် အလုပ်လုပ်ခြင်း လည်း
ကောင်း။
- ၃။ **နိရဝသေသဘာဝနဉ္စ**၊ အကြွင်းမဲ့
အားထုတ် အလုပ်လုပ်ခြင်း လည်း
ကောင်း။
- ၄။ **သတ္တန္တဘာဝနဉ္စ**၊ နိသေလေးစား
စွာ အားထုတ် အလုပ်လုပ်ခြင်း
လည်းကောင်း။
- ၅။ **အဘိရတီဘာဝနဉ္စ**၊ မပျင်းမရိ
နှစ်သက်ပွေလျော်စွာ အားထုတ်
အလုပ်လုပ်ခြင်း လည်းကောင်း။

ကူမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။
ကူဘေဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဝတ္တမာန်ဘဝ၌
ပင်။ **ဝိသေသပုဂ္ဂလာနံ**၊ ယခုဘဝမှာ
အထွတ်အထိပ်ရောက်ကုန်သော လူ
ထူးလူမြတ်တို့အား။ **ကိတ္တိ**၊ ကျော်စော
ခြင်းသို့၊ **နိပုတ္တိ**၊ အလုပ်ကိစ္စ ပြီးမြောက်
ခြင်းသို့၊ **ပဗ္ဗေန္တိ**၊ မုချမသွေ ရောက်ရ
လေကုန်တော့သတည်း။

အောင်မြင်ကြောင်းတရား (၁၅)ပါ။

(ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောတော်မူ
သော မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်)

သက္ကော စ ဥဇ္ဇ စ သုဟုဇ္ဇ စ၊
သုဝစောစသေ မုဒု အနတိမာနိ။
သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟက ဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
အပ္ပကဗ္ဗော ကုလေသု နနင်ဒေါ။
န စ ဒုဒ္ဒ မာစရေ ကိဗ္ဗိ၊
ယေန ဝိညာ။ ပရေ ဥပဝဒေယံ။

စာမျက်နှာ (၁၂၀) မှ

www.burmeseclassic.com

သရုပ်ဆောင်ခြင်း
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဖော်ပြပညာသုတေသီ

ဟောလိဝုဒ် သရုပ်ဆောင်မင်းသမီး

အိန်ဂျာလီနာချိုလ်

၏ လက္ခဏာ

(က)အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသော နေရာမှာ လက်မ၏ ပထမအဆစ်ပိုင်း ဖြစ်သည်။ ပါးလွှာနေကြောင်း တွေ့ရ သဖြင့် အကင်းပါးသူဟု သတ်မှတ်ရ မည်။

ဤသူမျိုးမှာ ထက်မြက်သွက်လက် ချက်ချာ သင်လွယ် တတ်လွယ် ပင်ကို ဗီဇမျိုး ရှိသဖြင့် ဘာလုပ်လုပ် အောင် မြင်ကျော်ကြားနိုင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သရုပ်ဆောင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးအဖြစ် အောင်မြင် ကျော်ကြားခြင်းဖြစ်သည်။

(ခ)အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသော နေရာမှာ လက်ညှိုးထိပ်ဖြစ်သည်။ လက်ခလယ်လက်ချောင်းနီးပါး ရှည် လျား၍ လက်သူကြွယ်ထိပ်ထက် ပိုမြင့် နေကြောင်း တွေ့ရသည်။

အယဉ်အပြိုင် ဝါသနာပါသူ၊ ဦးဆောင်လိုသူ၊ လွှမ်းမိုးလိုသူ၊ ဘာလုပ် လုပ် ထိပ်ဆုံးရောက်လိုသူဟု သတ်မှတ် ရမည်။

လက်ညှိုးရှည်သော အမျိုးသမီးတို့ မှာ ခင်ပွန်းအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်းလည်း ရှိပြီး ခင်ပွန်း၏ အလိုလိုက်ခြင်း ခံရ မည်ဆိုလျှင်၊ ထို့ပြင် သူမရော သူမ ခင်ပွန်းပါ ရုပ်ရည်ရှုပကာ ချောမောလှပ ကြမည်ဆိုလျှင် ပထမမွေးသော ကလေးမှာ သမီးမိန်းကလေး ဖြစ်တတ် ပြီး အချို့မှာ မွေးသမျှ သမီးများသာ ဖြစ်တတ်ကြသည်။

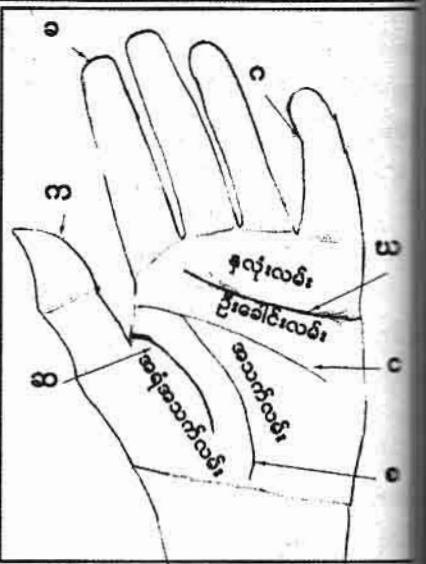
သူမနှင့် ရုပ်ရှင်မင်းသား ဘရက်ပစ် တို့ အိမ်ထောင်ပြုပြီး ပထမကလေးမှာ သမီးဖြစ်ပြီး နောက်မွေးသော အမြွှာ ၁၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကလေးတွင်လည်း သမီးပါဝင် သည်။ သူမကိုယ်တိုင် ဒါရိုက်တာလုပ်ပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူး ခြင်းမျိုးလည်း ရှိခဲ့သည်။ ဤ ကား လက်ညှိုးရှည်ခြင်း အကျိုး ဖြစ်သည်။

(ဂ)အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထား သော နေရာမှာ လက်သန်း အဖျား အတွင်းဘက်သို့ အနည်း ငယ်မျှ ကွေးနေကြောင်း တွေ့ရ သည်။ စကားပရိယာယ် ကြွယ်ဝ သော၊ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်း သောဆက်ဆံရေးနည်းပရိယာယ် ကျွင်းကျင်သော သူများတွင်သာ တွေ့ရတတ်သည်။

(ဃ)အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသော နေရာမှာ နှလုံးလမ်းကြောင်း ဖြစ်ပါ သည်။ မကွေးလွန်း၊ မဖြောင့်လွန်း၊

ဦးခေါင်းလမ်းနှင့် မနီးလွန်း၊ မဝေးလွန်း လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတ္တနာ ပြုဟ်ခုံလယ်ထိ ရောက်ရှိပြီး လင်ဆု အားကောင်းနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

နလုံးလမ်းကြောင်း ကောင်းခြင်းကြောင့် နလုံးလှသူ၊ ကြင်နာတတ်သူ၊ ခက်ရာစွာ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ လှူဒါန်းဆတ်သူ၊ ကူညီတတ်သူ၊ ပရဟိတသဘာဝပါသူဟု သတ်မှတ်ရမည်။

သူမမှာ ကမ္ဘောဒီးယားမှ မွေးစားသား(၁)ဦး၊ ဗီယက်နမ်မှ မွေးစားသား(၁)ဦး၊ အီသီယိုးပီးယားမှ မွေးစားသမီး(၁)ဦးရှိသည်။ ထို့ပြင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှစပြီး ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း (UNHCR)အတွက် သူမပိုင်ငွေများ လှူဒါန်းခဲ့ရာ စုစုပေါင်းဒေါ်လာ ငါးသန်းကျော်ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဒုက္ခသည်များအတွက် ကုလသမဂ္ဂ၏ အထူးသံတမန်အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း ခံထားရသူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံ၌ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေး၊ ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုများအတွက် MaddoxJolie-Pitt ဖောင်ဒေးရှင်း ထည်ထောင် လုပ်ကိုင်နေသေးသည်။

(c)အကွရာဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းဖြစ်သည်။ အများပိုင်းမှာ အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် အနည်းငယ်ပူးပြီး မဖြောင့်လွန်း၊ မကျေးလွန်း ထင်ရှားရှည်လျား အားကောင်းကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဘာလုပ်လုပ် စေ့စပ်သေချာခြင်း၊ စိတ်ကူးကောင်းပြီး လက်တွေ့ လျင်မြန်စွာ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ခြင်းရှိသူဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ရမည်။

စိတ်ကူးနှင့် လက်တွေ့ တစ်ထပ်တည်းကျပြီး စေ့စပ်သေချာခြင်းကြောင့်လည်း ယခုလို ကမ္ဘာကျော်အောင် ထင်ရှားသူ ဖြစ်လာခြင်းဟု ယူဆပါသည်။

(စ)အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသော နေရာမှာ အသက်လမ်းကြောင်းအရင်းဖြစ်သည်။ လက်ဖောင့်ပိုင်းအလယ် (သောကြာဂြိုဟ်ခုံနှင့် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံကြား) နက်ပကျွန်းဂြိုဟ်ခုံတွင် ရှိနေသည်။

ပြည်တွင်းနှင့် ပြည်ပ မကြာခဏ သွားလာ လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်ရသူများတွင် ဤအသက်လမ်းကြောင်းမျိုး တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

အထူးသဖြင့် ကမ္ဘာလှည့်သူများတွင် ရှိတတ်သည်။ ထို့ပြင် အတ္တမကြီးလွန်းသူများ၊ သူ့ဘက်ကိုယ်တက် မျှမှုတတစဉ်းစားလုပ်ကိုင် ပြောဆိုတတ်သူများတွင်လည်း တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

(ဆ)အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသော နေရာမှာ အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံ လက်မရင်းအနီး အပေါ်ဘက် ကပ်လျက် ထင်ရှားစွာ ထွက်နေသော ဒုတိယအသက်လမ်း

ဖြစ်သည်။ အင်္ဂါလမ်း (သို့မဟုတ်) အရံအသက်လမ်းဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

သတ္တိရှိခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားသွားလာမှု လျင်မြန်ဖျတ်လတ်ခြင်း၊ အရွယ်တင်နပျိုခြင်း၊ ဘေးဥပဒ်ကင်းခြင်း၊ အိုဇာတာကောင်းခြင်း၊ ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေသော အမှတ်အသား ဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတကြောင့် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်ဘဝအတွက် အက်ရှင်ဇာတ်ကြမ်းကားမျိုးဖြင့် ပို၍ လူကြိုက်များထင်ရှားအောင်မြင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ရင်သားကင်ဆာ ဖြစ်နိုင်ခြေ မြင့်မားနေသော သူမ၏ ရင်သားနှစ်မြွှာကိုပင် ခွဲစိတ်ဖြတ်တောက် ပစ်ခဲ့သော သတ္တိမှာ မိန်းမသားတိုင်း အတုယူသင့်သော ရဲရင့်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ပင်ဖြစ်သည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသာကြီးပွားအောင်...

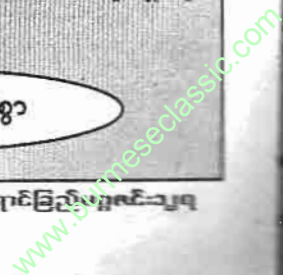
ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၂၅)မှ အဆက်

- ၁။ စွမ်းနိုင်ဖြောင့်မတ် ပိုဖြောင့်လတ်စေ ဆိုလွယ်နညက် မတက်မာန်တွေ၊ ရောင့်ရဲသမှု ပြုစုလွယ်စေ ကိစ္စသေးသက်မွေးပေါ့ပါစေ။
- ၂။ ကူခြေငြိမ်သက် ရင့်ကျက်ဉာဏ်တွေ၊ မကြမ်းတမ်းဘဲ မစွဲမျိုးဆွေ၊ ကဲ့ရဲ့လွယ်ဟုတ် သေးနပ်ပါစေ၊ မပြုဘဲ ရှောင်လွှဲနိုင်ပါစေ။
- ထုံးကြီးတောင်ဆရာတော်ကြီး၏ သိဒ္ဓိဆယ်ပါးပြီးဂါထာ

တော်ကြီးကိုမူ ဆရာမောင်မောင်မြင့် (ဥယျာဠိသစ်) က ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၃၀၉)၊ စာမျက်နှာ(၁၅၂)တွင် ဆရာတော်ကြီး ပင်လုံပူဇော်စဉ် ရေဆူပုံ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်နှင့်တကွ ပူဇော်ရေးသားပြီးဖြစ်သောကြောင့် အလိုရှိပါက ယင်းတွင် ရှာဖွေဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ဝက်သားနှင့် ရွက်ကျပ်

ရေပျဉ်းအတွက် ဆေး

ကသစ်ရွာငယ်ကလေး၌ ရေပျဉ်းစွဲနေသူ (၄) နှစ်သမီးအရွယ် ကလေးတစ်ယောက်ရှိ၏။ ကလေးမှာ ရေပျဉ်းကြောင့် ဝမ်းဗိုက်ကြီး ပူကားကာ အသက်ရှူမဝသည့် အခြေအနေသို့ မကြာခဏ ရောက်၏။

ထိုအခါ ဆေးရုံသို့ သွားပြုကာ ရေပျဉ်းမှ ရေများ စုပ်ထုတ်ပစ်ရသည်။ ကြာသော် ကလေးသည် ဆေးရုံဆေးခန်းသို့ မသွားလိုတော့ဘဲ ငြင်းဆန်ရုန်းကန်လာ၏။ ဗိုက်ပူနံ့ကားလေးနှင့် ဝေဒနာ ခံစားနေရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အညာအရပ်မှ ခရီးသွားဟန်လွှဲ သက်ကြီးဝါကြီးတစ်ဦးက တွေ့သွားပြီး...

‘ဒီများကွာ ရွက်ကျပ်ပေါက် အပင်ပျား ဝက်သားနဲ့ အရောလေးချက် ရွက်ကျပ်ပေါက်အရွက် တစ်ပိဿာဆို ဝက်သားတစ်ပိဿာ (၅၀)ကျပ်သားဆိုလဲ ဆတူရောချက်ပြီး လူနာစားနိုင်သမျှ စားဆိုင်ကောင်းသွားလိမ့်ပယ်’

ချက်ကျွေးသော် ကလေးသည် များများမစားနိုင်၊ စားနိုင်သမျှ မကြာခဏ ချက်ကျွေးကြ၏။ ရွက်ကျပ်ပေါက်မျိုးသည် ယခုခေတ်၌ အနည်းငယ် ရှားသွားကြပြီ ဖြစ်၏။

အရွက်ထူ၍ အနားတွန်းများနှင့် အပင်မှာ အရှည်တစ်တောင်ကျော်မျှ ရှိသည်။ မြေပေါ်သို့ ကျပါက ကျရာနေရာ၌ပင် အပင်များ အရွက်နားမှ ပြန်ပေါက်လေ့ရှိ၏။

အပွင့်မှာ ရိုးတံဖြူဖြူ၊ ပွင့်ဖတ်သေးသေးနှင့် ခတ္တာအသေးစား အပွင့်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း ရွက်ကျပ်ပေါက် အပင်အရွက်သည် ဆေးဖက်ဝင်၏။

ရေပျဉ်းစွဲသောကလေးသည် ယခု (၁၀)နှစ်အရွယ် ရှိနေပြီ ဖြစ်၏။ ရေပျဉ်းစွဲရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း၍ ပြန်မဖြစ်တော့ပါ။ ကျန်းမာ၍ ဉာဏ်ရည်ဖွံ့ဖြိုးစွာ ရှိနေပါသည်။ သို့ပါ၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်အား အကျိုးမျှော်၍ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

ရေပျဉ်းစွဲသမားဆို ဝက်သားနှင့် ရွက်ကျပ် အသက်ရှင်ချင်လျှင် ဆတူ ချက်စားကြပါကုန်လော့ဟု သတင်းကောင်းပါးလိုက်ရပါသည်။

နန္ဒာခင်(သက္ကလမြေ)

အမြင့်မြို့ဟောင်း ရန်အောင်မင်္ဂလာ
ဘောင်းတိုက်၊ မံဘုရား ဂန္ဓကုဋီ တန်
ဆောင်းတွင်း ဝင်ရောက်ကာ မံဘုရား
ပုံများတော်အား ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့ရာတွင်
ဆရာခန်း တံခါးမတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင်
ဆရာတော် သော ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံကို တွေ့မြင်
ရသည်။

နားရွက်လေးထောင်ကာ ပြူး
ကြောင်ကြောင် ကြည့်နေသော ယုန်
လေးတစ်ကောင်၏ ဓာတ်ပုံနှင့် လှပ
သော အပြီးကို ဖြန့်ကားထားသော
ဆင်းတစ်ကောင်၏ ဓာတ်ပုံတို့ ဖြစ်ကြ
သည်။

ဆရာတော် ဦးဝါယမိန္ဒအား ဖူးတွေ့
သွက်ထားကြည့်ရာ...

ဖွဲ့လေးက ဒီယကာတစ်ယောက် လာလျှ
သွားတယ်။ မံဘုရားကိုနီးထိတော်မူတဲ့
သီဟသနုပလ္လင် “ဒေါင်းယပ်” နှစ်နေရာမှာ
ထည်း ယုန်နဲ့ဒေါင်းရုပ်ရှိနေတာပို့ ဘာမှ
မသိကွက် ပြင်းယပ်နေတော့ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်
နေခဲ့တယ်။ အကြောင်းထူးရှိလို့လား ဒကာ
ဟု အမိန့်ရှိသဖြင့် မကြာမတင်က
အဖြစ်အပျက်ကလေးကို လျှောက်ထား
သည်။

ယန်းအား ဖြည့်ခြင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလဆန်း
၅ တွင် ဝင်းစိန်တောရဆရာတော်ကြီး
ဦးကေသရ၏ (၉၂)နှစ်မြောက် ဝိဇာတ
မင်္ဂလာပွဲသဘင်သို့ တက်ရောက် ဂါရဝ
ပြုရာ မော်လမြိုင် နန်ရွှင်ကြီးဘုံဘုရား
ဘောင်း ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် “စောအောင်
နိုင်” နှင့် တွေ့ဆုံစကားပြောဖြစ်သည်။
ညီလေးဟန်ပန်က သွက်လက်
ဆွဲပါးနေတယ်။ အရင်က ကိစ္စတွေ
ဆွဲလည်သွားပြီထင်ပါရဲ့
ဟုတ်တယ် အစ်ကို အရင် တစ်
ခေါက် ဆုံကြတုန်းက မြှုပ်နှံထားတဲ့ငွေ

◆ အမြင့်မြို့မှ မံဘုရား

၇၁၆၀

နေလဘုရားမှာ

ယန်းအားဖြည့်ပါ

တွေကလဲ ထိုင်းမိုင်းနေတဲ့အပြင် ဘိုး
ဘွားပိုင် မြေယာတွေလဲ အသိမ်းခံရလို့
မပဒါမြေလူးချိန်ပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ တရုတ်ဘုန်းကြီး
(မဟာယနရဟန်း)တစ်ပါးနဲ့ တွေ့

တယ်။ “စူးဖုချိုင်” တဲ့။ အဲဒီဆရာတော်
က နေလဘုရားမှာ ဒေါင်းနဲ့ယုန် အရင်
ဓာတ်ပုံတွေလှူပါ။ ယန်းအားပြည့်ပြီး
အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်လို့ မိန့်ပါတယ်။
ဒါကြောင့် ပန်းရန်ဝတ်က

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရောင် သူဉ

www.burmeseclassic.com

◆ လက်ယာဘက် ဖလ္လင်ဆိပ်ယပ်မှ ဆိပ်ရုပ်

● လက်ဝဲဘက် ဆိပ်ယပ်မှ ယုန်ရုပ်

၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.17B. November, 2013

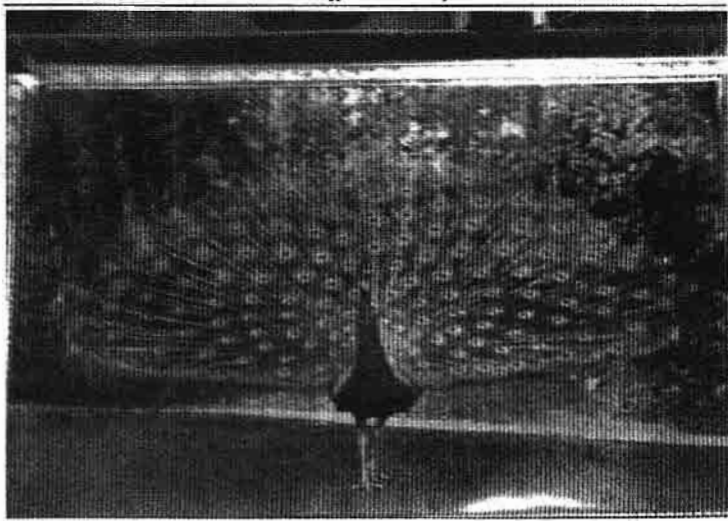
ပလ္လင်အား မှင်ယံမှ ခြင်္သေ့ရုပ်ကလေး

သက်ရှိ ဆိပ်ကော်ပုံ

ဘုရားမှာ ယုန်နဲ့ ဒေါင်းတတ်ပုံတွေ
ကပ်လျှူရပါတယ်။ နှစ်လလောက်ကြာ
ဆော့ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးရဲ့ ပွင့်လင်း
မြိုင်သာတဲ့ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုတွေ
ကြောင့် အသိမ်းခံရတဲ့ မြေယာတွေ
ပြန်ရလာတယ်။ ရင်းနှီးထားတဲ့ ငွေ
ကြေးတွေလဲ ပြန်ပေါ်လို့ လုပ်ငန်း
ဆည်ပတ်နိုင်နေပါပြီ။

နေလဘုရားဟူသည် သီဟာသန
အောင်၏ နောက်ခံတံကဲ့အလယ်
“ဒေါင်းယပ်”နေရာ၌ နေကိုယ်စား
ဆိပ်ကော်၊ လက်ကိုင်စား ယုန်ရုပ်ထွင်းထု
ဆန်ဆာဆင်ထားကာ ပလ္လင်ထက်၌
ဆင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်
ဆာခြင်းကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

အရှေ့ နေထွက်၊ အနောက် နေဝင်
အညွှန် လောကကမ္ဘာမြေအား ကြားမရှိ
အရန် စည်းသားသတ်မှတ်ကာ

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် ခြင်း ဖြစ်သည်။
ကမ္ဘာမြေအနှံ့ ထွန်းလင်းပျံ့နှံ့သကဲ့သို့ “ယင်း” ဓာတ်သဘောဆောင်
သမ္မာဆန္ဒဖြင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် သာမန်အရုပ်များအစား “ယန်း”ဓာတ်
သမ္မာ မြေကမ္ဘာအနှံ့ ကြားလပ်မရှိ အားဖြည့်သည့် သက်ရှိ ယုန်၊ ဒေါင်း
အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းစေရန် ဆုတောင်း အရုပ်များ တန်ဆာဆင်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ပရိတ်ဒေသနာတွင် အာဇာနည်ယသုတ် ဟူ၍ ပါဝင်သည်။

အာဇာနည်ယ သုတ်တော်သည် ဘုရားရှင် အာဇာနည်ယမြို့၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ ဘုရားရှင်ထံမှောက် လာရောက်ခစား ဖူးမြော်ကြစဉ် ဟောကြားသောကြောင့် အာဇာနည်ယသုတ်တော်ဟု ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

နတ်မင်းကြီး လေးပါးတို့ အနက် ဘီလူးများအပေါ်၌ အုပ်ချုပ်ရသော ကုဝေရနတ်မင်းကြီးက ဘုရားရှင်၏ သားတော် ရဟန်းတော်များနှင့် ဝေနေယျများတို့အပေါ်၌ အန္တရာယ်ပြုတတ်ကြသော ဘီလူးဆိုးများ၏ ဘေးမှ လွတ်ကင်းစေရန် အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကို ပြုသင့်ပါကြောင်း လျှောက်ထား ရွှေနားတော်သွင်းခဲ့သည်။

ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ အာဇာနည်ယသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ယကွ(ခေါ်)ဘီလူးဆိုးများသာမက၊ ဘူတ(ခေါ်) လူဆိုးလူယုတ်မာများ၊ တိရစ္ဆာန်ဆိုးကြီးများ၊ ဒေဝ(ခေါ်)နဂါး မျိုးနွယ်နဂါးဆိုးတို့၏ အန္တရာယ်တို့ကို ပါချေပနိုင်သော သုတ်တော်ဖြစ်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ယတြာအလား တင်စားခေါ်ဝေါ်ရမည့် သုတ်တော် ဖြစ်ပါသည်။ (နိနက်ဝင်း ရှင်းစရာ ၈၁- ၁၀၇)

နတ်တို့တွင် နတ်ကောင်းနှင့် နတ်ဆိုးဟူ၍ (၂)မျိုးရှိသည်။ သမ္မာနတ်နှင့် ၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စိတ်ဝင်စားစရာ

ကုဝေရနတ်မင်း

နှင့် ဂါထာတော်

မျိုးတု (ဧညာင်လေးပင်)

မြေနေ သောတာပန်နတ်များ၊ သီလနှင့် သရဏဂုံတည် ရုက္ခစိုးနတ်များ မင်းကောင်းမင်းမြတ် သူရဲကောင်း စသည်တို့ကူးထွက်လာသော နတ်များသည် သမ္မာဒေဝနတ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုနတ်များသည် လူတို့ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လမ်းမှန် ရောက်စေသည်။ လူတို့နှင့် မိတ်ကွယ်ဝင်သော နတ်များလည်း ဖြစ်ကြသည်။ သက်ဆိုင်ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူများ အိပ်မက်ယာမက်ပေးခြင်း အတိတ် နိမိတ်ပြခြင်း အကျိုးကိုယ်ထင်ပြခြင်းတို့ဖြင့် နှိုးဆော်သတိပေးတတ်ကြသည်။ ထိုနတ်များနှင့် ဆန်ကပ်ဘက် မိစ္ဆာနတ်ဆိုးများလည်း ရှိသည်။ မကောင်းမှုကို ဦးဆောင်သူတို့၏ ကံသတ္တိအရ နတ်ဖြစ်သူများ၊ ယင်း ဆိုးညစ်များမှ ကူးစက်လာသော နတ်များ၊ ဘာသာစွဲ၊ ဂိုဏ်းများမှ ကူးဆက်လာသော နတ်များ၊ မိစ္ဆာနတ်ဟု အမည်ရကြသည်။ သမ္မာဒေဝနတ်များ လစ်လျူသလို အနှောင့်အယှက် ပေးတတ်သူများဖြစ်၍ ရန်လိုသော နတ်များ

ကုဝေရနတ်မင်းကြီး ရုပ်တု (တိဘက်)

မိစ္ဆာနတ်တို့ဖြစ်သည်။ ထိုနတ်တို့တွင် သောတာပန်ဖြစ်သော သိကြားနတ်မင်းနှင့် သူ့လက်အောက်၌ အုပ်ချုပ်ထားကြသော သောတာပန်(လောကပါလ)နတ်မင်းကြီးလေးပါး၊ ထိုနတ်တို့အောက် လက်အောက်ခံဖြစ်သော

ဆိုရပါသည်။

သမ္မာဒေဝနတ်များက လူတို့ ကောင်းမှုကြံ့ရန် ကောင်းရိက္ခာထုပ်၊ လူ့ဘဝတွင် မြှုပ်နှံကြရန် လက်ယာရစ် ရစ်ပတ်လျက်က လှည့်လည် ကြွေး ကြော်ကြသည်။

မိစ္ဆာနတ်များက လူတို့အကြိုက် ကြိုက်ရာလုပ် တစ်ဘဝတာ ကောင်းစားရေးအတွက် လက်ဝဲရစ် လှည့်လည် ကြွေးကြော်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ကုဝေရနတ်မင်းသည် ထိုနတ်အုပ်စု နှစ်စုအနက်က ကောင်းအုပ်စုမှ ခေါင်း ဆောင်နတ်တစ်ပါးဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့်ပင် မကောင်းမှုပြုသူ နတ်ဆိုး ဘီလူးဆိုးများကို နှိမ်နင်းကာကွယ်ရန် မြတ်ဗုဒ္ဓထံမှ ဘေးဆိုးရန်ဆိုး အန္တရာယ် ဆိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို အကာအကွယ် အတားအဆီး ပြုနိုင်သော အာဇာနာ ဋီယသုတ်ပရိတ်တော်ကို ဟောတော်မူ ရန် တောင်းပန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကုဝေရနတ်မင်းကြီးသည် မြင်းမိုရ် တောင်၏ မြောက်ဘက်အရပ်ကို အုပ် ချုပ်သည့် ယက္ခတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ် သည်။ သက္ကတစကားအရ **ဝေသဝရ ဏာ** ပါဠိစကားအရ **ဝေသဝဏာ**၊ တိဘက်စကားအရ **နာမ်တိုဆီ**၊ ဂျပန် စကားအရ **ဘီရမ်မွန်တမ်**ဟု ထင်ရှား သည်။

"ဂဒါဝဇာ" လက်နက်ကို ကိုင်ဆွဲ သော နတ်မင်းဖြစ်သည်။ အခြားသော **ဝေရဋ္ဌ**၊ **ဝိရဋ္ဌက**၊ **ဝိရပက္ခ** နတ်မင်း တို့လည်း ဆိုင်ရာအစွမ်းထက် လက်နက်များကို ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။

ထိုနတ်မင်းများသည် ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြပြီးနောက် သောတာပန် တည်တော်မူကြသည်။ ထိုအခါမှစ၍ လက်နက်များကို ကိုင် ဆွဲခြင်းမပြုကြတော့ပါ။

အချို့သော လူတို့သည် ကုဝေရ

နတ်မင်းကြီး(ခေါ်) ဝေသဝဏ်နတ်မင်း ကြီးထံ၌ သားဆုပန်လေ့ရှိကြသည်။ ထိုနတ်မင်းကြီး၏ လူ့ဘဝအမည်မှာ **"ကုဝေရ"** ဖြစ်သည်။ ထေရဝါဒ ထွန်းကားရာ နိုင်ငံများတွင် ထင်ရှားပြီး **"ကုဝေရနတ်မင်း"** ဟုသာ သုံးစွဲ သိ မှတ်မှုများသည်။

စာရေးသူသည် ကုဝေရနတ်မင်း ကြီးနှင့် ပတ်သက်သော သိပ္ပံဆောင်း ပါးတစ်ပုဒ်ကို (၃-၁၀-၂၀၁၂) နေ့စွဲပါ **"Weekly Eleven"** ဂျာနယ်တွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။

၁၉၃၈ ခုနှစ်က နာဇီ ဂျာမနီများ တိဘက်မှ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၁၀၀၀)ခန့်က ဥက္ကာခဲဖြင့် ထုဆစ်ထား သော ကုဝေရနတ်မင်းကြီး ရုပ်တုတစ်ခု ကို ယူဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအရုပ်မှာ (၂၄)စင်တီမီတာမြင့်ပြီး (၁၀)ကီလိုဂရမ် အလေးချိန်ရှိသည်။ ယူဆောင်လာသူများမှာ နာဇီအင်္ဂါ အင်္ဂါအဖွဲ့ အကြီးအကဲ ဟင်းနရစ် ဟင်းမလား၏ အကူအညီဖြင့် လေ့လာ ရေးခရီးထွက်ရင်း ယူလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နာဇီတို့သည် ရုပ်တု တန်ဖိုးထက် ရင်ဘတ်တွင် ပါဝင်သော စကြာတံဆိပ် ကြောင့် နာဇီစကြာနှင့်ဆင်တူ၍ ယူလာ ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

"စကြာ" ဟူသည် သက္ကတဘာသာ

စကားမှလာပြီး **"ကံကောင်းခြင်းကို ယူဆောင်လာသည်"** ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထိုရုပ်တုကို (၁၁) ရာစု "ဘွန်" ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားစဉ် ခေတ်အခါက သွန်းလုပ်ခဲ့ခြင်းဟု ယူဆရသည်။

ကုဝေရနတ်မင်းရုပ်တုမှာ တိမ်မြုပ် နေခဲ့ရာမှ ၂၀၀၇ ခုနှစ်လေလံတင်ပွဲတွင် ပြန်ပေါ်လာသည်။ [ထိုအချက်များကို (Ref-AP,AFP) မှ ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ **တိဘက်မှ ရယူခဲ့သော ဥက္ကာခဲဖြင့် ထုဆစ်ထားသည့် ကုဝေရနတ်မင်း ကြီး ရုပ်တုပုံကို (၃.၁၀.၂၀၁၂) နေ့စွဲ ပါ (Weekly Eleven) ဂျာနယ်မှ ကူးယူ ပူးတွဲတင်ပြပါသည်။]**

ကုဝေရနတ်မင်း ခေါ် ဝေသဝဏ် နတ်မင်းကြီးသည် လှံတံ(သံတင်းပုတ်၊ ချွန်းတောင်း)လက်နက်ကို ကိုင်ဆောင် သူဖြစ်သည်။ ဒေါသပြင်းထန်သော ဘီလူးဆိုးတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော ကုဝေရနတ်မင်း၏ **"ဂဒါဝဇာ"** လက်နက်နှင့် ဘီလူး အထောင်တို့ ခေါင်းကို ဖြတ်စေနိုင်သည်။

ထိုဂဒါဝဇာခေါ် လှံတံလက်နက်နှင့် ပတ်သက်၍ အစွမ်းထက်ဂါထာတော် တစ်ပုဒ် ရှိပါသည်။ ထိုလက်နက် အပါ အဝင် သိကြားမင်း၏ ဝရဇိန်လက်နက်၊ ယမမင်း၏ မျက်စောင်းလက်နက်နှင့် အာဠာဝကဘီလူးမင်း၏ ဘွဲ့ဖြူ လက်နက်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိများကို တစ်ဂါထာချင်း ဖွဲ့ဆိုထားသော **"လက်နက်ကြီးလေးပါး"** ဂါထာများ ရှိပါသည်။

ထိုလက်နက်ကြီးများကို ကမ္ဘာ့ ခေတ်မီဆန်းပြားသော စွမ်းအား ကြီး လက်နက်များသည် မည်မျှ စွမ်းသော် လည်း အန်တု၍ မရနိုင်ပါလေ။ (အကျယ်ကို သိလိုမှု နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ မဟာဗုဒ္ဓဝင် စတုတ္ထတွဲ တွင် ဖတ်ရှုတော်မူနိုင်ပါသည်။)

(၁) ဂဏန်းခြေတစ် ဖြစ်သည်

1

လူသားတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားသိ အပျော်ကြူးခြင်းနှင့် ဘဝနေမှုဆိုင်ရာ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်ဂဏန်းခြေ(1)၏ ရေးသားဖြစ်တည်ပုံအရ အားအင်ပြည့်ဝသော သန်စွမ်းသော ပုရိသနိမိတ်အဖြစ်လည်း နှိုင်းဆိုတတ်ကြသည်။

ဣတ္ထိယကို အားခွဲသော လိင်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ စွမ်းအားရှင် ပုရိသအဖြစ် ထိုနိမိတ်ပုံကို အနောက်တိုင်းတွင် သာမက အရှေ့တိုင်း အယူအဆများတွင်လည်း အထူး နေရာပေးလေ့ရှိကြသည်။

ဂျပန်ကျွန်းစုတစ်ခုတွင်ကား မဟာပုရိသပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် နွေရာသီရောက်တိုင်း သောင်းသောင်းဖြဖြ ကျင်းပလေ့ ရှိကြသည်။ ထိုပွဲတော်တွင် ပေ (၂၀)ကျော်ခန့်ရှိသော လိင်နိမိတ်ပုံတူ ရုပ်တုကြီးကို ဝေါယာဉ်များ အဆင့်ဆင့်ဖြင့် ခမ်းနားစွာ တင်ဆောင်ကာ လှည့်လှည့်ကြသည့်အပြင် မိခင်အရွယ် သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသမီးများက လသားအရွယ် အရပ်အလျားရှိသော လိင်နိမိတ်ကိုယ်စီ ရင်ဝယ်ပွေ့ပိုက်လျက် စိတန်းလမ်းလျှောက်ကြသည်။

ပွဲတော်လာ ကလေး၊ လူကြီး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ ပရိသတ်က ထိုလိင်နိမိတ်ကို ပွတ်သပ် ဆုတောင်းလေ့ရှိကြသည်။

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူဇင်

သင်္ကေတပျား၏

ဘာသာစကား (၂၈)

ပျားငါးစီ

(ထို မဟာပုရိသပွဲတော်အား ရုပ်သံမှတ်တမ်း တင်ထားသည့် VCD ဓွေကို ကြည့်၍ လေ့လာဖူးပါသည်။ အပျော်သဘော၊ နောက်ပြောင်ကျီစယ်ခြင်းများ မရှိဘဲ ဣန္ဒြေရရ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု ရှိကြသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ကလေးသူငယ်များ ကျန်းမာသန်စွမ်းစွာ ကြီးပြင်း လူလားမြောက်နိုင်ခြင်း၊ အရွယ်ရောက်ပြီးသူများ သားကောင်းရတနာ မွေးဖွားနိုင်ခြင်း အကျိုးများ ခံစားရစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။)

ထို့ကြောင့် (၁) ဂဏန်းကို ဖန်တီးနိုင်ခြင်း၊ အမျိုးမျိုး အထွေထွေ ဖြစ်အောင် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ချိုးဖဲ့နိုင်ခြင်း၏ သင်္ကေတဟု ဆိုကြသည်။

ထို့ပြင် အခြေခံကျခြင်းနှင့် အသက်ဗီဇ အားလုံး၏ မူလ အရင်းအမြစ်အဖြစ်လည်း တင်စားကြသည်။

ထို့အတူပင် မူလအစပြုခြင်းနှင့် အလင်းရောင်၏ ကိုယ်စားအဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်လည်း ရှိသည်။

တရုတ်လေ့တွင်ကား အနှိုင်းမဲ့ခြင်း၊ ထပ်တူကျခြင်း၊ ခြုံငုံပေါင်းစပ်ခြင်း၊ နောက်ဆက်တွဲဖြစ်စဉ်၊ တိုတောင်းသော အချိန်တာ၊ အံ့အားသင့်ခြင်း စသည်ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်များစွာ ရှိလေသည်။

၁ နှင့် ၁ ကို ပေါင်းယှဉ်ကာ တစ်၊ တစ်ဟု ဆိုလျှင်ကား တစ်ခုချင်းစီ၊ တစ်ခု

မကျန် အသေးစိတ်ဟူသော အဓိပ္ပာယ် ရသည်။

(၂) ဂဏန်း

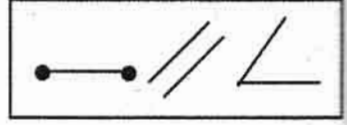
2

ပွဲတင်ပြန်လာခြင်း၊ အရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်း၊ အင်အားတူမျှခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ဖန်တီးပြုပြင်ခံရခြင်း ဣတ္ထိလိင်သဘောတို့လည်း ဆောင်သည်။ တရုတ်တို့က ၎င်းကို ယင်း (Yin) ဟု ခေါ်၏။

ဂျိသမေတြီပညာတွင် အမှတ်(၂)ခု မျဉ်း(၂)ကြောင်း သို့မဟုတ် ထောင့်တစ်ထောင့်ဖြင့် ကိုယ်စားပြု ဖော်ပြကြသည်။

ယင်းသည် ခြပ်တစ်ခု၏ ပထမဆုံးသော နျူကလိယပ်စ်(ခြပ်မှုန်) ဖြစ်လေသည်။

* * *

အဆိုပါ ခြပ်မှုန်သည် ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်တစ်ခု၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အခြေခံများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သက်ရှိတစ်စုံတစ်ဦး၏ ဘဝဖြစ်စဉ်တွင် မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်း၊ ဇီဝနှင့် မရဏ၊ ကြမ္မာငင်ခြင်းနှင့် ကံကောင်း ပွင့်လင်းခြင်း၊ ပျောက်ကြွေပျက်သုဉ်းခြင်းနှင့် ထာဝရတည်တံ့ခြင်း၊ နိစ္စနှင့် အနိစ္စတို့ကို ဆက်သွယ်သည့် ဝင်ရိုးဖြစ်ကာ ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ခုသည် အထက်ပါအတိုင်း ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးဆန့်ကျင်နေကြသည်ဟု (၂)ဂဏန်းကို ဖွင့်ဆိုသည်။

တရုတ်ခေလေ့တွင်မူ ပြီးပြည့်စုံခြင်း၊ မောင်နှံစုံတွဲဟု ဆို၏။ ထိုစုံတွဲတွင် ထပ်မံ ဖြည့်စွက်ခြင်း၊ နတ်ပယ်ခြင်းပြုပါက ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မပြီးပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၏။

နီးမောင်နှံ(၂)ဦးတွင် ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ နောက်ထပ်တစ်ဦး ဖြည့်စွက်၍ မရသကဲ့သို့ပင် နတ်ပယ်၍ မရသောသဘော ဖြစ်သည်။

ယင်းသည် ရေတွက်၍ မရသော နယ်ပယ်နှင့် သတ်မှတ် ရေတွက်၍ မရသော နယ်ပယ်တို့ ပေါင်းစပ်ခြင်း ထည်း ဖြစ်သည်။ ဥပမာ မင်္ဂလာပြည့်စုံသော ပျော်ရွှင်မှု (Xi)ယှီဟူသော စာလုံးသည် လူ့ဘဝတွင် (တရုတ်နှင့် အရှေ့တိုင်း ခေလေ့အရ) အရေးကြီးဆုံးသော တစ်သက်တွင် မင်္ဂလာဟု ဆိုလေ့ရှိသော လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း မင်္ဂလာကို ရည်ညွှန်းသည်။

ထိုပျော်ရွှင်မှုသည် ရေတွက်၍ မရကောင်းသော်လည်း ဂဏန်းခြေ (၂) နှင့် ယှဉ်တွဲရေးသားခြင်းဖြင့် နယ်ပယ်နှစ်ရပ် ပေါင်းစည်းလိုက်၏။ ထိုအခါ (Shuang Xi)ရွှမ်းယှီ ပျော်ရွှင်မှုစုံတွဲ ဖြစ်လာ၏။

*** →
ဤစာလုံးကို လက်ထပ်ထိမ်းမြား

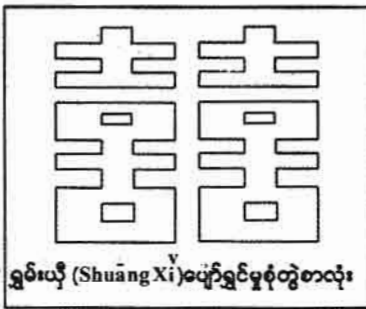
ခြင်း မင်္ဂလာမှတစ်ပါး အခြားသော သူမင်္ဂလာကိစ္စများတွင် သုံးလေ့မရှိပေ။ ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာ၌သာ အမြတ်တနိုး တခမ်းတနား နေရာပေး တန်ဆာဆင်တတ်ကြလေသည်။

ဤတွင် “ယှီ” စာလုံးနှစ်လုံး ယှဉ်တွဲထားသဖြင့် စာလုံးချင်း တူသော်လည်း နေရာမတူ သဘောသဘာဝ ကွဲလွဲသည်။ ကွဲလွဲသည် ဆိုသော်လည်း ဝိရောဓိအသွင်သာရှိ၍ ပဋိပက္ခအသွင် မဆောင်ယူချေ။

ဤသဘောကို ရည်ညွှန်းကာ မောင်နှံ ပေါင်းစည်းမှုတွင် နိမိတ်ကောင်းယူသုံးနှုန်းခြင်း ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာမောင်နှံနှစ်ဦးသက် အသက်အရွယ်၊ ရုပ်ရည်၊ ပညာအရည်အချင်း၊ ဓနဂုဏ်၊ အရပ်အမောင်း စသည်တို့ တူညီနိုင်သည်။

အဓိကကွဲလွဲချက်မှာ နေရာဖြစ်သည်။ အရှေ့တိုင်းခေလေ့အရ ယောက်ျားက လက်ယာ၊ မိန်းမက လက်ဝဲဘက်၌ နေရာယူရသည်။ အလားတူပင် သဘောသဘာဝဖြစ်သော ယောက်ျား၊ မိန်းမ ကွဲလွဲခြင်း ရှိရသည်။

လိင်တူညီနေပါက “ရွှမ်းယှီ” ပျော်ရွှင်မှုစုံတွဲ မဖြစ်ပေ။ (ယခုအခါ အနောက်တိုင်း လူမှုအဖွဲ့အစည်း အချို့တွင် လိင်တူလက်ထပ်ခြင်းကို ဥပဒေတစ်ရပ်ဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်လျက်

ရှိရာ ဤအချက်ကို ပိုမိုသိသာစေလေသည်။)

(၃)ဂဏန်း

(၃)ဂဏန်းကား ပေါင်းစည်းညီညွတ်မှုဖြစ်၍ သဘာဝ ဖန်ဆင်းရှင် ဘုရားသခင်က သတ်မှတ်ပေးလိုက်သော စည်းကမ်းကလေးဖြစ်သည်။

လူနေမှုဘဝတွင် မွေးဖွားခြင်း၊ ထိပ်တည့်ရပ်နှင့် မျိုးနွယ်ဆက် ဟူသော သုံးထောင့်၊ သုံးနားညီတြိဂံကို ရည်ညွှန်းသည်။ [ထိပ်တည့်ရပ် Zenith သည် ဘဝတွင် အောင်မြင်စွာ အသက်ရှင်နေထိုင်မှု အခြေအနေကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အထွတ်အထိပ် ရောက်ချိန်ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။]

(၃)ဂဏန်းကို စက်ဝိုင်းခြမ်းရှိ အစွန်းအမှတ်နှစ်ခု၊ အလယ်ဝန်းထိမှတ် (တန်းကျင့်မျှည်းထိမှတ်)တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တြိဂံဖြင့်လည်းကောင်း သင်္ကေတပြုတတ်ကြသည်။

တရုတ်ခေလေ့တွင်ကား (၃)ဂဏန်းသည် နီးစပ်ခြင်း၊ လျင်မြန်ထိရောက်ခြင်း သဘောဆောင်သည်။ San San Bu Ji'n “စန်းစန်းပုကျင်” သုံးနှင့် သုံးပေါင်းဆုံလျှင် မဝေးတော့ပြီဟု ဆိုရိုးပြုကြလေသည်။

တည်ငြိမ် ခိုင်မြဲခြင်းကိုလည်း ညွှန်းဆိုကြသည်။ Tripod သုံးချောင်း ထောက်ကို ပမာပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ လူနေမှုဘဝတွင် စားဝတ်လှူဒါန်း

ပညာရေးမျက်နှာစာတွင် ဆရာ၊ ကျောင်းသား၊ မိဘ စသည်တို့ကို ပုံဆောင်သည်။

သို့သော် (၃)ဂဏန်းကို (၈)ဂဏန်းနှင့် တွဲဖက်လျှင်ကား (၂၈) Sān Bā = ၃,၈သည် ကလေးကတိ၊ တေလေကျရိုးဟူ၍ အဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်သွားသည်။

(၃)သည် လျင်မြန်ခြင်း သဘောရှိ၍ (၈)သည် "ပါးကွဲ" (သမုဋ္ဌာန် ၈ပါး) သဘောအရ အရပ်ရှစ်မျက်နှာနှင့် လောကဖြစ်စဉ်၏ အချုပ်အမှူး ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ထက်မြက်ပြည့်စုံခြင်း သဘောနှစ်ခု ပေါင်းစည်းသောအခါ လူသား၏ ပင်ကိုစွမ်းအား အရင်းအမြစ်က လိုက်မီနိုင်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ အရာရာတိုင်းကို အပေါ်ယံမျှသာ ယောင်တီယောင်ဝါး သိရှိသူ ဖြစ်လာရတော့၏။

အချုပ်အားဖြင့် (၃)ဂဏန်းသည် အခြေခံဒိုင်ဟာခြင်းနှင့် ပေါင်းစည်းခြင်း ပြည့်စုံခြင်း၏ သင်္ကေတအဖြစ် အမှတ်အယူ များကြလေသည်။

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင်လည်း အထက်ပါကဲ့သို့ ဂဏန်းနှစ်ခု ပေါင်းယှဉ်သော ဝေါဟာရရှိသည်။ ဥပမာ Threescore သည် (၆၀)(ခြောက်ဆယ်)ဖြစ်သည်။ scoreသည် ဗြိတိန်တွင်ရသော အမှတ်ပေးဆပ်ရန်ရှိသော ငွေ၊ အကြွေး၊ အခြေခံအကြောင်းအရာ၊ မှတ်သားသည် စသည့် အဓိပ္ပာယ်များရှိသကဲ့သို့ နှစ်ဆယ်ဟူသော ဂဏန်းကိုလည်း ညွှန်းသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၁၃၁)မှ အဆက်

ထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ မှောင်မည်းခြင်း စသည့် "ယင်း" ဓာတ်သဘောများမှ ပြောင်းလဲကာ သွက်လက်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားတက်ကြွခြင်း၊ ပွင့်လင်းခြင်း၊ ရှင်းလင်းမြင်သာခြင်း စသော "ယန်း" ဓာတ်သဘောများ သက်ဝင်လှုပ်ရှားစေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

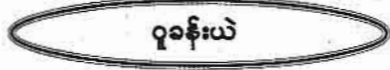

သက်ရှိ ယန်ဓာတ်နဲ့

အထူးသက်ရောက် အားကောင်းစေလိုပါက စွမ်းအင်ပြည့်ဝသော သီဟရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကို အဖွဲ့ပြုသော သီဟာသနပလ္လင်တွင် စံပယ်သော နေလဘုရားတွင် တန်ဆာဆင်လှူဒါန်းသင့်ပါသည်။

ပလ္လင်အနားပတ်လည်တွင် လိုဏ်မှန်ငယ်များထွင်းကာ ခြင်္သေ့ရုပ်ကလေးများ တန်ဆာဆင်ထားရှိခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

နေလဘုရားတွင် ယန်းအားဖြည့် ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ထိုင်းမိုင်းလေးလံ ငြိမ်သက်နေသည်တို့ သက်ဝင်လှုပ်ရှားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၃၃)မှ အဆက်

ဘေးရန်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်ကို အောင်မြင်ပြီးမြောက်စေနိုင်သော မဟာဝုဇ လေးဂါထာအနက်မှ ဤဆောင်းပါးနှင့်သက်ဆိုင်သော ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ ကဝေရနတ်မင်း၏ "ဂဒါဝဇာ" ဂါထာတော် ဖြတ်ကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

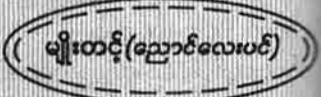
ယုံကြည်သဒ္ဓါနှင့် ရွတ်ပွားကြမည်ဆိုသော် ယနေ့ခေတ် သိပ္ပံလက်နက်ဆန်းများကို ကာကွယ်တားဆီးနိုင်လိမ့်မည်ဟု စစ်မှန်သော စေတနာယုံကြည်ချက်နှင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

"ယန္တရားကို ယန္တရားက နိုင်လိမ့်မည်" ဟူသော သူတော်ကောင်းကြီးတို့၏ အဆိုအမိန့်ကို ဦးထိပ်ထား၍ ရွတ်ပွား ပူဇော်တော်မူကြပါကုန်။

ဝေဿဝဏ္ဏဿဂဒါဝဇာ
ယထာ သိန္ဓေယ က္ခသီယံ
တထေဝ မာရဝိယံ
ဆေတ္တာမေ ဟောတု ဝိဇယော။
အနက်မြန်မာပြန်
ဝေဿဝဏ္ဏဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်

မင်းကြီး၏။ ဂဒါဝဇာ- တဒါဝုဇေ၊ ချွန်းတောင်းလက်နက်ဖြင့်၊ ယက္ခသီသံ၊ ဘီလူးအထောင်တို့၏ ဦးခေါင်းကို၊ ဆီနေ့ဆီနုတီယထာ၊ ဖြတ်နိုင်သကဲ့သို့ တထေဝ၊ ထိုနည်းထား၊ အလားတူသာလျှင်၊ မာရဝိသယံ၊ မာရ်မင်း၏အရာကို ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ မေ၊ အက္ခန္တိင်္ဂါ၊ ဝိဇယော၊ ရန်သူတို့ကို အောင်ခြင်းသည် ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

တ္တောရည်လျက်...

စာကိုး
၁။ မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီး၏ "နံနက်ခင်း ရှင်းစရာ"။
၂။ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဧယုသိဒ္ဓိမြေညာဏ်ဆရာတော်ကြီး၏ "မဟာလေးဂါထာ"။
၃။ (၃၀-၁၀-၂၀၁၂)နေ့ထုတ် : Weekly Eleven) ဂျာနယ်ပါ လိပ်စာအိမ်

◆ မိုးကောင်းစေတီ

◆ ဥသျှစ်လှစေတီ

ရန်ကုန်မြို့၊ ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း) တွင် တည်ဆောက်ထားသော မိုးကောင်းစေတီ (၆) နာရီခွဲအချိန် စတင် ထွက်ခွာခဲ့သည်။ လမ်းတွင် မော်တော်ကားများ၊ ဆိုင်ကယ်များ၊ ဆိုက်ကားများ၊ စက်ဘီးများ၊ ထော်လာဂျီများကို ဆောင်တိမ်း မောင်းနှင်ရသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ညောင်တုန်းလမ်းခွဲမှ ညောင်တုန်းမြို့သို့ အဝင်လမ်းမှာ လမ်းပြိုင်နေခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်-ညောင်တုန်း မိုင်သုံးဆယ် အကွာခရီးကို အချိန် တစ်နာရီခွဲခန့် ဆင်းနိုင်ခဲ့ရသည်။ နံနက်(၈)နာရီမှ ညောင်တုန်းမြို့အဝင်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ မူလ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း စေတီထွက် (၅) ဆူ၊ ရုပ်ပွားတော် (၅) ဆူ အဆီညွှန်ဝင်ရန် ဖြစ်သည်။

ညောင်တုန်းမြို့တစ်ခွင် အစီဋ္ဌာန်ချီးစဉ်

သရာဗြီးဒီးဂျော့မြို့ (ဥပဒေတွဲ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

- ၁။ မိုးဟုတ်စေတီတော်(ညောင်တုန်းမြို့အဝင်)
- ၂။ မိုးကောင်းစေတီတော်(ကျောင်းကြီးတိုက်ပရိဝုထ)
- ၃။ ဥသျှစ်လှစေတီတော်(မြို့လယ်) [စေတီတော်(၅)ဆူ]
- ၄။ ပြည်တော်အေးစေတီတော်(ဒိုလ်ချုပ်လမ်း)
- ၅။ ပေါ်တော်ပူစေတီတော်
- ၆။ အတုလဟရဏ်နိသွန်းဘုရားကြီး(လမ်းမတော်လမ်း)
- ၇။ အရဟံဖိနအောင်တော်ပူနိုင်ငံအေး ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကြီး(ဒိုလ်ချုပ်လမ်း)
- ၈။ အနတ္တရမာရဏ်နိဗ္ဗာန်ရုပ်ပွားတော်(မိုးဟုတ်စေတီမြောက်ဘက်စောင်းတန်း)
- ၉။ ရှင်ပင်သာလျောင်းရုပ်ပွားတော်(ဥသျှစ်လှစေတီကြာသပတေးတန်ဆောင်)
- ၁၀။ ရွှေတန်းပြိုင်ပွဲစာတုရား(ဒိုလ်ချုပ်လမ်း)

[၆] (၆) ငါးဆူခရီး

မြည်တော်အေးစေတီ

BURMESE CLASSIC .COM

ကြီးကတော့ ကြေး သွန်း ရုပ်ပွားတော် မဟာမြတ်မုနိပုံတော် ဖြစ်သည်။ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာတော် လှည့်ထားသည်။ ပရိဝုဏ်ကျယ်ပြန့်ပြီး ခမ်းနားထည်ဝါလှပါသည်။ ဒုတိယ အနေဖြင့် နိုင်ငံအေး ဘုရား ရုပ်ပွားတော်က ဉာဏ်တော် အထူး မြင့်မားသည်။ ဦးစိန်ကတုံးဘုရားဟု လူသိများသည်။

အနုတ္တရမာရဇိန် ဝိပဿနာပညာတော်ကြီး ရုပ်ပွားတော်တော်ကြီး

ရန်ကုန်မြို့တွင် နေထိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်၍ သောင်တုန်းမြို့မှာ ကျဉ်းကျဉ်း ကလေးဖြစ်သည်။ မိမိသွားလိုသော စေတီတော်များလည်း တစ်ဆူနှင့် တစ်ဆူ သိပ်မဝေးလှပါ။ ပေါ်တော်မူ စေတီတော်ရှိရာသို့ ကားလမ်းမပေါက်သဖြင့် ခြေကျင်လျှောက်သွားခဲ့ရသည်။ မိုးဟုတ်စေတီတော်မှ သိပ်မဝေးလှပါ။ ရှေးခေတ် မြားတစ်ပစ် အကွာအဝေးဟု ဆိုသည်။ ယခုခေတ် (၁၅) မိနစ်ခန့် ခြေကျင်လျှောက်ရုံနှင့် ရောက်ပါသည်။

မြို့ပေါ်မှာ မဟုတ်ဘဲ တောစပ်သို့ သွားရ၏။ မိုးဟုတ်စေတီတော်နှင့် ဥသျှစ်လှစေတီတော်တို့ကသာ ထည်ဝါခမ်းနားစွာ ပြုပြင်ထားသည်။ အခြားစေတီတော်(၃)ဆူကတော့ တောဘုရားဟု ဆိုရမည်။ ထူးခြားခမ်းနားစွာ ပြုပြင်ခြင်း မရှိသေးပါ။

ရုပ်ပွားတော်(၅)ဆူတွင် သွန်းဘုရား ၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရောင်

ထို(၂)ဆူလုံး ဘူမိ ဖဿမုဒြာ ဖြစ်သည်။

ရွှေဘုန်းမြင့် မြတ်စွာဘုရားလည်း ဘူမိဖဿမုဒြာပင်ဖြစ်သည်။ ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။ ဘေးနှစ်ဖက်တွင် အင်္ဂတေရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူစီ ရံထားသည်။

အနုတ္တရမာရဇိန် ရုပ်ပွားတော်ကတော့ မိုးဟုတ်စေတီတော် မြောက်ဘက်စောင်းတန်းထိပ် တန်ဆောင်းတစ်ခုအတွင်း ဖူးတွေ့ရသည်။ အဘယလောဘမုနိမုဒြာဟု ယူဆရသည်။ ရှင်ပင်သာလျောင်း ရုပ်ပွားတော်ကို တော့ မြို့လယ်ကားဂိတ်ရှေ့ ဥသျှစ်လှ မဟာစေတီ၏ ကြာသပတေးအရပ်ရင်ပြင်တန်ဆောင်းတွင် ဖူးတွေ့ရသည်။

ထိုစေတီတော်(၅)ဆူနှင့် ရုပ်ပွားတော်(၅)ဆူမှာ အလွယ်တကူ ဖူးမြင်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်သည်။ မြို့ခံ မည်သူ့ကို မဆို မေးမြန်းသိရှိနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်၏

- အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သော အစီအစဉ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။
- ၁။ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဆိုင်ရာ ပြုစုထားစေတီတော်
- ၂။ ပေါ်တော်မူစေတီတော်
- ၃။ မိုးကောင်းစေတီတော်
- ၄။ ဥသျှစ်လှမဟာစေတီတော်
- ၅။ မြည်တော်အေးစေတီတော်
- ၆။ အနုတ္တရမာရဇိန် ဝိပဿနာပညာတော် (မိုးဟုတ်စေတီမြောက်ဘက်စောင်းတန်း)
- ၇။ အတုလဟာရဇိန် သွန်းဘုရားကြီး
- ၈။ ရွှေဘုန်းမြင့်မြတ်စွာဘုရား
- ၉။ ရှင်ပင်သာလျောင်းရုပ်ပွားတော် (ဥသျှစ်လှစေတီကြာသပတေးအရပ်)
- ၁၀။ အနုပညာအောင်တော်မူနိုင်အောင် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကြီး (ဦးစိန်ကတုံးဘုရားစေတီတော်(၅)ဆူတွင် နောက်ဆုံးမှာ “မြည်တော်အေး”ကို တာဘူရုပ်ပွားတော်(၅)ဆူတွင် နောက်ဆုံးမှာ “နိုင်ငံအေး”ကို ထားပါသည်။ ဤ

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

◆ ထွန်းမြင်ရုပ်ပွားတော်

◆ အနုတ္တရာမာဂဂိဋ္ဌရုပ်ပွားတော်

အိမ်ဌာန်ကို “အေးရာအေးကြောင်း အိမ်ဌာန်” ဟု ကျွန်ုပ် အမည်သတ်မှတ်ထားပါသည်။

အိမ်ဌာန်အနေဖြင့် စေတီတော်များ၏ တနင်္လာအရပ်တွင် ထိုင်၍ လည်းကောင်း၊ ရုပ်ပွားတော်များ၏ အောက်နားမှာထိုင်၍ လည်းကောင်း အတိုးချက်ဂါထာတော်ကို (၉)ခေါက် ဖတ်ပွားပူဇော်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၉- ကိုးချက်ဂါထာတော်

- ◆ အစိတ္တံ ဝိစိန္တေတွာ
- ◆ အာတပ္ပံ သုနိဿတိ
- ◆ အသော သေမော လောကေ
- ◆ အာရာဇာတိ ပါကဇော
- ◆ အသတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ
- ◆ အသတိ ဝပ္ပပုတ္တမံ
- ◆ အသတိ မဂ္ဂပုဂ္ဂယု
- ◆ အသတိ ပနတေ နမော။

◆ အသော ပါဠိအာသံထွက်

◆ အစိတ္တံ = အေကစိတ်တံ

ဝိစိန္တေတွာ = ဝိစိန် တစ်တပါ
 ဝေတော = အေကဓိမ်
 သုနိဿတိ = သုနိတ် သတိ

ပါကဇော = ပါကတော
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ = သမ်မာသမ်ဗုတ်ဝံ
 ဝပ္ပပုတ္တမံ = ဝမ်မပုတ်တမ်
 မဂ္ဂပုဂ္ဂယု = မက်ဂပုတ်ဂယ်ယု

အနက်
 ဝေတော၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကို ရှာမှီးသောသူအား။
 ဝေမော၊ နေ့ညမပြတ် ရှာမှီးအပ်သော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဧကရာဇာတိပါကဇော၊ တစ်ဆူတည်းသော တရားမင်းဟူ၍ ထင်ရှားသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကစိတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း စိတ်တစ်ခုကို။ ဝိစိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဧကဓမ္မံ၊ တစ်ခုသော တရားကို။ သုနိဿတိ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်နိုင်တော်မူ၏။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝေတိ၊ ရှာမှီး၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝေတိ၊ ရှာမှီး၏။ ဥဂ္ဂယု၊ မိမိစိတ်ကို ချီးမြှောက်၍။

မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းကို။ ဝေတိ၊ ရှာမှီး၏။ ဝေတိ၊ လမ်းကောင်းကို ရှာမှီးသော။ တေပန၊ သင့်အားကား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

(ဤ-ကိုးချက်ဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီးဦးစံတင့်(မွှေးစရိယ၊ ဝိနယဓရတေ့နိကာယကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ဤအိမ်ဌာန်၏ ကိုယ်တွေ့ အကျိုးထူးမှာ အပူမှန်သမျှ အမြန်ဆုံး အေးစေသည်ဟုသာ ပြောပါရစေ။

[အချို့ စေတီ၊ ရုပ်ပွားများ အကြောင်း သီးခြား ဆောင်းပါးရေးမည်ဖြစ်၍ ဤဆောင်းပါးတွင် ဓာတ်ပုံ (၁၀)ပုံလုံး မထည့်ပေးဘဲ (၆)ပုံသာ ထည့်ပေးလိုက်ခြင်းကို ခွင့်လွှတ်သည်။ ခံ ပေးတော်မူကြပါခင်ဗျား...]

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)
 လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၉

တိမ်ဖြူကမုန်းပင်အား အနီးကပ်ခြင်းရပ်

မြတ် (ဇင်းကျိတ်)

တိမ်ဖြူကမုန်း

၏ အစွမ်း

ယခု စာရေးသူတင်ပြလိုသည့် အကြောင်းအရာမှာ “တိမ်ဖြူ” ကမုန်း အကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ တိမ်ဖြူကမုန်း ၏ အစွမ်းမှာ အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါ များ ကိုက်မိခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

တိမ်ဖြူကမုန်း၏ အစွမ်းထက် ကြောင်းကို စာရှုသူများရှေ့၌ ဓာတ်ပုံ နှင့်တကွ ရေးသားတင်ပြပါမည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်ပတ်ကျော်ခန့်က စာရေးသူ၏ အိမ်မှတီဗွီ စက်ချို့ယွင်း သွားသဖြင့် ဆရာ ကိုဝင်းဗိုလ်အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ကိုဝင်းဗိုလ် အပြင် သွားနေသဖြင့် သူ၏ဇနီးနှင့်သာ အကျိုး အကြောင်း ပြောပြခဲ့၍ ပြန်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်သော်လည်း မျက်စိက ခြေခတ် ၍ စိုက်ပျိုးထားသော အပင်များဆီသို့ ရောက်သွားလေသည်။

‘ဒီအပင်က နန္ဒင်းပင်လား’ ဟု ကိုဝင်းဗိုလ်အမျိုးသမီးအား မေးလိုက်မိ၏။ ထိုအခါ ကိုဝင်းဗိုလ် အမျိုးသမီး က...

‘နန္ဒင်းပင် မဟုတ်ဘူး။ သိချင်ရင် တော့ ဟိုမှာ သူ့သခင်ရှိတယ် မေး ကြည့်ပါလား’

ဟု ပြောသည်။ ကိုဝင်းဗိုလ်ဇနီး ညွှန်ပြရာဆီသို့ စာရေးသူ ကြည့်လိုက်၏။ အသက် ငါးဆယ်ကျော်ခန့် အဒေါ်ကြီးတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ စာရေးသူမှ

ဝါသနာအဟုန်ကြောင့် ယင်းအဒေါ်ကြီး ထံ လျှောက်လာခဲ့လေသည်။ စာရေးသူက အဒေါ်ကြီးထိုင်နေသော ရေခဲရပ်၌...

‘အန်တီ ဟိုရေ့မှာ ခြေခတ်ပြီး စိုက်ထားတဲ့ အပင်က ဘာအပင်လို့ ခေါ်သလဲ။ ခြေခတ်ပြီး စိုက်ထားတယ် ဆိုတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အဆိပ်ဖြစ်နေလို့ပါ’

ထိုအခါ အဒေါ်ကြီးက... ‘အဲဒီအပင်က တိမ်ဖြူကမုန်းခေါ်တယ်။ ရှားပါးတဲ့ ကမုန်းတစ်မျိုး စာရေးသူက...

၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ တိမ်ပြာဂမုန်းတော

‘အဲဒီဂမုန်းပင်က ဘာတွေများ ထူးခြားလို့လဲ အန်တီ’

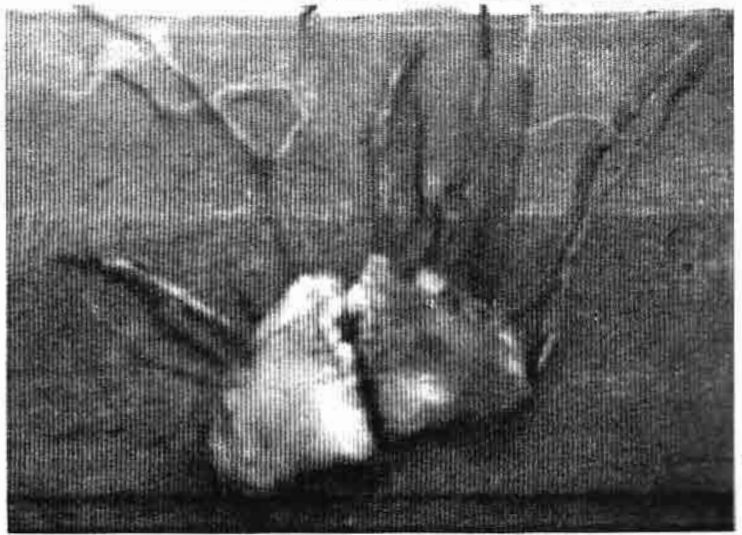
‘ထူးခြားမှုကတော့ အဆိပ်ပြေတယ်။ ပြွေ ကိုက်၊ ကင်းကိုက်၊ ခွေးကိုက် အဆိပ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါအားလုံးရဲ့ အဆိပ်ကို ပြေစေတယ်’ အဒေါ်ကြီး၏ စကားကို စာရေးသူ စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။

စာဖတ် ပရိသတ်အတွက်လည်း ဗဟုသုတရရှိစေရန် အဒေါ်ကြီး သိထားသော တိမ်ပြာဂမုန်းအကြောင်းကို တောင်းပန်၍ ရှင်းပြခိုင်းရပါသည်။

ထိုအခါ အဒေါ်ကြီးမှ အောက်ပါ အတိုင်း ရှင်းပြခဲ့ပေးလေသည်။

‘ဒီဂမုန်းကို စိုက်ထားတာကတော့ အတိုးအတွားတွေ လက်ထက်ကတည်းက ဆိုရပယ်။ မသန်ရှင်းတဲ့ နေရာပျိုးမှာ စိုက်ဖို့ခိုင်လုံးဝကို မရှင်နိုင်ဘူး။

◆ တိမ်ပြာဂမုန်းဥကို ခြံ ရိုက်ထားသောပုံ

ဒီဂမုန်းက ဥကိုသာသုံးရတယ်။ အဒေါ်တို့ ခပ်ငယ်ငယ်တုန်းကဆို ကန်တွေ ပက်တဲ့အခါ ငါးဆင်းဖမ်းရင်း

မကြာခဏ ငါးကျည်းစူးတာတို့ ခံခဲ့ရဖူးတယ်။

ကလေးဘဝ အရွယ်ဆိုတော့ ဦးတာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၁

ပဲပေါ့။ အဲဒီအခါ အဘိုးက ကန်ပေါင် ပေါ်မှထိုင်ပြီး တဟားဟားနဲ့ ရယ်နေ တော့တာပဲ။ နောက်မှ အဒေါ်တို့တွေ ကိုခေါ်ပြီး အဲဒီပင်ရဲ့ဥကို ကိုက်ဝါးခြေ ပြီး ငါးကျည်းစူးတဲ့ နေရာကို အံ့ပေး တယ်။

မကြာပါဘူး အဆိပ်ပြေသွားတယ်။ တစ်စတစ်စနဲ့ လူသိများလာတယ်။ သူက လာတောင်း။ ဟိုကလာတောင်း နဲ့ မျိုးတောင် တုံးမလို ဖြစ်သွားတယ်' အဒေါ်ကြီးက စကားစဖြတ်၍ ဆေးလိပ် တစ်ဖွာ၊ နှစ်ဖွာ ရှူသွင်းလိုက် လေသည်။ ပြီးမှ စကားကို ပြန်ဆက် ပြောသည်။

'ပင်လယ်ငါးခူစူးတာလဲ ကောင်း တယ်။ အဲဒါကတော့ လက်တွေ့ပါပဲ။ ဒါကြောင့် အဒေါ်တို့ အဘိုးအဘွား တွေက ဒီဂမုန်းဥကို ကွင်းဆင်း တော တက် ဆောင်လေ့ရှိပါတယ်'

ဟု စိတ်ရှည်စွာ ရှင်းပြပေးပါသည်။ ထို့နောက် အဒေါ်ကြီးမှ အောက်ပါ အတိုင်း ရှင်းပြပေးပါသည်။

တစ်နေ့နံနက် ခပ်စောစော အဒေါ် ကြီးအိမ်သို့ ရဟန်းတစ်ပါး ကြွရောက် လာပါသည်။ အဖေအမေတို့၏ မိတ် ဆွေဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ထို့နောက် အိမ်ရှေ့တွင် စိုက်ပျိုး ထားသော ဂမုန်းပင်များကို ကြည့်ပြီး 'တိမ်ပြာဂမုန်းပင်တွေပါလား' ဟု ပြောပြီး စကားကို ရပ်လိုက်ပါသည်။ သို့ဖြင့် အဒေါ်ကြီးက...

'တင်ပါ့ဘုရား ဒီဂမုန်းပင်ရဲ့ဥဟာ ကင်းကိုက်၊ ငါးကျည်းစူး အဆိပ် အတော်များများကို နိုင်ပါတယ်'

ဟု ပြောတော့ ဘုန်းကြီးက... 'ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ ဒကာမကြီးရဲ့ ခွေးကိုက်၊ မြွေကိုက်တဲ့ အဆိပ်တွေကို

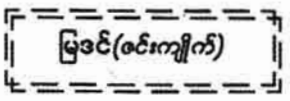
ပါပြေစေတယ်' ဟု ပြောပြီး အဒေါ်ကြီးအား ကုသ နည်းကို ပေးခဲ့ပါသည်။

ကုသနည်းကတော့ ခွေးကိုက်သည် ဖြစ်စေ၊ မြွေကိုက်သည်ဖြစ်စေ ဒဏ်ရာ ကို ရေစင်အောင်ဆေးပြီး ယင်းဥကို သွေး၍ အနာဝ၊ ဘေးနှုတ်ခမ်းတို့ပေါ် ၌ လိမ်းပေးရပါသည်။ ထို့နောက် ယင်းသွေးထားသော ရေကို ကြက်ဥ ပန်းကန်လုံး တစ်လုံးစာတိုက်ပါ။ မကြာမီ အဆိပ်ပြေသွားပါမည်။

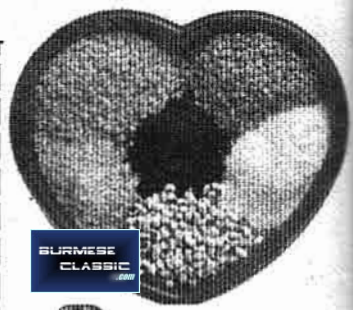
တချို့သော လူတို့မှာ ခွေးကိုက် ထားသည့်ဒဏ်ရာမှာ ကြာမြင့်ထား သော်လည်း ခွေးဆိပ်ကျန်နေသဖြင့် အနာမှာ မကြာခဏ ယားယံပြီး ရောင်လာပါသည်။

ထိုဒဏ်ရာကို ပထမဦးစွာ အသစ် ဖြစ်အောင် ဆွပေးပြီး ထွက်လာသော အဆိပ်သွေးများကို ကုန်အောင် ညှစ် ထုတ်၍ ယင်းဆေးဥကို ဘေးပတ်ချာ လည်လိမ်းပြီး ပန်းကန်တစ်လုံးစာ သောက်သုံးလျှင် အဆိပ်ပြေရုံမက တစ်သက်စာအတွက် ခွေးရှူးပြန်ရောဂါ ကိုပါ ကာကွယ် စိတ်ချရသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် (၇)ရက်သားသမီးတွေ ကို အရေးကြီးလာလျှင် ကယ်တင်ပေး ပါဟု ဘုန်းကြီးမှ မှာကြားခဲ့လေသည်။

စာကြမ်း တိမ်ပြာဂမုန်းမှာ ဆင်တူယိုးမှား အပင်များလည်း ရှိပါသည်။ တိမ်ပြာ ဂမုန်းမှန်လျှင် ဥကို ခွဲကြည့်ရုံဖြင့် အပြာရောင်ဖြစ်နေသည်မှာ တိမ်ပြာ ဂမုန်းအစစ် ဖြစ်ပါသည်။

မျိုးစေ့များ

ကြွက်၊ ပုရစ်ဖော်ခြင်း ကင်းဝေးစေရန်

စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ကိုင်သူတိုင်း ကြွက်၊ ပုရစ်၊ ပိုးမွှား စသော အကောင် များ၏ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ကြုံတွေ့ဖူးပါ လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ဖျက်ဆီးခြင်း ကြုံရ သည့်အခါ ပိုးမွှားအန္တရာယ် ကာကွယ် သုတ်သင်နည်း အမျိုးမျိုးဖြင့် အသုံးပြု လုပ်ကိုင်ကြရသည်။

အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များက အဆိပ် ဆေးဝါးများ သုံးစွဲခြင်းကို ရှောင်ကြဉ် လိုကြ၏။ စာရေးသူ ယခု တင်ပြမည့် နည်းလမ်းမှာ မည်သည့်အဆိပ်ဆေးမှ မသုံးရဘဲ ပိုးမွှားအန္တရာယ် ကင်းဝေး နည်းဖြစ်ပါသည်။

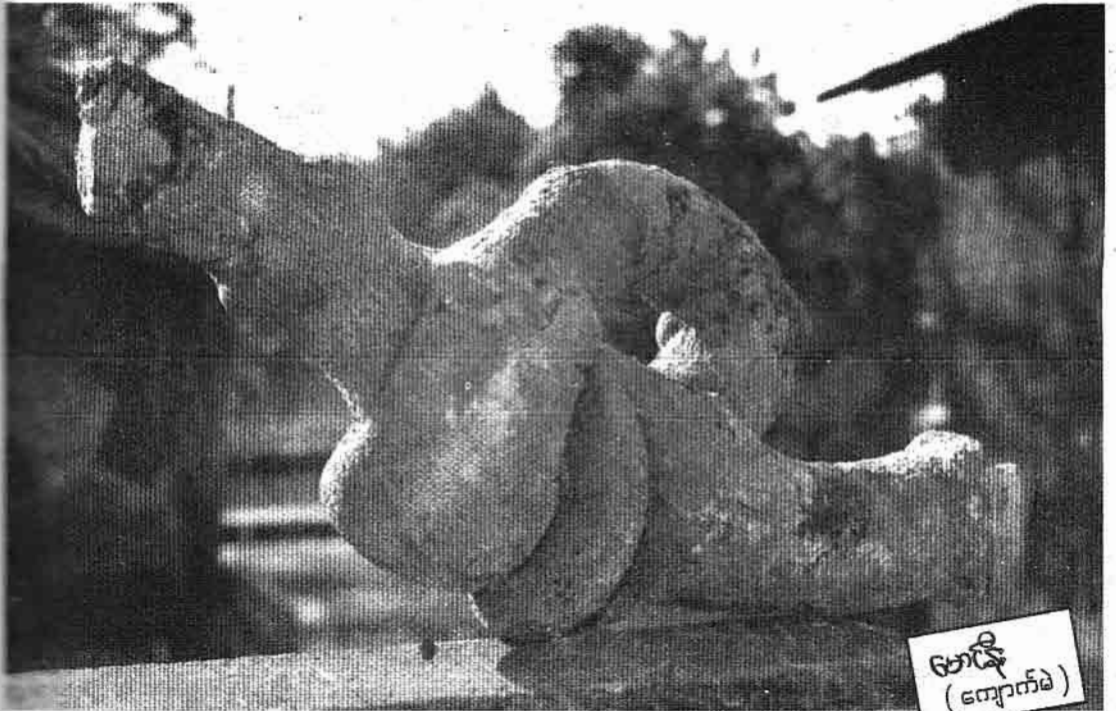
မျိုးစေ့များ မြေချစိုက်ပျိုးပြီး ကြွက်၊ ပုရစ်၊ ပိုးမွှားတို့ ကိုက်ဖော်စားသုံး ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ကာကွယ်ရန် မျိုးစေ့ များကို မစိုက်ပျိုးမီကတည်းက ရေနီဆီ (ဒီဇယ်ဆီလည်း ရပါသည်) နှင့် မျိုးစေ့များအား လူးနယ်လိုက်ပါ။ ရေနီဆီများစွာ သုံးရန်မလိုပါ။ မျိုးစေ့ များတွင် ရေနီဆီနဲ့ စွဲကပ်သွားရုံဆို လျှင် ရပါပြီ။

ထို့နောက် မိမိစိုက်ပျိုးမြေတွင် စိုက်ပျိုးပါက ရေနီဆီနဲ့ကြောင့် အဆိုပါ ပိုးမွှားသတ္တဝါများ၏ အန္တရာယ်မှ ကင်း ဝေးကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

စိုက်ပျိုးတိုင်း အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း ကြပါစေ။

ညွန့်ဝင်း(နတ်တလင်)

www.burmeseclassic.com

မောင့်
(ကျောက်မ)

ကျောက်မမြို့၊ စီးပွားရေး ပန်းချီ
လောက၌ ကမ္ဘာသစ်ပန်းချီဆိုသည်
ဆိုင်ဘုတ်ချိတ်ပြီး နံပါတ်ပြားများနှင့်
ဆည်းဆိုင်၊ အလှပြင်ဆိုင် ဆိုင်းဘုတ်
များကို လှပအောင် ဖန်တီးရေးဆွဲလာ
ခဲ့သော ကိုမျိုးမြင့်ဆိုသူသည် ငယ်ရွယ်
ဆင့်ကတည်းက ယနေ့တိုင် တစ်စိုက်
တစ်မတ် ပန်းချီရေးဆွဲလာသူ ဖြစ်လေ

မြန်မာ့လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး ဝန်ကြီး
ဌာနတွင်လည်း ဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်
ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသူလည်း ဖြစ်လေ၏။
အသက် (၅၇)နှစ်အရွယ်ဖြစ်သည်
(၂-၆-၁၂) စနေနေ့ ည (၈:၀၀)နာရီ
တွင် သူ့မိသားစုနှင့်တကွ သူငယ်ချင်း
များ ဖြစ်ကြသော ကျွန်ုပ်တို့အား ထာဝရ
နိဂုံးသွားခဲ့လေပြီ။ သူကား သက်ဆုံး
မည်ရှာ။

လောကဓမ္မတာအရ လူသည်
သေချီဖြစ်၍ သေဆုံးကြရမည်မှာ
သန်းသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့တော့

နွယ်ဝင်ဈေးလောက်

BURMESE CLASSIC

သိဒ္ဓိရောက်သလော

လွမ်းကျန်ရစ်အောင် လုပ်သွားသည်
နွယ် ရှိလေ၏။

သူမသေမီ (ပုံတွင် ပြထားသည့်)
နွယ်ဝင်ကို ကျွန်ုပ်အား မှတ်မှတ်ရရ
ပေးသွားခဲ့လေ၏။ ကျန်းမာရေး
မကောင်းသည့်ကြားက ပေးသွားခြင်း
ဖြစ်လေ၏။

သူ့ခြင်းအတွင်း အိမ်၏ မြောက်
ဘက်တွင် နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော်
သက်တမ်းရှိသော၊ ပင်စည် ခြေသလုံး
ခန့်ရှိသော၊ ကလေးများ ဒန်းစီးနေကျ
ဖြစ်သော ဈေးတောက်ပင်ကြီးကို ခုတ်
ဖြတ်ရှင်းလင်းရာမှ ဤနွယ်ဝင်ကို
တွေ့ရှိသွားပြီး ဖြတ်တောက်ကာ
သိမ်းဆည်းထားခဲ့လေ၏။

သိမ်းဆည်းထားပြီး (၃)ရက်ပြောက်

နေ၍ သူ့အလုပ်စခန်းရှိရာ မြို့ထဲသို့
ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသောအခါ သူကား
ပက်လက်ကုလားထိုင်၍ ထိုင်လျက်ရှိ
၏။ ညှိုးနွမ်းသော မျက်နှာ၊ လေးလံ
သော အမူအရာနှင့် ဖြစ်လေ၏။ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ နွယ်ဝင်များ
အကြောင်းအား ကျွန်ုပ်ကို ဖြည်းလေး
စွာ မေးမြန်းဆွေးနွေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ လောကီကိစ္စရပ်များ၌
ဝါသနာထုံသော်လည်း သစ်ဖောက်၊
သစ်တံခါး၊ နွယ်ဝင်၊ နွယ်ကွင်းထိုး
စသည့် သိဒ္ဓိရှိနိုင်သော ရုက္ခလောက
အကြောင်းကို များများမသိပါ။ တိတိ
ကျကျ မဖြေနိုင်ခဲ့ပါ။ ယေဘုယျသာ
ပြောနိုင်၏။

ဤသို့ ထူးကဲစွာ ဖြစ်လာခြင်းမှာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျောက် ၁၄၃

သဘာဝ၏ ထူးခြားသော လက်ဆောင် ဟုပင် ထင်မြင်မိပါ၏။ စကားပြောရင်း က သူ့နံ့ဘေးတွင်ရှိသော သမီးလတ် ကို...

‘သဲသဲ... အိမ်ပြန်ပြီး အဖေ သိမ်း ထားတဲ့ ခွေးတောက်နွယ်ဝင်ကို ယူ လာခဲ့’

ဟု ခိုင်းလေ၏။

‘ရှည်နေရင် ဖြတ်ယူလာခဲ့’

ဟု ကျွန်ုပ်က ထပ်ဆင့် ခိုင်းလိုက် ၏။

အိမ်မှာ အလုပ်ခန်းနှင့် မဝေးသော ကြောင့် ဆိုင်ကယ်စီးပြီး ထွက်သွား သော သဲသဲမှာ တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် ခွေးတောက်နွယ်ဝင်ကို ကိုင်လျက် ပြန်ရောက်လာ၏။ ရောက်လျှင်ရောက် ချင်း ဖခင်လက်ထဲသို့ နွယ်ဝင်ကို ထည့် လိုက်၏။

‘ရှည်လို့ ဖြတ်ခဲ့ရသေးတယ်။ လူ မရှိလို့ ကိုယ်တိုင် ဖြတ်ယူလာခဲ့ရတာ’

ဟု ဆိုပြန်လေ၏။ မောသည့် အကြောင်း စောင်းပါးရိပ်ခြည် ဖြေဆို ခြင်းဖြစ်လေ၏။ တူမသဖွယ်ဖြစ်၍ နွဲ့ချင်ဟန်တူ၏။ ကျွန်ုပ်က သူမကို ပြုံးပြ၍...

‘မောရင် သောက်ဖို့ ဟိုမှာ ရေသန့် ဘူးရှိတယ်’

ဟု ရေသန့်ဘူးကို လက်ညှိုးထိုးပြ လိုက်၏။ ပြီးမှ ကိုမျိုးမြင့်ဘက်လှည့် ကာ...

‘ဒီဟာလား ခွေးတောက်နွယ်ဝင် ဆိုတာ’

ဟု မေးလိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ် ဒါပဲ။ ခင်ဗျားအတွက် တမင်သက်သက် သိမ်းထားတာ’

ဟု ဆိုလျက် နွယ်ဝင်ကို ကျွန်ုပ်ထံ သို့ လှမ်းပေးလိုက်၏။

လက်ထဲ ရောက်လာသော နွယ်ဝင်

ကား အစိုဓာတ်ရှိဆဲဖြစ်၍ တော်တော် လေး၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်က တမင် သက်သက် နွယ်ဝင်ဖြစ်အောင် လုပ်ယူ လျှင်ပင် ခက်ခက်ခဲခဲ စဉ်းစဉ်းစားစား လုပ်မှရသည့် ပုံစံမျိုး ဖြစ်၏။

တစ်ကွင်းတည်းကို နှစ်ကြိမ်ဝင်ထား ၏။ သေသေချာချာကြည့်မှ သိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဝင်စားမှုနှင့်အတူ ယူ ထားလိုက်၏။

မည်သို့ ပြုလုပ်ယူမှ အစွမ်းထက် မည်ကိုလည်းမသိ။ မည်သို့ ထားသိုမှ အာနိသင်မပျက် တည်ရှိနေနိုင်မည်ကို လည်း မသိပေ။ သို့သော် ပေကျဲနေ သော မြေနီရောင် ရွှံ့များအား ရေဖြင့် ဆေးကြောပြီး ဗီရိုတစ်လုံးပေါ်တွင် မှတ်မှတ်ရရ တင်ထားလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်အား နွယ်ဝင်ပေးပြီး (၁၀)ရက် ခန့်ကြာသောအခါ ကိုမျိုးမြင့် သေလေ ၏။ သူ ပေးထားရစ်သော နွယ်ဝင်ကား ဗီရိုပေါ်တွင် အခြေမပျက် ယနေ့တိုင် တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်လေ၏။

နွယ်ဝင်ရပြီး နှစ်ပတ်ခန့်ကြာလျှင် တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခု ထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ် လာ၏။ ရရန်ရှိပါသော်လည်း ထစ်ငေါ့ နေသော ငွေကြေးအချို့ ရှေ့ရှေ့ရှုရှု ဝင်လာလေ၏။ ဤကား ကိုယ်တွေ့ တည်း။

တိုက်ဆိုင်မှု သက်သက်လော၊ နွယ်ဝင်၏ တန်ခိုးသိဒ္ဓိလောဟု ကျွန်ုပ် အနေဖြင့် ခွဲခြမ်းဝေဖန်မှု မပြုနိုင်ပါ။

နွယ်ဝင်အကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိ သူများက အကျိုးအကြောင်း ဆီလျော် စွာ ဝိဇ္ဇာနည်းကျ (ဝါ) သိပ္ပံနည်းကျ ရေးသားရှင်းလင်းပေးပါလျှင် ဖတ်ရှု သူတိုင်း အကျိုးများမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

မောင်နိုး (ကျောက်မဲ)

စာ ဇာတ် ဝတ္ထု

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

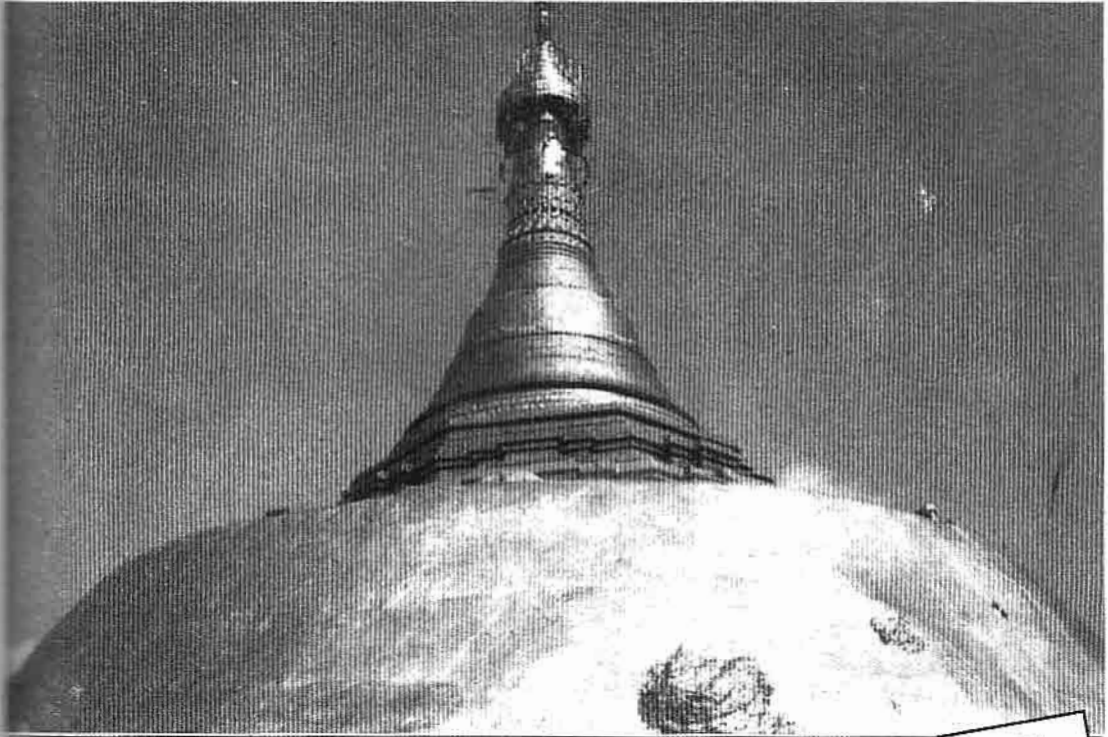
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊

ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့၊

ဖုန်း-၀၀ ၂၄ ၂၂ ၂၄

ကလိန်အောင်ဆုတောင်းပြည့် ဆံတော်ရှင် "ရှင်ဆံတော်စေတီတော်"

မြေဖျော့ 60 (ကျိမငေး)

ထားဝယ် ရှင်ကိုးရှင် စာရင်းဝင် ကလိန်အောင်ဆုတောင်းပြည့်ဆံတော်ရှင်

ရှင်ဆံတော်စေတီတော်

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး အတွင်းရှိ ထားဝယ် ရှင်ကိုးရှင်ဘုရားများသို့ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာမက သုံးကြိမ်ပင် သွားရောက် ဖူးမြော်နိုင်ခဲ့ပြီ ခဲ့ပါသည်။ ထပ်မံ၍လည်း ဖူးမြော် နေကြောင်း ဆုတောင်းနေမိပါ သည်။

ရှင်ကိုးရှင် ဘုရားကိုးဆူပြည့်အောင် ဖူးမြော်ဖို့ခဲယဉ်းကြောင်း ထားဝယ်သူ ထားဝယ်သားများက ပြောလေ့ရှိပါ သည်။ နယ်ခံဒေသခံများပင် ဖူးမြော်ရန် ခဲယဉ်းသော ဤ ရှင်ကိုးရှင်ဘုရားများ သို့ ကျွန်ုပ်တို့သုံးကြိမ်တိုင် ဖူးမြော်ခဲ့ရသည် ဟု ဆိုကြောင်း ကြားရပါသည်။

မှာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဖူးမြော်ခဲ့ရသော ရှင်ကိုးရှင်စေတီ ဘုရားကိုးဆူကို ရေးသားပူဇော်ရန် ကြိုးစားရပြန်ပါ သည်။ သို့မှသာ ဓမ္မဒါနပြုရာ ရောက် မည်ဖြစ်၍ စိကာစဉ်ကာ ရေးသားရပါ ပြီ။

ယခု ရေးသားပူဇော်မည့် ဘုရားမှာ ရှင်ကိုးရှင်စာရင်းတွင် အမှတ်စဉ်အရ အမှတ်(၉) နောက်ဆုံးနေရာတွင် ရှိ သော "ရှင်ဆံတော်" ဟုခေါ်သော ကလိန်အောင် ဆံတော်ရှင်စေတီဘုရား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရှင်ကိုးရှင်စေတီဘုရားများသည်

ရေးနှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ကပင် အထင်ကရ ရှိခဲ့သော ဘုရားများဖြစ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဘာဝနာပွားများသူများ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ရာ သာသနိကစေတီ ဘုရားများလည်း ဖြစ်ပါသည်။

"ရှင်ဆံတော်" ဟု အမည်ရသော ကလိန်အောင်ဆံတော်ရှင်သည် ဆု တောင်းလည်းပြည့်သော ရှင်ဘုရား တစ်ဆူ ဖြစ်ပါသည်။

ထားဝယ်မြို့မှ မြောက်ဘက်အရပ် (၄၇) မိုင်အကွာ ရေး-ထားဝယ်သွား ကားလမ်းနံဘေးရှိ ကလိန်အောင် ရွာ၏ အနောက်ဘက်၊ ထားဝယ်မြို့ ကမ်းနံဘေးတောင်ပေါ်တွင် ကလိန် အနတ္တဗျူဟာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၅

BURMESE CLASSIC .com

ကလိန်အောင်ဆံတော် ရုပ်ပွားတော်

ရှိပါသည်။

ရှေးယခင်အခါက တောင်ပေါ်သို့ ခြေကျင်ခရီး စင်္ကြံလမ်းမှသာ တက်နိုင် သော်လည်း ယခုအခါ ကားလမ်းခရီး ပေါက်နေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ကား ငယ်၊ ကားသေး ဆိုင်ကယ်၊ ထော်လာဂျီ များဖြင့် သက်သာစွာ သွားရောက် ဖူးမြော်နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင် (၁၁)ဝါမြောက် တွင် မြောက်ဥက္ကရာဇ်မှ ဆွမ်းခံတော် မူပြီးအပြန် ဝေဓိဿကတောင်သို့ အရောက် ဂဝံပတေ့ရသေ့၊ ဒုရက နတ်သား၊ ဂန္ဓနတ်ဘီလူးတို့နှင့် ကြုံတွေ့ ပြီး ဖူးမြော်ခြင်းကို ခံယူခဲ့ရ၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ဆံတော်မြတ် တစ်ဆူစီ ပေးသနားခဲ့ရာ သုံးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် “ဝေဓာဝဏ္ဏ တောင်” ကုန်း၌ ရှေးဘုရားသုံးဆူဖြစ် သော ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ

ဘုရားရှင်တို့၏ ဆံတော်မြတ်များရှိရာ ၌ မိမိတို့ ဆံတော်သုံးဆူကိုပါ ဌာပနာ ၍ စေတီတည်ရန် ပျာဒိတ်ထားခဲ့ပါ သည်။

ဘုရားရှင်၏ ပျာဒိတ်တော်အတိုင်း ထို ဝေဓာဝဏ္ဏတောင်ကုန်းတွင် စောက် အတောင်(၄၀)၊ အနံအလျား အံတောင်(၃၀)တူးပြီး ကျောက် အင်္ဂတေတို့ဖြင့် ချောမွေ့စွာပြု၍ ဆံတော်သုံးဆူကို ဌာပနာကာ ဉာဏ် တော်(၁၅)တောင်ရှိ ကျောက်စေတီကို တည်ထားခဲ့၏။

စေတီတော်သည် ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်စေခဲ့သည့်အတွက် “ဆုတောင်း ပြည့်ဆံတော်ရှင်” ဟု ဘွဲ့မည်တွင်ခဲ့ ပါသည်။

ဒုရကတိုင်း အောင်သာဝတီပြည် (ကလိန်အောင်)ကို အုပ်စိုးသော “နရုတိမင်း” (ဒုရကနတ်သားဝင်စား

သူ)သည် ဘဝပဋ္ဌန်းဆက်အရ မူလ ဆံတော်ရှင်စေတီ ဌာပနာတိုက်ထိ ဖွင့်၍ ဆံတော်များကို မင်းနှင့်ပြည်သူ အများ ဖူးမြော်ပြီးနောက် အထူးထူး သော ပစ္စည်းများနှင့်အတူ ပြန်လည်၍ ဌာပနာပိတ်ခဲ့ပြီး စေတီကို မွမ်းမံ သည်ဟုလည်း မှတ်တမ်းများက ဆိုပါ သည်။

- စေတီတော်ကို...
- ❶ သက္ကရာဇ် ၁၉၈ ခုနှစ်တွင် ဝေဓိဿပုထိုး လည်းကောင်း၊
 - ❷ သက္ကရာဇ် ၅၅၈ ခုနှစ်တွင် ဝေဓိဿပုထိုး လည်းကောင်း၊
 - ❸ သက္ကရာဇ် ၈၈၅ ခုနှစ်တွင် နန္ဒိယ(ရှင်) လည်းကောင်း၊
 - ❹ သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ခုနှစ်တွင် အလောင်း တရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျက ကောင်း မင်းအဆက်ဆက် ပြုပြင်ခဲ့ပါ သည်။

www.burmeseclassic.com

ရှင်ဆံတော် သာသနာ့အဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေသည့် ရုပ်ပုံတော်သုံးဆူ

BURMESE CLASSIC

“ဗုဒ္ဓလူရားသွေး၊ တရုတ်ခြေ၊
အောက်ဆီ ဝေါလတ္တံ့၊
အောက်ဆီ၊ ဝေါလတ္တံ့၊ ရှိတော်
မူလအောက်လတ္တံ့.”

ဟူသော တဘောင် ထွက်ခဲ့သော
အပြင် သက္ကရာဇ် ၁၂၈၄ ခုနှစ်တွင်
အထွေထွေဖြင့်၊ မြို့တွင်းရပ် တရုတ်
အပြင်၊ ဝိုးသူဌေး၊ ဦးဂူဂေါဒင်နှင့် ဇနီး
အပြင်သိန်းမေတို့ အရင်းခံပြုပြီး စေတီ
အောက်အား အသစ်ပြုပြင်ကာ သက္ကရာဇ်
၁၂၉၂ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်နေ့တွင်
အောက်တော် တင်လှူခဲ့ပါသည်။

အောက်တော်ကြီးတွင် ရှေးအခါ
အောက်ဆင်းလက်ထက် ဌာပနာတိုက်ကို
အောက်ကာ ဆံတော်မြတ်များ ဖူးမြော်
အောက်ဆံတော်မြတ်များ ဌာပနာ
အောက်ဆင် မင်းနှင့်တကွ မိသားစုများ၊
အောက်ဆေးများ၏ ကိုယ်အလေးချိန်
အောက်ဆူနှင့်အညီ ရွှေဖြင့်သွန်းသော

ရှုပ်ပုံတော်များ
ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာန်၊ ရှင်အာနန္ဒတို့၏ ရွှေကိုယ်
တော်များ၊ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ မယ်
တော်၊ ခမည်းတော်ကိုယ်စား ရွှေကိုယ်
တော်များ၊ အဂ္ဂသာဝကကြီးများ၏
ရွှေကိုယ်တော်များနှင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
သောဘုရားရှင်များ ရွှေပလ္လင်တွင်
သီတင်းသုံးနေပုံ ရွှေကိုယ် ရွှေပလ္လင်
များ...

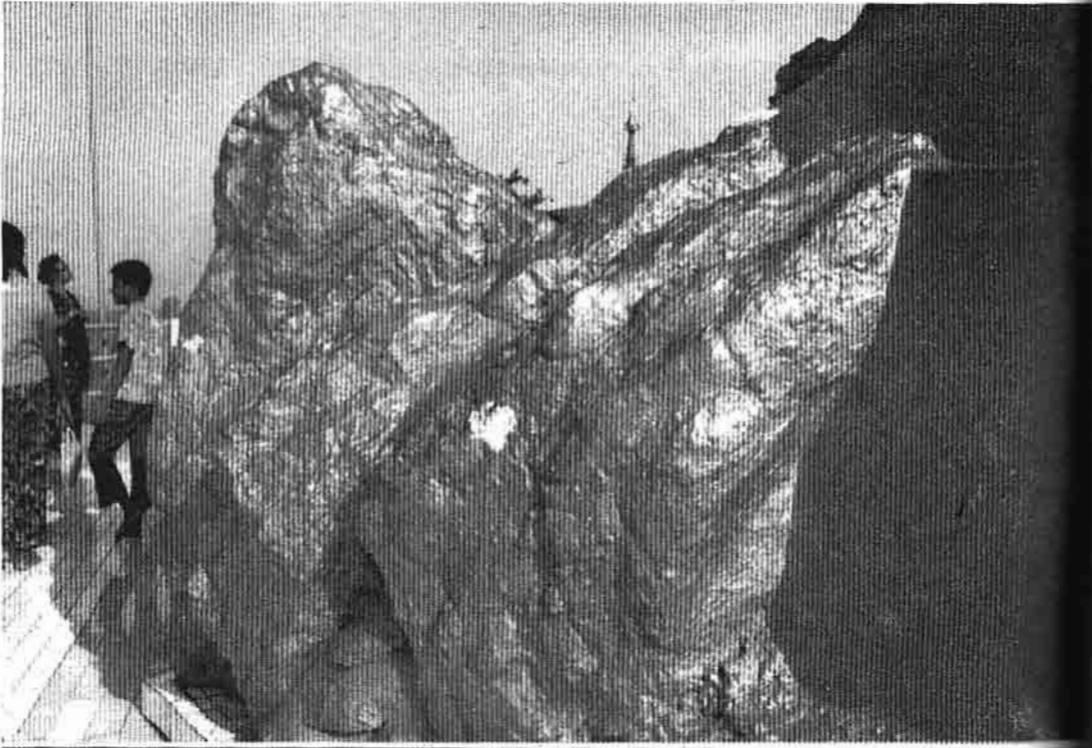
ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အစကြီးကြာ
တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ် ဖြစ်စဉ်တော်
ရွှေကိုယ်တော်ရှုပ်များ၊ ဇာတ်ကြီး
ဆယ်ဘွဲ့လာ ဘုရားလောင်းတို့၏ ရွှေ
ကိုယ်တော်ရှုပ်ပုံများနှင့်အတူ အထူးထူး
သော ဝန်းရံမှုများ၊ ရတနာများဖြင့်
ရွှေစင်ပိဿာချိန် လေးသောင်း၊
ငွေပိဿာချိန် တစ်သိန်းနှစ်သောင်း

တို့ဖြင့် ဌာပနာတော်ပိတ်ကာ စေတီ
တော်ကို ပြုပြင်ခဲ့ဖူး၏။

ထိုသို့သော ကောင်းမှုအကျိုး
ကြောင့် စေတီတော်မြတ်သည် ဆု
တောင်း ပြည့်စုံခဲ့ရုံသာမက စေတီ
တော် ကိန်းဝပ်ရာ ပလ္လင်တော်ဟု ဆို
ရမည့် အောက်ခြေပတ်လည် ပစ္စယာ
တွင် ကျောက်ပွားများ ထွက်ပေါ်လာ
သည်မှာ နှစ်စဉ်ပို၍ ပိုကာ ထွက်ပေါ်
နေသည်ကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။

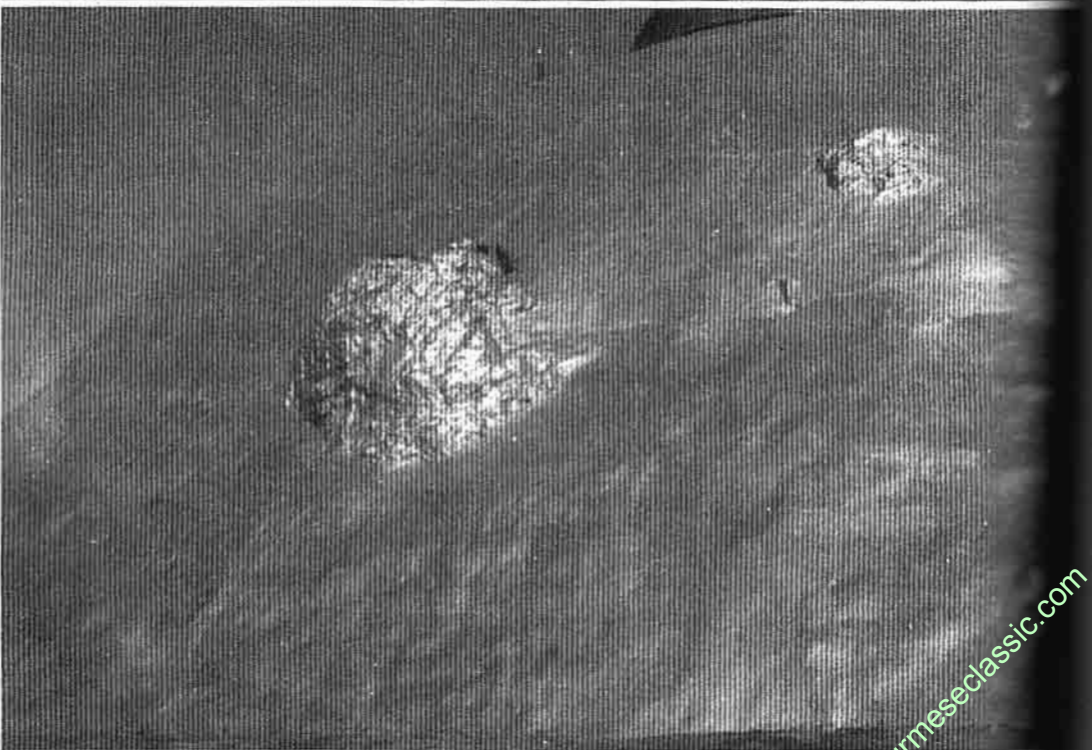
ထို့အပြင် စေတီရံပြင်ပတ်လမ်း၌လည်း
ရှေးယခင် ပွားလာသော ကျောက်ပွားနှင့်
နှောင်းခေတ်အခါကျမှ ပွားလာသော
ကျောက်ပွားများ ဟူ၍ ခွဲခြားကာ ရာဇပတ်
ကာ၌ တလေးတစား ဖွဲ့စည်း ဖော်ပြထားပါ
သည်။

ရေဖြူမြို့နယ် ကလိန်အောင်မြို့တွင်
ဆုတောင်းပြည့် ဆံတော်ရှင်ခေတီ

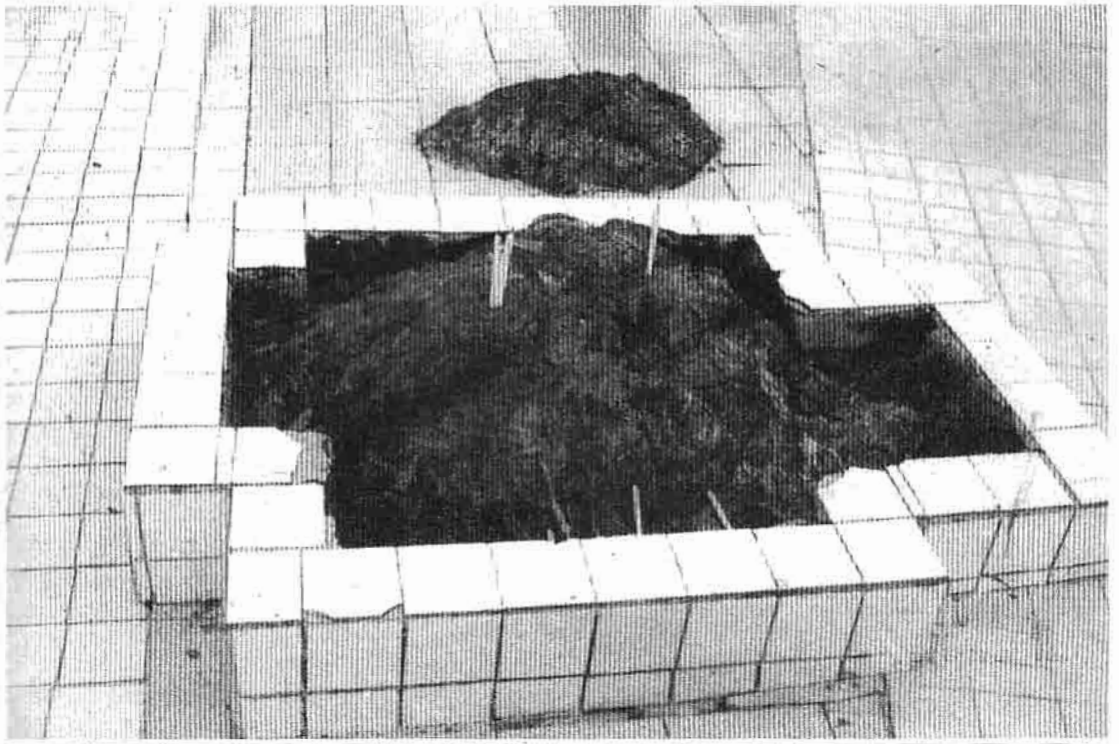

◆ ရှင်သံတော်စတီတော်၏ လုံ့ယတ်တော်မှ တက္ကသိုလ်ကျွန်းများ

◆ ရှင်သံတော်စတီတွင် ထပ်မံထွက်ပေါ်လာသော တက္ကသိုလ်ကျွန်းများ

၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

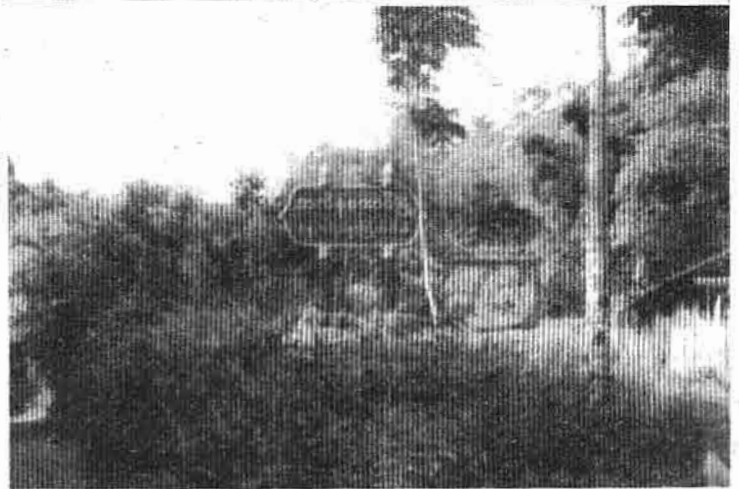
◆ ရှင်သံတော်ထေရီ ရုပ်ပြည့်ရှိ ကျောက်ပွားကြီးများ

မြတ်အဖြစ် ဘုရားဖူးများ အချိန်အခါ မလပ်စည်ကားနေပြီး ဘုရားပွဲတော်ကို နှစ်စဉ်မပျက် တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပ လျက်ရှိပါသည်။

ထိုဘုရားပွဲရက်များတွင် ရှင်ကိုးရှင် စာရင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် ဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကြီးသည် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် ကွန်မြူးတတ်သည်ကို လည်း ဘုရားဖူးလာ အများပြည်သူများ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

စေတီတော်ကြီးတွင် ခေတ် အဆက်ဆက် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းခဲ့သော စေတနာရှင် အလှူရှင်များ၏ ဒါနစွမ်း အားကြောင့် စည်ပင်သော သာသနိက နယ်မြေ ဖြစ်ခဲ့ရုံသာမက ကျောင်းကန် ဇရပ်များ၊ ဘုရားဖူးများ၊ နားနေဆောင် များနှင့် အတင့်အတယ်နှင့် သာယာ စည်ပင်နေပါသည်။

◆ ရှင်သံတော် တည်ရှိကိန်းဝန်နာသာ ကလိယံအောင်မြို့နယ်

ဒေသခံ ရှင်ရဟန်း ဥပါသကာများ နှင့်အတူ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် လျက် ရှိသောကြောင့် ပိုမိုစည်ကား တိုးတက်လာသည်ကိုလည်း နှစ်စဉ် ရောက်နေသော ကျွန်ုပ် ဖူးတွေ့သိမြင် နေရပါသည်။

စေတီတော်တွင် ဆတက်ထမ်းပိုး တိုး၍တိုးကာ ပွားများလာသော ကျောက်ပွားများကိုလည်း မှတ်တမ်း တင်ဓာတ်ပုံ ရိုက်ခဲ့မိပါသည်။ ကုသိုလ် ထူး အကျိုးပေးလျှင်ဖြင့် ထပ်မံ နေ့စဉ် ရဦးမည့်အခါ မည်မျှ တိုးပွားလာဦး

www.burmeseclassic.com

◆ ရှင်သံဃာဘဝတီဆာန်သို့ တောင်တက်ဆီကစာမုန့်ဦး

◆ ရှင်သံဃာဘဝတီရုပ်ပြင် အတက်မုန့်ဦး

မည်နည်း ဆိုသည်ကို သိချင်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထားဝယ် ရှင်ကိုးရှင်ဘုရားဖူးခရီးကို သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ဖူးမြော်နိုင်ရန် ပံ့ပိုးကူညီသော မောင်ငယ် ဦးမျိုးကြီး၊ ဒေါ်အေးမြနိုင် (သုခမိန်ဘုရားဖူးလုပ်ငန်း)အား လည်းကောင်း၊ ညီမငယ် ဒေါ်မိုးသူဇာလွင်အားလည်းကောင်း ကျေးဇူးအထူး တင်ရပါကြောင်း ကျေးဇူးစကား ဆိုရပါသည်။

မြဲမဇ္ဈဝေ(ကျမဝေ)

မူကြမ်းမူ

- ၁။ ဆုတောင်းပြည့် ဆံတော်ရှင် (ရှင်ဆံတော်)ဘုရားသခိုင်း။
- ၂။ စာရေးသူ၏ ထားဝယ်ရှင်ကိုးရှင် ဘုရားဖူးခရီးမှတ်တမ်းများ (၁၁.၁.၂၀၁၀ / ၂၀၁၁ / ၂၀၁၂)။

၁၅၀ နှစ်ပြည့်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၁၅၂)မှ အဆက်

ကျောင်းအဝင်ဝတွင် ဖိနပ်ချွတ်နေစဉ် နောက်မှနေ၍ "ဆရာကြီး မန္တလေးကို ပြောင်းရဦး" ဟူ၍ လှမ်းပြောသံကို ကြားရပါသည်။

နောက်လှည့်ကြည့်တော့ တစ်ဦး တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရပါ။ မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သိရှိခဲ့ပါတော့သည်။

ဘုန်းကြီး ပင့်ပြီးနောက် ကျော့ကာ လမ်းမပေါ်ရှိ ထိုင်နေကျ စည်းစိမ်ရုံ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လက်ဖက်ရည်သောက်နေစဉ် ကျောက်သည် တက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရပြီဖြစ်ကြောင်း ဖုန်းဆက်တင် ဝင်လာပါတော့သည်။

ယခု ကျွန်တော်အလှည့်မှာတော့ မန္တလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပါပြီ။ (ကျောက်သည်တက္ကသိုလ် စစ်ကိုင်း တက္ကသိုလ်များကိုလည်း မန္တလေးနယ်မြေဟု သတ်မှတ်ထားပါသည်။)

အထူးသဖြင့် မိမိ၏ မိသားစုနှင့် ခွဲခွာနေကြရသော ဆရာ/မများ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြပါ။ ရက်ဆက်အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ကြပါ။ အဖြစ်နိုင်ဆုံး မိမိပြောင်းရွှေ့လိုသော တက္ကသိုလ်သို့ ဆုတောင်းပါ။ မိမိ၏အဓိဋ္ဌာန် မှန်ကန်မှုကြောင့် ဆုတောင်းပြည့်ဝမှာ ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။ (၄၇)ဆု တည်မိပြီး မန္တလေး ပြောင်းခဲ့ရပါပြီ။ ခွဲခွာနေရသော မိသားစုတိုင်း ဤ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် အမြန်ဆုံး ပြန်လည်ပေါင်းစည်းနိုင်ကြပါစေ။ ကံကောင်းပြီး ရင်း ကံကောင်းနိုင်ကြပါစေ။ မိမိ၏ဆန္ဒများ လိုအပ်တိုင်း ပြည့်ဝကြပါစေ။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

ဒေါက်တာ မောင်မောင်သန်း
(ပထဝီဝင်၊ ဝါမောက္ခ/၄၁၄၅)

ရည်မှန်းနေရာ

ပြောင်းရွှေ့ရန်

ပြုပါအစီဌာန်

ဒေါက်တာ မောင်မောင်လွန်း
(ဝထာပီဝင်၊ ပါမောက္ခ/ဌာနမှူး)

တက္ကသိုလ်နှင့် ဒီဂရီကောလိပ်များတွင် ပညာသင်နှစ်များ ခွဲရာ၌ ဒီဂရီဘာလမှ မတ်လအထိ စုစုပေါင်း (၄) လအား ပထမပညာသင်ကာလ၊ ဧပြီလနှင့် မေလများတွင် (၂)လကျောင်း မိတ်ပြီး ဇွန်လမှ စက်တင်ဘာလအထိ (၄)လကို ဒုတိယပညာသင်ကာလဟု သတ်မှတ်ပါသည်။ အောက်တိုဘာလနှင့် နိုဝင်ဘာလများတွင် (၂)လကျောင်းပိတ်ပါသည်။ ယင်း(၂)လတွင် အဝေးသင်တက္ကသိုလ်အတွက် ဆက်လက်သင်ရပါသည်။

ဒုတိယပညာသင်နှစ် ကုန်ခါနီးတိုင်း တက္ကသိုလ်ဆရာ/ဆရာမများ လောကတွင် ပြောင်းရွှေ့မိန့် ထွက်လေ့ရှိပါသည်။ မူလနေရာမှ အဝေးတစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့မိန့် ထွက်လာမည်ကို နှိပ်စပ်ပုန်နေတတ်ကြပါသည်။

ဆရာကြီး နယ်တက္ကသိုလ် ဒီဂရီဆာလိပ်တွေမှာ Transferတွေ ခင်ခိုင်ပြီလို့ ကြားနေရတယ်။ နယ်က ဆင်သာမယ့် ကထိက ဆရာ/မကလဲ (၁၃)ယောက်၊ မန္တလေးဝန်းကျင်မှာ နီးကလဲ (၁၄)ယောက်ဆိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့တော့ ပါပြီထင်တယ် ဆရာကြီးရယ်

ဟု ဆိုလာကြပါသည်။
ကိုယ့်အလှည့်ကျတော့လဲ မနဲ့
မင်းမယူမိ စပ်ကြားတော့

ပြောင်းရွှေ့ခြင်း သံသရာ လည်နေဦးမှာပါ'

ဟု ဖြေသိမ့်ပေးလိုက်ရင်း ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာနတွင် မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းဟူ၍ (၂)ခုရှိပါသည်။ အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာန (မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း)၏ လက်အောက်တွင် တစ်နှစ်သာ ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းရသော တက္ကသိုလ်များ ရှိခဲ့ပါသည်။

ကလေးတက္ကသိုလ်၊ မြစ်ကြီးနားတက္ကသိုလ်၊ ဗန်းမော်တက္ကသိုလ်၊ ကျိုင်းတုံတက္ကသိုလ်၊ ဖင်လုံတက္ကသိုလ်၊ လျှိုင်ကော်တက္ကသိုလ်နှင့် မိုးညှင်းဒီဂရီကောလိပ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နှစ်အမှုထမ်းပြီးပါက မိမိ ပြောင်းရွှေ့လိုသော တက္ကသိုလ်များသို့ Transfer ပြန်တင်ရပါသည်။

ဒေသခံ ဆရာ/မများမှာ မတင်ကြပါ။ မန္တလေးဝန်းကျင်ရှိ ဆရာ/မများမှာ မန္တလေးတက္ကသိုလ်၊ ရတနာပုံတက္ကသိုလ်၊ အဝေးသင်တက္ကသိုလ်၊ နိုင်ငံခြားဘာသာတက္ကသိုလ်၊ ကျောက်ဆည်တက္ကသိုလ်၊ စစ်ကိုင်းတက္ကသိုလ်နှင့် စစ်ကိုင်းပညာရေးတက္ကသိုလ်များသို့ တင်လေ့ရှိပါသည်။ မိသားစုနှင့် ပေါင်းစည်းနေထိုင်ရန်၊

သက်ကြီးရွယ်အို မိဘများအား ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန်၊ ပညာဆက်လက်သင်ကြားရန် စသည်ဖြင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ တင်လေ့ရှိကြပါသည်။
'မူလနေရာ ပြန်ပြီးပြောင်းရတော့ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းတွေနဲ့ ပြန်ဆုံရတာပေါ့ကွာ။ နေရာသစ်ပြောင်းရတော့လဲ မိတ်သစ်ဆွေသစ်တွေနဲ့ အတွေ့အကြုံသစ်တွေ ရတာပေါ့ကွာ' ဟု ဖြေသိမ့်စကား ပြောမိရာ...
'သစ် သစ်နိုင်လွန်းပါတယ် ဆရာကြီးရယ်'

ဟု တုံ့ပြန်ကြပါသည်။
ယခု တင်ပြမည့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို ပါမောက္ခ/ဌာနမှူးအဖြစ် စတင်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော လျှိုင်ကော်တက္ကသိုလ် ရောက်မှသာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ နယ်များတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါက အချိန်ပိုများစွာ ရလာပါသည်။

ပိုနေသော အချိန်များအား အခြားနည်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် အပန်းဖြေပါက ပျင်းပျော်၊ ပျက်၊ ပြေး ဘဝဖြင့် ကုန်သွားမည့်အစား ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို ကျင့်ကြံကြိုးစားအားထုတ်ပါက ပိုမို၍ အကျိုးရှိပါကြောင်း ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လိုတိုင်းပြည့်စေတီကို

ပုတီးစိပ်၍ တည်ခြင်း

၁၈။ သတ္တုတူဇာတ်	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁၉။ အနာရဏဇာတ်	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁၆။ ပု-ဒိ-အာ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁၅။ အနတ္တ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁၄။ ဒုက္ခ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁၃။ အနိစ္စ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁၂။ ဘဂဝိ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁၀။ ဗုဒ္ဓေါ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁၀။ သတ္တာဒေဝနုဿာနံ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၉။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၈။ လောကဝိဒူ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၇။ သုဂတော	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၆။ ဝိဂ္ဂာစရဏသပ္ပန္နော	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၅။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၄။ အရဟံ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၃။ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ	(၉)ပတ်စိပ်ပါ။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် အဆင့်ဆင့်များ

- ၁။ အချိန်ရွေးပါ။ **(အိပ်ရာဝင်ခါနီး ရွေးခဲ့ပါသည်။)**
- ၂။ နေရာရွေးပါ။ **(ဝန်ထမ်းဖြစ်နေ၍ နေရာများနိုင်ပါသည်။)**
- ၃။ သမ္မာဒေဝ နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့အား ပင့်ဖိတ်ပါ။
- ၄။ မြတ်စွာဘုရားအား ပန်း၊ ဆီမီး၊ သောက်တော်ရေ ကပ်လှူပါ။
- ၅။ ငါးပါးသီလ ခံယူပါ။
- ၆။ မေတ္တသုတ် ရွတ်ပါ။
- ၇။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ မေတ္တာပို့ပါ။
- ၈။ အဓိဋ္ဌာန်ကိုတစ်ရက်လျှင် တစ်ဆင့် နှုန်းထားပါ။ **“ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ”** ဟု ရွတ်ပြီး ပုတီးတစ်လုံးချပါ။ တစ်ပတ်ပြည့်တိုင်း **“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ**

၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမ္ဗုဒ္ဓဿ”။ **“နမောတေ ဗုဒ္ဓ မဟာဝီရ”** ဟူ၍ ရွတ်ပါ။ ပုတီး (၉)ပတ်ပြည့်အောင် စိပ်ပါ။

၉။ တစ်ရက်လျှင် တစ်ဆင့်နှုန်းတည်ပါ။ (၁၈)ရက်ပြည့်လျှင် စေတီ တစ်ဆူတည်ပြီး ဖြစ်ပါမည်။ ရက်ပျက်သွားပါက အဆင့်(၁)မှ ပြန်စရပါမည်။

၁၀။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး(၉)ပတ် ပြည့်သွားပါက ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသော ကုသိုလ်များကို (၃၁)ဘုံသို့ အမျှဝေပါ။ သမ္မာဒေဝ နတ်များကိုလည်း တိုင်တည်၍ သက်သေပြပါ။

၁၁။ **“အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် တပည့်တော်သည် (...)** တက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား” ဟူ၍ ဆုတောင်းပါ။ ကွင်းအတွင်း ပြောင်းရွှေ့လိုသော တက္ကသိုလ်၏ နာမည်ကို ထည့်ပါ။ ရက်ဆက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။ (၉)ဆူ တည်ပြီးပါက သိသာထင်ရှားလာပါမည်။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါက အထုံ ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ အဓိဋ္ဌာန် မဝင်ဘဲ မအိပ်ဘူးဆိုသော အဆင့်သို့ ရောက်လာပါလိမ့်မည်။ ပြောင်းရွှေ့မိန့် ထွက်ခွာခါနီးတွင် နိမိတ်များ ထင်လာပါသည်။

လျှင်ကော်တက္ကသိုလ်တွင် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နေစဉ် ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ အိမ်ဝင်းအတွင်းသို့ မြင်းများ ဝင်ရောက် မြက်စားနေပါသည်။ ပြန်လည် မောင်းထုတ်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ညပိုင်းရောက်တော့ **“မြင်းခြံဒီဂရီကောလိပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရကြောင်း”** ဖုန်းသတင်း ဝင်လာပါတော့သည်။

ပြောင်းရွှေ့လိုသော တက္ကသိုလ်ကို ဆုတောင်းရာ၌ ဖြစ်နိုင်သော

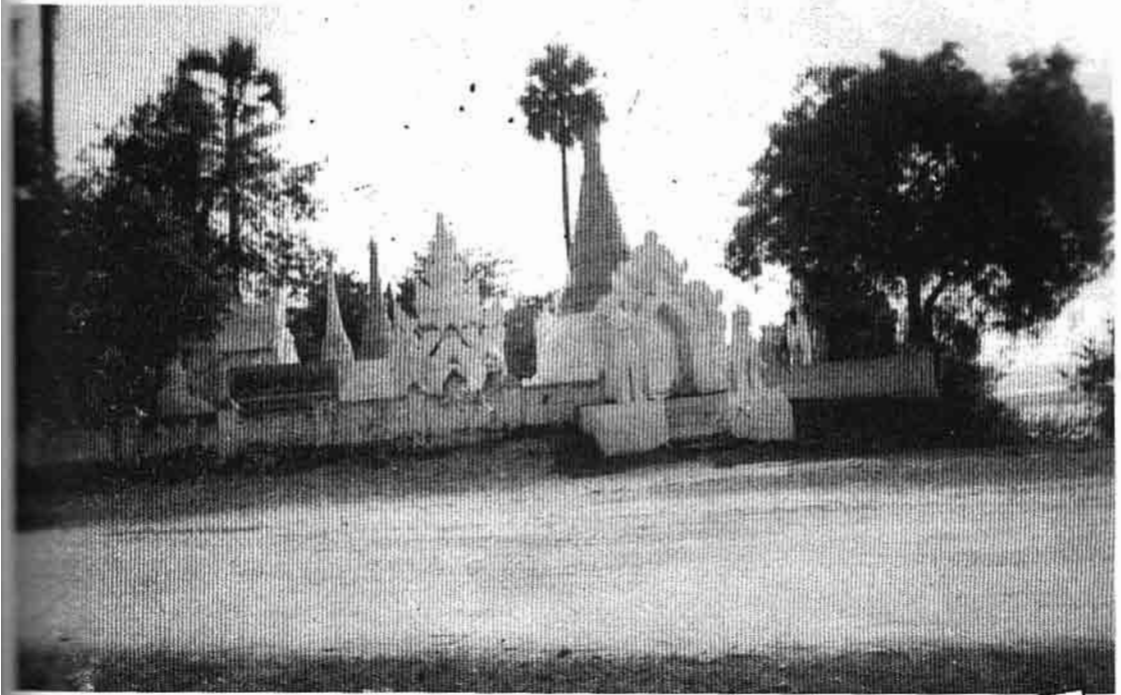
တက္ကသိုလ်ကို ဆုတောင်းရန်လည်း လိုပါသည်။ **“ကိုယ့်ထက် ဝါကြီးသော ဆရာ/မကြီးများ ရှိနေပါလျက် ပြောင်းရွှေ့လိုပါသည်ဟု ဆုတောင်းပါက မဖြစ်နိုင်ပါကြောင်း”** ကြိုတင် အသိပေးထားပါသည်။

မြင်းခြံဒီဂရီကောလိပ်တွင် အမှုထမ်း စဉ်ကလည်း မိမိရည်မှန်းရာ မရောက်သေးသဖြင့် ဆက်လက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ မန္တလေးနှင့် ရတနာပုံ တက္ကသိုလ်များတွင် စီနီယာဆရာမကြီးများ ရှိနေသဖြင့် ဆုမတောင်းခဲ့ပါ။

Transfer Order ထွက်ခွာခါနီးအချိန်တွင် အိပ်မက် မက်ခဲ့ပါသည်။ မာဇေဂျစ်ကားအစိမ်းဖြင့် ဗောဓိတစ်ထောင် ရှိ လျောင်းတော်မူနှင့် ရပ်တော်မူ မြတ်စွာဘုရားအား မိသားစုနှင့် အတူ ဖူးမြော်ရကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

Transfer Order ထွက်ရာတွင် မုံရွာ တက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်းရပါသည်။ မာဇေဂျစ်ကား အစိမ်းရောင်ပင် ရင်ပိသည်။ မာဇေဂျစ်ကားတွင် အစိမ်းရောင်နှင့် အပြာရောင်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ မုံရွာတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် စီနီယာဆရာမကြီးများ အသီးသီး အငြိမ်းစားယူသွားကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်ရန် အချိန်ကောင်း အခါကောင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဆဲဖြစ်ပါသည်။ ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ဝါလဆန်း (၁၄)ရက် ကြာသပတေး (၁၄.၇.၂၀၁၁) ညပိုင်းတွင် မုံရွာ ကျောက္ကာလမ်းမကြီးဘေးရှိ အုတ်တောရ စာသင်တိုက်သို့ မနက်မီ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ သီလပွဲအတွင်း သွားရောက်လျှောက်ထားရာ ဘုန်း

ကင်းရွာမှ သုသာန်စေတီများ

မကွေးမြို့

မကွေးမြို့က

ကင်းရွာများ

ကင်းတံတား

နှင့် ထူးဆန်းသော ဘီလူးညီနောင်

မကွေးမြို့သို့ ရောက်ဖူးကြသော ဤတွင်းပြည်ပ ဧည့်သည်များသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော မြို့ဟောင်းသမိုင်းဝင် မြသလွန်စေတီ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြမည်ဟု ကြည်ကြပါသည်။

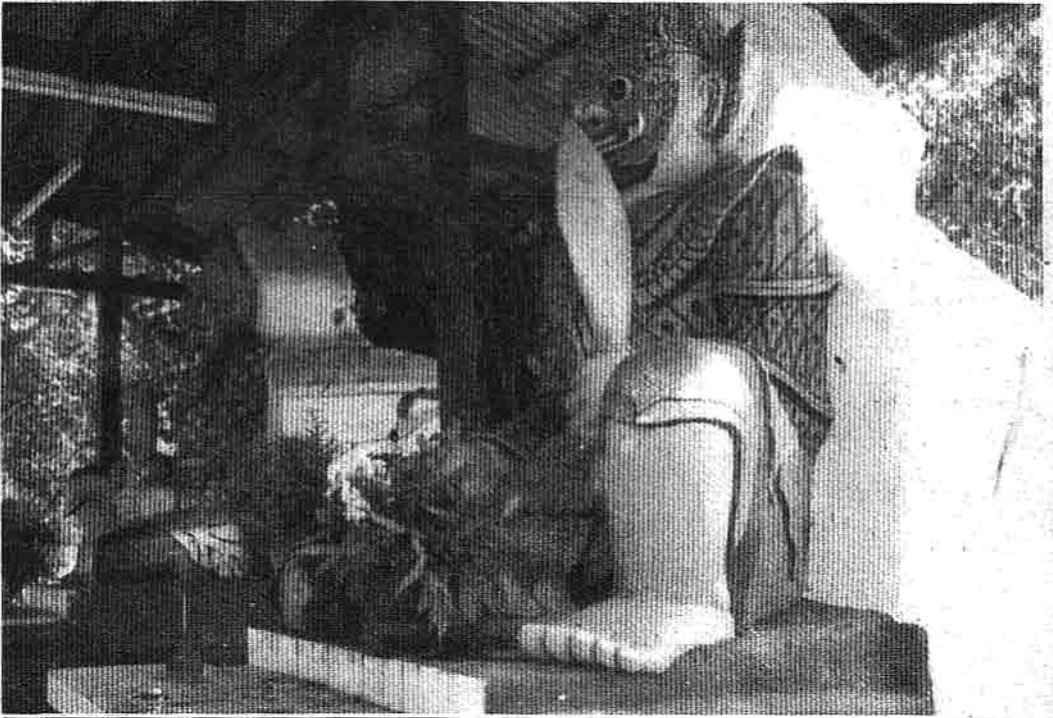
သို့သော် မကွေးမြို့၏ တောင်ဘက် အနီး မြို့နယ်နိမိတ်နှင့် တစ်ဝိုင်းခန့် မြသလွန်သမိုင်းနှင့် ဆက်စပ်နေ သော နေရာများ၊ ရှေးဟောင်းစေတီ မြို့ကျောင်းကန်ရေပျံများနှင့် မြသလွန်ကြည့်ရှုသင့်သော နေရာများ မြသလွန်ကို ခရီးသွားများ သိနည်း ကြပါသည်။

ဤနေရာများသည် ခရီးသွားလမ်း မြသလွန်တွင် မပါ။ မြေပုံအညွှန်းတွင် မြသလွန်သို့ သွားသော သို့သော် စကားပုံတစ်ခု ရှိပါ သည်။ ထို့ကြောင့် မကွေးမြို့နယ်၏

လူသိနည်းပြီး အလွန် တန်ဖိုးရှိသော လေ့လာကြည့်ရှုသင့်သည့် နေရာအချို့ ကို ရေးသားတင်ပြသွားပါမည်။

မကွေးမြို့၏တောင်ဘက် တစ်ဝိုင်း ခန့်အကွာတွင် ကင်း၊ ကျောက်ကုန်း၊ အုတ်ဖို၊ မြင်းခင်းဆိုသော ကျေးရွာ များရှိသည်။ ကင်းရွာသည် မကွေး နယ်နိမိတ်နှင့် ချောင်းကလေးတစ်ခု သာ ခြားသည်။ ထိုချောင်း၏ အမည် မှာ ရှေးလူကြီးများအခေါ် ဇွေချောင်း

ဟု သိရ၏။ ထိုဇွေချောင်းပေါ်၌ မကွေးနှင့် ကင်းရွာကို ဆက်သွယ်ထားသော သစ်သားတံတားကလေးတစ်ခု ရှိ၏။ တံတားအရှည် ပေ(၂၀)ခန့်သာရှိသည်။ တံတားသက်တမ်းမှာ နှစ်ပေါင်း(၁၅၀) ကျော်ပြီး ယခုအခါ မကွေးမြို့ သာယာ လှပရေးအတွက် ကမ်းနားလမ်း ဖောက် လိုက်သောအခါ ထိုကင်းတံတား ကလေးသည် သစ်သားတံတားကလေး

ဘီလူးညီနောင်

မှ အုတ်ကွန်ကရစ်အသွင် ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

ကင်းရွာနှင့် ကင်းတံတားသည် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းစပ်တွင် ရှိသည်။ ကင်းရွာသည် ရှေးအခါက အိမ်ခြေ(၁၀၀)ခန့် ရှိပါသည်။ ကုန်းဘောင်ခေတ်၊ မြန်မာဘုရင်၏ စစ်သည်များ ကင်းစခန်းချဖူးပြီး နောင်အခါ ကျေးရွာတစ်ရွာ ဖြစ်လာသောအခါ ကင်းရွာဟု အမည်တွင်လာကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။

ကင်းတံတားအနီးတွင် ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ၏။ ထိုညောင်ပင်အောက်တွင် သန်လျက်ကိုင်းဘီလူးညီနောင် ရုပ်တုကြီးများ တွေ့ရ၏။ အလွန်ကြီးမားခဲ့သည်လှပါသည်။

ထိုဘီလူးညီနောင်မှာ မြသလွန်စေတီ၏ ဘုရားဒါယကာများ ဖြစ်ကြသော ဘောကြွယ်နှင့်ဘောသော ဖြစ်ပါသည်။ မကွေးမြို့သည် ဘီလူးတည်

သောမြို့ဟု ရှေးလူကြီးသူမများက ယုံကြည်ကြသည်။

ဘီလူးညီနောင်ရုပ်တုနှင့်

ပတ်သက်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု

ထိုဘီလူးညီနောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကင်းရွာဇာတိ၊ အဘဦးသိန်းဇံ(ယခု ကွယ်လွန်)ထံမှ ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်က ကင်းရွာထိပ် ကင်းတံတားအနီးတွင် ဂျပန်ကင်ပေတိုင်စခန်းတစ်ခု ရှိခဲ့၏။ ထိုအချိန်က ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင် တောချုံများ ထူထပ်စွာ ပေါက်လျက် ဘီလူးညီနောင်ရုပ်တုများကို ဖုံးအုပ်ပြီး ပျောက်ကွယ်နေခြင်းကြောင့် မည်သူမှ ဘီလူးညီနောင်ရှိမှန်း မသိခဲ့ကြပေ။

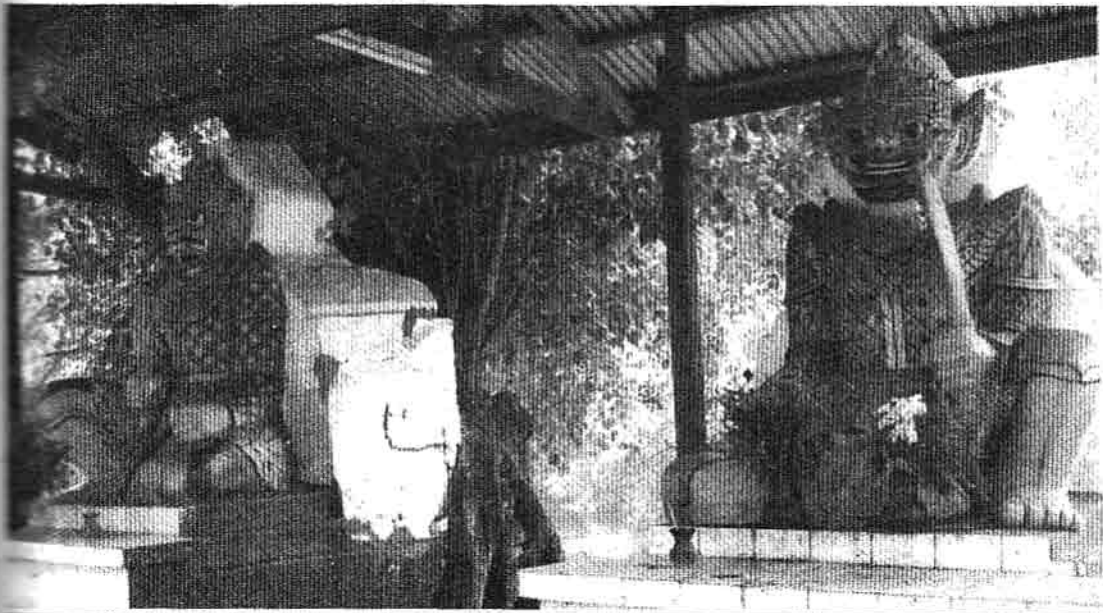
ထိုအချိန်က ထိုနေရာသည်

တကယ့် စိမ့်ကြီး၊ မြိုင်ကြီး၊ ဂနိုင်းကြီး၊ သဖွယ် ကျေးငှက်သာရကာများ အသံကို ကြားနေရ၏။ ဘီလူးညီနောင်ရုပ်တုအနီးတွင် အလွန် ကြီးမားသော ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ၏။ အထိအာဝါသ ကောင်းလှ၏။

ဂျပန်များသည် ထိုညောင်ပင်အောက်၌ အညစ်အကြေးစွန့်ကြဲစားသောက်၊ ဝက်သတ်ကြ၏။ လူများသည် ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်ကြ၏။ အရက်သောက်စားဖူးယစ်လျက် ရုန်းရင်းကြီးတစ်ခုသော စကားများ အော်ဟစ်ပြောဆိုကြ၏။ အခြား မဖွယ်မရာများလည်း ပြုကျင့်ကြ၏။

တစ်ခုသော မိုးရာသီ၏ ညတစ်ည သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ဧရာဝတီမြစ်သည် လှိုင်းလုံးကြီး ထကြွကာ အောက်ကြီး အော်ဟစ်ဆူညံလျက် ကမ်းသို့ အလုံးအရင်းနှင့် တက်လာ

www.burmeseclassic.com

• ဘီလူးညီနောင် တာကြွယ် တာသော

ဆက်ဆံကင်ပေတိုင် ကင်းစခန်းတစ်ခု
ထိမ်းမျိုး၍ အားလုံးကို မြစ်ထဲဆွဲခေါ်
ချားခဲ့၏။

သို့သော် ကမ်းနှင့်နီးသော ကျေးရွာ
သားများ၏ အိမ်များမှာ ကျန်ခဲ့၏။
ဘာသာများ အိပ်မောကျနေသဖြင့်
အိပ်မောအပျက်ကို မသိလိုက်ရ။ နံနက်
အထင်းသောအခါ ဖက်ဆစ်ကင်ပေတိုင်
အနီးတစ်ခုလုံး မတွေ့ရတော့ ထိုစဉ်က
ဆက်ဆံများသည် ဘာသာတရားကို
သေးစားမှုမရှိ။

ရက်စက်ယုတ်မာပြီး ညစ်ညမ်း
သော အပြုအမူများကြောင့် ဘီလူး
ညီနောင်က ဒဏ်ခတ်အပြစ်ပေးလိုက်
ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ဘာသာတရားကို
သေးစားသော ကျေးရွာသူ ကျေးရွာ
သားများက ထင်မြင်ယူဆကြ၏။

ထိုနေ့မှစပြီး ဘီလူးညီနောင်ရှိသော
နေရာတစ်ဝိုက်တွင် မည်သူမျှ
အသွယ်အကြေး စွန့်ဖို့ဝေးစွ၊ ရုန်းရင်း
ပြုမိတမ်းသော စကားများပင် မပြော
နိုင်တော့ကြောင်း သိရသည်။

နောက်ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု

၁၉၅၉ ခုနှစ် ကာလတစ်ဝိုက်က
ဖြစ်သည်။ မကွေးမြို့နယ်အတွင်း
ဘုရားသုံးဆူတောင်ခြေ၌ သီဂီရီရိဆို
သော ရပ်ကွက်တစ်ခုရှိ၏။ ထိုရပ်ကွက်
တွင် ကိုမွှေးဆိုသော လူတစ်ယောက်
ရှိ၏။ ကိုမွှေးသည် ရိုးသား၍ ကိုယ့်
ကျင့်တရားကောင်းမွန်၏။ ဘာသာရေး
ကို ရိုသေကိုင်ရှိုင်း၏။ လူတစ်ဖက်သား
အား ကူညီရိုင်းပင်းတတ်၏။

ကိုမွှေးသည် ရပ်ကွက်ထဲက ပဲလှော်
ဖိုတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်သည်။ ပဲလှော်
ဖိုပိုင်ရှင်သည် ကိုမွှေး၏ ရိုးသားမှုကို
ယုံကြည်၍ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စများ
နှင့် ပတ်သက်လျှင် ကိုမွှေးအား တာဝန်
ပေးလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ပဲလှော်ဖိုပိုင်ရှင်
သည် ကိုမွှေးအား အုတ်ဖိုရွာသို့
ကြွေးတောင်းခိုင်းလိုက်သည်။ အုတ်ဖို
ရွာသည် ကင်းရွာနှင့် ကပ်လျက်ရှိ၏။
ထိုအချိန်မှာ နေ့လယ်ခင်းဖြစ်သည်။
အညာနေသည် ပူပြင်းလှ၏။ ကိုမွှေး

သည် အုတ်ဖိုရွာမှ ကြွေးတောင်းပြီး
အပြန် ကင်းရွာတံတားထိပ်က ညောင်
ပင်ကြီးအောက်သို့ ရောက်လာ၏။

နေ့ရှိန်ပြင်းသောကြောင့် ထိုညောင်
ပင်အောက်၌ထိုင်ကာ နေခိုနေရင်း
မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား၏။ အိပ်ရာမှ
နိုးသောအခါ ညနေစောင်းအချိန်
ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ ကြွေးတောင်းရ
သော ငွေများကို ပြန်စစ်သောအခါ
တစ်ပြားတစ်ကျပ်မှ အပျောက်အရှ
မရှိ။

ကိုမွှေးသည် အပေါ့အပါး သွားလို၍
ချုံတောထဲ တိုးဝင်သွားရင်း ဘွားခနဲ
ဘီလူးညီနောင်ရုပ်တုအား တွေ့လိုက်
သဖြင့် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားခဲ့၏။ ထို
နောက် ဘီလူးညီနောင်ရှေ့၌ ထိုင်
လျက်...

'အိုက်အဲကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်
သည် ဓမ္မစာယနေ့တိုင် ကိုယ်ကျင့်တရား
ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပြီး သီလတရား
ကို ပြုပြင်အောင် ကျင့်ကြံနေထိုင်ပါ့မယ်။
ရတနာသုံးပါးကိုလည်း နှောင့် နှည်ထက်
နာကျင်ရောင်ခြည်...'

ကိုးကွယ်ပြီး စေနေယျ သတ္တဝါများကိုလည်း အပြစ်မဟောပုံပါသည်။ ဤကောင်းမှုကိုလုပ် များအတွက် ကျွန်ုပ်အား စောင့်ရှောက်တော် မူပါ။

ဟု တိုင်တည်ခဲ့၏။

ထူးခြားချက်မှာ ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ဖွင့်သော အောင်ဘာလေသိန်းဆု ဖွင့်ပွဲတွင် ကိုမွေး တစ်သိန်းဆုပေါက်ကြောင်း ထိဆိုင်ပိုင်ရှင်က မြို့ထဲသို့ အသံချွတ် ဖြင့် လှည့်အော်ခဲ့သည်။ ထိုခေတ်က ငွေတစ်သိန်းပိုင်ရှင်မှာ မကွေးအတိုင်း အတာအရ သူ့ဌေးလေးတစ်ဦးအဖြစ် နေချင်းညချင်း ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ရွှေတစ်ကျပ်သား (၂၀၀)ကျပ်သာ ဈေးရှိပါ၏။

ကိုမွေးသည် ထိပေါက်ပေါက်ပြီးချင်း ဘောကြွယ်၊ ဘောသော ဘီလူးညီ နောင်ရုပ်တုအနီးဝန်းကျင်မှ သံချို့နွယ် များကို ရှင်းလင်းပြီး ထုံးသုတ်ခဲ့သည်။ နေ့စဉ် အမွေးတိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်း၊ ပန်း နှင့် သစ်သီးများ ကပ်လျှူပူဇော်ခဲ့သည်။

ယခုအခါ ဘီလူးညီနောင်ရုပ်တုများ ကို သက်ဆိုင်ရာက တံနန်းပြာသာဒ် များ ဆောက်လုပ်လျက် ဘက်စုံပြုပြင် ဆောင်ရွက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်

ဘုန်းကြီးကျောင်း

ကင်းရွာနှင့် အုတ်ဖိုရွာကြားတွင် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော် သက်တမ်းရှိပြီ ဖြစ်သော ရှေးဟောင်းဘုန်းတော်ကြီး တစ်ကျောင်းကို တွေ့ရပါသည်။ ပြာသာဒ်ကျောင်းဟု ခေါ်ကြပါသည်။

တိုင်အလုံးပေါင်း (၁၆၀)လုံးရှိပြီး လှေကားနှစ်စင်း တပ်ထားကာ သစ်ထွင်းပန်းပုရုပ်လုံးအချို့ ကြွင်းကျန် ရစ်ပါသေး၏။ အဆောင်လေးဆောင်

ရှိရာ နှစ်ဆောင်မှာ ပြိုပျက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သီပေါမင်းလက်ထက်က ပထမ ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓိ ဆောက်လုပ်ခဲ့ သည်ဟု ကျောင်းထိုင်လျက်ရှိသော ကင်းရွာဇာတိဆရာတော် ဦးဝိသုတက အမိန့်ရှိသည်။ ဆရာတော်ငါးဆက် ကျောင်းထိုင်ခဲ့သော ကျောင်းဖြစ်၏။

ပထမဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓိ၊ ဒုတိယ ဆရာတော် ဦးပညာဝေ၊ တတိယ ဆရာတော် ဦးပညာစာရ၊ စတုတ္ထဆရာ တော် ဦးနေမိန္ဒနှင့် လက်ရှိဆရာတော် ဦးဝိသုတတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုကျောင်းကြီးတွင် ပထမဆရာ တော် လက်ထက်ကတည်းက ကိုးကွယ် ခဲ့သော ရှေးဟောင်းကြေးဆင်းတု တစ်ဆူနှင့် ရှေးဟောင်းသိမ်ကြီးထဲတွင် စကျင်ကျောက်ဖြင့် ထုဆစ်ထားသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူအား ပူးတွေ့ရ၏။

ထို ရှေးဟောင်းဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၅၅ ခုနှစ်အထိ အစိုးရ မူလတန်းကျောင်း အဖြစ် စာသင်ခဲ့ပြီး ပထမဆုံးကျောင်း အုပ်ဆရာကြီးမှာ ဆရာလှကြီးဆိုသူဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။ ရွာနီးချုပ်စပ် ကင်း၊ ကျောက်ကုန်း၊ အုတ်ဖိုရွာများမှ ကလေးများ ဤကျောင်း၌ စာသင်ခဲ့ ကြသည်။

ယခုအခါ ရှေးဟောင်းဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများ ယိုင်ခဲ့ပြီး အခင်း၊ အကာ များ အမိုးများ ပေါက်ပြဲ ဆွေးမြည့်ကာ လေပြင်းမုန်တိုင်း ပြင်းပြင်းတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ပါက ပြိုလဲပျက်စီးသွားနိုင် သည့် အနေအထားတွင် ရှိပါသည်။ ထိုကျောင်း၏ အနီးဝန်းကျင်မှာ လည်း ရှေးဟောင်းစေတီပုထိုးများ တွေ့ရ၏။ အချို့မှာ ရွှေသင်္ကန်း၊ အချို့မှာ ထုံးသင်္ကန်းနှင့် ရှေးအခါက သာသနာတော် စည်ပင်ပြန့်ပွားခဲ့သော

နေရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဂေါပကလှူကြီး ဦးတင်စိန်က စေတီများ၏ ဘွဲ့တော် များ ပြောပြသည်။

စကြာမုန်ကင်းစေတီ၊ တွမုနွေ စေတီ၊ မြကြောမုန်စေတီ၊ တွကြော စေတီ၊ ဘုန်းတော်ပြည့်စေတီ၊ ဘုန်း ကြီးစေတီ၊ ရှင်ပျက်အာစေတီ၊ ရတနာ မုန်ကင်းစေတီ၊ ရတနာမာန်အာစေတီ၊ မဟာအာစေတီ၊ ဝေလျှော်အာ စေတီ၊ စကြာညီအာစေတီ၊ ရန်ခိုအာစေတီ၊ ရန်အာစေတီ၊ အာစေတီ၊ ရွှေအင်ကြင်းစေတီ၊ တာဝတုစေတီ၊ သဗ္ဗမာန်အာစေတီ၊ အနန္တမဋ္ဌာ စေတီများ ဖြစ်ကြသည်။

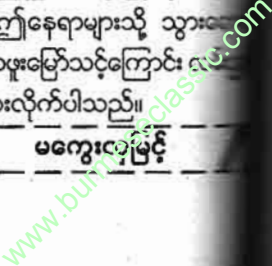
ထိုကျောင်းအနီးရှိ အုတ်ဖိုရွာသည် ကုန်းဘောင်ခေတ် ဘုရင့်စစ်သည်များ တပ်စခန်းချစဉ် အုတ်ဖုတ်ခဲ့သောနေရာ ဖြစ်ခဲ့၍ အုတ်ဖိုရွာဟု အမည်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုတိုင် အုတ်ဖုတ်လုပ်ထိ များ ဆောင်ရွက်ဆဲဖြစ်၏။

တစ်ဖန် အုတ်ဖိုရွာမှလွန်လွှား မြင်းခင်းဟူသော ကျေးရွာရှိပြီး ရှေးအခါက ဘုရင့်စစ်သည်တော်များ မြင်းခင်းသဘင် ကျင်းပခဲ့ရာ နေရာဖြစ် ၍ မြင်းခင်းကျေးရွာဟု အမည်တွင် ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုကျေးရွာ အနီးတစ်ဝိုက်က ရှေးဟောင်းစေတီပုထိုး၊ ကျောင်း၊ ကုန်း ဘုရားများ လက်ညှိုးထိုးမလွဲ ပေါ်ပေါက် ပြီး ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များ စိတ်ဝင်စားသူများ၊ သမိုင်းကို စိတ်ဝင် စားသူများအတွက် အလွန် စာနိက ဖြစ် မြန်မာတို့၏ ရှေးဟောင်းဗိသုကာ အနုပညာလက်ရာများ မြင့်မားထင်ရှား မှုကို ရှုမြင်သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။

ခရီးကြို၍ မကွေးမြို့သို့ ရောက် သော် ဤနေရာများသို့ သွားစေလေ့ လေ့လာဖူးမြော်သင့်ကြောင်း ရေးသား လိုက်ပါသည်။

မကွေးလူမြင့်

ရှေးဝယ်ဖောက်ကား ကုန်သည်များအတွက် နေဝင်မီးလက် စီးပွားတက်

လာဘ်ရှင် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

ဦးခင်မောင်လန်း (အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း)

'နေဝင်မီးလက် စီးပွားတက်'
ဆိုသည်စကားကို လူတိုင်း ကြားဖူးပြီး သား ဖြစ်သည်။ ထိုစကား၏ အသွား အလာအရ ညနေ နေဝင်သွားလျှင် အိမ်၌ မီးထွန်းနေကျဖြစ်သည်။ အမှောင်ခွင်၌ အလင်းဆောင်ခြင်းဖြင့် ကောင်းသည်ဟု ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်...

ကျွန်ုပ်၏ အတွေးအမြင်သည် ဤသို့ မဟုတ်ပါ။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း စားဝတ်နေရေးအတွက် ရုန်းကန် ရုန်းလည်းဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ တစ်နေ့တာကာလအတွင်း လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ရာ၌ အဆင်ပြေသည်များ နို့သလို အဆင်မပြေသည်များလည်း နို့မှာဖြစ်ပါသည်။

အဆင်ပြေ ချောမွေ့နေလျှင် အကြောင်း မဟုတ်သော်လည်း အဆင်မပြေလျှင်ဖြင့် အကြောင်းက ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ လောဘနှင့်နွယ်ပြီး ဒေါသဖြစ်ရမည်။ ပြဿနာကြီးငယ် သွယ်သွယ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။

ထိုအခါ၌ စိတ်ရွှင်လန်းမှုများ မရှိတဲ စိတ်ဖိစီးမှုဒဏ်ကြောင့် အဆင်ပြေသလို အရက်သောက်စား အပျော်အပါးတို့ဖြင့် စိတ်သက်သာရာကို ရှာတတ်ကြသည်။ အမှန်က ဤကဲ့သို့ စိတ်ဖြေဖျောက်ခြင်းသည် တဒင်္ဂသာ လျော့ပါးသွားမှာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အမြော်အမြင် ကြီးမား ကြကုန်သော ရှေးရှေးက သူတော်ကောင်းများက နေဝင်မီးလက် စီးပွားတက်ဆိုသည့် စကားကို ထားခဲ့ဟန် တူပါသည်။

မှန်မှန်ကန်ကန် စိတ်ဖိစီးမှုဒဏ်ကို ဖြေလျော့သွားစေဖို့ အအေးတကူ အအေးများ၏ ထိပ်ခေါင်တင် ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်းပြီး ညချမ်းချိန်၌ ဆီမီး(အလင်းတိုင်)များ ပူဇော်ပြီး ကုသိုလ်ယူကြရန် တိုက်တွန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ညချမ်းချိန်၌ ဘုရားရှင်အား အလင်းတိုင်များ ပူဇော်လိုက်သည်နှင့် ဘုရားရှင်၏အပေါ်၌ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ စိတ် ပြဋ္ဌာန်းပြီး အလင်းတိုင်သာမက ရေချမ်း၊ ပန်း၊ နံ့သာတိုင်များ ကပ်လှူ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။

ဆီမီးထွန်းသည်နှင့် ဆီမီးကပ်လှူသည်နှင့် ဘုရားရှိခြင်း၊ သီလယူခြင်း၊ သရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းစဉ်များအား မီးရထားခေါင်းတွဲ ရွှေလျားသည်နှင့် ကျန်သည့် ရထားတွဲများ အတူရွှေလျားသွားသည့် ဥပမာလို ကုသိုလ်လုပ်ငန်းစဉ်များသည် အစီအစဉ်တကျ ဆောင်ရွက်ပြီးသား ဖြစ်သွားမည်။

ထို့ကြောင့် ဤနေဝင်မီးလက် စီးပွားတက် ဆိုသည်မှာ နေဝင်ပြီး ညချမ်း

ချိန်တွင် ဘုရားရှိခိုးခြင်း စသည့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို မမေ့မလျော့သော သတိတရားဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြရန် တိုက်တွန်းထားကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်ရမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ကြည်ညိုခြင်းမှသည် အောင်မြင်ခြင်းများဆီသို့ဟု ဆိုရမှာလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘိဝါဒန သီလိဿ၊
နိစ္စံဝုဗ္ဗာ ပစာယိနော၊
စတ္တာရော ဝပ္ပာဝဗ္ဗန္တိ၊
အာယုဝတ္ထော သုခံ ဗလံ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- သီလိဿ = သီလိတ်သ
- နိစ္စံဝုဗ္ဗာ = နိတ်စံဝုတ်ဒါ
- စတ္တာရော = စတ်တာရော
- ဝပ္ပာဝဗ္ဗန္တိ = ဝမ်မာဝတ်ဒန်တိ
- ဝတ္ထော = ဝန်ဏော

အနက်
နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဝုဗ္ဗာပစာယိနော၊ အသက်ကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေ ပြုလေ့ရှိသော။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ဝိရှိခြင်းအလေ့ရှိသောသူအား။ အာယု၊ အသက်ရှည်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဝတ္ထော၊ အဆင်းလှခြင်းလည်းကောင်း။ သုခံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာခြင်း လည်းကောင်း။ ဗလံ၊ ခွန်အား ကြီးမားခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေ့စား ကုန်သော။ ဝပ္ပာ၊ အကျိုးအရားတို့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မင်း ၁၅၅

သည်။ ဝဗုဒ္ဓိ၊ တစ်နေ့တခြား တိုးပွား
လေကုန်၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ၊ မွေ့စရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ဇ္ဇကာဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

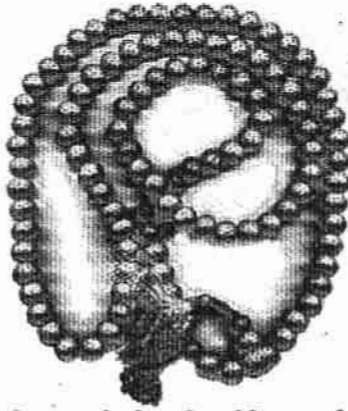
ဆိုသည့် ပါဠိစကားအရလည်း မိမိ
ထက် ဂုဏ်ရှိန်ပါကြီးသူကို အမြဲတမ်း
အရိုအသေ ပြုမည်ဆိုလျှင် အသက်
ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီး
ခြင်း၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အားကြီးခြင်း
ဆိုသည့် အကျိုးတရား(၄)မျိုးကို
တိုးပွားမည်ဆိုထားကြောင်း ထင်ရှား
စေပါသည်။

နေဝင်ချိန်၌ ဘုရားရှင်အား ဆီမီး
ထွန်းပူဇော်ခြင်းသည်လည်း မိမိထက်
ဂုဏ်ရှိန်ပါ အလွန်ကြီးမားတော်မူသည့်
အစိန္တေယျ အဗ္ဗမေယျ နန္ဒဂုဏ်ရှင်ကို
ပူဇော်ခြင်းဖြစ်၍ မကြံစည်နိုင်သော၊
မရေမတွက်နိုင်သော၊ အဆုံးအစ မရှိ
နိုင်သော ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို
ရမည်မှာ သေချာသည်ကိုစွ ဖြစ်ပါ
သည်။

ဘုရားရှင်စကားသည် မှားသည်များ
ရှိခဲ့ပါ၏လော။

စဉ်းစားလိုက်ပါ။
သို့ရာ၌...
စနစ်တကျ ဖြစ်စေရန် နေဝင်ချိန်
ဇယားကို မှတ်သားလိုက်ပါဦး။
ဇယား နေဝင်ချိန်ဇယား

ဤကျင့်စဉ်သည် နေဝင်မီးလက်
စီးပွားတက် ဆိုသည့်စကားအတိုင်း
နေဝင်ချိန် လအလိုက် ဖော်ပြထား
သည့် ဇယားတိုင်း နမော (၅)ချက်
၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

စီးပွားတက် ဆိုသည့်အတိုင်း နမောဝါး
မျိုးဂါထာဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုတီးစိပ်ရမှာ
ဖြစ်သည်။

ဤသို့ နေဝင်ချိန်၌ ဘုရားရှင်အား
ဆီမီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အမွှေးနံ့သာများ
ဖြင့် ပူဇော်ပြီး နမော(၅)မျိုး စီးပွားတိုး
ဂါထာဖြင့် ပုတီးစိပ်လျှင် စီးပွားလာဘ်
လာဘများ တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလား
ကဲ့သို့ တိုးပွားလာမှာလည်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ဇယား	နေဝင်ချိန်	
	နာရီ	မိနစ်
တန်ခူး	၆	၀၀
ကဆုန်	၆	၁၀
နယုန်	၆	၂၀
ဝါဆို	၆	၃၀
ဝါခေါင်	၆	၂၀
တော်သလင်း	၆	၁၀
သီတင်းကျွတ်	၆	၀၀
တန်ဆောင်မုန်း	၅	၅၀
နတ်တော်	၅	၄၀
ပြာသို	၅	၃၀
တပို့တွဲ	၅	၄၀
တပေါင်း	၅	၅၀

နမော(၅)မျိုး စီးပွားတိုး
နမော(ပုတီးတစ်လုံးချ) ၁-ပတ်
နမော တဿ(ပုတီးတစ်လုံးချ) ၁-ပတ်
နမော ဘဂဝတော(ပုတီးတစ်လုံးချ) ၁-ပတ်
နမော အရဟတော(ပုတီးတစ်လုံးချ) ၁-ပတ်
နမောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ(ပုတီးတစ်လုံးချ) ၁-ပတ်
နမောတဿနှင့် ပတ်သက်သည့်
သမိုင်းစဉ်လာကိုလည်း မှတ်သားဖူး
ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား သက်တော်
ထင်ရှား ရှိစဉ်ကာလ...

၁။ မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော် သက္ကပဉ္စသုတ်၌
သိကြားမင်း။

၂။ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် စူဠဟတ္ထိ
ပဒေါပမသုတ်၌ **ဇာဏုသောဏီ
ပုဏ္ဏား။**

၃။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် ဝိယဇာတိ
ကသုတ်၌ **ပဒေနဒီကောသလ
မင်းကြီး။**

၄။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် မြဟ္မာယု
သုတ်၌ **မြဟ္မာယုပုဏ္ဏားကြီး။**

၅။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် သိဂါရဝ
သုတ်၌ **နေဉ္စနိပုဏ္ဏားမ။**

၆။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် ဒုကနိပါတ်
သမစိတ္တဝဂ်ဆဋ္ဌသုတ်၌ **အာရာမ
ဒဏ္ဍပုဏ္ဏား။**

၇။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် ပဉ္စကနိပါတ်
စတုတ္ထပဏ္ဏာသက ကရဏပါဠိ
သုတ်၌ **ကာရဏာပါလီပုဏ္ဏား။**
စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက သုံးကြိမ်
တိတိ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရ
ပါသည်။

တစ်ပန်း...
သာတာဂီရိ ယက္ခာ နမော
တဿ စ အသုဂါန္ဒကော၊
ဘဂဝတော ယာရာဇာ၊
သက္ကာ ပန အရဟတော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပြဟာ စ၊
ပုဗ္ဗဒေါ နယသန္တိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
 ယက္ခော = ယက်ခေါ
 တဿ = တတ်သ
 အသုရိန္ဒကော = အသုရိန္ဒဒကော
 သက္ခော = သက်ကော
 သမ္မာ = သမ်မာ
 သမ္မုဒ္ဒေါ = သမ်ပုတ်စော
 ဗြဟ္မာ = ဗြန်မာ
 ပဉ္စဒေဝါ = ပင်စဒေဝါ
 နမဿန္တိ = နမတ်သန်တိ
 အနက်

သာတာဂီရိ၊ သာတာဂီရိ အမည်
 ရှိသော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။
 နမော၊ နမောဟူ၍။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး
 ၏။ အသုရိန္ဒကော၊ အသုရိန္ဒနတ်မင်း
 (ဝါ) အသုရိန်နတ်မင်းကြီးသည်။
 တဿစ၊ တဿဟူ၍သာ။ နမဿတိ၊
 ရှိခိုး၏။ မဟာရာဇာ၊ စတုမဟာရဇ်
 နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဘဂဝတော၊
 ဘဂဝတောဟူ၍။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြ
 ကုန်၏။
 သက္ခောယန၊ သိကြားမင်းသည်

ကာ။ အရဟတော၊ အရဟတော
 ဟူ၍။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဗြဟ္မာစ၊
 ဗြဟ္မာမင်းသည်ကာ။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဒေါ၊
 သမ္မာသမ္မုဒ္ဒေါဟူ၍။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး
 ၏။ ဤသို့ ပဉ္စဒေဝါ၊ ငါးပါးသော
 နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြ
 ကုန်၏။

ပါဠိတော်အရ ဆရာမြတ်များက
 သာတာဂီရိနတ်မင်းကြီးက နမော
 ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အသုရိန်နတ်
 မင်းကြီးက တဿဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါး
 တို့က ဘဂဝတောဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 သိကြားမင်းက အရဟတော ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးက
 သမ္မာသမ္မုဒ္ဒဿ ဟူ၍ ရှိခိုးကြသည်။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
 တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
 အောင်ရွှေ၊ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
 ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ
 ကောသီဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး

ပါသည်။] ထို့ကြောင့် နတ်မင်းကြီး ငါးပါးဂါထာ
 ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ဤသို့အားဖြင့်... အစဉ်အလာ ကြီးမားလှသော ဂါထာ
 ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် နေ့စဉ်
 နေ့တိုင်း အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုး
 ကောင်းသမီးတို့ တစ်နေ့တာ ပင်ပန်း
 သမျှကို နေဝင်မီးလက် စီးပွားတက်
 ဆိုသည့် စကားနှင့်အညီ နေဝင်ချိန်
 ဇယားအတိုင်း ရှေးဦးပြုဖွယ်ရာများ
 ဆောင်ရွက်ပြီး နမော(၅)မျိုးကို ပုတီး
 စိပ်ကာ ပူဇော်လျှင်ဖြင့်...

နမော(၅)မျိုး စီးပွားတိုး ဆိုသကဲ့သို့
 စီးပွားလာဘ်လာဘများ ဝေစည်ဖွံ့ဖြိုး
 လာမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြရေးသား
 လိုက်ပါသည်။

သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။

ဦးခင်မောင်သန်း
 (အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း)

ဝေဒ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့တွင်
 နိုဝင်ဘာလအတွက် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွင့်
 ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ဝီဂဏန်းတို့များအား
 ထောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါ
 သည်။

အကြိမ် ၂၉၈
 နိုဝင်ဘာလ ၁၁
 ခုနှစ် ၂၀၁၃
 $\frac{၂၉၂၂}{၂} = ၉$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား
 သင်တန်းတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၉)
 ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၉၊ ၀
 ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
 အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၁၊ ၂၊ ၃၊

၉ ဂဏန်းများကို အထူးပြု ရွေးချယ်ပါ။
 ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၂...၁	၃...၁	၉...၁
၁...၂	၂...၂	၃...၂	၉...၂
၁...၃	၂...၃	၃...၃	၉...၃
၁...၉	၂...၉	၃...၉	၉...၉
၁...၀	၂...၀	၃...၀	၉...၀

မှတ်ချက်။ ။ (...) ကွင်းအတွင်းတွင် ၁၊
 ၂၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
 "အကြိမ်" ဂဏန်းမပါဘဲ "လ" ဂဏန်း
 နှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၁ +
 ၁ + ၂ + ၀ + ၁ + ၁) = ၈ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍
 "စ" ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။ သို့
 ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး
 ၁... ၁ ၂ ၃ ၈ ၉ ၀
 ၂... ၂ ၃ ၈ ၉ ၀ ၁
 ၃... ၃ ၈ ၉ ၀ ၁ ၂
 ၉... ၉ ၀ ၁ ၂ ၃ ၈

ဤလတွင် တနင်္လာနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသား
 သမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။
 သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း
 ဘုရားတစ်ဆူဆူပေါ်တွင် သန့်ရှင်းရေး(၃)ရက်
 ပြုလုပ်ပေးပြီး မိမိမွေးနံ အရပ်၊ ထောင့်တွင်
 သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်ကြီးကို နေ့စဉ် မိမိသက်စေ့
 ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။
 အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးမြောက်
 ပါက သက်ကြီးရွယ်အို (၅)ဦးအား ဆေးဝါး
 အာဟာရ တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပေးပါ။
 အထူးဂဏန်း
 ♦ ၁၃၉၂၃ ♦ ၉၀၂၃၀၁ ♦ ၃၂၂၀၉၃
 ထိက် ပွင့်ပါစေ
 ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၉

ကံ့နာဝဋ်နာ

ကုသိုလ်ဦးစွာ ပြုခိုင်းပါ

ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးများဖြစ်သော ဦးမင်းခန့်၊ ဦးမင်းသန့်၊ ဦးခန့်မင်း၊ ဦးပျံ့သင်းတို့သည် ရှေးမြန်မာ့ရိုးရာ ဆေးဆရာများဖြစ်ပြီး အဘိုးလေးတို့ နှင့်အတူ တိုက်ဆိုင်ကြုံကြိုက်သလို ကျွန်ုပ်သည် ဆေးလွယ်အိတ်လွယ်၊ ကွမ်းအစ်ကိုင်၍ အသက်(၁၃)နှစ်သား အရွယ်အထိ ဆေးကုလိုက်ပါသွားခဲ့ရ ဖူးပါသည်။

အဘိုးလေးတို့ ဆေးဝါး၊ ဆေးမည် များ နားမလည်ခဲ့သော်လည်း ထို (၁၃)နှစ်အရွယ်တွင် ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ မှတ်သားမိသည့်အချက်တစ်ချက်မှာ အဘိုးလေးတို့သည် လူနာအိမ်သို့ ရောက်လျှင် လူနာ၏ မွေးသက္ကရာဇ် ကိုမေး၍(ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်၏အထင်) ဗေဒင်တွက်သည်ဟုပင် ထင်ပါသည်။

တွက်ချက်ရေးခြစ်ပြီးမှ ဆေးကုပါ သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် လုံးဝ ဆေး မပေး၊ ဆေးမကျွေး၊ ဆေးမကုဘဲ...

‘ပုနက်ပြန်မှ လာခဲ့ဦးမယ်။ လူနာက လမ်း ပြင်တံတားခင်းပေးပါ။ ညောင်သွားထောက် ပါ။ ဆွမ်းသက်စေ့ လှောင်လှူပါ။ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းသွားပြီး လျက်ဆား၊ နွေးထုပ် ဝန်းဆေး၊ အကြောပြေဆေးလှူပါ’

စသည်ဖြင့် ပြောဆိုခိုင်းခဲ့ပြီး ပြန်လာ ရတတ်ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့မှ ယမန်နေ့က လှူခိုင်းပြုခိုင်းသည်များ ပြီးပြီလားမေး၍ ပြုပြီးပါပြီ၊ လှူပြီးပါပြီ ဆိုမှ ဆေးပေးဆေးကျွေး၊ ဆေးကုပေး ပါသည်။

ထိုအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ် အသက်သုံးဆယ်အရွယ်တွင် အဘိုး လေး ဦးမင်းသန့်အား အဘယ်ကြောင့် လူနာကို ချက်ချင်းဆေးမပေး၊ ဆေး မကုဘဲ ထိုသို့ လှူခိုင်းပြုခိုင်းရ သည်လည်းဟု မေးမြန်းခဲ့ရာ အဘိုး လေးမှ...

‘ဝိုမြေး တော်တော် မှတ် ထားတာပဲကွ ဒီလို မြေးရဲ့ လူနာဟာ ရိုးရိုးပျားနာတာ သွေရိုး သားရိုး သွေးလေ သလိပ် သည်းခြေဖောက် ပြန်လို့ဖြစ်တဲ့ ရောဂါဆိုရင် ဆေးပေး ဆေးကျွေးရင် ဆေးတိုးမယ်၊ ကုသရလွယ် မယ်။ ပျောက်ကင်းလွယ် မယ်ကွယဲ့’

အဲသလိုယုတ်မှတ်လူနာ ဟာ ကံ ဖိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရမှာ ကံ ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ကံနာ ဝဋ်နာရောဂါဆိုရင် ကုသရမလွယ်ဘူး။ ဆေးမတိုးဘူး။ ပျောက် ကင်းဖို့ ခက်ခဲကြန့်ကြာမယ်။

ဒီတော့ ကံနာဝဋ်နာဆိုရင် ကုသိုလ် ဆက်ယတြာဖြစ်တဲ့ သူ့အသက်ကယ် တဲ့ အလှူ၊ ဥပမာ စာငှက်ကလေးတွေ သက်စေ့လွှတ်ပေး၊ ငါးသက်စေ့လွှတ် ပေးပေးပါကွယ်။

ရဟန်းသံဃာ သက်ကြီးဝါကြီးများ ကို ဆေးဝါးဓာတ်စာ လှူခိုင်းတာတို့၊ အများသူငါ သွားလမ်းသာလို့လာလမ်း ဖြောင့်အောင် လမ်းပြင်ပေး၊ တံတား ခင်းပေးတာတို့၊ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဖွားဖက်တော်ဖြစ်တဲ့ မဟာဗောဓိရွှေ ညောင်တော်ပင်ကို ညောင်ထောက်ပေး တာတို့ စတဲ့ ကုသိုလ်တွေ ဆေးမကုမီ ပထမဦးစွာ ပြုခိုင်းလှူခိုင်းရတယ် ကွယဲ့။

ဒါမှ အတိတ်ကုသိုလ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန် ကုသိုလ် ဆက်မိပြီး ဆေးတိုးမယ်။ ဆေးကုလိုရမယ်။ ရောဂါပျောက်ကင်း

အသက်ချမ်းသာခြင်း ရောက်မယ် ကွယဲ့’

ဟု ရှင်းပြပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ ‘အဲဒီလို ကံနာဝဋ်နာကို ဘယ်လို တွက်ပြီးသိလဲ’

ဟု အဘိုးလေးကို ကျွန်ုပ်က မေးခဲ့ ရာ ရှင်းပြသဖြင့် ရေးသားတင်ပြပါ သည်။

- ❖ လူနာ၏ ရောက်ရှိဆဲ အသက်ကို တည်ပါ။
- ❖ ထိုနောက် (၈)ဖြင့် မြောက်ပါ။
- ❖ ပြီးလျှင် (၁၂)တစ်ဆယ့်နှစ်ဖြင့်စားပါ။
- ❖ (၈)ကြွင်းလျှင် ကံ့ဗာဝဋ်နာ ဖြစ်သဖြင့် ကုသိုလ်ဆက်ယတြာ တစ်မျိုးမှ တတ်စွမ်း သလို ပြုခိုင်း လှူခိုင်းပြီးမှ ဆေးကုပါ။
- ❖ ကျန်အကြွင်းများမှာ သွေးလေသလိပ် ဖောက်ပြန်သော ရိုးရိုးရောဂါဖြစ်၍ ချက်ချင်း ဆေးကုနိုင်ပါသည်။

ဟု သိရှိမှတ်သားထားခဲ့ရသဖြင့် ဗဟုသုတအဖြစ် ရေးသားတင်ပြလိုက် ရပါသည်။

မြေမိုးချစ် (နတ်နောက်)

www.burmeseclassic.com

◆ သံမဏိ ကျောက်မဏိ

ခွေးရုပ်ရွာ ဝန်းကျင်မှ

ဆေးပင်များ (၁)

နယ်လှည့်
ဆေးသူတော်တစ်ဦး

ခွေးရုပ်အထက်ရွာ (လေသာရွာ)မှ
ဆေးပင်များ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ
သံမဏိ (ခေါ်) ဦးသန်းအေးက
ထက်တွေ့ ကုသပျောက်ကင်းခဲ့
ဆေးနည်းများနှင့် ဒေသထွက်
ဆေးပင်အချို့အကြောင်း ရှင်းပြခဲ့

အပင်အစို (၂)ကျပ်သားမှ ကျိုရသည်
ဆို၏။

ဆေးကျမ်းအလိုအရ အဖော
အရောင် ကျဆင်းစေ၏။ ဆီးချုပ်၊
ဆီးပူညောင်းကျ၊ ဆီးကျောက်တည်
ရောဂါများအတွက် အပင်အစို ပဉ္စငါးပါး
သတ္တုကို ကျိုချက်၍ လည်းကောင်း၊
အခြောက်ကို လက်ဖက်ခြောက်ပြု၍
လည်းကောင်း သောက်သုံးပေးရ
သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ်
အဟောင်းပစ်၍ အသစ်ထပ်လဲပါ။ န
လျှင် ပိန်၍ ရင့်လျှင် ပြည်ပေါက်စေ
သည်။ ပြည်ပေါက်လျှင် ဖန်ရည်ဆေး၍
ယင်းအတိုင်းပင် ဆက်၍ ပျောက်ကင်း
သည်အထိ အံ့ပေးပါဟု ဖော်ပြထားပေ
သည်။

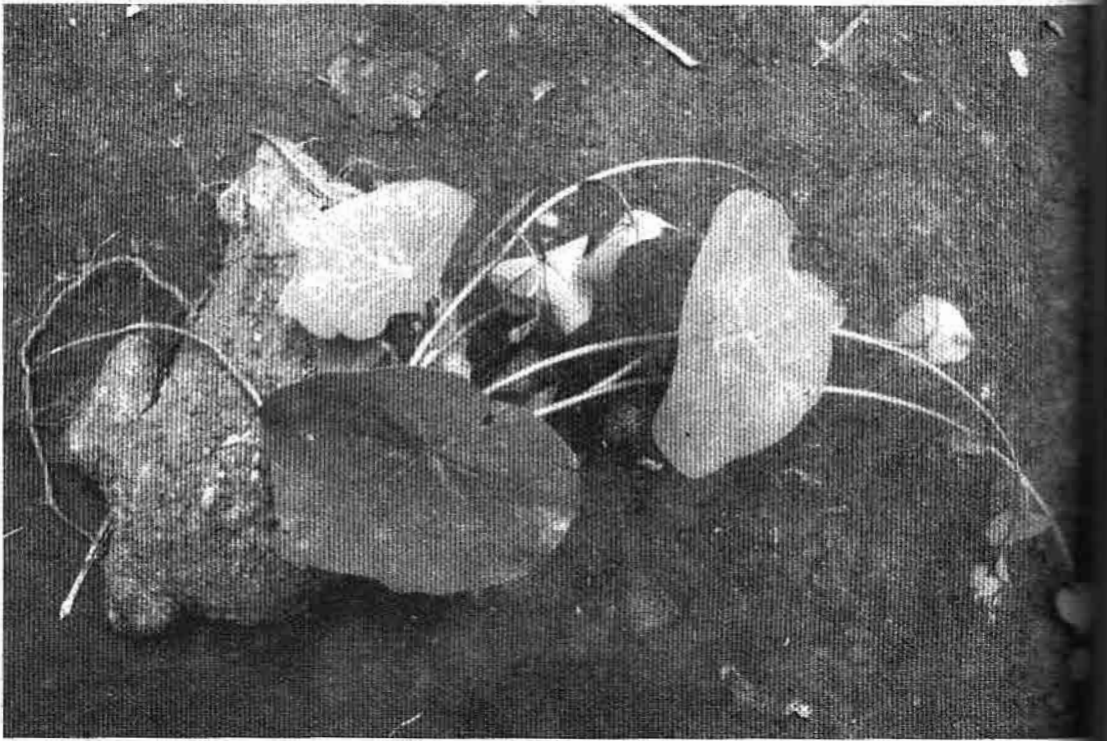
ထို့အပြင် ရင်သားတွင် အနာပေါက်
ခြင်းအတွက် သံမဏိကျောက်မဏိ အစို
ပဉ္စငါးပါးကို ထမင်းနှင့်ရော၍ ညက်စွာ
ထောင်းကြိတ်ပြီးလျှင် ရင်သား(နို့နာ)သို့
အံ့ပေးရသည်။

တောင်စဉ်ကြက်လေး

ဆေးကျမ်းအလိုအရ တောင်ကြာဥ
ဟု ခေါ်ကြသည်။
အပင်ကို ချိုးဖြတ်လိုက်ကာ
နုဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင် ၁၆၁

သံမဏိကျောက်မဏိ

ဤတွင် ကပ်၍ ပျံ့နှံ့ပေါက်ရောက်
ပင်ငယ်မျိုးဖြစ်သော သံမဏိ
ကျောက်မဏိပင်ကို ဖောရောင်နာ၊
ပင်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ
ရောင် သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျို
ပေးပေးရသည်။ တစ်ကြိမ်လျှင်

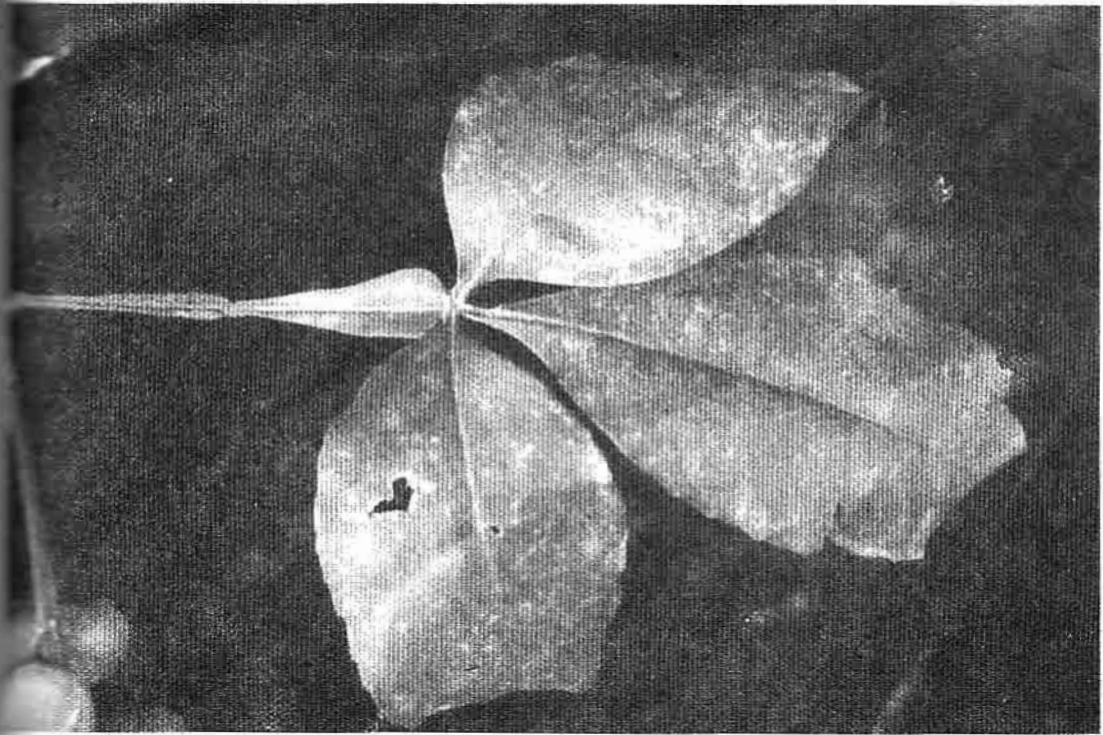

◆ ထောင်ကြော့

◆ မောင်ပွန် အညွန့်ပိုင်

၁၆၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်ဦးပုလင်း

မက်အတွက်ထွက်ပုံ

လည်ပင်းကိုင်အုတ်ကျောက်ခဲသု ဖိတ်တင်နီ(သွေးရောင်)

သွေးရောင်အစေးများ ထွက်၏။ အနီ
ဆီ နှစ်မျိုးရှိ၍ ဆေးသုံးမှာ တူပါ
သည်။

ခြေမအကြောထုံးခြင်း၊ ညှင်း၊
ထိတ်တိတ်၊ ဇီးယပ်ကွက်များ၊ အနာကျိတ်
များအတွက် အသုံးဝင်သည်။

တောင်ကြာဥကို ပါးပါးလှီး၍
ထန်းလျက်၊ ပျားရည်နှင့် စိမ်းထားပါ။
သို့မဟုတ် နေပြဲပြီးလျှင် ထန်းလျက်
သို့မဟုတ် ပျားရည်ကို ဟင်းသောက်
အထစ်ဖွန်း နံနက်တစ်ကြိမ်စီ သောက်
ပေးပါ။ ထန်းလျက်ရည် ထပ်ဖြည့်ပေး

တောင်ကြာဥ (၅၀)ကျပ်သားခန့်ကို
အရည် သို့မဟုတ် ထန်းလျက်ရည်
(၁၀)ကျပ်သားနှင့် စတင် စိမ်းထားရ
မည်ဆို၏။

ဆေးကျမ်းအလိုအရ တောင်ကြာဥ

(၁)ကျပ်သားမျှကို ပါးပါးလှီး၊ ဝက်သား
နှင့် ပေါင်းကာ လေဖြတ်သူကို ကျွေး
ရသည်။ တစ်နေ့လျှင် (၂)ကြိမ်
(၂ကျပ်သားမျှ) ကျွေးရသည်ဟု ဖော်
ထား၏။

မျက်နှာပြင် အသားအရေ ချောမွေ့

လှပစေရန် တောင်ကြာဥအခြောက်ကို
ရေနှင့် သွေး၍ လိမ်းပေးကြသည်ဟု
ဒေသသုံးအဖြစ် မှတ်သားရသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
နယ်လှည့် ဆေးသုတေသီတင်္ဂါ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၃

ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်တုန်းက အိမ်မြှောင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မြန်မာ ဖတ်စာတွင် သင်ခဲ့ရဖူးပါသည်။ နောင် အခါတွင် ခုံတော်မောင်ကျောင်း ဖြစ်လာမည့် ကျောင်းသားငယ်က အိမ်မှာ ကပ်နေလျှင် အိမ်မြှောင်၊ ကျောင်းမှာ နေလျှင် ကျောင်းမြှောင်၊ ယခုလက်ထဲ တွင်ရှိနေသည့်အတွက် လက်မြှောင်ပါ ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်မြှောင်သည် အိမ်တိုင်းတွင် ရှိပါသည်။ ထူးထူးခြားခြား အိမ်မြှောင် အမြီးနှစ်ခွတွေပင် တွေ့မြင်ဖူးပါသည်။ ပီယသိဒ္ဓိဆေးဖော်ရာတွင် ဆေးဖက် ဝင်သည်ဟု သိမှတ်ဖူးသည်။ မည်သို့ ဖော်စပ်သည်တော့ မသိပါ။

အိမ်မြှောင်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ တစ်ခါသော် ကျွန်တော့်တွင် နယ်သို့ သုံးရက်တာမျှ လေ့လာရေးခရီး ထွက်ရန်အတွက် ခရီးစရိတ် ငွေကြေး အလွန် ခက်ခဲနေရာ ညနေပိုင်း စာရေး စားပွဲတွင် ထိုင်ငိုင်နေစဉ် အိမ်ခေါင်မိုးမှ အိမ်မြှောင်တစ်ကောင် ကျွန်တော့် ဦးခေါင်းပေါ် ပြုတ်ကျလာသည်။

ဦးခေါင်းပေါ်မှ စာရေးစားပွဲ စာအုပ်ပုံ ပေါ် ထိုးတစ်ဆင့် လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက် သွားပါသည်။ ထူးခြားသော နိမိတ်ဟု ကျွန်တော် ယူဆမှတ်သားထားလိုက် သည်။ မည်သို့ ထူးခြားသည်ကို...

တကယ်ပင် နောက်နေ့နံနက် ကျွန်တော် ရုံးသို့ ရောက်သောအခါ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ခန့်က ခွဲခွာထွက် သွားသော သူငယ်ချင်း အောင်ထွန်း ရောက်လာပြီး သူ ကျောက်တူးသွားရာ ကျောက်ပွင့်လာသဖြင့် ကျွန်တော့်အား ငွေသုံးသိန်းလာပြီး ကျေးဇူးပြုပါသည်။

သူငယ်ချင်းအရင်း ပြောမနာဆိုမနာ ဆဲမနာတွေ ဆယ်ယောက်စလုံးကို

အိမ်မြှောင်နိမိတ်

နှင့် သိသူများမှ ကြေးပေးကြပါရန်

နေမဝင် (နတ်မောက်)

သူ ယခုကဲ့သို့ လိုက်၍ ကျေးဇူးပြုနေ ကြောင်း၊ ဉာဏ်ကနဉာဏ်ဟော မင်္ဂလာပြုနေကြောင်း၊ ကျွန်တော့်အား နောက်ဆုံးမှ လာ၍ ကျေးဇူးပြုရသဖြင့် နောက်ဆုံးဘိတ် အိတ်နှင့်လွယ် ဆို သလို ငွေသုံးသိန်း ကျေးဇူးပြုကြောင်း၊ အခြား သူငယ်ချင်းကိုးယောက်ကို တစ်သိန်းစီသာ ကျေးဇူးပြု ထောက်ပံ့ခဲ့ ကြောင်း သူ ဆယ်နှစ်တာ ဒုက္ခတွေ့ သူခတွေ့ အတွေ့အကြုံတွေ ရှမ်းရှမ်း ဝေ ဝမ်းမြောက်စွာပြောကာ ငွေသုံးသိန်း ကျွန်တော့်အား ပေးသွားပါသည်။

သူက "ကလေးတွေ မုန့်ဖိုးပေါ့ကွာ" ဟု ဆိုသော်လည်း ကျွန်တော့်မိသားစု မှာတော့ စားဝတ်နေရေးအတွက် ကြီးမားသော အထောက်အပံ့ကောင်း ကြီးပင် ဖြစ်ရပါလေသည်။

ဖျတ်ခနဲ မနေ့ညက ကျွန်တော့် ခေါင်းပေါ်သို့ ပြုတ်ကျလာပြီး ပြေး သွားသော အိမ်မြှောင်ကြီးကို မျက်စိထဲ မြင်လိုက်မိပါသည်။ ဪ... ဒီငွေသုံး သိန်း လာဘ်ပွင့်တော့မယ်ဆိုတဲ့ နိမိတ် ပါလားဟု မှတ်ယူမိပါသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် နယ်သို့ ကြွေးမြီရစရာ လေးများ သွားရောက်တောင်းရန် ပြင် ဆင်နေချိန် အိမ်မြှောင်ကြီး တစ်ကောင်

မှာ အိမ်ကြမ်းပြင်သို့ ဖုတ်ခနဲ ကျလာ ချက်ချင်း ထွက်ပြေးသွားသည်ကို မြင် ရပါသည်။ ထူးသော နိမိတ်ပင် တကယ်ပင် နယ်ကျေးရွာများ ကြွေးမြီသွားတောင်းရာ အားလုံး ချက်ချင်းနေ့ချင်း ရခဲ့ပါသည်။ ဪ ဤနိမိတ်ပါလားဟု မှတ်ယူထား သည်။

ဒုတိယတစ်ကြိမ် ဤသို့ပင် ကြွေး မရရန်အတွက် သွားတောင်းရန် ပြင်ဆင် နေစဉ် အိမ်မြှောင်ငယ်တစ်ကောင် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဖုတ်ခနဲကျလာပြီး အကျနာသည် ထင်ပါသည်။

မေ့နေသလိုမျိုး မျက်လုံးပြူးကြွေး ကာ ရပ်နေပါသည်။ အတန်ကြာ တွန်၍တွန်၍ ဖြည်းညင်းစွာ ထွက်သွား ပါသည်။ ထူးသော နိမိတ်ပင်။

သို့သော် ထိုနိမိတ်သည် မကောင်း ပါ။ နယ်သို့ ကြွေးမြီများ သွားတောင်း တစ်ဦးစ၊ နှစ်ဦးစသာ ရပါသည်။ ကျွန် ဆယ်ဦးခန့်ထံမှ မရခဲ့သေးပါ။ သို့အတွက်...

- ⊗ အိမ်မြှောင် ဦးခေါင်းပေါ် ပြုတ်ကျ လျှင် မုချလာဘ်ဝင်တော့မည်။
- ⊗ ကြွေးအလုံးအခဲလိုက် သပိတ်ထိ အိတ်ဝင် ဝင်တော့မည်ဟု ထင် ကောင်း (ကျွန်ုပ်မိတ်ဆရာ)
- ⊗ သိန်းတစ်ရာပင် ပေါက်ခဲ့ပါသည်။
- ⊗ ကြွေးမြီတောင်းသွားရန် ပြင်ဆင်

www.burmeseclassic.com

အိမ်မြှောင်ပြုတ်ကျပြီး ချက်ချင်း ပြေးလျှင် ကြွေးတောင်း၍ အမြန်ရ ပြီး အိမ်မြှောင်သည် ပြုတ်ကျရာမှ ချက်ချင်းမပြေးနိုင်ဘဲ တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ် ဖြစ်နေလျှင် ကြွေးငွေ တောင်းရ နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာမည့် နိမိတ်များဟု ကိုယ်တွေ့အရ မှတ် ယူထားပါသည်။

ထို့အပြင် အိမ်မြှောင် စစ်ခြင်း(ဝါ) အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး နိမိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ဆိုးကောက်ယူ နိုင်သည်မှာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပါ သည်။

ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့များအရ အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုး နိမိတ်သည် ကျမ်း ဇန်လာအတိုင်း ကိုးဆယ်ရာနှုန်း တိကျ မှန်ကန်သဖြင့် တင်ပြအပ်ပါသည်။

ရတနာမြတ်၊ သုံးပါးနတ်၊ ဆည်းကပ် လေကွယ် ဝေနေတဲ့၊ စစ်ထဲအိမ်မြှောင်၊ နိမိတ်ဆောင်၊ အိုအောင်မှတ်ကွယ် သံ ပေါက်တဲ့။

အရှေ့ဂူက၊ စစ်လား၊ လာဘ်ရမည်ကွယ် ဖင်းဘေးတဲ့။

မိမိနေအိမ်၊ အဆောက်အအုံ၊ တိုက် ဆန်း၏ အရှေ့ဘက်မှ အိမ်မြှောင်စစ် လျှင် (ဝါ) စုတ်ထိုးလျှင် လာဘ်လာဘ ရမည်။ သို့သော် ထိုလာဘ်လာဘ သည် မင်းဘေးမင်းဒဏ် သင့်နိုင်သော လာဘ်လာဘ ဖြစ်မည်ဟု ဆိုလိုသည်။

အရှေ့တောင်မှာ၊ စစ်တို့လာ၊ မှတ်ပါလေ ကွယ် ခိုက်ရန်တဲ့။

မိမိနေရာ အရှေ့တောင်မှ အိမ်မြှောင် စစ် စုတ်ထိုးလျှင် ခိုက်ရန်ပွားတတ် သည်။ ဆင်ခြင်သတိဖြင့် နေထိုင်ရမည်။ နေထိုင်အောင် ရှောင်ရမည်ဟုလို့။

တောင်ရပ်ကသာ၊ စစ်တို့လာ၊ ရပါမည် ကွယ် ဘောဇဉ်တဲ့။

မိမိနေရာ တောင်အရပ်မှ အိမ်မြှောင် စစ် စုတ်ထိုးလျှင် အစားဆန်ရေ ပေါ

များမည်။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များ ရရှိမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

အနောက်တောင်ရပ်၊ စစ်တုန်လတ်၊ မှတ်ကြလေကွယ် ညပ်ဒဲတဲ့။

မိမိနေရာ အနောက်တောင်မှ အိမ် မြှောင်စစ် စုတ်ထိုးလျှင် နေအိမ်မိသားစု တွင် အစားမှားခြင်း၊ ဆေးမှားခြင်း စသည်ဖြင့် ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက် သော ဘေးဥပဒ် သင့်တတ်သဖြင့် ဆင်ခြင်သတိဖြင့် နေထိုင်သွားလာ စားသောက်ရပါမည်။

အနောက်ရပ်မှာ၊ စစ်တို့လာ၊ ရပါမည်ကွယ် ခပ်ပွန်းတဲ့။

အနောက်အရပ်မှ အိမ်မြှောင်စစ် စုတ်ထိုးလျှင် ခပ်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးမှ တစ်ပါးပါး ထပ်မံတိုးပွားရရှိတော့မည် ဟု ကောက်ယူနိုင်ပါသည်။

အနောက်မြောက်စွန်း၊ စစ်လာပွန်း၊ ဟောညွှန်းလေကွယ် ဖျားနာတဲ့။

မိမိနေအိမ် အနောက်မြောက်မှ အိမ် မြှောင် စစ်လာ စုတ်ထိုးလာလျှင် ရေချိုး မှား၊ အပူမိ၊ အအေးမိဖြစ်ပြီး နာဖျား တတ်သဖြင့် သတိဖြင့် ဆင်ခြင်သွား လာ နေထိုင်ရမည်ဟု မှတ်ယူကောက် ယူနိုင်ပါသည်။

မြောက်ရပ်ဒီသာ၊ စစ်မည်လာ၊ ရပါမည် ကွယ် လာတိကြီးတဲ့။

မိမိနေအိမ် မြောက်အရပ်မှ အိမ် မြှောင်စစ်လာ စုတ်ထိုးလာလျှင် မချမလွဲ လာဘ်လာဘကြီးမား ထည်ဝါစွာ ရရှိ တော့မည်။ ကြွေးဟောင်းများ ရမည်။ အမွေနှစ် အမွေဟောင်းများရတတ်သည်။ ရွှေငွေ အလုံးအလောက် ဝင်တတ်သည် ဟု မှတ်ယူကောက်ယူနိုင်ပါသည်။

အရှေ့မြောက်မှာ၊ စစ်ပြန်လာ၊ ဟောပါ လေကွယ် ဖျားပဲတဲ့။

မိမိနေအိမ် အရှေ့မြောက်ထောင့်မှ အိမ်မြှောင်စစ်လာ စုတ်ထိုးလာလျှင် ပုပန်စရာ၊ သောကများစရာတို့နှင့် ကြုံ

တွေ့ရတတ်သည်။

အောက်အရပ်ကသာ၊ စစ်တို့လာ၊ မှတ်ပါ လေကွယ် ဘေးဒဏ်တဲ့။

မိမိနေအိမ် ကြမ်းပြင် အောက်ဘက် မှ အိမ်မြှောင်စစ်လာ စုတ်ထိုးလာလျှင် ရန်သူမျိုးငါးပါးမှ တစ်ပါးပါး၏ ဘေး ဒဏ်သင့်တတ်သဖြင့် ဆင်ခြင် သတိရှိ ရပါမည်။

အထက်ရပ်ဆည်၊ စစ်လာသည်၊ ဘုန်းကြီး မည်ကွယ် ဟောလေကွယ်၊ အိမ်မြှောင်စစ်ရာ၊ ရပါဆယ်ဖြာ၊ မှတ်ပါလေကွယ် အပြီးတဲ့။

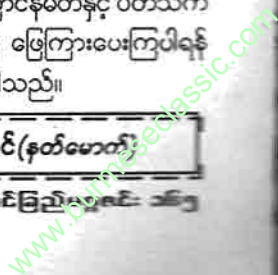
မိမိနေအိမ် ခေါင်မိုးမှ အိမ်မြှောင် စစ်လာ စုတ်ထိုးလာလျှင် ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမည်။ ရာထူးတက်မည်။ မင်းမြှောက် စားခံရမည်။ အများ၏ လေးစားကြည့်ညို ပူဇော်သက္ကာရပြုခြင်း ခံရမည်ဟု နိမိတ် ကောက်ယူရပါမည်။

သို့အတွက် အရှေ့၊ အရှေ့တောင်၊ အနောက်တောင်၊ အနောက်မြောက်၊ အရှေ့မြောက်၊ အောက်အရပ်တို့မှ အိမ်မြှောင်စစ်လာလျှင် မကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သဖြင့် ထိုသို့ ကြုံတွေ့လျှင် ဂုဏ်တော်ပွားခြင်း၊ သမ္မုဒ္ဒေရွတ်ခြင်း စသည်တို့ပြု၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍ ထိုနေရာများသို့ ပရိတ်ရေတောက်ပေး ခြင်း၊ ပရိတ်သံ ဖြူးပက်ပေးခြင်း ပြုရ ပါမည်။

သို့မှသာ မကောင်းသော နိမိတ်များ ပျောက်၍ ကောင်းသော နိမိတ်များ၊ ဟိတ်များ ရရှိလာမည် ဖြစ်ပါကြောင်း ကျမ်းနှင့်ညီ၍ အသိပဟုသုတ ပွားစေ ရန် ကိုယ်တွေ့များနှင့် ပေါင်းစပ်စီခြယ် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

စာရေးသူ သုတေသီ ဝါသနာရှင် များက အိမ်မြှောင်နိမိတ်နှင့် ပတ်သက် ၍ သိသူများမှ ဖြေကြားပေးကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

နေမဝင်(နတ်မောက်)

ငွေကြေးရုက္ခဝယ်အောင်

ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲမှ (၇)ရက်သားသမီးများ ကင်းဝေးပြီး စိတ်ချမ်းသာမှုရစေမည့် လာဘ်ရငွေရွှင် အစီအရင်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

တိုအစီအရင်ကို မိမိတို့ရဲ့ မွေးနေ့ နံနက် (၉:၃၀)နာရီမှ နံနက် (၁၀:၃၀) နာရီတွင် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆောင်ရွက်ရန် ငွေပင်သုတ်လိမ်းထား သော မြေအိမ်အသစ်တစ်လုံးတွင် ကြီးလေး ကြီး စပလေးလုံးကို ရေးပါ။ ထိုအိုးပေါ်တွင် အေးပါစေ အောင်ပါစေဟု စာရေးပါ။ စာရွက်ဖြူတွင်ရေးပြီး ကပ်လိုက် ကပ်နိုင် ပါတယ်။

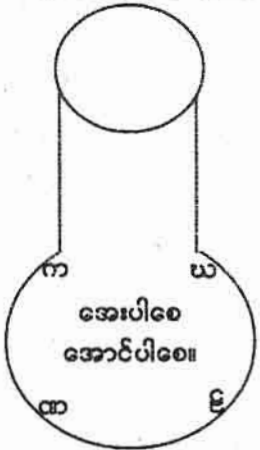
ထိုအိုးကို ရှေးဆိုင် အလုပ်စားပွဲ အိမ်ဦး ခန်း အမြင့်တစ်နေရာတွင် ထားခြင်းဖြင့် လာဘ်ရငွေရွှင်စေပါလိမ့်မည်။

(၁၅)ရက်ခန့် ဆောင်ရွက်မိလျှင် လာဘ် ပွင့်ပြီး စိတ်ချမ်းသာမှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပါပေ၏။
ဝေတေနသစ္စေန၊ ဤမှန်သော

နေသား	အထူး	အညွန့်	အရေအတွက်
တနင်္ဂနွေ	လျှောက်လက်ယာ	အုန်း	၆
တနင်္လာ	တောင်ကျွန်းဖြစ်၍	ကံ့ကော်	၁၅
အင်္ဂါ	ယပါမဖြစ်	ဆီး စွယ်တော်	၇
ဗုဒ္ဓဟူး	အစာစိုယဝါဒ အရ	ဝါး ရွက်လှ	၁၇
ကြာသပတေး	သပြေ(၉)ညွန့်ကို	ပျဉ်းမာ မေမြို့ပန်း	၁၉
သောကြာ	နေသားတိုင်း	သီး သစ္စာပန်း	၂၀
စနေ	ထည့်လှူပါ။	ဒေါန၊ ပိတောက်	၁၀

အောင်အိုးပုံစံ

ဥပမာ
တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် သပြေ (၉)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်ကို အောင်အိုးတွင်ထည့်ပြီး အမြင့် တစ်နေရာတွင် ထားပါ။ အရွက်များ ညှိုးခြောက်သွားရင် အသစ်လဲပေးပါ။

ရွက်ရမည့် ဂါထာ
အဂ္ဂေါ ပုဇွေ အဂ္ဂေါ ဓမ္မော
အဂ္ဂေါ သံဃော အနတ္တရော
အဂ္ဂေါ ဝိပါကော မေ ဟောတု
ယံယံ ဣစ္ဆာသမိဇ္ဈတု (၃၀-ခေါက်)

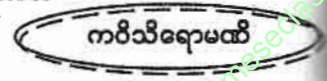
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
အဂ္ဂေါ = အက်ဂေါ
ပုဇွေ = ပုတ်ဇေါ
ဓမ္မော = ဝမ်မော
အနတ္တရော = အနတ်တရော
ဣစ္ဆာသမိဇ္ဈတု = အိတ်ဆာသမိတ်ဈတု
အနက်

ပုဇွေ၊ ဘုရားမြတ်စွာရတနာသည်။
အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။
ဓမ္မော၊ တရားမြတ်စွာရတနာသည်။
အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။
အနတ္တရော၊ တပည့်အများစုတွင် အတုမရှိသော။ သံဃော၊ သံဃာတော် အပေါင်းသည်။ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်

သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား။ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ယံယံ ဣစ္ဆာ သမိဇ္ဈတု၊ လိုလိုရာရာဆန္ဒမှန်သမျှ သည် ကောင်းစွာပြည့်စုံပါစေသတည်း။ [ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး၊ ဦးသန်း အောင်ရွှေ၊ မြောက်ဗဟို(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ယုံကြည်မှုများဖြင့် ဆောင်ရွက်သွား လျှင်ဖြင့် လာဘ်ရွှင်လာဘ်ပွင့်လာဖို့ လိမ့်မည်။

သင့်တင့်အောင်နှလုံးသွင်း အရှုံးကင်း ပါစေ။

မီးလောင်ခြင်းနှင့်

သောကထင်းဝေး ငြိမ်းအေးစေသော ကျင့်စဉ်

လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ကျော်ခန့်က ကျွန်ုပ်တို့၏မြို့တွင် တစ်နှစ်အတွင်း မီး(၁၁)ကြိမ် လောင်လိမ့်မည်ဟု ဘုန်းကြီးတစ်ပါး အိပ်မက် မြင်မက် သည်ဟုဆိုသော ကောလာဟလ သတင်းတစ်ခုသည် ရုတ်တရက် ပေါ် ပေါက်လာ၏။

ဘယ်ဆရာတော် မြင်မက်သည်ဟု လိုက်လံစုံစမ်းကြည့်သော်လည်း တိတိ ကျကျ ရေရေရာရာ မသိရှိခဲ့ရပါ။ သို့သော် အံ့ဩဖွယ်ရာပင်။ အမှန် တကယ်ပင် ကျွန်ုပ်တို့မြို့၌ တစ်နှစ် အတွင်း မီး(၁၁)ကြိမ်တိတိ လောင် ကျွမ်းခဲ့ပါသည်။

ကြီးကြီးမားမား လောင်သည်က (၃)နေရာလောက်သာဖြစ်ပြီး ကျန်(၈) နေရာက ခပ်သေးသေးမွှားမွှား လောင် ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဥပမာ အိမ်ခန်း တစ်ခန်းတည်းလောင်ခြင်း၊ မီးဖိုချောင် တစ်ခုတည်းလောင်ခြင်း၊ အိမ်တစ်လုံး တည်း လောင်ခြင်းမျိုးများဖြစ်သည်။

ထိုနှစ်တွင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့မြို့မှ မြို့မဈေးဟောင်းကြီးသည် ဈေးကြီး တစ်ခုလုံးကွက်ပြီး (လူနေအိမ်များသို့ မကူးစက်ဘဲ) မီးလောင်ကျွမ်းခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဈေးသူဈေးသားများအား လုံး စီးပွားရေး၊ ရောင်းရေးဝယ်တာများ က ကမောက်ကမ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် သက်ဆိုင်ရာမှ မြို့လယ်ရှိ (၆)လမ်း၊ (၇)လမ်း၊ (၈)လမ်းတို့တွင် ယာယီဈေးဆိုင်ခန်း များ ဆောက်ပေးကာ အရောင်းအဝယ် များကို ပြန်လည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားစေ ခဲ့ပါသည်။

ဈေးကြီး မီးလောင်ပြီး (၃)လ လောက်တွင် ကျိုက်လတ်မြို့နယ်ရှိ ရွှေပေါကျွန်း ဝေနေယျများ၏ နှစ်စဉ် လှူဒါန်းလျက်ရှိသော ဆန်အိတ်(၂၀၀) ကျော်ကို မြို့နယ်မှ ရွှေပေါကျွန်း သာသနာပြု အကျိုးတော်ဆောင် (၅)

ဦးသည် မလှိုင်မြို့နယ်ရှိ ရွှေပေါကျွန်း သာသနာပြုစခန်းသို့ သင်္ဘောတစ် တန်း၊ ကားတစ်တန်း၊ ရထားတစ်တန်း ဖြင့် သွားရောက် ပို့လှူခဲ့ပါသည်။

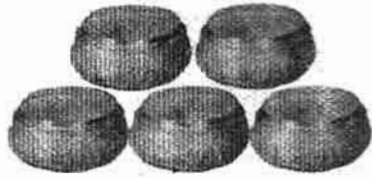
ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကြီးအား ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ရင်း အကျိုးတော်ဆောင် (၅)ဦးသည် ကျိုက်လတ်မြို့ မြို့မဈေးဟောင်းကြီး တစ်ခုလုံး မီးလောင်ကျွမ်းခဲ့သည့် ဖြစ် စဉ်ကို လျှောက်တင်ခဲ့ရာ ဆရာတော် ကြီးက...

‘ကွက်ကွက်လေး လောင်သွားတာပဲ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မဥပဒိန္နဲ ကံကြောင့် လောင် တာ’ ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

(ထိုစဉ်က မြို့မဈေးဟောင်းကြီး မီးလောင်သည်နှင့် ပတ်သက်၍ မြို့သူမြို့သားများတွင် ဥပဒိစရာ ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ထို ဥပဒိစရာကိစ္စများမှာ ဘုရားကြီး ပဋ္ဌာန်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲတွင် အရက် သောက်ထားသူများက ဝင်ရွတ် ခြင်း၊ မြို့နယ် မ.ယ.ကမှ ဝါတွင်းကြီး ကဲ့ကော်တစ်ထောင်မှ ဘုရားဆင်းတု တော်များ ပင့်လာခြင်း၊ အနေကဇာ တင်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။)

ထို့နောက် အကျိုးတော်ဆောင် (၅)ဦးမှ မိမိတို့၏မြို့တွင် မီး ခဏခဏ လောင်ကျွမ်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်နေသဖြင့် မီးဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေသော ကျင့်စဉ်ကို ချီးမြှင့်ပေးပါရန် လျှောက် တင်ရာ ဆရာတော်ကြီးမှ ဝေနေယျ အပေါင်းတို့အား မီးဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေသော ကျင့်စဉ်ကို ချီးမြှင့် ပေးသနားခဲ့ပါသည်။

ထိုကျင့်စဉ်သည် မီးဘေးတစ်ခု

တည်းသာ မဟုတ်ဘဲ သားပူ၊ မယား ပူ၊ ရည်းစားပူ၊ ရောဂါအပူ၊ စီးပွား ရေးအပူ၊ ငွေကြေးအပူ အစရှိသော အပူဒုက္ခများကိုလည်း ကင်းငြိမ်းစေ သော ကျင့်စဉ်ဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံ မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ မီးဘေးအန္တရာယ် မှ ကင်းဝေးစေကာ အပူသောကများကို အေးငြိမ်းချမ်းသာစေသော ရေများ ရေနိုင် ကျင့်စဉ်တော်မှာ...

သာဝန်ယာမအားဖြင့် မီးကို ရော နိုင်ပါ သည်၊ အပူကို အအေးက နိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ လောင်မြိုက်သောမီးဘေး ကင်း လွတ်စေရန်နှင့် တစ်ခုတစ်ရာ အတိုအတာ အထိ သောကမီးတို့ကိုပါ ငြိမ်းအေးစေရန် တို့အတွက် အောက်ဖော်ပြပါ ရေတော်(၅) ဖလားကို သုံးလောကထွတ်ထား သက်တော် ထင်ရှား ပြတ်စွာတရားအား ယုံကြည်သမ္မိ ထက်သန်စွာ တစ်နေ့ အနည်းဆုံး(နံနက်+ နေ့လယ်+ညဉ့်) သုံးကြိမ် နေ့စဉ် လှူဒါန်း ပေးကြပါ။

- (က) သော်တော်ရေ (၁)ဖလား
- (ခ) ပျက်နာသစ်တော်ရေ (၁)ဖလား
- (ဂ) ရေချိုးတော်ရေ (၁)ဖလား
- (ဃ) ခြေဆေးတော်ရေ (၁)ဖလား
- (င) သုံးတော်ရေ (၁)ဖလား

မှတ်ချက် ။ ။ ရေတော်များကို ကြေးဖလား၊ ငွေဖလား၊ စတီးဖလား တို့ဖြင့်သာ သုံးစေချင်ပါသည်။

၁၀ အစေ လှကြပါစေ
// အောင်နန္ဒ (ကျိုက်လတ်) //

မြန်မာ့ကျေးလက်တောရွာက

မြေထိုင်မယ့်

မြန်မာ့ ကျေးလက်တောရွာများတွင် တော့ ယနေ့အထိ အိမ်ဆောက်လျှင် ပန္နက်မချ မြေမတိုင်းမီ မြေတိုင်းမန္တန် ရွတ်ပြီးမှ မြေတိုင်းလေ့ ရှိပါသည်။

နယ်တော်ရှင် ပယ်တော်ရှင် တစ်ပွဲ ပေးပြီး အုန်းသီးပေါ်တွင် နယ်တော်ရှင် ကို ရည်ပြီး ဆီမီးတစ်တိုင်ထွန်းပါသည်။ မြေတိုင်းမန္တန် ရွတ်သူက ပေါက်ပေါက် ဆုပ်ဖြင့် မြေတိုင်းမည့်နေရာတွင် ပက်ကြဲပြီး မြေတိုင်းမန္တန်ကို ရွတ်လေ့ရှိပါသည်။

ကျေးလက် တောရွာများတွင်တော့ ဗေဒင်ဆရာ မဟုတ်ကြသော်လည်း မြေတိုင်းမန္တန်ကို ရွတ်ပေးလေ့ရှိသည်။ ဤသည်ကားလည်း ဆရာတော် ဘုန်းကြီးများမှာ ဝေမေသုတ် သင်ကတည်းက လောကီအရေးအရာများ အလိုငှာ သင်ပေးလေ့ရှိသည်။

မဟာဘုတ်ဂြိုဟ် သက်ရောက်၊ အင်္ဂုဇာ အဆင့်လောက်တော့ အကြမ်းဖျင်း သင်ပေးကြပါသည်။ ယခု စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြမည့် မြေတိုင်း မန္တန်မှာ လက်ဆင့်ကမ်းပညာရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဪ... နယောဗုဒ္ဓိယ ပထဝီဗလသုန္ဒရီ သဗ္ဗညုပဏ္ဍိတံ လောလောပတုမင်္ဂလံ အသန္နိယံမာရသေနံ သိဒ္ဓိကမ္ပံ အဟံဝန္ဓာပိ သဗ္ဗဒ္ဓိ။

ဥုံ ဗျူဒီပီ တောင်ကျွန်းသာပု ရုက္ခဘူဟူ အကာသစိုး ဗိဿနံနှင့် တန်ခိုးကြီးပြတ် သူရသယာဉ် စန္ဒီပရဝိသ္ဗာ ယဟာပိန္နဲ ဂေါရုန္တ ဒေသယူ နတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ကောင်းစွာအရှု သူကောင်းပြု၍ ကျွန်ုပ်အပြီး ပြီးစေသော်။

ယဏိမေလော ယဟာသထဝရော တာနော ယက္ခ ကမ္မာဏ် စသည့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ နတ်အကာလည်း ကောင်းစွာကြည့်ရှု သူကောင်းပြု၍ ကျွန်ုပ်အပြီး အောင်စေသော်။

ဥုံ... ဗျူဒီပီ သာသည့်အထွတ် ဘဒ္ဒကပ် ဟု မည်မှတ်တွင်ဘိ တန်ခိုးရှိသော်။ ကြီးဘိ သနင်း ရှင်နတ်မင်းတို့ ကောင်းခြင်းထူးပြတ် ပါဒီဗိဇော ပြန်ရောနှင့် ကောင်းစွာသတ်မှတ် ပြောမှတ်၍ မှတ်သည့်အိမ်ကို ဆောက်လို ရှိသော လျှောက်ထားပါသည်။

ပျားစွာဘုန်းလှိုင် စည်းစိမ်ခိုင်၍ ဖြိုင်ဖြိုင် တိုးတက် အသက်ရှည်စွာ အနာမဲ့ကြောင်း ဆယ့်နှစ်တောင်း၍ ကောင်းခြင်းများစွာ ရလိုပါသည် နတ်တကာများတို့...

ပြေပျာလိပ်ခုံး သာနာသစ်ဆွေး မီးလွေးတိုင်ဟောင်း ရှေးကျောင်းဆောက်ဖူး လမ်းဦးလမ်းမ တစ်စသင်္ချိုင်း လုပ်ပြုဖူး ဝက်ရူး နှုနဆေးဆရာဟောင်း ပြေပျာကောင်းလျှင် ပြောင်း၍ပေးပါ နတ်တကာတို့...

ပုန်စွာပျက်ပျက်ချက်ရာ ပြောကမ္မလာတွင် ဥစ္စာရွှေငွေ ဆန်ရေစပါး ပေါများကြွယ်ဝ သူနေဆန္ဒအသိသီး ရည်တိုင်ပြီး၍ စီးပွားတိုးတက် စဉ်ဆက်မပြတ် လျှာဒိန်နှင့် အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ လျှာဒိန်ရပါစေ ဒါနကောင်းမှု အစုပြိုင် ထွဋ္ဌာဆယ်ပါး တရားသဒ္ဓါ သူတက်သာ၍ သက်မှာရာကျော် ရှည်စေသော်။

ဟေ့မိတ္တ၊ ကုမံဘတ္တံ၊ ဘက္ကဟိ၊ ဘက္ကဟိ၊ အာယု ဝဇ္ဈော သုဒံ ဗလံ။
< မောင်ဗဟိုနိုး (အင်းတော်) >

စာရေးသူသည် ၂၁-၃-၂၀၀၄ တနင်္ဂနွေနေ့က ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ရွာထောင်ရွာရှိ မြန်မာ့ရတနာပုံကျောင်းတွင် ရဟန်းဘောင်သို့ (၇)ရက်တာမျှ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် သက်တော် (၅၅)နှစ်ရှိ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတ သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။

တောကျောင်း ဖြစ်ပေသော်ငြားလည်း မြန်မာ့ရတနာပုံဆိုသည့်အတိုင်း ကျောင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ပါက ရွှေရောင် တဖိတ်ဖိတ်ထလျက်ရှိသော နန်းတော်သို့ ရောက်သွားသည့်အလား အောက်မေ့ရပါသည်။

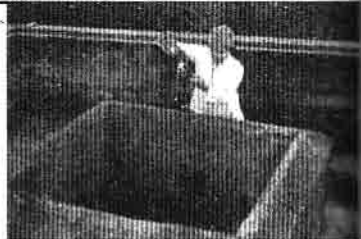
ထိုကျောင်းတွင် ဝါတော်(၁)ဝါသာ ရှိပြီး သက်တော်(၈၃)နှစ်ရှိသော ဦးတိက္ခဆိုသော ဦးပဏ္ဍင်းကြီး(၁)ပါး ရှိပါသည်။ လူ့ဘဝတုန်းက ဤကျောင်း တိုက်တွင် သူလျှူထားသော အုတ်ကန်ကြီး(၁)ခု ရှိပါသည်။

ရေ

ကြာမြင်စွာ လှောင်သူများအတွက်

စာရေးသူမှ...
'ဦးပဏ္ဍင်းကြီး ရေလှောင်ကန်ကြီးက ရေအခက်အခဲဖြစ်တဲ့အခါ သုံးဖို့(၁) နှစ်ပတ်လုံး ရေထည့်ပြီး ရေလှောင်ထားတာ ဆိုတော့ ခြင်တွေ့၊ ဖားတွေနဲ့ အခြားအကောင်တွေဝင်ပြီး သားပေါက်တာတွေ မလုပ်ဘူးလား ဘုရား' ဟု မေးလျှောက်ကြည့်ရာ...

'မဝင်အောင် အုတ်ခဲတစ်လုံးကို မီးရဲနေအောင် မီးဖတ်ပြီး ကန်ထဲကို ထည့်ထားရတယ်။ ဒီဆိုရင် ခြင်ကပေါက်တဲ့ ပိုးလောက်လမ်း ဖားကပေါက်တဲ့ ဖားလောင်းတွေ ဝင်ပြီး သားပေါက်နိုင်ဘူး။ မနေနိုင်ဘူး' ဟု ပြန်ပြောသဖြင့် အုတ်ကန်နှင့် ရေလှောင်သူများ၊ မြေကွက်ကြီးများ တူး၍ ရေလှောင်ရသည့် ရွာများတွင်

ခြင်များ၊ ဖားများ ဝင်ရောက် သားဖောက်ခြင်း မပြုနိုင်ရန် ကြိုနည်းကို အသုံးပြု ကာကွယ်နိုင်ပါသဖြင့် ဗဟုသုတအဖြစ် ဖြန့်ဝေလိုက်ရပါပေသည်။

ရေလှောင်ကန်သေးလျှင် အုတ်ခဲ(၁)လုံးသာ သုံးရပြီး ကန်ကြီးပါက (၃)လုံးအထိ ထည့်နိုင်ပါသည်။ ဦးပဏ္ဍင်းကြီး ဦးတိက္ခအား ရှိခိုးဦးရွာဖြင့်...

ဦးကိုကိုကြီး (စစ်ဆေးရေး) (၂)မတယ၊ ထုံးဘို

ကန်နီဒါ

နှစ်ဖြာထွဲစေ့ (၁)

ရွှေတော် အိမ်ထောင်ကြော်

ယာရစ်ပတ်။ တနင်္ဂနွေထောင့်
 ဆီချိတက်။ အောင်မြေနှင့်။
 ဆယ်ထပ်ကြီးဘုရားဆီ
 လှမ်းမျှော်ဝပ်စင်း ကော်ရော်
 ပူဇော်အထူး။ ကြည်နူး
 လိုက်လေ။
 ရွှေဆံတော်
 စေတီတော်မြတ်ကို
 လက်ယာရစ် အိမ်ဌာန်(၃)ပတ်၊
 ပတ်။ ပရိတ်တော်တွေ ရွတ်ဖတ်။
 ဂါထာမြတ်တွေက။ ထူးခြားလှတဲ့
 ဒီအိမ်ဌာန်။ ဧကန် ဧက အောင်မြင်
 မှလေ။

တနင်္ဂနွေ အောင်မြေအရပ်ကနေ
 လေးဆူဓာတ်ပျော် ရွှေဆံတော်စေတီ
 တော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်မာန်လျှော့
 ကန်တော့ဦးချ ဩကာသကိုတဲ့ အစ
 ချီ...

ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသီ ရောင်ခြည်တော်
 ခြောက်သွယ် ဂုဏ်တော်ဖွင့်နဲ့ အောင်
 ခြင်းရှစ်ပါးအဆင့်ဆင့်။ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်
 ပူဇော်အပ်သော ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး
 တိုးတိုးနဲ့ မောင်ဖိုးဟန်။

ဤ နမောတေအောင်ဂါထာ၊ စိန္တာ
 မဏိ၊ ဣတိပိသော၊ ရတနာ(၃)ပါး
 ဂုဏ်တော်များ၊ ဓာတ်တော်ပေါင်း
 ဘုရားရှိခိုး၊ နောက်တန်း၊ သံရှစ်ချက်၊
 ရှစ်ချက်၊ သီရသ္မိ၊ သဗ္ဗဒ္ဓေ၊
 ယံဒုန္နိမိတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏောအနန္တော

နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ်

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ ဒုတိယပတ်
 (၁)ရက်လား၊ (၂)ရက်လား မမှတ်မိ
 တဲ့ နေ့တစ်နေ့။ အတာကျူးတော့မယ့်
 နှစ်သစ်ကူးအချိန် အခါသမယ။

မောင်ဖိုးဟန် အိမ်ဌာန်ခရီးအတွက်
 ဖြည့်ဖြို့ ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်
 ကြီးကို အဖူးအမြော် ရောက်ရပြန်ပါပြီ။
 ထင်လတိုင်း အိမ်ဌာန်မပျက်၊ ရက်
 မပျက်။

တရုတ်မှော်ကနေ ခရီးသည်လဲ
 ဆင်း ကုန်လဲတင်တဲ့ ကုန်တင်ကားနဲ့
 နက်(၅)နာရီမထိုးမီ ထွက်လာတယ်။
 ဆင်းမြို့ရွာမှာ ကြာပေမယ့် မနက်(၈)
 နာရီမထိုးသေးဘူး ပြည်မြို့ကို ရောက်

ပြီ။ စောလိုက်တာ။

မောင်ဖိုးဟန် ကားပေါ်က ဆင်းတာ
 နဲ့ ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်ကြီး
 ခြေတော်ရင်းကို အရောက်သွားရပြီ။
 အဖူးအမြော်ခရီး စ.ပြီ။ မြောက်ဘက်
 စောင်းတန်း လှေကားထစ်တွေကို
 တစ်ထစ်ချင်း နင်းလို့။

စောင်းတန်းကရှည်တော့ အမောဆို
 လာတယ်။ အမောပြေ နားလိုက်၊
 လှေကားထစ်တွေကို နင်းလိုက်။

စိုက်စိုက် စိုက်စိုက် တစိုက်စိုက်နဲ့
 ကုန်းတော်ပေါ်ကို ရောက်လာပြီ။
 မြောက်ဘက် စောင်းတန်းထိပ်
 သောကြာတန်ဆောင်းကနေ လက်

က္ကမာယ မွောန၊ စခေဝ၊ ဋ္ဌသညက
စမကြီးလေးလုံး အစတစ်လုံး အဆုံးမှာ
တော့ ပါဠိအနက်ပြန်၊ (၉)တန်သော
နဝင်သီလတော်ခံယူ။

အဓိဋ္ဌာန်အစ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ရည်မှန်း
ပြုဟ်ရှစ်ခွင်မှာ လှူဒါန်းထားသမျှ
ပန်းပေါင်းစုံရနံ့တို့က မွှေးကြူထုံအီ။
အမွှေးတိုင်ပေါင်းစုံ နံ့သာတိုင်ရနံ့တို့
က သင်းပျံ့လို့ဝေစည်။

တစ်ခါတစ်ခါ လေအဝေ့မှာ ပါလာ
တဲ့ ရနံ့လေးက အမွှေးနံ့သာ ပန်းမာလာ
အနံ့မဟုတ်။ တသီးတခြား ကွဲပြားတဲ့
ရနံ့။ ဘာရနံ့နဲ့မှမတူ။ တစ်မူထူးလိုက်
လေ။ ပျံ့ပျံ့လေးသင်း။

ရင်တွင်းမှာတော့အေး ကြည်နူးမှု
ပီတိအဟုန်ကလေးက တစ်ပိုပိုတက်။

အဓိဋ္ဌာန်ရက်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ချက်တော့
အောင်မြင်လေပြီ။

အထက်ဘဝင် အောက်အစီစီ ရှိရှိ
သမျှ အနန္တစကြဝဠာ သတ္တဝါနဲ့ ဝေနေ
ယျတွေကို မေတ္တာတွေပို့။ ပို့သမျှတွေ
ကိုလဲ ခံယူ။ လှူဒါန်းသမျှ ဒါနအစုစု
ကောင်းမှုအထွေထွေကိုလဲ ရကြပါစေ
အမျှပေ။

နောက်တစ်လ အဓိဋ္ဌာန် ခရီးဆက်
ဖို့ ခုမနက်ကတည်းက ပရိကံပြု။ အခြေ
တည်၊ ညဘက်ရောက်ရင် နောက်တစ်
နေ့မနက်ကစလို့ တစ်လတိတိ အဓိဋ္ဌာန်
ခရီး မောင်ဖိုးဟန်မှာ ဆက်ဖို့ကြပြီ။
တာဝန်ရှိပြီ။

အဓိဋ္ဌာန်ပြီးတော့ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ဦးဆုံး
ကြိမ်ချ။ နေရာကထ။ တနင်္ဂနွေထောင့်
အရှေ့မြောက်အရပ်ကိုထွက် ဆယ်
ထပ်ကြီး ရှစ်ပွားတော်မြတ်ကို လက်အုပ်
ချီ ဂုဏ်တော်ကို နှလုံးသွင်း။

ကြက်မင်းတောင်၊ ယုန်မင်းတောင်၊
ဝန်ချတောင်၊ အလောင်းတော်ကဿပ
စေတီတော်မြတ်တို့ဆီကို စိတ်က

၁၇၀ နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရောက်။

ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ရဲ့
ရင်ပြင်တော်ကို ပတ်လျှောက်။ ဧရာ
ဝတီမြစ်ကူးတံတားကိုလဲ ဖြတ်ပြီး
လျှောက်။

အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်က
တန့်ကြည့်တောင်၊ ငွေဘုံသာနဲ့ ရွှေဘုံ
သာ၊ မော်တော်ကားလမ်း တောက်
လျှောက်ပေါက်နေပြီဖြစ်တဲ့ ဖိုးဦးတောင်
အထိ။

စိတ်က ရော်ရမ်းမှန်းဆလို့ မျှော်
ကာကြည့်လိုက်တော့ ဖိုးဦးတောင်
အထိ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ဖူးမြော်ရ။
ဝမ်းသာကြည့်နူးရ။

အလွမ်းတတ်ခံက ဆွေးအောင်
ဖန်သလိုလို၊ ဟိုလိုလို၊ ဒီလိုလို
ကုန်းဘောင်ခေတ်ကို ရောက်သွား
သလိုလို။

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်း ပုဂံမင်း
လက်ထက်က သီရိခေတ္တရာရသေ့မြို့
ဟောင်း မြင်ဗဟုတောင်တော်မဟာ
စေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ သာသနာပြု
ကျောင်းထိုင်ခဲ့တဲ့ 'စာထိုးဘုန်းကြီး'

ဆိုတာ ရှိခဲ့တယ်။
'ဥနေ ဥနေဆိုရင် စာထိုးဘုန်းကြီး
ကျောက်မြစ်ကြီးကို ဖြတ်ကျပြီး ဖိုးဦးတောင်
ဘုရားကို ဆီပုစော်သည်'

လို့ ပေါင်းတည်မြို့ အဋ္ဌာရသစာပုံ
တိုက်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ စာအုပ်
တစ်အုပ် 'ဝိဇ္ဇာမယနေသိဒ္ဓိကျမ်း
စာမျက်နှာ (၃၄၆-၃၄၇) ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိ
ဟူသော ဝါဒမသင်သည်ကို မြန်မာ
ဆိုတဲ့ အခန်းမှာ ရေးသားထားတယ်
စာပြီးနှစ်တော့ မပါဘူး။ ဒါပေမယ့်

'ဝိဇ္ဇာမယပညာညွန့်ပေါင်းကျမ်း
မှာတော့ စာပြီးနှစ်ကို ဖော်ပြထား
တယ်။

ခရစ်နှစ် ၁၉၁၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာ
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၄ ခုနှစ်
တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁၁)ရက်
တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ကျမ်းပြုပြီးစီးအောင်
မြင်တဲ့အကြောင်း၊ ကျမ်းပြီးနောက်
ဆုတောင်း၊ ကျမ်းပြီး အာသီသင်္ဂါထာ
အဆုံးမှာ ရေးသားဖော်ပြထားတယ်။

ဝိဇ္ဇာမယ ပညာညွန့်ပေါင်းကျမ်း
ဝိဇ္ဇာမယနေသိဒ္ဓိကျမ်းထက် နေရာ
တယ်။ ကျမ်းနှစ်စောင်လုံးကို ကျမ်း
ဆရာ ဦးကျမ်းဆွယ်က ရေးသား
တာပဲ။

စာထိုးဆရာတော်ကြီး ဖိုးဦးတောင်
ကိုအသွား ဧရာဝတီမြစ်ကြီးကို ခြင်
ကူးတဲ့အခါ ရေပြင်ကို မြေပြင်ထင်
ဥဒကသိဒ္ဓိပြီးခဲ့လေသလား...

ကောင်းကင်ယံ အဇ္ဈောမှာ စုန်း
ကာကြည့် အာကာသသိဒ္ဓိ ပြီးခဲ့
သလား... မြေကိုပဲ လျှိုးခဲ့
သလား...

မောင်ဖိုးဟန် အတွေးတွေ
ရှေ့ဆက်မသွားတော့ဘဲ ဘိုးဘိုး
တိုက်ရှေ့က တစ်ဆစ်ချိုး လှေကား
ကလေးဆီ ဖြတ်ဝင်လိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

လိုက်ပြီ။

တရားဂူ (၂) နဲ့ (၃) အကြားက
ဆန်ဆောင်းလေးထဲမှာတော့ ဆရာ
ရသေ့ ဦးအောင်နက် ချိန်းတဲ့ရက်
မပျက်။ ဆက်ဆက်ပြီး ရောက်နေပါ
ပေကာ။ လူလဲစုံပဲ။

ဦးလှဖေ၊ ဦးစိန်လှ၊ ဆရာဟန်၊
ဆရာပုဏ်၊ ဒေါ်ကြည်အေး၊ ဒေါ်ရှင်း
တို့တစ်တွေ ယောဂီဝတ်စုံတွေနဲ့။

ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်လုပ်
တိုင်နေကြ။ အသီးသီးမှာက တာဝန်
တိုယ်စီ။

ဖိုးဟန်ကို မြင်လိုက်ကြတော့ အား
လုံးကဝမ်းသာ။ ပီတိတွေ ဖြာကြလို့။
နေရာတွေပေး။ ရေခွေးလဲလိုက်။
အမြည်းနှိုက်ဖို့ မျက်စပစ်။

ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက်က
အောင်မြင်စေကြောင်း “ခပေါင်း”
ဇီဝကရက်ကို ရက်ရက်ရောရော စွန့်ကြဲ
ပေးကမ်း။

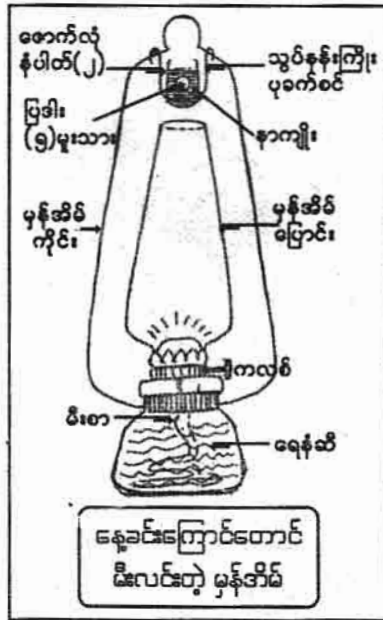
လက်နက်ကမ်းအကွာမှာ မောင်ဖိုး
ဟန် ထိုင်လို့ဦးချ။ ပေးသမျှ ဆုတွေကို
ခအောင်ယူ။ ကြည်ဖြူတဲ့နည်း၊ ရွှင်ပြုံး
တဲ့မျက်နှာနဲ့ ဘေးဝဲယာကြည့်လိုက်
တော့...

မှန်အိမ်ကလေးတစ်လုံး၊ မီးကလဲလင်းလို့
နေခင်းကြီး ကြောင်တောင်။

ပဋိသန္ဓာရစကားတွေ ပြောကြား
ထို့အပြီး နေခင်းကြောင်တောင်
အလင်းဆောင်နေတဲ့ မှန်အိမ်လေး
အကြောင်းကို ဖိုးဟန်ကမေးတယ်။
ဆရာရသေ့က ဆရာဟန်ကို မေးဧည့်ပြ
တယ်။

ဆရာဦးဟန်တို့ကို ဖိုးဟန်က ကြည့်
လိုက်တော့...

“ညမှ ဆက်ပြောမယ်”
တဲ့။ ဈေးကိုင်လိုက်တာ။ ဆရာဟန်
ဆိုတာလေ။ တကတည်း။

စောင့်လိုက်ရတာ။ နာရီပေါင်းများ
စွာ။ ဥပုသ်စောင့်ထားလို့ ညစာအတွက်
ကတော့ ဝန်တာအေး။ မန်ကျည်းဖျော်
ရည် အေးအေးလေးကိုသောက်
အောင့်အောင့်ပြီးစောင့်။ အမေ
တကော အပြောကိုလေ။

ရောက်တတ်ရာရာ ပြောကြဆိုကြ
ရင်း နေဝင်လို့ ဖိုးအချုပ် ရုတ်တရက်
ဖိုးဟန်က မှန်အိမ်လေးအကြောင်း
ဆရာဟန်ကို မေးတယ်။ ကောက်ကာ
ငင်ကာ ခခယမ်းယမ်း။

ဆရာဟန်က လူပုစိတ်တို။ ဖိုးဟန်
ကိုတော့ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ကို
ပြောပြတယ်။ အချိန်ယူပြီးတော့ကို
ပြောပြတာ။ အကြာကြီးမှ အကြာကြီး။

မှန်အိမ်လေးအကြောင်းကို ဖိုးဟန်
သိပြန်။ ခရေစေ့တွင်းကျ။ အသေးစိတ်။
တစ်ခုမကျန်။

မောင်ဖိုးဟန် ပြည်မြို့ကအပြန်
တရုတ်မှော်ကို ရောက်တာနဲ့ နေ့မီး
လင်းမှန်အိမ်လေးဖတ်လမ်းကို ဆရာ
ဟန် ပြောပြလိုက်တဲ့အတိုင်း ဆရာ

ပုဏ်ရဲ့ ထောက်ပံ့ဖြည့်စွက်ချက်တွေ
နဲ့အညီ စမ်းသပ် လုပ်ကိုင်တော့တာ
ပါပဲ။

တစ်သေဝေဖတ်မီး တထေရာတည်း။
တစ်ထပ်တည်း။ က... စပြီ။

* * *
မနက်(၄)နာရီထိုး မောင်ဖိုးဟန်
အိပ်ရာကနိုးပြီ။ ကိုယ်လက်သန်စင်။
မျက်နှာသစ်။ ကျင့်ဝတ်မပျက်။ ဘုရား
ဝတ်တာက။

မြတ်ဗုဒ္ဓကို ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ပန်း
နံ့သာတိုင်တွေ လှူ။ အနန္တောအနန္တ
ငါးပါးပွဲမှာ နံ့သာ(၅)တိုင်လှူ။ လက်
ဆယ်ဖြာ ရင်မှာယုက် ရတနာ(၃)ပါး
ဦးထိပ်ရွက်။ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊
သုံးကြိမ် ဦးနှိမ်ချ။ ရှိခိုးကော်ရော် ပူဇော်
ကန်တော့ရ။

ဩကာသနဲ့ ငါးပါးသီလခံယူ။
မြတ်ဗုဒ္ဓနှုတ်တော်က မိန့်မြွက်ခဲ့သမျှ
ပရိတ်တော်ဒေသနာများကို ခပ်တိုးတိုး
ရွတ်ပွား။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ် ရည်မှတ်
တဲ့အတိုင်း တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် ဆက်
တိုက်စိပ်လို့သွား။

အများသတ္တဝါ ဝေနေယျတို့ ကိုယ်
နဲ့ထပ်တူ ရကြစေကြောင်း စေတနာ
ကောင်းနဲ့ အမျှဝေ။ မေတ္တာတွေပို့
မနောဘဝင်မှာ ကြည်နူး။ ရွှင်မြူးလို့
ဝမ်းသာ။ ချမ်းသာတဲ့ကိုယ်စိတ် ဟိတ်
အပြည့်နဲ့။

ဘယ်အရာနဲ့မှ မလဲနိုင်တဲ့သူပဲ။
နေ့စဉ်နေ့တိုင်းရ။ အဟောဝတ
ကောင်းလေစွ။

မနက် မိုးမလင်းမီ ဝေလီဝေလင်း
မှာစ။

ခဏအကြာ တံမြက်စည်း
တစ်ချောင်းနဲ့ အိမ်ရှေ့က လမ်းမ
တစ်လျှောက်မှာ လှည်းကျင်း၊ ဂုဏ်တော်
များနဲ့ ပရိတ်မြတ်ရွတ်ဖတ်။ ဣသိုလ်

ထပ်လို့ယူ။

အိပ်ရာက မနက်စောစောနိုးထ။
ပြုဖွယ်ကိစ္စ(၃)ဖြာ 'ဒါန၊ သီလ၊
ဘာဝနာ'။

မောင်ဖိုးဟန်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ခရီး
အောင်မြင်ပြီးစီး။ ရှေ့ဘဝခရီးအတွက်
ကတော့ အညွန့်ကလေး တလူလူကို
မှန်းကြည့်ပါလို့မြင်။ အပူအပင်တွေ
ကင်း။ နောက်ဆံတင်းစရာလဲမလို။

ဩတ် ဒါနဲ့ ဟို နေ့ခင်းကြီး မီးလင်း
တဲ့မှန်အိမ် ဇာတ်လမ်းအရှိန်လေး
မြှင့်လိုက်ကြရအောင်။

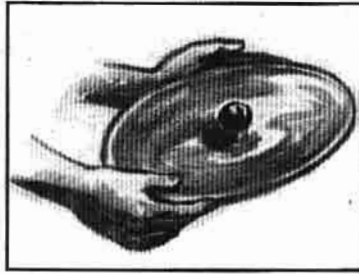
ဆရာဟန် ပြောစကားအရ နာက
(၁)ကျပ်သား၊ ကန့်က(၃)ကျပ်သား
(ကျည်တောက်ကန့်) နံပါတ်(၅)လုံ
ဇောက်ကနစ်လုံး။ နံပါတ်(၂) ဇောက်
လုံကတစ်လုံး။ ပြဒါးသန့်သန့်က (၅)မှ
သား။ မှန်အိမ်ကလေးက တစ်လုံး။
ရေနံဆီ၊ သွပ်နန်းကြိုးလေးက တစ်
တောင်လောက် မရှိတရှိ။

လိုအပ်တဲ့ အမည်အားလုံးက
ဖိုးဟန်မှာ ရှိပြီးသား။ ဘယ်သူ့ကိုမှ
အပူကပ်စရာမလို။ ဘယ်မှ သွားရှာ
စရာမလို။ ဝယ်စရာလဲမလို။ အသင့်။
လိုရမည်ရဆောင်ထားတာ။ ဝယ်ယူ
စုဆောင်းထားတာ။

မောင်ဖိုးဟန် ဖိခွင်ပြင်တယ်။ ဖိခွင်
မျက်နှာသစ်တယ်။

ဖားဖိုကို လေဟာ၊ မဟာကြည့်
တယ်။ ပြင်တယ်။ ညှပ်ကြီး၊ ညှပ်လတ်၊
ညှပ်ကလေး။ ဂေါက်၊ မီးသွေး၊
ရေအင်တုံ ဖိခွင်ဘေး ပတ်ပတ်လည်
မှာ အစီအရံ။ လက်တစ်ကမ်းအကွာ။

ကျည်တောက်ကန့် (၃)ကျပ်သား
ကို အတုံးကလေးတွေ တုံးတယ်။
ကြွေပန်းကန်ပြားထဲကို ထည့်တယ်။
အတုံးတွေက မညီဘူး။ တစ်ပဲသား၊
တစ်ပဲသားပျော့ပျော့၊ တစ်ပဲသား

သာသာ မညီမညာ။

လုံခါးပြတ် နံပါတ်(၅)ထဲကို နာ(၂)
ကျပ်သားထည့်တယ်။ လုံငှားဖုံး ဖုံး
တယ်။ လုံကို ဖိခွင်ထဲထည့်။ နာပေါက်
နဲ့ ဓာတ်တိုက်တည်။

လုံဘေးပတ်လည်မှာ မီးသွေးဖြည့်။
လုံငှားဖုံးပေါ်မှာ မီးသွေးတစ်တုံးတင်။
အဲဒီမီးသွေးနဲ့ ညီအောင် လုံဘေးတစ်
ဝိုက်မှာ မီးသွေးထပ်ပြီး ဖြည့်ထည့်။
ဖားဖိုကိုဆွဲ။ လေအေးလေးနဲ့စ။

ဖိခွင်မှာ မီးညွန့်တက်ပြီး ဝိုင်းလာ
တော့ နာက အရည်ပျော်နေပြီ။ လုံငှား
ဖုံးပေါ်က မီးခဲကိုဖယ်။ လုံငှားဖုံးကိုဖွင့်
ညှပ်တိုလေးနဲ့ လုံနွတ်ခမ်းကိုညှပ်။

ဝါးဆစ်ပိတ် ထက်ခြမ်းခွဲ ဝါးဆစ်
မြောင်းကလေးထဲကို နာပျော်ရည်ကို
ဖြည်းဖြည်းဖြည်းဖြည်း လက်ပြန်
လောင်းပြီး သွန်လိုက်တယ်။

မောင်ဖိုးဟန် နာပျော်တာကို အလွန်
မခံဘူး။ နာပျော်ရည်အငွေ့တက်
မခံဘူး။ နာပျော်တာနဲ့ လောင်းတာပဲ။
မြန်မြန်ဆန်ဆန်။ အမြန်။

ဝါးဆစ်ရဲ့ အနိမ့်တစ်ဖက်ထိပ်မှာ
နာပျော်ရည်သွားပြီးစုတယ်။ နောက်
ဘက်မှာတော့ ကြွက်မြီးကလေးတန်း
လို့။ ပြားချပ်ကပ်ပြီး ကျန်ခဲ့တယ်။

လုံကို ဖိခွင်ထဲပြန်ထည့်။ မီးနာ
အောင် ပြန်ထား။ လုံငှားဖုံးကို ပြန်ဖုံး။

ဝါးဆစ်မြောင်းကလေးထဲက နာ
ခဲသွားတော့ နာကို ညှပ်နဲ့ညှပ်ပြီးယူ။
ဖိခွင်ထဲ ထည့်ထားတဲ့ လုံရဲ့ လုံငှားဖုံး

ကိုဖွင့်။ နာခဲကို လုံထဲပြန်ထည့်။
ဖားဖိုကြိုးကို တစ်ချက်ချင်းဆွဲ
လေကို ပြတ်တောက်ပြတ်တောက်
တစ်လုံးချင်းသွင်း။ (၃)မိနစ်အတွင်း
နာပျော်တာပဲ။

လုံပေါ်လုံဘေး မီးသွေးတွေ
ချပေး၊ ဖြပေး။ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်
မောင်ဖိုးဟန် ငဲ့ကြည့်လိုက်လို့ ကို
အရိပ်ပေါ်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် လုံနွတ်
ခမ်းကို ညှပ်တိုလေးနဲ့ညှပ်။ ဆတ်ဆတ်
ဆွဲပြီး အပေါ်တင်။

ဝါးဆစ် မြောင်းကလေးထဲ
လုံစောင်းပြီး လက်ပြန်လောင်းထည့်
လောင်းထည့် လောင်း လောင်းထည့်

မောင်ဖိုးဟန် လောင်း လောင်း
ထည့်လိုက်တာ နာတွေ လျော့၊ လျော့
သွားတယ်။ နာထုကလဲ ကျစ်သွား
တယ်။ တစ်တစ်ကလေး။ ပြဒါးသွေး
ဖွေး။

နာတစ်ကျပ်သားလောက်ပဲ တွေ့
တော့မယ်လို့ ထင်တဲ့အချိန် မောင်ဖိုး
ဟန် နာဓာတ်သားကို ချိန်ကြည့်တယ်။
တစ်ကျပ်သား နည်းနည်းလေးထင်
တယ်။ ရွေးကြီးတစ်ရွေး။

ဖွေးဖွေးလှုပ်။ ဗျှတ်တော့ထ။ ဖာ
ဥလေးတွေ တွဲခဲနေတဲ့နာ။ မက်မက်
လေး။

ဒီနေ့တော့ နာပြဒါး ထုတ်လိုက်တာ
တော်တော်မောသွားပြီ။ မောင်ဖိုး
အနားယူမှ ဖြစ်တော့မယ်။ ပင်ပန်း
သကို။

ဒါပေမယ့် မောင်ဖိုးဟန် မနား
သေး။ ကျည်တောက်ကန့် အစိတ်
လေးတွေကို ပြန်ကြည့်။ ပြည့်စုံ
ထပ်ပြီးစီစဉ်။

နောက်နေ့မနက်မှာတော့ ဝိ
သန့်ရှင်း။ မျက်နှာသစ်။ ဇာတ်
နံပါတ်(၅)ထဲကို နာသန့် တစ်ကျည်

www.burmeseclassic.com

ကိုထည့်။ လုံကို ဖိခွင်ထဲမှာထည့်။ နှာပေါက်နဲ့ ဓာတ်တိုက်အနေအထား။ လုံငှားဖုံးကို ဖုံး။

လုံဖောက်ဘေး ပတ်လည်မှာ မီးသွေးခဲကြီးကြီး (၃)ခဲကို ဖိခုံလောက် ဆိုင်ထည့်။ လုံငြိမ်ပြီဆိုတာနဲ့ လုံတစ် ဝက်အထိ မီးသွေးထပ်ထည့်။ ထမင်း ချက်မီးဖိုထဲက မီးခဲ(၃)ခဲလောက်ကို ယူ။ မီးသွေးတွေ အပေါ်ကတင်။

အဲဒီအပေါ်က မီးသွေးတွေထပ် တင်။ ဖိခွင်ကိုကြည့်။ ဖိုကြိုးကိုဆွဲ။ လေသွင်း။ လေပြည်လေညှင်း လေအေး လေးပဲသွင်း။

မီးသွေးတွေ မီးစွဲတော့ လေကို ထဖြည်းဖြည်း တင်းတင်းပြီးဆွဲ။ ဖိုဆွဲ ချက်တင်းတာနဲ့ မီးကလဲပြင်။

လုံထဲကနှာ အရည်ပျော်ပြီ။ နှာဆို တာက ပျော်နှုန်းနိမ့်သကဲ့။ နိမ့်ရတဲ့ အထဲ နှာခဲကအသန့်။

ဖိုကြိုးကို လက်ကလွှတ်၊ လေကိုရပ် လုံငှားဖုံးပေါ်က မီးသွေးခဲ မီးခဲတွေကို ညှပ်တိုလေးနဲ့ညှပ်။ ဖိခွင်အတွင်း နှုတ်ခမ်းဘေးပတ်လည်မှာတင်။ လုံငှား ဖုံးကို ညှပ်တိုလေးနဲ့ ဆွဲညှပ်ဖွင့်။ ဖိခွင် နှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ တင်ထား။

ဖိခွင်မီးရဲရဲ လုံထဲကို ငွံကြည့်လိုက် တော့ လား... လား... လုံးပတ်လည် မီးဟိတ်ကြောင့် နှာထိပ်လင်းပြီး အရည် ပျော်နေတယ်။ ဝင်းလို့။

အပူလောင်နေတဲ့ နှာငွေ့ကလဲ ရစ်၊ရစ်ပြီး ကြောင်လိမ်ပတ် တက်နေ တယ်။ မောင်ဖိုးဟန် ညှပ် လက်တံ အရည်လေးနဲ့ ကြောပန်းကန်ပြားထဲက ကန်ကျည်တောက် တစ်သားလောက် အတုံးကလေးကို ညှပ်ပြီးယူတယ်။

ဖိခွင် မီးရဲနေတဲ့ လုံထဲကို ချက်ချင်း တော့ မထည့်ဝံ့ဘူး။ ကမန်းကတန်း ထည့်လိုက်ရင် ကန့်က အပူကြီးပြီး

မီးထတောက်မယ်။ နှာပျော်နေတဲ့ လုံထဲမှာ မီးတောက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့်...

ညှပ်နဲ့ညှပ်ထားတဲ့ ကန့်အတုံး ကလေးကို လုံထိပ်အပေါ်မှာ ခဏ လောက် မီးပြတယ်။ ဖိုလေကိုရပ် မီးနဲ့နှပ်ထားလို့ အပူဓာတ်ကလဲ လျော့ တဲ့အချိန် ကန့်တုံးကလေး ညှိခနဲ ဖြစ် လာတာနဲ့ ညှပ်ကိုဟ ကန့်ကို လုံထဲချ လိုက်တယ်။

နှာပျော်ရည်ပေါ်မှာ ပလုံကလေး တွေစီ ပွက်ပြီး ကန့်ပျော်ရည်က အုပ် သွားတယ်။ ကန့်ပျော်ရည် ငြိမ်သွားတဲ့ အခါ လုံငှားဖုံးကို ပြန်ဖုံးတယ်။ ဖိုလေကို စသွင်းပြီ။ ဖြည်းဖြည်းညှင်းညှင်း။ နောက်တော့ တင်းလိုက်။

မီးတစ်အုပ်အကျမှာ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ နှာထဲကို ကန့် ပျော်ရည် စိမ့်ဝင်သွားပြီ။

ကန့်အတုံးကလေးတစ်တုံး လုံထဲ ကို ထည့်လိုက်ပြန်ပြီ။ ခဏစောင့်။ လုံငှားဖုံး ပြန်ဖုံး။ ဖိုပြန်ဆွဲ။

အဲဒီလို အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ကန့် တွေကုန်အောင် ပစ်ပစ်ပြီး ထိုးလိုက် တော့...

နှာပေါ်မှာ ထိပ်ဆောင်းပြီး ဂျစ်ဆောင်

တက်လာတယ်။ နှာပျော်နှုန်းလဲ မြင့် သွားတယ်။ နှာ ပျော်မှပျော်ရဲ့လားလို့ ထင်ရတယ်။ နှာပျော်ရည်ကို မမြင်ရ တော့ဘူး။

ဖားဖိုမီးကို တဖြည်းဖြည်းမြင့်လိုက် တယ်။ ဒါဟာ မီး။ မီးပြင်းထိုးတယ်။

မီးရှိန်ပြန်ချ ဥဏှာသာသာ ထိုးပြန် တယ်။ ဥဏှာ။ ဥဏှာကနေ ဒါဟာ ဒါဟာ ကနေ ဖားဖိုမီးကိုပြန်ချ။ တစ်ချက်ချင်း ပြန်ဆင်း။

ဥဏှာ။ ဥဏှာကနေ ပါစက၊ ပါစက ကနေ ဒါဟာ ကောလီမီးစုံ။

ကောလီမီးစုံ အစုန်အဆန် အပြန် ပြန်အလှန်လှန် ထိုးတယ်။ ဖားဖိုမီး နှာချက်က ပြင်းသလို တင်းလဲတင်း တယ်။

ကန့်တွေကုန်အောင် ပစ်၊ပစ်ပြီး ထိုးလိုက်တော့ နှာထိပ်ဆောင်းကလဲ မြင့်၊မြင့်ပြီး တက်လာတယ်။ လုံထဲမှာ အတောင့်လိုက်ကြီး။ မီးခဲလေးကို ရဲနေသလို။

နှာထိပ်ဆောင်းကို တောဖောသွင်း လိုက်တာ။ တောဖောဝင်နေပြီ။ တောဖော ရင့်အောင် ဆက်ထိုးတယ်။

နောက်ထပ် မီး(၃)အုပ်ထပ်ထိုး။ လုံငှားဖုံးကိုဖွင့်။ သဲခွက်ထဲကိုချ။ ဒီအဆင့်က...

ဆရာ ဦးဟန်တိုးရဲ့ ပြောစကားအရ သာဆိုရင် မောင်ဖိုးဟန် နှာကို ကန့် ပေါက်ပြီး ချိုးလိုက်ပြီ။ နှာကျိုးသွားပြီ။ နှာကျိုးဖြစ်သွားပြီ။

ဒီနေ့အဖို့တော့ မောင်ဖိုးဟန် ဖိုနှာ။ နှာကိုချိုးတဲ့ နှာကျိုးလုံကို သဲခွက်ထဲ မှာ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားလိုက်တယ်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

မြန်မာလူမျိုးများသည် အစားအစာများထဲတွင် အရွက်မှာ လက်ဖက်၊ အသီးမှာ သရက်၊ အသားမှာ ဝက်ဟု အရသာအရှိဆုံး အစားအစာအဖြစ် တင်စားပြောဆိုကြသည်။ ထို့အတူ ဝက်သတ္တဝါကို ဒေသတိုင်းလိုလို တစ်နိုင်တစ်ပိုင် မွေးမြူကြသလို မွေးမြူရေးခြံကြီးများနှင့်လည်း မွေးမြူကြသည်ကိုလည်း တွေ့နိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသရှိ လူများသည် မိမိတို့ ရင်သွေးငယ်များအား အလှူအတန်းပေးနိုင်ရန် ဝက်များကို စုဘူးသဖွယ် အလေးထား မွေးမြူကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

တစ်နေ့ စာရေးသူနှင့်အတူ စာပေရောင်းရင်းများ ဖြစ်ကြသော ဆရာ မင်းဝဿနဦး(ဝက်လက်)၊

ဆရာသဏ်းဝင်း(ကြေး/မြေ)၊ ဆရာနေသွေး(လိန်ပင်)တို့ ဆိုင်ကယ်(၂)စီးနှင့်အတူ ကိုမြင့်စိုးအောင် (သမိုင်း သုတေသီ)နေထိုင်ရာ ဟံလင်းမြို့ဟောင်းသို့ လေ့လာရေး ထွက်ခဲ့သည်။

ကိုမြင့်စိုးအောင်နှင့်အတူ ရွှေဂူကြီးဘုရားအား သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး နန်းတော်ဟောင်းနေရာ ပျူလူမျိုးတို့၏ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ဖြစ်နေသော အရိုးစုများ၊ ရေပူရေအေးတွင်းများကို ဆက်လက်လေ့လာပြီး ကိုမြင့်စိုးအောင် ရှင်းလင်းပြောပြသည်များကို မှတ်သားခဲ့ကြသည်။

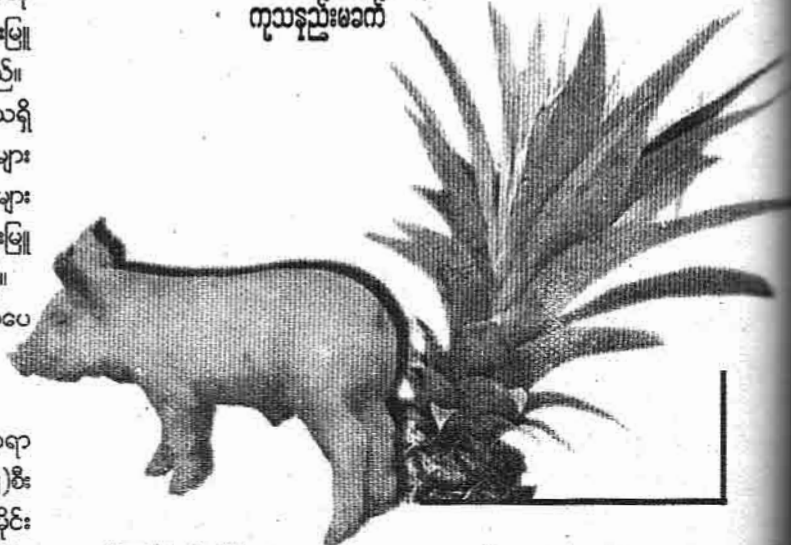
အပြန်ခရီးတွင် သခွတ္တောစံပြကျေးရွာမှာ နေထိုင်သော စာပေမိတ်ဆွေ ဆရာကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ) အိမ်သို့ နားကြရန် ခြံဝင်းအတွင်း ကွေ့ဝင်ခဲ့သည်။ ခြံဝင်းထဲရံဘေး ဝက်ခြံဝါးလုံးတန်းကို လက်နှစ်ဖက်ထောက်ကာ အစာကျွေးနေဟန်တူသော ဆရာကောင်းခန့်က ဆိုင်ကယ်သံကြားရာသို့

ပေးချင်ပိုင်းပင်တို့

ဝက်

ကုသနည်းမခက်

ကိုကိုရွှေဘက်
(မြန်မာ့သား)
ဝက်လက်မြို့

လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ဟာ ကိုယ့်ဆရာတွေပါလား၊ လာကြဗျာ၊ အိမ်ရှေ့ဝတ်လျားခုံမှာ ထိုင်ကြဦး၊ စားပွဲပေါ်မှာ ရေခွေးကြမ်းလဲရုံတယ်။ သောက်ကြဦးဗျ’

ဟု ဆိုကာ ရေခွေးကြမ်း ထန်းလျက်ခဲ၊ မြေပဲဆန်ကြော်တို့နှင့် ဧည့်ခံသည်။ ဆရာမင်းဝဿနဦး(ဝက်လက်) က တော့ ဆာနေဟန်တူသည်။ မြေပဲဆန်ကြော်ဖွန်းကို လက်မှမချ တစ်ဖွန်းပြီး တစ်ဖွန်း လွှေးနေသည်။ စာရေးသူက ရေခွေးကြမ်းကို အကြမ်းပန်ကန်းများထဲ ငဲ့ထည့်ရင်း...

‘ကောင်းခန့် ဝက်၊ ထောလှချည့်လား၊ မင်းကတော့ ဘော့(စ်)ပါပဲကွာ၊ ဘယ်နှကောင် မွေးထားလဲကွ’
ဒီမှာပဲ ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ)က...
‘ဘော့(စ်)ဖြစ်မလားလို့ ဝက်မွေးပါ

တယ်ကွာ။ စားခွက်နှိုက် ဝက်လေးထောင် ကောင် ပါးစပ်လဲမဟနိုင်၊ အစာမစားနိုင် ရောဂါတစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်နေထိုင်ပါရဲ့ကွာ’

ဟု စိတ်မကောင်းစွာ ပြောလာသည်။ ဒီတွင် ဝက်မွေးမြူဖူးသော နေသွေး(လိန်ပင်)က...

‘ဆရာကောင်းခန့် ဘယ်ဝက် မကောင်းတာလဲ၊ လာဗျာ ကျွန်တော့်မှာ ပြပါဦး’

ပြောပြောဆိုဆို ဆရာကောင်းခန့် ခေါ်သွားကာ နေမကောင်းသော ဝက်ကို အတန်ကြာသွားကြည့်သည်။ ပြန်လာကာ တန်းလျားမှာ ပြန်ထိုင်ရင်း

‘ဆရာကောင်းခန့်ရာ ခင်ဗျာ မေးချင်ပိုင်းပင်နေတာဗျ။ ဒါကြောင့် ပါးစပ်မဟနိုင်၊ အစာမစားမနိုင် ဖြစ်တာ ဆေးမြီးတို့နည်းနဲ့ ကုလိုက်တာ

www.burmeseclassic.com

ဂုဏ်တော်ဂါထာဖြန့်

နှင့် စီရင်မှုအဖွဲ့

မောင်လှိုင်
(အင်းတော်)

ရေးအစဉ်အဆက် ပညာရှင်ကြီးများ နှစ်မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ဉာဏ် စေား၍ စီရင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

နားနောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏ ၏ အင်းစမ လက်ရေးမူထဲမှ ဖော်ပြ သွားလိုပါသည်။ မည်သူမဆို သီလ၊ သမာဓိရှိလျှင် အခက်အခဲ အကျပ် အတည်းများအတွက် စီရင်ဆောင်ရွက် နိုင်သည်။

တစ်ကြောင်းချင်းလည်း ရွတ်ဖတ် နိုင်ပါသည်။ ဖယောင်းတိုင်တွင် ဂါထာ တစ်ပိုဒ်စီရေး၍ ခုနစ်နေ့နံ ဝဲယာရံ၍ အောက်တွင် ခုနစ်နေ့ထားပြီး မီးထွန်း အစီအရင်အဖြစ်လည်း စီရင် ဆောင် ရွက်နိုင်ပါသည်။ ဂါထာမှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

၁) က	ရ	ဣ	ဂ	ဣ	ရ	သာ	→	ကာယသိဒ္ဓိ(ဂါထာ)
၂) ထိ	ဟံ	စ	တော	ရာ	ထိ	နံ	→	ရောဂါသိဒ္ဓိ(သူပြု)
၃) ပိ	သ	ရ	လော	ပု	သ	ပု	→	မနုသိဒ္ဓိ(မှန်းသူ)
၄) သော	ဗ္ဗာ	ဏာ	က	ရိ	ဣာ	ဒွေိ	→	မသိဒ္ဓိ(ရုလာဘ်)
၅) ဘ	သ	သ	ပိ	သ	ဒေ	ဘ	→	ဘယာသိဒ္ဓိ(ခေ)
၆) ဂ	ဗ္ဗ	ပု	ဒူ	ဒ	ဝ	ဂ	→	လောကုတ္တရာ(အခြေရံ)
၇) ဝိ	ဒွေိ	ဇ္ဇော	အ	ပု	မ	ဝိ	→	ဉာဏ်စဉ်(မေတ္တာ)
၈) အ	ပိ	သု	န	သာ	န	ထိ	→	ပိဂုဏ်(ရာစ)

အထက်ပါ ဖော်ပြချက်အရ... အမှတ်(၁) ဣရဇ္ဇာဂတ္တရဿာ သည် ကာယသိဒ္ဓိဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့လက်တွေ့ အကျော်အမော် များအဖို့ ရွတ်ဆိုဖို့သင့်သော ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။ ခရီးလမ်းသွားလာသည့် အခါတွင် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

၂) တိဟံစတောရာထိနံ... သည် ကျန်းမာရေး ညံ့နေသည့်အခါ အင်အားစွမ်းအားများအရ တြင်းပြတ်၊ နှလုံးစန့်ပြတ်၊ လွန်းပြတ်၊ ဓာတ်လေး ထိသည့်အခါ အာယုစန့်တိုင်ခြေနှင့် တိုင်

ကူးနှင့် တိုင်ဆင်းတို့တွင် အာယုစန့် နက္ခတ် အနိမ့်ပိုင်းကျသည့်အခါ ဆီမီး ထွန်း ပူဇော်နိုင်ပါသည်။ စုန်းပြု၊ နတ်ပြု နှင့် ခုနစ်စဉ်တိုက်တို့တွင်လည်း အသုံး ပြုနိုင်ပါသည်။

(၃) ပီသရလောပုသဗ္ဗ... ခေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် ကြိုချိန်ဖြစ်စေ၊ ငွေကြေးအတွက်ဖြစ်စေ မိမိအား အမှန်းထားနေသူများကို မေတ္တာသက် ဝင်လာအောင် စီရင် ဆောင်ရွက်နိုင် သော အစီအရင်ဖြစ်ပါသည်။

ဉာဏ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လည်းကောင်း၊ မေတ္တာချစ်ခင် သက်ဝင်စေဖို့ စီရင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

(၈) အပီသုနုသာနုတိ... ရာဇာမင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ ရာထူးဌာနန္တရအတွက် ဆောင်ရွက် သည့်အခါတွင်လည်း ဆောင်ရွက်နိုင် ပါသည်။ ဖယောင်းတိုင်တွင် မိမိ လိုလား တောင့်တ ရာအရ စီရင် ဆောင်ရွက် နိုင်ပါသည်။

ဥပမာ ။ ။ ဂါထာအပိုဒ်(၃)ကို စီရင် ဆောင်ရွက်လိုပါက အောက်ပါ အတိုင်း စီရင်နိုင်ပါသည်။

<	၄	<
၆	သ	၆
၈	၄	၈
၈	လော	၈
/	ရ	/
\	သ	\
^	ဝ	^
>/၃<၄၆^		

← နေ့စဉ်အသုံး

စာကထန်း ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇
အင်းကထန်း > / ၃ < ၄ ၆ ၇

ဖယောင်းတိုင်ဖြစ်စေ၊ ပျားဖယောင်း နှင့်ဖြစ်စေ စီရင်နိုင်သည်။ ပျားဖယောင်း နှင့် စီရင်ပါက ချည်မျှင်သည် ဆောင်ရွက်လိုသူ၏ သက်စေ့ချည်မျှင် ဖြစ်ဖို့ လိုပါသည်။

မွေးနေ့ နံနက်ဖြစ်စေ၊ ညဉ့်ဖြစ်စေ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဆီမီးပူဇော်ပါ။ ဂုဏ်တော် (၉)ပါးဖြင့် (၃၇)ခေါက်ရွတ်ပါ။ ပီသရလောပုသဗု ဝါတနှင့်လည်း (၇)ခေါက်ရွတ်ပြီး ထွန်းပါ။

မီးပူဇော်နေစဉ် ရတနာသုတ်၊ မေတ္တာသုတ်၊ ယံဒန္တိမိတ္တံတို့ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ နေ့နံအလိုက် ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ပုတီး(၁၀)ပတ်စိပ်ပါ။ မေတ္တာကို အမျှဝေပါ။

နေ့သားအလိုက် ပုတီးစိပ်ရမည့် ဂုဏ်တော်(၉)ပါး

၁။ တနင်္ဂနွေသား/သမီး	အရဟံ	ပုတီး(၁၀)ပတ်
၂။ တနင်္လာသား/သမီး	သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓိ	ပုတီး(၁၀)ပတ်
၃။ အင်္ဂါသား/သမီး	ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒေသာ	ပုတီး(၁၀)ပတ်
၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသား/သမီး(နံနက်)	သုကတော	ပုတီး(၁၀)ပတ်
၅။ ဂျောဟူးသား/သမီး(မွန်းတည့်အလွန်)	လောကဗိမ္ဗု	ပုတီး(၁၀)ပတ်
၆။ ကြာသပတေးသား/သမီး	အနတ္တဇရာပုဂ္ဂိုလ်သမ္ပသာဂုဏ်	ပုတီး(၁၀)ပတ်
၇။ ဇောကြာသား/သမီး	သတ္တာ ထေမနုဿာနံ	ပုတီး(၁၀)ပတ်
၈။ စနေသား/သမီး	ဗုဒ္ဓိ	ပုတီး(၁၀)ပတ်
၉။ ကိုတ်သား/သမီး(စနေ မွန်းတည့်စွာသျှ)ဘဂဝါ		ပုတီး(၁၀)ပတ်

* * *
 စာဖတ်သူများ ငွေကြေးကုန်ကျ သက်သာပြီး လိုအင်ဆန္ဒများအရ စီရင်ဆောင်ရွက်ပါ။
 ပွဲအဖြစ် ပေးနိုင်က ပေးပါ။ မပေးနိုင်ပါက သစ်သီး(၃)လုံး၊ ဆီမီး(၃)တိုင်၊ သောက်တော်ရေး(၃)ခွက်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ပြီး စီရင် ဆောင်ရွက်

နိုင်ပါသည်။
 လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ၍ သူတော်ကောင်းစိတ်ဖြင့် စီရင်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

စာမျက်နှာ (၁၇၄)မှ အဆက်

ပျောက်ပါတယ်*
 ဒီတွင် ဆရာသစ်ဝင်း(ကြေး/မြေ)က...
 'ဟကောင်ရ ဆေးနည်းရှိတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ မင်းက ပြောဦးမှပေါ့'
 'ပြောပါယ်ဟု၊ ဒီလိုရု ချက်ဖြစ်တဲ့ဝက်ကို နေ့နေ့ ဆီးဖြူသီးခန့် (၂)နာရီခြား (၁)ကြိမ် ပါစပ်ထဲဝင်အောင် တိုက်ပေးရတယ်ဟု၊ အဲဒါက တစ်နည်းဟု၊
 နောက်တစ်နည်းက နားပတ်ရွက်ကို ထုချေပြီး သတ္တုနည်ကို ညှစ်ယူ ထက်ဖက်ရည် ပန်းကန် တစ်ဝက်လောက်ရောင် တိုက်ပေး။ အဲဒီလို (၃)နာရီတစ်ကြိမ် တိုက်ပေးရင် ခင်ဗျားထက်ပါစပ်ဟ လာပြီး အစ စားလာပါလိမ့်ပယ်။ ဖြစ်နေတဲ့ရောဂါ မကြာခင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားပယ် ဖို့ ခင်ဗျား ဝက်ကလေးတွေကို ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်ကတည်းက 'ပိုက်'ထားတာ တွေ့ရ တယ်လေ။ အနာမကျက်ခင် ရွံလှတော့ မေးဆိုပို့ ဝင်တာပေါ့ဟု'
 ဒီတော့ဗျာ ဆရာကောင်းခန့်က ဝမ်းသာစွာဖြင့်...
 'အေးကွာ ကျေးဇူးပဲဟေ့ ပြီးမှ မင်းပြောတဲ့ဆေးနည်းတို့နည်းနဲ့ ကပေးဇဦးမယ်ကွာ' အတန်ကြာ ဆရာကောင်းခန့်နှင့် စကားစမြည် ပြောကြပြီး နှုတ်ဆက်ကာ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ဝက်လက်မြို့သို့ ဆိုင်ကယ်နှစ်စင်းနှင့် ထွက်ခွာခဲ့ကြပါတော့သည်။
 [ဆေးမြီးတို့ ပြောပြသော ဆရာနေသွေး (လိနီပတ်)အား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်...]

ကိုကိုအောင်(မြကန်သာ)
 ဝက်လက်မြို့

စာ
 ...
 ဦးကျော်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တဓရာဝိခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၃၃ (၂၆)ကမ်း
 ပန်းဆဲးမင်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့၊
 ပုန်း-၀၀ ၂၄

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် အင်းစမကဏ္ဍကို ထပ်မံတိုးချဲ့ ရေးသားထားသည်ကို လေ့လာဖတ်ရှုရပါ၏။ ထိုသို့ဖတ်ရှုရသောကြောင့် ငယ်စဉ် ကလေးဘဝက အဘိုးလေး၊ အဘိုးကြီး၊ ဘကြီးဆရာတော်များမှ ဦးပဉ္စင်း၊ ကိုရင်ကြီး၊ ကျောင်းသားကြီးများကို စာသင် အားလပ်ချိန်တိုင်း အင်းပညာ၊ စမပညာ၊ ဗေဒပညာ၊ ဆေးပညာများ သင်ကြားပို့ချနေသည်ကို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအလည်အပတ်ရောက်တိုင်း အနီးမှ နေ့စဉ်လိုလို မြင်တွေ့ရသည်။

ထိုအတွက်ကြောင့်ပင် စာရေးသူသည် အထက်ပါ ပညာရပ်များကို အတော်အတန်နီးပါး တီးမိခေါက်မိ ရှိခဲ့ပါသည်။ နေ့စဉ် တွေ့ပါမြင်ပါများသောကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံရမိပါသည်။

ရှေး ဆရာတော်ကြီးများသည် ဘာပညာများ သာသနာဘောင်တွင် ဖော်ထုတ်၍ လူဝတ်လဲခဲ့သော် လူ့ဘဝတွင် စားသောက်နေရေး အဆင်ပြေစေရန်အတွက် အတတ်ပညာတစ်ခုအဖြစ် သင်ကြားပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုလေ့သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ မုံရွာခရိုင်အတွင်းရှိ ဆားလက်တောရွာ ကျောင်းများတွင် ယနေ့တိုင် မြင်တွေ့ရဆဲဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခင်ကလောက် များပြားမှု မရှိတော့ပါ။ ယနေ့ သိပ္ပံခေတ်၏ အတတ်မှုကို မှီခိုလာသောကြောင့် အောက်လူနီးပါးမျှ မြင်တွေ့ရတော့သည်။

အင်းအိုင်၊ စမ၊ ဗေဒပညာတိုင်းရင်းဆေးပညာများသည် အလွန်အထူးကောင်းကောင်းလောက်အောင် ဘာဝမ်းများ ရှိနေပါသည်။ သို့သော် ပညာရပ်များသည် များသော

မင်္ဂလာသုတ် ပရိတ်ထဲက

အစွမ်းထက်တဲ့ အင်းတစ်ကွက်

ရသဝေဒ္ဓါရ ကျော်ဝင်းကျော်
(မြည်-ဆည်မြောင်း)

အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဓမ္မစက်ရတနာသုံးပါး ဂါထာမန္တန်များကို အခြေခံပြုထားသည်သာ များပါသည်။ ထိုသို့ အခြေခံပြုထားရာတွင်လည်း စည်းကမ်းတကျ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန် တို့ကိုလည်း သတ်မှတ်ထားကြသည်။ ထို့အတူ စီရင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်း လိုက်နာရန် သတ်မှတ်ချက်များ ရှိပါသေးသည်။ စာရေးသူ လေ့လာသိရှိ မှတ်သားမိသလောက်မှာ...

အင်းလက်ဖွဲ့ စီရင်ရာတွင် **စာကိုအရင်း၊ အင်းကို အဖျား(ခေါင်းပိုင်းဘက်)** စမရပ်ကို ခြေကစလိပ်ရမည်။ စီရင်စဉ်အတွင်း...

- ၁။ စကားမပြောရ
- ၂။ ဝင်ထွက်သွားခြင်းမရှိ
- ၃။ တံတွေးမထွေးရ
- ၄။ စအိုပိတ်ပြီး မထိုင်ရ

စသည်တို့ကို သတိကောင်းကောင်း ချပ်ရမည်။ ထို့အပြင် အင်းစီရင်ရာ၌ လည်း အင်းကျိုး၊ အင်းစောင်း၊ အင်းပေါက်၊ အင်းခွဲခြင်း၊ အပြစ်များကို

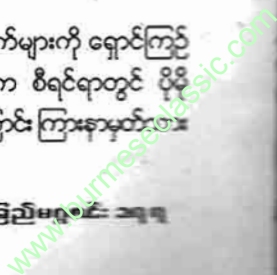
လည်း ကင်းစင်အောင် စီရင်ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ စနစ်တကျ စီရင်ဆောင်ရွက်တတ်ပါက မိမိအပေါ်ကိုဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးအပေါ်ကိုဖြစ်စေ မကောင်းကြံစည်လုပ်ကိုင်သူများကို တန်ပြန်ပညာတစ်ရပ်အဖြစ် အသုံးပြုကြပါသည်။

အင်းအိုင်စမများကို စီရင်သုံးစွဲရာတွင်...

- * သီလလုံခြုံမှုရှိခြင်း
- * အင်းစမပညာရပ်ကို စနစ်တကျ ကောင်းစွာ စီရင်နိုင်ခြင်း
- * ဘာသာတရားကို ကိုင်းရှိုင်းမှုရှိခြင်း
- * အမဲသား(ခွားသား၊ ကျွဲသား) ပြေသာ၊ ခွေးသား၊ မစားသူဖြစ်ရမည်။
- * သေရည်သေရက် ထန်းရည် သောက်စားသူ မဖြစ်ရခြင်း
- * သူတစ်ပါးအိမ်(လိပ်ဖုယား) ကို ကျူးလွန်သူ မဖြစ်ရခြင်း

စသော အချက်များကို ရှောင်ကြဉ်သောသူ ဖြစ်ပါက စီရင်ရာတွင် ပိုမိုအောင်မြင်နိုင်ကြောင်း ကြားနာမှတ်သားဖူးပါသည်။

သို့ရာတွင် အင်းပညာနှင့် စမပညာ တွင် အင်းပညာသည် ပိုမိုနက်ရှိုင်းသည် ဟု ပြောကြပါသည်။ စာရေးသူလည်း တွေးကြည့်မိပါ၏။ ဟုတ်ပါပေသည်ဟု ဝန်ခံမိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟု ဆိုသော် အင်းကဏ္ဍတွင် အင်းကျိုး၊ အင်းကန်း၊ အင်းစောင်း၊ အင်းရွဲ၊ အင်းပေါက်ခြင်း စသော အပြစ်များ ကြောင့် ပိုမိုနက်ရှိုင်းကြောင်း ဆိုခြင်း ဖြစ်မည်ထင်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် ရှေးပဝေသဏီကာလ ကပင် တည်ရှိလာသော စကားတစ်ခွန်း မှာ...

“အင်းကောင်းလျှင် တစ်ကွက်၊
ဆေးကောင်းရင် တစ်စက်၊
စာပ.ကောင်းရင် တစ်ချက်၊
လင်ကောင်းရင် တစ်ယက်”

ဟူသော စကားမှာ ယနေ့တိုင် ဂန္တီရလောကဆရာတိုင်းလိုလို သိရှိကြ သည်။ ယခုအထိ စာရေးသူသည် လက် တွေ့ဆန်သော သဘောတရားတို့ကို တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အင်းပညာနှင့် စမပညာသည် အကျိုးသွား အာနု ဘော်ချင်း တူသော်လည်း ဆွဲသားစီရင် ပုံချင်း မတူကြပါ။ အင်းစမလက်ဖွဲ့ စီရင်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေသများကို အထက်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ် သည်။

ယခု စာရေးသူ တင်ပြမည့် အစီ အရင်မှာ **အင်းအစီအရင်သာ** ဖြစ် ပါ သည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့ တတ်မြောက် သော ဂန္တီရပညာများသည်လည်း ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃံတည်းဟူသော ရတနာ သုံးပါး၏ အာဏာစက်များ ပါဝင်ပတ် သက်လျက်ရှိသည်မှာ တစ်မူထူးခြားလှ သော ပညာရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု စာရေးသူအင်းမှာ သူခိုး၊ ခိုးသူ ကို ဖော်ပေးသော အင်းဖြစ်ပါသည်။

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အင်းဆန်ဂါထာမှာ ပရိတ်ကြီးထဲမှ ပထမဆုံးပရိတ်ဖြစ်သည့် မင်္ဂလသုတ် တော်မှဖြစ်သည်။ အပုဒ်အားဖြင့် (၁၃)ပုဒ်မြောက်ဂါထာဖြစ်သည်။ ယင်း တို့မှာ...

ဗဟုဒေါ ပနုဿာ ။
မင်္ဂလာနိ အ.စိန္တယံ၊
အာကင်္ဂဟနာ သောတ္ထနံ၊
ဗြဟ္မဟိ မင်္ဂလ ပုတ္တံ။
ဖြစ်သည်။

စီရင်ပုံမှာ...

အိုးထိန်းလက်စက် မြေကို ဆီမီးခွက် လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ **အိုးထိန်းလက်စက် မြေမှာ မြေအိုးများလုပ်သော မြေကိုခေါ်သည်။**

အိုးပြုလုပ်ဆဲ ကျန်သော မြေအချို့ ကို အင်းကွက်ချနိုင်သော ဆီမီးခွက် လုပ်ရမည်။ အင်းကျိုး၊ အင်းကန်း၊ အင်းစောင်း၊ အင်းရွဲ၊ အင်းပေါက်ခြင်း ကင်းစေရန်အတွက် စတုရန်းလေးဖက် ညီ အကွက်(၅၀)ပါသော အင်းပန္နက် တစ်ခုရှိရန် လိုပါသည်။

အင်းပညာ ဝါသနာပါသူတိုင်း သေသပ်လှပသော၊ စနစ်ကျသော အင်းပန္နက်တစ်ချပ်ရှိရန် အထူးလိုအပ် ပါသည်။ ထိုသို့ အကွက်(၅၀)ပတ်လည် ပါ အင်းပန္နက်ရှိမှသာ အင်းပုံစံအမျိုးမျိုး ကစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အကွက်(၅၀) ပတ်လည်ပါသော အင်းပန္နက်မျဉ်းဆုံရာတွင် အပေါက် လေးများဖောက်ပြီး ထိုအပေါက် ကလေးများမှ ခဲတံချွန်ဖြင့် အစက် ထောက်သွားပါ။ ယင်းအစက်ကို လက် ယာရစ် မျဉ်းပေါင်သားပြီးပါက စတုရန်း အင်းတစ်ကွက်ကို ရရှိပါမည်။

အင်းပန္နက်ချချိန်၊ အင်းမျဉ်းသားချိန်၊ အင်းဆန်သွင်းချိန်တို့တွင် ရွတ်ဆိုရန် ဂါထာများ ရှိကြသည်။ လောကီပညာ

စာအုပ်များနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း အဟောင်းများတွင် ပါရှိပြီးဖြစ် ၍ မဖော်ပြတော့ပါ။

အိုးထိန်းစက်မြေဖြင့် ဆီမီးခွက်ထွန်း ရန် အင်းရရှိပါက သိမ်ဝင်အပ်ချည်ကို ကျိုးခြေမီးစာကျစ်ပြီး မီးထွန်းရမည်။ မီးမထွန်းမီ ဆီမီးခွက်ကို အိုးပုတ်ရာ တွင်ထည့်ပြီး ကျက်သွားလျှင် ထုတ် ယူပါ။ သိဒ္ဓိတင်ပေးပြီးမှသာ အသုံးပြု ၍ ရပါသည်။

ယင်းဆီမီးခွက်သည် အသုံးလိ တိုင်း အသုံးပြု၍ရသော ပစ္စည်းဖြစ်ပါ သည်။ ဆီမီးထွန်းသူသည် ပထမဦးစွာ ဘုရားဆောင်ရှေ့တွင် ပန်း၊ ရေချင်း ဆီမီး၊ နံ့သာတိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ကာ အောက်ပါ အမိန့်ပြန်တမ်းကို ရွတ်ဆို ရမည်။

ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် (၃၁)ဘုံရှိ အားလုံး သော နတ်ဒေဝတာများကို လည်း ကောင်း၊ မြို့တော်ရှင် နယ်တော်ရှင် (၃၇)မင်းနတ်ပါမကျန် အမျှပေးဝေ ဖေမည်။ သစ္စာပြု အမိန့်ပြန်တမ်းမှာ...

‘မောင့်...ပ...ဖြစ်သူ၏ (ပစ္စည်းအမျိုး အစား) ပျောက်ဆုံးသွားသည်မှာ မှန်ကန် ပါသည်။ ဤဆီမီးခွက်သည် မင်္ဂလာထိ ပရိတ်တော်ပါ “ဗဟုဒေါ ပနုဿာ ။ မင်္ဂလာနိ အ.စိန္တယံ၊ အာကင်္ဂဟနာ သောတ္ထနံ၊ ဗြဟ္မဟိ မင်္ဂလ ပုတ္တံ” စာကြိုက် စီရင်ထားသည်မှာ မှန်ကန်ပါသည်။ ဤ မှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ပျောက် ဆုံးသွားသော (ပစ္စည်းအမျိုးအစား) သည် ပြန်ပေါက် ပြန်လည်ရရှိပါစေသော အရပ်ပြား ကြီးကျား’

မှတ်ချက် ။ ။ ပျောက်ဆုံးသွားသော ပစ္စည်းလည်း တရားနည်း လမ်းကျသော မှန်ကန်သည့် ပစ္စည်း ဖြစ်ရန် လိုပါသည်။

မင်းသူဌေးဖြစ်ကိန်း လေးကိန်း

တွက်နည်းနှင့် အဟော

ကော့ဒ်နဲ့
(သခွတ်ခြေ၊ ဝက်လက်)

ကုန်းဘောင်ခေတ် နောင်ပိုင်း ကာလက အခါပေးမိ၍ ကွပ်မျက်ခံခဲ့ရသော နက္ခတ်ဗေဒဆရာ စာဆိုရှင် တစ်ဦးရှိခဲ့ဖူး၏။

ထိုဆရာကြီးသည်ကား နဘောအရာမှာ အထူးဂုဏ်ရသည့် “စလေဆရာ ဦးပုည” ဆိုလျှင် မြန်မာရာဇဝင် စာပေဆိုင်၌ လေ့လာဖူးသူတိုင်း သိကြမည်မှာ ကေနိမလွဲပင်တည်း။

ဆရာဦးပုညသည် စာပေအရေးအသားဘက်တွင် အောက်ပါ သဖြန်တို့ကို ဖတ်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူ၏ ကလောင်စွမ်းကို သိရှိနိုင်ပါသည်။

‘မန်းစံပယ် နန်းအလယ် မပေါ်ခိုက်ဟာမို့
အလိုက်တော်တန်သင့်ရုံပဲ ခံပွင့်ကိုကိုး
နန်းရဝေ မန်းပြော စံပယ်လှိုင်းတော့ ခံမန်း
ခိုင်းယာယီရွှေတယ် တောလေရွာသုံး’
ဟု နာမည်ကျော် ဒွေးချိုးသဖြန်ကို ဆရာ့သလို...

ကြက်ညီနောင် ရေပယ်ပျောပါလို့ မြကြော
မင်္ဂလာတောင် လဲတော့မရှောင် အာကာ
ဘောင် ကြယ်ပြောင်ကွယ် ပြောလူး
ပြည်ထွေျာ လေလာရင် ပြောပြရွှေစေတော့
မေ့နောင် မယုန်းတယ် သုံးဘဝကူး’
ဟူ၍ အနုအလှ သမုဒယ စာသား
အတွေ့နှင့် မောင်မယ်တို့အကြိုက်
သစ္စာတိုင် တြိချိုးလေးတွေကိုလည်း
ဆရာ့သလို...

ထိုမျှပင်မက ဗေဒသုတေသီတွေ
အတွက်လည်း ဗေဒင်တွက်နည်း၊
အာနည်းတို့ကို တေးထပ်အပုဒ်ပေါင်း
အစွာအဖြစ် သူ၏ ကလောင်ဝင့်ခြင်း

နှင့် ဗေဒပညာတို့ကို ရောမွှေနောက်
ကာ နောင်လာနောက်သား ဗေဒ
ဝါသနာရှင်တို့အတွက် ပညာအမွှေကို
ချန်ထား မှတ်တမ်းများ ပြုစုထားခဲ့ပါ
သည်။

ထိုသို့သော ပညာရှင်ကြီးသည်
သက်ဦးဆံပိုင် ခေတ်စနစ်အောက်တွင်
နီးရာစားကို ကြောက်၍ အခါပေးမိရာမှ
“မြင်းကွန်း မြင်းခုံတိုင်” အရေးတွင်
အသက်ပါ စတေးခံခဲ့ရရှာပေ၏။

ယခု ကျွန်ုပ် တင်ပြမည် ဖြစ်သော
“မင်းသူဌေးဖြစ်ကိန်း လေးကိန်း
တွက်နည်း” သည်လည်း ဦးပုည၏
ဗေဒင် တွက်နည်း၊ ဟောနည်း တေးထပ်
တွေထဲမှ တစ်ပုဒ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။
လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

ကိန်းလေးကိန်း တွက်နည်းတေးထပ်

‘ကောတမှာ နှောနံ့နွေ နှောခံ၍ ပစ်ချေ
ဟောရန်ပေ ဝေက္ခာ ခေတ်ကြေအောင်
ကျော်သဲ ကြမှာ နေကြွယ်၊ ပြန်မာနယ်
ငြိုးလိပ်ပျော်ပွ...’

ကျွန်ဝါတန်း လှံစားရုံ စံစားရန်ပေါက်၊
ကံအားသန်တော်ဆီမို့ စော်ကဲတို့ကိန်း
နယ်...

သူညာ ဆုံလေငြား မင်းသာဖြင့် မင်းဖြစ်
ရယ်၊ ဆင်းရဲသားတစ်သွယ်၊ အနွယ်ပါ
ကျော်ဟိုးလို့ တန်ခိုးဖြင့် ကြီးကျယ်ဂုဏ်

ပျိုးဆွလုံစုံ၊ ဖွားနေက စ၍ကြံလျှင် ဝန်
ကံလုံ ကြယ်ဦးမည်ကွယ်လေး’
အထက်ပါ တွက်နည်း၊ ဟောနည်း
တေးထပ်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ...

တွက်လိုသော ကောဇာခုနစ်ကို
တည်ပြီး တွက်လိုသူ၏ မွေးနံ့ပေါင်းပါ။
ထိုသို့ပေါင်းပြီးလျှင် (၉) နှင့်စားပါ။
ရလဒ်မလိုအကြွင်းကိုကြည့်၍ အောက်
ပါ အဟောတို့နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ကြည့်
ပါ။

၁။ ၁-ခုကြွင်းလျှင် နာမည် သတင်း
ကျော်စောခြင်းတို့ကို ရရှိသောနှစ်
ဖြစ်သည်။

၂။ ၃-ခုကြွင်းလျှင် စီးပွားရေး အလုပ်
အကိုင် တိုးတက်ကောင်းမွန်ခြင်း၊
ဥစ္စာနေတို့ ပြည့်စုံအောင် ရရှိတတ်
ခြင်း။

၃။ ၅-ခုကြွင်းလျှင် အကြီးအကဲ ရာထူး
တိုးတက်ခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်
ခြင်း။

၄။ ၀-ခုကြွင်းလျှင် မင်းညီ
မင်းသားဆိုလျှင် မင်းဖြစ်ကိန်းရှိ
သည်။ ဆင်းရဲသားဆိုလျှင် ဂုဏ်
သတင်းကျော်၍ မျိုးနွယ်ပါ ဂုဏ်
တက်ကိန်း ရှိပါသည်။
ကျွန်အကြွင်းနှစ်သည် သာမန်

အကျိုးတို့ကိုသာ ရရှိမည်ဖြစ်ပြီး အထက်ပါ အကြွင်း(၄)ခုတို့နှင့် ကြားခဲ့လျှင်မူ ကောင်းသောနှစ်များဖြစ်၍ ကောင်းကျိုးတို့ကို ရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ တွက်နည်းကို ဝါသနာရှင်အနေနှင့် ရှင်းလင်းလွယ်ကူစွာ တွက်တတ်စေရန် စာရေးသူအနေနှင့် စေတနာထားကာ ဥပမာအဖြစ် တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ ။ ။ ၁၃၇၅ ခုနှစ်တွင် ၂လံာနေ့ သားသမီးကို တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့။

၂-လံာသားသမီး၏ အကြွင်းသည် ၀, သူညာဖြစ်သောကြောင့် ၁၃၇၅ ခုနှစ်အတွက် ထိုသူသည် အကောင်းဆုံးနှစ် ဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရပါမည်။

အထက်ပါ တွက်နည်းတေးထပ်တွင် ပါဝင်သော ဗေဒင်ကိုးကျောင်းဂဏန်း အခေါ်တို့ကို ရေးပါမည်။
ဝေတ္တေ-ဝေ = တစ်ဂဏန်း

ပစ်ချေ = စားပါ
သုနက္ခတ္တံ ကောင်းသောနက္ခတ်နု
ကြ၍ ကောင်းကျိုးသုဝ ရရှိနိုင်ကြပါစေ

ကောဇာနှစ်	၁၃၇၅
တွက်လိုသူ၏ နံသင့်ဂဏန်း + ၂	၂
စားကိန်း	၉
	၉ ၁၃၇၇ = ၁၅၃ (မလို)
	၉
	၄၇
	၄၅
	၂၇
	၂၇
	၀-အကြွင်း

ကြ-ကြိ = သုံးဂဏန်း
နော-နဝ = ကိုးဂဏန်း
နော = ပေါင်းပါ

ကောင်းခန့်
(သစ္စတ်မြေ၊ ဝက်လက်)

စာမျက်နှာ (၁၇၅)မှ အဆက်

ဤအစီအရင်သည် စာရေးသူငယ်ငယ် ကလေးဘဝ အတိုးလေးတုန်းကြီး၏ လက်တွေ့ပုံစံရင်နည်း ဖြစ်သည်။ စီရင်ပေးသူ၏ သီလ၊ သမာဓိပေါ် မူတည်၍ အစွမ်းပြမြဲဖြစ်သည်။ အင်းပုံစံနှင့် အင်းဆန်ဂါထာ သွင်းပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ပုံစံ(၁)သည် အင်းဆန်သွင်း မြင်းသွားပုံစံ ဂဏန်းနံပါတ်စဉ် ဖြစ်သည်။ ပုံစံ(၂)သည် အင်းဆန်ဂါထာကို အင်းဆန်သွင်းထားပုံ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လေ့လာသူသူတေသီ အင်းမညာ ဝါသနာပါသူ အပေါင်းကို ပိုပြီးသိရှိနားလည်သဘောပေါက်စေရန် "ဗဟုဒေဝါ....." အပိုဒ်ကို နံပါတ်စဉ် ရေးထိုး၍ ပြုမည်။

	၁	၈	၁၅	၂၂	
၂၅	၁၄	၂၁	၂	၉	၁၆
၂၀	၇	၂၆	၂၃	၃၀	၃
၁၃	၂၄	၂၉	၃၂	၁၇	၁၀
၆	၁၉	၁၂	၂၇	၄	၃၁
	၂၈	၅	၁၈	၁၁	

ပုံစံ-၀

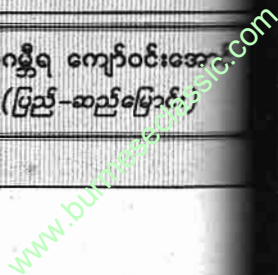
	၁	၈	၁၅	၂၂	
၂၅	၁၄	၂၁	၂	၉	၁၆
၂၀	၇	၂၆	၂၃	၃၀	၃
၁၃	၂၄	၂၉	၃၂	၁၇	၁၀
၆	၁၉	၁၂	၂၇	၄	၃၁
	၂၈	၅	၁၈	၁၁	

ပုံစံ-၂

၀ ဟူ ဒေ ဝိ ပ န သာ စ မ ဂ် လာ နိ အ စိ နှ ယုံ အာ က နံ
၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆ ၁၇ ၁၈ ၁၉
၂၀ ၂၁ ၂၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀ ၃၁ ၃၂

(ဂန္ထီရဆန်သော စမညာရပ်များကို တီထွင်ခဲ့သော သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင် အပေါင်းကို ဦးခိုက်စွာ ရှိသေလေးမြတ် ကန်တော့ပါသည်။)

ရသဂန္ထီရ ကျော်ဝင်းအောင်
(ပြည်-ဆည်မြောင်း)

စာအုပ်တွေရှင်းရင်း ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ပူဇော်သဒ္ဓါပွားများရန် ရေးထားသည့် စာအုပ်လေးတစ်အုပ်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤစာအုပ်သည် ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်တော်မူသော နန်းဦးဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်တော်မူသည့် ကုဏ္ဍာသယ မစိုးရိမ်ဂါထာ(ခေါ်) သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နည်း စာအုပ်ဟောင်းလေး ဖြစ်ပါသည်။

သည်စာအုပ် ရထားသည်မှာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာနေပါပြီ။ စာအုပ်ပါ ဂါထာများမှာ ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်းအချို့တွင် ဖော်ပြထားသဖြင့် သိရှိပြီးဖြစ်ပေမည်။

သို့သော်လည်း သည်စာအုပ်တွင် မိရှိသည်မှာ တစ်မူထူးခြား၍ တစ်ကြောင်း၊ ရှေးဟောင်းဂါထာများ၏ စွမ်းရည်မသိ ဖြစ်နေမည်စိုး၍ တစ်ကြောင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သူများ အကျိုးကျေးဇူးများစေရန် ရည်သန်၍ ဖော်ထုတ်လက်ဆင့်ကမ်း ဒါနပြုလိုက်ပါသည်။

စာအုပ်၏နိဒါန်းတွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ သစ္စော သမောနတ္ထိသောမေ သစ္စပါရမီဟူသော ဝဏ္ဏသုတ် ဒေသနာတော်နှင့်အညီ လောက၌ သစ္စာစကားနှင့်တူသော လူတို့အား ကာယစိတ္တသုခနှစ်ပါးကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ဆေးဝါး ဖန္တရားသည်မရှိ သစ္စာစကားသည်သာလျှင် လောက၏ အဓိကလိုရာကို သုံးစွဲနိုင်သော ဆေးဝါးမန္တရားဖြစ်၏။

ထိုစကားသည် မှန်ပေ၏။ လူတို့သည် မိမိတို့၌ရှိသော ဂုဏ်(ဝါ)ပြုလုပ်အပ်သော အမှုကိုစွဲတို့ကို ရိုးသားမှန်ကန်စွာ ထုတ်ဖော်၍ ဆောက်တည်ခြင်းသည် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုသည် မည်၏။ ထိုသစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းအမှုသည်

ကုဏ္ဍာသယ ဂါထာတော်

ကာယသုခ စိတ္တသုခနှစ်ပါးကို မုချပေးစွမ်းနိုင်၏။

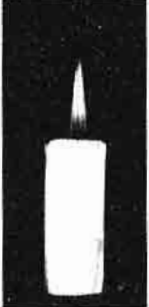
ထိုနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှသာလျှင် အိမ်ထောင်ရေးသုခကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားရပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ကာယသုခရှိပြီး စိတ္တသုခမရှိဘဲ ချို့တဲ့ခဲ့ပါလျှင် ရွှေပုံပေါ်မှာ စံနေရသော်လည်း ပျော်မွေ့နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

ထိုနည်းတူ စိတ္တသုခရှိပြီး ကာယသုခမရှိခဲ့လျှင် စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါ၍ လိုရာပြီးမြောက် ခရီးမပေါက်နိုင်။ ထိုသို့ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးရငြား သုခမရှိပါလျှင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ လူ့ဘောင်ဌာန လူ့လောကအလယ်မှာ ထည်ထည်ဝါဝါနှင့်ပျော်မွေ့စွာ ရပ်တည်၍ နေနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

သို့အတွက် လူ့လောက အလယ်ထည်ထည်ဝါဝါနေနိုင်ခြင်း အကျိုးငှာ ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်တော်မူသော လောကီလောကုတ္တရာပညာတွင် တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်တော်မူသော နန်းဦးဆရာတော်ကြီးက လောကုတ္တရာရေးရာတွင်သာမက လူတို့၏ လောကီရေးရာပါ စိတ်မအေးရှာသည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာလည်း ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသံသရာမှာလည်း လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာနှင့်တကွ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတိုင် အကျိုးပေးစွမ်းနိုင်သော ရတနာသုံးပါးနှင့်စပ်သော ဤဂါထာကို ထားခဲ့ပေသည်။

ဤဂါထာကို ရှာဖွေတင်ပြသည့် ဆရာတော် (ဘွဲ့အမည်ရေးမထားပါ။) ရန်ကုန် မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်ဟုသာ

မြ.

ပါရှိသည်။)ကလည်း လောကရှိသူအပေါင်းတို့၏ သားရေး၊ သမီးရေးစသည့် အရေးပေါင်းများစွာတို့ကို ကျော်လွှား၍ လိုရာပန်းတိုင်သို့ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ရောက်နိုင်သောနည်းကို ရှာဖွေရေးပေမှုမရှိသော ဤနည်းသာလျှင် အကောင်းဆုံး တွေ့ရသောကြောင့် တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်းတို့ကို မေတ္တာရှေ့ထား၍ ဖြန့်ချိဝေငှလိုက်ကြောင်း ရေးသားထားပါသည်။

ပွားများအားထုတ်ပုံ အစီအစဉ်

ကျောက်ဖယောင်းတိုင် အရင်းကစ၍ ကုဏ္ဍာသယဂါထာတော်ကြီးကို ပါဠိသက်သက် ပထမဂါထာ၊ ဒုတိယဂါထာ၊ တတိယဂါထာတို့ကို အစဉ်အတိုင်းရေးပါ။ ပြီးက ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ဘုရားရှေ့တော်မှာ ထွန်းညှိ၍ ငါးပါးသီလခံယူပြီး မိမိငဲ့သော

ဆုကို သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုပါသည်။
ပထမနေ့ ပထမဂါထာတော်ကို
ပါဠိသက်သက် ပုတီးလုံးသက်စေ့ ပုတီး
စိပ်ပါ။

ဒုတိယနေ့ ဒုတိယဂါထာ၊ တတိယ
နေ့ တတိယဂါထာ ပါဠိ သက်သက်
ပုတီးလုံး သက်စေ့စိပ်ပါ။

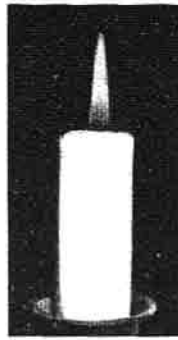
ဤကဲ့သို့ အစဉ်အတိုင်းလုပ်သွားပါ
က လိုသောအရာများ ပြီးမြောက်
အောင်မြင်မည်မလွဲပါဟူ၍ ပါရှိပါသည်။
တစ်နေ့တစ်ဂါထာ ရွတ်ရမည်ဟု
ပါရှိသဖြင့် ကျောက်ဖယောင်းတိုင်
အလွယ်တကူမရပါက ဖယောင်းတိုင်
အကြီး(တုတ်တုတ်ရှည်ရှည်)ကို တစ်နေ့
တစ်တိုင် ရေးသားထွန်းညှိ ပူဇော်လျှင်
လည်း ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါသည်။

ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ်ပူဇော်သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်
စိတ် ဖြစ်ထွန်းနေမည်မှာ မလွဲပါ။
ဤဂါထာသုံးပုဒ်ကို နေ့စဉ်သက်စေ့
ရွတ်ဆိုပါကလည်း လိုရာပြည့်စုံကြောင်း
ဖော်ပြထားပါသည်။ ဉာဏ်ရှိသလို ပွား
များပါရန်။

ဣန္ဒြာသယ မဇ္ဈိမဂါထာ

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါလောက သပ္ပုဇ္ဇော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
ဓမ္မောလောက သပ္ပုဇ္ဇော၊
သုခိယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
သံဃောလောက သပ္ပုဇ္ဇော၊
ပုညာယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
- ၂။ ဗုဒ္ဓတေဇေန အရိန္ဒမော၊
ဗုဒ္ဓေါပေ ရက္ခန္တု နိစ္စံ၊
ဓမ္မတေဇေန မဟာလာဘော၊
ဓမ္မောပေ ရက္ခန္တု သဒ္ဓါ၊
သံဃတေဇေန မဟာယသော၊
သံဃောပေ ရက္ခန္တု ဒိဇနံ၊
- ၃။ နမောတေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထ၊
ဝိပုပ္ဖတ္ထောသိ သဗ္ဗမိ

၁၈၂ နဂျဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သပ္ပာဓ ပဋိပဇ္ဇောသို့
တဿ ပေ သရဏံ ဘဝ
၃။ အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
အကာလိကာ ဓမ္မော ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
သုပ္ပုဋိပဇ္ဇော သံဃော သံဃံ သရဏံ
ဣတ္ထမိ
ဗုဒ္ဓေါ သဗ္ဗညုတဉာဏော၊
ဓမ္မော လောကုတ္တရာ နဝ၊
သံဃော မဂ္ဂုလသေဋ္ဌော၊
ဣန္ဒြေစိတ္တံ ရတနတ္ထယေန သစ္စေန သင်္ခါ
ဟောတုပေ ဇယမင်္ဂလံ ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအာသိတ္ထက်

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါ = ဗုဒ္ဓါ
- ၂။ သပ္ပုဇ္ဇော = သပုပ်နံနော
- ၃။ သဗ္ဗ = သပ်ဗ
- ၄။ ဓမ္မော = ဓမ်မော
- ၅။ ပုညာယ = ပုန်ညာယ
- ၆။ အရိန္ဒမော = အရိန်ဒမော
- ၇။ ရက္ခန္တု = ရက်ခန်တု
- ၈။ နိစ္စံ = နိတ်စ်
- ၉။ သဒ္ဓါ = သဒါ
- ၁၀။ ဝိရတ္ထ၊ = ဝိရထု
- ၁၁။ ဝိပုပ္ဖတ္ထောသိ = ဝိပ်ပမုတ်တောသိ
- ၁၂။ သဗ္ဗမိ = သပ်ဗမိ
- ၁၃။ သမ္မာဓ = သမ်မာဓ
- ၁၄။ ပဋိပဇ္ဇောသို့ = ပတ်ပန်နောသမိ
- ၁၅။ တဿပေ = တတ်သပေ
- ၁၆။ သုပ္ပုဋိပဇ္ဇော = သုပ်ပတ်ပန်နော
- ၁၇။ ဂစ္ဆာမိ = ဂစ်ဆာမိ
- ၁၈။ သဗ္ဗညုတ = သပ်ဗင်ညုတ

- လောကုတ္တရာ = လောကုတ်တရာ
- မဂ္ဂုလ = မက်ဂလ
- သေဋ္ဌာ = သမ်ထော
- ဣန္ဒြေစိတ္တံ = အိတ်စေတ်
- ရတနတ္ထယေန = ရတနတ်တယေန
- သစ္စေန = သမ်စေန
- သင်္ခါမော = သင်ဂမော
- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ

အနက်

၁။ **ဗုဒ္ဓေါ**၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ **လောကော**၊ လောက၌။ **သဗ္ဗပါဏိနံ**၊ လုံးစုံများစွာသတ္တဝါတို့၏။ **ဟိတာယ**၊ အစီးအပွားအလိုငှာ။ **သပ္ပုဇ္ဇော**၊ ကောင်းစွာ ပွင့်ထွန်း ပေါ်ပေါက်တော်မူလာပါပေ၏။

ဓမ္မော၊ မင်္ဂလေးတန်း၊ ဖိုလ်လေးတန်း နိဗ္ဗာန်ပရိယတ် တရားတော်မြတ်သည်။ **လောကော**၊ လောက၌။ **သဗ္ဗပါဏိနံ**၊ လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါတို့၏။ **သုခိယ**၊ ချမ်းသာရန်အလိုငှာ။ **သပ္ပုဇ္ဇော**၊ ကောင်းစွာ ပွင့်ထွန်း ပေါ်ပေါက်တော် မူလာပါပေ၏။

သံဃော၊ အရိယာရှစ်ဖော် သံဃာတော်သည်။ **လောကော**၊ လောက၌။ **သဗ္ဗပါဏိနံ**၊ လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါတို့၏။ **ပုညာယ**၊ ကုသိုလ်တရားဖြစ်ပွားရန်အလိုငှာ။ **သပ္ပုဇ္ဇော**၊ ကောင်းစွာ ပွင့်ထွန်း ပေါ်ပေါက်တော်မူလာပါပေ၏။

၂။ **ဗုဒ္ဓတေဇနေ**၊ မြတ်စွာဘုရားတန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ **အရိန္ဒမော**၊ ရန်သူတို့ကို ဆုံးမနိုင်ခြင်းသည်။ **ဟောတု**၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ **ဗုဒ္ဓေါ**၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ **မေ**၊ အကျွန်ုပ်အား။ **နိစ္စံ**၊ အမြဲ။ **ရက္ခန္တု**၊ စောင့်ရှောက်တော် မူပါစေကုန်သတည်း။ **ဓမ္မတေဇနေ**၊ တရားတော်မြတ်

တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မဟာလာဘော၊ မှားသော လာဘ်လာဘသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခန္ဓာ၊ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။

သံဃာတေဇေန၊ သံဃာတော်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မဟာယသော၊ မှားသော အခြံအရံ အကျော်အစောသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒီနေ ဒီနေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ရက္ခန္ဓာ၊ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။

ဝိရ၊ ရဲရင့်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရိုနှိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါကာလ၌။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ အနှောင်အဖွဲ့ ဟူသမျှမှ လွတ်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ (အဟံ-တပည့်တော်ကား) သမ္မာပေဋိပဇ္ဇော၊ မလွတ်မကင်းအကျဉ်းအကျပ်သို့ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝ၊ မြစ်တော်မူပါလော့။

ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ပုဇွန်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးအထက်ပါပေ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်

မြတ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

သံဃော၊ သံဃာတော်မြတ်သည်။ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ၏။ သံယံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏော၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူပါပေ၏။

ဓမ္မော လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာတရားတော်သည်။ နဝ-ကိုးပါးအပြားရှိပါပေ၏။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မဂ္ဂဗလသေဋ္ဌော၊ မဂ်ဖိုလ်တရားတော်ဖြင့် မြတ်တော်မူပါပေ၏။

ဣစ္စေတံ- ဤသို့သော စကားသည်။ ရတနတ္ထယေန၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းဟူသော။ သစ္စေန၊ သစ္စာဖြင့်။ သင်္ဂမော၊ ပေါင်းစည်း၏။ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ ဝေယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

မှတ်ချက်။ ။ ဂါထာကို စက္ခုတွင် ရေးပြီး ဖယောင်းတိုင်တွင်ပတ်ပြီး ဖီးပုဇွန်လျှင်လည်း ရပါသည်။

စာမျက်နှာ (၁၀၄) မှ အဆက်

အကြောက်နေသော လုပ်သားတစ်ဦးအား မြန်မာ့လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာကို ထွန်းထွန်းမှ ဒဏ်ရာပေါ် သံပရာသီးလိုပေးပါက အကြောညှပ်၊ အကြောကပ် ဝေဒနာအပြင် ရောင်ရမ်းခြင်းများပါ ပျောက်ကင်းကြောင်း ပြောပြသည်ကို ဖတ်ရှုရသည်။

သို့နှင့် အားရဝမ်းသာဖြင့် မိမိခြံအတွင်းရှိ သံပရာပင်မှ အသီးတစ်လုံး ခူးခိုင်းပြီး ဒဏ်ရာတစ်လျှောက်လုံးပေါ်သို့ နာရီဝက်ခန့်ကြာအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် လှိမ့်ပေးခဲ့ရာ ကိုက်ခဲနာကျင်သည့် ဝေဒနာ သိသိသာသာပျောက်ကင်းကာ ထိုညမှစ၍ ကောင်းစွာ အိပ်စက်ခဲ့ရပါသည်။

ယခုအခါ အတော်အတန် လမ်းလျှောက်နိုင်ပြီဖြစ်သဖြင့် ဆေးနည်းပေးသော ကိုထွန်းထွန်း(မြန်မာ့လက်ဝှေ့နည်းပြဆရာ)အား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ဤနေရာတွင် စာရှုသူများအား အထူးသတိထားရန် တင်ပြလိုပါသည်။ အကြောနှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများခံစားရပါက ကျွန်တော်လို လနှင့်ချီ၍ မခံစားရအောင် မကျွမ်းကျင်သော အနီပိသည့်များထံ အနီပိမခံကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

တတ်သိနားလည်သော အကြောပညာရှင်များနှင့်သာ ကုသသင့်ပါသည်။ အကယ်၍ လက်လှမ်းမမီပါက ဆေးရုံဆေးခန်း (သို့မဟုတ်) ယခုကဲ့သို့သော လက်တွေ့ အစွမ်းထက်မြက်သော နည်းများဖြင့်သာ ကုသသင့်ပါကြောင်း မေတ္တာဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

[အကြောင်း၊ အကြောင်းကပ်]

နာကျင်ကိုင်ခဲခြင်းအတွက်]

နှစ်စဉ် ပြုပြင်အတိုင်း ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ သင်္ကြန်ကာလတွင် တစ်ရပ်ကွက် တည်းနေ ဦးဝင်းမြင့်၊ ကိုအောင်ကျော် ကျော်၊ ကိုကျီးကျီး(ငြိမ်းထက်၊ မင်းလှ)တို့ နှင့်အတူ ဒုလ္လဘာရဟန်း ဝတ်ဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။

ယခင်နှစ်များက သင်္ကြန်အကြိုနေ့ မတိုင်မီ တစ်ရက်က စောပြီး သင်္ကြန် ဝတ် နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ညနေ လူထွက်ဖြစ်ကြ၏။ ယခုနှစ်မှာတော့ တစ်မူထူးခြားစွာ (၂၅-၄-၂၀၁၃)နေ့ ညနေအထိ (၁၅)ရက်တိတိ ဝတ်ဖြစ် ခဲ့ကြပါသည်။

သင်္ကြန်ဝတ်နေစဉ်က အကောင်း သား လူထွက်ပြီး (၃)ရက်အကြာ နံနက်အိပ်ရာအထ ယာဘက် တင်ပါး ခွက်ထဲမှ နှင့်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး အလွန် နာကျင်သောဝေဒနာ ခံစားလိုက်ရ သည်။

နာကျင်မှုမှာ ခဏတစ်ဖြုတ် မဟုတ် ဘဲ ပိုမို ဆိုးဝါးလာသည့်ပြင် ကိုယ် အနေအထားပြောင်း၍ပင် မရလောက် အောင် ဖြစ်နေသဖြင့် သီးခြား အိပ်သူ ဇနီးအား အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော် ခေါ်ပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရ တော့၏။

အချိန်မှာ မိုးလင်းစ နံနက် ငါးနာရီခွဲ ခန့်ရှိပြီဖြစ်ရာ အိမ်နီးနားချင်း အကူ အညီဖြင့် နီးစပ်ရာ အနိပ်သည်အား အရေးပေါ် ခေါ်ရလေသည်။

အနိပ်သည်မှာ လွန်စွာသဘော ကောင်းသူဖြစ်၍ မသက်သာမချင်း (တစ်နာရီခန့်) အားစိုက်၍ နိပ်သော် လည်း အကြောင်းမထူးသဖြင့် ဆေးခန်းသို့သွားရန် ပြောပြီး ပြန်သွား

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်

ကိုရေး

ကိုထွေး (မန္တလေး)

လေသည်။ လက်ရှိအခြေအနေမှာ ထိုင်ခြင်း၊ ထခြင်းလုပ်ရန် မဆိုထားနှင့် ဟိုဘက် ဒီဘက်ပင် စောင်းမရသဖြင့် ဆိုက်ကား ဖြင့် ဆေးခန်းသွားရန်လည်း မဖြစ်နိုင် ပေ။ ထို့ကြောင့် နာမည်ရ ဆေးခန်း တစ်ခုမှာ ဆရာမတစ်ဦးအား ပင့်၍ ကုသခဲ့ရသည်။

သို့သော်လည်း အနိပ်ဆရာမှ လက် ကိုင်သန်သန်ဖြင့် နာမည်ပေါက် လက်စွမ်းပြထားမှုကြောင့် တင်ပါးခွက်၊ ပေါင်၊ ခြေသလုံးနှင့် ခြေဆစ် အကြော များပါ အထိမခံနိုင်လောက်အောင် ရောင်နေသည်ဖြစ်ရာ မူရင်းအကြော ရောဂါအပြင် ရောင်နေသည်ကိုပါ ကုသနေရသဖြင့် တစ်လခန့် ကြာသွား လေသည်။

သို့ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း အကူအညီ ဖြင့် စောင်းနိုင်၊ ထိုင်နိုင် အနည်းငယ် လမ်း စမ်းလျှောက်နိုင်သည့် အခြေ အနေသို့ ရောက်လာ၏။ သို့သော် ညပိုင်းတွင် ကိုက်ခဲနာကျင်မှုကြောင့် ညစဉ် အတော်နှင့် အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ပေ။ တစ်နေ့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ထုတ် (၂၅-နှစ်ပြည့် အထူးထုတ်) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၃၂၄) စာမျက်နှာ(၁၅၀)တွင် ဆောင်းပါးရှင် ကိုထွေး(မန္တလေး) ဇေ သားသည် "အကြောထုံး၊ အကြော ညစ်၊ အကြောကပ် နာကျင် ကိုက်ခဲ ခြင်းအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်" ဆိုသော ဆောင်းပါးအား ဖတ်ရှုခဲ့ပါ သည်။

ဆောင်းပါးတွင် အကြောညစ်

စာမျက်နှာ (၁၈၃) သို့

မင်းလှ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၈၄)

雪花

Xué Huá

ရွှေပွား

ဆီနှင့်ပွင့်

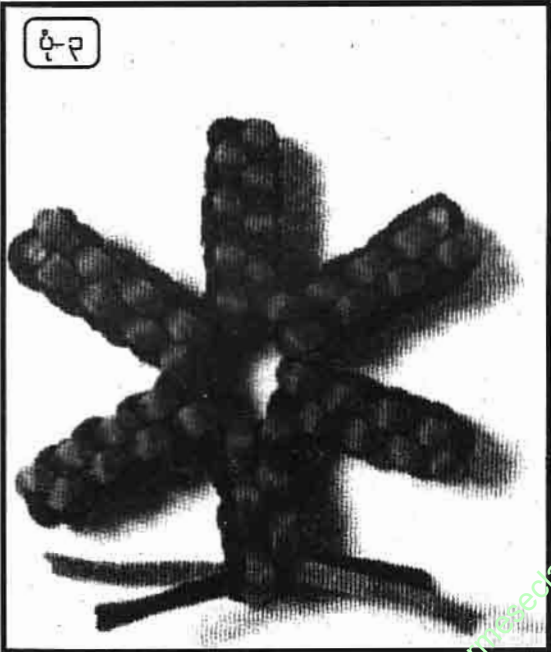
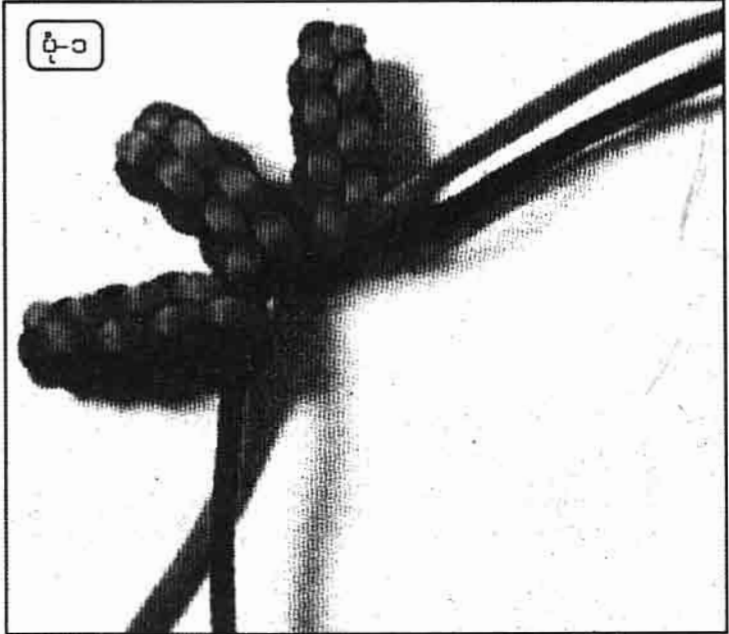
သမိုင်းဒေသများတွင် တွေ့ရလေ့ရှိသော ဆီးနှင်းပွင့်ပုံသဏ္ဍာန် ထုံးချည် ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆောင်းနှောင်းရာသီ ဆောက်လာသောအခါ ဖွေးဖွေးဖြူသော ဆီနှင့်ခဲများဖြင့် လူ့ရုပ်၊ အိမ်၊ ဆက်တော်ကား စသည်ဖြင့် အရုပ်မျိုးစုံ ဆုပ်၍ရသည်။

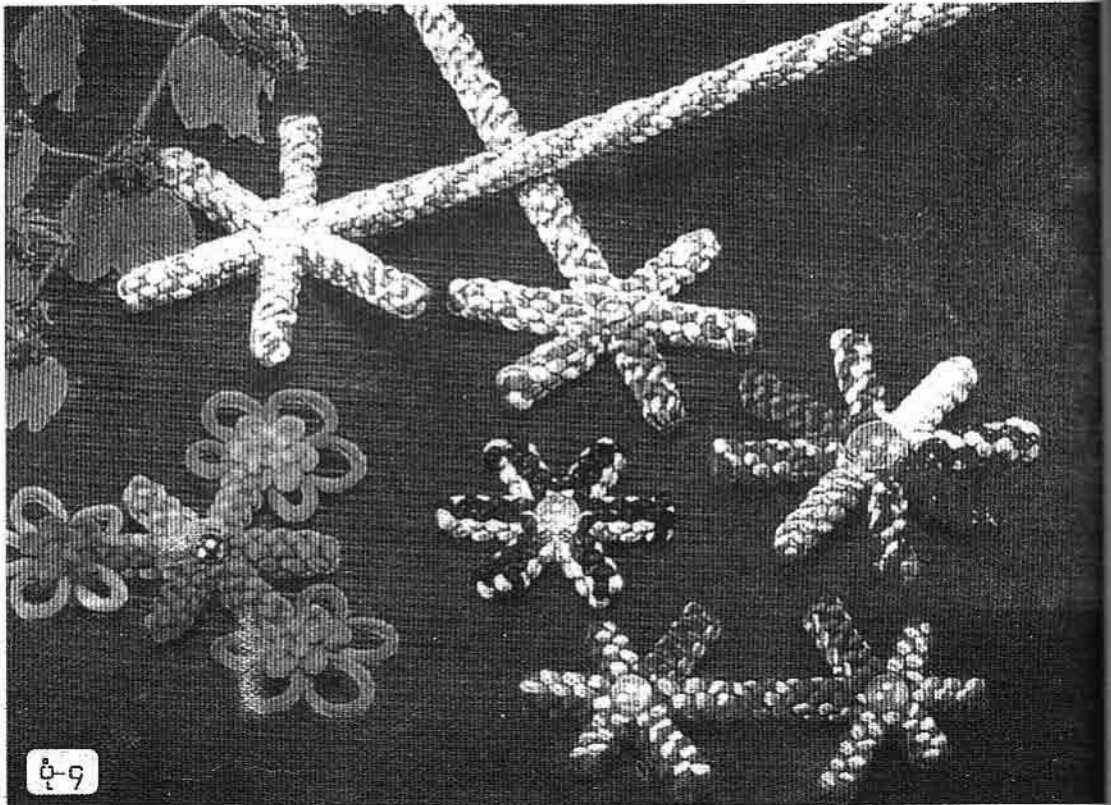
(ထိုဆီးနှင်းခဲများကို သဏ္ဍာန်ပြု၍ တရုတ်ဒေသန္တရ ဝေါဟာရတွင် ဆုခဲမုန့်ကို “ရွှေပေါင်း” Xué Bāo ဆီနှင့်ထုပ်ဟု ခေါ်လေ့ရှိသည်။) ရာသီဥတု ချမ်းအေးလှသဖြင့် အပူ မြင့်ဒေသများတွင်ကဲ့သို့ အရည်ပျော်

တရုတ်

ပုဂံ

ကြိုးထုံးပညာ (၈၄)

ပို-၄

လွယ်ကူမှု မရှိကြပေ။

ယခု ဖော်ပြမည့် ဆီးနှင်းပွင့်များမှာ ဆီးနှင်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပန်းပွင့် မဟုတ်ပါ။ နေရောင်တွင် တလက် လက် တောက်ပနေသော ဆီးနှင်းထု အား အလင်းရောင်ဖြတ်သန်း၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကြယ်ပွင့်ပုံ အလင်း သွေဖည်မှုသာ ဖြစ်သည်။ တင်စားခေါ်ဝေါ်သော ဝေါဟာရဖြစ်၍ ထိုဆီးနှင်းပွင့်များကို ကိုင်တွယ် သယ်ဆောင်၍ မရပါ။

ထို့ကြောင့် ဤကြိုးချည်နည်းသည် စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို ကိုယ်စားပြု၊ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မြတ်နိုးမှုကို ဖော်ညွှန်းသည်။

ဆီးနှင်းပွင့်ပုံစံ ကြိုးထုံးအဆင်တန်ဆာကို လက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့် မိမိ၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု၊ အလေးအနက် ဝမ်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထားမှုများကို ကိုယ်စားပြု အသိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ကြိုးချည်နည်းကို လေ့လာကြပါစို့။

ပုံ(၁) ကြိုး(၆)ချောင်း (ခြောက်မြှောင့်)ကြယ်ပုံ သဏ္ဍာန်ပြုလုပ်မည် ဖြစ်သည်။ တစ်မြှောင့်အတွက် ကျက်သရေ မင်္ဂလာကြိုးချည်နည်း (တရုတ်ကြိုးထုံးပညာ(၅၄) ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။) ဖြင့် (၁၀)ကြိမ် ထုံးချည်ပါ။ (၃)မြှောင့်အထိ ထုံးချည်ပြီးသည့်ပုံစံဖြစ်သည်။

ပုံ(၂) (၅)မြှောင့်အထိ ထုံးချည်ပြီး သည့်ပုံစံ ဖြစ်သည်။

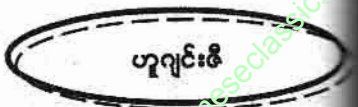
ပုံ(၃)နောက်ဆုံး ဆဋ္ဌမမြောက် အမြောင့်အစွန်းကို မူလကြိုးစနှင့် ပေါင်း၍ ချည်ရန် ဖြစ်သည်။ (၈)မြှောင့် ကြယ်ပုံစံကို လိုအပ်ပါက နောက်ဆုံး

(၈)ခုမြောက် အဋ္ဌမမြောက် အမြောင့်ကို မူလကြိုးစနှင့် ပေါင်း၍ ချည်ရမည်။

ပုံ(၄) ဆီးနှင်းပွင့်ကြိုးထုံး အဆင်တန်ဆာများဖြစ်သည်။

မိမိအလိုရှိရာ မျက်နှာစာတွင် အသုံးပြုနိုင်ပါပြီ။

ဆီးနှင်းတို့သည် အေးမြခြင်း သဘောဆောင်သည်ဖြစ်ရာ ဒေါသ အမျက်မာန်များ ပြေလျော့စေရန် တောင်းပန်တိုးလျှိုး လေပြေသွေးစကားဆိုခြင်း အဓိပ္ပာယ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ခွင့်လွှတ်ကျေအေးခြင်း အနက်ဆောင်၍ လည်းကောင်း အသုံးပြုနိုင်ကြပေသည်။

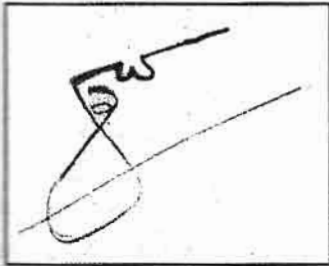

www.burmeseclassic.com

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။

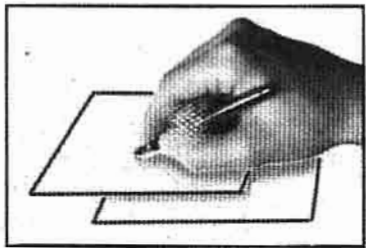

ယခုလအတွက် နံပါတ် (၁)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ **မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လကြာသပတေးသမီး** အသားညှို့လွန်းသူ ဖြစ်ပါတယ်။

သူမနာမည်က **“ရွှေမြရီရယ်”** ဖြစ်ပြီး ထိုးမြဲလက်မှတ်အဖြစ် နာမည်ရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံး **“ရယ်”** ကို ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က မျဉ်း ဖြိုင်ပုံနဲ့ အိတ်ဖောက်ပုံတွေဖြစ်လို့ ဘယ်မှာနေနေ ဘာလုပ်လုပ် အယှဉ်အပြိုင်တွေများခြင်း၊ ငွေဝင်ကောင်း

သက္ကရာဇ် ၁၃၄၁ ခုနှစ်
(ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသီ

သလောက် ငွေထွက်များခြင်း၊ ငွေမမြဲခြင်း၊ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး အညံ့အပျက်တွေ ကြုံရခြင်း ဖြစ်တတ်တဲ့ နိမိတ်ပါပဲ။

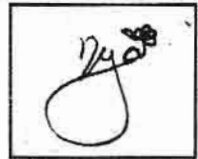
ယခုအခါ သူမ အသက်(၃၂)နှစ်ရှိပြီဖြစ်ပါတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ရဲ့ အညံ့အပျက်တွေ ထိုက်သင့်သလောက် ခံစားခဲ့ရပြီးလို့ လက်မှတ်ပြုပြင်လိုသူ ဖြစ်ပါတယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်ရင်...
*** (နံပါတ်-၁)

ကြာသပတေး အထွန်းဖွားဖြစ်သူကို ဗုဒ္ဓဟူးအစ၊ တနင်္လာအဆုံး အပြင်မိတ် ပြိုဟ်တွဲနဲ့ နာမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ **ရာဇ + မရဏ = ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ။ ဝုဒ္ဓိအပြန် နာမည်ပေးညှို့ပါတယ်။**

လက်မှတ် ရွေးထိုးထားတာကလဲ မရဏဋ္ဌာနက တနင်္လာနံအက္ခရာ စာလုံးဖြစ်လို့ အချစ်ရေးနဲ့ ငွေကြေး ကိစ္စတွေကြောင့် အမြဲစိတ်ညစ်နေရမယ့်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာတော့ အသားအရောင်နဲ့ လိုက်ဖက်ပြီး ဖွေးနံစာလုံးလဲ ဖြစ်တဲ့ အထွန်းဋ္ဌာနက ကြာသပတေးနံ သင့်အက္ခရာစာလုံး **“မြ”** ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ရွေးထိုးတာ ပိုကောင်းပါမယ်။

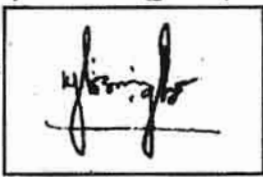
(ထိုးမြဲလက်မှတ် နမူနာပုံစံ)
★ ငွေအိတ်သင်္ကေတ လှလှဆွဲမှ ငွေဝင်ကောင်းပြီး ဝိုင်းပြုပယ်။

<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">အိတ်ဖတ်</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">သိုက်</td><td style="width: 33%; text-align: center;">ရာဇ</td></tr> <tr><td style="width: 33%; text-align: center;">မရဏ</td><td style="width: 33%; text-align: center;">ဘင်</td><td style="width: 33%; text-align: center;">ပုတိ</td></tr> </table> <p style="text-align: center;">(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)</p>		အိတ်ဖတ်			သိုက်	ရာဇ	မရဏ	ဘင်	ပုတိ	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">၃</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="width: 33%; text-align: center;">၅</td><td style="width: 33%; text-align: center;">၁</td><td style="width: 33%; text-align: center;">၄</td></tr> <tr><td style="width: 33%; text-align: center;">၂</td><td style="width: 33%; text-align: center;">၆</td><td style="width: 33%; text-align: center;">၀</td></tr> </table> <p style="text-align: center;">(နာမက္ခရာတိုင်)</p>		၃		၅	၁	၄	၂	၆	၀	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">၅</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="width: 33%; text-align: center;">၄</td><td style="width: 33%; text-align: center;">၃</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="width: 33%; text-align: center;">၂</td><td style="width: 33%; text-align: center;">၁</td><td style="width: 33%;"></td></tr> <tr><td style="width: 33%;"></td><td style="width: 33%; text-align: center;">၀</td><td style="width: 33%; text-align: center;">၆</td></tr> </table> <p style="text-align: center;">(ဝုဒ္ဓိ)</p>		၅		၄	၃		၂	၁			၀	၆
	အိတ်ဖတ်																															
	သိုက်	ရာဇ																														
မရဏ	ဘင်	ပုတိ																														
	၃																															
၅	၁	၄																														
၂	၆	၀																														
	၅																															
၄	၃																															
၂	၁																															
	၀	၆																														
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;">နံပါတ်-၁</div>																																
<p>မြန်</p> <p>၂ ၃ ၄ ⑤ ၆ ၇ ၈</p>																																

★ အထွန်းနေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၅)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်သဏ္ဍာန် ထည့်ပူ ကိုယ်ရေစိတ်ပါ ချမ်းသာမယ်။

★ လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းပယားရပါ။

၂။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ စနေသား "မိုးအေးချမ်း" ဆိုသူ ဖြစ်ပါတယ်။

လက်မှတ်က အပေါ်ပြိုင်၊ အောက်ပြိုင်၊ ခုတင်ဆိုင်းအမျိုးအစား ဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ်အကိုင်မှာရော၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာပါ အပြိုင်တွေ ပေါ်ပေါက်တတ်ခြင်း၊ အချုပ်အနှောင် အမှုအခင်း ပြဿနာ ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ် တွေကြုံရတတ်ခြင်း၊ ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်တတ်ခြင်းနိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေကြေးဥစ္စာပစ္စည်းလဲ မမြဲတတ်ဘူး။ ယခု အသက် (၃၇)နှစ်ထဲမှာဖြစ်လို့ လက်မှတ်ကြောင့် ကြုံရတဲ့ အညံ့ အပျက်တွေ အသက်အန္တရာယ် စီးပွားရေး ထိခိုက်တာတွေ၊ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး ထိခိုက်တာတွေ ကြုံခဲ့ရပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပါတယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိတွေ ချကြည့်ရင်...

*** (နံပါတ်-၂) —————>

စနေ အထွန်းဖွားဖြစ်သူကို ကြာသပတေးအစ တနင်္လာအဆုံး ရန်တတ် နာမည် အမိပတ် + ပုတိ = ဣဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ။ နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှားဖြစ်လို့ ၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟိုရောင်:

နာမည်ညွှံပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးကို သုံးလုံးတွဲလက်မှတ် မထိုးသင့်ပါဘူး။ "မိုး" ဆိုတဲ့ စာလုံးက အမိပတ်ဋ္ဌာနမှာရှိပြီး "အေး" ဆိုတဲ့ စာလုံးက ဘက်(အပျက်)ဋ္ဌာနမှာရှိတယ်။

"ချစ်" ဆိုတဲ့ စာလုံးက ပုတိ(အပုဂ္ဂိုလ်) ဋ္ဌာနမှာရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဋ္ဌာနကောင်းတဲ့ "မိုး" ကိုသာ လက်မှတ်ရွေးထိုးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နံပါတ်-၂

	အမိပတ်		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	
	၅		
* ၀	၃	၆	
၄	၁	၂	

(မူလမဟာဘုတ်)

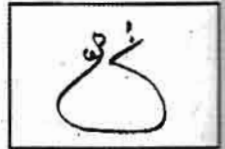
	၀	
၆	၅	
၄	၃	
၂	၁	

(နာမက္ခရတိုင်)

ဆန်

၄ ၅ ၆ ၀ ၁ ၂ ၃

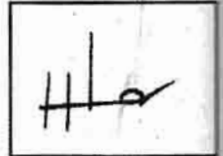
(ဝုဒ္ဓိ)

(ထိုးမြဲလက်မှတ် နမူနာပုံစံ)

- ◆ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်ကြီး ဆွဲရမယ်။
- ◆ လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်းပယားရတော့မယ်။
- ◆ အထွန်းရည်ရည် မဆွဲရဘူး။

၃။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်မှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊ တနင်္ဂနွေသမီးဖြစ်ပြီး ယခုအသက် (၃၀)နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။

"လှသန်းအေး" ဆိုတဲ့ သူ့နာမည် အစစာလုံး "လှ" ကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ထောင်နေတဲ့ အပြိုင်လမ်းတွေများနေလို့ ဘဝမှာ အယှဉ်အပြိုင် အတိုက်အခံ အနှောင့်အယှက် အခဲအခဲတွေ များတတ်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ဆက်ဆံရေး အဆင်မပြေတာတွေများတတ်တယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်၊ ချကြည့်ရင်...

*** (နံပါတ်-၃)

တနင်္ဂနွေ ဘက်(အပျက်)ဋ္ဌာနမှာ ဗုဒ္ဓဟူး(မရဏဋ္ဌာန)အစ၊ တနင်္ဂနွေ(ဘက်ဋ္ဌာန)အဆုံး၊ အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည်ပေးထားတယ်။ နာမက္ခရတိုင်စဉ်လဲ မှားနေတယ်။ "လှ" မှားအုန်း၊ နွယ်၊ မို့" ဆိုတဲ့ စာလုံး တစ်လုံးနဲ့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ နာမည်

	အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

နံပါတ်-၃

၆	၅
၄	၃
၂	၁

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမက္ခရာတိုင်)

	အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

နံပါတ်-၄

	၄
၃	၂
၁	၀
၆	၅

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်) (နာမက္ခရာတိုင်)

စတင် မပေးသင့်ဘူးလို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဆရာ တစ်ဦးက ပြောဖူးတယ်။

အဲဒီလို နာမည်ပေးမိရင် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး တစ်ခုခု (သို့မဟုတ်) တစ်ခုမက အညံ့အပျက် ကြုံရတတ်တယ်တဲ့။

သူမကလဲ ပြောပါတယ်။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး ဘာ တစ်ခုမှ မကောင်းခဲ့ဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့် နာမည်တွေ၊ ထိုမြဲလက်မှတ်တွေ ပြုပြင် ချင်ကြောင်း ပြောတယ်။

သူမရဲ့နာမည် အလယ်စာလုံး “သန်း”ဟာ တနင်္ဂနွေရဲ့ အတွင်းမိတ် သောကြာဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး မူလမဟာဘုတ် “ရာဇဌာန” မှာ ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီစာလုံးကိုပဲ ထိုးမြဲလက်မှတ်ရွေးထိုး သင့်တယ်။

(ထိုးမြဲလက်မှတ် နမူနာပုံစံ)

- ★ လက်မှတ်အောက်က ငွေအိတ်သင်္ကေတ လှလှဆွဲ ပျဉ်းပထားရ။
- ★ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ် (၆) ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့် သင်္ကေတ ထည့်ရမယ်။

ယခုလအတွက် နံပါတ် (၄) နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ **မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ ဗုဒ္ဓဟူးည ဖွား** အမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခုအခါ အသက်(၃၃)နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။

‘ရန်အောင်မြင်’ဆိုတဲ့ နာမည် (၃)လုံးတွဲကို အင်္ဂလိပ်စာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်တယ်။ လက်မှတ်ရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုတော့ အောက်မှာ အပြိုင်မျဉ်းတွေနဲ့ အပေါ်မှာ မျဉ်းမတ် ထောင်နေတယ်။

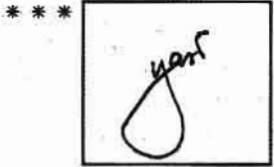
အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်ရှုပ်ထွေး မှုတွေ များတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အလုပ်မှာတော့ အကြီးအမှူး ဦးစီး ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင် စဉ် ချကြည့်ရင်...

*** (နံပါတ်-၄)
ရာဟု အထွန်းဖွားဖြစ်သူကို ရာဟု + တနင်္ဂနွေ + ကြာသပတေး = (အထွန်း + မရဏ + ဘက်) နာမည် ပေးထားတယ်။ ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည် ဖြစ်တယ်။

နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လဲ မှားတယ်။ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး အညံ့ အပျက်တွေ ကြုံရပြီး မတော်တဆ ဘေးဥပဒ်လဲ ကြုံနိုင်တယ်။ နာမည်ရဲ့ ပညတ်ကောင်းပေးမယ့် အကျိုးမဖြစ် ထွန်းနိုင်ပါဘူး။

ယခုဆိုရင် မိန်းမကိစ္စကြောင့် အမှု အခင်းဖြစ်ပြီး အလုပ်က ပြုတ်ခဲ့ပြီတဲ့။ ဒီနာမည်က ပြုပြင်သင့်ပါတယ်။ ထိုးမြဲ လက်မှတ်ထိုးရင် နာမည်ထိပ်ဆုံးစာလုံး “ရန်” ကိုသာ ရွေးထိုးရမှာပါ။

(ထိုးမြဲလက်မှတ် နမူနာပုံစံ)

- ★ ငွေအိတ်သင်္ကေတ လှလှတည့်တည့်ဆွဲ
- ★ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းပထားရ။
- ★ အညွန့်တိုတို ထိပ်က ဆင်ကွေးကွေး ဖြစ်ပါစေ။

ယခုတစ်လ ဤမျှနှင့်သာ ကျေနပ် ကြပါ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း
လောက်တွင် ပဲခူးမြို့ ရှင်စောပုလမ်းမ
တန်းရှိ ကျွန်တော်တော်ခန်းသို့ ထိုင်း
နိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့မှ စတားမုန့်
တိုက်မန်နေဂျာ ကိုကျော်မိုး ရောက်လာ
ပါသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ကျွန်တော်
ရေးသားခဲ့သော သွပ်ဖမ်းနည်းကို
အလွန် အင်မတန်မှ သဘောကျနှစ်
သက်သဖြင့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွင် မေတ္တာ
ရပ်ခံ စုံစမ်းပြီး ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

သူနှင့် ဝါသနာတူ အင်္ဂိုရတ်သမား
ပြင်သစ်လူမျိုး မစ္စတာမိုင်း၏ မိတ်ဆက်
စာ ဉာဏ်ပူဇော်ခေတ္တနှင့် လက်ဆောင်
ပစ္စည်းများကို ကျွန်တော်အား ပေးလေ
သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့ အရှေ့
ဘက် (၅)မိုင်ခန့်ဝေးသော နေရာတွင်
ခြံကွက်ဝယ်၍ ဖားဖိုတစ်ဖိုနှင့် လက်
တွေ့ စမ်းသပ်ပြုလုပ်နေကြောင်း၊
အဆင်ပြေပါက သူနှင့် တစ်ပါတည်း
ဘန်ကောက်မြို့သို့ အလည်အပတ်
လိုက်ခဲ့စေချင်ကြောင်းနှင့် ပြင်သစ်
လူမျိုး မစ္စတာမိုင်းလည်း မြန်မာ့
အင်္ဂိုရတ်ပညာနှင့် တော်တော်ကြီး
ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း
ရေပက်မဝင်အောင် ပြောပြနေလေ
သည်။

ကိုကျော်မိုးရေ အင်္ဂိုရတ်ဆိုတာ မီးပညာ
ဖြစ်တယ်။ ဆံပင်၊ လိုရင်တံ၊ ဖာတ်အဆင့်
ရောက်အောင် အနည်းဆုံး (၆)လ (၁၀)နှစ်
လောက် ထိုရလိမ့်မယ်။ အချက်ချင်းကြီး
ကျွန်တော် လိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူးလေ။
ဒီတာ့ ကိုကျော်မိုးနဲ့ မစ္စတာမိုင်းတို့အတွက်
အင်္ဂိုရတ် (မီးအတတ်ပညာ) တစ်ခု ကျွန်တော်
လက်ဆောင်ပေးလိုက်မယ်။ သေသေချာချာ

ကျေးဇူးရှင် အဖ ပထမဆရာအေး သင်ကြားပေးခဲ့သော

ရေနေမီး

ဆရာနေမီး (တီဒေ)

မှတ်ယူပြီး လက်တွေ့
လုပ်ကြည့်ပါ။
လွန်ခဲ့သော

(၁၀)နှစ်ခန့်က
ပဲခူးမြို့ကို စွန့်ခွာ၍
ဒေးစွန်ပါတောင်တွင်

စမပထမ ဂိုဏ်းချုပ်၏ ကျွေးမွေးစောင့်
ရှောက်မှုကို ခံယူပြီး လောကီအစီ
အရင်များ၊ ဂန္ထီရအတတ်ပညာများကို
ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ဒေးစွန်ပါတောအတွင်း ရောက်ရှိပြီး
(၃)နှစ် (၁၈)ရက်ပြည့်သော စနေနေ့
နံနက် (၂)နာရီခန့်လောက်တွင် ကျေးဇူး
ရှင် အဖပထမဆရာအေးနှင့် ထူးဆန်း
စွာ တွေ့ဆုံခဲ့ရပြီး ဆရာအရှင်မြတ်ကြီး
ကိုယ်တိုင် သင်ကြားပေးခဲ့သော
အင်္ဂိုရတ်ပညာ ရေနေမီးအကြောင်း
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ချော်ပျော်မီး၊ ဓာတ်ပျော်မီးကို
ဖိုသမားတိုင်း နားလည်သဘောပေါက်
ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ရေနေမီးကို ပိုင်နိုင်
အောင် ထိုးတတ်ပါမှ ရှေ့ဆက်တက်
မည့်ဓာတ်၊ ဖမ်းမည့်ဓာတ်၊ သတ်မည့်
ဓာတ်တွေအတွက် မီးပေးမီးယူ လွယ်
ကူမှန်ကန်ပါလိမ့်မည်။

ရေနေမီး ဆိုသည်မှာ ဖိုခွင်ထဲက
လုံကို မီးရဲနေအောင် ထိုးပြီး ရေစက်
ချကြည့်လိုက်တာပါ။ ရေစက်လေးက
ဖူးခနဲ လုံထဲမှ ကန်ထွက်သွားတာမျိုး

မဖြစ်ရ။
မီးနည်းပြီး ရေစက်က
လုံဖင်တွင် ပြားနေလျှင်
လည်း ရေနေမီး
မမှန်သေးပါ။ မီးရဲနေ
သော လုံခွံအတွင်း
ရေစက်ချကြည့်
လိုက်လျှင် ရေစက်
လေးက လည်နေပြီး

ဓာတ်လုံးကဲ့သို့ လုံးနေမှ ရေနေမီးအမှန်
ဖြစ်ပါသည်။

ရေနေမီးကို ပိုင်နေအောင် ထိုးတတ်
မှသာ မီးနဓာတ်တွေကို တဖြည်းဖြည်း
မီးရင့်အောင် တက်ယူခြင်း၊ မီးသက်
ရင့်အောင် မွေးယူခြင်း၊ မီးပေးမီးယူ
ကျွမ်းကျင်လိမ္မာပီးနပ်ပါလိမ့်မည်။

ဓာတ်ပစ္စည်း တစ်ခုမှ မပါဘဲ အရင်
ဆုံး မီးမှန်အောင် လေ့ကျင့်ယူရတာ
ပါပဲ။ ပထမဆုံး မိမိအသုံးပြုမည့် ဖား
၏ လေပေါက်နဝကို သေချာစစ်ဆေး
ရပါမည်။

နှာဝများ ပိတ်နေလျှင် ဖွင့်ပေး
မည်။ ဖိုကြိုးကို ဆွဲကြည့်ပြီး လေထွက်
အား ကောင်းမကောင်း ညီမညီ စစ်
ဆေးပါ။ ဖိုခွင်အတွင်း အက်ကြောင်း
များ၊ ကွဲကြောင်းများရှိလျှင် ရှံ့စေးနု
ဖာပါ။ ညှိပါ။ ဖိုမျက်နှာပြင်ကိုလည်း
ရှံ့စေးရည် ပျစ်ပျစ်နှင့် ဖိုမျက်နှာသစ်
ရပါမည်။

နှာတိုက် မီးထိုးမည်ဖြစ်၍ မိလိန်နှင့်
နှင့် ကိုက်ညီမည့် လုံခွံကို မွှေးချယ်
ပါမည်။ နံပါတ်(၄) လိုရှည်သုံးလျှင်

သင့်တော်ပါသည်။

သဲထိတ်ခတ်လျှင် သဲသည် အပူကို စုပ်ယူသဖြင့် လုံခြုံသို့ အပူရောက်နိုင် ပါသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် ပြာထိတ် ခတ်လျှင် ကောင်းပါသည်။ ဖိုခွင် အတွင်း လုံခွဲထိပ်ကို နှာဝ(လေပေါက်) အထက် လက်နှစ်လုံး တင်ထားပြီး လုံဖင်မှ နှာဝအောက် လက်တစ်လုံး အထိ ပြာထိတ်ခတ်ပါ။ ပတ်လည် အရွယ်တူ မီးသွေးခဲလေးများ ခုတ်ထစ် ပြီး အသင့်ပြုလုပ်ထားရပါမည်။

လုံခွဲကို သန့်ပြန်သော လုံငှားဖုံး ခုံးအုပ်၍ မီးခဲ(၅)ခဲမျှ ဖြန့်ထည့်ပြီးမှ မီးသွေး(၅)ခဲခန့်လောက် အကြားမလပ် အောင်ထည့်ပြီး ဖိုကြိုးကို ခပ်ဖြည်း ဖြည်း မှန်မှန်လေးဆွဲပါ။

မီးသွေးကို မီးစွဲလာမှ နောက်ထပ် မီးသွေးခဲများကို ပတ်လည် ဖိုခွင်ပြည့် အောင် ဖြည်းဖြည်းချင်းထည့်ပါ။ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး ဖိုကြိုးကို ဖြည်း ဖြည်းမှန်မှန်ဆွဲပါ။ လိုအပ်လျှင် မီးညီ စေရန် ဂေါက်တံဖြင့် သတိထားပြီး ချရပါမည်။

ပထမ မီးသွေး(၁)အုပ် ကျခါနီး လုံငှားဖုံး မပေါင် မီးသွေး(၄,၅)ခဲ ထည့်ပါ။ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ဖိုကြိုးကို ဆွဲပါ။ ထိုအချိန်တွင် ဖိုဆွဲခြင်းကို မရပ် ရပါ။

ဆက်၍ မီးသွေးခဲများကို ဖိုခွင်ထဲ တွင် အကြားမလပ်အောင် ဖိုခွင်အပြည့် ထည့်ရပါမည်။ ဒုတိယမီးသွေးအုပ်ကို ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လေး ဖိုကြိုးကိုဆွဲပါ။ အပြင်းမဆွဲရပါ။

ဒုတိယမီးသွေးအုပ် ချခါနီးတွင် ဖိုကြိုးကို မှန်မှန်လေးမှ ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန် ပြန်ဆွဲပါ။ တတိယမီးသွေး တစ်အုပ်ထည့်ပြီး ဖိုကြိုးကို ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန် လုံနှုတ်ခမ်းပေါ်သည့်အထိ ဆွဲပါ။

လုံနှုတ်ခမ်း ပေါ်လာလျှင် ဖိုဆွဲခြင်း ကို ရပ်၍ မီးညှပ်ကို သေချာစွာ ဘယ် ဘက်လက်နှင့် ကိုင်ပြီး လုံငှားဖုံးကို မိမိရေညှပ်၍ ဖွင့်ပါ။ ထိုအချိန်တွင် လုံခွဲအပေါ်ပိုင်း တစ်ခုလုံး နီရဲနေပါ လိမ့်မည်။

ညာလက်ဖြင့် ဂေါက်တံကို ကိုင်ပြီး

ရေလုံထဲ နှစ်လိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် ဂေါက်တံကို မြှောက်ကိုင်လိုက်သော ဂေါက်တံထိပ်၌ ပါလာသော ရေသီး လေး နီရဲနေသော လုံခွဲနှုတ်ခမ်းကို မထိစေဘဲ လုံအတွင်းသို့ ချကြည့် လိုက်ပါ။

လုံခြေတွင် ရေသီးလေးသည် ပတ် လည်ပြီး လုံးနေပါလိမ့်မည်။ ထိုမီးကို ရေနေမီးဟု မှတ်ယူပါလေ။ မီးများခွဲ လျှင် ရေစက်သည် ဖူးခနဲနေအောင် ကန်ထွက်ပါလိမ့်မည်။ ယင်းရေနေမီး ကို ပိုင်နေအောင် ထိုးတတ်လျှင် ဆေးဒန်းအခဲလေးများ ပြုလုပ်၍ ဆေးဒန်းပြဒါးကို အစိမ်းဖမ်း၍ ရပါ သည်။

ဖမ်း၍ရသော ဆေးဒန်းပြဒါးကို ယင်းရေနေမီးဖြင့် မီးထိုးခံ ဆေးဒန်း ပြဒါးအထိ တက်လှမ်းနိုင်ရုံမက ဆေးဒန်းပြဒါး အဖြူခဲ အပျော့အပျဉ်း ကျသည်အထိ ထိုး၍ရပါသည်။

ဆရာနေမျိုး(ဘီအေ)

စာမျက်နှာ (၁၉၂)မှ အဆက်

လွန်းလို့ တစ်ခါတည်း အကုန်စားလိုက်ပါတယ်။
နောက်တစ်ရက် ဆက်ကျွေးပါတယ်။ ကျွန်မလဲအံ့သြ သွားရပါတယ်။ ကျွန်မ ဖြစ်ပျက်ခံစား နေရတဲ့ သွေးဝမ်းသွား ရောဂါဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါတယ်။
ဆရာမှ ပြောပြပါတယ်။ သွေးဝမ်းသွားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အတွင်း ထိပ်ခေါင်းမှ သွေးယိုတာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီနည်းအတိုင်း စား ယေပါက ပျောက်ကင်းကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ သက်သာ ပျောက်ကင်းတာကတော့ ကျွန်မလက်တွေ့ပါပဲ။

ဆေးဖော်စပ်ပြုလုပ်ပုံမှာ...
မီးကွင်းကုန်ရက် မနုမရင် (၃)ရွက်အား ပါးပါးလို့ဖြတ်ပြီး ကြက်ဥ တစ်လုံးဖြင့် ကြော်စာရုံပါပဲ။
ကြက်ဥနှိပ်တစ်လုံး ပါးပါးလို့ပြီး ဆီအနည်းငယ်ဖြင့် ဆီသက်ပြီး မီးကွင်းကုန်အား ရေပဲကြယ်အောင် ဆေးကြောပြီး ထည့်ကြော်ပါ။

နွယ်သွားရင် ကြက်ဥတစ်လုံး စောက်ထည့်ပါ။ သုံးလေးခါ သွေးနောက်ပြိုမှ မီးဖိုရုံပေါ်၊ ခထာ အအေးဆီပြီး တစ်ထိပ်တည်း အဝစားပါတယ်။
ရောဂါဖြစ်တာ ကြာနေရင် (၂)ခါ၊ (၃)ခါအပြင် မစားရပါ ဘူး။ လက်တွေ့ ခံစားခဲ့ရတော့ အဲဒီအတိုင်း (၂)ကြိမ်ပဲ စားဖြစ် ခဲ့ပါတယ်။ မီးကွင်းကုန် အစွမ်းထက်ပုံကတော့ အံ့သြစရာပါပဲ။
ကျွန်မ ရောဂါလဲ ပျောက်ကင်းသွားတာမှာ ယခု အသက် (၅၈)နှစ်ပင် ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ယင်းရောဂါလဲ ထပ်မံဖြစ်တော့ ပါ။ ကြက်ဥက အိမ်ကြက်ဥဆိုရင် ပိုကောင်းကြောင်း၊ အိမ် ကြက်ဥ မရပါက ဥစားကြက်ဥလဲ ပျောက်ပါတယ်။
အဲဒီဆေးနည်းပေးခဲ့တဲ့ ဆရာ ဦးကျော်စိုးလဲ ကွယ်လွန် သွားရှာပါပြီ။ ဆရာရဲ့ ကျေးဇူးတရားအား ဦးခိုက် ကန်တော့ ပါတယ်။ ဆရာ ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်ရှိပါစေ။

မမိုးမြင့်(လက်ပံတန်း)

ပိးကွင်းဂမုန်း အစွမ်း

ဒဂုံမဂ္ဂဇင်း

အိမ်ပြင်
(လက်ပံတန်း)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ အမှတ်(၃၂၀) စာမျက်နှာ(၁၅၁) နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် “မြင့်သိန်းကျော်-ကသာမြေ” ရေးသားတဲ့ မီးကွင်းဂမုန်း ဆေးအသုံးဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးအား ဖတ်လိုက်ရတော့ တစ်ချိန်က ကျွန်မ အသက် (၄၂)နှစ်က ဖြစ်ပျက်ခံစားခဲ့ရ သော ရောဂါဝေဒနာနဲ့ တူနေပါတယ်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်မရဲ့ ဆေးသုံးစွဲနည်း လဲ တင်ပြလိုပါသေးတယ်။

ကျွန်မ နေထိုင်ရာ ဝန်းသိုမှ ရန်ကုန် မြို့မှ တောင်ဥက္ကလာပ (၁၂)ရပ်ကွက် တွင် နေထိုင်သော မိဘများ ရှိရာသို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေခိုက် မမျှော်လင့်ဘဲ တစ်နေ့တွင် ဝမ်းကိုက် သလိုမျိုး ခံစားလာရပြီး ဝမ်းသွားသော် လဲ ဝမ်းသွားဘဲ သွေးများသာ ကျဆင်း လာပါတယ်။

အဲဒီ အဖြစ်အပျက်အား မည်သူ့ ကိုမှ ပြောမပြဘဲ တစ်ယောက်တည်း ကြိတ်မှိတ်နေခဲ့မိတယ်။ ကျွန်မဆိုသော ကျွန်မဟာ ဆေးထိုးဆေးစား အလွန် ကြောက်သူပါ။ တစ်ခါဖူးမျှ မဖြစ်ဘူး တော့ ပျောက်သွားမှာပဲဆိုပြီး ပေါ့ပေါ့ တန်တန် နေခဲ့မိတယ်။

နောက်ရက်တွေမှာလဲ ယခုလိုပဲ သွေးတွေ ကျဆင်းလာရုံမကတော့ဘဲ ပန်းထွက်လာတာဟာ ကြောက်စရာပါ ပဲ။

ကျွန်မလဲ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် စောင့် ကြည့်ဦးမယ်ဆိုပြီး နေလာတာ အခြေ အနေက တစ်နေ့တခြား ပိုဆိုးလာပါ တယ်။ ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့လဲ မသယ် ချင်သလို အားပျော့လာပါတယ်။

ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ သေတော့မှာ လားဆိုပြီး ကြောက်လန့်လာမိပါတယ်။ ဒီတော့မှ ကျွန်မမိခင်အား အကျိုး အကြောင်း ပြောပြရတော့တာပေါ့။

အမေလဲ သိရော ဒီလောက် ဖြစ်နေတာ မပြောရကောင်းလား ဆို ပြီး အပြစ်တင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ အားချင်း ဆေးခန်း ပြမယ်၊ ဆေးရုံတင်မယ် ဖြစ်ရော။ အဲဒီ အဖြစ် အပျက် ပြောဆိုနေချိန် မှာ တစ်လမ်းတည်းမှာ အတူနေထိုင်တဲ့ ကျွန်မ မိဘများနဲ့ အလွန် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ တိုင်းရင်း ဆေး သင်တန်းဆင်း ဆရာ ဦးကျော်စိုး ရောက် ရှိလာပါတယ်။

အမေမှ အဲဒီ ဆရာဦးကျော်စိုးအား ကျွန်မ ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါ ဝေဒနာကြောင့် ဆေးရုံဆေးခန်းသွား မယ့်အကြောင်း ပြောပြတော့ ဆရာမှ ပြောပါတယ်။

ကျွန်မရောဂါကို သူပြောပြမယ့် အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်မယ်ဆိုပါ ရင် ဆေးရုံတက် ဆေးခန်းသွားစရာ မလိုဘဲ အမှန်တကယ် ရက်ပိုင်းမှာပဲ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမယ့် အကြောင်း ကျွန်မ ကြားလိုက်ရတယ်။

ဒါနဲ့ ဆရာအား အမြန်ဆုံး သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးပါရန် အားကိုးစွာ တောင်းပန်စကား ပြောမိ ပါတယ်။

ဆရာမှ ဘာမှအားမငယ်ပါနဲ့ ယခု

ချက်ချင်း ဆေးနည်းဖော်ကျွေးမယ်ဆို ပြီး အိမ်ခဏာပြန်သွားပါတယ်။

ကျွန်မတို့မိသားစုလဲ ဆေးခန်း မသွားတော့ဘဲ ဆရာပြန်အလာ စောင့် နေမိပါတယ်။ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာလဲ ဝမ်းသာသွားမိတယ်။

ဆရာပြန်ရောက်လာတော့ လက်ထဲ မှာ မီးကွင်းဂမုန်းရွက်နဲ့ ကြက်ဥတွေကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ဆရာမှ ကျွန်မ မိခင်အား ဘယ်လိုလုပ် ဘယ်လိုကိုင် ပြောပြတော့ ကျွန်မမှ မှတ်သားထားပါ တယ်။

ဆရာပြောသလို အမေက ဆောင် ရွက်ပြုလုပ်ပြီး ကျွန်မအား ကျွေး ပေး တယ်။ တစ်ထိုင်တည်း အဝစား၊ မည် သူ့မျှမကျွေးရ။ ကျွန်မလဲ ပျောက်ချင်

www.burmeseclassic.com

အန္တရာယ်ကင်းစင်လော

ဝါထာအစီအစဉ်

ဂါမကိရိတ် (စစ်ကိုင်း)

တစ်နေ့တွင် မြင်းမူမြို့နယ်၏ ရွာလေးတစ်ရွာမှ ကိုမြင့်ဦးဆိုသူသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း မြို့သားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ ဧည့်ဝတ်သမှု ပြုရလေ၏။

'အခု ငါ့သားက ရွာကို ပြန်လာချင်လှပြီ။ အဲဒီကိစ္စအတွက် မင်းဆီ လာခဲ့တာကွ။ တောင်သူလုပ်ငန်းက အားတာ မဟုတ်ဘူး'

ဟု ကိုမြင့်ဦးမှ ပြောလေ၏။
'ခင်ဗျားသားက နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေတာဆို'

'ဟုတ်တယ်လေကွာ၊ အခု နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေ မင်းမကြားလို့လား။ သူများနိုင်ငံမှာ လုပ်ကိုင်ရတာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေဖို့ မလွယ်ဘူးတဲ့ကွ။ ငါ့မှာ မရှိ၊ ရှိတာလေး ရောင်းချထားတဲ့ အရင်းနှီးကြောင့်သာ သားကို ပြန်ပြီးမခေါ်တာ။

သားက လှမ်းပြောတယ်' သူများနိုင်ငံမှာ မိဝေးဖဝေး သွားပြီး လုပ်စားနေရတာ ငွေပိုငွေလျှံ မရဘူးလားဗျ'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလျှင်...
'ပို့ရွာပါတယ်ကွာ။ အရင်းကျေသလောက်လဲ ရှိနေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် အဲဒါက အရေးမဟုတ်ဘူးကွ။ အရေးကြီးတာက ငါ့သားလေး ဟိုမှာ ဘေးမသိရန်မခ ရှိနေဖို့ရယ်၊ အချိန်တန်ရင် ရွာကို ပြန်လာနိုင်ဖို့ရယ်ပဲ အရေးကြီးတယ်ဟေ့'

'ဟုတ်ပါပြီဗျာ ဒါဖြင့် ကျွန်တော်က ဘာကူညီပေးရမလဲ' ဟု မေးလျှင်...

'ဖိုးဇော်ရာ ငါတို့က တောမှာနေရပေမယ့် လူမှုရေး၊ ပညာရေးတွေ သိပ်ပြီး မနိမ့်ကျသေးပါဘူးကွ။ မင်းနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဗေဒင်တွေ၊ ယတြာတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာတွေရေးနေတာ ဖတ်ရပါတယ်။

ပြီးတော့ ဆရာဝင်(ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးဆရာ)ရဲ့အမွေကို မင်းရထားတာ သိပါတယ်ကွ။ ဒါကြောင့် ငါ့သားလေး နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ဘေးမသိ ရန်မခနဲ့ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိနေဖို့အတွက် ဓာတ်ယတြာတို့ အဆောင်တို့လုပ်ပေးဖို့ပြောတာကွ'

ဟု ကိုမြင့်ဦးမှ ပြောလေ၏။
'ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားသားနဲ့ ဖုန်းအဆက်အသွယ်လုပ်လို့ လွယ်သလား'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလျှင်...
'ရပါတယ်ကွ ဟောဒီမှာ (၁၅၀၀) တန်ဖုန်း။ အရင်လကမှ မဲပေါက်လို့ လုပ်ထားတာ အခု သားဆီ ဆက်လိုက်ရမလား'

'နေ...နေပါဗျာ နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ဆက်ပါ။ အခု လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး အိမ်ကို သွားကြစို့။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားသားကိုယ်တိုင် လုပ်ဆောင်ရမယ့် အန္တရာယ်ကင်း အစီအရင်ကို ပြောပြမယ်။ ဖုန်းဆက်ပြီး လှမ်းပေးလိုက်ပေတော့'

ဟု ပြောကာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ထွက်ခဲ့ကြလေ၏။
ယခုပြဆိုမည့် အန္တရာယ်ကင်း

www.burmeseclassic.com

အစီအရင်သည် ဂါထာတစ်ပုဒ်အား ရွတ်ဆိုပူဇော်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ကိုမြင့်ဦး ၏ သားလေးအား ဖုန်းဖြင့် လှမ်းဆက် သွယ်ကာ ပြောပြပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုအစီအရင်အား တခြားသော နိုင်ငံရပ်ခြားရှိ မြန်မာများနှင့် ပြည်တွင်း ၌ နေထိုင်ကြကုန်သော (၇)ရက်သား သမီးများ အသုံးပြုသင့်သော အန္တရာယ် ကင်းအစီအရင် ဖြစ်သဖြင့် အသုံးပြု လိုလျှင် သုံးနိုင်ရန်အတွက် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ သည်။

အန္တရာယ်ကင်းဂါထာ အစီအရင်

မည်သူမဆို ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့ ကျရောက်ခဲ့ပါလျှင် **“နော-ဉာတန်”** ဟု ခေါ်သော ဂါထာ ကို အမှုအခင်းအလိုက် အရပ်မျက်နှာ သို့ မျက်နှာမူကာ **“(ဉ)ခေါက်”** ရွတ် ဆို ပူဇော်၍ ကြံကြိုက်နေသော ဒုက္ခ များမှ ကင်းလွတ်အောင် ဆုတောင်းမှု ပြုရပါမည်။

ကိုမြင့်ဦး၏သားကို နော(ဉ)တန် ဂါထာအား နေ့စဉ် **“အနောက်တောင်”** ထောင့်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ရွတ် ဆိုစေပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုလျှင် **“ရာဇ တောဝါ မနုဿတောဝါ”** ဟု ပရိတ် ကြီး ပါဠိတော်၌ ပြဆိုထားသဖြင့် ယခု အရပ်တစ်ပါး၌ အုပ်ချုပ်သူတို့၏ ဘေး၊ လူအများ၏ ရန်ပြုသောဘေးတို့ ကင်းလွတ်စေရန် ဖြစ်ပါသည်။

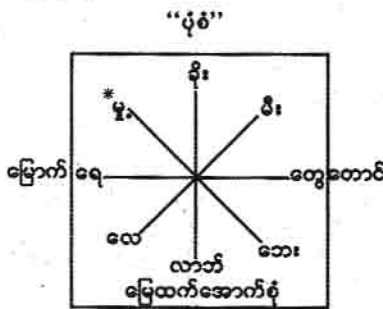
ထိုဂါထာကို **အရပ်မျက်နှာ အလိုက် အသုံးပြုရပုံမှာ...**

- အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်မှစ၍...
- ပူ , ခိုး , မီး , တွေ , ဘေး , လာတ် , လေ , ရေ , မြေ , ထက်အောက်စုံ
- ဟူသော လင်္ကာအတိုင်း အမှုအား

လျော်စွာ အရပ်မျက်နှာကို အသုံးပြုရ ပါမည်။

* * *

ဥပမာ အသုံးပြုပုံ

အမှုအခင်း တရားတပေါင် ကြုံတွေ့ ရလျှင် **“အရှေ့မြောက်”** ထောင့် အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ **“နော ဉာတန်ဂါထာ အား ဉာခေါက်”** ရွတ်ဆိုပူဇော်၍ ဆု တောင်းမှုပြုပါ။

ခိုးသားစားပြတ်တို့၏ ဘေးရန် ကြုံ တွေ့ရသော် **“အရှေ့အရပ်”** သို့ မျက်နှာမူ၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

မီး, လျှပ်စစ်, စက်ပစ္စည်း စသော ဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့ရလျှင် **“အရှေ့တောင်”** ထောင့် အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

တွေ့ဝေခြင်း, မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း စသော မောဟအန္တရာယ်များ ကြုံတွေ့ ရသော် **“တောင်”** အရပ်သို့ မျက်နှာမူ ၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

မင်းဘေး, လူဘေးမှစ၍ အတိုက် အခိုက် ဘေးအန္တရာယ်များ ကြုံတွေ့ ရသော် **“အနောက်တောင်”** ထောင့် အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ လာတ်လာဘပိတ်ခြင်း, စီးပွားဥစ္စာ ပျက်ဆီးခြင်း စသော ဘေးအန္တရာယ် များ ကြုံတွေ့ရသော် **“အနောက် အရပ်”** သို့ မျက်နှာမူ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ လေတိုက်ခြင်း, မုန်တိုင်းကျရောက် ခြင်း စသော ဘေးအန္တရာယ်များ ကြုံ တွေ့ရသော် **“အနောက်မြောက်”** ထောင့်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။

ရေကြီးခြင်း, ရေလမ်းခရီးသွားလာ လုပ်ကိုင်ရခြင်း စသည်တို့၌ ဘေး အန္တရာယ်များ ကြုံတွေ့ရသော် **“မြောက်အရပ်”** သို့ မျက်နှာမူ၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

မြေယာအမှုအခင်းများ, ဥယျာဉ် မြေ မြေ စသည်တို့အတွက် ဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့ရသော် **“အထက်ကောင်းကင် အရပ်သို့ လည်းကောင်း, အောက် မြေပြင်သို့ လည်းကောင်း”** မျက်နှာ မူ၍ **နောဉာတန်ဂါထာအား** ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ၍ ဆုတောင်းမှုပြုပါ။

နော ဉာတန်ဂါထာ

ဥံ နော ရွတ် ဂရုဗာနော နနော နနော ဥတ္တမော နနော နနော ဘုဂ္ဂိရာဇာနော နနော နနော ကုတိယောဘဂဂိတ္တာ ကုတိပန္နာ သုခိယော ကုတိ ဗုဒ္ဓေတိ သရဏံ သဗ္ဗေဒေါ ပိယံမ ကုတိ ဓမ္မေတိ သရဏံ စတုရာဇာ ပိယံမ ကုတိ သံဃေတိ သရဏံ ပုဂ္ဂိုလ ကုတ္တိ ပိယံမ သဗ္ဗေ အန္တရာယော ပိနုသန္တ အသေသတော

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ၇၆ = ရစ်ဇ
- ဥတ္တမော = အုတ်တမော
- ဘုမ္မိ = ဘုမ္မိမိ

- ဝုတ္တာ = ဝုတ်တာ
- မန္တာ = မန်တာ
- ဗုဒ္ဓေ = ဗုတ်ဓေ
- သဗ္ဗေ = သပ်ဗေ
- က္ကတ္တိ = အိတ်ထိ
- ဝဗ္ဗေ = ဝမ်ဗေ
- အန္တရာ = အန်တရာ
- နဿန္တူ = နတ်သန်တူ

မြန်မာပြန်

ဥုံ၊ ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်
စေသတည်း။ ရက္ခမာဇော၊ တပ်အပ်
ပြီးသော ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌။
ဇော-ရက္ခတိ၊ မတပ်အပ်။ ဇော၊ ငါ
အား။ ဇော၊ အလိုမရှိကုန်သော အနိဋ္ဌာရုံ
တို့သည်။ န-နဿန္တူ၊ ပျောက်ပျက်
စေကုန်သတည်း။

ဇော-မယာ၊ ငါသည်။ ဥတ္တမော
ဥတ္တမံ၊ မြတ်လှစွာသော ဘုရားရှင်
တို့ယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ န-နမာမိ၊
နိုးပါ၏။

ဇော၊ ငါ့အား။ ဇော၊ အလိုမရှိအပ်
တုန်သော အနိဋ္ဌာရုံတို့သည်။ န-
နဿန္တူ၊ ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း။
ဇော၊ ငါ့အား။ ဘုဒ္ဓိရာဇာဇော၊ ဘုမ္မိန်
နတ်မင်းတို့သည်။ န-နဿန္တူ၊
မကောင်းသော ဘေးဒဏ် အန္တရာယ်
အပေါင်းတို့မှ ကင်းစေသတည်း။

ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရ
ဏေန၊ ဤသို့ ဣဿရိယ စသည်
အပြားဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝိ
ည်တော်မူ၏။

သော-ဘဂဝါ၊ ထိုဘုန်းခြောက်ပါး
သခင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်။
ဗျော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော
ဆရာတော်မြတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟော

တော်မူအပ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တာ၊ ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်သည် သရဇ္ဈာယ်အပ်
သော မန္တရားတို့သည်။ သုခါဝဟာ၊
ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ အဟံ၊
ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကို။
ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။
မမ၊ ငါ့အား။ ဝိယံ၊ ချစ်ခင်စုံမက်
နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောန္တူ၊
ပြုကြစေကုန်သတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်ပရိယတ် အမြတ်ထွက်ထား
ဆယ်ပါးသော တရားတို့ကို။ သရဏံ၊
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကို။ ကရောမိ၊
ပြုပါ၏။ စတုရာဇာ၊ လောကကို
စောင့်ကြပ်ကုန်သော နတ်မင်းကြီး
လေးပါးတို့သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဝိယံ၊
ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို။
ကရောန္တူ၊ ပြုကြစေကုန်သတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃေဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်း
ဖလဋ္ဌာန်ရှစ်ပါးသော အရိယာ သံဃာ
တော်တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်း
ကပ်ခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။
ပုရိသက္ကတ္တိ၊ ယောက်ျားမိန်းမ နှစ်ပါး
တို့သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဝိယံ၊ ချစ်ခင်
စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို။
ကရောန္တူ၊ ပြုကြစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
အန္တရာယော၊ မကောင်းသော
အန္တရာယ်တို့သည်။ ဝိနဿန္တူ၊ ကင်းစင်
လွင့်ပျောက် မကျရောက်စေကုန်
သတည်း။

နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ
// ဝါမထိဇော(စစ်ကိုင်း) //

စာရှုသူ၊ သုတေသီနှင့်

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော
ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး
များမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍
ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေ
ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များ
မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက
ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်
သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်
သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ
တွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ
ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင်
ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး
ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ
သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ
မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက
သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ်
လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)သမ်း၊
ဝန်းသဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြံစို့

ဘယ်

ဆရာကြီးဒိုးကျော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ပူးတွဲဖော်ပြပေးထားသည့် ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက် (၅၀)ဝန်းကျင်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ထို လက်ဖဝါးပုံစံကို လက္ခဏာပညာအဖြေဖြင့် စနစ်တကျ အသေအချာလေ့လာစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေပါ။

- ၁။ အကြီးအပူး ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဖြစ်နိုင်သူလား အဘယ်ကြောင့် ပါနည်း။
- ၂။ ပြည်ပနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင် အောင်မြင်နိုင်သူလား အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။
- ၃။ ငွေကြေးဥစ္စာ ဆင်းရဲနွမ်းပါး ချို့နေသူလား အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။
- ၄။ အခြေအခံနည်းပါး အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်နေသူလား အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြား စာရွက်လွှာတွင် ရေးမှတ်ပြီးမှသာ ပဟေဠိအဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင် ညှိနှိုင်းကြည့်မည်။ လျှင် လက္ခဏာပညာသုတေသီ ငိုတိုတတ်ပါလိမ့်မည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၉၉)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်ရိုးရာ

အိပ်မက်ရှင်စာပေ (၇၄)

ထက်မြက်ကျေခွာ

◉ ဆေးတံကို မြင်ပက်ခြင်းသည် အခွင့်အခါ ကောင်းကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

✦ အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...
ဘဝ တိုးတက်ရေးအတွက် အခွင့်အလမ်း တွေ့ကြုံရမည်။

✦ အမျိုးသမီး (အိမ်ထောင်မဲ့)က မြင်မက်လျှင်...

အခွင့်အရေးကောင်း လက်လွတ်ဆုံးရှုံးခဲ့သည်ဟု ပြောလိုခြင်းဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
ခင်ပွန်း၏အိမ်တွင် လူဦးရေ လျော့ပါးသွားမည်။

(ရှေးခေတ်ကာ တရုတ်လူကုထံ တို့ ဇနီးများစွာ ပေါင်းသင်းလေ့ရှိရာ ဤကဲ့သို့ ခင်ပွန်း၏အိမ်ဟု ဝိသေသပြု ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်။ အိမ်သားတစ်ဦး ခရီးထွက်သွားခြင်း၊ အိမ်ထောင်ခွဲသွားခြင်း၊ ရပ်ဝေးမြေခြားသို့ သွားရောက် အခြေစိုက်ခြင်း၊ ကွယ်လွန်ခြင်း စသည် တစ်ခုခု ဖြစ်နိုင်သည်။ မြန်မာမှုတွင် လူထွက်ကိန်းရှိသည်ဟု ဆိုကြ၏။)

✦ လူမမာ၊ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရသူက မြင်မက်လျှင်...

မြန်မကြာ ရောဂါသက်သာ၍ ပြန်လည်ကျန်းမာလာမည်။

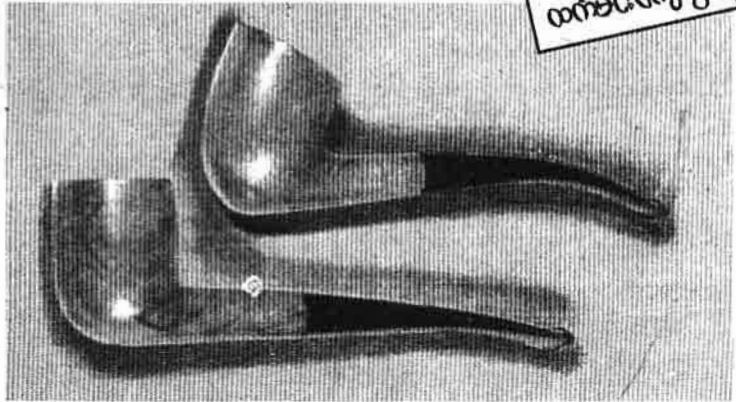
✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ဘဝအဖော် ဇနီးလောင်း တွေ့နိုင်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ကွဲ အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

ယခင်ယောက်ျားနှင့် ပြန်လည်ဖူးစာဆုံရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

✦ အိမ်ထောင်ကွဲ အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

ကျွဲခွာရှုပ်၍ မြက်ပင်သေရသည်။ (မထင်မှတ်ဘဲ အိမ်ထောင်ကျ

လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုသည်။ စိတ်သာယာမှုဖြင့် ရောရောဝင်ဝင် နေထိုင်ဆက်ဆံရာမှ သဒ္ဓါကျွံတတ်သည်။ မြန်မာမှုတွင် အပျက်ပျက်နှင့် နှာခေါင်းသွေး ထွက်တတ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။)

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ကုန်စည်အသစ်၊ ဈေးကွက်အသစ်ကြောင့် အဆင်ပြေ အကျိုးရှိမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

လယ်ယာမြေ တိုးပွားမည်။

✦ ခရီးထွက်စဉ် မြင်မက်ပါက...
ကွန်းခိုစရာ နေရာရရှိမည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...

ကိုယ်စိတ်သက်သာရာရမည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

သတင်းအစအန ရရှိမည်။

✦ လူပျောက်ပါက...
သူ့အလိုအလျောက် ပြန်ရောက်

လာမည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်မက်လျှင်...

လွယ်ကူ အဆင်ပြေစွာ မျက်နှာမြင်နိုင်သည်။

✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ အောင်မည်။

✦ အလုပ်လျှောက်ထားသူ၊ အလုပ်ရှာနေသူက မြင်မက်လျှင်...

အလုပ်အကိုင် အတည်တကျ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

✦ သက်ကြီးရွယ်အိုများ မြင်မက်ခြင်း ဖြစ်က...

အပူဇော်ခံရမည်။

◉ ဆေးတံ သောက်ရှုရသည်ဟု မြင်ပက်လျှင် ဘဝအခြေအနေ အဆင့်အတန်း ပြောင်းလဲမှုကို ရည်ညွှန်းသည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...
ကျန်းမာသန်စွမ်း၍ ရောဂါဘယကင်းပမည်။

နက္ခတ္တဓာတ်မြင်ပညာဆိုင်ရာ ၁၉၇

www.burmeseclassic.com

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင် ကား...

ခင်ပွန်းသည် ကျန်းမာရေးအတွက် ဗျာများရက်ိန်းရှိသည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ရေလာမြောင်းပေးသူ မိန်းကလေး နှင့်ကြုံဆုံရမည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်ကား...

ကာယိန္တေထိခိုက်စေကာခြင်း ခံရ တတ်သည်။

❖ အချုပ်အကျဉ်း ကျနေသူက ဆေးတံ သောက်ရှူရသည်ဟု မက်လျှင်...

ပျော်မုန်းသည်ထက် အချိန်စောစွာ လွတ်မြောက်၍ ဌာနေပြန်ရောက်မည်။

❖ ရောဂါဝေဒနာခံစားရစဉ် မြင် မက်က...

ဝေဒနာတောင်ကြီးကို ကျော်လွန် မည်။

(ရောဂါကျွမ်းနေသူက တစ်ဘဝ ခရီး လွတ်မြောက်၍ ရောဂါနုစဉ် ဖြစ်ပါက ပြန်လည် ကောင်းမွန် ကျန်းမာလာမည်။)

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားလုပ်ငန်းများ တိုးတက်ပိုင်ဆိုင် ရမည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

ရပ်ဝေးမြေခြားသို့ သီးနှံတင်ပို့၍ အကျိုးအမြတ် ပိုမိုရရှိမည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်...

မြင်းကောင်းခွာလိပ် ဖြစ်တတ် သည်။ ပင်ကို ဉာဏ်ရည် ကောင်းသော် လည်း စာမေးပွဲ၌ ထင်တိုင်း မပေါက် ရောက်နိုင်ပါ။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခရီးတွင်ကျယ်မည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ က...

လမ်းဆုံး ရောက်သွားပြီ။

❖ လူပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်က...

အိမ်ပြန်ရောက်နေပြီ။

❖ ဆေးသမားတော်က မြင်မက် လျှင်...

နေထိုင်ရာဒေသတွင် ကူးစက် ရောဂါဘေး ကင်းဝေးမည်။

❖ အိမ်ထောင်ပျက် အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

နောက်တစ်ပင်ထူဖြစ်မည်။

❖ အိမ်ထောင်ပျက် အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်ကား...

မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်း ခံရတတ်သည်။

❖ အရည်အချင်းရှိလျက် ကြီးစား ရှာဖွေပါက အလုပ်အကိုင်မဲ့နေ သူဖြစ်ပါက...

အားပြုစရာလုပ်ငန်း၊ အလုပ်အကိုင် တစ်နေရာ ရရှိမည်။

❖ ဆေးတံ သောက်ရှူနေသူ တစ် ဦးတစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့ရ သည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားရေး အကျိုးအမြတ်ရရှိမည်။

❖ ဆေးတံ သိမ်းဆည်းရသည် သို့မဟုတ် ဆေးတံ အသစ်ဝယ်ရသည်ဟု မက်လျှင် ပွဲနေပွဲထိုင် တက်ရောက်ရမည်ဆိုစိတ် ဖြစ် သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

ထိမ်းမြားလက်ထပ် မင်္ဂလာ သဘင်၌ ဦးစီးဦးဆောင် ကျင်းပပေး ကိန်းရှိသည်။

❖ ဇနီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

နေအိမ်ဂေဟာ၊ မိသားစုအတွင်း သုမင်္ဂလာသာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်မည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မိတ်ဆွေသားချင်း၏ လက်ထပ် မင်္ဂလာပွဲသို့ တက်ရောက် ကူညီပေး ကိန်းရှိသည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

သွေးသားရင်းချာတို့၏ မင်္ဂလာပွဲသို့ တက်ရောက်အားပေးရတတ်သည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

အကျိုးတူ ပူးပေါင်းမှုလုပ်ငန်းများ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်မည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

ထွန်ယက်ရေး စက်ကိရိယာများ ရရှိ မည်။

❖ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ဂုဏ်ပြုပွဲ တက်ရောက်ရတတ် သည်။

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင် မက်ပါက...

ထူးခြားသော သားသမီးရတနာ ဖွားမြင်မည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ က...

အိမ်တိုင်ရာရောက် ပို့ဆောင်ပေးသူ ရှိမည်။

❖ လူပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်လျှင် ကား...

မတွေ့နိုင်တော့ပါ။

❖ အချုပ်အကျဉ်းကျစဉ် မြင်မက် ပါက...

လျှော့ရက်များရ၍ လွတ်မြောက်ရန်
နီးကပ်လာပြီ။

❖ ခရီးထွက်စဉ် မြင်မက်ပါလျှင်...
လုံခြုံဘေးကင်းမည်။

❖ ပြည်သူ့ ကိုယ်စားလှယ်လောင်း
က မြင်မက်လျှင်...

ထောက်ခံအားပေးမှုများ ရရှိနိုင်
သည်။

❖ လူစုလူဝေး လူအများကြားတွင် ဆေးတံကို
သူတစ်ပါးအား လောက်ရှုရန် ပေးလိုက်သည်
ဟု မြင်မက်လျှင် ထုတ်ပယ် ဖဲကြည့်ခံရခြင်း
နိမိတ်ဖြစ်သည်။

❖ ဝန်ထမ်းလုပ်သားက မြင်မက်
လျှင်...

အလုပ်ထုတ်ပယ်ခြင်း ခံရမည်။

❖ တစ်စုံတစ်ခုသော အဖွဲ့အစည်း
ဝင် အဖွဲ့သားက မြင်မက်လျှင်...
ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းမှ ထုတ်ပယ်

ခြင်းခံရဖွယ်ရှိသည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်
မက်လျှင်...

ပညာသင်ခွင့်ရပ်ဆိုင်းခြင်း ခံရတတ်
သည်။

❖ လူသာမန်က မြင်မက်လျှင်...

လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းမှ ဖဲကြည့်ကာ
တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်စွာ
နေထိုင်ရမည်။

❖ လူပျို၊ အပျို(ရည်းစား၊ ဘဝ
ဖော်ရှိသူ)က မြင်မက်လျှင်...

လမ်းခွဲခြင်းခံရကိန်းရှိသည်။

❖ ကုန်သည်ပွဲစားက မြင်မက်
လျှင်...

အရောင်းအဝယ်ထိုင်းမှိုင်း တိတ်
ဆိတ်နေမည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
မက်လျှင်...

သီးနှံအထွက် ဆွံ့တတ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ရှင်များက မြင်မက်
လျှင်...

ဇနီးမောင်နှံ အချင်းများကာ မခေါ်
မပြော ဖြစ်ရဖွယ်ရှိသည်။

❖ ဆေးတံယူဆောင်ကာ စည်းဝေးပွဲ တက်
ရောက်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် လေး
ပင်လယ်အနံ့ နာမည်ကျော်ကြားတတ်သည်။
(လေးပင်လယ်၊ ပင်လယ်လေးရပ်သည်
အရပ်လေးပျက်နာဟု ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်
သည်။)

❖ တစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့် ဆေးတံ လှပူရ
သည်ဟု မြင်မက်လျှင် အဖျားအနာရောဂါ
များ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်
သည်။

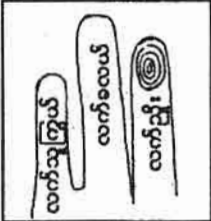
ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၉၆)မှ အသက်

လက္ခဏာပမောဇ္ဇိ အဖြေများ

၁။ အကြီးအမှူး၊ ဦးစီးခေါင်းဆောင်
ဖြစ်နိုင်သော လက္ခဏာမျိုး ရှိ
သည်။

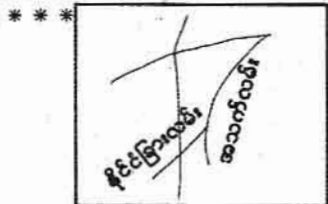
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ညှိုး
ထက်ချောင်းထိပ် ခရုပတ်ဗွေကြီးမျိုး
မျိုး လက်ညှိုး လက်ချောင်းထိပ်က
ထက်သူကြွယ် လက်ချောင်းထိပ်ထက်
အနည်းငယ် ပို၍ ရှည်နေခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။ "ယ" အက္ခရာ

၂။ ပြည်ပနှင့် ဆက်သွယ် လုပ်ကိုင်
အောင်မြင်နိုင်သော လက္ခဏာ
ရှင် ဖြစ်သည်။

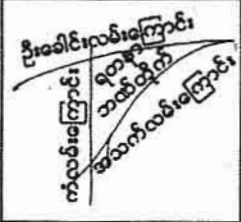
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်

လမ်းကြောင်းအရင်းပိုင်းမှ နိုင်ငံခြားခရီး
လမ်း ထင်ရှားအားကောင်းစွာ ထွက်နေ
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ "က" အက္ခရာ

၃။ ငွေကြေးဥစ္စာ ဆင်းရဲနွမ်းပါး
ချို့တဲ့နေသူ မဟုတ်ပါ။ ချမ်းသာ
ကြွယ်ဝပြည့်စုံနေသူ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်
လမ်းကြောင်းနှင့် ကံလမ်းကြောင်း၊
ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းတို့ ပေါင်းစပ်ကာ
ကြီးမားသော ရတနာဘဏ်တိုက်

သက်သာ
ဖြစ်ပေါ်နေ
ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။
"ဂ" အက္ခရာ

၄။ အခြွေရံနည်းပါးသူ မဟုတ်ပါ။
အထီးကျန် ဖြစ်နေသူလည်း
မဟုတ်ပါ။ အခြွေအရံ ပေါများ
လှသူ ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သောကြာ
ဂြိုဟ်နံမှာ အခြွေအရံလမ်းကြောင်းတွေ
ထင်ရှားပေါများ အားကောင်းနေခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်သည်။ "ခ" အက္ခရာ

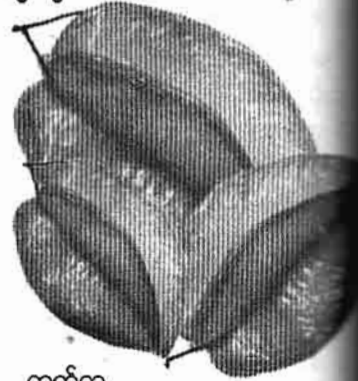

လက္ခဏာပညာသူတ တိုးပွားကြ
ပါစေ။
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသူတော်

စောင်းလျှားသီး

၏ လက်တွေ့အစွမ်း

ထိုနေ့က ကျွန်တော် ရုံးအားရက် ဖြစ်သဖြင့် ဇနီးသည်နှင့်အတူ မကွေး မြို့သို့ ဈေးဝယ်လိုက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မကွေးမြို့နှင့် နတ်မောက်မြို့သည် (၃၆)မိုင် ဝေးကွာပြီး လိုင်းကားစီး လျှင် တစ်ထောင်ကျပ်သာ ပေးရပါ သည်။

ဇနီးသည်မှာ လွန်ခဲ့သော (၂)နှစ် ခန့်ကပင် သွေးတိုးရောဂါ ရှိနေကြောင်း စမ်းသပ်သိရှိခဲ့ရပြီး ကျွန်တော်နေအိမ် တွင် ဒန့်သလွန်စေ့အခြောက်များ များ စွာ စုဆောင်းထားပါသည်။ ဒန့်သလွန် ပင်လည်း စိုက်ထားရသည်။

သွေး ရုတ်တရက်တိုး၊ ဇက်ကြော ထိုး၊ ခေါင်းတစ်စစ်စစ် ကိုက်လာလျှင် ဇနီးသည်မှာ ဒန့်သလွန်စေ့ နှစ်စေ့ တစ်ခါတလေ သုံးစေ့ ဝါးစားပြီး ရေ သောက်၍ ဆယ်မိနစ်၊ ဆယ့်ငါးမိနစ် ခန့် မှိန်းအိပ်လိုက်လျှင် ချက်ချင်း သွေးတိုးကျ သက်သာပျောက်ကင်း သွားသည်သာ။

တစ်ခါတလေလည်း ဒန့်သလွန် ရွက်ကြမ်းများကို ကြိတ်ခြေအရည်ညှစ် ၍ ဟင်းသောက်ဖွန်း နှစ်ဖွန်း၊ သုံးဖွန်း အထိ သောက်လိုက်လျှင် ချက်ချင်း သက်သာပါသည်။

ဒန့်သလွန်ရွက်နုများ ပေါများချိန် တွင် ကြက်သွန်ဖြူ နှစ်ဥခန့် ထောင်း ထည့်ပြီး ဟင်းချိုချက်သောက်စေပါ သည်။

ဒန့်သလွန်စေ့၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ကြက်သွန်ဖြူသည် သွေးတိုးကို ကျစေ ပြီး သွေးတိုးနှင့် အသက် မဆုံးရှုံးစေ အောင် ထိန်းပေးသည်မှာ ကျွန်တော့် ဇနီးသည် လက်တွေ့ပင်။

ထိုနေ့က လိုင်းကားစီး၍ နာရီဝက် ခန့်တွင် ဇနီးသည်မှာ ဇက်ကြောထိုး ခေါင်းကိုက် သွေးတိုးလာပါသည်။ ခက်

ပြီ၊ ဒန့်သလွန်စေ့များလည်း ဆောင် ယူမလာမိ။ ကားပေါ်မှာ မည်သို့ ပြုရ မည်မသိ ဖြစ်နေပါသည်။

ခုံတန်းတွင် အတူကားစီးနေရသော ဦးအောင်ဆုဆိုသူမှ...

'ကိစ္စမရှိဘူး။ ရှေ့မှာ ကြာကန်ရွာ ရောက်တော့မယ်။ ကျွန်တော် ဆင်း ဝယ်ပေးမယ်'

ဟု ဆိုပါသည်။ ကြာကန်ရွာမှာ ဒန့်သလွန်စေ့ဝယ်၍ ရပါမလားဟု မှတ်ယူမိပါသည်။ ဇနီးသည်မှာ ကျွန်တော့်ပခုံးကိုခို၍ မှိန်းနေပါသည်။

ကြာကန်ရွာရောက်ပြီ။ ကား ခေတ္တ နားချိန် ဆင်းသူဆင်း၊ တက်သူတက်။ ဦးအောင်ဆု ဆင်းသွားပြီး မကြာမီ ကားပေါ် ပြန်တက်လာသည်။

'ရှေ့ ဒီစောင်းလျှားသီးမှည့်လုံးလုံး အပြန် ဝါးစားလိုက်ပါ အိမ်ကြီး'

ဟု ဆိုကာ စားခိုင်းပါသည်။

အဝါရင့်ရောင် မှည့်စိုနေသော စောင်းလျှားသီးနှစ်လုံးစားပြီး ဇနီးသည် မျက်နှာကြည်လင်လာသည်။ နောက်တစ်လုံး စားပြီးသောအခါ ဦးခေါင်း ထောင်မတ် သက်သာသွားပါ သည်။

'မကွေးကတည်းက အိမ်ရောက်ရင် ဒီစောင်း လျှားသီးအမှည့်တွေ ကြိတ်ခြေအရည်ညှစ် ပြီး သတ္တုရည်သောက်လိုက်ပါအိမ်ကြီး'

ဟု ဆိုကာ စောင်းလျှားသီးမှည့် ဆယ့်ငါးလုံး ပေးပါသည်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ ဘယ် လောက်ဖိုး ဝယ်လာတာလဲ'

ဟု ကျွန်တော်မှ ပြောရင်း ပိုက်ဆံ

ထုတ်ရာ...

'နေပါစေဗျာ တစ်လုံးမှ တစ်ဆယ့် တစ်ရာဖိုး ဆယ်ငါးလုံးနဲ့ ဈေးဆစ်သ လာတာ မပေးပါနဲ့'

ဟု ငြင်းကာ ကျွန်တော်လက်ထဲ ငွေငါးရာတန်ကို မယူဘဲ ပြန်တွန်းလွှား ပါသည်။

မကွေးမြို့ ပိတ်ဆွေ ဒေါ်အေးနှင့် အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ စောင်းလျှား သီးအမှည့် ခုနှစ်လုံးခန့်ကြိတ်၍ သတ္တု ရည်သောက်လိုက်သေးသည်။

ညပိုင်း အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ တွင်လည်း ကျန် စောင်းလျှားသီးမှည့် များကို သတ္တုရည် ညှစ်သောက်သေး သည်။

ယခု ဤစာမူ ရေးနေချိန်အထိ သုံးလအတွင်း ဇနီးသည်မှာ သွေးတိုးမထတော့ပါ။ စောင်းလျှားသီး ၏ လက်တွေ့အစွမ်း ကိုယ်တိုင် သိခဲ့ရ၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

(ရွာသစ်ရွာမှ ဦးအောင်ဆု ကျေးဇူးပါ။)

မြေမိုးချစ်(နတ်မောက်)

www.burmeseclassic.com

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သန်းပညာ

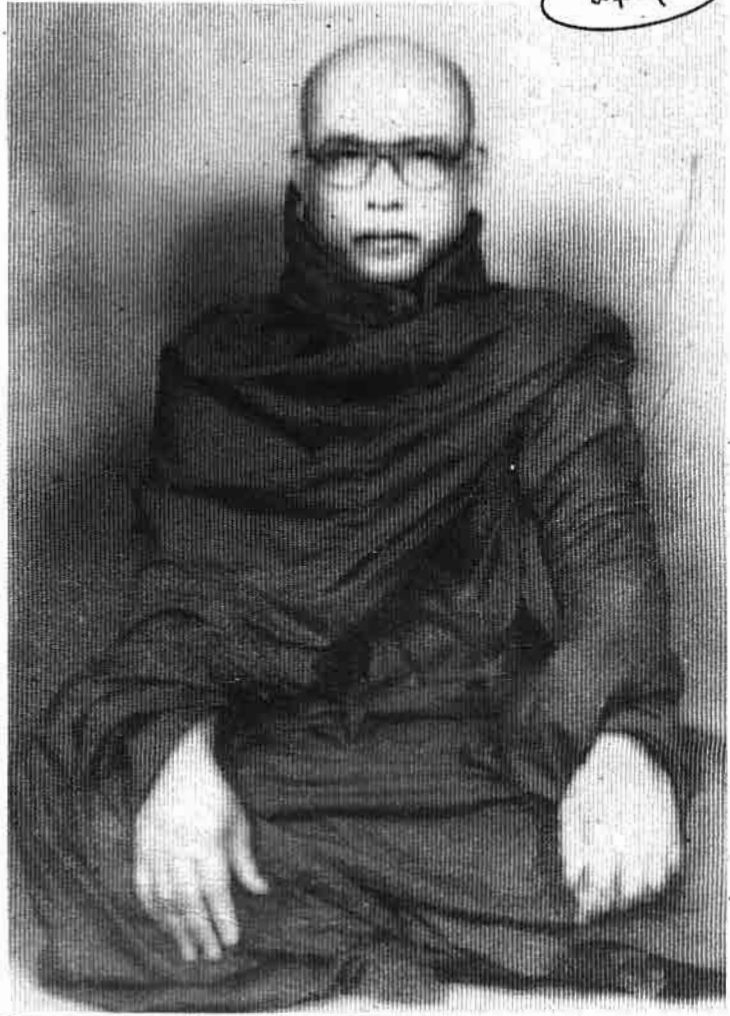
အိမ်မိမြို့ ကွင်းကျောင်းစာသင်တိုက်

ပဓာန နာယက ဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တနန္ဒိယထေရ်အား

ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊
ဩဂုတ်လဆန်း(၁၀)ရက်၊ စနေနေ့တွင်
နားမြင်ရာ မဟာဘုတ်အရဆိုရင် (၁)
ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။
လေ့လာကြည့်ပါ။

▲ အိမ်မိမြို့ ကွင်းကျောင်း စာသင်တိုက်

ပဓာန နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒိယထေရ်

(၁)ကြွင်း မဟာဘုတ်

ဆရာတော်သည် (၁)ကြွင်း မဟာ
ဘုတ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့အတွက် တနင်္ဂနွေ
ဂြိုဟ်(၁-၅)သည် ဘက်အပျက်အိမ်
၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...

- လုပ်ငန်းတွင်း ပဋိပက္ခများ ကြုံရခြင်း။
- အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်များ ပျက်ပြားစေခြင်း။
- အပ.က မကောင်းခြင်း။
- ငယ်စဉ်က အိမ်တွင်းရေးသောကဗျာများ ကြုံရတတ်ခြင်း။
- သွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရရန် ခက်ခဲတတ်ခြင်း။

- နာမည်ဂုဏ်သတင်း အထူး ကျော်ကြားမှု မရှိတတ်ခြင်း။
- နေရာဒေသ အပြောင်းအရွှေ့များ တတ်ခြင်း။
- တို့ ဖြစ်စေပါမယ်။
- ထို့ပြင်...

- ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်(၄-ဟူး)သည် မရဏအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...
- လူအများ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဆောင်ရွက်ရပူလုပ်ငန်းများ အဆင်မပြေတတ်ခြင်း။
 - လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးမပြုတတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

လောကတွင် ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ လွတ်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်း လမ်းနှစ်သွယ်သာ အမှန်ရှိ၏။ ယင်းတို့မှာ လောကီထွက်ရပ်လမ်းနှင့် လောကုတ္တရာထွက်ရပ်လမ်းဟူ၍ ဖြစ်၏။

လောကုတ္တရာ ထွက်ရပ်လမ်းမှာ အထူးဆိုဖွယ်ရာမရှိ။ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်လုံးနှင့်တကွ ကမ္ဘာနိုင်ငံများပါ မကျန် ထင်ရှားနေသော ဒုက္ခကင်းပျောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်စေသည့် ဝိပဿနာ မဟာလမ်းစဉ်ကြီးဖြစ်သော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ အပြစ်အနာအဆာ ကင်းသောလမ်းလည်း ဖြစ်၏။

လောကီထွက်ရပ်လမ်းမှာမူ နိဗ္ဗာန်သို့ တိုက်ရိုက်ရောက်စေခြင်း မရှိသော်လည်း ရှေးအကြောင်းဆက် မကင်းသူ၊ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် လောကုတ္တရာထွက်ရပ်လမ်း မလိုက်နိုင်သူ ဆုကြီးပန်၊ ဆုထူးပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပါရမီကွန်းခိုရာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း လောက၌ အောက်တန်းမကျသော အထက်တန်းလမ်းစဉ်တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

အထူး သတိပြုရမည်မှာ လောကုတ္တရာ ထွက်ရပ်လမ်းနှင့် လောကီထွက်ရပ်လမ်း နှစ်သွယ်တို့ကို ယှဉ်၍ မပြောဆို မသတ်မှတ်ကောင်း မသုံးသပ်ကောင်း။ လမ်းကား တစ်လမ်းစီဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

လောကုတ္တရာ ဝိပဿနာကျင့်စဉ်တို့ကို အားထုတ်လျှင် အိပ်မက်အတိတ် နိမိတ် စသော ပညတ်တရား (ဝိပဿနာ ဉာဏ်မရောက်မီ သမထနိမိတ်တို့မှ လွဲ၍) အခြားသော ပညတ်တရားတို့ကို အဓိက မထားမှ အောင်မြင်နိုင်သော်လည်း လောကီကျင့်စဉ် (သမထဝိဇ္ဇာလမ်း)တွင်မူ အိပ်မက်၊ အတိတ်၊ နိမိတ်

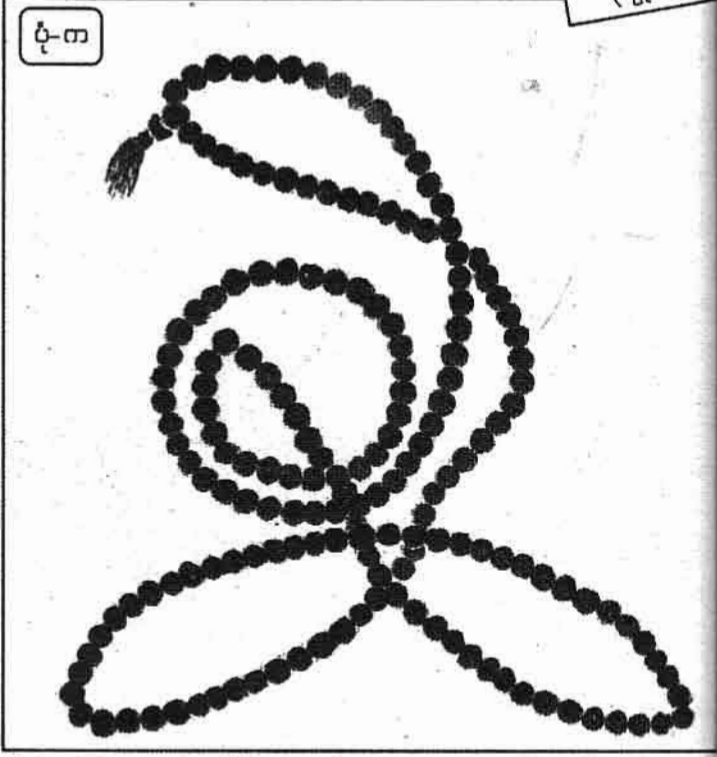
ကျွန်ုပ်၏

အဓိဋ္ဌာန် မှတ်တမ်း

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ဗဟုစုတုဂ္ဂ (ဂျွိုင်လင်း)

ပုံ-က

တို့ကို ဂရုပြုမှသာ လောကီကိစ္စ အောင်မြင်နိုင်ပါသည်။

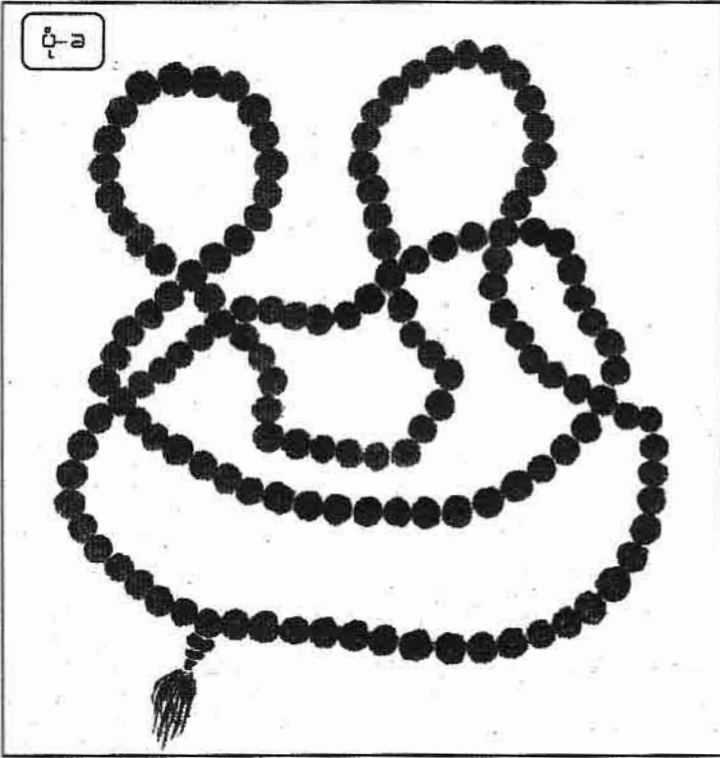
ထပ်ဆိုအံ့။ လောကုတ္တရာ အားထုတ်နေသူသည် ပရမတ်အစား ပညတ်ကို အလေးပြုကာ နိဗ္ဗာန်မရနိုင်။ လောကီကျင့်စဉ် အားထုတ်နေသူသည် ပညတ်တရား အိပ်မက်၊ အတိတ်၊ နိမိတ်တို့ကိုပယ်၍ ပရမတ်သဘောတို့ကို အလေးအမြတ် ပြုနေပါကလည်း ခရီးမရောက်နိုင်။

ပညာရှိ သူတော်ကောင်းများ မိန့်ဆိုသကဲ့သို့ (လောကီဆို ကိမ္မာ

လောကုတ္တရာဆို ကုတ်မှ ခရီးရောက်အောင်မြင်နိုင်မည်။ ကိမ္မာ၊ ကုတ်မကျ လုပ်နေလျှင် ဗရုတ်သုတ်ဘာမှ အရာမထင်ဖြစ်မည်။)ဆိုသော စကားမှာ လောကီသမားရော လောကုတ္တရာသမားပါ အလွန် မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှသော အဆိုအမိန့် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် ရေးသားနေခဲ့သည့် ရေးသားဖော်ပြနေသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်များမှာ လောကီနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည့် ဖြစ်ရပ်များသာဖြစ်၍ ပညာရှိ

ပုံ-၁

စာရှုသူတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ လောကီ ကိစ္စအကြောင်းတို့ကို လောကုတ္တရာ အမြင်ဖြင့် ရှုမြင်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆပါသည်။

ကျွန်ုပ် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်များထဲမှ ကဏ္ဍတစ်ခုဖြစ်သည့် ပုတီး နိမိတ်ပြကဏ္ဍလည်း တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သောကြောင့် ယခင်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ပုတီး နိမိတ်အချို့တို့ကို တင်ပြပြီး ဖြစ်ပါသော်လည်း မပြီးဆုံးသေးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ထပ်မံတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ပုတီးပုံရိပ် နိမိတ်တို့သည် ကျိုးကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းတရား တစ်ခု ဖြစ်လာတိုင်း ပုတီးပုံရိပ် ဟူသော အကျိုးတရားက ပေါ်လာမြဲ ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဘာကြောင့်

ပေါ်လာရသလည်း ဆိုသည်ကို တိတိကျကျ မခန့်မှန်းနိုင်ပါ။

သို့သော် ကျွန်ုပ် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ် စီမံထားသော ဂါထာတော်ကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ ပုတီး နိမိတ်တို့ ပြုလာသောကြောင့် ဂါထာ၏ ဟိတ်တန်ခိုးကြောင့်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်လက်စွဲတော် ပုတီးကိုလည်း မေ့ထား၍မရသော အကြောင်းကို သီးသန့် တင်ပြပါဦးမည်။ ယခုမူ ကျွန်ုပ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန် အကြောင်းကို ဖော်ပြပါမည်။

ကျွန်ုပ်၏ကျေးဇူးရှင် ဖခင်ကြီး ကွယ်လွန်သွားသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း ဖခင်ကြီး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို တသသ ဖြစ်နေဆဲဖြစ်၍ မေ့မရနိုင်သေးပါ။

သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေချိန်တွင် ဖခင်

၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို မအောက်မေ့မိ တတ်ကြသော သားသမီးတို့၏ နိယာမအရ ပေါ့ပေါ့တန်တန် နေခဲ့မိသော ကျွန်ုပ်မှာ ဖခင်ကြီး မရှိတော့သည့် အချိန်တွင်မှ ဖခင်၏ သားသမီးများ အပေါ် ထားရှိခဲ့သည့် သည်းခံခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်း စာနာခြင်း၊ ဒုက္ခအပေါင်းတို့၏ ရှေ့တွင် မားမားမတ်မတ် ရပ်ပြခြင်း စသော... စသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အပေါင်းတို့ကို အစီအရီ ပြန်စဉ်းစားမိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အလွန် နှမြောတသဖြစ်ကာ အစားထိုးမရသော ဆုံးရှုံးမှုအတွက် အလွန် ယူကြိုးမရဖြစ်ပြီး အသက်ရှိစဉ် ဥပေက္ခာပြုမိခဲ့သည့် အဖြစ်ကို အထူးနောင်တရမိပါသည်။

သို့သော်လည်း မိခင်အိုကြီးမှာ အသက်ထင်ရှား ရှိနေသေးသောကြောင့် မိခင်ဟူသော အေးရိပ်ကား ကျွန်ုပ်၏ဘဝတွင် ရှိနေဆဲဖြစ်၍ တော်သေး သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မပြည့်စုံသော ဘဝထဲ ရုန်းကန်နေရသော ကျွန်ုပ်မှာ မိခင်ကြီးအား ကျေနပ်လောက်အောင် ပံ့ပိုးပေးနိုင်ခြင်း မရှိသေးရကား မိမိ၏ ကြုံရသော ကံကြမ္မာကိုသာ အခါခါ အပြစ်တင်မိပါသည်။

သို့သော် အခြားသော မောင်နှမသားချင်းတို့၏ မိခင်ကြီးအား ပံ့ပိုးသော ကုသိုလ်က ရှိနေသဖြင့် တော်ပါသေးသည်။

မိခင်၏ ကျေးဇူးတို့ကို အားပါးတရ ဆပ်ခွင့်မရှိသေးသည့် အချိန်တွင် နားစွန်နားဖျား ကြားနာလိုက်ရသော ဆရာတော်တစ်ပါး၏ မိဘကျေးဇူးနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားသော တရားသားတစ်ခုကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မိခင်နှင့် ပတ်သက်မိသော ကုသိုလ်ထူး

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုကို ယူမိလိုက်ရပါသည်။

ဆရာတော်၏ တရားမှာ...

‘ပိတကူးဗူး ဆပ်ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အထူးသဖြင့် ဒကာတွေ ပိတကူးဗူးဆပ်တယ်ဆိုတာ အသာထားဦး၊ ကိုယ့်ကိုယ်နဲ့လွယ်အသက်နဲ့ပြန်ပြီး ဗွေအား ပေးခဲ့တဲ့ ကိုယ့်အပေရဲ့ ထင်ကို ကျေးဇူး သိတတ်တဲ့စိတ်နဲ့ ဘယ်နှခါများ လျှော်ပေး ဖူးခဲ့ကြလဲ’

ဆရာတော်၏ တရားကား ထိမိလှ၏။ ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားထဲ စိမ့်ဝင်သွား၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဤကုသိုလ်ထူးကို ရအောင်ယူမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ မိခင်ကြီး၏ ထင်ကို လျှော်ဖွယ်ကုသိုလ် ယူခဲ့ပါသည်။

သို့သော်လည်း မိခင်ကြီးမှာ ကျွန်ုပ်အား ထင်လျှော်လျှင် ဘုန်းကံနိမ့်မည်ဟု ဆို၍ လျှော်မည့်ထင်ထည့် ဇလုံအား ပုဂံ၍ထားသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ မိခင်ကြီးမှတ်ထားသော ထင်ထည့်ဇလုံအား ဇနီးသည်ကို ရအောင် ရှာခိုင်း၍ မိခင်ကြီး မသိအောင် လျှော်ဖွယ်၍ ကုသိုလ်ထူးကို ကြံဖန်ယူနေရပါသည်။

ထိုအချိန် ကျွန်ုပ်သည် ပုတီးကို ရက်တိုအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဝင်ဖြစ်နေသော အချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ စိပ်ပွားသည် ဂါထာမှာ ကျွန်ုပ်၏လက်စွဲ စေပိုင် ဂါထာတော်နှင့် တွဲ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်နေသည့် အချိန်လည်း ဖြစ်၏။

ဤသို့ မိခင်ကြီး၏ ထင်တို့ကို လျှော်ဖွယ်ကုသိုလ်ယူရင်း ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်တစ်ရက်တွင် အဓိဋ္ဌာန်အပြီး ပုတီးကို ယောဂီအခင်းပေါ် ချလိုက်ရာ ဤသို့သော ပုတီးပုံရိပ် နိမိတ်သည် ပေါ်လာပါသည်။ (ပုံ-က)

သားသည်မိခင်တစ်ဦး၏ ပုံရိပ်ဖြစ်ပါသည်။ “ထိုင်လျက်အနေအထားဖြင့် မိမိ၏သားငယ် (သို့မဟုတ်)

သမီးငယ်လေးကို ရင်ခွင်ထဲ ထွေးပိုက် ယုယထားသည့်ပုံရိပ်” ကို ကျွန်ုပ်၏ပုတီးက ချပြလိုက်ပြန်ပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဂါထာတော်စောင့်ဒေဝါ (သို့မဟုတ်) ပုတီးစောင့်ဒေဝါ(သို့မဟုတ်) ဝိဇ္ဇာနှင့် ဒေဝတာတစ်ပါးပါးမှ ကြီးမားလှသည့် မိခင်တို့၏ မေတ္တာပုံရိပ်ကို အသိအမှတ်ပြု နိမိတ်ပြလိုက်လေသလား (သို့မဟုတ်) မိခင်ထင်ကို လျှော်ဖွယ်ကုသိုလ်ယူနေသော ကျွန်ုပ်အား အားသစ် လောင်းပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်နေမလား။

ဤဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ကြုံခဲ့ရပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည် တစ်ဆင့်တိုး၍ (ကျွန်ုပ်မှာ ဖခင်ကြီးမရှိတော့၍) မိခင်အိုကြီး၏ ခြေအစုံတွင် စွပ်ထားသော ခြေအိတ်တစ်စုံကို မိခင်ကြီးထံမှ တောင်း၍ (မလျှော်ဖွယ်ဘဲ) ပလတ်စတစ်အိတ်တွင် ထည့်ကာ ကျွန်ုပ်အိပ်သော ခေါင်းအုံးထဲတွင် ထည့်ပြီးသော ညစဉ်ညတိုင်း မိခင်၏ ခြေအစုံကို ဦးခေါင်းဖြင့် ကန်တော့ဖြစ်ပါသည်။

ဤကုသိုလ်ကို သဘောကျသော ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးမှာလည်း သူ၏ဖခင်ဝတ်သော ခြေအိတ်၊ မိခင်ဝတ်သော ခြေအိတ်အစုံတို့ကို မိဘ၏ ခြေရာပမာ အမှတ်ထားကာ ရိုသေစွာဖြင့် သူ၏ ခေါင်းအုံးထဲထည့်၍ မိဘတို့၏ ခြေအစုံအား ဦးခေါင်းဖြင့် ရိုသေစွာ ညစဉ် ကန်တော့ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ဤသို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး မရှေးမနှောင်းတွင်ပင် ထပ်မံကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ပုတီးမှ ချပြလိုက်သည့် ပုံရိပ်နိမိတ်တစ်ခု၏ ဖြစ်ရပ်မှန်လေး တစ်ခုကိုလည်း တင်ပြလိုသည့်ဆန္ဒကြောင့် ဝါသနာတူ စာရှုသူတို့အတွက် ရည်ရွယ်၍ ဗဟုသုတ ပွားလိုက်ရပါသည်။

တစ်ခုသော အဓိဋ္ဌာန်ရက်သော အတွင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်ဆိုးဟု ဆိုရမည့် ထိတ်ထိတ်ဖွယ် အိပ်မက်များ ဆက်တိုက် ခံသကဲ့သို့ မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ဘီလူးလိုက်၍ ပြေးရ၊ သရဲလိုက်၍ ပြေးရ၊ မကောင်းဆိုးဝါးပေါင်းလိုက်၍ ပြေးရနှင့် တရားနိုးသော် ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် ညပေါင်းလည်း များလှ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စဉ်းစား၏။ ငါ့ကို ဘီလူးစမတွေ့ သောက်ခိုင်းနေတာလားဟု ကြံဖန်တွေ့၍ တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်တစ်အုပ်တွင် ဖော်ပြထားသော “သမ္မာဒေဝဇေယျ” သွင်းသည့် အဓိဋ္ဌာန်ကို ဝင်ဖြစ်ပါသည်။

စမတို့နှင့်အတူ ကျွန်ုပ် စိပ်ပွားသော ဂါထာမှာ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်ုပ်၏ စေတီ ဂါထာတော်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

နဂါးစမ၊ ဂဠုန်စမ၊ ဒေဝါစမတို့ကို သောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာ ထူးခြားမှု မရှိခဲ့သော်လည်း ဘီလူးစမ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သောနေ့ ညတွင်မူ ဤသို့ အိပ်မက်ကို မက်ပါသည်။

ဘီလူးတစ်ကောင် ကျွန်ုပ်အား လိုက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်က ရှေ့ကပြေး ဘီလူးက နောက်မှ အတင်းလိုက်၏။ ပီလုမိခင်အချိန် ကျွန်ုပ်မှာ ကြောက်အားလန့်အားနှင့် မိုးကောင်းကင်ပေါ် အာရုံဖြင့် တက်ပြေးကြည့်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ခန္ဓာသည် မြောက်တက်သွားကာ လေဟုန်စီး၍ အဆုံးမရှိ ကောင်းကင်ပေါ် တက်ရောက်သွားပြီး ဘီလူးရန်မှ လွတ်ကင်းသွားသည်ဟု အိပ်မက်မြင်မက်ပါသည်။

နံနက်ရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ကို ဆက်ဝင်ရာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပုံရိပ်အပြီး ကျွန်ုပ်

၏ ပုတီးကို ရှေ့ယောဂီခင်းပေါ်ချလိုက်ရာ ဤသို့သော နိမိတ်ပုံတစ်ခုသည် ပေါ်လာပြန်ပါသည်။(ပုံ-၁)

ဘီလူးတစ်ကောင်၏ မျက်နှာဟု ပြောလျှင်ရသော မျက်လုံးပြူးပြူးနှင့် ပါးစပ်ဖြထားသော ဘီလူးမျက်နှာပုံရိပ် နိမိတ်တစ်ခုပါ။ ဘာကြောင့်ဟု အဖြေရှာမရသော ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ကျွန်ုပ် အံ့သြရပါသည်။

ဆက်တိုက်ဆိုသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်ဘဝတွင် ထူးခြားသည်ဟု မှတ်ယူရမည့် အိပ်မက်တစ်ခုအား ရက်ပိုင်းအတွင်း ထပ်၍ မက်ပြန်ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲ၌ ကျွန်ုပ်သည် ကွင်းပြင်တစ်ခုတွင် ရပ်လျက်နေပြီး အဆုံးမဲ့ကောင်းကင်ပြာကြီးအား မော့ကြည့်နေမိ၏။ ထိုအချိန်တွင် အလွန် မြင့်မားဝေးလံလှသော အထက်ကောင်းကင်မှ အဖြူရောင်အရာတစ်ခု တလှုပ်လှုပ်နှင့် ခြည်းညှင်းစွာ ကျလာနေ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျလာရာ ကျွန်ုပ်

၏ လက်တစ်ကမ်းအရောက်တွင် ကြည့်လိုက်ရာ လျှောက်လွှာစာရွက်တစ်ရွက်ဖြစ်နေ၏။ စာရွက်မှာ ကျွန်ုပ်၏ ညာဘက်လက်ထဲကိုမှ တည့်တည့်ကျလာသဖြင့် ဖမ်းယူပြီး ကြည့်လိုက်မိ၏။

စာရွက်တွင် နံပါတ်စဉ်များ ရေးထားပြီး စာရွက်၏အပေါ်ဆုံး အမှတ်စဉ် (၁)နေရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ နာမည်ကို ရေးထား၍ နာမည်ဘေးတွင် ကွင်းစကွင်းပိတ်ဖြင့် “အုပ်ချုပ်သူ” ဟု ရေးထား၏။

ကျွန်ုပ်နာမည်၏ အောက်အမှတ်စဉ် (၂)မှစ၍ အမှတ်စဉ်(၂၀)ကျော်အထိ တွင်မူ သိဒ္ဓိရှင်ဝိဇ္ဇာတို့၏ အမည်များကို စီတန်းရေးချထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပဟေဠိဆန်၍ ထူးခြားသော အိပ်မက်ဖြစ်၍ မှတ်တမ်းတင်ထားမိ၏။ ထူးသည်မှာ ထိုသိဒ္ဓိရှင်ဝိဇ္ဇာများ၏ နာမည်တို့ကို ကျွန်ုပ် မမှတ်မိတော့ပါ။

လောလောဆယ် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝ

အခြေအနေကား အဓိဋ္ဌာန်ရက်တိုလေးကို အောင်မြင်ရန် အတော်ကြိုးစားနေရသူ သာမန်လူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း ဒိဋ္ဌာန်ကို ရောက်သည့် ဘဝအထိ သစ်တစ်ပင်ကောင်းသဖြင့် ငှက်တစ်သောင်း နားနိုင်မည့်ကိုယ် ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ထိုထက်... သစ်တစ်ပင်ပိုမိုသဖြင့် ငှက်တစ်သိန်း နားနိုင်မည့်ကိုယ် ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ထိုထက်... သစ်တစ်ပင် လန်းသဖြင့် ငှက်တစ်သန်း နားနိုင်မည့်ကိုယ် ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ထိုထက်... သစ်တစ်ပင် ဝေဖြာသဖြင့် ငှက်ကုဋေ နားနိုင်မည့်ကိုယ် ဖြစ်ရပါလိမ့်။

မေတ္တာရည်၍...

မဟာစက်ရှင်(လှိုင်လင်)

စာမျက်နှာ (၂၀၁)မှ အဆက်

ဒါဖြင့်... ရင်နာရောဂါ၊ ဝမ်းနဲ့ပတ်သက်သော ရောဂါများ ဖြစ်တတ်တဲ့အတွက် ဂရုပြုစေချင်ပါတယ်။ ဝက်သားကို အထူးရှောင်သင့်ပါတယ်။

စနေဂြိုဟ်သည် (၀-နေ့)သည် အကောင်းဆုံးဌာနဖြစ်သော အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် ကောင်းကျိုးပေးတဲ့ဂြိုဟ်ဖြစ်ပါတယ်။ အကောင်းဌာနတွင် ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် စနေဂြိုဟ်ရဲ့သဘောအရ ထီးမိုးထားသလို ဖြစ်မိ။

- ဒါကြောင့်...
- ပုင်ကြောင့်ကြ ကင်းဝေးခြင်း
- ဆင်းရဲနွှဲရောက်သူများကို ကယ်တင် စောင့်ရှောက်ပေးရခြင်း
- ထိကံကောင်းခြင်း
- ဆိတ်ငြိမ်ရာကို နှစ်သက်ခြင်း
- တစ်ဦးတည်းနေလိုခြင်း
- ရပ်ဝေးဒေသများနှင့်အကျိုးပေးခြင်း
- လူမျိုးခြားများနဲ့ အကျိုးပေးခြင်း

- နိုင်ငံခြားခရီး သွားရခြင်း
- မွေးရပ်မြေနဲ့ အကျိုးပေးခြင်း
- ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးသန်ခြင်း
- ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ ရရှိခြင်း
- မင်းစိုးရာစာများရဲ့ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်မှုကို ရရှိခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေပါမယ်။
- အကြံပြုပါရစေ...
- ဆရာတော်သည် (၁)ကြွင်း မဟာဘုတ်အရ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်(၄-ဟူး)သည် အဆိုးဌာနဖြစ်သော မရဏအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...
- ※ ရေသတ္တဝါများကို အစာကျွေးခြင်း
- ※ ရေသတ္တဝါများကို အဘယဒါနပြုခြင်း
- ※ ကလေးငယ်များကို လိမ္မော်သီးများဝေခြင်း
- ※ ရဟန်းသာမဏေများကို လွယ်အိတ်များလှူခြင်း
- ※ ရေလှူခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန် ပြုပြင်ခြင်း၊ အလှူငွေထည့်ဝင်ခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကျန်းမာချမ်းသာပြီး ကံကောင်းမှုများကြုံတွေ့ရ မှာဖြစ်ကြောင်း ရိုသေစွာ လျှောက်ထား ဂါရဝပြုလိုက်ရပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်ပညာ

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ

၏ ဘဝအထွေအကြံများ (၂၁)

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

သခင်လှမှ အဆက်

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက်နေ့ ညဦးပိုင်းတွင် စာရေးသူနှင့် တပည့်ကြီးဆရာ ထွေးသောင်းတို့၏ နှစ်ကိုယ်တော် သိုင်းပြပွဲကြီးမှာ အောင်အောင်မြင်မြင် ပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ (မင်းယက္ခ)လည်း လက်တွင် ဓားဖြင့် ထိုးမိ၍ အနာက တော်တော်လေးနက်ပြီး ကြီးသောကြောင့် အသာပင် ငြိမ်နေရပါသည်။

မငြိမ်နိုင်သူကတော့ တပည့်ကြီးဖြစ်သူ ဆရာထွေးသောင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် စာရေးသူထံတွင် ၁၉၆၄ ခုနှစ်ကတည်းက စာရေးသူ၏ ညီဖြစ်သူ ဆရာလူခင်နှင့်အတူ ပညာ သင်ယူလာသူ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ တတ်သမျှ ပညာရပ်တို့ကို သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဦးစွာ သင်ပေးသည်။

ဆရာထွေးသောင်းကလည်း ရှမ်းကြီးသိုင်း၊ ရှမ်းတရုတ်သိုင်း၊ အင်းလေး ၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိုင်း၊ မြောက်ပိုင်းရှမ်းသိုင်း၊ ပလောင် ရိုးရာသိုင်းတို့ကိုသာမက ဆရာကြီးဦးနေဝင်း၏ ဓားတစ်လက်သိုင်းပိုင်းထွက်ပညာ ပြည်ဝင်ပြည်ထွက် အဆင့်ကို အောင်မြင်ထားသူ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုည ပြည်ထောင်စုနေ့ အထိမ်းအမှတ် ပဒေသာကပွဲကြီးတွင် ဆရာထွေးသောင်းက မီးသိုင်းအကဖြင့် ဖျော်ဖြေမည်ဖြစ်သလို ကျေးရွာ ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ပြည်သူ့စစ် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဦးခင်၏သားဖြစ်ပြီး စာရေးသူတို့၏ သိုင်းသင်တန်းသား ဖြစ်သော မောင်ကျော်ဦးနှင့် တေးသရုပ်ဖော်သီဆို ကပြကြဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုညက ဒုတိယပိုင်း အစီအစဉ်တွင် ကျေးရွာများမှ တက်ရောက်လာသော

အနုပညာအဖွဲ့များက တစ်ခန်းရပ် ဇာတ်များ၊ တစ်ပင်တိုင်အကများ၊ ခုနစ်ထွေအက၊ အိုးစည်ပိုင်းအက၊ ခိုးပင်ပိုင်းအက၊ ယိမ်းအက၊ အဆိုအထိ တို့ဖြင့် ဖျော်ဖြေကြပါသည်။ စည်ကားသိုက်မြိုက်လှပါသည်။ မီးသိုင်းကနေ ဆရာထွေးသောင်းကို သတိပေးလိုက်ပါသေးသည်။

'ထွေးသောင်းရေ မီးတုတ်လုပ်ရင် ပပေါင်းမီးတုတ်လုပ်မယ့် ဝါးလုံးထိပ်ပိုင်း နှစ်ယောက်ကို သံပြားကို အပေါက်ဖောက်ပွဲစွမ်း သံပြားပိုင်းအောက်က သံကို ကန့်လန့်ဖောက်ရိုက်ထား။

သံပြားပိုင်းအပေါ်က အန်းဆံပတ်တွေးအနည်လိုက်ထည့် အန်းဆံပတ်ပေးအဝတ်စကို ကြိုးကွပ်ပြီး ပတ်ချည်။ အန်းဆံပတ် ဒါမှမဟုတ် ကြိုးပေါ်ကနေပြီး သွယ်မိကြီး သံနန်းကြိုးနဲ့ ပတ်ချည် သေချာပေါ်အပေါ်က သံပြားပိုင်းကို ဖောက်စွပ်ပြီး သံပြားပိုင်းအပြင်ဘက်က သံကို ကန့်လန့်ဖောက်ရိုက်။ မီးတုတ် ကျွတ်မသွားအောင်ကွာ။

ဒီလယ်ဆီနဲ့ စိပ်ထား။ ကစားခါနီးမှာ ဒီလယ်ဆီကို စစ်ပစ် အစက်တွေကုန်ရင် မီးပွားတွေ ကျတတ်တယ်။ တကယ်လို မီးစာ ကျထွက်သွားရင် ကစားတာကို ရပ်လိုက်။ မီးသိုင်းကစားတာ အလွန် အန္တရာယ်တယ်။ သတိထားပြီး ကစားပေါ့ကွာ'

ဟု အထပ်ထပ် အခါခါ မှာလိုက်ပါသည်။

ဆရာထွေးသောင်းမှာ စာရေးသူ သိုင်းသင်ရာသို့ ဖဝါးခြေထပ် လိုက်ပါနေသူ ဖြစ်သည်။ ဆရာသမားကို ခွဲသေလေးစားသူ ဖြစ်သည်။ သေဖော် ဖွင့်ဖက် ဖြစ်သည်။ သူက နိုးသားသည်၊ ကြိုးစားသည်၊ သစ္စာရှိသည်။ သူ၏ နိဗ္ဗာန်ပါး မရှိကတည်းက စာရေးသူ ထံတွင် လာရောက် နေထိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ခိုင်းလိုက်လျှင် ဖင်ပေါ့သည်။ ဘယ် လောက် ပင်ပန်းပင်ပန်း သူက မညည်းညူဘဲ လုပ်တတ်သည်။ စာရေးသူ၏ နယ်သင်တန်းများတွင် သိုင်းသွားသင်လျှင် စာရေးသူက နံနက် (၈) နာရီမှ နံနက် (၁၂) နာရီထိ သင်သည်။ ထမင်းစား (၁) နာရီဖြုတ်ပြီး ဆရာထွေးသောင်းက မွန်းလွဲ (၁) နာရီမှ ညနေ (၅) နာရီထိ သင်သည်။

တာလပတ် ငိုးထားသော်လည်း နေပူရှိန်က ပြင်းလှသည်။ ဆရာထွေးသောင်းကတော့ ချွေးတစ်လုံးလုံးဖြင့် အပင်ပန်းခံ သင်ကြားသည်။ သို့သော် လူငယ်ပီပီ အပျော်အပါး ဖက်သည်။ သူ့တွင် အားနည်းချက် တစ်ခုကတော့ ဘာပဲလုပ်လုပ် ပေါ့ပေါ့ဆဆ လုပ်တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဒီအကျင့်ဆိုးကို ပြင်ရန် မကြာခဏ ချောရသည်။ သို့သော် ဘယ်လောက် ချောပြော ဘယ်လောက်ဆိုဆို သူက ဆာ ချွေးပြီးကောက် ကျည်တောက် ခွပ် ပြန်မပြော မလိုက်နာသည့် လူမျိုး။ သူ့အတွက် ရင်မောရပါသည်။

(ဆရာ ထွေးသောင်းသည် ယခု အခါ တိုက်ပွဲဝင် သိုင်းသင်တန်း၏ ဆရာကြီးအဆင့်နှင့် အမေရိ

ကန် ပြည်ထောင်စု လော့စ်အိန်ဂျယ် လိစ်မြို့တွင် သိုင်းသင်တန်း ဖွင့်လှက်ရှိသည်။ (စကားချစ်)

စာရေးသူက ဘယ်လောက်ပင် စိုးရိမ်၊ စိုးရိမ်၊ သတိပေး၊ သတိပေး ဆရာ ထွေးသောင်းကတော့ မစိုးရိမ်၊ ဘာသတိမှ မရှိ။ သူကစားမည့် မီးတုတ်ကို စာရေးသူ ပြောသည့်အတိုင်း သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း မလုပ်၊ တပည့်တွေကိုလည်း တိတိကျကျ သေသေချာချာ မခိုင်း။ မြင်းကချောင်းမှ သိုင်းသင်တန်းသား လက်သစ် တပည့်ကျော်များကို မီးတုတ် လုပ်ခိုင်းလိုက်သည်။

တပည့်များကလည်း ဝါးလုံးရှည် နှစ်လုံးကိုယူ၍ ထိပ်နှစ်ဖက်တွင် အုန်းဆံဖတ်များကပ်ပြီး အုန်းဆံကြိုးနှင့် အထပ်ထပ် ချည်သည်။ ဆရာက ပေါ့ပေါ့၊ တပည့်က ပေါ့ပေါ့။

ပဒေသာကပ္ပိအတွက် ဇာတ်စင်ကြီးကို ဟီးနေအောင် ဆောက်ထားသော်လည်း ဇာတ်စင်ရှေ့ မြေကြီးပေါ်တွင် ဖျာများ ခင်းပေးထားသည်။ အမိုးအကာ မရှိပါ။ လေဟာပြင် ဇာတ်ရုံကြီး သဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုညက ချီတက်လာသော ကျေးရွာ ကိုယ်စားပြု အနုပညာအဖွဲ့များက သူ့အစီအစဉ်နှင့်သူ ကပြ ဖျော်ဖြေကြပါသည်။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော ညတစ်ညပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာထွေးသောင်းရဲ့ "မီးသိုင်းအက" ကို တင်ဆက်ပါပြီ။

တပည့်များက မီးတုတ်နှစ်ချောင်းကို မီးရှို့လိုက်ပါပြီ။ တုတ်နှစ်ချောင်း ဆိုတော့ မီးတုတ် လေးခု၊ ဆရာထွေးသောင်းက ဇာတ်စင်အလယ်သို့ ထွက်လာပြီး မီးတုတ်နှစ်ချောင်းကို ရင်ဘတ်ရှေ့တွင် ကြက်ခြေယှက်ကာ ကိုင်ရင်း ပရိသတ်ကြီးကို ဦးညွတ်ဂါရဝ ပြုလိုက်ပါသည်။

ရန်ကုန်ကလာသည့် ဆရာကြီး မင်းယက္ခရဲ့ တပည့်ကြီး ကပြမည့် မီးသိုင်းအကကို အားပါးတရ ကြည့်ကြမည်ဟု မျှော်လင့်စောင့်စားနေသော ပရိသတ်ကြီးက တစ်ခဲနေကံသော လက်ခုပ်သံများဖြင့် ကြိုဆိုလိုက်ကြပါသည်။

ဇာတ်စင်၏ ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် နေရာယူထားသော ကရင်တိုင်းရင်းသူ လှပျိုဖြူလေးများ၏ ခုံးယိမ်းအဖွဲ့ကလည်း လက်ခုပ်သံများဖြင့် အားပေး ကြိုဆိုလိုက်ကြသည်။ တစ်ဖက်တွင် (၁၅) ယောက်ရှိ၍ နှစ်ဖက်တွင် ယိမ်းပျိုဖြူပေါင်း အယောက် (၃၀) ရှိသည်။ သူတို့ နားနားနေနေ ထိုင်နေရန်အတွက် ကောက်ရိုးများကို ခပ်ထူထူ ခင်းပေးထားသည်။

ကောက်ရိုးဆိုဟာပေါ်တွင် အနားယူနေကြသော ကရင်ခုံးယိမ်းအဖွဲ့မှာ ဆရာထွေးသောင်း၏ မီးသိုင်း ကစားပြီးလျှင် သူတို့ တက်ရမည့်အလှည့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေကြသည်။

မီးသိုင်းကစားရာတွင် ပသာဒ လှစေရန် ဇာတ်စင်ပေါ်ရှိ မီးတို့ကို ဖိုတ်လိုက်ပါသည်။ ဆရာ ထွေးသောင်းကို မမြင်ရတော့ပါ။ လေထဲတွင် စတင် လှုပ်ရှားလာသော မီးလုံးလေးများကိုသာ လှပစွာ မြင်နေရသည်။

အမှောင်ထဲမှာဖြစ်၍ မီးလုံးလေးများမှာ ပို၍ လှနေပါသည်။ တုတ်နှစ်ချောင်း၏ ထိပ်နှစ်ဖက်ရှိ မီးလုံးလေးများမှာ လေထဲတွင် ဝေ့ကာ၊ ဝိုက်ကာ၊ ဝန်းကာ၊ ဝဲကာ လူးလာခေါက်ပြန် သွားနေပါသည်။

လက်ခုပ်သံများ တစ်ခဲခဲက ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ လက်ခုပ်သံများဖြင့် အားပေးလေလေ ဆရာထွေးသောင်းမှာ ပို၍ ကြိုးစားကစားလေ ဖြစ်သည်။ မီးတုတ်နှင့် လေတိုးသံများမှာ တဖိုးတိုးအော်မြည်နေပါသည်။

တုတ်နှစ်ချောင်းကို ဘယ်ညာ ရှေ့နောက် ဝေ့ယမ်းနေစဉ် မီးတုတ်ထိပ်ရှိ အုန်းဆံကြိုးများကို မီးလောင်သွားသောကြောင့် မီးစွဲနေသော အုန်းဆံဖတ်ကြိုးမှာ ဝိုးခနဲ မြည်သံကြီးနှင့် ဇာတ်စင်၏ ညာဘက်ဘေးသို့ လွင့်ပျံသွားပါတော့သည်။

မီးလောင်စာကြိုးမှာ ခုံးယိမ်းကရန်စောင့်ဆိုင်းနေသော ကရင်ခုံးယိမ်းသမလေးများပေါ်သို့ ဝဲပျံကျလာသောကြောင့် အော်ဟစ်ကြပြီး ရှောင်ပြေးကြရပါသည်။

မီးလောင်စာကြိုးမှာ ခြောက်သွေ့နေသော ကောက်ရိုးများပေါ်သို့ ကျသွား၍ မီးများမှာ ဟုန်းခနဲ ထတောက်ပါတော့သည်။ ခုံးယိမ်းသမလေးများမှာလည်း ကြောက်အားလန့်အားနှင့် အော်သူအော် ပြေးသူပြေးနှင့် ဝရုန်းသုန်းကားဖြစ်နေပါတော့သည်။

အနီးနားမှ လူများကလည်း အဝတ်

စုံများဖြင့် ဝိုင်းရိုက်ရာ မီးမှာ ဟုန်းခနဲ၊ ဟုန်းခနဲ ထတောက်နေပါသည်။ ဇာတ်စင်ဘေးမှာတော့ ကမ္ဘာပျက်နေပါပြီ။

ထိုသို့ ဇာတ်စင်တစ်ဖက်တွင် မီးများကို ငြိမ်းသတ်နေစဉ် ဆရာထွေးသောင်း၏ မီးတုတ်ထိပ် တစ်ဖက်မှ အုန်းဆံဖတ်ကြိုးကို ချည်ထားသော အုန်းဆံကြိုးများကို မီးလောင်သွားသောကြောင့် အုန်းဆံဖတ် လောင်စာကြိုးမှာ ဇာတ်စင်၏ ဘယ်ဘက်ဘေးသို့ ဝိုးခနဲမြည်ပြီး ဝဲပျံကျသွားပြန်သည်။

ခင်းထားသော ကောက်ရိုးဆိုဖာများကို မီးလောင်ပါတော့သည်။ ခုံးယိမ်းကမည့် ကရင်တိုင်းရင်းသူ လှပျိုဖြူချောလေးများမှာ ဇာတ်စင်ပေါ်တွင် ခုံးယိမ်းမကမီ ဇာတ်စင်ဘေး ကောက်ရိုးများပေါ်တွင် ခြေထောက်ကို မီးမလောင်ရေးအတွက် ခုန်ပေါက်ပြီး ခုံးယိမ်းကနေရှာပါသည်။

ဘေးမှ လူများကလည်း ရရာတုတ်များ၊ အဝတ်များဖြင့် ရိုက်သော်လည်း ကောက်ရိုးမီးဖြစ်၍ တဝန်းဝန်း လောင်နေပါတော့သည်။ ဆရာ ထွေးသောင်းကတော့ ဒါတွေကို မသိ။ ဇောဖြင့် ဆက်၍ မီးသိုင်းကို ကစားနေဆဲ။ စာရေးသူကလည်း မနေနိုင်တော့ဘဲ ဇာတ်ခုံရှေ့သို့ ပြေးပြီး...

‘ဟေ့ကောင် တော်တော့ ရပ်တော့ဘေးမှာ မီးလောင်နေပြီ’

ဟု သံကုန်သံများ အော်လိုက်ရပါတော့သည်။ ဒီတော့မှ ဘာသားချောက မီးသိုင်းကို ရပ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဇာတ်ခုံပေါ်မှ မီးများလည်း ပြန်လင်းလာပြီ။ ရပ်ရွာမှ လူငယ် ကာလသားများ၏ တက်ညီလက်ညီ ရေပုံးများဆွဲ၍ ငြိမ်းသတ်သောကြောင့် မီးမှာ ချက်ချင်း ငြိမ်းသွားပါသည်။

ကောက်ရိုးများကိုသာ မီးလောင်ပြီး ဇာတ်စင်ကို မီးမစွဲ၍ တော်ပါသေးသည်။ သို့မဟုတ် ကောက်ရိုးက ဇာတ်စင်ပါ မီးလောင်သည့်ကိန်း ဆိုက်တော့မည်။

ဗွဲခင်းမှာလည်း မီးလန့်သွားသောကြောင့် လူတွေ ဟိုပြေး ဒီပြေးနှင့် တော်တော်လေး ဗွဲပြန်ထိန်းရသည်။ ဆရာ ထွေးသောင်းကတော့ သူ့အပြစ်နှင့်သူဖြစ်၍ ဘာမျှ မပြောနိုင် မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုညက ကျေးရွာမှ ကာလသားများက ဆရာထွေးသောင်းကို ချစ်စနိုးဖြင့်...

“မီးရှို့တဲ့ သိုင်းသမား” ဟု အမည်ပေးလိုက်ကြပါတော့သည်။

မီးရှို့တဲ့ သိုင်းသမားကတော့ အခွန်မသတ်နိုင်သေး။ အမှတ်မရှိသေး။ အင်အစဉ်အတိုင်း တေးသရုပ်ဖော်လေးကို တပည့်ဖြစ်သူ (သူ့လိုပဲ အနုပညာပိုတော်တော်ကြီးသူ) ကျော်ဦးနှင့်တွဲ၍ ဆိုလိုက်ချင်သေးသည်။ နည်းနည်းနောနော ပိုးမဟုတ် တော်တော်ကြီးသည်ပိုးဖြစ်၍ သူ့ဆန္ဒကို လိုက်လောပေးလိုက်ပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲစင်)

www.burmeseclassic.com

ရခဲ၍ တန်ဖိုးကြီးလှသော လူ့ဘဝ ကြီးတွင် ကုသိုလ်၊ ပညာ၊ ဥစ္စာ အိမ် အလုပ်တို့နှင့် အချိန်ပြည့်လိုလို နပန်း လုံးနေရသော ကျွန်ုပ်တို့သည် အားလပ် ချိန် အလွန်ပင် နည်းပါးလွန်းသော ကြောင့် မြို့၏ အရှေ့ပိုင်းရှိ ဆရာဖြစ် သူ၏ နေအိမ်သို့ တစ်လလျှင် တစ် ခေါက်သာ သွားရောက်နိုင်ပါတော့ သည်။ (ဆရာမှာလျှင်တော့ မှာမှာချင်း အရောက်သွားပါသည်။)

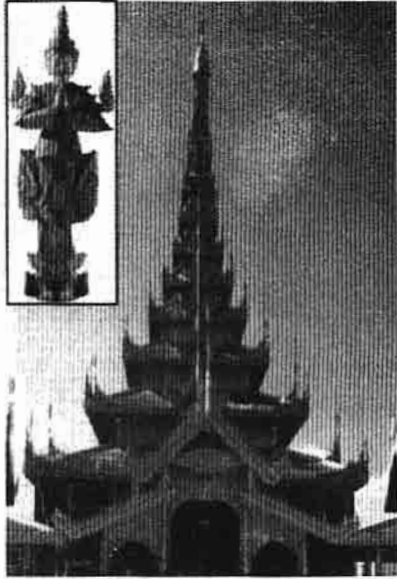
ကျွန်ုပ် ရောက်သွားချိန်တွင် ဆရာ သည် ပက်လက် ကုလားထိုင်တစ်လုံး မြင့် အိမ်တံခါးဝကို ခပ်စောင်းစောင်း နောက်ကျောပေး ထိုင်နေကာ စာအုပ် တစ်အုပ်ကို အေးအေးဆေးဆေး ခတ်ရှုနေပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပါလာသော ရယ်ဗီကွန် အားဆေးတစ်ကတ်ကို ဆရာအား တရို တသေ ပေးအပ်ကာ ဆရာ့၏အရှေ့ နား အောက်ဘက်ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဆရာဆိုသည်မှာ စာရေး ဆရာ၊ ဗေဒပညာရှင် ဦးစိန်လှိုင်(ကျိုက် ထတ်)ဖြစ်ပါသည်။ ဟိုးယခင်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် "တင် အောင်လှိုင်(ဘိုကလေး)" ကလောင် အမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးများစွာ ရေးသား ခဲ့ဖူးပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ နာယက ဦးသာသနာအကျိုးဆောင် ကောလဟသ ဆရာအောင် (အရှင်အရိယမေဃသိဒ္ဓိ)၏ ထည့်ရင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာသည် ယခု အသက် (၈၀) ကျော်လာသည်အထိ မိမိ၏(အတ္တ) အကျိုးကို များစွာ ချိုးနှိမ်ဘေးဖယ် ဆကာ "ပရ" ဟူသော ရပ်ရွာအကျိုး အဆင်းအဖွဲ့အကျိုး၊ အများအကျိုးတို့ သာ တစ်စိုက်မတ်မတ် အားသွန်

ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ သည် ခေတ္တပိတ်ထားသော စာအုပ်ကို ပြန်ဖွင့်လိုက်ကာ...

'မင်း နားထောင် ငါ ဖတ်ပြမယ်'

ဟု ဆိုကာ ဟောင်းနွမ်းနေသော ဝါကြန့်ကြန့်စာအုပ်လေးထဲမှ စာသား တချို့ကို လေးလေးမှန်မှန် ဖတ်ပြပါ သည်။ [ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသည့် အခေါက်တိုင်း ဆရာသည် ရေးထား သော စာမူများ(သို့မဟုတ်)စိတ်ဝင်စား

ဖွဲ့ကုန်နွှံ (ကျိတ်လတ်)

မင်း၊ သိကြား၊ ဝိဇ္ဇာ

သုံးဂါထာ

ခွန်စိုက် ကိုယ်ဖိရင်ဖိ လုပ်ကိုင်ဆောင် ရွက်နေဆဲဖြစ်၍ အလွန်ပင် အလေး အမြတ်ပြုအပ်သော ပါရမီရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာသည် တပည့်ဖြစ်သူရောက် လာပြီဖြစ်သဖြင့် စာအုပ်ကို ခေတ္တခဏ ပိတ်လိုက်ကာ...

'မင်း သားတွေ သမီးတွေ နေထိုင် ကောင်းကြရဲ့လား'

'ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါတယ် ဆရာ'

'မင်းလဲ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ'

ဆရာက ကျွန်ုပ်ထက် ကျန်းမာရေး ပိုကောင်းပါသည်။ ယနေ့ အသက်(၈၀) ကျော်သည်အထိ လူငယ်များနှင့် တင်းနစ်ကို သာသာလေး ရိုက်နိုင်နေ ဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ တင်းနစ် ပုံမှန်ရိုက် နေရလျှင် ဆရာ၏ ကျန်းမာရေးသည်

ဖွယ်ကောင်းသည် အကျိုးရှိမည် စာအုပ် တစ်အုပ်အုပ်မှ စာသားတချို့ကို ကျွန်ုပ်အား ဖတ်ပြလေ့ရှိပါသည်။

'မင်း၊ သိကြား၊ ဝိဇ္ဇာ သုံးဂါထာကို ရအောင်ကျက်ပွား၊ ရွတ်ဆိုထားလျှင်၊ ဘေးများအန္တရာယ်၊ ပြိတွယ်ဘဲ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား၊ ချမ်းသာများပြီး ထင်ရှားစာန်ခိုး၊ နွေတိုင်းတိုးသည် အကျိုးမဟာဖွယ် ရှိကြောင်းတည်း တဲ့။ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ မင်း သိလား'

'ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ် ဆရာ၊ မင်း၊ သိကြား၊ ဝိဇ္ဇာသုံးဂါထာကို ရွတ်ဖတ် နေမယ်ဆိုရင် ဘေးအန္တရာယ်ကင်း မယ်၊ ရောင်းရေးဝယ်တာ ပွင့်လန်းမယ်၊ ချမ်းသာမယ်၊ ထင်ရှားမယ်၊ တန်ခိုးကြီး မယ်၊ အကျိုးများမယ်လို့ ဆိုပါတယ် ဆရာ'

'အေး ဟုတ်တယ် အဲဒီ မင်း

www.burmeseclassic.com

သိကြား၊ ဝိဇ္ဇာသုံးဂါထာမှာ “မင်း” ဂါထာကိုတော့ မင်းသိရင်သိမယ်။ သိကြားဂါထာနဲ့ ဝိဇ္ဇာဂါထာကိုတော့ မင်းသိလောက်မယ် မထင်ဘူး’

‘သိကြားဂါထာဆိုတာ “ဝေဒါသာကု” အစချီဂါထာ မဟုတ်ဘူးလား ဆရာ’

‘မဟုတ်ဘူးကွ ဒီ ဂါထာတွေက အလွန်ရှားပါးတယ်။ လူသိ အလွန် နည်းတယ်။ ဒီစာအုပ်လေးက ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လက ထုတ်ထားတာ ဆိုတော့ (၆၂)နှစ်တောင် ရှိနေပြီ။ ငါ့မှာ မနည်းထိန်းသိမ်းထားရတာ။ မင်း အခု အဲဒီဂါထာသုံးပုဒ်ကို တစ်ခါ တည်းကူးသွား။ နောက်ပြီး ရအောင် ကျက်၊ ရရင်တစ်သက်လုံးရွတ်ပေတော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော် ရအောင်ကျက်ပါမယ်’

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ဆရာဆီမှ အဆိုပါ မင်း၊ သိကြား၊ ဝိဇ္ဇာသုံးဂါထာကို ကူးယူလာခဲ့ကာ ရအောင်ကျက်မှတ် ပြီး နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သွားမည်ဟု ခိုင်ခိုင်မာမာ သန္တုဋ္ဌာန်ချလိုက်ပါတော့ သည်။

ရှင်အရဟံရဟန္တာမြတ်၏
အမိန့်တော်အတိုင်း
အနော်ရထာမင်းစော အမြဲမပြတ်
ရွတ်ဖတ်ပွားများသော
(မင်း)ဂါထာတော်

အနန္တဂုဏ သမ္ပန္နံ
နဝဂုဏေဟိ ဥက္ကဋ္ဌံ
သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓစေတီယံ
အဟံ နမာမိ သဗ္ဗဒါ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- အနန္တ = အနန်တ
- သမ္ပန္နံ = သမ်ပန်နံ
- ဥက္ကဋ္ဌံ = အုတ်ကတ်ထံ

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- သဗ္ဗညု = သပ်ဗင်ညု
- ဗုဒ္ဓ = ဗုတ်ဝ
- သဗ္ဗဒါ = သပ်ဗဒါ

အနက်

အနန္တဂုဏ သမ္ပန္နံ ဆုံးစမထင် မိုးကောင်းကင်သို့ အစင်ကြယ်ပွား ဂုဏ်တော်အနန္တ ကျေးဇူးတော်အဝဝ တို့နှင့် အစစမကုန် ပြည့်စုံတော်မူထ သော။ **နဝဂုဏေဟိ ဥက္ကဋ္ဌံ** လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ဦးခေါင်း ညွတ်ကျိုး လက်စုံမိုးရာအမှန် အရဟံ အစ ဘဂဝါအဆုံး ကိုးပါးလုံး အစုံကျော် သည့် ဂုဏ်တော်ထူးတို့ကြောင့်၊ **ဥက္ကဋ္ဌံ** ဘယ်သူနှင့်မျှ မယှဉ်သာအောင် ပါရမီ ဖြည့်စုံကတည်းကိုက သဒ္ဓါရည် ပြည့်ဝ တဲ့ အကဲတွေကြောင့် လူပွဲ၊ နတ်ပွဲ၊ ဗြဟ္မာပွဲမှာ တစ်သာတည်း သာကံပြီး ထူးချွန် အမွန်အမြတ် အဓိပတိ ဥက္ကဋ္ဌ တစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူထသော။ **သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓစေတီယံ**၊ တရားဥသည့် အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင် ရွှေညာဏ်တော်သခင် ဘုရားရှင်တည်းဟူသော (စေတီတော်) မြတ်ကို။ **အဟံ**၊ သံသရာဝဋ်ပေါက်မှ လွတ်မြောက်လို့ ရည်ရွယ် နိဗ္ဗာန်နယ် ကမ်းတစ်ဖက်သို့ လှမ်းတက်လိုသော ဘုရားပည့်တော်သည်။ **သဗ္ဗဒါ**၊ နေ့ရော ညညှိ ဘယ်ခါမလပ် အထပ်ထပ်လျှင် **နမာမိ**၊ သုံးပါးသောကံ သုံးတန်စေတနာ

သုံးဖြာဒွါရ ပဏာမဖြင့် တုပ်ကွရိုက် ဦးနှိမ်မိုးကာ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏ အရှင် ဘုရား။

ကျန်နှစ်ထောင့်ပါးရာ
သာသနာတွင်း စောင့်ရှောက်ရမည်
ဖြစ်သော သိကြားမင်းကြီး၏
နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်ပွားများသော
(သိကြား)ဂါထာတော်

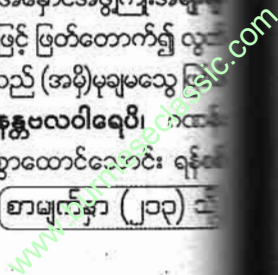
သဗ္ဗန္ဓန သိန္နောပို၊
အန္တောဗဟိ၊ ဗဟန္တံဝါ၊
အန္တန္တ ဗလဝါရေပိ၊
နသက္ကော ဂဏှိတုံသဒါ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သဗ္ဗ = သပ်ဗ
- ဗန္ဓန = ဗန်ဝန
- သိန္နောပို = သိန်ဒေါပို
- အန္တော = အန်တော
- ဗဟန္တံဝါ = ဗဟန်တံဝါ
- နသက္ကော = နသက်ကော
- ဂဏှိတုံ = ဂန်တုံ

အနက်

အန္တောဝါ၊ နောင်အိမ်ပွဲခြင်း သံခြေချင်းနှင့် ညွတ်ကွင်းထောင်စ ချုပ်ချီပါသော အတွင်းနေရာ၌ လည်းကောင်း။ **ဗဟိဝါ**၊ အတွင်းမှ ထွက် ရန်သူရဲတို့ ဆွဲဆောင်ရာ အပြင် နေရာ၌လည်းကောင်း။ **ဗဟန္တံဝါ**၊ အတွင်းအပြင်ပါ နှစ်နေရာနှင့် ကွယ် ကာချောင်းခြား ဟင်းလင်းပြင်များထု ဆိုအပ်သော နှစ်ဌာန၌ လည်းကောင်း။ **သဗ္ဗဗန္ဓနသိန္နော**၊ ဝပ်သိမ်ညသည့် အလုံး စုံကုန်သော အနောင်အဖွဲ့ကြီးအဖွဲ့မှ တို့မှ တန်ခိုးဖြင့် ဖြတ်တောက်၍ လွှတ် မြောက်နိုင်သည် (အပို) မုချမသွေ ပေ၏။ **အန္တန္တဗလဝါရေပိ**၊ ဂဏှိတုံ သင်္ချာ များစွာထောင်သောပိုင်း ရန်စေ

ရှောင်ဆေးအသုံးပြုနည်း အဖြာဖြာ

ဓာတ်ဆေးမျိုး ဖြစ်သည့်အတွက် ရှောင်ဆေးတစ်မျိုးတည်းကို ဦးတည်၍ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းသို့ တိုက်ကျွေးသည့် အခါ ချင်ချိန်သုံးသပ်ပြီးမှ တိုက်ကျွေးရ သော်လည်း ရှောင်ဆေးနှင့် ပတ်သက် ၍ အခြားအသုံးချနည်းပေါင်း များစွာ ပဒေသာဟု ဆိုရလောက်အောင် အသုံးဝင် တွင်ကျယ်လှပါသည်။

ရှောင်ဆေးတွင် ပါဝင်သည့် ဓာတ် ဆေးပစ္စည်းများ၏ သဘောသဘာဝကို ကွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်လျှင် ဓာတ်တစ်ပါးနှင့် ဓာတ်တစ်ပါး နိုင်ရာကို ဓာတ်၊ ဓာတ် ချင်း ထိန်းချုပ်၍ အသုံးချသွားလျှင် ထွန်းစွာ အရာရောက်လှပါသည်။

ယခင် တင်ပြရေးသားခဲ့သော ရှောင် ဆေးနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြောင်း အရာများသည် ရှောင်ဆေးကို သုံးစွဲ တော့မည်ဆိုလျှင် မသိမဖြစ် သိထားရ မည့် အဓိကကျသည့် အခြေခံသဘော ထရားများ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု တင်ပြရေးသားမည့် "ရှောင် ဆေးအသုံးပြုနည်း အဖြာဖြာ" မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အခြေခံ အချက် အလက်များကို စာဖတ်သူ သုတေသီ ပညာသင်များ နားလည်ပိုင်နိုင်ခဲ့ပြီ ဆိုလျှင် ထပ်ဆင့်၍ ရှောင်ဆေးကို ဆင့်ပွားအသုံးပြုနိုင်ရန် စေတနာထား ပြီး ဆရာစားမချန် တင်ပြပေးပါမည်။

မြန်မာစကားတွင် "ဝိမယ်ပို့ ကူးတို့ ဆုက်အောင်ပို့" ဆိုသကဲ့သို့ "စထားခဲ့ ပြီး" ဖြစ်၍ လိုရာဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက် ဆောင် ပို့လက်စနှင့် စေတနာထား၍ ပြီးပေးခြင်းဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

စာဖတ်သူ သုတေသီ ပညာသင်များ အကျိုးများစေရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသား ဆင်ခြင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရှောင်ဆေးကို ခန္ဓာကိုယ်

ရှောင်ဆေးအကြောင်း

သိကောင်းစရာ နောက်ဆက်တွဲ

တွင်းသို့ သောက်သုံးသော်လည်း အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ အန္တရာယ် ကင်းစွာ တိုက်ကျွေးနိုင်သည့် နည်း ကောင်းတစ်ခုကို အရင်ဦးစွာ တင်ပြ ပေးပါမည်။

ဆေးသုံးနည်း(က)

ထိုဆေး သုံးနည်းစနစ်မှာ ရှောင် ဆေးမှာ ပါဝင်နေသည့် ပြဒါးဓာတ်၏ အဆိပ်သင့် အန္တရာယ်ပေးနိုင်သည့် သတ္တိကို နိုင်နင်းသည့် ဆေးဖက်ပစ္စည်း နှင့် ချုပ်သတ်၍ ဆေးအဖြစ် သုံးစွဲ သည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းဆေးနည်းမှာ...

- (၁) ရှောင်ဆေးမှုန့် (၈)ပုံသား
 - (၂) ကွမ်းရွက်ခြောက်မှုန့် (၅)ကျပ်သား
- ယင်းဆေး(၂)ပါးကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရော၍ သမသွားအောင် ရောထောင်း ပြီး ပိတ်ပါးစနှင့်စစ်ပြီး အမှုန့် နုနုညက် ညက်ရအောင် ချယူပါ။

ပြီးလျှင် ကွမ်းရွက်စိမ်းသတ္တုရည် (၁၀)ကျပ်သားနှင့် ယင်းဆေးမှုန့်တို့ကို ရောတေ၍ ညက်အောင် တစ်ခါပြန် ကြိတ်ပါ။

ဆေးသည် စေးပြီး ညက်လာပြီဆို

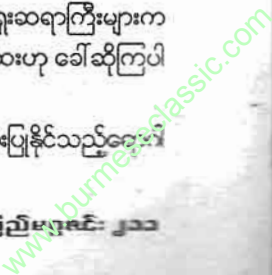
လျှင် ငရုတ်ကောင်းစေ့ခန့်အရွယ် ဆေး လုံးကလေးများ လုံးပြီး နေလှန်းပါ။ ခြောက်သွေ့သွားလျှင် လေလုံအောင် သိမ်းဆည်းထားပါ။

အထက်ပါ- ဆေးနည်းစနစ်သည် ရှောင်ဆေးမှာ ပါဝင်သည့် ပြဒါးဓာတ် ၏ အန္တရာယ်ပေးနိုင်သည့် သတ္တိ ပြဒါး၏ အဆိပ်ဓာတ်ကိုနိုင်သည့် ကွမ်းရွက်မှုန့် (၁: ၁၀)နှုန်းဖြင့် တွဲစပ်ပြီး ချုပ်၍ ကွမ်းရွက်သတ္တုရည် (၁: ၂၀)နှုန်း ဖြင့် အခိုးထပ်မံ၍ သတ်ထားသော ကြောင့် ယင်းကို ဆေးအဖြစ် သောက် သုံးရန် အတော်အတန် စိတ်ချရသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သို့သော် ယင်းဆေးကိုလည်း တရား လွန် နင်းကန်သုံး၍တော့ မရနိုင်ပါ။ သတ်ထားပြီး သုံးစွဲပါက အသုံးဝင်လှ ပါသည်။

ယင်းဆေးကို ရှေးဆရာကြီးများက "စတုရဂံဗလ" ဆေးဟု ခေါ်ဆိုကြပါ သည်။

ထိုဆေးကို အသုံးပြုနိုင်သည့်အခါ များမှာ...

- ၁။ အဆစ်အပြစ် ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း။
- ၂။ အနာများ ငန်းပန်းဝင်၍ ရောင်ကင်းခြင်း။
- ၃။ အကြောတက်ခြင်း။ အကြောဆွဲခြင်း။
- ၄။ ရေလက် ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း။
- ၅။ သွေးကြောလေကြော ပိတ်ဆို့ခြင်း။
- ၆။ အပြစ်မပြတ်သည့် အဖျားအို အဖျားဟောင်းများ။

- ၇။ ကင်ဆာကဲ့သို့ ကိုက်ခဲနာကျင်သော ရောဂါများ။
- ၈။ သံဆိပ်တက်၍ ဖန်းဝင်ပေးဆိုင်ခြင်း။
- ၉။ အနာရီး၊ သွေးစုနာ အူကန်၍ ဆက်တိုက်ထွက်နေခြင်း။
- ၁၀။ တတ်ပတည်ခြင်း (Allergic) ထွက်ခြင်း။
- ၁၁။ သွေးမှင်လေပုပ်ဖြစ်၍ ရောင်ရမ်းခြင်း။
- ၁၂။ ဦးနှောက်သွေးကြောကျဉ်၍ ခေါင်းကိုက်ခဲခြင်း။

- ၁၃။ သွေးသားမညီမှု၍ အကျိတ်အဖုထွက်ခြင်း။
- ၁၄။ သွေးပြစ် သွေးလေးခြင်း။
- ၁၅။ လေငန်းရောဂါ အကြောသေရောဂါများ စသည် ရောဂါများတွင် ရောဂါအနုအရင့်ပေါ် မူတည်၍ ဆေး(၄, ၅, ၇)လုံး စသည် ချင့်ချိန်၍ တိုက်ကျွေးပါ။ တစ်နေ့(၁/၂)ကြိမ် တိုက်နိုင်ပါသည်။ ထိုဆေး တိုက်နေစဉ်အတွင်း လူနာကို ဖွဲ့စည်းပိတ်ဆို့စေသည့် အစား အသောက်များကို ရှောင်ကြဉ်ခိုင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ ငါးသလောက်၊ အုန်းနို့၊ မျှစ်၊ တညင်းသီး၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ ဒံပေါက်ထမင်း၊ ထောပတ်ထမင်း၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ဖိုးတွင်းအောင်းသား စသည်တို့ကို ရှောင်ပါ။

လူနာကို ဆီး၊ ဝမ်း အချုပ်မခံပါစေနှင့်။ ဆီး၊ ဝမ်း ဖြောင့်မှန်အောင် ဂရုစိုက်ပြုပြင်ပေးပါ။ ထိုဆေးကို တိုက်နေစဉ် အနည်းဆုံး (၅)ရက်တစ်ကြိမ် ဝမ်းနုတ်ပေးပါ။ ရေအေး၊ လေအေး ကြာရှည်စွာ အအေးခံခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်

ပါ။ ဆေးတိုက်၍ ရောဂါလက္ခဏာများ ပျောက်ကင်းသက်သာသွားပြီး ဆေးရပ် လိုက်လျှင် လူနာကို အုန်းစိမ်းရည်ကို နံနက်ပိုင်း(၉/၁၀)နာရီခန့်တွင် (၃)ရက် ဆက်တိုက် တိုက်ပေးပြီး ဆေးအခိုးကို ထုတ်ယူပေးပါ။ ရှောင်ခိုးကို သတ်ပေးပါ။

မှတ်ချက်။ ။ လူနာကို အုန်းစိမ်းရည် တိုက်ခိုင်းခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အုန်းနို့၊ အုန်းထမင်း စသည် ပိတ်ဆို့ဖွဲ့စည်းမှုကို ဖြစ်စေသည့် အစားအစာများ ပေးကျွေး “ခိုင်းခြင်းမဟုတ်” သည်ကို အထူးသတိပြုပါ။

တစ်ဖန် ရှောင်ဆေးဖုတ်ရာမှ ထွက်ရှိလာသော ဒယ်အိုးအောက်ခြေတွင် ကပ်နေသည့် **“ရှောင်ချိုး”** သည်လည်း အသုံးတွင်ကျယ်လှပါသည်။

(က) ကင်ဆာအနာကဲ့သို့သော အမြစ်တွယ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနာအိုအနာဟောင်း အပုပ်နံ့ထွက်နေသည့် အနာများကို ရှောင်ချိုးကို အုန်းဆီကောင်းကောင်း သန့်သန့်နှင့်(အချဉ်မပေါက်သည့် အုန်းဆီ ဖြစ်ရမည်။) သွေး၍ တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် မှန်မှန်ထည့်ပေးပါ။

ဆေးတစ်ခါထည့်တိုင်း ဗီနီကာ (၁) ဆ ရေခွေးခွေး (၁၅)ဆ ရေ၍ ဖန်ဆေးပေးပြီးမှ ဆေးထည့်ပါ။ အပုပ်နံ့များ

ပျောက်ကင်း၍ အနာ အမြန် ပျောက်လာပါမည်။

(ခ) ရှောင်ချိုး(၁)ကျပ်သား+ သံပရည်(၁၀)ကျပ်သားကို ဖန်ပုလင်းတွင် ထည့်ပြီး လေလုံအောင် ရက်ခန့်ထားပါ။ နေ့စဉ် တစ်

(၁)ကြိမ် ပုလင်းကို လှုပ်ပေးရက်စေလျှင် ဆေးရည်သစ်စိမ်းပြာရောင် ဆေးရည်ကြည်ကို ပုလင်းအောက်ခြေတွင် ဆေးအနုထိုင်နေပါမည်။ သုံးလျှင် ယင်းရည်ကြည်ကိုသာ သုံးရပါသည်။ ထိုစိမ်းဆေးရည်သည် ထုံကလေးငန်း အကြောတက်၊ အကြောတရောဂါ၊ သွေးလေမလျှောက်သရောဂါ၊ သွေးမှင်လေမှင်၊ ကင်းကိုပင်ကူကိုက်ခြင်း စသည့် ရောဂါအကျိတ်အဖု၊ အဆီကျိတ်ရောင်တွင် စုတ်ဆေးအနေဖြင့် ဆေးပေးပေးနိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရောဂါကူးစက်ခြင်းကာကွယ်ရန် တစ်ခါသုံး စုတ်ကိုသုံးရန် သတိပြုပါ။

ထိခိုက်ရှုနာများတွင် လတ်တဆေးရည်ကို ဝှမ်းစတွင် ဆွတ်၍ အပေါ်သိပ်ထားပါက သွေးအမြန်တိတ်အနာမရင်းဘဲ အကျက်မြန်ပါသည်။ သို့သော် ဆေးထည့်ကာစတင်အနာမှာ စပ်သည့်ဝေဒနာကို ခံစားမည်။ သည်းခံရန် လိုပါသည်။

အဆိပ်ရှိသောသတ္တဝါ ကိုက်ခဲလျှင် ယင်းဆေးရည်ကို အကိုက်သည့်ဒဏ်ရာတွင် သိပ်ထည့်ပေးအမြန် အဆိပ်ပြေစေပါသည်။

(ဂ) မပျောက်နိုင်သည့် ဝဲ၊ ယာအနာစို့၊ အနာစက်များ အထက်ဖော်ပြပါ ဗီနီကာ ဖန်နှင့်ဆေး၍...

ရှောင်ချိုး(၈)ပဲသား+ နန္ဒင်းမှုန့်(၅) ကျပ်သားနှင့် ရောစပ်၍ အုန်းဆီနှင့် ဖျော်၍ လိမ်းပေးပါ။ (၃/၄)ရက်အတွင်း ပျောက်ကင်းသက်သာပါသည်။

(ဃ)ညှင်း၊ ဖွေးဒက် စသည့် အခြေပြား ပေါ်တွင် မှီစွဲသည့် ရောဂါများ ကို...

ရှောင်ချိုး + နံ့သာဖြူနှင့် သွေးပြီး လိမ်းပေးပါ။

(င)ရှောင်ချိုးဖြင့် ကြွက်နို့ရောဂါ ကုခြင်း။

ကြွက်နို့ကို သတ်မည်ဆိုလျှင် ပထမ ဦးဆုံး ကြွက်နို့၏အပေါ်ယံ အသားမာ များ ကုန်စင်အောင် လက်သည်းညှပ် (သို့မဟုတ်) ကတ်ကြေးသန့်သန့်ဖြင့် လှီးဖြတ်ပေးပါ။

အပေါ်ယံ အသားမာများ ကုန်သွား လျှင် ယင်းကြွက်နို့နေရာပေါ်တွင် ရှောင်ချိုးကို သံပရာရည်နှင့်ဖျော်၍ စွမ်းစတွင် စွတ်ပြီး ကြွက်နို့ပေါ် ဆေးအုံ ပြီး ပလာစတစ် ကပ်ပေးပါ။

တစ်ရက်ခြား တစ်ခါ ယင်းဆေးကို ကြွက်နို့အမြစ် မကျွတ်မခြင်း ဆေးအုံ ပေးထားပါ။ ဆေး(၂/၃)ခါ အုံပေးရုံဖြင့် ကြွက်နို့အမြစ် ကျွတ်ထွက်လာပြီး ပျောက်ကင်းသွားပါမည်။

(စ)ရှောင်ချိုး ဖယောင်းချက် ဆေး ချက်နည်း။

- ၁။ ရှောင်ချိုး (၈) ပဲသား
- ၂။ နှမ်းဆီ (၁၀) ကျပ်သား
- ၃။ ရေနံဆေး (၂) ကျပ်သား
- ၄။ ဖျားဖယောင်း (၃) ကျပ်သား

ယင်းဆေး(၄)ပါးကို ဖယောင်းချက် ဆေးချက်ပြီး လေလုံအောင် သိမ်း ဆည်းထားပါ။

ယင်း ဖယောင်းချက်ဆေးသည် အနာမှန်သမျှ လွန်စွာ အသုံးတည့်လှ ပါသည်။

အဖု၊ အကျိတ် စ၊ ဖြစ်ကာစတွင် ဆေးကို ခပ်ထူထူ တစ်နေ့(၃)ကြိမ် လိမ်းပေးပါက အဖုကျိတ်နုလျှင် သူ့ အလိုလို ကြေသွားပါမည်။ ရင့်လျှင်

ပြည် အမြန်ပေါက်ပါသည်။

အနာပြည်ပေါက်လာလျှင် ဆေးကို ဂုံစက္ကူတွင် ကပ်၍ အနာပေါ်တွင် ကပ်ထားပေးပါ။ အနာမှ ပြည်ကို စုတ် ယူပြီး အနာ အမြစ် အမြန်ကျွတ်ထွက် လာပြီး အသားနု တက်မြန်ပြီး အနာ ကျက်မြန်စေပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ “ရှောင်ဆေး အသုံးပြုနည်း အဖြာဖြာ” တို့သည် စာဖတ်သူ သုတေသီ ပညာသင်တို့ အတွက် လွန်စွာအကျိုးရှိပြီး အသုံး တည့်စေရန်အတွက် ရည်ရွယ်၍ “ဆရာစားမချန် စေတနာတရား အမှန်”ဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လူသားအားလုံး ပညာပြည့်ဝ နှလုံး လှ၍ လောကကောင်းကျိုး သယ်ပိုး ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

ဦးမင်းဇင် (ရွှေစဝင်း)

စာမျက်နှာ (၂၁၀)မှ အဆက်

သည် ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့သည်လည်း။ သဒါ။ အခါခပ်သိမ်း။ ဂထိတုံ။ ချုပ်ချယ်သတ်ယမ်း နှိပ်စက်ကြမ်းမည်ဟု ဖမ်းယူ ခြင်းငှား။ နသတ္တာ။ ဂါထာပြန် မာန်တန်ခိုးကြောင့် အမျိုးမျိုး တန်မကျဘဲ လွတ်လွဲရှောင်သာ လက်လျှော့လေ ရကုန်ပြီ တကား။

ရှစ်သောငါပိဇ္ဇာပေါ်တံဆရာတို့ လောဟမပြတ် ရွတ်ဖတ် ပြားများကြ၍ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်စုံရသော (ပိဇ္ဇာ)ဂါထာတော်

- ဥဒကာသ သစာရီသော
- ယဟိ ပုဗ္ဗကော ဘဝေ
- သုဝဏ္ဏ ရတော ဒိဋ္ဌိ
- ယထိတ္ထိတ ကရောသဒိ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- မုဇ္ဇကော = မုတ်ကော
- သုဝဏ္ဏ = သုဝန်န
- ယထိတ္ထိတ = ယထိတ်ဆိတ်

အနက် ဥဒကာသ သစာရီသော၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ရေများစွာနှင့်

အကာ ကောင်းကင် ဟင်းလင်းပြင်၌ ရှိသည်ဖြစ်သော ဥစ္စာဟူသမျှသည် လည်းကောင်း၊ မဟီနိမ္မိဗ္ဗကော၊ တောင် ခြေမြေတွင်း သစ်ပင်ရင်းနှင့် ခြံတွင်းနေရာ အိမ်ဂေဟာဟု များစွာနစ်မြုပ် အဟုတ် အဖိုတန်သော အမျိုးမျိုးဥစ္စာဟူသမျှ သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ထင်ရှားပကတိ အမှန်ရှိ၏။ တာနီသုဝဏ္ဏရတောဒီနိ၊ ထိုထိုများ စွာ ကွယ်နေပါသော အဖြာဖြာ အမြဲတေ ရွှေငွေရတနာ အမျိုးမျိုးသော ဥစ္စာတို့ ကို(သောမဟိဒ္ဓိကဝိဇ္ဇာ) ထိတန်ခိုးထန်ပြင်း ဉာဏ်ရောင်လင်း ၍ ကျင့်ခြင်း အောင်လာ မြတ်ဝိဇ္ဇာတို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ် သိမ်း။ ယထိတ္ထိတကရော၊ စိတ်ကုန်းဆ နှုတ်တမ်းတလိုက် သော် တစ်ခဏချင်း အောင်ကာ အလိုရှိတိုင်း ပြုနိုင်ကြရာ သည်။ ဘဝေ ဘဝေယျ၊ သဒ္ဓါရည်သွေး ပါရမီဌေးကြသဖြင့် အေးအေးဆေးဆေးပင် ဖြစ်ပါပေ၏တကား။

မင်း သိကြား၊ ဝိဇ္ဇာ သုံးဂါထာကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ကြခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မဂ်လာအဖြာဖြာ နှင့် လိုအင်ဆန္ဒဟူသမျှ ပြည့်စုံပြည့်ဝကြကာ ဘေးကင်း ရန်ကင်း အန္တရာယ်ကင်းကြပါစေ။

ဘဝ အစစ လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒစုံ (ကျိက်လတ်)

သူ့ ဘယ်လိုလူစားလဲ

ကြည့်ပါ။

□ အင်္ဂါဖိုက စတင်တဲ့ ညှစ်လမ်းက တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံသို့ ရောက်နေတယ်။(က)

ဒါကတော့ စိတ်ကူးယဉ်လွန်းခြင်း၊ ဖိစာကြောင်ခြင်း၊ ချေးများခြင်း၊ အတွေးများဖြင့် အချိန်ကုန်စေခြင်းရဲ့ သဘောကို ပြပါတယ်။

□ လက်သန်းက တိုပြီး အတွင်းဘက်သို့ ယိုင်နေတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ပွင့်လင်းမှု မရှိခြင်း၊ မြူခြင်း၊ ရှက်ရွံ့ခြင်းရဲ့ သဘောကို ပြပါတယ်။
ကဲ ဒါတွေကို ခြုံငုံသုံးသပ်ရင်...
သူဟာ စိတ်ကူးနဲ့ အချိန်ကုန်ပြီးနေတဲ့ သူနို့ပဲပေါ့။

ညာ

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

၂၁၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ(၁၀)ရက် ညနေပိုင်း ထုတ်ပြန်သည့် ရိုက်တာ သတင်း တစ်ပုဒ်ကနေ မှန်တိုင်းဖြစ်ပေါ် သာခဲ့တာ “မဟာစင်” ဆိုသည့် ဆိုင်ကလုန်းမှန်တိုင်းအမည် ရလာပါ သည်။

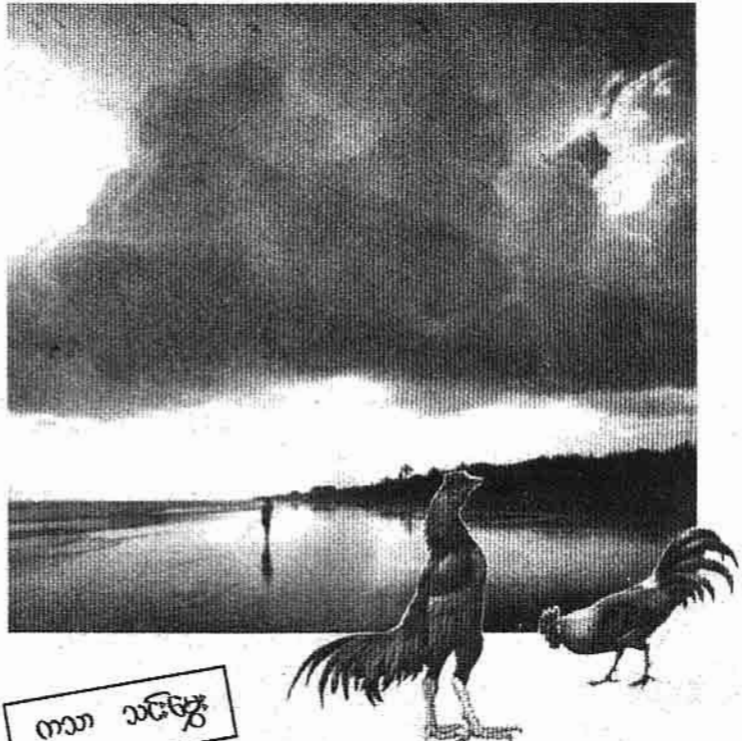
မေလ (၁၁)ရက်မှ မေလ (၁၅)ရက် အတွင်း မဟာစင် ဆိုင်ကလုန်းမှန်တိုင်း သတင်းကို မြန်မာနိုင်ငံ မိုးလေဝသဌာန က (၆၄)ကြိမ်တိုင် သတင်းထုတ်ပြန် ခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

တကယ်တော့ ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၃ ခုနှစ်ထိ ဆက်တိုက် မြန်မာနိုင်ငံ တို့ မှန်တိုင်းဝင်ခဲ့ပါသည်။ မြန်မာ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့(ရှ်)၊ သီရိလင်္ကာ၊ အိန္ဒိယ၊ ထိုင်း စသည့် နိုင်ငံ(၈)နိုင်ငံက မှန်တိုင်း နာမည်ပေးကြရာမှာ ယခုအကြိမ်မှာ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံက မဟာစင်ဟု နာမည် ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှန်တိုင်းသတင်းကလည်း ရက် ဆက်ထွက်နေသလို စာရေးသူ၏ ညီ တလည်း သူ့သားကို ရှင်ပြုရန် မေ (၁၆)ရက်ကို သတ်မှတ်ပြီး ဖြစ်နေပါ သည်။ အလှူကြီးဆိုတော့ ချက်ကြ မြတ်ကြရမည်။ လေတိုက်မည်။ မိုးရွာ မည်။ တိုက်ဆိုင်နေသော်လည်း မလုပ် ဖြစ် လုပ်ရတော့မည်။

ကသာမြို့တွင်း အစိုးရသစ်များကို တင်ပြီး စုန်ရန် အရန်သင့်ဖြစ်နေသော သင်္ဘောကိုလည်း (၁၆)ရက်ကျော်မှ စုန်ရန် မန္တလေး ဖောင်ဖွဲ့ရေးရုံးမှ တား သဖြင့် ရပ်နေရသည်။ ပုဂ္ဂလိက ခေတ်တော်များကိုလည်း အစုန်အဆန် မသွားလာကြရန် သက်ဆိုင်ရာ တာဝန် နှီးသူများက တားမြစ်ထားကြသည်။

စာရေးသူလည်း အလှူရက်နီးလာ စေ ညီဖြစ်သူထံတွင် လိုအပ်သည်များ တို့ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနေရသည်။ (၁၆)

ကသာ သမီးဖွဲ့

လူတွေထက် ကြံ့ညီနေကြသည်

ရက်နေ့ ညနေပိုင်းမှာမှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဝင်မည်။ ယခု ဘင်္ဂလားပင်လယ်တွင် အားစုနေဆဲဖြစ်သည်။

ထိုသတင်းကြောင့် အလှူက (၁၆) ရက်နေ့ မွန်းလွဲ (၃)နာရီတွင် ပြီးမည်ဖြစ် ၍ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပြီး စိတ်အေးရပါသည်။

(၁၄)ရက်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် စာရေး သူသည် အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး ရေချိုးပြီး၍ နားနေစဉ် အိမ်မှာမွေးထားသော ကြက် များသည် ကြက်သားဟင်း(ဒန့်သလွန်) ပင်ပေါ်သို့ အိပ်တန်းတက်နေကြသည် ကို တွေ့ရပါသည်။

ကြက်တွေကလဲ လွန်လွန်ကဲကဲ ကြက် သားဟင်း(ဒန့်သလွန်)ပင် ထိပ်ဖျားထိ

ရောက်အောင် တက်နေလိုက်ကြတာ တို့မှာ ဖြင့် မှန်တိုင်းလာယယ်ဆိုလို့ မိန်းမနေရာထဲမှ သူတို့မှာတော့ တာမှ ယသိရာကြဘူး” ဟု တွေးမိပါသေးသည်။

ကြက်သားဟင်း(ဒန့်သလွန်)ပင် ဆို သည်မှာ အကိုင်းဆတ်သည်။ ကျိုးလွယ် သည်။ အူတိုင်ပွ အပင်မျိုး ဖြစ်သည်။ မှန်တိုင်းသာ တကယ်တိုက်လျှင် ကျိုး မှာ သေချာသည်။ အပင်မှာကလည်း အသီးတွေ ပြတ်ခဲ့သည်။

မှန်တိုင်းတိုက်၍ အပင်တွေကျိုးမှ ဖြင့် အသီးတွေကို တွေးမိပြီးမှ နှမြော မိပါသေးသည်။ ကသာမြို့တွင် အိမ်ဝင်း ခြံတိုင်းမှာလို ကြက်သားဟင်း (ဒန့် သလွန်)ပင် ရှိကြသလို အသီးတွေ

www.burmeseclassic.com

ကလည်း အောင်မြင်ကြပါသည်။

မေ(၁၆)ရက်နေ့မှာ အလှူပွဲလည်း အောင်အောင်မြင်မြင် ပြီးသွားပါသည်။ စာရေးသူတို့ ဇာတိမြေမှ မော်တော် စင်းလုံးငှားပြီး လာကြသော ဆွေမျိုးများလည်း ပြန်သွားကြပြီ။ တစ်နေ့လုံး အလှူမှာ ဧည့်ခေါ်ဧည့်ခံ လုပ်ထားသဖြင့် ပင်ပန်းပြီး အိမ်သို့ပြန်လာသည်။

မဟာစင်မုန်တိုင်းက မြန်မာနိုင်ငံထဲကို ဝင်လာပြီး ကသာခရိုင်၊ ဗန်းမောက်မြို့နယ်၊ အင်းတော်မြို့နယ်၊ ကသာမြို့နယ် အထက်ပိုင်းကိုဖြတ်ပြီး ဗန်းမော်ဘက်သို့ ဦးတည်ထားပြီး တရုတ်နိုင်ငံထဲ ဝင်နိုင်မည်ဟု သတင်းက ထွက်နေသည်။

ကသာသို့ ညနေ (၄-၅)နာရီလောက်မှ ရောက်နိုင်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။ အလှူလည်းပြီးပြီ။ ထီးချိုင့်မြို့နယ် ကမ်းနီသို့ပြန်ကြသော ဆွေမျိုးများလည်း ရောက်လောက်ပြီဖြစ်၍ စိတ်အေးရပါတော့သည်။

ကသာမြို့ပေါ်ရှိ ဆိုင်များ စောစောသိမ်းကြသည်။ ညနေ(၃)နာရီကျော်လျှင် ကသာမြို့ ကုန်သည်လမ်းတွင် ညဈေးတန်းအဖြစ် ဖွင့်ကြသော ခေါက်ဆွဲဆိုင်၊ အချဉ်အသုပ်ဆိုင်၊ ထမင်းဆိုင်များသည်ပင် မဖွင့်ကြပါ။ မဟာစင်လာမည်ကို ကြောက်ကြ၍ ဖြစ်ပါမည်။

စာရေးသူလည်း အိမ်ပြန်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးနားနေစဉ် အိမ်ရှိကြက်များက ထုံးစံအတိုင်း ကြက်သားဟင်းပင်(ဒန့်သလွန်)ပေါ် အိပ်တန်းတက်နေကြပါသည်။

ညနေခင်းသတင်းတွင် မဟာစင်မုန်တိုင်းသည် အားပျော့သွားပြီး မြန်မာနိုင်ငံဘက်သို့မလာဘဲ ဘင်္ဂလားဒေ့(ရှ်)နိုင်ငံသို့ ဦးတည်သွားကြောင်း သိရပါသည်။
၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။

ကိုယ်နိုင်ငံပေါ် မလာရောက်သဖြင့် ဝမ်းသာရပါသော်လည်း ဘင်္ဂလားဒေ့(ရှ်)နိုင်ငံသို့ ရောက်သည်မှာ အရှိန်လျော့သွားကြောင်း သိရသဖြင့် စိတ်မကောင်းတော့ ဖြစ်မိပါသေးသည်။

ဒီလိုနှင့် (၁၉)ရက်နေ့တွင် ထုံးစံအတိုင်း ကြက်များ အိပ်တန်းတက်နေကြသည်ကို ကြည့်ရှင်း အတွေးဝင်လာပါသည်။ ၎င်းတို့ ပျားတို့ စသည်ပျံသန်းနိုင်သော သတ္တဝါများ မြင့်မြင့်ပျံလျှင် လေမုန်တိုင်းမရှိ။

ထို့အတူ အသိုက်များကို သစ်ပင်မြင့်မြင့်မှာ လုပ်ကြလျှင် လေမုန်တိုင်းမရှိ။ စာဘူးတောင်းများ သစ်ပင်ထိပ်များ၊ အုန်းလက်ဖျားတွင် အသိုက်လုပ်ပြီး ချိတ်ဆွဲထားလျှင်လည်း လေမုန်တိုင်းမရှိ။

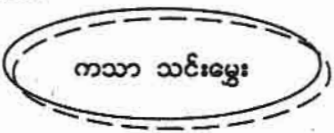
ဒါကိုသိလျက်နှင့် မဟာစင်မုန်တိုင်းလာမည်ဟု ကြားရသည်နှင့် ကြောက်ခဲ့ကြရသည်။

အိမ်ရှိကြက်များကလည်း အပင်မြင့်မြင့်ပေါ်တက်ပြီး အိပ်တန်းတက်ကြသည်။ အိမ်နားမှာရှိသော မဟော်ဂနီပင် ထိပ်ဖျားတွင်လည်း ကျီးများသည် အုပ်ဖွဲ့လာအိပ်ကြသည်။ ဒါကို သတိမထားမိခဲ့ကြ။

အုန်းမှာ ငှက်တို့၏ နေပြအတိုင်းနေကြလျှင် အတွေးခေါင်ပြီး အကြောက်ကြီး ကြောက်စရာ ယူပါ။ ငှက်တို့၏စိုက် ပြောင်းလဲလာပြီဆိုလျှင်တော့ မုန်တိုင်းဒဏ်ကို ယဉ်ပသွေခံရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အားလုံး ကျန်းမာပျော်ရွှင်နိုင်ကြ

ပါစေ။

စာမူရှင်များသို့ ...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

ဗုဒ္ဓား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးရယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစွာဖြင့် ...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခင်လူမှု အဆက်

'ဒါယကာကြီး အမောပြေရင်
ခရီးဆက်မယ်'
'မှန်ပါဘုရား သွားလို့ရပါပြီ'
ကျွန်ုပ် စကား
ဆုံးသည်နှင့် ရသေ့ကြီးက
ထရပ်ပြီး ဖြစ်နေ၍
ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး
ထလိုက်ရ၏။
ရသေ့ကြီးက
ရှေ့ဆုံးမှ သူ့နောက်
ကျွန်ုပ်၊ နောက်မှ
ဆရာကြီးနှစ်ဦး
အစဉ်အတိုင်း
ခရီးဆက်ခဲ့၏။
ထစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
ကားမပြောဖြစ်သင့်ရာ
နည်းသွင်းလိုက်၊
ဘောတောင်ကို
ကြည့်လိုက်နှင့် ခရီးအတန်
ခေါက်ခဲ့ပါတော့သည်။

မြင့်မားဝေသိသော
ဘောင်ကြီး တစ်လုံး
အမြင့်တွင် ရပ်နားလိုက်၏။
ဘောင်ထိပ်ဖျားတွင် တိမ်လွှာတို့ ဝေ့ဝဲ
ပျံ့ပါနေ၏။ နားနေ၍ မကြာမီ တော
ထဲမှ ဝတ်ဖြူဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ထွက်
လာ၏။ သျှောင်ထုံး ကွမ်းသီးခန့်နှင့်
နီနီပါးပါး အသားမဖြူမညို အရပ်က
အသင့်။

အားလုံးကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်က စေ့စပ်စွာ
အစဉ်အတိုင်း သလို ကြည့်နေ၏။ ကျွန်ုပ်
အသံ့ မျက်စိအကြည့် ရောက်လာပြီး...
'အားလုံး ဒီနေရာမှာ စောင့်နေ...
လူလေး အဘနဲ့ လိုက်ခဲ့'
ဟု ပြော၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုဆရာ

ဒိုးနော်

ပါရမီစခန်း အစီဋ္ဌာန်းပေး (၂)

ကြီးနောက် လိုက်ခဲ့ရပါသည်။
တောထဲ ကွေ့ပတ်သွားနေရင်းမှ
တောင်တစ်နေရာရှိ ဂူကြီးတစ်ခုထဲ
ရောက်လာ၏။ ဂူအနီးတွင် ရပ်လိုက်၍
ဂူအတွင်းကြည့်မိ၏။
အတွင်းသို့ အတောင်နှစ်ဆယ်ခန့်
ရှည်လျား၏။ အမြင့်က ငါးတောင်ခန့်
ရှိမည်။ ကျောက်ပြုတ်နှင့် မြေသား
ရောနေသော မြေမျိုး။ ဂူဝတွင် ရပ်နေ

ရာမှ...
'လူလေး ဒီမှာနေခဲ့ မင်းတွေ့ရမယ့်
ပုဂ္ဂိုလ် လာလိမ့်မယ်'
ဟူ၍ ပြောကာ ထွက်ခွာသွား၏။
ဂူတွင်းကို ကြည့်လိုက်၊ တောအုပ်
ထဲကြည့်လိုက် တစ်ဦးတည်း ကျန်ခဲ့ပါ
၏။ အတော်လှမ်းသော သစ်ပင်
အောက် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး အားထုတ်နေ
၏။ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အလုပ် လုပ်သည်

အားထုတ်သည့် စခန်းတစ်ခုပေပဲဟု အမှတ်ပြုမိ၏။

စိတ်ထဲတွင် ထူးခြားသော ခံစားမှု တစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်ပေါ်လာပါ။ တောထဲမှ တစ်ဖန် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို မြင်ရပြန်၏။

ထိုသူမှာ ကျွန်ုပ်ဆီသို့ ဦးတည်နေ ၏။ အနားရောက်မှ ထင်ရှားစွာ မြင် တွေ့ရသဖြင့် ကြည့်ရှုလိုက်ရာ ပခုံးတွင် လွယ်အိတ်မဟုတ်သော အိတ်ဖြူကြီး တစ်လုံး၊ ဘင်ဂျီကဲ့သို့ ကြီးသုံးချောင်း တပ် ပစ္စည်းတစ်ခု ပခုံးပေါ် ထမ်းထား ၏။ တွန့်လိပ်ရှုပ်ထွေးသော ဆံပင်တို့ က ကျပ်ခဲဖြစ်နေပြီး ခါးလယ်အထိ ရှည်၏။ အရပ်မြင့်၏။ ကိုယ်ဝတ်မပါ။ ခါးတွင် ပိတ်ဖြူကို ဝတ်ဆင်ထားကာ အဖြူရောင်ကြီး ခုနစ်ကြိုးခန့်ကို ရောယှက်၍ တစ်ကြိုးတည်း ထုံးထွဲဟန် ပြုထားသော ကြိုးတစ်ချောင်း စလွယ် သိုင်းထား၏။

ကွမ်းသီးခန့် ပုတီးလုံးကြီးများနှင့် ပုတီးက လည်တွင်ဆင်၍ ခြေမှာဖိနပ် မပါ။ ကျွန်ုပ် စေ့စပ်စွာ ကြည့်နေသည် ကို ငြိမ်သက်စွာ ခံယူနေသော အိန္ဒိယ နွယ်ဖွား ဖြစ်ဟန်တူသော အဘိုးအို မျက်နှာတွင် ဖျော့၏ အရေးအကြောင်း များက ရှည်လျားသော ခန္ဓာကိုယ်၏ သင်္ခါရ အမှတ်အဖြစ် ပြသနေ၏။ သိဖူးသလို၊ မြင်ဖူးသလို စဉ်းစား၍ တော့မရ။

'လာ ငါ့နောက် လိုက်ခွဲ'

အိန္ဒိယသံ ဝဲခြင်းလား။ ဘာစကား သံ ဝဲခြင်းလဲဟု မသေချာပါ။ အသံ က ဝဲတဲတဲနှင့်။ သို့သော် အသံက သွက်၏။ လေးတွဲမနေ။ ရုတ်တရက် အံ့ဩသွားမိသည်။ မြန်မာလို ပြောသံ ကြားရ၍ ဖြစ်၏။ တတ်မည် မထင် ထားပါ။

'သမာဓိ ပညာကို ထက်မြက်အောင် လုပ် ထားရင် နှလုံးသွင်းနိုင်ရင် ဘယ်တာသာ စကားမဆို တတ်တယ်။ အခြေခံစကား ဆယ်နှစ်ပျိုး ရှိတယ်။ ကမ္ဘာဦး ဒီကပ်ကမ္ဘာ တွေအစမှာ သုံးစွဲကြတယ်။ ဒီစကားကနေ ခွဲထွက်သွားတယ်'

အသံအနိမ့်အမြင့် နည်းပါးစွာ တစ်ဆက်တည်း မရပ်တမ်း ပြောသွား ၏။

'ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျား'

တစ်စုံတစ်ရာ ကြီးမားသော အင်အားအရှိန်ပါတို့က ကျွန်ုပ်ကို ဖိစီး ထားသလို ခံစားနေရ၍ အထစ်အငေါ့ ထွက်သွား၏။

ထူးခြားကြီးမားသော သမာဓိ စွမ်းအားရှင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဂူတွင်းသို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ရှေ့ဆောင်၍ ဝင်၏။ ကျွန်ုပ်က နောက်မှ လိုက်ရ၏။ အတောင်နှစ်ဆယ်ခန့် ရောက်သော် ရှေ့တွင် မှောင်ပိန်းနေ၏။ ဘာမှမမြင်ရ။ ခေတ္တ ရပ်နေ၏။

မကြာမီ မိုန်ဖျော့ဖျော့ အလင်းရောင် လင်းလာ၍ လမ်းသွားဖြစ်ရုံ မြင်ရ၏။ ခရီးဆက်၏။ တစ်စုံတစ်ရာမဆို။ ဂူတွင်းလမ်း ဆိုရသော်လည်း အချို့ နေရာတွင် လူနှစ်ဦး ယဉ်သွားရုံ၊ အချို့ နေရာတွင် လှည်းလမ်းခန့်၊ အချို့ နေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ခြေသွားလမ်း ညာဘက်တွင် နက်ရှိုင်းသော ချောက် ကြီးရှိနေ၏။ မှောင်နေ၍ အောက်ခြေ မမြင်ရ။

ကျောက်စွယ် ကျောက်စွန်းတို့ကို လည်း ရှောင်သည့်နေရာ ရှောင်ရ၏။ နာရီဝက်သာသာခန့် ထင်ပါသည်။ ခရီးရောက်ခဲ့သော် ရပ်နားလိုက်၏။ အတော်လေး အလင်းရောင် အား ကောင်းနေ၍ ဝက်ပါလို အချိုးအကွေ့ တို့နှင့် ရှေ့လမ်းကို မြင်နေရ၏။

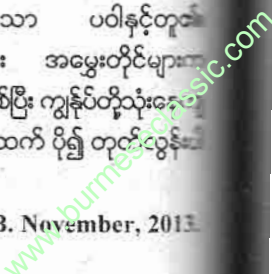
ရပ်နေရာမှာ အောက်က ကျောက်မှာ လို၊ ကြမ်းပြင်လို ပေနှစ်ဆယ်ခန့် အတော်သင့် ညီညာသော နေရာမှန်း သတိပြုမိ၏။ ရှေ့တွင် ကျောက်သား နံရံ ညိုမွဲမွဲအရောင်ကိုလည်း ဂူပေါက် သုံးပေါက် ခြောက်တောင်ခန့်ခြား၍ တည်ရှိနေ၏။

လူတစ်ဦး ငုံ့ဝင်၍ ရနိုင်သော အနေ အထား ရှိ၏။ ဂူဝများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဆယ်တောင်ကျော် ခြားမည်။ ကျောက် စွယ်တုံးကြီးတစ်ခုရှိရာသို့ လက်ညှိုး ညွှန်၍ ထိုင်နေရန် အမူအရာပြု၍ ယင်းနေရာသို့ သွားရောက်ကာ လွယ်အိတ်နှင့် တောင်ဝှေးကို ညာဘက် တွင် ချထားပြီး ထိုင်လိုက်ရသည်။

ကျွန်ုပ် ထိုင်နေရသည်မှာလည်း အေးစက်သော ကျောက်သား ကြမ်းပြင်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆယ်တောင်ခန့်ဝေးသော နေရာတွင် ထိုင်၏။ ဘင်ဂျီကြီးကို ကျောက်စွယ် တွင် မှီထောင်ထား၏။ အိတ်ထဲမှ ပစ္စည်းတစ်ခု ထုတ်ယူ၍ ရှေ့တွင် ချ လိုက်ရာ ဘူးသီးခြောက်ကို ပြုလုပ်ထား သော ဗိုက်ပူသော မှုတ်စရာ ပုလွေ ဖြစ်၏။

အမွှေးတိုင်အချို့ကို ထုတ်ယူ၍ မီးထွန်းညှိကာ တစ်နေရာတွင် စိုက် ထူပြီး တစ်တောင်ခန့်ရှိ ကညင်ဆီမီး တိုင်နှင့်တူသော မီးတုတ်တစ်ခုကို လည်း ထွန်းညှိ၍ စိုက်ထူး၏။

သူ့ရှေ့ တစ်လံခန့်အကွာတွင် အစိမ်း ရောင်ပိုးသားနှင့်တူသော အဝတ် တစ်စကို ခင်း၏။ တစ်ပေ ပတ်လည် ခန့်ရှိမည်ဖြစ်သော ပဝါနှင့်တူ၏။ ထူးထူးခြားခြား အမွှေးတိုင်များက အစိမ်းရောင်ဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့သုံးနေသော အမွှေးတိုင်တို့ထက် ပို၍ တုတ်ငွေ့နူး သည်။

တစ်မတ်လုံးခန့် ရှိမည်ဖြစ်၏။ ပြာလဲ့လဲ့ မီးခိုးများက တွန့်လိပ်၍ လေထဲတွင် ဝဲယုံနေ၏။ သင်းယုံသော၊ မခံစားဘူးသော ရန်မျိုးဟု ထင်ပါသည်။ အမွှေးနံ့ ရနေ၏။

မီးတုတ်အလင်းရောင်နှင့် ဂူလိုက်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သဲသဲကွဲကွဲ မြင်နေရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ တစ်ချက် လှည့်ကြည့်၏။ ထို့နောက် ဘူးသီးခြောက်ပုလွေကို စတင် မှုတ်ပါတော့သည်။ ပုရစ်အော်သံလို ဆင်ဆင်တူသော အသံ ဖြစ်၏။

ခဏအကြာတွင် တစ်မျိုးပြောင်းဟန်တူ၏။ မိုးရွာသံလို လေတိုက်သံလို ထင်ရ၏။ ကျွန်ုပ်အသိတွင် 'မြွေနဂါး မြွေနဂါး' ဟု တစ်စုံတစ်ဦးက ပြောသလို သိလာ၏။ ရှေ့ရှိ ဂူသုံးပေါက်ကို ကြည့်နေရင်း လွယ်အိတ်ထဲမှ ပုတီးကို ထုတ်ယူ၍ သရဏဂုံကို တစ်ပါးချင်း ရွတ်ပွားလိုက်ပါသည်။

ပုလွေသံ အတက်အကျ အနိမ့်အမြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ မှုတ်နေ၏။ ကျောက်သား ကြမ်းခင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယင်းဂူနံရံတို့သည် လည်းကောင်း လှုပ်ခါသကဲ့သို့ ထင်ရသလို လေပြင်းကျသလို တဝေါဝေါ ဆူညံသံကို ခံစားရ၍ ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံးလည်း လှုပ်ခါသလို ဖြစ်နေ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ရှေ့တည့်တည့် ဂူပေါက်ထဲမှ နီရဲသော အလုံးနှစ်လုံးကို မြင်နေရ၏။ ဘာပါလိမ့်ဟု တွေးရုံရှိသေးသည်။ ဝေါခနဲ အသံနှင့်အတူ ဂူသို့ ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော မြွေကြီးကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ဧရာမမြွေကြီးဖြစ်၏။ ထန်းပင်လုံးခန့် ရှိရောမည်။

ဤမျှကြီးသော မြွေမျိုး ရင်ဆိုင်၍ မတွေ့စဘူး။ နီရဲကြီးမားသော မျက်လုံးအစုံက မီးကျိုးခဲတမျှ နီရဲနေ၏။ တရွေ

ရွေ ထွက်လာရာ ပုလွေမှုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မနီးမဝေး ငါးထောင်ခန့်ထိ ရောက်လာ၏။

ပေနစ်ဆယ်ခန့်ရှိသော ကျောက်သားကြမ်းပြင်ကွက်လပ်မှာ မြွေကြီးတစ်ကောင်လုံး ထွက်လာ၍ ခွေလိုက်သော် ပြည့်ကျပ်နေသလိုပင် ခေါင်းကို မတ်၍ ပါးပြင်ထောင်၏။ ဆန်ကော တစ်ချပ်သာသာခန့် ရှိမည်။

နီညိုရောင် အကြေးခွံတို့နှင့် ပါးပျဉ်းမျက်နှာပြင်ဝယ် အနက်ရောင်လို၊ အစိမ်းရောင်လို ကြက်ခြေခတ် အမှတ်အသားဆန်ဆန် အမှတ်တစ်ခုပါ၏။ ကျွန်ုပ်ဘက်ကို အာရုံရောက်ဟန်မတူ။ ပုလွေရှင်ထံသို့ ပါးပျဉ်းထောင်မိုး၍ ငြိမ်သက်တစ်ခါ၊ အနည်းငယ် ယိမ်းနွဲ့နွဲ့ တစ်ဖုံ ရှိနေ၏။

သရဏဂုံ ရွတ်နေရသော်လည်း ကျွန်ုပ်တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ ရွှဲနေ၏။ ပုတီးကိုင်ရင်း ထပြေးချင်စိတ် ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။ သို့သော် လှုပ်၍မရ၊ ကြွ၍မရ ဖြစ်နေ၏။ ထွက်ပြေးရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အာရုံပြုရင်း ပုတီးကို ဆက်စိပ်လိုက်ရ၏။

သို့သော် 'ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓေါ အရဟံ၊ အရဟံ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓေါ' ဟု ရွတ်မိပြီး ပုတီးတစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ရွတ်ရင်း စိပ်

နေရ၏။ မျက်နှာပြင်ရော၊ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ ရွှဲနေအောင် ထွက်နေ၏။ အလွန်အမင်းတော့ ကြောက်မနေတော့။ ဣန္ဒြေရသော ကြောက်ရွံ့မှုဟု ဆိုရမည်လား။ ကြောက်လန့်နေပါသေး၏။

ပုလွေသံက ပြင်းထန်စူးရှရှိ ခိုနေရာမှ ချိုသာပြောင်းနွဲ့သလို ဖြစ်လာ၍ မျက်စိမှိတ်ထားရာမှ အသာဖွင့်ကြည့်လိုက်ရ၏။ ပုလွေသံက မြည်နေဆဲ။ မြွေကြီးမှာ ပါးပျဉ်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း နှိမ့်လာပြီး ပဝါအစိမ်းကြီးပေါ်သို့ ငုံ့၍ ပါးစပ်ဟကာ နီနီရဲရဲ အလုံးတစ်လုံး (ကွမ်းသီးခန့်)ကို အန်ချလိုက်၏။

အစိမ်းရောင်အစင်းပေါ်တွင် အနီရောင်အလုံးမှာ များစွာ တောက်ပနေ၏။ မြွေကြီး၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးမှ အနီရောင်သည်ပင် ထိုအလုံးလေးလောက် မတောက်ပပါ။ ထိုအလုံးလေး အန်ချပြီး မြွေကြီးမှာ ပင်ပန်းသွားဟန် ထင်မြင်ရပြီး ခေါင်းကို နောက်သို့လှည့်သွားပြီး တရွေရွေ လိုက်ဂူအတွင်း ဝင်ရောက်သွားတော့၏။

မြွေကြီး လုံးဝ ကွယ်ပျောက်သွားမှ ပုလွေသံကို ရပ်၏။ ပဝါအစိမ်းနှင့် ထိုအလုံးကို ထုတ်၍သိမ်းပြီး အိတ်ကြီးထဲသို့ထည့်၏။ ပစ္စည်းများ တစ်ခုစီ ယူဆောင်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို ထရန်ပြန်ရန် အမူအရာပြု၍ ထလိုက်ရာ အလွယ်တကူ ထ၍ရပါတော့၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကရှေ့ ကျွန်ုပ်က အနောက် ဂူတွင်းမှ ပြန်လည်ထွက်ခဲ့၏။ ဂူသို့ ရောက်သော် ကောင်းကင်ဝယ် မိုးသားတိမ်လိပ်တို့ ညိုမည်းနေ၍ လျှပ်တဝင်းဝင်း မိုးတခြိမ်းခြိမ်း ဖြစ်နေ၏။

ကောင်းကင်ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီး ဘယ်ထဲက ထုတ်လိုက်မှန်း မသိရသော ရွှေရောင်ခွက်သေးသေးလေး တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ ပေး၏။ အထဲတွင်

အရည်အချို့ရှိ၏။ ထမင်းစားခန်းခန့် ရှိမည်။ သောက်ရန်ပြော၍ မော့သောက် လိုက်၏။ ရေကဲ့သို့ပင် အရသာ မထင် ရှားပါ။ လည်ချောင်းတွင်းမှ ဆင်းသွား သည်နှင့် ခါးသလို ခံစားရ၏။

တစ်စုံတစ်ခု ပြောလိုဟန်နှင့် ကျွန်ုပ် ကိုကြည့်၏။ သို့သော် မပြောပါ။ အသာလှည့်ထွက်သွား၏။ အတော် လှမ်းလှမ်း ရောက်သည်အထိ ကျွန်ုပ် မှာ ရပ်ကြည့်နေမိ၏။

‘မဟီန္ဒရာ၊ မဟီန္ဒရာ’ ဆိုသော အသံကို ကြားရပါသည်။ ဤတော့မှပင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ မဟီန္ဒရာခေါ် သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးမှန်း သိရပါတော့၏။

ချွေးစိုရွှေစွာပင် ဖျတ်ခနဲ နိုးလာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးရွှေနေ၏။ အပြင် တွင် နှင်းတဖြောက်ဖြောက်နှင့် အေးစိမ့် နေ၏။ ဆန်ကျင်ဘက် အခြေအနေပင်။ အိပ်ရာမှ မြန်မြန်ထ၍ အဝတ်လဲလိုက် ရ၏။

ချွေးစိုအဝတ်တို့ကို ဖြန့်လှမ်းပြီး အိပ်ရာတွင် ပြန်ထိုင်မိချိန်မှာ ကျိန်းနေ သော ဆရာတော် နိုးလာတော့၏။ ခေါင်းမီးခြုံဖွင့်ပြီး ဆရာတော်က...

‘ထတော့မလား ဆရာ ဘယ်နေရာရီ လဲ’

ဟု မေး၏။

‘နာရီက သုံးနာရီ ထိုးပြီးစပါ ဘုရား ထတော့မလား’

‘အေးဗျာ ဗာဟိုရလေးတွေ လုပ် တာနဲ့ အချိန်ကိုက်နေမှာပါ ထမယ်။ နေပါဦးဆရာ မိုးကာဂျာကင်တွေ ဘာ တွေ ဝတ်အိပ်ရအောင် သိပ်ချမ်းလို့ လား။ ပြောရောပေါ့ ဦးပဉ္စင်းမှာ စောင်ပို ပါသေးတယ်။ တစ်ထည်တော့ စွန့်လို့ရ ပါတယ်’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊ အင်္ကျီချွေး ရွှေလို့ ဂျာကင်ဝတ်ထားတာပါ’

၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ရော ဒီလောက် နှင်းတဖြောက် ဖြောက်နဲ့ဟာ ချွေးရွှေအောင် ထွက်ရ တယ်လို့ ဟုတ်ကောဟုတ်ရဲ့လားဗျာ၊ ကျန်းမာရဲ့လား’

‘ကျန်းမာပါတယ်ဘုရား၊ အိပ်မက်ပါ ဘုရား’

‘ချွေးပြန်တဲ့ အိပ်မက်ထူးပါလား။ ချွေးပြန်တဲ့ အိပ်မက်ကိုပဲ ကဲ အဓိဋ္ဌာန် နားချိန်ကျ ကြားပါရစေဦးဗျာ’

‘တင်ပါဘုရား တပည့်တော် လုပ်စရာ ရှိတာလေး လုပ်ပါရစေ’

‘လုပ်လုပ် ဦးပဉ္စင်းလဲ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ဦးမယ်’

ဟု မိန့်၍ ဆရာတော် ကျောင်းဝင်း အပြင်သို့ ကြွသွားပါတော့၏။ တံခါးဖွင့် ထား၍ လေအငွေ့တွင် နှင်းမှုန်တို့က ကျောင်းလေးတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ စိမ့် အေးလာ၏။ ဓမ္မပဒစေတီတော်၏ ထီးတော်မှ ဆည်းလည်းသံ တချင်ချင် မြည်နေ၏။

ဆည်းလည်းသံနှင့်အတူ အာရုံပြု ၍...

‘ဒိဋ္ဌာပါယော အ၊ဒိဋ္ဌာ၊ ယောဒူရေ ဝယန္တိ အ၊ဝိဒူရ’

‘မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် နီးနေ၊ ဝေးနေ နှစ်ထွေနှစ်ပါး ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည်လည်း ရှိကြကုန်၏။ ထိုထိုသော ပုဂ္ဂိုလ် အစုစု တို့သည် ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာတော်တို့ ကြောင့် ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ ဘေးရန်ကင်းကွာကြပါစေ’

ဟု မေတ္တာပြု၍ ဓမ္မပဒစေတီတော် ကို ဦးနှိမ့်ချလိုက်ရပါတော့၏။

အဓိဋ္ဌာန်နားချိန် ဆရာဒကာတစ်စု ဓမ္မပဒစေတီတော်၏ ရင်ပြင်တော်တွင် စကားဝိုင်းဖွဲ့၏။ အိပ်မက်အကြောင်း ကို ဆရာတော်က သတိတရ မေးတော် မူပါ၏။ ကျွန်ုပ်က ပြောပြရ၏။ ပြော

သမျှကို စေ့စပ်စွာ နားထောင်ရင်း မိန့်၏။

‘ဒီအိပ်မက်က ဘာကို အကြောင်း ပြုလဲ ဝေဖန်ပြပါဦး’

‘တပည့်တော်လဲ အတိအကျ မသိ ခွဲနိုင်ပါဘုရား။ မဟီန္ဒရာဘိုးတော်ကြီး ကို တစ်ခါမှ အာရုံ၊ အိပ်မက်နဲ့ မဆုံဘူး။ ဒီအခါ ပထမဆုံးလို့ ပြောရမှာပါ။ မေတ္တာတော့ တစ်ခါတစ်ရံ သတိတရ ပြုဖြစ်တယ်’

‘အေးလေ ဒီပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မြွေနက် ဘယ်လို ဆက်စပ်သလဲ၊ အဖြေတစ်ခု တော့ ရှိမှာပေါ့’

‘မှန်ပါဘုရား ဒီပေမယ့် ကိုယ်မှ ယထာရ် တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တကာတော့ အထက်အညာမှ အတတ်ပင်းခေါင် ငန်းမြေကြီးတစ်ကောင် ဆီက ပတ္တမြားမျက်ရှင်ကို ပင်းခေါင်တဲ့ပေ မြွေနက်၊ လွတ်အောင်ပြောနိုင်ရင် ပြေးသွား ချိပြီး လိုက်လုယူရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဆယ့် စကား မှတ်သားရဖူးပါတယ်’

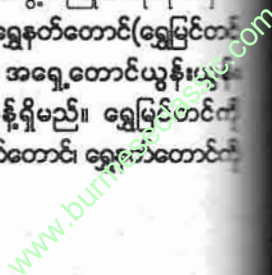
‘ကြီးမားတဲ့ စွမ်းအင်ရှိတဲ့ မြွေနက် ကြီးတွေကို ဘူရိဒတ်လို့ခေါ်ကြောင်း အဲဒီမြွေနက်မျိုးတွေမှာ ပတ္တမြား မျက်ရှင်ရှိကြောင်း ဦးပဉ္စင်းတို့လဲ ကြားဖူးပါတယ်ဗျာ’

‘မှန်ပါဘုရား... ရယူနိုင်ဖို့တော့ ခွန်အားနည်းနည်းနဲ့တော့ မရနိုင်ဘူး မြွေစာဖြစ်သွားနိုင်တယ်’

‘ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဆရာပြောသလို အသေထွက်ပေါ့’

ဟု ပြောရင်း ဆရာတော်မှာ ရယ် နေပါသည်။

ထိုသို့ ပြောနေစဉ် အဓိဋ္ဌာန်ခမ်း တစ်ခုမှ အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို အမှတ် ရနေမိ၏။ ရွှေနတ်တောင်(ရွှေမြင်တင် တောင်၏ အရှေ့တောင်ယွန်း)မှ လေးမိုင်ခန့်ရှိမည်။ ရွှေမြင်တင်ကို မောင်တော်တောင်၊ ရွှေဘော်တောင်ဟု

**အစ်မတော်တောင်ဟု ခေါ်၏။
အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီစခန်းထူး တောင်တစ်
တောင်ပင်ဖြစ်၏။)**

ထို ရွှေနတ်တောင်အဓိဋ္ဌာန်တွင် ထူးခြားမှုတစ်ခု ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။ လပြည့်ညတစ်ည ဖြစ်ပါသည်။ နတ်တောင်နှင့် ဆက်လျက် တည်ရှိသော တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ကျွန်ုပ် အလုပ်လုပ်နေ၏။ လပြည့်ညပွဲရက်မို့ နတ်တောင်ပေါ်ဝယ် ပရိသတ်တို့ ခြေချစရာ မရှိအောင် စည်ကားလွန်း၍ အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းသို့ ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်

လပြည့်ည သန်းခေါင်ယံတွင် ကျောက်ဖျာအနက်ကြီး တစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်၍ အလုပ် လုပ်ပါသည်။ ရှမ်းတောင်အနီးကြီးဘက်သို့ မျက်နှာပြု၍ လဝန်းအရောင်အောက်တွင် စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ အားထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆယ်တောင်ခန့်တွင် လူတစ်ရပ်ခန့်ရှိ ခြံတောင်ပိုကြီးတစ်ခု ရှိ၏။ တူးလျှင် ခြံသံများ ရမလားဆိုသော အတွေးကို မနည်း ဖျောက်ယူရ ဖြစ်သည်။ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို ပုတီးတစ်ပတ် အားထုတ်ပြီး ပုတီးပတ် မမှတ်တော့ဘဲ ကောင်းကင်အမြင့်ရှိ လပြည့်မှ မွန်းတည့်ကိုကြည့်ရင်း ဘာရယ်မဟုတ်ပါ။ တစ်စုံတစ်ခုကို ကြည့်၍ အားထုတ်လျှင် သမာဓိရလွယ်၍ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ကြိမ်ဆုံးတစ်ကြိမ် ပရိတ်တော် ထာ မြွေနဂါးကြီး လေးမျိုးကို မေတ္တာ အထူးပြန်ဝေ၏။ မော့ထားသည့်မှာ ကြာသော် ညောင်းလာ၍ လဝန်းမှ မျက်စိလွဲ၍ တောတွင်းသို့ကြည့်၍ မေတ္တာဝေ၏။ စိတ်မှ အရပ်မျက်နှာတို့ကို အာရုံပြု၍ ပွားရင်း ခြံတောင်ပိုဆီ မျက်စိက အမှတ်မထင် ရောက်သွား၏။

မည်သည့်အချိန်က ရောက်နေမှန်း မသိသော မြွေတစ်ကောင်... အဖြူရောင် ပါးပျဉ်းထောင်နေသော မြွေဟောက်ဖြူတစ်ကောင်... တစ်ကိုယ်လုံး စိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွား၍ တုန်လှုပ်သွား၏။ လက်ကောက်ဝတ်ခန့် တုတ်မည်။ လရောင်အောက်တွင် နီရဲသော မျက်ဝန်းအစုံ ပါးပျဉ်းခွက်မှ ပစောက်သဏ္ဍာန်တူသော အမှတ်အသား၊ နှစ်တောင်ခန့် ပါးပျဉ်းမတ်၍ ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်၍ကြည့်နေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ တုန်လှုပ်နေသော်လည်း ပရိတ်ရွတ်မပျက်ပါ။

မြွေနှင့် ကျွန်ုပ် မျက်လုံးချင်း ခေတ္တဆုံမိသည် ထင်ပါ၏။ မြွေကတော့ အမှတ်ထားဟန်မတူ တစ်ဖက်သို့ ဆက်၍ လှည့်သွားပြီး အရပ်လေးမျက်နှာစေ့အောင် ပါးပျဉ်းလှည့်၍ ကြည့်၏။ ခေါင်းငုံ့၍ သစ်ရွက်ကြောများ ပေါ်သို့ အနီရောင်အလုံးလေးတစ်လုံး အန်ချပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ပတ် ခေါင်းလှည့်ပြီး တောင်အရပ်သို့ ထွက်ခွာသွား၏။

အနီလုံးလေးမှာ ရွှေကြိုးစေ့ခန့် မီးခဲရဲရဲလို့ သစ်ရွက်ခြောက်ပေါ်တွင် မြင်နေရ၏။ မြွေထွက်သွားသော် ကျွန်ုပ်မှာ ပြေးရကောင်းနိုး၊ ထိုအလုံးလေးကို

ယူပြီး သွားရကောင်းနိုး စိတ်ထဲတွင် လွန်ဆွဲနေ၏။ ပရိတ်ရွတ်နေသော်လည်း အာရုံက မြွေထားခဲ့သော အလုံးလေးဆီ ရောက်နေ၏။

မြွေမှဖြစ်သော ပုလဲ၊ ဝါ၊ ပတ္တမြား မျက်ရှင် တစ်ခုခု ဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေးမိ၍ လိုချင်ခြင်းဖြစ်နေ၏။ သို့သော် မြွေဟောက်ဖြူမျိုးကို တောကြီးမြေဟောက် အဆိပ်ပြင်းထန်လွန်းကြောင်း၊ ရန်သူမှန်သမျှ အလွတ်မပေးတတ်ကြောင်းကိုလည်း သိထား၏။ ကျွန်ုပ်အရည်အချင်းနှင့် ဤပစ္စည်း၊ ဤသတ္တဝါမျိုးကို ရင်ဆိုင်မရနိုင်သည်ကိုလည်း သိနေပါသည်။

ကျွန်ုပ် အတွေး လွန်ဆွဲနေစဉ်မှာပင် တရှောရှောနှင့် မြွေဖြူကြီး ပြန်ရောက်လာပါသည်။ ထွက်ခွာသွားစဉ်က အတိုင်းပင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ပတ် ကြည့်ပြီး အနီလုံးလေးကို ပြန်ကောက်မျှ၏။ ပါးပျဉ်းမတ်ကာ ခေါင်းကို အနည်းငယ် ယွန်းစပြုသော လဝန်းဆီသို့ လှည့်၍ ကြည့်၏။ ကောင်းကင်ဆီ မော့နေသော ပါးပျဉ်းမှာ နောက်လန်မတတ် ထင်ရ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ပွဲကြည့်ပရိသတ်ပမာ ခံစားနေရ၍ ကြောက်စိတ်သတိမရတော့ဘဲ ထူးခြားစွာ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို စိတ်ထဲမှ တစ်ခေါက်ပြီး တစ်ခေါက် ရွတ်ပွားနေမိပါသည်။

ဆယ်ခေါက်၊ ဆယ်နှစ်ခေါက်ခန့် ရွတ်မိစဉ် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ထူးခြားစွာ ငြိမ်သက်သွားသလို ဘာသံမှ မကြားရအောင် တိတ်ဆိတ်နေ၏။ မိုးကို မော့နေသော မြွေဖြူကြီးကို ကြည့်ရင်း ပရိတ်ကိုသာ ရွတ်ပွားနေ၏။

ဆုမောင် (၇၆)

ဤသို့ ရွှေရည်စိမ်သည်

ရွှေရည်ကို

ကျွန်တော်သည် လျှပ်စစ် ဂဟေဆက်သင်တန်းတစ်ခုကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ကာလတစ်ခုက တက်ရောက်ပြီး ဂဟေဆက်ပညာကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဤပညာဖြင့် လက်တွေ့လုပ်ငန်းနယ်ပယ်တွင် ယခုအချိန်ထိ မလုပ်ကိုင်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

အကြောင်းသင့်သော တစ်ချိန်ကလည်း ဆေးဝါးကျွမ်းကျင်မှုပညာကို အချိန်ပေး၊ ငွေပေးပြီး သင်ယူခဲ့ပါသည်။ ဤပညာရပ်အား အသုံးချ၍ ဆေးအရောင်းဆိုင်ကို နှစ်အနည်းငယ်ကြာ ဖွင့်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ငွေကြေးအခက်အခဲတချို့ကြောင့် ခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းထားရပါသည်။ စာရင်းစစ်ချုပ်ရုံးမှ ဖွင့်လှစ်သော အခြေခံ စာရင်းကိုင်ပညာသင်တန်းကိုလည်း တက်ရောက် သင်ယူခဲ့ဖူးပါသည်။

သို့သော်လည်း စာရင်းကိုင်အလုပ်ကို အသာထား စာရေးစာချီအလုပ်ကိုပင် ကျွန်တော် မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

ကျွန်တော်၏ ကျေးဇူးရှင်ဖခင်ကြီး

ဆီမှလည်း ပန်းထိမ်ပညာနှင့် ရွှေရည်စိမ်ပညာကို ဆည်းပူး သင်ယူခဲ့သေးပါသည်။

ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျခါစက ရွှေရည်စိမ်နှင့် လက်ဝတ်ရတနာရောင်းဝယ်ငှားလုပ်ငန်းကို မြောက်ဥက္ကလာပ (ယ)ဈေး၌ ဆိုင်ဖွင့်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ သမီးကြီး မွေးဖွားပြီးချိန်တွင် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မလုပ်ဖြစ်တော့ပါ။

ပြီးခဲ့သောနှစ် ကျောင်းဖွင့်ခါနီးချိန်က ရွှေရည်စိမ်လုပ်ငန်းကို ဆိုင်ပြန်ဖွင့်ရန် စဉ်းပြင်းခဲ့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ကျွန်တော်အကြောင်းများကို နိဒါန်းပျိုးနေရသည်မှာ အကြောင်းရှိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဤပညာလည်း တတ်ချင်၊ ဟိုပညာလည်း တတ်ချင်ဖြင့် လေ့လာသင်ယူပြီး ပညာရပ်များအား ပြန်လည် အသုံးချခြင်းမရှိ ဖြစ်နေပါသည်။

တဖြည်းဖြည်း ကြာလာပါက မေ့လျော့ ပျောက်ပျက်သွားမှာ စိုးရိမ်မိပါသည်။ လူအများ အလွယ်တကူ

လေ့လာ အသုံးပြုနိုင်သော ပညာများကို ဖြန့်ဝေပေးလျှင် သင့်မည်ယူဆမိပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော် ကျေးဇူးရှင် ဖခင်ကြီးဆီမှ အမွေသော ပညာများထဲမှ ရွှေရည်စိမ်ပညာအကြောင်းကို စေတနာကောင်းဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ရွှေရည်စိမ်သည် ဆိုသည်မှာ ကြေး အစရှိသော သတ္တုများကို လျှပ်စစ်ကူး၍ လည်းကောင်း၊ လျှပ်စစ်မဲ့နည်းဖြင့်သော် လည်းကောင်း ရောင်တက်လာရန်အတွက် စိမ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်၏ ဖခင်ကြီးနည်းလျှပ်စစ် (သို့မဟုတ်) ဘက်ထရီအသုံးပြု၍ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမဦးစွာ သန့်ရှင်းသော ဆူပွက်အောင် အပူပေးပါ။ ပုလင်းရုံမျှ အအေးခံပြီးလျှင် အဝတ်ပုလင်းပြတ်တစ်ခုအတွင်းသို့ ပမာဏ လီတာဝက်(0.5 Liter) ထည့်ပါ။

ထို ပုလင်းပြတ်ထဲကို ပေါ်တက် (အတုပစ္စည်းရောင်းသော ဆိုင်များတွင် မေးဝယ်လျှင် ရပါသည်။) အခဲတွင်းသီးလုံးခန့်ကို ထည့်၍ အရည်ပျော်အောင် စောင့်ပါ။ ပေါ်တက်ခဲ အရည်မျက်ပါက အနည်များ သန့်စင်အောင် ဝိတ်စဖြင့်စစ်ပါ။

လျှပ်စစ် အဖိုလမ်းကြောင်းတွင် ကြေးနန်းကြိုးမျှင် တစ်ချောင်းဖြင့် ဆက်၍ **သန့်စင်သောရွှေပြား (အခေါက်ရွှေ)**တစ်ခု ချိတ်ပါ။

ထို့အတူ လျှပ်စစ်အမလမ်းကြောင်း ဆက်တွင် ကြေးနန်းကြိုးမျှင် တစ်ချောင်းဖြင့် ဆက်၍ သန့်စင်သော ငွေပြားတစ်ခု ချိတ်ပါ။

ယင်းရွှေပြားနှင့် ငွေပြားနှစ်ခုစလုံး တို့ပေါ်တက်အရည်တွင် ထည့်လိုက်ပါက လျှပ်စစ်အဖိုစရှိ ရွှေပြားမှ ရွှေမော်လီကျူးများသည် လျှပ်စစ်အမစရှိ ငွေပြားတွင် ကပ်ရောက်ပြီး ငွေပြားသည် ရွှေရောင်သန်းလာပါလိမ့်မည်။

အကယ်၍ ပေါ်တက်အရည်ထဲတွင် ကြေးချေး(ဂျီး)များ ရှိနေပါက ငွေပြားသည် ရွှေရောင်မသန်းဘဲ မည်းညစ်လာပါလိမ့်မည်။

ဤအခါတွင် ငွေပြားကို ထုတ်ယူပြီး ကင်ပွန်းသီးချဉ်ရည်ဖြင့် ကြေးဘလွတ်ခတ်လိုက်ပါက ငွေပြားသည် မူလအရောင် ပြန်ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ထို့နောက် ငွေပြားကို အမကြိုးစတွင် ပြန်ချိတ်ပြီး ပေါ်တက်ရည်အတွင်း ပြန်ထည့်ပါ။ ငွေပြားသည် အရောင်မည်းတော့ဘဲ ရွှေရောင်သန်းလာပါက အရည်အတွင်း ကြေးချေး(ဂျီး) တင်းစင်ပြုဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ပေါ်တက်ရည်တွင် ကြေးချေး(ဂျီး) တင်းစင်ပါက ပေါ်တက်ရည်ကို အဝကွယ် ပုလင်းပြတ်နှစ်ခုအတွင်းသို့

ထက်ဝက်စီ ခွဲထည့်ပါ။ ပုလင်းပြတ်တစ်ခုမှာ စိမ်ရည်ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်ပြီး ကျန်ပုလင်းပြတ်မှာ ဖမ်းရည်ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

စိမ်ရည်ပြုလုပ်ပုံမှာ လျှပ်စစ်အဖိုကြိုးစတွင် သန့်စင်သော အခေါက်ရွှေပြားကို ချိတ်၍ လျှပ်စစ်အမကြိုးစတွင် မည်သည့်အရာမှ မချိတ်ရပါ။

အဖိုကြိုး၊ အမကြိုး နှစ်ခုစလုံးအား စိမ်ရည်ပြုလုပ်မည့် ပုလင်းအတွင်း ထည့်လိုက်ပါက အဖိုဘက်ရှိ ရွှေပြားမှ ရွှေမော်လီကျူးများသည် အရည်အတွင်း ပျော်ဝင်သွားပါလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ (၄၅)မိနစ်ခန့် ထားလိုက်ပါက စိမ်ရည် ရရှိပါလိမ့်မည်။

ဖမ်းရည် ပြုလုပ်ပုံမှာလည်း စိမ်ရည်လုပ်နည်းအတိုင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် စိမ်ရည်ကဲ့သို့ (၄၅)မိနစ်ခန့် မထားရဘဲ မိနစ်(၂၀)ခန့်သာ ထားရပါမည်။

ငွေထည်ပစ္စည်းများအား ရွှေရည် စိမ်လိုပါက စိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို ဆီများ၊ ကြေးညှော်များ ကင်းစင်အောင် ဦးစွာ ပြုလုပ်ရပါမည်။

သို့မှသာ ရွှေရည်စိမ်ရ လွယ်ကူပါလိမ့်မည်။ ပြုလုပ်ပုံမှာ စတီးခွက်(သို့မဟုတ်) စတီးရည်စိမ်ခွက်တစ်ခု အတွင်းသို့ ရေအနည်းငယ်ထည့်ပါ။

ယင်းရေထဲသို့ ကော့စတစ် အနည်းငယ်ထည့်၍ စိမ်ထည်ပစ္စည်းပါ ထည့်ပါ။ ယင်းခွက်ကို အောက်မှ မီးအပူပေးပါက ရေထဲကို ကော့စတစ်များ ပျော်ဝင်ပြီး မကြာမီ ဆူပွက်လာပါလိမ့်မည်။

ထိုအခါ စိမ်ထည်ပစ္စည်းကို ယူ၍ ကင်ပွန်းသီးချဉ်ရည်တွင် ကြေးဘလွတ်ခတ်ပါ။ ထို့နောက် စိမ်ထည်ပစ္စည်းကို သန့်စင်အောင် ရေများများဖြင့် ဆေးကြောပစ်ပါ။

ပြီးလျှင် လျှပ်စစ်အဖိုကြိုးစတွင် သန့်စင်သော ရွှေပြားချိတ်၍ လျှပ်စစ်အမကြိုးစတွင် စိမ်ထည်ပစ္စည်းချိတ်ကာ စိမ်ရည်ပုလင်းအတွင်း ထည့်ပါ။ ထိုအခါ အဖိုအစရှိ ရွှေပြားမှ ရွှေမော်လီကျူးများသည် အမစရှိ စိမ်ထည်ပစ္စည်းအပေါ် ကပ်ရောက်၍ ရွှေရောင်သန်းလာပါလိမ့်မည်။

အချိန် အနည်းငယ်ကြာလျှင် စိမ်ထည်ပစ္စည်းကို ထုတ်ယူ၍ ကင်ပွန်းသီးချဉ်ရည်ဖြင့် ကြေးဘလွတ်ခတ်ပေးပါ။ ပြီးလျှင် စိမ်ထည်ပစ္စည်းကို ရေသန့်သန့်ဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောရပါမည်။

ယင်းနောက် စိမ်ထည်ပစ္စည်းကို အမကြိုးစတွင်ချိတ်၍ အဖိုကြိုးစတွင် ရွှေပြားကိုချိတ်ကာ ဖမ်းရည်ပုလင်းအတွင်းသို့ ပြောင်းထည့်ပါ။

ထိုအခါ ရွှေပြားမှ ရွှေမော်လီကျူးများသည် စိမ်ထည်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ကပ်ရောက်၍ ရွှေရောင် ဝင်းပလာပါလိမ့်မည်။ မိမိအလိုရှိသော ရွှေရောင် အနုအရင့်ကို ကြည့်၍ ရပ်တန့်ပါ။ ပြီးလျှင် ရေသန့်သန့်ဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပစ်ပါ။

ကင်ပွန်းသီးချဉ်ရည်တွင် ကြေးဘလွတ်ခတ်ရန် မလိုတော့ပါ။ ရေဆေးထားသော စိမ်ထည်လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများအား မီးအပူ အနည်းငယ်ပေးထားသော သန့်စင်သည့်ခွက်တစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ ရေခြောက်အောင် ပြုလုပ်ပါ။

ကြေးထည်ပစ္စည်းများအား ရွှေရည်စိမ်နည်းအကြောင်း နောက်အပတ်တွင် ရေးသားပါဦးမည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ

ကျန်းမာရေး အတွက် အကြံပေးချက်

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်း အင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရုပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့	အား
ကြက်	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့ပြောက်	မြင်း၊ ကျား၊ ဇွဲ	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
နွား	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်ပြောက်	ဝက်၊ ဆိတ်၊ ယုန်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ကျား	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်ပြောက်	မြင်း၊ ကျား၊ ဇွဲ	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ယုန်	ဆီးအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအဖျိုးဖျိုး	ပြောက်	ပျောက်၊ ကြက်၊ နဂါး	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောဏ္ဍရုံ
နဂါး	သရက်ရွက်	ပြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
ပြေ	သရက်ရွက်	ပြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ပျောက်၊ နဂါး၊ ကြက်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
မြင်း	အူ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ဆိတ်	အူအိမ်	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	မြင်း၊ ဇွဲ၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
ပျောက်	နံပဲ	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	ကျား၊ မြင်း၊ ဇွဲ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
ကြက်	ယဉ်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ ပျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ဓမ္မာအာရုံ
ဇွဲ	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ဓမ္မာအာရုံ
ဝက်	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ဓမ္မာအာရုံ

နိုဝင်ဘာလတွင် ဆိတ်နှစ်ဖွား၊ ယုန်နှစ်ဖွား၊ ဇွဲနှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့ဖျင်းတတ်ပါသည်။ ဤလတွင် ဆိတ်နှစ်ဖွားတို့အတွက် စံပြု၍ ဇယားကို ရှင်းပြပါမည်။

ဆိတ်နှစ်ဖွားတို့သည် အူအိမ်နှင့် ပတ်သက်သောရောဂါများ သတိထားပါ။ အနီရောင်၊ (၉)ဂဏန်း၊ တောင် အရပ်တို့သည် ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေပါမည်။ ပြောင်းဖြင့် ပြုလုပ်သော စားဖွယ်များက ကျန်းမာရေးကို အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

မြင်းနှစ်ဖွား၊ ကျားနှစ်ဖွား၊ ဇွဲနှစ်ဖွားများ မိတ်ဖက် မိတ်ဆွေများ ၂၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်ကြ၍ အရေးကိစ္စရှိပါက ဗုဒ္ဓဘုရားသားသမီးက ကူညီပေးနိုင်မည်။ အနီနေ့သည် နေ့ကောင်းနေ့မြတ်ဖြစ်သည့် သဒ္ဓါရုံ စိတ်ကြည်နူးဖွယ် အသံမှာ ကြောင့် ကျန်းမာရေးတွင် ပို၍ ထူးထောင်ထောင် ဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ကျန်နှစ်ဖွားများ အထက်ပါအတိုင်း ကောက်ချက်ချယူကြပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ

ဟူဂျင်းစီ
(Hu Jin Zhi)

ကျွန်ုပ်တို့

ရန်ကင်းရန်ရှင်ဘာမင်း (၃)

ပြင်ဆင်ရေး

ကျမ်းများ၌
အမည်ပေး

ကင်ပွန်း တပ်ချီကြသည်။

နောက်တစ်ခု ထူးခြားတဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်က မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီးဟာ မန္တလေး-ပုံရွာ ကားလမ်း၊ ရထားလမ်းဘေး မြေနဲ့ရွာအနီး (၅)ဖာလုံးခန့်အကွာမှာ သမ္ဗုဒ္ဓဓမ္မတီတော်ကြီး တည်ဖို့အတွက် မြေနုရာရွေး၍ မြေသန့်ခြင်းအမှုကို ပြုပြီး ပန္နက်တင်မင်္ဂလာပြုရန်အတွက် နေ့ကောင်း၊ အချိန်အခါကောင်း ရွေးပေးရန် ပုပ္ပါးတောင်ကလပ်မှာရှိတဲ့ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်ထံ ကပ္ပိယ(၂)ဦးကို မှာပြီး လွှတ်လိုက်တယ်။

အဘထံ ရောက်တဲ့အခါ ဆရာတော် မိန့်မှာပုံကို အဘအား တင်ပြပြောဆိုတဲ့အခါ အဘက သမ္ဗုဒ္ဓဓမ္မတီတည်ရန် ပန္နက်တင်မင်္ဂလာ အခါတော်ကို ၃၃၀၁ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း (၅)ရက်နေ့ကို ရွေးချယ်ပေးလိုက်တယ်။

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'မိုးညှင်း ဆရာတော်ကြီးက အဘအောင်မင်းခေါင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခြား ဘာများ မိန့်ကြားသွားပါလဲ' ဘာဘာမင်း။ ။ 'မိုးညှင်း ဆရာတော်

ဘာမင်း။ ။ 'နမားခရုချောင်း ရွာသူကြီး ဦးသိုက်ဟာ အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ အမြဲဖိုထိုးတယ်။ တစ်နေ့မှာ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို အိမ်ဖိတ်ပြီး အင်္ဂိုရတ်အကြောင်း ဆွေးနွေးတယ်။

အဲဒီအခါမှာ အဘက ဦးသိုက်ရဲ့ ဖိုခန်းထဲဝင်၍ သွပ်ကိုဖမ်းပြီး ရွှေလုပ်ပြတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဦးသိုက်ဟာ အလွန်အလွန် ဝီတိဖြစ်နေတယ်။

သူကြီး ဦးသိုက်ရဲ့ အမူအရာကို သိတဲ့ အဘက "ဒီရွှေကို လိုချင်သလား" လို့ မေးတဲ့အခါ ဦးသိုက်မှ လိုချင်ကြောင်း ပြောတယ်။ အဲဒီအခါ အဘက "လိုချင်ရင် မရသေး" လို့ဆိုကာ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ နွဲ့ထဲကို လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။

မှတ်ချက် ။ ။ သွပ်သည် ရွှေဖြစ်ရန် မဆိုထားနှင့်။ မီးထိုးခံရဖို့ပင် အလွန်အလွန် ခဲယဉ်း၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးက ရသေ့များပင် အဖမ်းရခက်၍ သွပ်ကို "ရသေ့ငို" ဟု အင်္ဂိုရတ်

ယခင်လူမှု အဆက်

ဘာမင်း။ ။ 'အဘ ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးညှင်းမြို့နယ် နမားခရုချောင်း ကျေးရွာကို ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်ခန့်မှာ ရောက်ပြီး နှစ်(၂၀)ခန့် နေထိုင်သွားခဲ့တယ်။ ခရုချောင်းမှာ နေစဉ်ကာလ စကားပြောတဲ့အခါ အဖော်ထုတ် မရှိဘဲ တစ်ယောက်တည်း ဆေးလေ၊ ငါးလ အဆက်မပြတ် ဆက်တိုက်ပြောတယ်။

စကားမပြောတဲ့အခါ လေးလ၊ ငါးလခန့် စကားမပြောဘဲနေတယ်။ အိပ်တဲ့အခါမှာလဲ လေးလ၊ ငါးလ ဆက်တိုက်အိပ်တယ်။ အဘအကြောင်း သေချာစွာ မသိသူတွေက အရူးကြီးလို့ စွပ်စွဲကြတယ်'

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘ အောင်မင်းခေါင်ရဲ့ ထူးခြားတဲ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို သိပါရစေ'

www.burmeseclassic.com

ကြီးရဲ့ မိန့်မှာချက်မှာ
ဦးမင်းခေါင်သည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
မဟုတ်။ အရိမေတ္တေယျဘုရား
အလောင်းတော်ဖြစ်ကြောင်း (ဒွါသက
နိပါတ်)မဟာကဏ္ဍဇာတ်ကို အကိုး
အကားပြုပြီး မိန့်သွားတယ်။

အဲဒီလို မိန့်သွားတာကို ဆရာတော်
ကြီးရဲ့ တရားနာလိုက်ဖူးတဲ့ မုံရွာမှ
ဦးသိန်းချို၊ ဦးထွန်းရှိန်တို့ထံမှ တစ်ဆင့်
သိရတယ်။

မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ နောက်
ဆက်တွဲ မိန့်မှာချက်မှာ ကဿပဘုရား
ရဲ့ သာသနာနောက်ပိုင်း၌ လူတို့
တရားပျက်၍ သာသနာဦးနှမ်းလာ
သောကာလ နောင်တော်ဘုရားရဲ့
သာသနာကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
ရန် ဂေါတမဘုရား အလောင်းတော်
သိကြားမင်းသည် လူ့ပြည်သို့ဆင်း၍
သိကြားမင်းက မုဆိုးကြီးအယောင်
ဆောင်၍ မာတလိနတ်သားအား ခွေး
နက်ကြီးယောင် ဆောင်စေကာ လူတို့
အား ခြိမ်းခြောက်၍ ကုသိုလ်ဓမ္မပထ
တရား၌ တည်စေသောထုံး နှလုံးမူ၍
ယခုလဲ...

ဂေါတမဘုရား သာသနာနောက်
ပိုင်း လူတို့တရားပျက်၍ သာသနာဦး
နှမ်းလာတာကို ဆင်ခြင်မိသော
အရိမေတ္တေယျ အလောင်းတော်
နတ်သားသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ
ဤလူ့ပြည်သို့ဆင်း၍ ဝိစာဝိရိအဖြစ်နဲ့
သာသနာပြုနေသည်မှာ အခြားသူ
မဟုတ် ဦးမင်းခေါင်ဖြစ်တယ်လို့
မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်ကြား
သွားတယ် (အကျယ်ကို မဟာကဏ္ဍ
ဇာတ်မှာ ရှုပါလေ။)

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘ ဘိုးတော်အောင်
မင်းခေါင်မှာ လက်ရင်း
တပည့်ကြီးတွေရှိရင် အဲဒီတပည့်

တွေကို သိချင်ပါတယ်'
ဘဘမင်း။ ။ "အထက်မှာ ထိ၊
အလယ်စီ - အောက်
တွင် ဦးခန္တီ" ဟူသော
ဆိုရိုးစကားအရ အဘ ကချင်ပြည်နယ်
နမ္မားခရုချောင်းမှာနေစဉ် တပည့်ကြီး
(၃)ဦးရှိတယ်။

အထက်မှာထီဆိုတာ အဘနဲ့အတူ
နေတဲ့ ခရုချောင်းရွာမှ ဦးထီဖြစ်တယ်။
အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက မထင်ရှားဘူး။

အလယ်စီဆိုတာ ကောလင်း
ခမောက်တောင်ကို အစဦးစွာ သာသနာ
ပြုခဲ့တဲ့ ဦးဘိုးစိ ဖြစ်တယ်။

အောက်မှာ ဦးခန္တီဆိုတာ မန္တလေး
တောင်ကို ကြက်ပျံမကျ စည်ကား
အောင် သာသနိက အဆောက်အအုံ
များ ဆောက်လုပ်သာသနာပြုခဲ့တဲ့
ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ ဖြစ်တယ်'

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘ အောင်မင်းခေါင်
ဟာ ပုဂ္ဂိုးတောင်ကလပ်
ကို ဘယ်ခုနှစ်မှာ ရောက်ရှိခဲ့သလဲ
ဆိုတာ သိပါရစေ'

ဘဘမင်း။ ။ 'အဘဟာ ၁၃၀၀ ပြည့်
နှစ်၊ တပေါင်းလဆန်းမှာ
ရှမ်းတိုင်းရင်းသား (၄)ယောက်နဲ့ အတူ
ပုဂ္ဂိုးကို ရောက်လာတယ်။ ပုဂ္ဂိုးတောင်

ကျောင်း ဦးကေသရထံ အတန်ကြာ
နေပြီး တောင်ကလပ်ကို ပြောင်းရွှေ့နေ
တယ်။

အဘ အမြဲနေတဲ့ နေရာက ယခင်
လက်ရှိ အဘရဲ့ မူလဓာတ်နန်း
တည်ရှိတဲ့ ယခင်က သွပ်မိုးသွပ်က
ရေဝှာ ညဉ့်အမြဲအိပ်ပြီး နေအခါ
ထိုဓာတ်နန်း အောက်နားမှာရှိတဲ့
တောင်ကလပ်အောက် နဂါးနှစ်ကောင်
စောင်းတန်းအဆုံး ရင်ကွဲရေဝှာ
ဝိန္နပင်ခြေရင်းရှိ တန်းလျားမှာ အမြဲ
လေ့ရှိတယ်'

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘ အောင်မင်းခေါင်
ရဲ့ ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ်
အဘိုးသိရင် ပြောပြပါ
ဘဘမင်း။ ။ 'အဘဟာ ပုတီး မစိပ်
ဘူး။ တရားလဲ မထိုင်
ဘူး။ တရားတော့ အမြဲမှတ်တယ်
ကွယ်။ ရံဖန်ရံခါမှာ နေကသိုဏ်းရှု
ရှိတယ်။

အဘ နေကသိုဏ်းရှုနေတဲ့ နေရာ
က တောင်ကလပ်ခြေ ရွှေဂူချောင်း
သိမ်နေရာဖြစ်တယ်။ နေကသိုဏ်း
လိုတဲ့အခါ သိမ်နေရာကို မိုးမလင်းခင်
သွားပြီး နေမထွက်ခင်ကပင် အနောက်
အရပ်ကို ဦးခေါင်း၊ အရှေ့အရပ်ကို
ခြေထား၍ ပက်လက်အိပ်တယ်။

နေထွက်သည်မှ နေဝင်သည်အထိ
တခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထမ်းစား
ခြင်း၊ ရေသောက်ခြင်း၊ ကျင်ကြီးကျင်
ငယ်စွန့်ခြင်း မပြုဘဲ ရှိရင်း ပက်လက်
အိပ် ဣရိယာပုတ်ဖြင့်သာ ကိုယ်
ဆုံလည်ကဲ့သို့ လှည့်၍ နေထွက်သည်
မှ နေဝင်သည်ကို မျက်တောင်ခတ်ခြင်း
အလျှင်းမရှိ ကြည့်တယ်။

နေအနောက်သို့ ရောက်တဲ့
အဘရဲ့ ဦးခေါင်းဟာ အရှေ့သို့ရောက်
ပြီး ခြေသည် အနောက်သို့ ပြုထား

ခွဲတယ်

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘ အောင်မင်းခေါင်
ရဲ့ လက်သုံးဂါထာကို
သိပါရစေ'

ဘာမင်း ။ ။ 'ဥုံ သိဒ္ဓိစုံရာ နတ်ကာ၊
ဝဲယာ စောင့်လို့ပေ။
ဥုံ မနောစိတ္တံ ဤနှစ်၊
သိဒ္ဓိဆောင်လို့ပေ။
ဥုံ တောလ မာယ သုတ္တရာတ
လာတ်လာတ် ဖဟိ ဖဟိ'

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘရဲ့ တခြား ထင်
ထင်ရှားရှား သာသနာ
ပြုခဲ့တာများရှိရင် သိပါ
ရစေ'

ဘာမင်း ။ ။ 'ကိုးနဝင်းစေတီ၊ ကိုး
တောင်ပြည့် စေတီ၊
ကမ္ဘာစေတီ၊ ကမ္ဘာလုံးစေတီ၊ ဓာတ်
ပေါင်းစုစေတီ စသော သာသနာ
အဆောက်အအုံ၊ စေတီတော်
အမျိုးမျိုးတို့ကိုလဲ တည်ထားပြုလုပ်
ခဲ့တယ်'

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘ အောင်မင်းခေါင်
ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ ကိစ္စရလုပ်
ဆောင်ချက်တွေ ရှိရင်
သိပါရစေ'

ဘာမင်း ။ ။ 'အဘ ကချင်တောင်
တန်းကနေ မိုးကောင်း
နယ်ကို ပြောင်းရွှေ့သွား
တဲ့အခါ ခရီးစဉ်တစ်ခုမှာ ပန်းသေး
တရုတ်ခေါက်ဆွဲဆိုင် တစ်ဆိုင်မှာ
ခေတ္တ ဝင်ရောက်နားနေတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဆိုင်ရှင်တရုတ်က
ကြက်တစ်ကောင်ကို ယူလာပြီး အဘ
ရဲ့ရှေ့မှာသတ်ဖို့ လုပ်နေဆဲဆဲမှာ အဘ
က "ဟေ့ ပေါက်ဖော် မသတ်ပါနဲ့
ကွာ၊ လွှတ်လိုက်ပါ" လို့ ပြောပေမယ့်
တရုတ်က ဂရုမစိုက်ဘဲ ကြက်လည်ကို
စားနဲ့လိုးဖြတ်ကာ အဘရဲ့ရှေ့မှာ ပစ်ချ

လိုက်တယ်။

အဘက ကိုယ်နဲ့ခေါင်း တခြားစီ
ဖြစ်နေတဲ့ ကြက်ကို ကောက်ယူပြီး
ပြန်ဆက်လိုက်တဲ့အခါ ကြက်ဟာ
ပကတိအရင်ပြန်ဖြစ်ပြီး အတောင်
နှစ်ဖက်ကို ခတ်လျက် (၂)ခါ၊ (၃)ခါ
တွန်ပြီး ကောင်းကင်ကို ပျံတက်ကာ
တောအုပ်ထဲကို ဝင်သွားတယ်။

အဘဟာ အဲဒီလို အံ့ဩစရာ
ထူးဆန်းတဲ့ အခြင်းအရာများကိုပြပြီး
အဲဒီနေရာက ချက်ချင်း ထွက်ခွာ
ကွယ်ပျောက်သွားတတ်တယ်'

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘ အောင်မင်းခေါင်
ဟာ စာတွေ၊ ကဗျာတွေ
ရေးတာတွေလား အဘိုး၊ အဘ
ရေးခဲ့တဲ့၊ ဖွဲ့နွဲ့ခဲ့တဲ့ စာတွေရှိရင် သိချင်
တယ်'

ဘာမင်း ။ ။ 'အဘကိုယ်တိုင် စီကုံး
ဖွဲ့နွဲ့ခဲ့တဲ့ ကဗျာရှိတယ်
ကွယ့်။

သေသေချာချာ နားထောင်ပြီး မှတ်
ပေတော့...

(၁) မပြင်အပ်ရာ၊ မပြင်ရသလိုပဲ၊
မထင်အပ်ရာ၊ မထင်ရပေဘူး။
အလွတ်မလှ၊ အဆင်မပြေ
တရားမကြိုက် သူတို့က အမှာဆိုင်ကယ်နဲ့
ငါးနှိုက်ရာ မြွေကိုစမ်းစားယ်
ဖမ်းယိုခြင်း၊
အဆိပ်တက်ပြန်တော့ ထိထက်၌

ဝေတော့
မဖြေနိုင်ဖို့၊ သတင်းဝယ်ပြောင်
မင်းခေါင်ကို အထင်မှားလေးနဲ့
သတ္တဝါ ရင်ဝယ်ယားလို့ပဲ
အခါခါ ကယ်ဆယ်ပျားခဲ့ပေ။
အပယ်ကို အလွယ်နဲ့ ပသွားရအောင်
ထားသတိကြီး။

(၂) ဗုဒ္ဓကို ဉာဏ်တော်၌ သမ္မာဝိလောဏ်လျာ
ဓာတ်ပေါင်းစုံနှင့်၊ ပဒုပ္ပာကာ၊ ဝုဒ္ဓိအာရင်
ပွင့်ပွင့်ချိန်ခါ
သောင်းလောက၊ စကြဝဠာ၊
ထက်ပြုဟာတုန်ဟည်၊ စက္ခုဝယ်ပညိခန္ဓာနှင့်
ထိန်သပြေ သိရ်သရေ ကုက္ကုဗျားဆီက
ကြားလို့သတည်း။

(၃) ပြုခြေငယ်ရွှန်းပါ၊ ပြုန်းတဲ့ရစ်ခွေ
ဖောင်ပေါ်နေမရိပ်ခင်းက၊ အောင်တော်မူ
ရွှေကရိပ်ကကို၊ ကြိုးတိတ်တိတ်ဖြေ
သို့ပါသော် တအားဆွဲတာကြောင့်၊
မသွားတဲ့ဆိုင်ရခေ့၊ လှိုင်းလောကပြိုင်တုန်၊
တက်မကိုင် ရက်စမြိုင်မြိုင်နှင့်၊
ဆိုင်သူတွေ ဒိုလို့စီးရအောင် မီးပြုပဲဦး၊
သိမ်းလိုက်ပါအေး၊ ခွေလိုက်ပါကြီး၊
ပြုစည်သူကန်က ရေဆွဲတဲ့ကြီး။

(၄) ဝှမ့်တူသာလာ၊ အောင်သတင်
ဆင်ယင်နဲ့တဲ့ပွဲ
နွဲ့ကြသူပါ မြတ်တန်းတော်ဂုဏ်ပီတိကြောင့်
ဒုန္နိပိတ် အနိဋ္ဌာ၊ တစ်ဆိတ်သာမသန်၊
စီးပွားရွှေရွှေနှင့် အထွေထွေ ရေလိပေဆယ်
အေးမြရွှင်လန်။

(၅) လူပြည် လူရွာ၊ လူသတ္တန်ပါလျက်ကယ်နဲ့
ဒုရာဇီဝေ ဒုကမ္ပကိုတော့
မပြုမကြံကြလေးနဲ့ သားမြေးတစ်တွေ
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အဗ္ဗလီသတဲ့ပြင်
ဝါးပါးမှန်စွာ၊ ပဗ္ဗသီလငယ်နှင့်
အဠိဂီ၊ နဂီ၊ အစဉ်မိုကြ ရေခြံ
ကိုနွဲ့စပ်ထိုင်စေ
ကုသလာပွား၊ ပုညာမြောက်လျှင်
ပြုသမှုအကြံပြု

ဥံခံ၍ ပေါက်သလိုပဲ၊
ကြံတန်သလောက် လောကီအခြေ
တောဂီရုဓွေ့နဲ့
အနေပလွဲ လေးဝပြဟွတ်ရုံ၊
ဖေးမကာ နှစ်ကိုယ့်တစ်ကိုယ်သို့
တချိန်၍ ပိုမိုခွစ်တုအပြင်
ကြင်ပေတ္တာကင်း မချီလေနဲ့
ယင်းလို အကျိုးမျှော်ကာ၊
မင်းတိုဘိုးတော် မှာထားလိုက်တယ်
နားကြပ်ကြပ်စွာ

ကိုယ့်ဂုဏ်ကို ကိုယ်ပြန်မသေ
ကိုယ်ရည်သွေး တီးလုံးဆန်တွေနဲ့
ကိုယ်မိမိ မကြွားဝါဖို့ကို ဆိုလိုတာ
ကွယ့်။

“မသေရုံစား၊ မအားအောင်မ

မသေရုံစားဆိုတာ...

အစားအသောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး
အလိုရမ္မက်မကြီးရဘူး။ လေးဖြာတော်
ဆောင်တဲ့ ဤကိုယ်ကောင်ဟာ
အောင်တည်ပြီး ဘုရားသာသနာကျင့်
(၂)ဖြာကို ကောင်းစွာကျင့်နိုင်ပြီး
ဝေဒနာအဟောင်း အသစ်တွေ မရှိဘဲ
ဘဲ ချမ်းမြေ့ရအောင်ဆိုပြီး နှလုံးသွင်
စားသုံးရတယ်။

မအားအောင်နေဆိုတာ...

မိမိ လူ့ဘဝကို ရောက်ခိုက်
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကို နေ့စဉ်
အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရမယ်
ဖြစ်နိုင်ရင် သမထ ဝိပဿနာ တရား
တွေကို နေ့စဉ် အချိန်နဲ့အမျှ မအား
လပ်အောင် အားထုတ်ကြိုးပမ်းရမယ်
လို့ ဆိုတာကွယ့်။

“အထက်ဟာ နေပါဦး၊ အောက်
ဟာ လုံအောင်ဖုံး” ဆိုတာ...

လူတွေဟာ အလှူဒါနပြုရင်း
ဖြစ်ဖြစ်၊ ရဟန်းသံဃာနဲ့ ဘုရားတော်
တွေ ရောက်ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်လိုချင်
တာတွေကို ပါးစပ်က တသိတသန
ကြီး ဆုတောင်းကြတယ်ကွယ့်။ အဲ
တော့ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်လား၊
လားဆိုတော့ ဘာမှ မဖြစ်ကြတာ
များတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ အထက်ပါးစပ်က
ဟိုဟာ လိုချင်တယ်။ ဒီဟာ လိုချင်
တယ်ဆိုပြီး ဆုတောင်းတာတွေ ခေ
နေပါဦး။

အောက်ထစ်အနည်းဆုံး “ငါ့ထံ
သီလကို လုံအောင် ဖြေရင်ကြိုးစား

ကျွန်ုပ် ။ ။ ‘အဘ အောင်မင်းခေါင်
ဟာ ပုပ္ဖိုးတောင်ကလပ်
မှာ ဘာကြောင့်နေထိုင်
သွားပါသလဲ’

ဘဘမင်း ။ ။ ‘ဓာတ်ပန္နက်ချရန် ကိန်း
ခန်းအရ နေထိုင်ခြင်း
ဖြစ်တယ်’

ကျွန်ုပ် ။ ။ ‘အဘ အောင်မင်းခေါင်
ဟာ ပုပ္ဖိုးတောင်ကလပ်
မှာ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်ကစပြီး ၁၃၁၄ ခုနှစ်
အထိ (၁၄)နှစ်လုံး နေတော်မူတဲ့အချိန်
များမှာ အဘဟာ ဘာတွေကို ကျင့်ကြံ
သုံးသပ်ပြီး နေခဲ့ပါသလဲ’

ဘဘမင်း ။ ။ ‘အဘ ဘိုးမင်းခေါင်ဟာ
တောင်ကလပ်မှာ (၁၄)
နှစ်ပတ်လုံး သမထကမ္မဋ္ဌာန်းများကို
ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး နေခဲ့တယ်။

ထွက်ရပ်မကြွမီ (ကမ္ဘာလုံး)စေတီ
တော်ကလေးတစ်ဆူကို တောင်ကလပ်
ပေါ်မှာ နောက်ဆုံး တည်ထားခဲ့တယ်။

“ထီးတော်လဲရောက် မင်းခေါင်လဲရောက်
ပျောက်”

အဲဒီကမ္ဘာလုံးစေတီတော်ကို ကပ်
လှူရန် ထီးတော်သည် အဘ မထွက်မီ
နီးကပ်သောအချိန်မှာ တောင်ကလပ်
ကို ရောက်ရှိလာတယ်။ အဘကိုယ်တိုင်
ထီးတင်ပွဲ မပြုလုပ်ဘဲ ထွက်ရပ်လမ်း
ကို ကြွမြန်းခဲ့ပါတယ်’

ကျွန်ုပ် ။ ။ ‘တောင်ကလပ်မှာ ဘာ
ဖြစ်လို့ ကမ္ဘာလုံးစေတီ
တည်ထားတော် မူပါ
သလဲ’

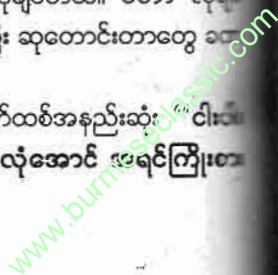
ဘဘမင်း ။ ။ ‘“မုန့်လုံး စက္ကူကပ်လို့
ကြာကလပ်မှာ ဆွမ်း
တော်တင် ပလ္လင်ပေါ်က
မျောက်ကလေး ဆင်းတယ်လို့ပြေး
ဂျာအေး” ဟူသော တဘောင်သီချင်း
အရ ဓာတ်ပန္နက်ကျသဖြင့် တည်ထား
တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်’

ကျွန်ုပ် ။ ။ ‘အဘ အောင်မင်းခေါင်
ရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒကို အမိန့်
ရှိပေးပါဦး’

ဘဘမင်း ။ ။ ‘တောက်တဲ့ တောက်
တဲ့လို့ မအော်နဲ့။
မသေရုံစား၊ မအားအောင်နေ။
အထက်ပါ နေပါဦး၊ အောက်ဟာ
လုံအောင်ဖုံး’

ကျွန်ုပ် ။ ။ ‘အဘ အောင်မင်းခေါင်
ရဲ့ ဩဝါဒတွေရဲ့အနက်
အဓိပ္ပာယ်တွေကို ရှင်းပြ
ပေးပါဦး အဘိုး’

ဘဘမင်း ။ ။ ‘တောက်တဲ့ တောက်
တဲ့လို့ မအော်နဲ့ဆိုတာ
တောက်တဲ့ဟာ မိမိနာမည်ကို မိမိ
ပြန်ခေါ်သလို လူတွေဟာလဲ မိမိကိုယ်
မိမိ လူအများ အထင်ကြီးအောင်

သိဦး' လို့ ဆိုလိုတာကွယ့်'

ဟု ဘာဘမင်းမှ ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြလေ၏။

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘ အောင်မင်းခေါင်ရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ကို သိပါရစေ'

ဘာဘမင်း ။ ။ 'အဘ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ဟာ အသက် (၄၂)နှစ် အရွယ်မှာ

တောင်ကလပ်အလယ် အခု အဘရဲ့ မူလဓာတ်နန်းရှိရာ (ယခင်)ရေပျံ ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၂)ရက် သောကြာနေ့ ညနေ (၄၁၅)နာရီအချိန်မှာ ထွက်ရပ်စခန်းကြွမြန်းခဲ့တယ်။ အဘ ထွက်ရပ်စခန်းကြွမြန်းတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်...

"ထွက်ရပ် အောင်မြေ့ ပြည်တော်ဝင်" ပူဇော်ပွဲဆိုပြီး နှစ်စဉ် တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၂)ရက်နေ့မှာ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ များစွာသော ပရိသတ်တွေက ပုပ္ပိုးတောင်ကလပ်ကို လာရောက်ပြီး (၁၀၈)ဖီးပွဲများနဲ့ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို ပူဇော်ကန်တော့ကြတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်တွေ ဝင်ကြတယ်။

၁၃၆၄ ခုနှစ် တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၂)ရက်နေ့ဟာ အဘရဲ့ အနှစ် (၅၀)မြောက် ရွှေရတုနှစ်ဖြစ်တယ်'

ကျွန်ုပ် ။ ။ 'အဘရဲ့ သက်ရှိထင်ရှား ရှိစဉ်က သုံးဆောင်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေရော ခုချိန်မှာ ရှိသေးလား။ ရှိခဲ့ရင် အဘ ပစ္စည်းတွေရှိတဲ့ နေရာကို ပြောပြပေးပါ'

ဘာဘမင်း ။ ။ 'အဘ အောင်မင်းခေါင် သက်ရှိထင်ရှား ရှိစဉ်က သုံးစွဲခဲ့တဲ့ အဘ ထမင်းစားတဲ့ တိုက်မန်းကန်၊ ရေနွေးကရာ။ တိုက်ပုံအင်္ကျီနဲ့ အဘရဲ့ ဆံပင် စတာတွေကို တောင်ကလပ်အခြေမှာ နေထိုင်တဲ့ အဘ

ဦးစံဖေ နေအိမ်မှာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားတယ်ကွယ့်။

တချို့ ပုပ္ပိုးတောင်ကလပ်ကို မကြာခဏ ရောက်လာပြီး အဘရဲ့ ပစ္စည်းတွေရှိတဲ့ ဦးစံဖေအိမ်ကို မရောက်ကြဘူး။

ဦးစံဖေကလဲ လူတွေကို လိုက်ပြီး "အဘရဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ ဆံပင်တွေ၊ သွားတော်တွေ" ကျွပ်ဆီမှာ ရှိတယ်ဆိုပြီး မကြော်ငြာဘူး။ အဘဘိုးမင်းခေါင်နဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတဲ့ လူဆိုရင် ရောက်လာလိမ့်မယ်ဆိုပြီး အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ထားတယ်ကွယ့်'

ဟု ဘာဘမင်းမှ ကျွန်ုပ်အား အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်သည်များကို မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

[၁၄]

ကျွန်ုပ်သည် ပုပ္ပိုးတောင်ကလပ်၏ အရှေ့မြောက်၊ ရွှေခေါင်းလောင်းစေတီ၏ ဘာဘမင်း တရားကျင့်သော လိုဏ်ဂူထဲတွင် ကျွန်ုပ်မှ အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်သော သိလိုသည်များကို မေးခဲ့၏။ ဘာဘမင်းမှ သေချာစွာ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောပြပေးခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် တောင်ကလပ်၌ အဓိဋ္ဌာန် (၉)ရက် ပြည့်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် စတင်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သောရက်မှာ မြန်မာလဆန်း (၄)

ရက်ဖြစ်၍ (၉)ရက် ပြည့်သောနေ့မှာ လပြည့်နေ့ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဘာဘမင်းအား မနက်ဖြန်တွင် (၉)ရက် ပြည့်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောရာ ဘာဘမင်းမှ...

'လူလေးကို သိသင့်သိထိုက်တာတွေကို ပြောပြပြီးပြီ။ လိုအပ်တဲ့ ပညာတွေကိုလဲ သင်ပေးပြီးပြီ။ အဲဒီတော့ လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့ မနက်စောစော ပုပ္ပိုးက ထွက်ပေတော့'

ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှ ဘာဘမင်းအား...

'ပုပ္ပိုးက ထွက်ဆိုတော့ ကျွန်တော်က ဘယ်သွားရမှာလဲ အဘိုး၊ သေသေချာချာလဲ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး'

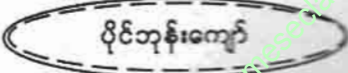
ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ ဘာဘမင်းမှ...

'လူလေး ပုပ္ပိုးပြီးရင် ပြည်ရွှေဆံတော်ဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန် (၉)ရက် ဆက်လုပ်ပေး။ ရွှေဆံတော်ဘုရား ရောက်တဲ့အခါမှာ လူလေးကို ညွှန်ကြားပြသပေးမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ရောက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ခိုင်းတဲ့ အတိုင်း စနစ်တကျ လုပ်ဆောင်ကျင့်ကြံအားထုတ်ပေတော့'

ဟု ဘာဘမင်းမှ ကျွန်ုပ်အား မှာကြားလိုက်လေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ဖိုးသူတော်ကြီးအား နှုတ်ဆက်ကာ ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်း ပုပ္ပိုးတောင်ကလပ်မှ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ကျောက်ပန်းတောင်းမှ ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည့် လေးဆူဓာတ်ပျော် ရွှေဆံတော်ဘုရား တည်ရှိရာ သရေခေတ္တရာ ပြည်မြို့သို့ ဦးတည် ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့ သတည်း။

အောင်ကျွန်းများ။ ။ ၁ ၄ ၈ ၁၂ ၁၄ ၁၈ ၂၁ ၂၄ ၂၇ ၂၉
၃၀
အောင်ကျွန်းများ။ ။ ၂ ၅ ၉ ၁၃ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၅ ၂၈
အိုင်ကျွန်းများ။ ။ ၃ ၆ ၇ ၁၀ ၁၁ ၁၄ ၁၆ ၁၇ ၂၀
၂၃ ၂၆ ၂၈။
အိုင်ကျွန်းများ။ ။ ၁ ၄ ၈ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။
အောင်ယတြာ။ ။ ပေါ့ပန်း (၄)ပွင့် (သို့မဟုတ်) စံပယ်ကံ (၄)ကံ
သွား တစ်ပါး အလင်တိုင် (၁၇)တိုင် အလွှာတိုင် (၁၇)တိုင် တွန်းလိုပေး

ပညာတရ။ ။ ပြည်တွင်းရှိ အဆင့်မြင့်ကျောင်းများတွင် တက်
ရောက်သင်ကြားနိုင်သည်။ မကျေနပ်သေးလျှင် နိုင်ငံခြားတွင်
သွားရောက် ပညာသင်ယူနိုင်သည်။
ကျန်းမာတရ။ ။ ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်း၊ ရင်ဘတ်နာခြင်းတို့
ဖြစ်တတ်သည်။ ဝမ်းရင် ဥပစ်ပေးတတ်သည်။
အောင်ကျွန်းများ။ ။ ၁ ၄ ၇ ၁၀ ၁၄ ၁၇ ၂၀ ၂၃
၂၆ ၂၉။
အောင်ကျွန်းများ။ ။ ၂ ၅ ၈ ၁၁ ၁၅ ၁၈ ၂၁ ၂၄ ၂၇
၃၀။
အိုင်ကျွန်းများ။ ။ ၃ ၆ ၉ ၁၂ ၁၃ ၁၆ ၁၉ ၂၂ ၂၅
၂၈။

ကြာသပတေး

မိဖွားတရ။ ။ လုပ်ငန်းတွင် ပြဿနာပေါ်တတ်သည်။ မစိုးရိမ်ပါနှင့်။
ကူညီဖြေရှင်းပေးမည့်သူ ပေါ်လာမည်။ မဖျော်လင့်သော၊ နှံ့ပြော ယူဆ
သော လုပ်ငန်းများမှ ငွေပြန်ဝင်မည်။ အစုစပ်အသစ်များ ရရှိမည်။
အိမ်ထောင်တရ။ ။ အထက်လူကြီးများ၏ ကူညီမှုကြောင့် ရာထူးတိုးလိမ့်
မည်။
အိမ်တွင်းတရ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားပြော အဆင်မပြေ ဖြစ်ရ
တတ်သည်။ အလျော့ပေးလိုက်ပါ။ သားသမီးများကြောင့် ငွေကြေး
အခက်အခဲ တွေ့ရတတ်သည်။
အချစ်တရ။ ။ ချစ်သူရွေးမယ် ချစ်ဝံ့လည်ကာလ ဖြစ်နေသည်။
တောက်ဆို ပိတောက်၊ တစ်ယောက်ဆိုတစ်ယောက် ချစ်မြတ်နိုးပါ။
ပညာတရ။ ။ နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ကြားလိုပါက ကြိုးစားပါ။
သွားရက်နိုးရုံနေသည်။
ကျန်းမာတရ။ ။ လေရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ လေပွစာများကို မစားပါနှင့်။
အအေးမခံပါနှင့်။ ညဘက် ရေမချိုးပါနှင့်။
အောင်ကျွန်းများ။ ။ ၁ ၃ ၅ ၈ ၁၁ ၁၅ ၁၇ ၂၀ ၂၃ ၂၅
၂၈ ၃၀။
အောင်ကျွန်းများ။ ။ ၂ ၄ ၆ ၉ ၁၂ ၁၆ ၁၈ ၂၁ ၂၄ ၁၆
၂၉။
အိုင်ကျွန်းများ။ ။ ၁ ၅ ၇ ၉ ၁၀ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၅
၂၇ ၃၀။
အိုင်ကျွန်းများ။ ။ ၁ ၃ ၅ ၇ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။
အောင်ယတြာ။ ။ မိအိမ်ရှိတရားတွင် ဆီထီး (၅)ခွက်၊ ကံကော်ညွန့် (၅)ညွန့်၊
သစ်ထီး (၅)လုံး ပြောစကား ကပ်လှူပေးပါ။

ဆော့ကြာ

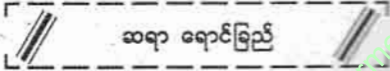
မိဖွားတရ။ ။ လုပ်ငန်းများကောင်းမည်။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ပူးတွဲ
လုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ အကျိုးအမြတ်များမည်။ အမျိုးသမီး အသုံး
အဆောင်များ၊ အလှကုန်များ အသင့်ချုပ်ပြီးသား အဝတ်အထည်များ
အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။
အိမ်ထောင်တရ။ ။ အလုပ်အကိုင်တိုးတက်ကောင်းမွန်မည်။ အတွန်း
အတိုက်လုပ်မည့် မနာလိုသူများ ရှိနေသည်။
အိမ်တွင်းတရ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေးကြောင့် ငွေကုန်
ကြေးကျများမည်။ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပါ။
အချစ်တရ။ ။ ချစ်သူ၏ အထင်လွဲမှုကို ခံရတတ်သည်။ မိမိ၏ သတ္တ
န်ကို သက်သေပြပါ။

အိုင်ကျွန်းများ။ ။ ၁ ၄ ၆ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။
အောင်ယတြာ။ ။ အတော်အသင့်ရှိသော ဝါးတစ်လုံးကို ထိအရပ်နှင့်
တိုင်း၍ ပြတ်ပါ။ ထိအရပ်အရည်အတိုင်း ဝါးခြမ်းကို (၂)ချောင်း စိတ်ပါ (၇)ချောင်းကို
တစ်တစ်စီ ပြတ်ပါ။ အရည် (၁၇)ချောင်း၊ အတို (၁၄)ချောင်းရမည်။ ဝါးကပ်ပုံသဏ္ဍာန်
ယက်၍ ရွံ့ပွက်ရှိသော လှသွားလမ်းတွင် ချထားပေးပါ။

စနေ

မိဖွားတရ။ ။ အပြိုင်အဆိုင်တွေ များလာမည်။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်
ပါ။ တရားသော ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းဖြင့် အနိုင်ရအောင် ကြိုးစားပါ။ ယာဉ်
ကား လုပ်ငန်းများ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာမည်။ အကျိုးအမြတ်
များမည်။
အိမ်ထောင်တရ။ ။ ပြဿနာရှိက ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပါ။ ပြဿနာရှင်း
ပြီးသွားလျှင် ရာထူးပါ တိုးတက်လိမ့်မည်။
အိမ်တွင်းတရ။ ။ သားသမီးများ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊
ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်တိုးတက်မှုရှိ၍ မိဘများ စိတ်ချမ်းသာ
ကြည်နူးရမည်။
အချစ်တရ။ ။ ကျောင်းနေဖက်၊ လုပ်ငန်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ထဲက
ချစ်သူတွေ့ရတတ်သည်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူတွေ့တာ
ကောင်းပါသည်။
ပညာတရ။ ။ စိတ်မလေပါနှင့်။ ပညာရေးတွင် စိတ်နှစ်ထားလိုက်ပါ။
ပညာရေးကောင်းမှ ဘဝ၏ ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်မည်ဖြစ်သည်။
ကျန်းမာတရ။ ။ သွေးနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါများ ဖြစ်တတ်သည်။
အငန်လျော့စားပါ။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။
အောင်ကျွန်းများ။ ။ ၃ ၅ ၈ ၁၁ ၁၅ ၁၇ ၂၀ ၂၃ ၂၅ ၂၈
၃၀။
အောင်ကျွန်းများ။ ။ ၄ ၆ ၉ ၁၂ ၁၆ ၁၈ ၂၁ ၂၄ ၂၆ ၂၉။
အိုင်ကျွန်းများ။ ။ ၂ ၅ ၇ ၉ ၁၀ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၅
၂၇ ၃၀။
အိုင်ကျွန်းများ။ ။ ၁ ၃ ၄ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။
အောင်ယတြာ။ ။ ရဟန်းသံဃာတို့အား ဆေးဝါး (တက်ဆီသယူ) လှူဒါန်းပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

www.burmeseclassic.com

နံနက်ဦး မင်္ဂလာ

ငါးချက်ဂါထာ

‘ငါးချက် စီးပွားတက်’ ဟု သိခဲ့ဖူးသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မည်သို့မည်ပုံ ရွတ်ပွားရမည်ကို ဂယနဏာ မသိခဲ့သည်ကို ဝန်ခံလိုပါသည်။

စာရေးသူ ကြည်ညိုကိုးကွယ်သော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်သည့် ဦးဝိစိတ္တထံ မေးလျှောက်သောအခါ ဆရာတော်မှ မိန့်တော်မူလိုက်သည်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၍ စာစီပြုရေးခြယ် တင်ပြပါသည်။

‘ဒီလိုရှိတယ် ဒကာကြီးရဲ့ ငါးချက်ဂါထာဟာ ဘယ်အချိန်မှာမှ ရွတ်ရမယ်။ ဘယ်အချိန် မရွတ်ရဘူးလို့ သတ်မှတ်ချက် မရှိပါဘူး။ အချိန်မရွေး အခါမရွေး နေရာဒေသမရွေး ရွတ်ပွားနိုင်ပါတယ်။

သို့ပေမယ့် ဘုန်းကြီးလမ်းညွှန်ဖူးတဲ့ ဒကာတွေရဲ့ ပြန်ကြားလျှောက်ထားချက်တွေကတော့ နေ့စဉ်နံနက်စော နံနက်ဦးမှာ မင်္ဂလာဦး မင်္ဂလာယုတဲ့ အနေနဲ့ ရွတ်ပွားတာ ပိုပြီး အကျိုးတူးတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

ပထမဦးစွာ ထိနေအိမ်ရှေ့ မျက်နှာစာ

အဝတ်တံခါးပေါ်ကပ်ဖွင့်တော့ လှုပ်တော့မယ်ဆိုရင် ငါးချက်ဂါထာကို သုံးခေါက်ရွတ်ဆိုရင် အသာအယာ မင်္ဂလာရှိစွာ ဖွင့်ရလှုပ်ရမယ်။ ဝန်းရိုင်းနဲ့ အကြမ်းပတမ်း မဖွင့်ရ မလှုပ်ရဘူး။

အဲဒီလို အိမ်ရှေ့ အဝတ်တံခါးပေါ်ကပ်ဖွင့်ပြီးမှ ထိနေအိမ် ပိထားတဲ့အခါ ခေါင်းပြုအိမ်ရာခေါင်းရင်းပြတင်းတံခါးပေါက်တွေ အားလုံးကို ငါးချက်ဂါထာသုံးခေါက်စီ ရွတ်ပွားရင်း အသာအယာဖွင့် တံခါးချိတ်များ ချိတ်ထားရမယ်။

အဲဒီလို တံခါးတိုင်းကို ငါးချက်ဂါထာ ရွတ်ပွားလုပ်ပြီးရင် ဘုရားရှင်ကို မျက်နှာသစ်တော်ရေး တံပုလွှာဆိုက်တံ ဆက်ကပ်နောက် သောက်တော်ရေးချမ်း မန်း ဆီဗီ၊ အလင်းတိုင် အဖွဲ့တိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ရမယ်။

ဒီတော့ ဒကာကြီး စဉ်းစားကြည့်လေ။ အခု ပြုမူခဲ့တာတွေတစ်ပဲ အလွန် မင်္ဂလာရှိပြီး မင်္ဂလာပြည့်ဝနေပြီ ယဟုတ်လား။ စိတ်မှာ ကြည်လင်ပြီး အေးချမ်းသာယာမနေဘူး

လာဆိုတော့ အဲဒီလိုလာပြည့်ဝအေးချမ်းတဲ့ အိမ်မှာ အိမ်စောင့်နတ်၊ ထိုင်းစောင့်နတ် အိမ်သူအိမ်သားတွေရဲ့ ကိုယ်စောင့်နတ်တွေကပါ ကောင်းချီးပေးကြပြီပေါ့။

ဒီတော့ လာတဲ့ပွင့် ကံမြင့် လာတဲ့ပွင့်တွေဝင် စီးပွားခွင့်တွေ ကောင်းပြီပေါ့ကွယ်။ မင်္ဂလာရှိရာ မင်္ဂလာစုပြီး တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်တက်ရပြီပေါ့။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးကတော့ ငါးချက်ဂါထာကို နံနက်ဦး အစောမှာ အိမ်တံခါးမှာ ဖွင့်ရင် ရွတ်ပါလို့ပဲ မိန့်ကြားချင်ပါတယ် ဒကာကြီး’

ဆရာတော်အရှင် ဝိစိတ္တ မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း မူရင်းမပျက် ရေးသားတင်ဆက်ပါသည်။ ငါးချက်ဂါထာမှာ လူတိုင်း သိပြီးဖြစ်သော်လည်း ကွဲခဲ့ချက် ရှိနိုင်ပါသည်။

စာရေးသူ ရွတ်ပွားသော ငါးချက်ဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- ဗဟိ ပိတ္တံ
 - ဗဟိ နမံ
 - ဗဟိ လာဘံ
 - ဗဟိ သုခံ
 - ဗဟိ ဝေယျသုခံမင်္ဂလံ
- ကွဲလွဲချက်ရှိလျှင် ပိုမိုသော ဗေဒ သုတရှိလျှင် ဆက်လက်တင်ပြပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

တိုးတက် ကြိုးပွားကြပါစေ။

အောင်အိုး (နတ်မေးခွန်း)

သံပိုစောင်က အမေ့ညို (၁)

ရွှေကောင်
ပြည်အောင်စော

၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ နောက်ဆုံး
ထိမှာ မောင်ဖိုးဟန် မူလတန်းဆရာ
ဖြစ်သင်တန်း စာမေးပွဲ ဖြေပြီးသွား
တယ်။ သဲကုန်းဆရာအတတ်သင်
တနေ တရုတ်မော်ကို ပြန်ရောက်တော့
နေရထိုင်ရတာ တစ်မျိုးကြီး အံ့မဝင်
နိုင်ကျ၊ ဝှက်ကျ ကြောင်တောင်
တောင်။

မနက်နိုးစအချိန်ကစပြီး မျက်စိ
နှစ်လုံးမှိတ် အိပ်ရာဝင်တဲ့အထိ သင်
တန်းပုံစံကြီးက တစ်ချီတစ်ချီ ဝင်ဝင်
F.30A, November, 2013.

လာတယ်။ ဖျောက်ဖျက်မရ၊ မေ့မရ
တစ်သက်တာရဲ့ တစ်ကွေ့တစ်ဘဝ၊
သင်တန်းကာလ။

နောက်တော့လဲ အရင်လိုဘဝ
နေသားကျ။ အဟောသုခံ ချမ်းသာစွ။
နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက် ဘကြီး
ဦးတက်တိုးအိမ်မှာ စတည်းချ။ တစ်နှစ်
တာ ကွဲကွာနေသမျှ အတိုးချ။ အဂ္ဂိရတ်
စကားပိုင်းလေးဖန်တီး။ စကားတွေ
ဖောက်သည်ချ အမြည်းတွေ နှိုက်နှိုက်

စားလိုက်ကြ၊ ရေခွေးဓာတ်ဘူးတစ်လုံး
ပြီးတစ်လုံး ခန့်ဆင်ထိုးလိုက်ကြ။

ဘကြီးဦးတက်တိုးရဲ့သမီး ဒေါ်ခင်
တင်မှာတော့ မီးဖိုချောင်ထဲက မထွက်ရ
ရေခွေး တစ်အိုးပြီး တစ်အိုးတည်၊
အမြည်း အမည်မည်လုပ်ပေ။
အေးအေးဆေးဆေး မနေရ မောင်ဖိုး
ဟန်တို့ပေးတဲ့ ဒုက္ခ။

စကားပိုင်းမှာ သူကလဲပြော ကိုယ်
ကလဲပြော၊ စကားတွေ အရေးရာ

အနှောနှော။ လှလှပြီးတော့လဲပြော။
တဝေါဝေါနဲ့ ပွဲတွေကျ။ ရယ်လိုက်ကြ၊
မောလိုက်ကြ နေ့ရှိသမျှ။

ပြေလရဲ့ နောက်ဆုံးပတ် ရက်တစ်
ရက် မမှတ်မိတဲ့ရက်။ ရယ်ရယ်မောမော
ပြောပြောဆိုဆို စကားဝိုင်းလေး စိုပြည်
နေတုန်း။

ဖြုန်းဆို ဦးစိန်တိုးတစ်ယောက်
ပေါက်ချလာတယ်။ အဖော်မပါ
တစ်ကိုယ်တည်း အဲဒီတုန်းကတော့
သူ လူပျိုကြီး။ ဘကြီး ဦးတက်တိုးရဲ့
ညီအငယ်ဆုံး ညောင်စာရေးမှာ နေတဲ့
သူ။

သူလာတာက တောင်ဘက်က၊
မြောက်ဘက်မှာက ညောင်စာရေး
တွေးမရတာကတော့ သူ ဘယ်ကလာ၊
ညောင်စာရေးက မဟုတ်တာကတော့
ဖြင့် အသေအချာ။

တရုတ်မှော်နဲ့ ညောင်စာရေးက
(၈)မိုင် ပျော့ပျော့တော့ဝေးမယ်။

နွေရာသီမှာ ရေကြောင်းကနေ
လှေလောင်းနဲ့ သွားလို့မရဘူး။ မိုးရာသီ
မှာတော့ ရွာခြေရင်းက လှေဆိပ်။
ညောင်စာရေးနယ်နိမိတ်။

ဒါကြောင့် အချိန်အခါမရွေး
ကုန်းလမ်းခရီး ကြည်းကြောင်းကြိတ်ရ
တယ်။ လှည်းနဲ့ မြင်းနဲ့ ခြေကျင်
တစ်လှည့်။

အခု သူ ခြေဦး လှည့်လာတာ
တောင်အရပ်ဆိုတော့ မောင်ဖိုးဟန်
တွေးရပြီ။

အိမ်အဝင်မှာ ကိုကြီးတိုး အပြုံးတွေ
ဝေလို့။ မိတ်ဆွေတွေကိုလဲ
တစ်ယောက်မကျန် နှုတ်ဆက်။ ဝတ်
မပျက်။ သူ့အစ်ကိုကြီးကိုလဲ လက်စုံ
ဖိုးလို့ ရှိခိုးဦးချ။ ဘကြီးကလဲ ဆုတွေ
ခြွေ။ မင်္ဂလာမြင်ကွင်းကလေး။ ဘဝင်
အေးမြ ပီတိခ။

ခဏနေတော့ ဘကြီး ဦးတက်တိုး
က...

'မောင်စိန် မင်း ဘယ်က လှည့်လာ
တာလဲ'

'ကျွမက လာခဲ့တာ၊ အခါတွင်းက
ကျွန်တော် သံဖိုတောင်မှာရှိတယ်။

ဆေးမြူးတဲ့ပွဲလေ လူစုံတက်စုံ'

'ဒေါ်ညို နေကောင်းလား'

'လေးလေး နေကောင်းပါတယ်'

ဘကြီး ဦးတက်တိုး မေးလိုက်တာ

က 'ဒေါ်ညို'။ ဦးစိန်တိုး ပြန်ဖြေတာ

က 'လေးလေး'။ မောင်ဖိုးဟန် စိတ်ကို

အလုပ်ပေးရပြီ။ တွေးရပြီ။

'လေးလေးကတောင် မှာလိုက်သေး

တယ်။ အစ်ကိုကြီး ရောက်မလာတာ

ကြာပြီ။ တစ်ခေါက်တစ်ခါ အရောက်

လာပါဦးတဲ့'

'ဒေါ်ညိုနေတဲ့ သံဖိုတောင်ကိုရောက်

ဖို့က လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲ

တယ်။ တရုတ်မော်ကနေ ကွေ့မ

အရောက် ခြေကျင်လျှောက်၊ မလျှောက်

ရင် လှည်းစီး။ တစ်ခါ ကွေ့မရောက်

တော့ ကားစီး။ ရေနံတောင်ပေါ် ရောက်

တော့ ခြေကျင် ဆက်လျှောက်'

'ဘာဝေးလို့လဲ အစ်ကိုကြီးရဲ့'

'အသက်ကြီးတော့ ခရီးကဝေး'

'သွားချင်ရင် အနီးလေးပါဗျာ'

'ရောက်ပြန် နေချင်းပြန် ဆိုရင်လဲ

နေရတာက ခဏလေး။ ညအိပ်မယ်

ဆိုရင်လဲ နောက်တစ်နေ့မနက် ကား

က မသေချာ။ ညနေသာ တိုင်ရော။

သွားရလာရ ခက်ခဲပြီး ကျပ်တည်းလှ

တယ်'

သွားစေချင်တဲ့ ညီနဲ့ မသွားနိုင်တဲ့

အစ်ကိုတို့ အပြန်အလှန် ပြောနေကြ

တဲ့ စကား မောင်ဖိုးဟန် သိချင်လိုက်ပါ

ဘိ။ လေးလေးနဲ့ ဒေါ်ညို။

သိချင်စိတ်ကို အောင့်ထားရတယ်။

ဦးစိန်တိုး သူ့တူမ ဒေါ်ခင်တင်ဆီ
လှမ်းထွက်သွားတော့မှ မောင်ဖိုးဟန်
ဘကြီးကို...

'ဘကြီး ဒေါ်ညိုဆိုတာ ဘယ်သူခေါ်
လေးလေးဆိုတာကရော'

'ဒေါ်ညိုဆိုတာ လေးလေး။ လေး
လေးဆိုတာ ဒေါ်ညို၊ သူ့မှာ အများဆီ

တဲ့ နာမည်နှစ်လုံးရှိတယ်။ တစ်ခုက
ဒေါ်ညို၊ နောက်တစ်ခု လေးလေး'

'သံဖိုတောင်မှာ နေတာလား'

'အေး... ဟုတ်တယ်'

ဖိုးဟန် သံဖိုတောင်ကို သွားချင်ပြီး
မြင်ဖူးတာလဲမဟုတ်၊ အမေညိုကို ဆွေ

ချင်ပြီ။ ထစ်ခနဲဆို အီစကို မောင်ဖိုး
ဟန်။

'ဘကြီး ဘယ်တော့ သွားမလဲ'

'မင်း လိုက်ချင်လို့လား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'သွားဆို မြန်မြန်သွားမယ်ကွာ'

မေလထဲမှာ သွားမယ်'

ကျောင်းကြီးရပ်က ဦးအုန်းရွှေက

သူ လိုက်မယ်တဲ့။ မာလာရပ်က ဦးနု

အောင်ကလဲ လိုက်မယ်ဆိုပဲ။ သံဖို

တောင်ခရီး။ ခရီးဖော်(၄)ယောက်

မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်။

သံဖိုတောင်ခရီးစဉ်ကို ဆွဲတယ်။

ချက်ချင်း ညီညီနှိုင်းနှိုင်း အချိန်မဆိုင်း

တရုတ်မော်ကနေ ကွေ့မကို ဖွတ်

ချက်မော်တော်လေးနဲ့ လိုက်မယ်။

ကွေ့မကနေ ကားစီး။ ရေနံမြေတောင်

ထိပ်က ရဲကင်းစခန်း (၃)ပွင့်ဆိုင်

လမ်းဆုံမှာ ဆင်းမယ်။

လမ်းဆုံကနေ လှမ်းပျော်ကြည့်ရင်

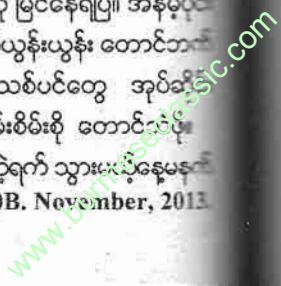
သံဖိုတောင်ကို မြင်နေရပြီ။ အနိမ့်ပိုင်း

အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်း တောင်ဘက်

ခပ်ကျကျ။ သစ်ပင်တွေ အုပ်ဆိုင်း

ပိုင်းညှို့လို့ စိမ်းစိမ်းစို တောင်သစ်ပင်

ချိန်းထားတဲ့ရက် သွားမယ့်နေ့မနက်

မှာ (၄)နာရီထိုး ဖိုးဟန်နီးပြီ။ ဘုရား ပုထိုးရှိရှိ။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ။ အာစိတ္တ ကံအလုပ် အပတ်တကုတ် ကြိုးပမ်း အားထုတ်လို့အပြီး။

မောင်ဖိုးဟန် ခရီးနှင်ပြီ။ ဘကြီး ဦးတက်တိုးကို ဝင်ခေါ်တယ်။ အိပ်ရာကတောင် မနိုးသေး။ အိပ်ရာမဝ ပြောချလိုက်တာက ဘကြီး မလိုက်တော့ဘူး။

မောင်ဖိုးဟန် မာန်မလျှော့။ ဦးအုန်း ရွှေအိမ်ကို ဝင်ပြန်ရော။ ဘကြီးလိုပဲ သူလဲ။

တစ်ခါ ဦးဒိုးအောင်ဆီ ရောက်သွား ပြန်တော့ ညကမှ အဖျားဝင် ခုပင် လျှင် နေလို့မကောင်း အကြောင်းပေါ့ လေတဲ့။

မောင်ဖိုးဟန် ကြံရာမရ စိတ်ညစ်လှ ပြီ။ ကြံခင်းမြို့ကို သွားမယ့် ဖွတ်ချက် ကလေးကိုလဲမမိ။ ကွေ့မဆီကိုလဲ မမျှော်မှန်း။ အိမ်အပြန်လမ်း တန်းတန်း မတ်မတ် ပြန်လည်လျှောက်လှမ်း ခြေကုန်လက်ပန်း။

သာခွေယိုင် ခြေလှမ်းနဲ့ အိမ်အပြန် လမ်း ပြန်ခဲ့တဲ့ မောင်ဖိုးဟန်ကို အဖေ က အံ့သြကြီးစွာကြည့်တယ်။ မသွား ဖြစ်ဘူးလားတဲ့။ ဖိုးဟန်က ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်တယ်။

'စိတ်မပျက်ပါနဲ့ကွာ အဖေလိုက်ပို့ မယ်' တဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ဖိုးဟန်အဖေ ဦးခင် မောင်က အသက်(၆၀)ကျော်ပြီ။ (၁) နှစ်၊ (၂)နှစ်တောင် စွန်းပြီထင်ပါရဲ့။ မောင်ဖိုးဟန် ဘယ်လိုပင် သွားချင်လှ ပေမယ့် အဖေကိုတော့ ငဲ့ရပြီ။ အဖေ အသက်ကြီးပြီ။ လူငယ်လူရွယ်မဟုတ် ပြီ။ အဖေသာ လိုက်ပို့ရင်...

သွားမယ့်ခရီးက ခြေကျင် (၂)တန်း၊ ကား(၁)တန်း။ (၂)တန်းခရီး နီးတာ မဟုတ်။

ဖိုးဟန်က... 'မသွားတော့ပါဘူး အဖေရယ်' လို့ ပြောတော့ အဖေက...

'ငါ့သား ယောက်ျားဆိုတာ ပြော စကား တည်ရတယ်။ အရောက်သွား ရမယ်။ ဆုံးဖြတ်တဲ့အတိုင်း တစ်သဝေ မတိမ်း လုပ်ရတယ်။ နောက်မဆုတ်ရ ဘူး။ နောက်ဆုတ်ရင် မင်း သီချင်းရှိ တယ်လေကွာ'

'မောင်မောင်... ယောက်ျားမဟုတ် ဘူး'

မောင်ဖိုးဟန် နှုတ်ကထွက်၊ ရှေ့ခရီး ဆက်ကြပြီ။ အဖေဆိုဆုံးမစကား လက်တွေ့အားဖြင့် အကောင်အထည် ဖော် သားအဖနှစ်ယောက် တူပျော် ပျော်။

အဖေ လွယ်နေကျ လွယ်အိတ်ထဲ ကို လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယ အမည်တွေ ထည့်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ သားအဖ နှစ်ယောက် ကွေ့မအရောက် ခြေကျင် လျှောက်။

ကွေ့မရောက်တော့ ရေနံမြေကား တစ်စီးကိုတက်စီး သံဖိုတောင်နားနီးနီး

လမ်းမကြီးကနေ အရှေ့ဘက်ကို ခွဲထွက်တဲ့ ကားလမ်း၊ လှည်းလမ်း၊ လမ်းခွဲလေးတစ်ခုမှာ ချပေးတယ်။ စပယ်ယာက...

'ဟိုဟာ သံဖိုတောင်' တဲ့။ လက်ညှိုးညွှန်လို့လမ်းပြ သွားရ မယ့်ခရီး ပိုနီး။ ရဲကင်းကြီးကို ကျော်ခဲ့ပြီ။

ဒါပေမယ့် အမြင်နီးသော်လဲ ခရီးဝေးတဲ့တောင် သံဖိုတောင်။ မောင်ဖိုးဟန်တို့ သားအဖ ကားပေါ် ကဆင်း၊ ရေနံမြေတောင်ခြေရင်း အဆင်းလမ်းကလေးအတိုင်း အရှေ့ ဘက်ကိုလျှောက် သစ်ကြီးဝါးကြီးတွေ နဲ့ တောတောင်က စိမ်းစို၊ နားခိုရာ အရိပ် လမ်းဘေးဝဲယာတစ်လျှောက် တစ်ရေခဲလောက်ပင် အိပ်နိုင်။

အခုတော့ တရုတ်မော် သစ်တော ကြီးပိုင်။

သမင်၊ ဒရယ်၊ ချေငယ်၊ စိုင်း၊ ဆတ် ဝေးလို့ ဖွတ်၊ ပုတတ်တောင် ခပ်ရှား ရှား။

မနေမနားနဲ့ သားအဖနှစ်ယောက် လျှောက်လာလိုက်ကြတာ။ လမ်း ညာဘက်အကွေ့ စေတီတစ်ဆူနား အရောက်မှာတော့ အဖေ လမ်း မလျှောက်နိုင်တော့ဘူး။ ဒီတစ်ခါတော့ ခက်ပါပေါ့။

ဆိုကောင်းပြည်ကောင်း အဲဒီအချိန် လှည်းတစ်စီးကလဲ ဖိုးဟန်တို့ နောက် ကနေ မောင်းပြီးတော့ လိုက်အလာ နွားတင်ပါးကို သံချွန်နဲ့ကော် တအား အော်တယ်။ ဟဲ့နွား... ဟဲ့နွား...။

အဖေတို့များ မလျှောက်နိုင်တော့ ဘူး။ မဟန်နိုင်တော့ဘူး။ စိတ်ဆောင် ပြီးတော့တောင် မလှမ်းနိုင်တော့ဘူး။ အဖေက လှည်းသမားကို သံဖိုဘောင် ရောက်မလား မေးပြီး လှည်းပေါ်ကို

အတင်းတက်စီးတော့တာပဲ။

လှည်းသမားကလဲ ကြောက်တာပေါ့။ တောကြီးအလယ် တောင်တွေကကွယ်။ ဟိုမနီး ဒီမနီး ဓားပြကြီးများ တိုက်လိုက်လေမလား ထင်ဟန် တူပါရဲ့။

‘သိန်းအောင်ရေ လာပါဦးဟ... သိန်းအောင်ရေ လုပ်ပါဦးဟ’

လှည်းသမားက အတင်းအော်တယ်။ သိန်းအောင်ဆိုတဲ့ အမျိုးသားပဲ အပြေးရောက်လာတယ်။ ဖိုးဟန်ထက်တော့ ငယ်တယ်။ ကျီးကြည့်ကြောင်ကြည့် ဟိုကြည့်ဒီကြည့်။ ဘာမှတော့သူမသိ။ သူသိတာက သူ့အဖေရဲ့အော်သံ၊ ခေါ်သံကိုသာ။

ဖိုးဟန်က သူသိအောင် အဖေအခက်အခဲကို အကြောင်းနဲ့အကျိုးရှင်းပြလိုက်တော့ သူတို့သားအဖ သဘောတွေကျ။

‘အဘကို သံဖိုတောင်အထိလိုက်ဖို့ မယ်ဗျ’

သူတော်ကောင်းကို နတ်ကောင်းစောင်မ။ ကြံစည်တောင့်တ ဆန္ဒလိုရာ ပြည့်ဝရာပြီ။ သံဖို...ဆီ။

မလျှောက်ဘူးတဲ့လမ်း၊ မလှမ်းဘူးတဲ့ခရီး၊ နီးနီးတော့လာပြီ။ သံဖိုတောင်အဝင်လမ်းခွဲအတိုင်း လမ်းမကြီးကခွဲလို့ အဝင် နွားလှည်းကို မောင်းလို့ ဝင်လာခဲ့ကြပြီ။

လှည်းပေါ်ကအဆင်း မြင်ကွင်းက သာယာ။ ကျေးငှက်သံတစာစာ။ ဒီပါအေးမြ၊ ရင်မှာလဲ အေးမြ။

ဘေးဘီဝဲယာ ကြည့်လိုက်ပါချေတော့ ကျောင်းက (၂)ဆောင်၊ တောင်ဘက်အဆောင်က အကြီး၊ မြောက်ဘက်အဆောင်က အသေး။

မြောက်ဘက်အဆောင်ထဲမှာ အမျိုးသမီး(၃)ယောက်ရှိတယ်။ အဆောင်

ရှေ့က မဏ္ဍပ်ထဲမှာတော့ အမျိုးသမီး (၂)ယောက်၊ အမျိုးသား (၅)ယောက်။ ဖိုးဟန်တို့ကို လှမ်းကြည့်နေကြတယ်။ သိသလိုလို၊ မသိသလိုလို ဇေဝေါ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လက်တို့တို့၊ ခြေတို့တို့ မေးကြမြန်းကြလို့။

သိန်းအောင်တို့ သားအဖတော့ အမောဖြေနေကြပြီ။ နွား(၂)ကောင် အပန်းပြေအောင် ရေတွေတောင်းတိုက်ကြလို့။ ဖိုးဟန်က...

‘အမေညို ရှိသလား’
‘ရှိတယ်’
‘ဘယ်မှာလဲ’
‘ကျောင်းပေါ်မှာ’

တောင်ဘက်ကျောင်းကို လက်ညှိုးညွှန်ပြတယ်။ ငေးငေးစိုက်စိုက် ကြည့်သခိုက်...

တောင်ကျောင်းနဲ့ မြောက်ကျောင်း။ ကျောင်းနှစ်ကျောင်းက တစ်ကျောင်းနဲ့တစ်ကျောင်း ခြေလှမ်း(၁၅)လှမ်း လောက်ကွာမယ်။ ပျဉ်းကတိုး၊ အင်၊ အင်ကြင်း၊ သစ်ရာ၊ ပိတောက် သစ်မျိုးစုံ ပေါက်ရောက်နေတဲ့ အောက်မှာ

အရိပ်အာဝါသ ထိုးကျနေတဲ့ အောက်မှာ။

တစ်အောင့်လောက် ကြာတော့ တောင်ဘက်ကျောင်းပေါ်က အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ဆင်းလာတယ်။ အသားကညိုညို၊ ဆံပင်ကို ထိပ်တည့်တည့်မှာ ထုံးထားတယ်။ နားထင်နားဆံတစ်စ မကျဘူး။ ထုံးဖွဲ့တဲ့ ဆံထုံးတင်းတင်းရင်းရင်း ကျစ်လျစ်။

ယောဂီဝတ်စုံ အပေါ်အောက်အညှိ အမေညိုတဲ့။

မျက်နှာကကြည့်ပြီး ရှင်းနေတယ်။ မေတ္တာထားလို့ ကရုဏာပွားမယ် အသွင်၊ မြင်ရတာက မျက်စိလဲအေးရင်လဲအေး။ အသည်းအေးလို့ စိတ်ချမ်းသာ။

ဘယ်ဘက်လက်ထဲမှာ ဓာတ်ခွေတစ်လုံးကို ဆုပ်ထားတယ်။ ညာလက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ကြားမှာ ပြည့်ညီနဝင်း မသိန်းတင်ဆေးလိပ် အပြစ်တစ်လိပ်ကို ညှပ်လို့ လမ်းလျှောက်တဲ့ အလာ သောက်လိုက်တာက အမြဲတထောင်းထောင်း။

မြောက်ဘက်အဆောင် ကပြင်လေးရဲ့ အရှေ့ဘက်ထိပ်မှာ ထိုင်တယ်။ ထိုင်နေကျ နေရာလေးနဲ့တူပါသေး အထိုင်မှာ ကြည့်လိုက်တော့ အရပ်က မနိမ့်မမြင့် တင့်တယ်တဲ့ရုပ်ဆင်း။ အင်ဆို့ပြီး...

‘သားတို့ ဘယ်က လာကြတာလို့ မေးတယ်။ ဖိုးဟန်က...’
‘တရုတ်မော်က လာကြတာ’ လို့ ပြန်ဖြေတယ်။ အမေညို ရေနေတစ်ခွက် ငှဲသောက်ရင်းက...

‘ကဲ... ကဲ... ရေခွေးသောက်ကြ အမြည်းစားကြ၊ အဝေးက လာလာဆာလှပေါ့။ မနက်စာထမင်းရှိတာ ကျွေးမယ်။ ညနေမှပြန်’

ကိုသိန်းအောင်တို့ သားအဖကိုလဲ ကြည့်ပြီး မေးပြောတယ်။

'မင်းတို့ လိုက်ပို့တာလား၊ မင်းတို့နဲ့ ဝါလာတာလား၊ မင်းတို့လဲ ထမင်းစား ပြီးမှ ပြန်ကြ'

မနက်(၁၁)နာရီထိုးပြီ။ ကိုသိန်း အောင်တို့သားအဖ ဘယ်ပြန်နိုင်လိမ့် မဟုန်း၊ မနက်စာ စားပြီးမှ ပြန်ကြရ တော့မယ်။ လှည်းမောင်းတဲ့ ကိုသိန်း အောင်ရဲ့ အဖေက ဇာတ်လမ်းစုံ ရှင်းပြ တယ်။

နားထောင်နေတဲ့ အမေညို ရေခွေး သောက်နေရင်းက - ဖိုးဟန်ကို စူးစူး ဖြိုစိုက်ကြည့်တယ်။ နောက် အနောက်တောင်အရပ်ကို မျက်နှာမူ ချော့ချော့ တည့်တည့်ကြည့်။

ဆေးလိပ်တို လက်ကြားက မချဘူး။ မျက်နှာက တည့်ပြီး တင်းထားသလိုပဲ။ မျက်လုံးအစုံက ဝေးတစ်နေရာကို ဆွမ်းမျှော်ကြည့် နောက် ကောက်ကာ ထင်ကာ ဟောတော့ ပြောတော့တာပဲ။

'ဗိုသားက အပူသည်။ အိမ်အသစ် ဆောက်တာ အဖမ်းခံထားရတယ်။ ချွေးပါလဲဆုံး၊ သားလဲဆုံး၊ သစ်ကိုလဲ ဆုံး ထောင်တန်းတော့ မကျ။ ဒဏ်ငွေ ခုန့် ခိုသမျှပြောင်၊ နှုတ်ကို ချုပ်တည်း။ သက်ကို စောင့်စည်းပါသားရဲ့။ မင့် အဖေအဖေ ရှိပေလို့သာပေါ့။ နင်မို့ သာဆို မင့်ကို အမေ မြင်ရမှာမဟုတ်

ထောင်ထဲက အချုပ်'

အမေညိုကတော့ အထုပ်ကို ဖြေပြ လိုက်ပြီ။ ဟုတ်ပါတယ်။ မိဘက ရှေ့က ကာတော့ မောင်ဖိုးဟန် ခံသာသွား တာပေါ့။ အဖေက မောင်ဖိုးဟန်နဲ့ ဒကာမကြီး ဒေါ်ရွှေမြတို့ကို မင်္ဂလာ လက်ဖွဲ့ခဲ့တဲ့အိမ်။ သူ ဆောက်ပေးတဲ့ အိမ်။ သူ့အိမ်တဲ့။ အဖေက ဒိုင်ခံရှင်း တယ်။ ကုန်လိုက်တဲ့ငွေ သောက် သောက်လဲ၊ နည်းလား အများကြီး။

'ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ(၃)ပါး မိဘနဲ့အရာသဟား မပေးနဲ့ ပိုသား၊ မင့် အသက်ကိုတောင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ဖတ် သိမ်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ မပေါ့နဲ့ လူ (၅)ယောက်တစ်စု ပုံဖိုပူတွေလဲရှိတယ်။ လေးလုံးပြီး လုပ်သေနှုတ်နဲ့ အသက်ကိုတဲ့ ရန်ရှာ'

အဖေဆိုတာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် နဲ့ မကြာမတင် (၂)နှစ်ကျော်ကာလ ကို နောက်ကြောင်း ပြန်ခံစားနေတာ ထင်ပါရဲ့။ စိတ်မကောင်းစရာ အနိဋ္ဌာ။

'ကျည်ဆိုတာကြီးက ယထွက်ပေလို့သာ ယင်း အသက်ပေးတယ်လူလေး၊ မကောင်း ဖြစ် ကြသူတွေဟာတော့ သူတို့ရဲ့ မကောင်း ကံ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခံကြရ တော့မယ်။ ဆန်မကုန်သေးခင် ကံကုန်သွား ကြတော့မယ်။ ဩဗျာ သူထိုက်နဲ့သူ့ကံ' အမေညိုရဲ့ စကားသံတွေက မှန် တော့ မောင်ဖိုးဟန် ပြန်မပြောနိုင်ဘူး။

တုံ့ဆိုတာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေ။

အဖေကိုတော့ ဘာမှ ထွေထွေထူး ထူး မပြောဘူး။ ည၊ မနက် ဘုရားဝတ် တက်တယ်။ အဝိဋ္ဌာန်ခရီးတွေလဲ ဆက်နေတယ်။ ပန်သောဆုနဲ့ ပြည့်ပါ စေတဲ့။

မနက် (၁၁)နာရီကျော်ကျော်မှာ တော့ ထမင်းပွဲပြင်ပြီးပြီ။ ထမင်းသုံး ဆောင်ကြွကြွပါလို့ မြောက်ဘက် အဆောင် အပေါ်ဆင့်က ခေါ်သံတစ်သံ လွင့်ထွက်လာတယ်။

ဖိုးဟန်တို့ ထိုင်နေတာက အောက် ဆင့်။ အပေါ်ဆင့်နဲ့ အောက်ဆင့် အမြင့်က တစ်တောင်အကွာ။

တစ်လှမ်းစာ ခြေမြှောက်လို့ ထမင်း ဝိုင်းကိုရောက်တော့ ငါးပိရည်နဲ့ တို့စရာ ဖိုးဟန်မှာတော့ အကြိုက်။ အလွန် ကောင်းပဲ။ ငါးကြော်နဲ့ ငါးချက်ကိုလဲ လက်တွေ့နှိုက်လို့ ကြိုတ်လိုက်ကြတာ တစ်တစ်ကန်။ ထမင်းတစ်ပန်းကန်ပြီး တစ်ပန်းကန် ဖိုးဟန် ကြိုက်လာပြီဆို ရင်တော့ မလွယ်ဘူး။ အရူးအမူး။

ဖိုးဟန်က ငါးပိရည်နဲ့ တို့စရာကို အသေကြိုက်တာ။ ငါးပိရည်ကို အတို့ အမြှုပ်နဲ့သာမက သောက်သောက်ပြီး စားတာ။ အမေညိုနဲ့က ထမင်းတစ်ဝိုင်း တည်း။ မမြင်ချင် မြင်နေရ မောင်ဖိုး ဟန်ရဲ့ အားရပါးရ။ အမေညိုက သဘောကျ သြတော့မချပါဘူး။ ကြိုက် သလောက်စားလေ...စားစေ။

အဲဒီလို တစ်ခါ မြတ်ပေရွာမှာ ဖြစ် ခဲ့ဖူးတယ်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံခရိုင်၊ မြတ်ပေရွာ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မုဆိုးစည်းကမ်းနှင့်

တောရီယာယာ

◆ မျောက်ဂူအဝင်

ကျောက်ပန်းအိုးတောင်ခြေ လျှို
အတွင်း ခြေချမိသောအခါ တောင်ခါး
ပန်းဆီမှ မီးရထားဥသြဆွဲသံ သဲ့သဲ့
ကြားလိုက်ရသည်။

ရွှေညောင်ကလာသည့် နောက်ဆုံး
ရထားတောင် ရောက်လာပြီ။ မကြာမီ
နေဝင်၍ အမှောင်ပျိုးတော့မည်။ ဤ
အချိန်ဆိုလျှင် တောင်ကလပ်အခြေရှိ
မျောက်ဂူသို့ မျောက်များ စုဝေး
ရောက်နေလောက်ပါပြီ။

ကိုယျိုးသည် တူမီးသေနတ်ကို
အသင့်ပြင်ကာ တောင်ကလပ် အခြေ
ပတ်လမ်းအတိုင်း ခြေသံလှံစွာဖြင့်
ဆင်းလာခဲ့သည်။ အစတွင် မျောက်
အော်သံများ ကြားမိသလိုလို ရိုသော်
လည်း မျောက်ဂူနှုတ်ခမ်းဝသို့ ချွတ်နင်း
၍ ရောက်လာသောအခါ တစ်ကောင်
တစ်မြီးမှ မတွေ့ရပါ။

အချိန် စောသေး၍ပေလား။

မဖြစ်နိုင်ပါ။ မှောင်ရီပျိုးစ ဒီအချိန်
တွင် မျောက်များအားလုံး တွင်းအောက်
လိုဏ်ဂူအတွင်း ရောက်နေကြပါပြီ။
အမှောင်ထုသည် သူတို့၏ အသက်
ဖိစိန်ကို ရွှေယူနိုင်မှန်း သဘာဝပေး
အသိဖြင့် သိကြပါသည်။

စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် အတန်ကြာ
အောင် ရှာဖွေကြည့်လေမှ ကျောက်
တောင်နံရံထိပ်တွင် အသင့်အနေ
အထားဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသော ကင်း
စောင့်မျောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
တူမီးသေနတ်ကို မြှောက်မည်ကြံကာ
ရိုသေး ကိုရွှေမျောက်က လှစ်ခနဲ
ပျောက်သွားတော့သည်။

ကင်းစောင့်မျောက်က လူရိပ်မြင်
သည်နှင့် လှမ်းအချက်ပေးသဖြင့်
မျောက်များအားလုံး လိုဏ်အတွင်း
ဝင်ပုန်းကာ ငြိမ်ချက်သား ကောင်းနေ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၃၈ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုယျိုး အားမလျှော့ပါ။
နောက်တစ်နေ့တွင် တောင်ကလပ်
ထိပ်သို့ နေလုံး ရောက်ရှိချိန်၌
မျောက်ဂူဝသို့ ကြိုတင်ရောက်နှင့်ကာ
ပစ်ကွင်းရွေးလျက် ချုံနွယ်များ အကာ
အကွယ်ဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ဆိုင်း
နေသည်။

တောင်ကလပ် အနောက်ဘက်သို့
တအိအိ ကျဆင်းသွားသော နေမင်းနှင့်
အတူ မှောင်ရိပ်ကလည်း တဖြည်း
ဖြည်း လွှမ်းခြုံလာသည်။ မှောင်ရီပျိုး
စအချိန်တွင် သစ်ရွက်လှုပ်သံများ
ကြားရကာ ကျောက်နံရံထိပ်၌ ကင်း
တာဝန်ကျ မျောက်က ကြိုတင်နေရာ
ယူသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား မျောက်ထီးကြီး
များက တရကြမ်း ပြေးလာကာ ဂူအဝ
သစ်ပင်ဆီသို့ လွှားခုန်၍ အောက်သို့

ဆင်းသွားကြသည်။ နောက်မှဆက်၍
မိခင်၏ခါးကို သိုင်းဖက်ထားသော
မျောက်သားအမိများက ကူငြိမ်း
ဆင်းသက်ကြသည်။

မျောက်ပေါက် ကလေးများက
တစ်ကောင်ချင်း သော်လည်းကောင်း၊
ဒွိယံ အတွဲလိုက်သော် လည်းကောင်း၊
စိတ်အေးလက်အေး ဆင်းလာကြ
သည်။

အချိန်ကောင်းပေတည်း။
ဂူနှုတ်ခမ်းဝတွင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
မြင်ရသော မျောက်နှစ်ကောင်အား
ချိန်ရွယ်ကာ မောင်းဖြုတ်လိုက်သည့်
ယမ်းပေါက်ကွဲသံနှင့်အတူ မျောက်
ရုတ်ခြည်း ပျောက်သွားကြသည်။

ကိုယျိုး အားပါးတရ ပြုံးလိုက်သည့်
အဘိုးနှင့်တွဲ၍ တောလိုက်ကာ ယမ်း
ထောင်းနည်းမှအစ သေသေသပ်သပ်

www.burmeseclassic.com

ခြစ်စေရန် စနစ်တကျ သင်ယူ
သာခဲ့သဖြင့် မိမိလက်ကို စိတ်ချ
သည်။

တွင်းဝသို့ သွားရောက်
ဆွေဖွေရာ ကျိုးပဲ့နေသော သစ်
ကိုင်းများက ထိမှန်သောမျောက်
ဆွင်းအောက်သို့ ကျသွားပြီဟု
သတင်းပေးကြလေသည်။

‘ဟော မောင်မျိုးပါလား၊ သေ
နတ်သံကြားလိုက်တယ်။ ချက်
ကောင်း မထိဘူးလား’

‘ထိတယ် ဟောဒီမှာ အမှတ်
(သွေးကွက်)တော့ ကျန်ခဲ့တယ်။
ဆွင်းထဲ ကျသွားပုံပဲ’

‘ငါ ဆင်းကြည့်မယ်’

ကိုလှမင်းက ချိုးယူလာသော ဒန္တ
တူးပင်များကို ဖြေပြင်တွင် စုပုံကာ
မျောက်ဂူအတွင်းသို့ ကျွမ်းကျင်စွာ
ဆင်းသွားသည်။ ကိုလှမင်းသည် သစ်ခွ
ဆင်း ပန်းပုဆိုးဖြစ်ကာ ကျောက်တောင်
ချောက်ကမ်းပါးအစွန်၌ ပေါက်ရောက်
နေသည့် ရှားပါးသစ်ခွများကို ခဲရာ
ခဲဆစ် တက်ရောက် ရှာဖွေလေ့ရှိရာ
ထက်မြ၍ တောင်တက် ကျွမ်းကျင်ပါ
သည်။

(၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် မျောက်
နစ်ကောင်နှင့်အတူ တွင်းပေါ်သို့ ပြန်
ရောက်လာသည်။

‘ရော့ မောင်မျိုး မင်းတစ်ကောင်၊
ငါတစ်ကောင် ယူမယ်’

ခွေးရှင်ကျေးရွာနေ ဦးမောင်လေး၏
သား ကိုအောင်မျိုးဦးက ကျောက်
ပန်းအိုးတောင်ခါးပန်းရှိ မျောက်ဂူတွင်
မျောက်ပစ်ခဲပုံကို ပြန်ပြောပြခြင်းဖြစ်
သည်။ လွန်ခဲ့သော (၆)နှစ် ၂၀၀၇
ခုနှစ်၊ ဆောင်းရာသီကဟု ဆိုသည်။

‘အဲဒီမျောက်တစ်ကောင်ကို ရောင်း
လိုက်တာ (၁၈၀၀၀)ကျပ်ရတယ်’

◆ မျောက်ပုဆိုး ကိုအောင်မျိုးဦး(ခွေးရှင်ကျေးရွာ)

‘ဒါထက် မောင်ရင်က တစ်ချက်
တည်းနဲ့ မျောက်နှစ်ကောင် ဘယ်လို
ပစ်လိုက်တာလဲ’

‘မိတ်လိုက်နေတဲ့ အချိန်ကိုးရာ ကျွန်တော်
လဲ မျောက်ရတော့မှ သိရတယ်။ မုဆိုး
စည်းကမ်းအရ တယ်သားကောင်မဆို မိတ်
လိုက်နေတဲ့အချိန်ကို ပစ်ရတုံး။ အဲဒီ
အချိန်ကစပြီး ဈေးတယ်လောက်ကောင်း
ကောင်း မျောက်ပစ်တော့တုံး။

လူမှုစည်းကမ်းအောက်ဖျက်ရင် တရာဥပဒေ
နဲ့ ထိန်းသိမ်းလို့ရတယ်။ တောထဲမှာတော့
ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ မိမိအသိစိတ်နဲ့ ကိုယ်တိုင်
ထိန်းရတယ်။ ဒီလိုမှ မထိန်းရင် တောရဲ့
မာယာဆိုတာ အင်မတန်နက်နဲပါတယ်
ဦးလေးရယ်’

‘မယုံကြည်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး
မောင်မျိုး။ တောရဲ့မာယာအကြောင်း
နည်းနည်း ပြောပြပါလား’

‘အင်း ကျွန်တော့်ဖေဖေ (ဦးမောင်
လေး) ကြုံရတာဗျာ။ ညောင်ကုန်း
တောင်မှာ ချေတစ်ကောင် တွေ့လို့
စိတ်ကြိုက်ချိန်ပြီး ပစ်လိုက်တယ်။
ဖေဖေလဲ လက်ဖြောင့်တဲ့ သူပါ။ ချေက
လက်ပြင်ကို မှန်ပြီး တစ်ချက်ပဲ ခုန်

နိုင်တယ်။ တောင်ခြေမှာ ပုံလဲ
တာပဲ။

ဒါနဲ့ဝမ်းသာအားရပြေးကောက်
တော့ အနားလဲ ရောက်ရော
လဲနေတဲ့ ချေက ဝုန်းခနဲထပြီး
တောင်ပေါ် ပြေးတက်သွားတယ်။

အဖော်တွေကို ပြောပြတော့
မယုံကြဘူး။ အမှတ်ကို လိုက်ပြမှ
လက်ခံကြတယ်။ အဲဒီနေ့က
လူခွဲပြီး သေသေချာချာ ရှာကြ
ပေမယ့် မတွေ့ကြဘူး။ ရက်နည်း
နည်းကြာမှ ပုပ်ပျက်နေတဲ့ သား
ကောင်ကို တွေ့ပါတယ်။ လက်ပြင်
ကို သေသေချာချာမှန်ထားတာပဲ။

ပုံမှန်အတိုင်းဆိုရင် ဒဏ်ရာရတဲ့
သားကောင်ဟာ သူ့ဇောနဲ့ ပြေးလွှား
နေတဲ့ အချိန်မှာ ဖမ်းမိဖို့ မလွယ်ဘူး။

ဒါပေမယ့် လဲကျသွားရင်တော့
အားကုန်သွားပြီ။ လုံးဝ ခြေကုန်
လက်ပင်းကျသွားပြီ။ ဘယ်လိုမှ ပြန်ထ
လေ့ မရှိဘူး။ ခုလို လဲကျပြီးမှ တောင်
ပေါ် ပြေးတက်နိုင်တာ ပုံမှန်မဟုတ်ဘူး။
တောရဲ့မာယာလို့ပဲ ဆိုကြပါစို့’

‘သားရဲ့ဖေဖေက မုဆိုးစည်းကမ်း
ဖောက်မိလို့လား’

‘ဖေဖေက တောကြက်ထက်ကြီးတဲ့
သားကောင်ဆိုရင် ပစ်တော့ပါဘူးလို့
ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ချေကိုပြင်တော့ လောဘတက်
ပြီး ပစ်မိတာ။ ကိုယ့်စည်း ကိုယ်ဖောက်တာ
ပဲပေါ့’

[ခွေးရှင်ကျေးရွာမှ မိတ်ခွေး
ဦးမောင်လေး မိသားစုအား ကျေးဇူး
တင်စွာဖြင့်...]

တုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

www.burmeseclassic.com

မောင်လေးက
(တီးလင်း)

နတ်သစ်ပင်လေး

လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က ဖြစ်သည်။ တောက်တဲ့ ဈေးကောင်း၍ ဟု ဆိုကြချိန်၊ မလေးရှား၊ တရုတ်နှင့် တောင်ကိုးရီးယား နိုင်ငံတွေမှာ တောက်တဲ့ ဝယ်ယူကြသည့် သတင်းကို ကြားရသည်။

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံဒေသ အချို့တွင်လည်း တောက်တဲ့ ရှာပုံတော် ဖွင့်ခဲ့ကြသည်။ အများအားဖြင့် တောက်တဲ့နှင့် မကြုံရဘဲ တောက်တီးတွေနှင့်သာ ကြုံကြရသူတွေလည်း ရှိသည်။

စောအယ်ထီး၊ စောအယ်ကော်နှင့် စောအယ်မူးတို့ သုံးဦးသည် ရွာအနီးက တောက်ကြီးတစ်ခုထဲ တောက်တဲ့အရာ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ရှာရင်းပင် လူတစ်ဖက်စာခန့်ရှိသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်မှာ တောက်တဲ့တစ်ကောင်ကို တွေ့ရသည်။ သို့နှင့် စောအယ်ထီးသည် တောက်တဲ့ဝင်သွားသော သစ်ကိုင်းခေါင်းရှိရာသို့ တက်ပြီး နေသားတကျ ရှိသောအခါ သစ်ကိုင်းကို ခုတ်သည်။ “ဒုတ်”၊ “ဒုတ်” “ဒုတ်” နှင့် တစ်ဆက်တည်းပင် “ပရ”၊ “ပရ” (PA RA PA RA (ရ၊ ကောက်သံနှင့် ဖတ်ရသည်)ဟူသော အောက်ခြေမှ သစ်ပင်ကြီး ပြိုလဲတော့မည့် အက်ကွဲသံကို ကြားရသည်။

သို့နှင့် အခုတ်ရပ်ကာ စောအယ်ကော်နှင့် စောအယ်မူးတို့ကို အပေါ်က နေပြီး အော်ပြောလိုက်သည်။ ‘ဟေ့ အယ်မူး အယ်ကော် သစ်ပင် အောက်ခြေက အက်ကွဲသံကို ကြားရတယ်ပင်တို့ သေချာကြည့်ပေးပါ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာမှ မကြားရပါဘူးကွ။ ခုတ်မှာ သာ ခုတ်စမ်းပါ’

ဟု အယ်ကော်နှင့် အယ်မူးတို့ ပြန်ပြောသည်။ သို့နှင့် ဆက်ခုတ်သည် “ဒုတ်”၊ “ဒုတ်”၊ “ဒုတ်” နှင့် တစ်ဆက်တည်းပင် “ပရ”၊ “ပရ”၊ “ပရ” ဟူသော အောက်ခြေမှ အက်ကွဲသံကို ကြားရပြန်၍ မခုတ်ရဲတော့ဘဲ ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ
အတွက် တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း ကျင်းပ
ဆဲလ်ရုံတို့ ဖိုးဦးတောင် ဘုရားပွဲတော်
ကို ပန်းတောင်းမြို့ခံ စာပေပညာရှင်
အချို့ရဲ့ ဖိတ်ကြားချက်အရ သွားခဲ့ကြ
ပါတယ်။

ဖိုးဦးတောင်ဘုရားပွဲကို မရောက်ဘူး
ဘာကတစ်ကြောင်း၊ ဆရာရဲဇော်
အထေအထပြောခဲ့တဲ့ လွမ်းစေတီ ဇာတ်
ထမ်းလေးကို သိချင်တာက တစ်
ကြောင်း၊ နယ်မြေဒေသနဲ့ ပတ်သက်လို့
လေ့လာချင်တာကတစ်ကြောင်း စတဲ့
အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် ဖိတ်ပါ

လက်ပါ သွားခဲ့တာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။
ပန်းတောင်းမြို့နယ်ဟာ မြောက်
ဘက်မှာ ကမ္ဘာ့ အရှေ့ဘက်မှာ ပြည်၊
ရွှေတောင်၊ တောင်ဘက်မှာ ကြံခင်း၊
အနောက်ဘက်မှာ ရခိုင်ပြည်နယ်၊
တောင်ကုတ်မြို့နယ်တို့နဲ့ နယ်နိမိတ်
ချင်း ထိစပ်ပြီး မျဉ်းဖြောင့် အကွာအဝေး
အားဖြင့် ကမ္ဘာ့ (၁၉) မိုင်၊ ပြည်မှ
(၁၀) မိုင်၊ ရွှေတောင်မှ (၅) မိုင်၊ ကြံခင်းမှ
(၂၉) မိုင်နဲ့ တောင်ကုတ်မှ (၆၃) မိုင်ခန့်
အကွာအဝေးမှာ တည်ရှိပါတယ်။
ပန်းတောင်းမြို့နယ်ဟာ ညီညာ
ပြန့်ပြူးတဲ့ မြေမျက်နှာပြင် နည်းပါးပါ
တယ်။ နယ်မြေတိုင်းလိုလိုက တောင်
ကုန်းတောင်တန်းတွေ။ ယခင်က

ကြိုးဝိုင်းသစ်တောကြီးတွေ ဖုံးလွှမ်း
ထားတဲ့ အရပ်ပါ။ ပန်းတောင်းမြို့နယ်
မှာရှိတဲ့ တန့်ကြည်တောင်တို့၊ ဖိုးဦး
တောင်တို့ဆိုတာ ထင်ရှားတဲ့ တောင်
တန်းကြီးတွေဖြစ်ပြီး အကွေ့တောင်၊
အကောက်တောင် ဆိုတာလဲ
ကျော်ကြားထင်ရှားတဲ့ နေရာတွေပါ။
နောက်ပြီး ရွှေဘုံသာမုနိတို့၊
ငွေဘုံသာမုနိတို့နဲ့ ပန်းတောင်းငါး
မျက်နှာဘုရားတို့ ဆိုတာတွေကလဲ
သမိုင်းဝင်နေရာတွေပါ။ ပန်းတောင်း
မြို့နယ်မှာ ငါးမျက်နှာအင်း၊ လက်ျာအင်း၊
ရွှေလောင်းအင်း၊ စမ်းရွာပေါက်တော
အင်း၊ ဆေးကုန်းရိုးအင်းတွေနဲ့ စကြံ
ကျွန်း၊ အောင်မင်္ဂလာကျွန်း၊ တက်သစ်

ဖိုးဦးတောင် လွမ်းစေတီပွဲ

ကောဇမြတ်

အလွမ်းဇာတ်လမ်းလေး (၁)

ကျွန်း၊ မြစ်မ်းကျွန်း စတဲ့ သဘာဝက ပေးအပ်ထားတဲ့ အလှတရားတွေကလဲ ထင်ရှားလှပါတယ်။ အပြည့်ပါပဲ။

ယခု စာရေးသူရေးသားမယ့် ဇာတ်လမ်းလေးဟာ ဖော်ပြထားတဲ့ ဒေသအချို့နဲ့ ဆက်စပ်နေပါတယ်။

အထူးသဖြင့်တော့ ဖိုးဦးတောင်ပေါ်က လွမ်းစေတီလေးနဲ့ မြစ်မ်းကျွန်းဆိုတာကတော့ အဓိကပါပဲ။ ဇာတ်လမ်းရဲ့ အစကတော့ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း ကျင်းပလေ့ရှိတဲ့ ဖိုးဦးတောင်ဘုရားပွဲက ပေါ့။

ဇာတ်လမ်းလေး ပြောပြခဲ့တဲ့ စာရေးဆရာ ပန်းတောင်း အေးဆွေ (ဖီးသတ်အရာရှိ)က အဲဒီဇာတ်လမ်းလေးကို ဘုရားရောက်မှ ပြောပြမယ်။ လောလောဆယ် ပန်းတောင်းရောက်တုန်း မြစ်မ်းကျွန်းကို လိုက်ပို့ဦးမယ် ဆိုလို့ ပန်းတောင်း ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး သမိုင်းမှာ ကျပန်တပ် တစ်တပ်လုံးကို အဖြစ်ပြတ် တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းခဲ့တဲ့ နာမည်ကျော် သမိုင်းဝင် ဌာနတစ်ခုဖြစ်တဲ့ "သူရဲတန်းရွာ"ကနေပြီး မြစ်မ်းကျွန်းကို ဘောက်တူနဲ့ ကူးခဲ့ကြပါတယ်။

မြစ်မ်းကျွန်း ရောက်တော့ သိုက်နန်းရှင်မလေး တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ မမြစ်မ်းနဲ့ မြစ်မ်းကျွန်းက လက်ပန်ကျွန်းရွာသား ကိုဘုန်းကြွယ်တို့ရဲ့ ထင်းခုတ်ရင်းတွေ၊ မေတ္တာမျှ ညှားခဲ့ကြ နောက် သားလေး တစ်ယောက်ရ၊ သားရှင်ပြုမယ့်အရွယ် ရောက်တော့ ကိုဘုန်းကြွယ် ပြည်တက်သားအတွက် ပရိတ္တရာရှစ်ပါးဝယ်၊ အပြန် သိုက်ဆရာတွေပါလာ။

အကြောင်းစုံသိတဲ့ သိုက်နန်းရှင်မလေး မမြစ်မ်းရဲ့မောင်ကြီးက သူတို့မှာ ရန်သူတွေ နီးလာပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ပြန်လာရန်ခေါ်၊ မမြစ်မ်း သားလေး

ရှင်ပြုပြီးမှ လာပါရစေ တောင်းပန်၊ ဒါပေမယ့် လတ်တလော ကြုံတွေ့ရတော့မယ့် ဘေးအတွက် မောင်ကြီးဖြစ်သူက နေလို့ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း ပြောပြန်ခေါ်သွား။

ကိုဘုန်းကြွယ်ရောက်တော့ မမြစ်မ်းက မရှိတော့၊ ကိုဘုန်းကြွယ် မမြစ်မ်းကို တမ်းတရင်း သားလေးကို ရှင်ပြု၊ မမြစ်မ်းကလဲ သားလေးရဲ့ ရှင်ပြုပွဲ ကိုယ်တိုင် မပြုလုပ်ရသဖြင့် ကြေကွဲခဲ့ရတဲ့ ပန်ကျာကြည်လင် ကပြ၊ဇာတ်ပြား သွင်းခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးကို သတိရပြီး ဘယ်ရယ်မှန်းမသိ ရင်ထဲ ခပ်မြည့်မြည့်လေး ဖြစ်သွားပါတယ်။

* * *

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ဆရာရဲ့ဇော်ရဲ့မိတ်ဆွေ ကိုရင်ဩဆိုသူက စာရေးသူတို့ကို မြစ်မ်းကျွန်းအနဲ့ လိုက်ပို့ပါတယ်။

မြစ်မ်းကျွန်းက ရောဝတီမြစ်ကြီးရဲ့ အလယ်မှာ သောင်ထွန်းပြီး ပေါ်နေတဲ့ ကျွန်းဆိုတော့ အစက ကျွန်းသေးသေးပဲ အောက်မေ့တာ။ တကယ် လက်တွေ့မှာတော့ မသေးပါဘူး။ တော်တော်ကြီးတဲ့ ကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်းပါ။

ကျွန်းပေါ်မှာ အမျိုးအမည် စုံလင်လှတဲ့ သစ်ပင်ပန်းမန်တွေ၊ နက်ရှိုင်းလှတဲ့ သစ်တောကြီးတွေ၊ မြေနုကျွန်းတွေမှာ စိုက်လေ့စိုက်ထရှိတဲ့ ယာခင်းကြီးတွေကို တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်းကြီးက တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီးပါ။

ကိုရင်ဩက ကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ ရွာတွေကိုလဲ လိုက်ပို့ပါတယ်။ ပထမစ၊ ရောက်တဲ့ရွာကတော့ ကိုဘုန်းကြွယ်နဲ့ သိုက်နန်းရှင်မလေး မမြစ်မ်းတို့ ဇာတ်လမ်းစ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ လက်ပန်ကျွန်းရွာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရွာဦးမှာလဲ တခမ်းတနား ဆောက်

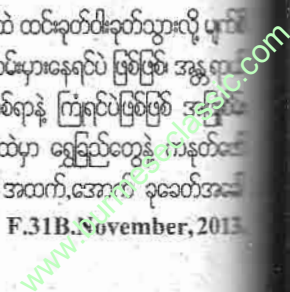
လုပ်ထားတဲ့ မမြစ်မ်းနန်း ရှိပါတယ်။ ဒါကတော့ မြစ်မ်းကျွန်းပေါ်က ရွာတိုင်းမှာရှိတဲ့ နန်းတွေပါ။ ရွာဦးရွာထိပ်တိုင်းမှာ မမြစ်မ်းနန်း ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်ပန်ကျွန်းရွာကတော့ ကိုဘုန်းကြွယ်နဲ့ မမြစ်မ်းတို့ရဲ့ ဌာနေမို့လား မသိပါဘူး တခမ်းတနားကြီးပါပဲ။

မြစ်မ်းကျွန်းမှာရှိကြတဲ့ ကျွန်းသူ ကျွန်းသားအားလုံးက သိုက်နန်းရှင် မမြစ်မ်းကို ကိုးကွယ်ရင် စီးပွားဥစ္စာ လာဘ်လာဘာရတဲ့ အကြောင်း မကောင်းတဲ့ ဘေးရန်အပေါင်း ကျရောက်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးတဲ့ အကြောင်း...

မရှိမသေ မလေးမစား ပြုလုပ်ပါက ဘေးဆိုး ကြမ္မာဆိုးများ ကျရောက်တတ်ကြောင်း၊ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ရတတ်ကြောင်း ယုံကြည်ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံး တောထဲတောင်ထဲ အပေါ့အလေး (ချေးယိုသေးပေါက်) သွားတာက အတောင်းပန်ပြီးမှ သွားကြရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ကိုရင်ဩက မြစ်မ်းကျွန်းမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ သူတို့ ကျွန်းသူကျွန်းသားတွေရဲ့ ဓလေ့စရိုက်ကိုပြောရင်း ကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ ကျန်တဲ့ ရွာတွေဖြစ်တဲ့ ရွှေတောင်စုရွာ၊ မှန်တောင်ရွာ၊ နောက်တိုးကုန်းရွာ၊ သာယာကုန်းရွာ အဟောင်း၊ အသစ်တို့နဲ့ အလယ်စုရွာတွေကို တစ်ရွာမကျန် လိုက်ပို့ပါတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေဟာ ရိုးသားဖော်ရွေကြပါတယ်။

'တောထဲ ထင်းခုတ်ပြီးခုတ်သွားလို့ ပျက်လည် လမ်းမှားနေရင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာနဲ့ ကြုံရင်ပဲဖြစ်ဖြစ် အန္တရာယ် နှုတ်လေးထဲမှာ ရွှေချည်တွေနဲ့ ကနုကနု ထားတဲ့ အထက်၊အောက် ခုခေတ်အခါ

ဝမ်းဆက်ဝတ်ထားတဲ့ အသက်(၂၀)ခန့် အရွယ် ချောမောလှပတဲ့ အမျိုးသမီးလေး တစ်ယောက်က အမြဲပေါ်လေ့ရှိပြီး ကူညီ လမ်းပြတတ်ခြင်း အန္တရာယ်ကို တားဆီး ကာကွယ်ပေးခြင်း ပြုတတ်တယ် ဆရာ လို့ ကိုရင်ဩက စာရေးသူကို ပြော ပြပါတယ်။

'အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ မြစ်မ်းကျွန်းမှာ နန်းဆောက် ပူဇော်ပသလေ့ ရှိကြတဲ့ မြစ်စိမ်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကတော့ သူပဲလို့ တထစ်ချ ယုံတယ်' လို့လဲ ကိုရင်ဩက ယုံယုံကြည် ကြည် လက်ခံပြောပြပါတယ်။

ဟိုတုန်းကဆို ကျွန်းသူကျွန်းသား တွေဟာ အလှူမဂ်လာဆောင် ပွဲလမ်း သဘင် သွားစရာရှိရင် ရွာဦးရွာထိပ် သွား မမြစ်မ်းကို အသနားခံပြီး ရက် ချိန်းနဲ့ လက်ဝတ်တန်ဆာ ရွှေငွေ ခုတ်နာများ ငှားရမ်းပါက ရကြောင်း၊ သို့သော် အတိအကျတော့ ချိန်းဝဲရက် ဌ် မပျက်မကွက် ပြန်ပေးရကြောင်း၊ မရိုးသားတဲ့စိတ်နဲ့ ပျက်ကွက်ခဲ့ပါက ဒုက္ခရောက်တတ်ကြောင်းလဲ ပြောပြ ပါတယ်။

(မမြစ်မ်းထဲ၌ ဥပါယ်တံမျှ၌ဖြင့် ရွှေလက်ဝတ်တန်ဆာများ ငှားပြီး ပြန် မပေးသဖြင့် ရူးသွပ်သွားသူ အရက် သမားတစ်ယောက် အကြောင်းကို သီးသန့်ရေးသားပါဦးမယ်။)

ထိုနေ့က ကိုရင်ဩ စာရေးသူတို့ကို ကျွန်းအနှံ့ လိုက်ပို့ရုံမက မနက်စာနဲ့ ညစာကို ငါးတန်ဝမ်းပြင်သာ။ ရွှေတောင်ထမင်းတို့နဲ့ ဧည့်ခံကျွေးမွေး ပါတယ်။ စာရေးသူလဲ မြစ်မ်းကျွန်းသား တို့ရဲ့ မေတ္တာစေတနာကို ဘယ်လို တုံ့ပြန်ကျေးဇူးဆပ်ရပါမလဲလို့ တွေးနေ မိပါတယ်။

* * *

ပန်းတောင်းရောက်တော့ ပန်းတောင်း မြို့နယ်(ယခင်) စာပေနဲ့ စာနယ်ဇင်း အဖွဲ့ဝင်တွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ပန်းတောင်း နေမင်းထင်တို့ မောင်စံထူး(သရက်)တို့ မောင်တည်ခိုင်(ပန်းတောင်း)တို့ စိမ်း စိုဦးတို့ကို သတိရလိုက်ပါတယ်။ ပန်း တောင်း လေ့လာရေးခရီးမှာ စာရေးသူ တို့ တစ်ဖွဲ့လုံးကို လိုလေသေးမရှိ ဧည့်ဝတ်ကျေခွဲကြတာကလား။

ဒီတစ်ခေါက်ကတော့ ဆရာ ရဲဇော် ရဲ့ တိုက်တွန်းဆွဲဆောင်မှု၊ အေးဆွေ (ပန်းတောင်း)ရဲ့ ဖိတ်ခေါ်မှုတွေကြောင့် လာရတယ် ဆိုပေမယ့် ကိုယ့်အစီအစဉ် နဲ့ကိုယ်လာရတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ ဆီကို မရောက်နိုင်တော့ပါဘူး။ သူ တို့တွေကို လာရောက် မနှုတ်ဆက်နိုင် တဲ့အတွက် နောက်မှ တောင်းပန်ရမှာ ပါပဲ။

ဒါပေမယ့် မောင်စံထူး(သရက်)နဲ့ မောင်တည်ခိုင်(ပန်းတောင်း)တို့ ပြော ခဲ့ကြတဲ့ ပန်းတောင်းသမိုင်းလေးကို တော့ သတိရလိုက်မိပါတယ်။

ပန်းတောင်းမြို့က ခုမှ ပေါ်လာတဲ့ မြို့မဟုတ်ပါဘူး။ ရှေးဟောင်းမြို့တစ်မြို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သက္ကရာဇ် ၆၄၆ ခုနှစ်က နယ်လေးရပ် သတ်မှတ်ပြီး ဘုရား(၂၀)၊ ရွာပေါင်း(၃၁)ရွာ၊ သူကြီးပေါင်း(၆၅) ယောက်တို့နဲ့ စတင် တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ မြို့စားနယ်စားမင်းတွေ အုပ်ချုပ်ခဲ့တဲ့

မြို့ ဖြစ်တယ်လို့ သိခဲ့ရပါတယ်။ ပန်းတောင်းမြို့ရယ်လို့ အမည်နာမ အထင်ကရ ဖြစ်တည်လာပုံကတော့ ဒီလိုပါ...

ပုဂံခေတ် နရသီဟပတေ့မင်းဟာ မွန်ဂိုတာတာတို့ရဲ့ ရန်ပြု ကျူးကျော်မှု ကြောင့် သားတော်အငယ်ဥဇနာ ရှိရာ ပုသိမ်မြို့ကို စုန်ဆင်းလာခဲ့ပါတယ်။ နရသီဟပတေ့မင်းနဲ့အတူ မိဖုရား ဖွားစေ့၊ ပြည်စားသားတော် သီဟသူ လဲ လိုက်ပါလာခဲ့ပါတယ်။

ဦးကျလာတဲ့အခါမှာတော့ တာတာ တို့ပြန်လည် ဆုတ်ခွာသွားတဲ့အတွက် နရသီဟပတေ့မင်းကြီးဟာ ပုဂံကို ဖောင်တော်နဲ့ ပြန်လည်ဆန်တက်ခဲ့ပါ တယ်။ အဲဒီအခါမှာ သားတော် ဥဇနာ က ပြည်စား သီဟသူက မင်းကြီးကို လုပ်ကြံမယ့် သတင်းရရှိတဲ့အတွက် မင်းကြီးကို လျှောက်ထားပြီး သံခြေချင်း ခတ်ယူဆောင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်နေ့သော ညအခါမှာ သီဟသူ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွား ပြီး သူ စားရတဲ့ ပြည်မှာ ဖခင်ကို ပုန်ကန်ခြားနားဖို့ လူသူလက်နက် စု ဆောင်းပါတယ်။

မင်းကြီးလဲ ဖောင်တော်နဲ့ ဆန်တက် မြ တက်ခဲ့ပါတယ်။ အခု ပန်းတောင်း လို့ အမည်တွင်မယ့် မြို့ရောက်သော မင်းကြီးက ပြည်ကိုဝင်ဖို့ သားတော်

သီဟသူနဲ့ တွေ့ဖို့ မိဖုရားဖွားစောကို ပြောပါတယ်။ သီဟသူကလဲ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မိဖုရားဖွားစောက ပြည်ကို မဝင်သင့်ကြောင်း၊ သီဟသူဟာ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲမယ် ထင်ကြောင်း အမျိုးမျိုး တောင်းပန် လျှောက်ထားပါတယ်။

နရသီဟပတေ့လဲ မိဖုရားစကားကို မိဖုရားတောင်းပန်တာကို မနာခံဘဲ ပြည်ကိုဝင်တဲ့အတွက် သီဟသူရဲ့ ပွဲတော်အုပ်မှာ အဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပါတယ်။

မိဖုရားဖွားစောရဲ့ မင်းကြီးကို ပြည်ကို မဝင်သင့်ကြောင်း၊ မဝင်ပါရန် အကြောင်း အမျိုးမျိုး တိုးလျှိုးပန်ကြား တောင်းပန်သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး “ပန်တောင်း” လို့၊ “ပန်တောင်း မြို့” လို့ သမိုင်းတွင်လာကြောင်း၊ ပန်းတောင်းသမိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောခဲ့ကြပါတယ်။ (အခြားမူကွဲလဲ ရှိပါသေးတယ်။)

မှတ်လောက်သားလောက်တဲ့ ပန်းတောင်းသမိုင်းလေးပါ။ ဒါ့အပြင် ပန်းတောင်းဟာ တခြားသမိုင်းကြောင်း အမျိုးမျိုးနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး ထင်ရှားတဲ့ မြို့လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့်တော့ တန့်ကြည်တောင်တို့၊ ဖိုးဦးတောင်တို့၊ အက္ခေတောင်၊ အကောက်တောင်တို့၊ ရွှေဘုံသာ၊ ငွေဘုံသာတို့၊ ပန်းတောင်းငါးမျက်နှာတို့ဆိုတဲ့ သမိုင်းကြောင်းတွေဟာ ထင်ရှားလှပါတယ်။ နောက်တစ်ခုက ပထမပိဋကိရိဆရာကြီး ဘဘိုးဘိုးအောင်အကြောင်းကလဲ ပန်းတောင်းနဲ့ ဆက်စပ်လျက် မဟုတ်လား။ နောက်ပြီး သိုက်နန်းရှင် မမြစိမ်း...

စာရေးသူ ဒီတစ်ခေါက် ပန်းတောင်းရောက်လာရတာက အဲဒီ ထင်ရှားတဲ့ ပန်းတောင်း သမိုင်းကြောင်းတွေထဲက တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ သိုက်နန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခုအတွက်ကြောင့်ဆိုရင်လဲ မမှားပါဘူး။ စာရေးဆရာ အေးဆွေ(ပန်းတောင်း) က ဘုရားပွဲကနေ ဖိုးဦးတောင်ပေါ်က လွမ်းစေတီလေးရောက်တော့ သူ ပြောပြမယ်ဆိုတဲ့ စာရေးသူ အလွန် သိချင်လှတဲ့ ဒီစာမူရဲ့အစမှာ ခေါင်းစဉ်းတပ်ထားတဲ့ “ပန်းတောင်းမြေ လွမ်းစေတီဦးမှာလှ” ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါတယ်။

* * *

ဘုရားပွဲခင်းဆီက ဆိုင်းသံဗုံသံတွေက ညံ့နေကြ၏။ ဇာတ်ကြီးအဖွဲ့၊ အငြိမ့်အဖွဲ့၊ ရုပ်သေးအဖွဲ့ အစရှိသဖြင့် ဇာတ်ကစုံလှသည်။ ဘုရားပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ပွဲခင်းတစ်ခုလုံး၊ စောင်းတန်းကြီးတစ်ခုလုံး လျှပ်စစ်မီးတို့ကလည်း ထိန်နေသည်။ ဘုရားဖူးရင်း လာရောက်ကြသည့် ရွှေပွဲလာပရိသတ်တို့ကလည်း ပွဲခင်းကြီးတစ်ခုလုံး ကြက်ပျံမကျစည်ကားလှသည်။ ဒီကြားထဲ ဈေးဆိုင်တန်းတွေကလည်း တသီတတန်းကြီး

အပြည့်။ အချိန်က ည(၉)နာရီလောက် ဖြစ်ပြီ။ သို့သော် ရွှေပွဲလာတွေကမကမကမ တို့၊ ကြံခင်းတို့၊ ပြည်တို့ကလဲ လာကြသည်။ ဒီပွဲက မြို့နယ်ကျေးရွာ၊ ရပ်ကွက်တွေပင်မက အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ကပင် လာကြသောပွဲဖြစ်ဘူး။ ဒီပွဲကို နှစ်တိုင်း မပျက်မကွက် နှစ်ကတော့ ပန်းတောင်းမြို့နယ် ဥသျှစ်မို့မှ ပြည်ကောလိပ်၌ ပညာသင်ကြားလျက်ရှိသော မောင်မြဝင်းဖြစ်သည်။ ပြည်ကောလိပ် မရောက်ခင်ကတော့ ဥသျှစ်ပင်နှင့် ပန်းတောင်း၊ ဖိုးဦးတောင်က မဝေးလှသည့်အတွက် မထောင်တာလှသော်လည်း ကောလိပ်ကျောင်းသားကြီး ဖြစ်လာသည့်အခါတွင်တော့ ဘုရားပွဲကို ရောက်ဖို့ အတော်ကြီးတော့သည်။

ပြည်နှင့် ပန်းတောင်းက တစ်ဖက်ကမ်းဆီဆိုတော့ သွားလာဖို့ မလွယ်လှစေရတစ်တန်၊ ကုန်းတစ်တန်နှင့်။ သို့သော် ဒီပွဲကို မရောက်လိုကတော့ မဖြစ် ဒီပွဲမှာ သူ့ကို စောင့်နေမည့် မိမိမီးလဲလဲက ရှိနေသည် မဟုတ်လား။ သူသာ ရောက်မသွားလျှင် စိမ်းလဲလဲတစ်ယောက် မျှော်တော်ဇောနှင့် မေးရင်း ဝမ်းနည်းနေရှာရောမည်။ မနာခံသူ ရောက်တာ နောက်ကျသွားသည့်အတွက် သူ့ကို မျှော်နေသည့် စိမ်းလဲလဲဘယ်လိုချော့ချော့ မရဘဲ တစ်ညထိုင်ရှာသည်။ သူသာ ရောက်မသွားလျှင် စိမ်းလဲလဲက သူ့ကို လွမ်းသည့်စိတ်ဖြင့် နားကွဲ၍ သေနိုင်ကြောင်း ပြောတော့ စိတ်မကောင်း သူ့ရင်ထဲ ဆိုသွားသည့် သူတို့နှစ်ယောက်ကလည်း ယခုဘုရားပွဲရှိမှသာ ဆုံကြ၏။

www.burmeseclassic.com

စိမ်းလဲ့လဲ့က သူ့၌ မိဘများ မရှိ တော့ဘဲ အစ်ကိုကြီးနှင့် နေကြောင်း၊ အစ်ကိုကြီးက စည်းကမ်းကြီးကြောင်း၊ သူ့ကို ယခုလို ဘုရားပွဲရောက်မှသာ အပြင်ထွက်ခွင့်ပြုကြောင်း၊ ကျန်အချိန် များ၌ အရေးပေါ် အကြောင်းကိစ္စမရှိဘဲ အပြင်ထွက်ခွင့်မပြုကြောင်း ဝမ်းနည်း ပန်းနည်း ပြောပြရှာသည်။

စိမ်းလဲ့လဲ့၏ စကားလေးများကို နားထောင်ရင်း မောင်မြဝင်းက သနား ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ၏။

'ကိုယ်နဲ့ အပြီးနေပါတော့လား စိမ်း ရယ်၊ ကိုယ်လဲ စိမ်းကို ခွဲမနေနိုင်တော့ ဘူးကွာ။ စိမ်းနဲ့ ကွဲကွာနေတဲ့ ရက်တွေ ဟာ ကိုယ်အတွက် ငရဲခံနေရသူလိုပါ ပဲ။ အရမ်း ခံစားရပါတယ်'

မောင်မြဝင်းကပြောတော့ စိမ်းလဲ့လဲ့ က မောင်မြဝင်းကို ဝိုင်းစက် အိမ်နန်းနေ သည့် မျက်လုံးလေးနှင့်ကြည့်ရင်း...

'မဖြစ်နိုင်သေးလို့ပါရှင်... စိမ်းလဲ ကိုလိုပါပဲ။ ကိုနဲ့ စိမ်း တွေ့ရတဲ့ အခွင့် အရေးက တစ်နှစ်မှ တစ်ခါပဲဆိုတော့ အဲဒီ အခွင့်အရေးလေးရဖို့ စိမ်းနဲ့ကိုတို့ အကြာကြီး စောင့်နေရတာ ဘယ်နေ ချင်ပါ့မလဲ။ ဒါပေမယ့် အခြေအနေက မပေးသေးဘူး ကိုရယ်'

မပွင့်တပွင့်လေးဖြင့် စိတ်မကောင်း စွာ တိုးတိုးညှင်းညှင်းလေး ပြောသည်။

'ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ စိမ်းရယ်၊ တိုချင်း ထာဝရလက်တွဲနိုင်ဖို့က အဓိက ပါ'

မောင်မြဝင်းကပြောတော့ စိမ်းလဲ့လဲ့ က ရီဝေသော မျက်လုံးကြီးများနှင့် ဟိုးအဝေးကြီးကို ငေးမောကြည့်ရင်း ခေါင်းလေးကို ခါယမ်းလိုက်၏။ ထို့နောက် တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောသင့် မပြောသင့် ချိန်ဆရင်း သက်ပြင်းလေး ကို မသိမသာ မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး...

'နောက်တော့လဲ ကို သိလာမှာပါ လေ'

ဟု ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်းလေး ပြောလိုက် ငယ်၏။

'ကိုရယ် လောလောဆယ်တော့ ခုလို ပွဲတော်ရက်ရောက်တိုင်း စိမ်းနဲ့ ကိုတို့ ဒီစေတီလေးမှာ အမြဲ ဆုံကြရ အောင်နော်၊ စိမ်း အမြဲစောင့်နေမယ်'

ဟု ဆက်ပြောလိုက်သည်။

မောင်မြဝင်းကတော့ စိမ်းလဲ့လဲ့ ပြောနေသည့် စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သော်လည်း ခေါင်းလေး ညိတ်လိုက်ရင်း နောက်တစ်နှစ် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြမည့် ရက်ကိုသာ တွေးနေမိလိုက်၏။

* * *

သူနှင့် စိမ်းလဲ့လဲ့ တွေ့ခဲ့ကြသည်က ကြာပေပြီ။

သူ ရှင်လူထွက်စ (၁၈)နှစ်သား အရွယ်ကပင်ဖြစ်၏။ ရှင်လူထွက်ပြီးပြီး ချင်း တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း ကျင်းပ လေ့ရှိသည့် ဖိုးဦးတောင်ဘုရားပွဲသို့ အပေါင်းအဖော်များနှင့် လာခဲ့ကြ၏။

အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်း အားလုံးက အတန်းတူတွေဖြစ်သည်။ ဘ.က ပညာရေးစနစ်ဖြင့် ဆရာတော်

ဦးစီးဖွင့်လှစ်သော ကျောင်းတွင် တက်ရောက်ပြီး ပညာသင်ကြားနေကြ သူတွေ။

ဆရာတော်က စာမေးပွဲရက် မတိုင်မီ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း ကျင်းပလေ့ ရှိသော ဘုရားပွဲသို့ ဦးနှောက်ဆေး သည့်သဘောဖြင့် လွှတ်နေကျ။ ထိုနေ့ ရောက်တိုင်း သူတို့အားလုံး လွတ်လပ် ပျော်ရွှင်ကြသည်။ စာသင်ခန်းထဲမှာ အချိန်ကုန်ခဲ့ကြရသမျှ အတိုးချပျော် ကြ၏။

သို့သော် မောင်မြဝင်းကတော့ ထို သို့မဟုတ် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်သမာ။ ဘုရားပွဲတော်ရက်ရောက်တိုင်း စေတီ လေးကို တစ်ယောက်တည်းဖူးသည်။ အခြား သူငယ်ချင်းတွေလို ဟေးလား ဝါးလား မနေ။ ယခုလည်း ပွဲရောက် သည်နှင့် စေတီလေးဆီ တက်ခဲ့၏။ စေတီလေးမှာလည်း သူ့လို လူတွေ အပြည့်။

စေတီအထက်မှာ သူနှင့် စိမ်းလဲ့လဲ့ တို့ ဆုံခဲ့ကြသည်။

တွေ့တွေ့ချင်း နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့် ရင်း ရင်းနီးခဲ့ကြသူတွေလို စိတ်ထဲမှာ ခံစားရ၏။ သို့ကြောင့် ခပ်ကြာကြာ လေး စိုက်ကြည့်မိရင်း တွေးနေလိုက် သည်။ စိတ်ထဲမှာ ရင်းနီးပြီး တစ်နေ ရာရာမှာ ဆုံခဲ့ကြရူးသလိုလို ထင်သော် လည်း စဉ်းစား၍မရ။

စဉ်းစား၍ မရနိုင်သည့်အဆုံး ဘုရား ပေါ်ဆက်တက်ရန် လုပ်သည်။ ထိုခဏ တွင်ပင် အမျိုးသမီးငယ်က ခြေချော် လဲသွားသဖြင့် သူက ကပျာကယာ ဆွဲထုတ်ထားလိုက်မိ၏။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ကောင်းမြတ်

သီလေးလယ်
(လယ်တော်)

ကျွန်တော်နှင့် ထူးဆန်းသော
ခရုကြီး

လွန်ခဲ့သော

(၁)နှစ်ကျော်ကာလက ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်တော်သည် ရွာအတွင်းရှိ အဘိုးငွေ၏ အသုဘသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ အဘိုးငွေသည်ကား ရှေးဦးနောက်မီ လူကြီးဖြစ်၍ အသုဘ၌ လူအတော် များပါသည်။

အဘိုးငွေက ကျွန်တော်တို့ရွာတွင် အသက်အကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်၌ အသက်(၉၃)နှစ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ဇနီးသည် ဒေါ်နန်းအဲနှင့် အတူနေထိုင်ပြီး သားသမီး မထွန်းကားခဲ့ပေ။

အဘိုးငွေမှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တိုင်းရင်းဆေးပညာ၌ လွန်စွာ ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရွာသူရွာသားများ အားလုံးအဖို့ ရောဂါတစ်ခုခု ဖြစ်တိုင်း အဘိုးငွေကိုသာ အားကိုးခဲ့ကြပါသည်။

အဘိုးငွေက ရွာမှ လူများကို ဆေးကုပေးရာ၌ အခကြေးငွေ မယူတတ်ပေ။ စေတနာအလျောက် ပေးကမ်းသော

အရာများကိုသာ ယူတတ်သည်။ အဘိုးငွေသည် တိုင်းရင်းဆေးပညာ၌ တော်ရုံသာမက ပယောဂများကိုပင် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းပြီး စေတနာကောင်းလှသော အဘိုးငွေကို ကျွန်တော်တို့ ရွာသူရွာသားများအားလုံးက ချစ်ခင်လေးစားကြပါသည်။

ဤသို့ တစ်ရွာလုံးက အားကိုးလေးစားရသော အဘိုးငွေ ဆုံးသွား၍ ကျွန်တော်တို့တစ်ရွာလုံး မည်သူမှ စိတ်မကောင်းနိုင်ကြပါ။ သို့ပါသော်လည်း

အဘိုးငွေသည်

(၉၃)နှစ်အရွယ်ထိ ကျန်းမာနေထိုင်သွားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

အဘိုးငွေအား မွန်းလွဲ(၁)နာရီအချိန်၌ ကျေးရွာသစ်ချိုင်းတွင် သဂြိုဟ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ရွာကာလသားအဖွဲ့နှင့် ရွာမှ လူကြီးတချို့က နာရေးကိစ္စတစ်ရပ် အသုဘအိမ်သို့သာ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ နာရေးကိစ္စတိုင်ပင်နေကြစဉ် အဘိုးငွေ၏ ဒေါ်နန်းအဲမှ ကျွန်တော်တို့အတွက် လက်ဖက်ပွဲနှင့် ရေခွေးကြမ်း လာသူမိလင်း အဘိုးငွေ ဖော်စပ်ခဲ့သော ဆေး

များကို ကုသိုလ်အဖြစ် ဝေငှပေးသည်။
ထို့နောက် အဘိုးငွေ ထားခဲ့သော
ဆေးဖော်စပ်နည်း ကျမ်းစာအုပ်နှင့်
ဆေးဖော်စပ်ရာတွင် သုံးသော
ပစ္စည်း တချို့ကို ကျွန်တော်တို့
အဖွဲ့အားပြု၏။ ထို့နောက်
ဆေးကျမ်းစာအုပ်မှလွဲ၍
ကျွန်ုပ်စွဲနည်းများကို လိုချင်သူများ
အတွက် ပေးပြန်သည်။

ထိုအထဲတွင် လက်သီးဆုပ်လောက်
အရွယ်ရှိသော ခရုကြီးကို ကျွန်တော်
သတိပြုမိခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထိုခရု
ကြီးအား အသေအချာကိုင်ကြည့်သော
အခါ ခရုကြီးမှာ နီညိုရောင်ရှိပြီး အရောင်
ဖောက်နေသောကြောင့် လွန်စွာ လှပ
ပါသည်။ ကျွန်တော်ထို ခရုကြီးအား
ထိုချင်သဖြင့် ဒေါ်နန်းအဲဆီ တောင်း
ကြည့်ခဲ့သည်။

'ဒေါ်နန်းအဲ ကျွန်တော့်ကို ဒီခရုကြီး
ပေးနိုင်မလားဗျ'

ဒေါ်နန်းအဲက ခရုကို ကြည့်ပြီး...
'အင်း လိုရင်တော့ယူပါ။ ဒီပေယု ဒီရ
ကို ဒီအတိုင်းထားလို့တော့မရဘူး။ ခွက်တစ်
ခွက်ထဲ ရေထည့်ပြီး ရေထဲ စိမ်း ဘာရတယ်
မင်းတို့အတိုးတော့ ဒီလိုပဲ ထားတာပဲ'

'ဪ ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ'

ကျွန်တော် ထိုခရုကြီးအား မည်
သည့်နေရာတွင် အသုံးချကြောင်း
မေးကြည့်ခဲ့ပြန်သည်။

'ဒါနဲ့ ဒေါ်နန်းအဲ ဒီခရုကို ဘယ်လို
အသုံးချရမလဲဗျ'

'ဒီရက အနာတွေပေါက်ရင် ဆွဲနဲ့ကို သွေး
ပြီး ထွက်လာတဲ့ သတ္တုရည်ကို လိမ်းပေးရင်
ချက်ချင်းပျောက်တယ်။ နောက် ဆီးကိုက်တာ
ဆီးအောင့်တာတွေလဲ ဆီးပေါ်သွေးလိမ်း
ပေးရင် အမြဲပျက် ပျောက်တယ်တဲ့။ မင်း
အဘိုးငွေကတော့ တော်တော်လေး အစွမ်း
ထက် အသုံးဝင်တယ်လို့ ပြောဖူးတာပဲ'

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ထိုခရုအား
သဘောကျသွားပြီး အိမ်သို့ ယူဆောင်
လာခဲ့ပါတော့သည်။

အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ထိုခရုကြီး
ကို ဒေါ်နန်းအဲ ပြောသလို ခွက်တစ်ခွက်
ထဲ ရေထည့်ပြီး ရေစိမ်၍ ထားထား
သည်။

ထူးခြားသည်မှာ ထိုသို့ ရေစိမ်ထား
ပြီး (၇)ရက် (၁)ပတ်လောက် အကြာ
တွင် ခရုစိမ်ထားသောရေမှာ တစ်ဝက်
လောက်ခန်းသွားသောကြောင့် နောက်
ထပ် ရေအသစ် လဲပေးလိုက်ရသည်။
ထို့ပြင် ထိုခရုကြီး၏ အနံ့မှာ ရေထဲက
ခရုအရင်များကဲ့သို့ ညီစော်နဲ့၏။

အနာပေါက်ခြင်းနှင့် ဆီးအောင့်၊
ဆီးကိုက်ဝေဒနာများအတွက် လက်
တွေ့ အသုံးချကြည့်ရာတွင် ပျောက်
ကင်းကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုထူးဆန်းသော ခရုကြီး
အိမ်သို့ ရောက်လာပြီး (၁)လလောက်
အကြာတွင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုမှာ မကြာခဏ
ဆိုသလို ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရသည်။ ထို့ပြင်
အိမ်သားများအားလုံးလိုလို နေထိုင်
မကောင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ အပြင်းဖျား
ဖျားနာခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ တငွေငွေဖျား
ကာ မပျောက်ကင်းနိုင်ဘဲ ရှိနေကြ
သည်။ ထို့ပြင် အိမ်၌ လာဘ်လာဘ
များလည်း တဖြည်းဖြည်း ပိတ်လာခဲ့
သည်။

ရရှိမည့်ငွေများ မရသည့်အပြင် အိမ်
၏ စီးပွားရေး အခြေအနေမှာ တဖြည်း
ဖြည်း မသိမသာ ဆုတ်ယုတ်လာခဲ့
သည်။ မိသားစုအားလုံးမှာလည်း ပျော်

ရွှင်စွာ မနေနိုင်ကြတော့ဘဲ
စိတ်ညစ်စရာတွေသာ
တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆိုသလို
အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် အချိန်ကြာလာသောအခါ
ကျွန်တော် ထိုခရုကြီးအား သတိထားမိ
လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် အသေအချာ
ပြန်လည် သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ
ကျွန်တော်တို့မိသားစု အဆင်မပြေ
ဖြစ်နေသည်မှာ ထိုခရု အိမ်သို့ ရောက်
လာပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်နေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုခရုကြီးအား သိရှိနား
လည်သူများနှင့် ပြသကြည့်ခဲ့သည်။
လူအများကလည်း ထိုခရုကြီးမှ အစွမ်း
ထက် ဆေးဖက်ဝင်ကြောင်းကိုသာ သိ
ကြသော်လည်း ယခုလို ကျွန်တော်တို့
မိသားစု ကြုံတွေ့နေရသည့်ပုံစံမျိုး
ဖြစ်တတ်သည်ကိုတော့ မည်သူမှ
ရှင်းလင်းချက် မပေးနိုင်ခဲ့ကြပေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့မိသားစုမှာ
လည်း ခရုကြီးအား လွှင့်ပစ်လိုက်မည်
ဆိုသော်လည်း ဆေးစွမ်းထက်၍
နှမြောလှသည်။ အိမ်မှာ ဆက်ထား
မည် ဆိုသော်လည်း ယခုလို ခရုကြီးက
ခိုက်နေသလို ဖြစ်နေ၍ အိမ်၌လည်း
ဆက်မထားရဲတော့ပေ။

ဤသို့ ဆုပ်လည်းစူး၊ စားလည်းရှူး
ဖြစ်နေသည့်အချိန်၌ ဂမ္ဘီရပစ္စည်းများ
ကို လေ့လာနေသူတစ်ဦးနှင့် တွေ့ရှိခဲ့
သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုသူအား အိမ်သို့ ခေါ်
လာပြီး ထိုခရုကြီးကို ပြသကြည့်သော
အခါ ထိုသူက...

'အင်းဒီရုကြီးက ဆေးစွမ်းထက်လာတော့
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပေးရင် ၂၄၅

အပူနဲ့ပဲ။ ဒီပေယျ အခုလို အိမ်မှာထားရင်
တော့ လာဘ်ပိတ်တတ်တယ်'

ထိုသူ၏ စကားကြောင့် ကျွန်တော်
လွန်စွာ အံ့သြသွားပြီး မည်သည့်နေရာ
တွင် ထားရကြောင်းကို သိလိုစောဖြင့်
မဆိုင်းမတွ မေးလိုက်မိသည်။

'ဒါဆို ဒီခရုကို ဘယ်မှာ ထားရမှာလဲ
ခင်ဗျ'

'အင်း ဒီခရုကို အိမ်ရဲ့ အနောက်ဘက်
အရပ် ခြံစည်ရိုးထဲမှာ မြှုပ်နှံထားရမယ်။
အဲဒီလို မြှုပ်နှံရင်လဲ ဘူတစ်ခုထဲ ရေထည့်ပြီး
ဒီခရုကိုထည့် မြှုပ်ဖို့အတွက် ကျင်းကိုလဲ
သပ်သပ်ရပ်ရပ်တူးပြီး မြှုပ်ရမယ်။ ဒါဆိုရင်
အိမ်အတွက် အစောင့်အရှောက်ရတဲ့အပြင်
ဆေးအသုံးလိုတဲ့အခါ ပြန်တူးဖော်ပြီး သုံးရင်
လဲ ရတာပေါ့'

ကျွန်တော် ခရုကြီးအား ထားသိပုံ
ကို သိခဲ့ရပြီး အိမ်အတွက် မည်သို့
အစောင့်အရှောက်ရမည်ကို နားမလည်

သဖြင့် မေးကြည့်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ
ထိုသူက...

'အိမ်အတွက် အစောင့်အရှောက်ဆိုတာ
အိမ်ကို သူခိုး၊ စားပြု မကပ်နိုင်ဘူး။ ပီးကွင်း
နိုင်တယ် စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေပေါ့'

'ဪ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ'

ထို့နောက် ထိုသူမှာ ကျွန်တော်ထံမှ
ထိုထူးဆန်းသော ခရုကြီးကို တောင်း
ဝယ်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော် မရောင်းပါ။
ထို့နောက် အသုံးလိုပါက လာရောက်
ငှားရမ်းနိုင်ပါကြောင်း ပြောခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုနေ့မှစပြီး ထိုခရုကြီး
အား ထိုသူပြောသလို အိမ်၏အနောက်
ဘက် ခြံစည်းရိုးတွင် မြှုပ်နှံခဲ့သည်။

ထူးခြားသည်မှာ ထိုခရုကြီး မြှုပ်နှံ
လိုက်သည့်နေ့မှစပြီး ကျွန်တော်တို့အိမ်
မှာ ယခင်လို လာဘ်လာဘာများ ပြန်လည်
ကောင်းမွန်လာသည့်အပြင် ကျန်းမာရေး
များလည်း ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာခဲ့

သည်။ သို့ပါ၍ မိသားစု ယခင်
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေထိုင်လာနိုင်ခဲ့သည့်
မှာ ယနေ့ထိပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထူးဆန်းသော ခရုကြီးမှာ ယခင်
ထိ ကျွန်တော်တို့အိမ်၏ အနောက်
ဘက် ခြံစည်းရိုးထဲတွင် ရှိနေခဲ့
ဆေးအသုံးလိုပါက ပြန်လည်တူးဖော်
အသုံးချလျက် ရှိပါသည်။

(လေ့လာလိုသူ စာရှုသူ သူ
သိများအနေဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် စာရေးသူ
ဆက်သွယ်နိုင်ကြပါသည်။)

ပညာအလင်းဖြင့် အမှောင်ခွင်းနိုင်
ပါစေ။

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

စာမျက်နှာ (၂၄၀)မှ အဆက်

နောက် စောအယ်ကော် တက်သွားသည်။ တောက်တိုင်းသွားသော သစ်ခေါင်း
ရှိရာ အကိုင်းကို ခုတ်ပြန်သည်။ "ဒုတ်"၊ "ဒုတ်"၊ "ဒုတ်" နှင့်အတူ "ပရ"၊
"ပရ"၊ "ပရ" ဟူသော သစ်ပင်ပြုလဲတော့မည့်အသံကို ကြားရသည်။

အောက်က နှစ်ယောက်ကို မေး ကြည့်သောအခါ "ဘာမှ မကြားရ
ပါ" ဟူ၏။ ထို့နောက် ဆက်ခုတ်သည် "ပရ"၊ "ပရ"၊ "ရွတ်"၊
"ရွတ်" ဟူသော သစ်ပင်ကျိုးကျပြုလဲတော့မည့်အသံကို ကြားရပြန်၍
မခုတ်ရဲတော့ဘဲ ဆင်းလာခဲ့သည်။

စောအယ်ထီးသည် စောအယ်ကော်မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး ပြုံးစိစိဖြစ်ကာ
"ခုမှ ယုံပြီလား" ဟူသော သဘော။

ထို့နောက် စောအယ်မူး တက်သွားသည်။ အရင်လူနှစ်ယောက် ခုတ်သွား
သော သစ်ကိုင်းကို ထပ်မံခုတ်၏။ "ဒုတ်"၊ "ဒုတ်"၊ "ဒုတ်" နှင့်အတူ "ပရ"၊
"ပရ"၊ "ပရ"၊ "ရွတ်" ဟူသော သစ်ပင်အောက်က အသံကို ကြားရသည်။

အောက်က နှစ်ယောက်ကို မေးကြည့်တော့လည်း ဘာမှ မကြားရပါဟူသော ပေးနေကျ အဖြေကိုပင်ရသည်။
သို့နှင့် ဆက်ခုတ်ရာ ခုပဲ ပြုလဲတော့မည့် အသံလိုလို ကြားရပြန်သဖြင့် ချက်ချင်းပင် ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။
သုံးယောက်သား အဖြေကိုယ်စီ တူညီကြတော့သည်။ ဒီသစ်ပင်ကို "နတ်သစ်ပင်လေလား" ဟု သူတို့ စိတ်ထဲက
သတ်မှတ်လိုက်ကြတော့သည်။

(စောမောင်အုန်းသို့ အမှတ်တရ...)

မောင်လေးကေ(ဘီးလင်း)

ကာလိမယ်တော်ကြီးနှင့်

မေမိုးမြင့်ဖုန်း (ဘဏ်)

ကျွန်မ၏ ထူးဆန်းသောအိပ်မက်

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က မြန်မာ့ ဖီးပွားရေးဘဏ်တွင် (တောင်ပေါ်မြို့ လေး၌) ကျွန်မ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ စဉ် ကာလတစ်ခု၌ အငြိမ်းစားလစာ များကို လစဉ် လာရောက်ထုတ်ယူနေ သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဟိန္ဒူလူမျိုး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦးနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ဖိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစားယူပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်နေ သော သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ကိုသာ အမြဲဝတ် လေ့ရှိပြီး ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် ရင်းနှီးသူ များက “ဘာဘာကြီး” ဟု ခေါ်ကြပါ သည်။

ပင်စင်လစာငွေများ ထုတ်ပေးသော နေ့တစ်နေ့တွင် ဘာဘာကြီးက ကျွန်မ အား...

‘ဗိုလ်မီး တယ်နေရာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အတိုက် အခံ အနှောင့်အယှက်များ ရှိခဲ့ရင် “ဥုံနုမှာ ယိုဝါ” ဆိုတဲ့ ဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပါ’ ဟု ဆို၍ ထိုဂါထာကို ပေးခဲ့ပါသည်။ (ဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဆို ကား သိရှိခွင့် မရခဲ့သော်လည်း နက္ခတ္တဓာတ်မြစ်မလင်း ၂၄၉

ကျွန်မ သတိရတိုင်း ရွတ်ဆိုခဲ့ရာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေ ချောမွေ့ စေခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။)

ဆက်လက်၍ ဘာဘာကြီးက...
'ငါ့သမီးကို ဟိန္ဒူနတ်တွေ စောင့်ရှောက်နေ တယ်။ ဘာမှ မကြောက်နဲ့နော်'

ဟု ထူးခြားသော စကားတစ်ခွန်းကို လည်း မှတ်တိုင်ရရ ပြောခဲ့ပါသည်။

မကြာမီ ညတစ်ည၌ ကျွန်မ ထူးဆန်း သော အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ခဲ့ပါ သည်။ အိပ်ရာမဝင်မီ ကျွန်မ ဘုရားရှိခိုး ၍ ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ခြင်း၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းများ စီးဖြန်းခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ခြင်း စသော စရဏကျင့်စဉ်များကို နိစ္စဂုဏ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီးမှ အိပ်ရာဝင်လေ့ ရှိပါသည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းတွင် အိပ်မက် အမျိုး မျိုးမက်လေ့ရှိကြရာ သွေးလေ ချောက်ချား၍ မက်ခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ အစာမကြေ၍ မက်ခြင်း စသည်တို့ အပြင် စိတ်၏ စွဲလမ်းမှုကြောင့် မက် ခြင်း စသော အိပ်မက်အမျိုးမျိုးကို မြင်မက်လေ့ ရှိကြပါသည်။

"အိပ်မက် မက်တာ မဆန်းပါဘူး" ဟု ဆိုကြသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ အိပ်မက်နိမိတ်အတိုင်း ကြိုတင် ထင်မြင်တတ်ပြီး ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ တွေ့ကြုံရတတ်ပါသည်။

ထူးဆန်းသော အိပ်မက်များမှာ ပဟေဠိဆန်သော အိပ်မက်များ၊ ဂန္ထိရ ဆန်သော အိပ်မက်များနှင့် နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များမှ ပေးသော အိပ်မက်များ အပြင် ကမ္မစိဒ္ဓိတန်ခိုးရှင်များနှင့် ရုက္ခစိုး နတ်မင်းများမှပေးသော အိပ်မက်များ နှင့် တစ်ခါတစ်ရံ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာ စောင့်နတ်များမှ ပေးသော အိပ်မက်

များပင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ကြိုတင်နိမိတ်ပေးသော ထူးဆန်း သော အိပ်မက်များနှင့် လူတို့၏ မမြင် နိုင်သော စိတ်စွမ်းအင် မနောဓာတ် တစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကြောင်း လေ့လာ မှတ်သား ရပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ထူးဆန်းသော အိပ်မက် များအနက် ကျွန်မ၏ ထူးခြားအာရုံ အိပ်မက်ပုံကား ကျွန်မ၏ မျက်စိအာရုံ ထဲတွင် ပျောက်ပျက်၍ မသွားဘဲ "တိဗ္ဗိ" ဖန်သားပြင်ပေါ်၌ ကြည့်လင် ပြတ်သားစွာ မြင်တွေ့ရသကဲ့သို့ စွဲမြဲစွာ ထင်ကျန်ရစ်ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် မယ်တော်ကြီး တစ်ပါးသည် ကျွန်မ အိပ်ရာအနီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ကရုဏာမျက်လုံးများ ဖြင့် အတန်ကြာအောင် ရပ်ကြည့်နေခဲ့ ပါသည်။

ကျွန်မ အိပ်ရာမှ ရုတ်တရက်ထ၍ ကြည့်လိုက်မိရာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါ သည်။ အိပ်မက်ဟု ဆိုရသော်လည်း မယ်တော်ကြီးအား ကျွန်မ၏ အနီးတွင် အမှန်တကယ် တွေ့မြင်ရသလို ခံစားရ ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်မစိတ်ထဲတွင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စိတ်များ မရှိခဲ့ သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပြီး စိတ်လက် ပေါ့ပါးစွာ အိပ်ပျက်ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်မ ဈေးသို့ သွားရာလမ်း၌ ခေါင်းလောင်း

ထိုးသံ တလွင်လွင် ကြားနေရသော ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းတစ်ခု ဖြစ်သော "သျှင်္ဂါကရစ်သျှင်္ဂါနား" ဘုရားကျောင်း အတွင်းသို့ မရည်ရွယ်ဘဲ စိတ်အာ ထက်သန်စွာ ဝင်ရောက်မိခဲ့ပါသည်။

ဘုရားကျောင်းအတွင်း၌ လူတို့ ခေါင်းလောင်းထိုး၍ ဝတ်ပြုနေကြ သည့် ပုံတော်များကို တွေ့မြင်ရပြီး ဝတ်ပြုနေကြသည့် ပုံတော်များအနက် မယ်တော်ကြီးပုံတော်တစ်ခု အနီးသို့ ကျွန်မ အမှတ်မထင် ရောက်ရှိသွား ရာ ကျွန်မ၏ မျက်စိကို မယုံနိုင်လောက် အောင် အံ့သြမိပါတော့သည်။

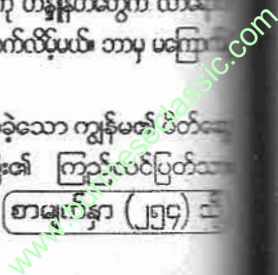
ကျွန်မ တွေ့မြင်ခဲ့ရသော မယ်တော် ကြီးမှာ "ကြေးစန္ဒီနတ်သမီး ကာဇီ မယ်တော်ကြီး" ဖြစ်သည်ဟု မယုံ လင့်ဘဲ ရှိခဲ့ရသည်။

ထို့ပြင် ကျွန်မ အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့ရှိခဲ့ရသော ကရုဏာမျက်လုံးနှင့် ရှင် မယ်တော်ကြီး ဖြစ်နေသည်ကို ထူးဆန်းအံ့သြစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

ဘုရားကျောင်းမှ အပြန် လမ်းထစ် လျှောက်၌ ကျွန်မ၏ နားထဲတွင်...

'ငါ့သမီးကို ဟိန္ဒူနတ်တွေက ယာဇာန် စောင့်ရှောက်လိမ့်ပယ်။ ဘာမှ မကြောက် နဲ့နော်'

ဟု ပြောခဲ့သော ကျွန်မ၏ စိတ်ထဲ ဘာဘာကြီး၏ ကြည့်လင်ပြတ်သား

အားကိုးရပါသည်

အပူရသတိ

ကောဠိမြတ်သူ

ရှေးခေတ်ကာလဆီမှ ယနေ့ခေတ်ကာလတိုင်အောင် လူသားများသည် အမျိုးမျိုးသော ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို ပြုခဲ့ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဒုက္ခဝပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်အောင် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ တည်းဟူသော ရတနာ မြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြ၏။

မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော သံသရာလွတ်ကြောင်း တရားများကို မြတ်ဘုရား၏ သားတော် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များ၏ လမ်းညွှန်ပြသမှုဖြင့် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်ကြ၏။

ထိုသို့ ကြိုးစားအားထုတ်ကြရင်း တစ်ဖက်ကလည်း လောကီစီးပွားအတွက် မနားမနေ ရုန်းကန်ကြရပြန်သည်။

စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေးအစရှိသည်တို့တွင် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ကြုံလာရပါက တချို့သည် မိမိ အားကိုးယုံကြည်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား တိုင်တည်ဆုတောင်းမှုများ ပြုလုပ်တတ်ကြ၏။

တချို့ မိမိအိမ်တွင်းတွင် အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲများ၊ အတိုက်အခိုက်များ ကြုံတွေ့ပါက မင်းမဟာဂီရိနတ်အား ပူဇော်ပသတတ်ကြ၏။

အချို့က ဈေးအရောင်းအဝယ်ကောင်းရန် မနဲလေးနတ်အား လှူဒါန်းတတ်သလို ရေလုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် ဦးရှင်ကြီးနတ်အား ပူဇော်ပသတတ်ကြ၏။ အချို့ကမူ ကိုးမြို့ရှင်နတ်ကိုမူ ခရီးသွားလာရေးကိစ္စများ အခက်အခဲကြုံပါက အားကိုးအားထား ပြုတတ်ကြ၏။

ဤကဲ့သို့ မြန်မာ့ရိုးရာ နတ်များအား ယုံကြည်ကိုးကွယ်တတ်ကြသလို တချို့ကလည်း ဟိန္ဒူနတ်များအား အားကိုးယုံကြည်ကြ၏။

မိမိလုပ်ငန်းများ အဆင်မပြေဖြစ်လာပါက ကာလီမယ်တော်အား လှူဒါန်းပူပုပြုပြီး ဆုတောင်းတတ်ကြ၏။ စီးပွားရေးနှင့် လာဘ်လာဘ ပြည့်စုံရန် လက္ခဏာနတ်အား ပူဇော်ပသတတ်ကြသလို ပညာရေးကိစ္စများတွင်လည်း သူရဿတီမယ်တော်အား ယုံကြည်အားကိုးတတ်ကြ၏။

သို့သော်လည်း ဤကိုးကွယ်မှုများသည် ဗုဒ္ဓအလိုတော်နှင့် ဆန့်ကျင်နေ၍ အားထားကိုးကွယ်မှု မပြုသင့်ကြောင်း တချို့သူများက ပြောကြသည်။ တချို့ကလည်း ဤပုဂ္ဂိုလ်များအား ယုံကြည်မှုမရှိကြောင်း ဆိုကြပြန်သည်။ တချို့ကမူ ဤပုဂ္ဂိုလ်များကို အကြောင်းပြု၍ စီးပွားတက်လာကြောင်း ပြောကြ

ပြန်သည်။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် ဤပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိခြင်း မရှိခြင်းကို မည်သို့မျှ မပြောလိုပါ။ ယုံကြည်ခြင်း၊ အားကိုးခြင်း ရှိသင့်၊ မရှိသင့်ဆိုသည်မှာ စာဖတ်သူ၏ ဆန္ဒသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ဦးဖြစ်၍ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။ အနန္တော အနန္တငါးပါးကို အားထား ယုံကြည်ပါ၏။

သို့သော် ဆိုခဲ့ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို လည်း မပစ်ပယ်ပါ။ ကျွန်တော်၏ ဘိုးကြီးဘွားကြီး မိကြီးဖကြီးများနေရာတွင်ထား၍ နေစဉ်မေတ္တာပို့ အမှုအတန်း ပေးဝေပါသည်။ ဤမျှလောက် ပြုလုပ်ရုံဖြင့် သရဏဂုံမပျက်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

ကျွန်တော် အခက်အခဲကြုံပါက အားကိုးသမှု ပြုတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်၏ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း တချို့မှာ ပြေလည်သွားတတ်ပါသည်။

ထိုသို့သော အကြောင်းအရာ များစွာ အနက်မှ ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော သူရသယံတော်ကြီး အကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စ ဖော်ပြလိုပါသည်။

ကျွန်တော် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်နေစဉ်က ဖြစ်သည်။ မိုးတွင်းကာလ ရက်များအတွင်း ကျွန်တော် မိုး နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်မျှ မိပြီးချိန်တွင် အအေးမိကာ ဖျားပါတော့သည်။

အဖျားရောဂါသည် ဆေးသောက်ရက် နှစ်ရက် ဆေးခြောက်ခွက် သောက်ပြီးချိန်တွင် ထွက်ခွာသွားပါသည်။

ကျန်ခဲ့သည်ကား ငယ်ပေါင်း မိတ်ဆွေ လေးဖက်နာရောဂါပင် ဖြစ်သည်။ ဤရောဂါသည် မိုးရာသီ အေးအေးတွင် ကျွန်တော် အနေအထိုင် မှားသည်နှင့် ရောက်လာတတ်၏။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆိုးရွားမှုကို ဖြစ်ဖူးသူများသာ သိကြပါသည်။

ကိုယ်လက် အဆစ်အမျက် ကိုက်ခဲခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ခြေချောင်းလက်ချောင်း အဆစ်များအတွင်းက တစ်စစ်စစ် ကိုက်ခဲနေတတ်သည်။

ရက်ကြာလာပါက တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အဆစ်အမျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ပြီး လှုပ်ရှားနိုင်စွမ်းပင် မရှိတော့ပါ။ နောက်ပိုင်းတွင် ခြေလက်များ ဖောရောင်လာတတ်၏။

လေးဖက်နာရောဂါသည် ရိုးရိုး အကိုက်အခဲ ပျောက်ဆေးများ သောက်၍ မပျောက်ပါ။ သွေးစစ်ရပါသည်။ ရောဂါ အနုအရင့်ကိုကြည့်ပြီး ဆရာဝန်များက သောက်ဆေး ပေးသင့်က ပေး၏။ ပင်နီဆီလင် ထိုးသင့်က ထိုး၏။ ပျောက်လည်း ပျောက်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ပင်နီဆီလင် ထိုးကြည့်ဖူးပါသည်။ တစ်လ တစ်ကြိမ် ထိုးရ၏။ လေးလမြောက် လေးကြိမ် ထိုးအပြီးတွင် ကျွန်တော် ဤကုသနည်းဖြင့် မကုသတော့ပါ။

အကြောင်းမှာ လေးကြိမ်မြောက်

ထိုးပြီး၍ နောက်တစ်နေ့တွင် လေးဖက်နာရောဂါ ပြန်ထလာ၍ ဖြစ်သည်။

ဆေးထိုးသည်မှာ တစ်လနီးပါး ကြာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဆေးအာနိသ် ကုန်၍ ရောဂါပြန်ထခြင်းမျိုးကို ကျွန်တော် လက်ခံပါသည်။ ယခုတော့ ဤသို့မဟုတ်ပြီ။ ဆေးခန်းက ရက်လွှဲဆေးများဖြင့် ထိုးပေးသလားထော့ မသိပါ။

မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေး သောက်ခြင်းဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။ ရောဂါအမြစ်တော့ မပြတ်သေးသော်လည်း တိုင်းရင်းသမားတော်က အအေးမိသိရန်၊ ဝက်သားနှင့် တခြားဝမ်းတွင်းသားများ မစားရန် သတိပေးပါသည်။

မိုးလေ အေးလာသည်နှင့် အတူ အထိုင် ဆင်ခြင်၍ ဆေးကြိုတင် သောက်ထားရပါသည်။ ယခုတစ်ကြိမ် ဆေး ကြိုတင်မသောက်မီ၍ ရောဂါပြန် ဖြစ်ခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော် ဖြစ်နေသော လေးဖက်နာရောဂါပျောက်ရန် မြန်မာ့တိုင်းရင်း ဆေးကို ပြန်သောက်ပါသည်။ သို့သော် မြန်မာ့ဆေးက နိုင်ငံခြားဆေးကဲ့သို့ ဆေးစွမ်း ချက်ချင်းမပြုပါ။ အချိန်ပို သောက်မှသာ ဆေးစွမ်းပြုပါသည်။

စာမေးပွဲကြီး နီးပြီဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ရောဂါ မြန်မြန်ပျောက်နေကြောင်း မတက်ဘဲ အိမ်မှာ အနားယူကာ ဆေးသောက်ပါသည်။

ထိုကာလများအတွင်း ရောဂါကို ကိုက်ခဲမှု၊ ရောဂါကြောင့် စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါမူတို့ကြောင့် စာကူးရန်ပင် စိတ်က မပါတော့ပါ။ ကျေးဇူးစာများကို ဤအတိုင်း ပစ်ထားခဲ့တော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်ရောက်

www.burmeseclassic.com

ပျောက်ကင်းချိန်တွင် စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုရန် ရက်အနည်းငယ်သာ လိုပါ တော့သည်။

ကျောင်းပျက်၍ လစ်ဟာနေသော သင်ခန်းစာများကို ပြန်ကူးရန်ပင် အချိန် မပေးနိုင်တော့။ မတတ်နိုင်ပါ။

ကျွန်တော် ကျောင်းမပျက်ခင်အချိန်ထိ နို့နေပြီးသား သင်ခန်းစာများကိုသာ ကျက်မှတ်ဖြေဆိုရန် ရှိတော့သည်။

ဤတွင် စိုးရိမ်စိတ်တချို့က ခေါင်း ထဲဝင်လာသည်။ အကယ်၍ စာမေးပွဲ မေးခွန်းတွင် ကျွန်တော့်ထံ ရှိပြီးသား သင်ခန်းစာများထဲမှ မပါဘဲ လစ်ဟာ နေသော သင်ခန်းစာများထဲမှသာ ပါခဲ့ သော မည်သို့ လုပ်ရမည်နည်း။

ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်စိတ်များက ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့သွား သည်။ ကျောင်းစတက်ကတည်းက ယခုအချိန်ထိ တစ်ခါမျှ မဖြစ်ဘူးသော စာမေးပွဲကြောက်စိတ်က ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံးကို လွှမ်းခြုံနေပါသည်။ ကျွန်တော် မည်သူ့ကို အားကိုးရပါမည် နည်း။

ခလုတ်ထိမှ အမိတ ဆိုသကဲ့သို့ အရေးကြုံတော့ ကျွန်တော် အားကိုး ရှာနေမိသည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်လ လောက်က အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ရုတ်တရက် သတိရမိပြီး ကျွန်တော် အသိဉာဏ်တစ်ချက် လင်းလက်သွား သည်။

ထိုစဉ်က ဖခင်ဖြစ်သူသည် သူကဲ့သို့ ပင် ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်း တက်ထားသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် စကားပြောနေကြ ရာ သူရဿတီမယ်တော်အကြောင်း ပါလာလေသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် ရောဂါကြောင့် ကျောင်းက ခွင့်ယူထား ပြီး အိမ်မှာ ရှိနေသည်မို့ သူတို့ ဆွေးနွေး

ပြောဆိုနေကြသည်ကို နားထောင်နေမိ သည်။

ထိုအထဲတွင် သူရဿတီမယ်တော် သည် ပညာရေးကို စောင့်ရှောက်ပြီး ဝက်သားစားခြင်းကို မနှစ်သက် ကြောင်း ယုံကြည်သူများက သူ့ထံတွင် တိုင်တည်ဆုတောင်းပါက ဆုတောင်း ပြည့်တတ်ကြောင်းများလည်း ပါလေ သည်။

ကျွန်တော်ကော တိုင်တည် ဆု တောင်း၍ ရပါမလား။ ထိုမယ်တော်ကြီး မနှစ်သက်သော ဝက်သားကို ကျွန်တော်က အလွန်ကြိုက်သူ ဖြစ် သည်။

တိုင်းရင်း သမားတော်ကြီးက လေးဖက်နာရောဂါကြောင့် ဝက်သား မစားရန် တိုက်တွန်းသော်လည်း ကျွန်တော် မဖြစ်ခဲ့ပါ။ ယခုတော့ ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲ ရောက်နေ၍ ကျွန်တော် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရတော့ မည်။

ထိုမယ်တော်ကြီးထံတွင် ကျွန်တော် ဝက်သားမစားရန် ကတိပေးပြီး စာမေး ပွဲကို အောင်မြင်အောင် ဖြေဆိုနိုင်ရန် ဆုတောင်းရပါမည်။

ကျွန်တော့်ဖခင်ထံတွင် သူရဿတီ ဂါထာတော်ကို မေး၍ အလွတ်ကျက် ပါသည်။ ကျွန်တော့်မွေးနေ့ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် သူရဿတီမယ်တော် ကြီးရုပ်ပုံရှေ့သွား၍...

‘ယနေ့မှအစပြု၍ ကျွန်တော်သည် အပေ သူရဿတီ မနှစ်သက်သော အသားကို မစားတော့ပါ။ သူရဿတီဂါထာတော်ကို လည်း စာမေးပွဲဖြေဆိုချိန်ထိ ရွတ်ပွား သရဏ္ဍယ်ပါမည်။

ဤစကားသည် မှန်ကန်ပါသည်။ ဤမှန် သော သစ္စာစကားကြောင့် စာမေးပွဲတွင် အောင်မြင်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ရန်အတွက် သူရဿတီမယ်တော်ကြီးက စောင့်ရှောက် တော်ပူပါ’

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းပါသည်။ အောက်ပါ သူရဿတီဂါထာကိုလည်း နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးတိုင်း သက်စေ့ရွတ် ပါသည်။

ပိဋကတ္တယ သံပုဏ္ဏံ၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ သုခါဝဟံ၊ ဇိဝုဇ္ဈမ နိသိဒ္ဓိတာ၊ ဗုဒ္ဓာဇောတု သူရဿတီ၊ ဥပုဇ္ဈာသတီ စ မေမာတာ ဟတာ စ မေ သူရဿတီ၊

အနုကပ္ပံ ဥပ္ပုဇ္ဈန်း(ပိယံ)ဒေတု သူရဿတီ၊ (ပီယံ)နေရာ၌ “ဉာဏံ၊ လာဘံ” ထည့်၍ တစ်ပုဒ်စီ ရွတ်ပါ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ပိဋကတ္တယံ = ပိတကတ်တယံ
- သံပုဏ္ဏံ = သံပုန်နံ
- သဗ္ဗသိဒ္ဓိ = သပ်ပသိတ်ဝိ
- ဇိဝုဇ္ဈ = ဇိန်ဂုက်ဂေ
- နိသိဒ္ဓိတွာ = နိသိဒ္ဓိတ်တဝါ
- မန္ဒာရေတု = မန်တရေတု
- သူရဿတီ = သူရတ်သတီ
- အနုကပ္ပံ = အနုကန်ပန်
- ဥပ္ပုဇ္ဈံ = အုတ်ပစ်ဇန်
- အနက်

ပိဋကတ္တယ သံပုဏ္ဏံ၊ ပိဋကတ် သုံးပုံနှင့် ပြည့်စုံပေထသော။ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ သုခါဝဟံ၊ အလုံးစုံသော အောင်မြင် ပြီးစီးခြင်း ချမ်းသာခြင်းကို ဆောင်ပီ ပေသော။ သူရဿတီ၊ သူရဿတီ

အမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ **နီသီဒီတွာ၊** ထိုင်၍။ **မံ၊** အကျွန်ုပ်ကို။
တရေတု-ရတတု၊ ဆောင်ယူ စောင့်
ရှောက်ပါစေသတည်း။

ဥ၊ ကြိသမ္မလုံးစုံ အကုန်အောင်စေ
သတည်း။ **သူရဿတီ၊** သူရဿတီ
နတ်သမီးသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်၏။
မာတာစ၊ အမိလည်း ဟုတ်ပါပေ၏။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ **မာတာစ၊** အမိသည်
လည်း။ **သူရဿတီ၊** သူရဿတီ
နတ်သမီး ဖြစ်ပါပေ၏။ **မံ၊** အကျွန်ုပ်
ကို။ **အနုကမ္ပံ၊** အစဉ်သနားခြင်းသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇနံ-ဥပ္ပဇ္ဇတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။
ဝိယံ၊ မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်ခြင်းကို။
ဒေတု၊ ပေးပါစေသတည်း။

(ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး
ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွေ့စရိယ (မဟာဝဂ္ဂီဒီ
မြန်မာစာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-
ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ
ဖြန့်ဆိုပေးပါသည်။)

ကျွန်တော်သည် သူရဿတီဂါထာ
ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုပြီး ဝက်သားကို
မစားတော့ပါ။ ကျွန်တော်မှာ ရှိပြီးသား
သင်ခန်းစာများကို ပိုင်နိုင်အောင် ကျက်
မှတ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုသည့်
ရက်များသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ စာမေး
ပွဲ ပထမဆုံးရက်တွင် မေးခွန်းလွှာ
ရောက်လာချိန်၌ မေးခွန်းဖတ်ရန်
ကျွန်တော် မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေသည်။

နောက်တော့ အနန္တောအနန္တဦးပါး
ဦးထိပ်ထားပြီး သူရဿတီမယ်တော်
ကြီးကို မေတ္တာပို့တိုင်တည်ကာ မေးခွန်း
ဖတ်လိုက်သည်။

အံ့၊ ဩဝမ်းသာစိတ်ဖြင့် ပျော်လိုက်

သည်ဖြစ်ခြင်း။ မေးခွန်းများက
ကျွန်တော် ကျက်ထားသည်နှင့်
အံ့ကိုက်ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော် မသိ
သော မေးခွန်းများလည်း ပါသည်။
ကျောင်းပျက်စဉ်က သင်ကြားထား
သော သင်ခန်းစာများထဲက ဖြစ်မည်
ထင်သည်။

သို့သော်လည်း သို့မဟုတ် ခံထား
သောကြောင့် နှစ်သက်ရာ ရွေးချယ်
ဖြေဆိုခွင့်ရှိသဖြင့် ကျွန်တော် ကျက်
ထားသော သင်ခန်းစာများကိုသာ
ရွေးပြီး ဖြေဆိုခြင်းဖြင့် အပုဒ်စေ့ ဖြေနိုင်
ခဲ့သည်။

ဝမ်းသာမျက်ရည်များ ရစ်ဝိုင်းလျက်
သူရဿတီမယ်တော်ကြီးအား ရည်စူး
ဦးချလိုက်သည်။ စာမေးပွဲနောက်ရက်
များတွင်လည်း ဤကဲ့သို့ပင် ဖြေဆို
နိုင်အောင် သူရဿတီမယ်တော်ကြီး
က ကျွန်တော့်အား ကူညီစောင့်ရှောက်
ခဲ့ပါသည်။

ထိုနှစ်က အောင်စာရင်းထွက်လာ
တော့ ကျွန်တော် သုံးဘာသာဂုဏ်ထူး
ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော့် ကျန်းမာရေးကြောင့်
ထိုနှစ်စာမေးပွဲကို အောင်နိုင်ပါ့မလား
စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသာ သူငယ်ချင်း
အားလုံးလည်း ဝမ်းသာပျော်ရွှင်လျက်
ရှိနေကြသည်။ အပျော်ရွှင်ဆုံးက
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော့်ဘဝ၏
တစ်ထောင့်တစ်နေရာက ကူညီစောင့်
ရှောက်ပေးခဲ့ဖူးသော သူရဿတီ
မယ်တော်ကြီးအကြောင်းကို ဂုဏ်တင်
ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဆန္ဒမှန်ဖြင့်...

ကောင်းမြတ်သူ

စာမျက်နှာ (၂၅၀) မှ အဆက်

သော စကားသံများမှာ ချိုလှိုင်အေးမြ
သာယာသော ဝတ်ပြုခေါင်းလောင်း
ထိုးသံများနှင့်အတူ ကျွန်မ၏ နားထဲ
တွင် ပဲ့တင်ထပ် လွင့်ပျံ့လျက် ရှိပါတော့
သည်။

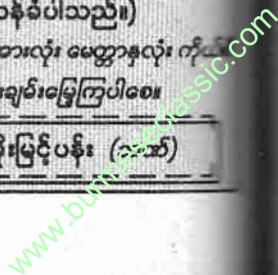
ကျွန်မ လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့ရသော
ဂမ္ဘီရစာပေ ပညာရှင်တစ်ဦး၏ မှတ်
တမ်းအရ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ တတ်သ
ဆိုင်ဘာဘာကဲ့သို့ တန်ခိုးရှင် သိဒ္ဓိရှင်
စိတ္တဗေဒပညာရှင် တစ်ဦးဖြစ်သော
လူတို့၏ အနာဂတ်ကို ကြိုတင်သိမြင်
နိုင်စွမ်းရှိသော မည်သည့် အခက်အခဲ
များနှင့် ကြုံတွေ့စေကာမူ နွေးထွေး
သော မေတ္တာဓာတ်များဖြင့် စိတ်နှလုံး
ချမ်းမြေ့မှုကို ပေးစွမ်းနိုင်သော အိန္ဒိယ
နိုင်ငံရှိ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
ဆိုင်ဘာဘာကဲ့သို့ပင် အငြိမ်းစား
ဘာဘာကြီးအား ကျွန်မ ယုံကြည်ထေး
စားမိပါတော့သည်။

ပါရမီရင့်သန်သူတို့၏ ကြိုးပမ်း
ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုများ၌ နတ်
သိမ်မွေ့သော တန်ခိုးစွမ်းအင်များ ဖြစ်
သည့် မဟိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိနှင့် မနောမယ
သိဒ္ဓိများစွာ ရှိကြကုန်သည်ဟူသော
ဂမ္ဘီရပညာရှင်များ၏ ခံယူချက်
လည်း အမှန်တရားများပင် ဖြစ်
သည်။

ဘာဝနာမယဉာဏ်များ ကျင့်ကြံ
အားထုတ်ကြ၍ မနောမယသိဒ္ဓိ တန်ခိုး
အကျိုးထူးများ ခံစားနိုင်ကြပါစေ။
(ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြင့်
ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။)

သတ္တဝါအားလုံး မေတ္တာနုလုံး ကိုယ်
သုံး ရွှင်ပြုံးချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

မေဂိုးမြင့်ပန်း (၁၁၁၇)

တောင်သာမြို့ ဆေးရုံရှေ့ရှိ ကား
ထမ်းပေါ်တွင် ကားများ ဥဒဟို သွား
လာလျက်ရှိသည်။ လူများလည်း
ချုပ်လှုပ်ရွရွ လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေကြ
သည်။ ကြည့်ညှိဖွယ် ကောင်းလှသော
သံဃာတော် တစ်ပါးသည်လည်း
သပိတ်ပိုက်ကာ ဆွမ်းခံကြ
လျက်ရှိသည်။

သောကမီးပွားကာ
နိယုံနေသည့် သားအမိ
နှစ်ဦးသည် ဆေးရုံတွင်းမှ
ထွက်လာနေသည်။
မြင်ရသူများလည်း
စိတ်မချမ်းသာကြပေ။

ထွက်လာသူ သားအမိကား
ဒေါ်ခင်နုနှင့် သမီး
မအေးစန်းတို့ဖြစ်ကြသည်။
ဆွမ်းခံကြ သံဃာတော်သည်
ခြေစုံရပ်ကာ အကျိုးအကြောင်း
မေးလိုက်သည်။ အနီးရှိ
ဒကာတစ်ဦး လျှောက်ထား၍
ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် သိရပြီးနောက်...

သက္ကရာဇ်ကို တွက်စစ်ကြည့်တော့
ဆယ်စုနှစ်လေးကြိမ်ပင် ပြည့်ပြီ။
ထိုနှစ်က မိုးဦးကျစောသည်။ မိုးဦး
စကျသည်နှင့် သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းမှု
ကြောင့် ကန်များ၊ လယ်များ ရေပြည့်လှုံ
သွားသည်။

နှမ်းကြ ဝါစိုက်နှင့်မို့ တောင်သူများ
အလုပ်မအားသလို ပုံမှန်လုပ်နေရ
သော ထန်းသမားများသည် အလုပ်
ပျက်ခံ၍ မဖြစ်ပါ။ ထန်းနှင့် တောင်သူ
တွဲဖက် လုပ်ကိုင်သူများအဖို့တော့
ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့ပါ။

ထန်းသမားများ လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ပြီ
ဆိုလျှင် နောက်မှ အိုးကောက်ပါရပါ
သည်။ ထန်းလျက်ချက်သူ ရှိရပြန်ပါ
သည်။ ထန်းသမား၏ လုပ်ငန်းမြန်ဆန်

ထိလတော်
ရေတစ်ပန်ခွက်

မှု၊ တွင်ကျယ်မှုသည်
အိုးကောက်အပေါ်တွင်
မူတည်ပါသည်။

ထန်းလုပ်ငန်းနှင့် အလှမ်းဝေးကွာ
သော စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် အိုး
ကောက်သည် လုပ်ငန်းသည် စိမ်းနေ
သော စကားရပ် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
ဆောင်းပါး၏ အဓိကမဟုတ်သော
ကြောင့် အကျယ်မချတော့ပါ။

နောက်နောင် အလျဉ်းသင့်သည့်
ဝတ္ထုဆောင်းပါးများတွင် ထည့်သွင်း
ရေးသားဖော်ပြသွားပါမည်။

အိုးကောက်သူများ စာရင်းတွင်
စာရေးသူ၊ သောင်းကျော်၊ ဖြူဝင်းတို့
ပါဝင်သည်။ တဲနီးချင်းများဖြစ်၍ အိုး

ကောက်သူငယ်ချင်းဟု ပြောရမည်။
စာရေးသူသည် ဖားရိုက်၊ ပုစွန်လုံး
နှိုက် ဝါသနာမပါသော်လည်း သောင်း
ကျော်နှင့် ဖြူဝင်းတို့ကတော့ ဝါသနာ
ထုံလှသည်။ ထိုနှစ်ဦးထဲတွင်တော့
ဖြူဝင်းက ဆရာကြီးပေါ့။ ထိုနှစ်ဦး
တည်းသာမက တစ်ရွာလုံးတွင်လည်း
ဆရာကြီးကျသည်။

ဖြူဝင်းသည် ပုစွန်လုံးနှိုက်နေသည့်
အတွက် ဖခင်၏ ဆူပူကြိမ်းမောင်း
ဆဲဆိုမှုကို မကြာခဏခံရသည်။ ယခု
လောလောဆယ်ပင် အဆဲခံထိထား၍
အလုပ်ကို ခပ်သွက်သွက်လုပ်လျက်ရှိ
သည်။

စာရေးသူလည်း ဖခင်ကို ကြောက်ရ
ပါသည်။ ဖြူဝင်းလိုတော့ အဆဲခံ
မထိပါ။ သောင်းကျော်ကတော့ ဖခင်ကို
မကြောက်ရ။ အဘယ်ကြောင့်လည်း

ဖခင်ဖြစ်သူ၏အဖေ ဝင်စား၍ဖြစ်သည်။ ယခုဘဝ သူ၏ ဖခင်သည် ယခင်ဘဝ က သူ့သားဖြစ်၍ ဖခင်ကိုပင် တစ်ခါ တစ်ရံ ငါ့သားဟု ခေါ်လေ့ရှိသည်။

ဖခင်ကလည်း အတော်လေးပင် အလိုလိုက်သည်။ သောင်းကျော် မည်မျှဆိုးဆိုး ဆဲခြင်းဆိုခြင်း မရှိသည် ကို စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က သိခဲ့ရ သည်။ အားပင်ကျမိသေးသည်။

သောင်းကျော်သည် အိုးမကောက် ဘဲ လယ်ထဲတွင် ပုစွန်လုံးနှိုက်လျက် ရှိသည်။ ပုစွန်သည် သူ၏ လက်ကို ညှပ်လိုက်သည်။ သူ့လက်နောက်ပြန် တွက်လာသည်။ နောက်တစ်ခါ ပြန်နှိုက် သည်။ ညှပ်လိုက်ပြန်သည်။ အကြိမ် ပေါင်းမနည်း။ (၂၀)ပင်ကျော်ပြီ။

ထိုသို့ အညှပ်ခံရပြီးနောက် စိတ် အနည်းငယ်တွန့်သွားသည်။ ဆရာကြီး (ဖြူဝင်း)၏ အကူအညီ လိုအပ်လာ၍ အကူအညီ တောင်းလိုက်သည်။ ဖြူဝင်းကလည်း မကူညီနိုင်။ စောစော ကမှ ဖခင်၏ ဆဲဆိုခြင်း ခံထားရ၍ အလုပ်ကိုသာသဲသဲမဲလုပ်လျက်ရှိသည်။

သောင်းကျော်သည် ဖြူဝင်းကို စိတ် တိုသလို ပုစွန်လုံးကိုလည်း မကျေနပ်။ ဒေါသအလိပ်လိုက် ထွက်နေသည်။ ရွံ့နှင့် မြက်ခြောက်တို့ကို ရောပတ်ကာ လက်ကိုပတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တွင်းထဲသို့ ထပ်နှိုက် လိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါမှာတော့ ပါ လာသည်။ ပုစွန်လုံးတော့မဟုတ်။ မြွေပွေးတစ်ကောင် ဖြစ်နေသည်။ မြွေပွေးမှန်းသိတော့ ခါချလိုက်သည်။ မြွေပွေးသည်လည်း ရွံ့၊ မြက်ခြောက် တို့နှင့် ရောနေ၍ထွက်မပြေးနိုင်။ အနီး ရှိ ထမ်းပိုးဖြင့် ရိုက်သတ်လိုက်သည်။

မြွေပွေးလည်း အသက်ငင်ချိန်ပင် မရလိုက်။ ထို့နောက်မှာတော့ သူ့အား

ပိုးထိကြောင်း ဖခင်ကို အော်ပြော သည်။ အညှာဒေသတွင် မြွေကိုက်ခံရ လျှင် မြွေကိုက်သည်ဟု မပြောရပါ။ ပိုးထိသည်ဟုသာ ပြောရသည်။ အပါ မှီတတ်သည်ဟု ယူဆကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးဂုဏ သည် မြွေကိုက်လူနာ ကုသရာတွင် အလွန်တော်သည်။ ဆရာတော်ထံ ရောက်၍ ဆရာတော်က ကုမရဟု ပြောလျှင်တော့ ထိုလူနာ အသက်ရှင်ရန် ထုံးစံမရှိ။ ဆေးရုံမကလို့ နတ်သိကြား တို့ လာရောက်ကုသလျှင်သော်မှ အသက်ရှင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဆရာတော် လက်ခံကုသသူ မြွေ ကိုက်ခံရသည့် လူနာသည် မကြာမီ သက်သာသွားလေ၏။ ဒါကတော့ စာရေးသူတို့နှင့် ရွာနီးချုပ်စပ်များအား လုံး သိကြသည်။ ယခုတော့ ဆရာ တော် ဦးဂုဏပင် ပျံတော်မူသွားပြီဖြစ် သည်။

မြွေကိုက်ခံရသည့် သောင်းကျော် ကို ဆရာတော်ထံ ခေါ်သွားသည်။ ဆရာတော်က ကြည့်ပြီးလက်မခံ။ ဆေးရုံပို့ရန် ပြောလိုက်သည်။ ဆေးရုံ ရောက်တော့ ဆရာဝန် ဆရာမတို့ ကြိုးစားကုကြသည်။ အရာမရောက်။ အပင်ပန်းခံကာ ကုသပါသော်လည်း လက်လျှော့ရမည့် အခြေအနေ ရောက်

လာသည်။ အသက်ငွေငွေသာရှိပြီး အဆား အရေက မည်းပြာလာပြီ။ မည်သို့ အသက်မရှင်နိုင်တော့ဟု ယူဆကာ အိမ်ပြန်ခေါ်လိုကာ ခေါ်နိုင်ကြောင်း ပြောပြသည်။ မိခင်ဖြစ်သူနှင့် အစ်မဖြစ် သူတို့ သောကပွားနေရသည်မှာ ဤ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

‘အကာကြီး အိဒီလူနာက အသက်ရှင်သေး လား’

‘အသက်ငွေငွေတော့ ရှိပါသေး တယ်ဘုရား’

‘ဒါဆို ရေတစ်ဖန်ခွက် ယူခဲ့ပါ’

‘တင်ပါဘုရား’

ဆရာတော် ရေဖန်ခွက်ကို ကိုင်ကာ ဂါထာများ ရွတ်ဖတ်လိုက်သည်။

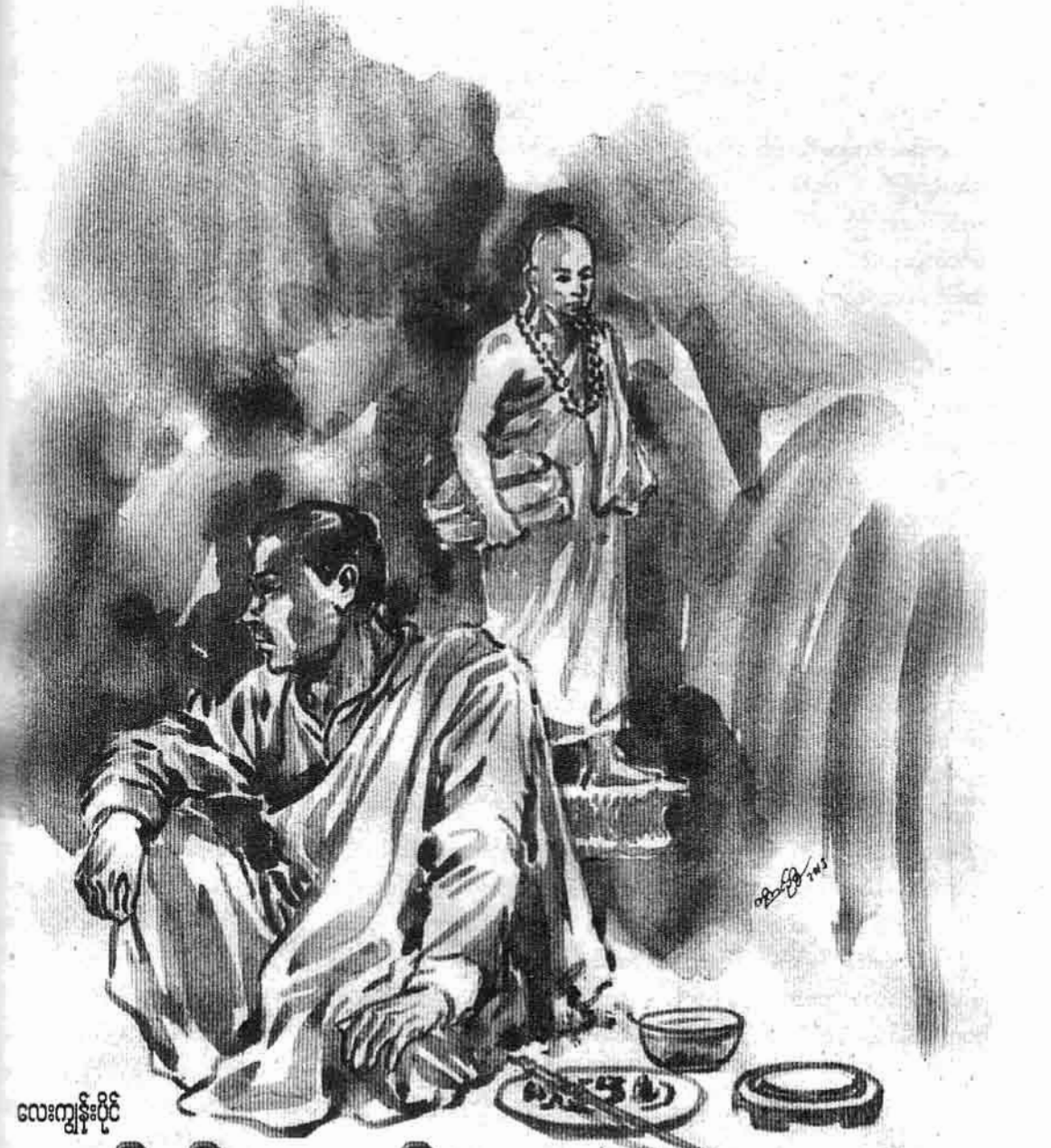
ပြီးနောက် လူနာ၏ ပါးစပ်ထဲထဲ အောင် တိုက်ခိုင်းသည်။ ပြီးနောက် နေထိုင်ရာ ကျောင်းအမည်နှင့် သူ့ အမည်တို့ကို ရေရွတ်ပြောဆိုကာ ပြန်ကြွသွားတော့သည်။

ထိုရေမုန်း ဝင်ပြီးနောက် သောင်း ကျော်သည် သတိပြန်ဝင်လာသည်။ ဆရာဝန်များ ဆက်လက်ကုသရာ ယခု အသက်(၄၈)နှစ်ရှိသည့်တိုင် အသက် ရှင်ဆဲ ရှိပါသည်။

ထူးခြားသော အချက်တစ်ချက် ရှိ ပါသည်။ ဆရာတော် မိန့်ခဲ့သော ကြာကန်ကျောင်းတိုက် တွေ့သော် လည်း ထိုဆရာတော် ထိုကျောင်း တွင်မရှိပါ။ ခပ်ဆင်ဆင်တူသော ဆရာတော်ပင် မရှိ။

ဤ အဖြစ်အပျက်လေးအပေါ် စာရှုသူတို့ မည်သို့ ယူဆပါမည်နည်း တကယ်ပဲ ရေတစ်ဖန်ခွက် အစွမ်း ပေပဲလား...။

ထီလာကျော်

လေးကျွန်းပိုင်

ဘုမ္မစိုး ဦးသူတော် ဆေးရုပ်ကလေးပါ

ဝိမ္မိဂုစွမ်းအင်

ဓလင်း နှိတ်

ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်သည်
ထောင်းမြို့နယ် ပေါင်းပင်ဇင်းရပ်ကွက်
ဆဲတွင် နေထိုင်ပါသည်။ ဗေဒင်

လက္ခဏာ ဟောပြောခြင်း၊ ဇာတာပွဲ
ခြင်းတို့ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြု
ပါသည်။

ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့နေ နိုင်ငံတော်အသိ
အမှတ်ပြုလက်မှတ်ရ ဆရာကြီး
ဦးကြည်ဝင်း ဦးစီးဖွင့်လှစ်သော တိုင်း
ရင်းဆေးပညာသင်တန်းတွင် တက်
ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီး
ဦးသိန်းမောင်သည် နိုင်ငံတော် အသိ
အမှတ်ပြု တိုင်းရင်းလေ့လာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၇

အောင်လက်မှတ် ရရှိပြီးသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

မကျန်းမာသူများကိုလည်း တိုင်းရင်း ဆေးများဖြင့် ကျန်းမာလာအောင် ကုသပေးပါသည်။ ထိမ်းမြားလက်ထပ် မင်္ဂလာပွဲများတွင်လည်း မင်္ဂလာဆရာ အဖြစ် မင်္ဂလာစကားများ ချီးမြှင့်ပေးပါ သည်။

အင်း၊ အိုင်၊ စမ၊ ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့ အတတ်ပညာများကိုလည်း ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်ပါသည်။ ရတနာဒီပံအင်းကြီးကို ကောင်းစွာ ကျွမ်းကျင်ပါသည်။ ရတနာဒီပံအင်းနှင့် ရတနာဒီပံမီးအလင်းတိုင်တို့၏ အစွမ်း အာနိသင်မှာ လာဘ်လာဘ ပေါများ စေခြင်း၊ စီးပွားတက်စေခြင်း၊ ဘေးရန် ကင်းစေခြင်း၊ ဝန်ထမ်းများဖြစ်ပါက ရာထူးတိုးတက်ခြင်း၊ အကြီးအကဲတို့ ၏ ချစ်ခင်မှုကို ခံစားရခြင်း စသည့် အကျိုးများ ရရှိစေသည်ဟု သိရပါ သည်။

စလင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိလာသော ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းအချို့သည် ဆရာ ကြီး ဦးသိန်းမောင်ထံ လာရောက် ချဉ်းကပ်ကြပါသည်။ ဆရာကြီးသည် မိမိထံလာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး စွမ်းဆောင်ပေးသည် သာ။

မကောင်းသော အတတ်ပညာများ ဖြင့် ပြုစားထား၍ ရောဂါဝေဒနာ ရသူ များကိုလည်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအောင် ကုသပေးပါသည်။ ဥစ္စာစောင့်အဖွဲ့ မြေဖုတ်ဘီလူး ဖမ်းစား ခြင်း စသည့် ပယောဂနှင့် ပတ်သက် သော ဝေဒနာရှင်များကိုလည်း ပျောက်ကင်းချမ်းသာအောင် ကုသပေး ပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဆရာကြီးတို့ မိသားစု

သည် အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ များ ဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ် ကျော် သင်္ကြန်အတက်နေ့မှာ ဆရာ ကြီး ဦးသိန်းမောင်အိမ်သို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားပါသည်။

သင်္ကြန်အတက်နေ့ ဖြစ်သဖြင့် ဆရာကြီးသည် ဆေးများကို သိဒ္ဓိတင် နေပါသည်။ ကျွန်တော် ရောက်သွား ချိန်မှာ ဆရာကြီး လုပ်ငန်းပြီးစီးသော အချိန် ဖြစ်နေပါသည်။ ဆရာကြီး က...

'လာချို့ ကိုကျော် ဒီမှာထိုင်ဗျာ' ဟု သူ၏ ရှေ့နားတွင် ထိုင်ရန် နေရာပေးပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ကျွန်တော်၏ ဖခင် ကြီးနှင့် သက်တူရွယ်တူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်နာမည်ကို ရှေ့မှ ကိုတပ်ခေါ်လေ့ ရှိပါသည်။ ပြောဆို ဆက်ဆံပုံများ၌ အလွန်လေးစားဖို့ ကောင်းပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ဗဟုသုတ ရှာမှီး သော ကျွန်တော်အား သူ၏ ဂန္ထီရ အတွေ့အကြုံများကို ပြောပြလေ့ရှိပါ သည်။ ကျွန်တော်ရောက်ပြီး ခဏ အကြာမှာ စောစောက သိဒ္ဓိတင်ထား သော ဆေးကွမ်းအစ်ကလေးကို စားပွဲ ပေါ်မှ ယူလိုက်ပါသည်။

ယင်းကွမ်းအစ်ကလေးကို ကျွန်တော် ရှေ့နား အသာချလိုက်ပါသည်။ ဆေး ကွမ်းအစ်ကလေးထဲမှ ဆေးတောင့် များ၊ ဆေးအရပ်များနှင့် အခြားဂန္ထီရ ပစ္စည်းများကို ပြသပါသည်။

မှတ်သားမိသလောက် ရေးရလျှင် သာသနာငါးထောင် အန္တိမဆေး၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်အန္တိမဆေး၊ အာဠာဂက ဆေးရုပ်၊ မြင်းစီးပုဏ္ဏားဆေးရုပ်၊ ဆရာဇီဝကဆေးရုပ်၊ ချိုးအမြုတေ၊ ဆေးရိုးကြီးနှင့် လေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုး

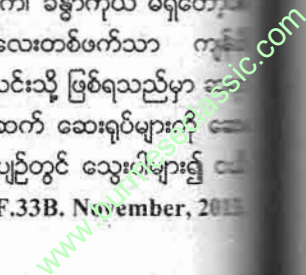
ဦးသူတော် ဆေးရုပ်ကလေးတို့ ဖြစ်ပါ သည်။

ဆရာကြီးက ဆက်လက်၍ ယင်း ဆေးတို့အား သုံးစွဲပုံကို ထပ်မံရှင်းပြ ပါသည်။

'သာသနာငါးထောင်ဆေးနဲ့ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ် ဆေးတို့ကို ဆေးရိုးကြီးနဲ့ ရောစပ်ပြီး သွေး တယ်၊ သွေးရတဲ့ ဆေးတွေကို ခန္ဓာကိုယ် အထက် ပိုင်း လက်မောင်း၊ ပန်း ရင်ဘတ် နောက် ကျော၊ နဖူး၊ ဦးခေါင်းထိပ်တို့မှာ ပြန်မာစုတ် နဲ့ တို့တို့ပြီး ထိုးရတယ်။ ဆေးရိုးကြီးကို သွေးရာမှာ လက်ဖက်ခွေ ကြွေပန်းကန်ထဲမှာမှ သွေးရတယ်။ ဒီ ဆေးရိုးကြီးက အလွန်မာကျောပါတယ်။ ဆေးရိုးကြီးမှာ ပါသောဆေးရိုးကြီး ယာ မြိုင်ဆေးရိုးကြီးဆိုပြီး အစားစားရှိတယ်။ အရောင်မှာလဲ အနက်ရောင်၊ အနီရောင် အဖြူရောင်၊ အစိမ်းပုပ်ရောင် စသဖြင့် အရောင်အမျိုးမျိုး တွေပေးပါတယ်။ အာဠာဂကဆေးရုပ်၊ ပုဏ္ဏကမြင်းစီးရုပ်၊ ဇီဝကဆေးတို့ကိုလဲ အတိုက်အခံ ပြုရာ ရာများမှာ အသုံးပြုရပါတယ်။ ဒီဆေးတွေ ဟာ အထက်လမ်းဆေးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းကို စုတ်နဲ့ ယထာရပ် တူး' ဟု ပြောပြပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ဆေးရုပ်များမှာ ဆရာ စဉ်အဆက် အသုံးပြုခဲ့ကြ၍ အာဠာဂက ရုပ်သည် ဦးခေါင်းကလေးသာ ကျွန်ုပ် တော့သည်။ ပုဏ္ဏကမြင်းစီးရုပ်ကလေး မှာ အောက်က မြင်းရုပ် မရှိတော့ဘဲ ပုဏ္ဏကရုပ်သာ ကျန်ပါသည်။

ဇီဝကရုပ်မှာလည်း ဦးခေါင်း ခြေထောက်၊ ခန္ဓာကိုယ် မရှိတော့ဘဲ လက်ကလေးတစ်ဖက်သာ ကျန်ပါ သည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ ဆရာ စဉ်အဆက် ဆေးရုပ်များကို ဆေး ကျောက်ပျဉ်တွင် သွေးပါများ၍ ဝေ

သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုး ဦးသူတော် ဆေးရုပ်ကလေးသာ အင်္ဂါစုံရှိပါသည်။ ယင်းအရုပ်ကလေးမှာ လက်သန်းခန့်ရှည်ပြီး အရုပ်၏ လုံးပတ်မှာ လက်သန်းလုံးခန့်သာ တုတ်ပါသည်။

ယင်းဆေးရုပ်ကလေးကို ဟသံပဒါးအနီ သုတ်ထားပြီး အပေါ်မှ ရွှေအစစ် ချထားပါသည်။ ဆေးရုပ်ကလေး၏ ယံသဏ္ဍာန်မှာ ဖိုးသူတော် အဝတ်အစားများ ဝတ်ထားပါသည်။ ဦးခေါင်း မှာ ခေါင်းတုံးကလေး ဖြစ်ပါသည်။

ဖိုးသူတော်နှင့် အလွန်တူပါသည်။

စာပလ္လေလေးကို ဘေးစောင်းတိုက်ဖျက်ထားပါသည်။ ထုလုပ်ထားသည့်မှာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိပြီး လက်ရာမြောက်လှပေသည်။ ဆေးရုပ်ကလေး၏ ဟန်ပန်အနေအထားမှာ အသက်ဝင် လှုပ်ရှားနေသည့်ပုံပင်။

ကျွန်တော်သည် ဒီဆေးရုပ်ကလေးကို စိတ်ဝင်စား၍...

'ဆရာကြီး ဒီဆေးရုပ်ကလေး အမည်က ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ ခင်ဗျာ'

'လေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုးဦးသူတော်' လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီဆေးစောင့်က အရှေ့ကျွန်း၊ တောင်ကျွန်း၊ အနောက်ကျွန်း၊ မြောက်ကျွန်းတို့မှာရှိတဲ့ မြေကြီး မှန်သမျှကို အစိုးရတယ်။ အုပ်စိုးပါတယ်။ နာမည်ကကို လေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုးဦးသူတော်လို့ ခေါ်ထားတယ်လေ။

မြေကြီးအတွင်းမှာရှိတဲ့ မြေဘုတ်ဘီလူး၊ ဥစ္စာစောင့် စတာတို့ကို နိုင်ပါတယ်။ ဥစ္စာစောင့်(ဝေမာန်က) ပြိတ္တာတွေဟာ ဒီဆေးစောင့်ကို အလွန်ကြောက်ပေါ့။ ဥစ္စာသိုက်တူးတဲ့ သိုက်ဆရာတွေဟာ ဒီလေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုးဦးသူတော် ဆေးရုပ်ကို အလွန်မက်ကြ

တာပေါ့' ဆေးစွမ်းတာ မစွမ်းတာထက် ဆေးရုပ်ကလေးက သပ်ရပ်ပီပြင်၍ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားမိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုမ္မစိုးဦးသူတော် ဆေးရုပ်ကလေးကို အသုံးချပုံနှင့် ယင်း၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို ပြောပြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်သည် လေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုးဦးသူတော် ဆေးရုပ်ကလေး အသုံးပြုပုံနှင့် အစွမ်းထက်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

* * *

ဆရာကြီးသည် အသက် (၄၀) ကျော် (၅၀) ပတ်ဝန်းကျင် အရွယ်က ချောက်မြို့၊ ရေနံချောင်းမြို့၊ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့၊ မိတ္ထီလာမြို့၊ သာစည်မြို့၊ ပွင့်ဖြူမြို့နှင့် ငမဲမြို့များသို့ လှည့်လည်ပြီး လက္ခဏာပေဒင်များ ဟောပါသည်။

ဇာတာဖွဲ့ခြင်း၊ တိုင်းရင်းဆေးပညာနှင့် ဆေးကုသပေးခြင်းနှင့် ပယောဂနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများကို လည်း ကုသပေးပါသည်။ တစ်နှစ်မှာ ငမဲမြို့သို့ လက္ခဏာ

ပေဒင်ဟောသွားပါသည်။ ငမဲမြို့တွင် နေစဉ် ဦးစိန်ဝင်းအိမ်မှာ တည်းခိုပါသည်။ ဦးစိန်ဝင်းသည် စလင်းမြို့သား ဇာတိဖြစ်ပြီး ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်ထက် (၄,၅)နှစ် အသက်ကြီးပါသည်။ ညီအစ်ကိုလို ရင်းနှီးခင်မင်ကြပါသည်။

ဦးစိန်ဝင်း၏ အိမ်အစတွင် လမ်းမကြီး ရှိပါသည်။ ဦးစိန်ဝင်းအိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တစ်ဖက်လမ်းဘေးတွင် မြို့နယ်တိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်အိမ် ရှိပါသည်။ တစ်နေ့မှာ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်အိမ်တွင် လူတွေ ဆင်းလိုက်၊ တက်လိုက် သွားလာနေသည်ကို ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင် မြင်နေရပါသည်။

အတန်ကြာလျှင် အိမ်ရှင် ဦးစိန်ဝင်းသည် တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်အိမ်မှ ပြန်လာတာကို မြင်ရပြန်ပါသည်။ ဦးစိန်ဝင်း မျက်နှာမကောင်းချေ။ ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်က...

'ကိုစိန်ဝင်း... လမ်းဟိုဘက်က အိမ်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ လူတွေ ဆင်းလိုက်၊ တက်လိုက်နဲ့ ဝိုင်းအုံနေတာပဲ'

'မြို့နယ်တိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်ပါကွာ၊ မိသားစု စကားပြောနေကြရင်းက ဗုန်းခနဲလဲပြီး သတိမေ့သွားလို့၊ မေးမရ၊ ခေါ်မရနဲ့ အသက်တော့ ရှူသေးတယ်'

'ဒါဆို ဘေးပယောဂ အနှောင့်အယှက် တစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်တာပါ'

'မင်း ကုသနိုင်သလား'

'ကုသနိုင်ပါတယ်'

'ဒါဆို လာပါကွာ... အဲဒီအိမ်ကို ငါနဲ့ သွားပြီး လူနာကို ကုသပေးရအောင်ပါ။ ငါနဲ့ရင်းနှီးတဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေမို့ပါ။ ပြီးတော့ သူတို့က မြို့မှာမှာ ဖုံးတွေပါ'

'ဒီလိုနဲ့တော့ ကျုပ်က လိုက်ပြီး ကုသမပေးနိုင်ဘူး။ လူနာရှင်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့သူ လာပင့်မှ လိုက်နိုင်မယ်' 'သိန်းမောင်ရာ... မင်းကလဲ ကြီးကျယ်နေပြန်ပြီ။ ငါ ပင့်မှတော့ လိုက်ခဲ့ပါကွ'

'ကိုစိန်ဝင်း ခင်ဗျားက လူမမာရှင် မဟုတ်ဘူး။ လူမမာရှင်ကိုယ်တိုင် လာပင့်မှ လိုက်ရတယ်။ ဒါ ပညာရှင် ဆရာတို့နဲ့ စောင့်စည်းအပ်တဲ့ တရားပဲ' အိမ်ရှင် ဦးစိန်ဝင်းသည် ခေါင်းကုတ်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင် တိရစ္ဆာန်ကု ဆရာဝန်အိမ်သို့ ပြန်သွားပါသည်။ ခဏကြာသောအခါ ဦးစိန်ဝင်း ပြန်လာပါသည်။ သူ့နောက်မှာ အသက်(၅၀) ဝန်းကျင် အရွယ်ရှိ ရုပ်ရည်သန်ပြန့်သော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ပါလာပါသည်။

အမျိုးသမီးကြီးသည် တဘက်စောင်ကလေး ညာဘက်ပခုံး ပေါ်တင်ပြီး ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်ရှေ့တွင် ကျွဲကျွဲထိုင်လိုက်ပါသည်။ အမျိုးသမီးကြီးက...

'ဆရာရယ် ကျွန်မသားလေး စကားပြောနေရင်းက ဗုန်းခနဲ လဲကျပြီး သတိမေ့သွားပါတယ်။ အခုထိ ခေါ်လို့ မရသေးပါဘူး။ ကြွရောက်ပြီး ကုသပေးပါရင်'

ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်သည် အမျိုးသမီးကြီး ပင့်ဆောင်ရာ မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်သို့ လိုက်ပါသွားပါသည်။ ယင်းအိမ်သို့ ရောက်လျှင် ခေါင်းရင်းခန်း၌ အသက် (၃၀)အောက် လူငယ်တစ်ဦး သတိမေ့လဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆရာကြီးသည် လူမမာ၏ ခေါင်းရင်းတွင် တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်လိုက်သည်။ ဘေးပယောဂ အနှောင့်အယှက်

ကြောင့် ဖြစ်ရမှန်း သိလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ရေတစ်ခွက်ပေးရန် တောင်းလိုက်သည်။

ပထမဦးစွာ ဘုရားရှင်အား ဦးသုံးကြိမ်ချလိုက်သည်။ ဆေးကွမ်းအစ်ကလေးထဲမှ လေးကျွန်းပိုင်ဘုမ္မာဦးသူတော် ဆေးရုပ်ကလေးကိုယူကာ ရေခွက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ အထက်ဆရာကြီးများအား ပင့်လျှောက်တိုင်တည်လိုက်သည်။

ရေခွက်ထဲမှ ရေများကို လူမမာ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ လက်နှင့်တို့ကာ ဖျန်းတောက် တောက်လိုက်ပါသည်။ မကြာလိုက်ပါ။ သတိမေ့နေသော လူမမာသည် သတိရလာသည်။ ထထိုင်ပါသည်။

ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်ကို လက်အုပ်ချီကာ ဦးသုံးကြိမ်ချပါတော့သည်။

ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်က... 'ကဲ...ကဲ...ကဲ... ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုန်း ပြောစမ်းပါဦး'

'ကျွန်တော်တို့ မိသားစု စကားပြော

နေတုန်း ကျွန်တော် ဗုန်းခနဲ လဲကျခဲ့ပါတယ်။ သတိမေ့မြောနေစဉ် ဦးသုံးလူတစ်စု ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်ကို ဇွတ်အတင်း ဆွဲခေါ်ကြတယ်။ ကျွန်တော်က သူတို့ သိုက်နန်းကတာတာတဲ့။ အချိန်ကျလို့ လာခေါ်တာဆို အတင်းပိုင်းဆွဲကြတယ်။

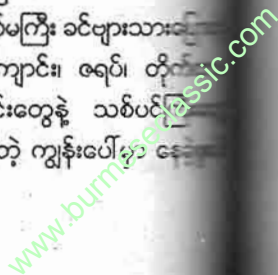
ကျွန်တော်ကလဲ ကျုပ်မှာ အမေဇနီးနဲ့ သားသမီးတွေကို မခွဲနိုင်ဘဲ မလိုက်နိုင်ဘူးလို့ ပြန်ပြောတယ်။ ဘူး လိုက်ရမှာပဲတဲ့။ ဟိုမှာ တို့ သိုက်နန်းတွေ ရှိတယ်ဆိုပြီး ညွှန်ကြားတယ်။

သိုက်နန်းရှိတယ်ဆိုတဲ့ နေရာကြည့်လိုက်တယ်။ ရေပြင်ကြီးထဲမှာ ကျွန်းဖြစ်ပေါ်နေပြီး အဲဒီကျွန်းပေါ်မှာ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ တိုက်တာတန်ဆောင်းတွေနဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေ ဝေဆာနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ သူတို့က ဇွတ်အတင်းဆွဲ ကျွန်တော်က ရုန်းကန်နေရင်း ပြုန်းဆို လူအုပ်ကြီး ပေါ်လာတယ်။

အဲဒီလူအုပ်ကြီးက ဟောကောင်ဆရာ အဲဒီလူကို လွှတ်လိုက်ကြ။ အခု လွှတ်လိုက် ပြောနေတာ မကြားဘူးလား။ ဝိုင်းအော်လိုက်ကြမှ ကျွန်တော်က လွှတ်ပြီး ထွက်ပြေးကြတယ်။

အဲဒီလူတွေ ကျွန်တော့်ကို သွားလိုက်တော့မှ ကျွန်တော် သတိရလာတာပါ။ အဲသလို သတိရလာတာတော့ ဆရာကြီးရဲ့ကျေးဇူး ဖြစ်မှာပဲ။ အခုလို လက်အုပ်ချီပြီး ဦးသုံးကြိမ်ချတာပါ'

ဆရာကြီးက... 'ကဲ အစ်မကြီး ခင်ဗျားသားလေး ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ တိုက်တာတန်ဆောင်းတွေနဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေ ဝေဆာနေတဲ့ ကျွန်းပေါ်မှာ နေနေတာ

သလား'

အမျိုးသမီးကြီးမှ...

'ကျွန်မ ခင်ပွန်းယောက်ျားကလဲ တိရစ္ဆာန်ကု ဆရာဝန်တစ်ဦးပါပဲ။ မော်လမြိုင်ကျွန်းမှာ ကျွန်မခင်ပွန်းဟာ တိရစ္ဆာန်ကုဆရာဝန် တာဝန်နဲ့ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီမှာပဲ ကျွန်မ သားကို ကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့ပါတယ်။ သား အခု တွေ့မြင်ခဲ့ရတဲ့ အဆောက်အအုံတွေကလဲ မော်လမြိုင် ကျွန်းမှာရှိတဲ့ အဆောက်အအုံတွေနဲ့ တူနေပါတယ်။

အဲဒီ အဆောက်အအုံ၊ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ဇရပ် တိုက်တာ၊ တန်ဆောင်း တွေမှာ ဥစ္စာသိုက်တွေ အကြီးအကျယ် ရှိတယ်လို့ သိခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်မသား ဥစ္စာစောင့် ဝင်စားတာ ဟုတ်မှာပါ။ သားက ဟိုး အတိတ်အကြောင်းတွေ ပြန်သတိမရလို့ ဖြစ်မှာပေါ့။

နောက် ဒီလိုမဖြစ်အောင် ကူညီပါ ဆရာ။ ကျွန်မသားဟာ သူ့အဖေလိုပဲ တိရစ္ဆာန်ကုဆရာဝန်ပါ။ ဒီဖဲမြို့မှာ မြို့နယ်တိရစ္ဆာန်ကုဆရာဝန် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေတာပါ။ နောင်လဲ ဒီလို လာရောက်ခေါ်နိုင်ပါသလား ဆရာ'

ဆရာကြီးမှ...

'သိုက်ကြီး မဖြတ်ရင် အချိန်မရွေး လာခေါ်နိုင်ပါတယ်။ သတိမေ့လို့ နာရီလွန်သွားရင် အသက်သေနိုင်ပါတယ်'

'ဒီလိုဆို ကျွန်မ သားကလေးကို သိုက်ကြီးဖြတ်ပေးပါ ဆရာ'

ဆရာကြီးသည် ခေါင်းရင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဘုရားစင်နှင့် ဘုရားကို ကပ်လှူထားသော ညောင်ရေအိုး မတွေ့ချေ။

'ခင်ဗျားတို့အိမ်မှာ ဘုရားစင်နဲ့

ဘုရားကပ်လှူထားတဲ့ ညောင်ရေအိုး မမြင်ပါလား'

'ကျွန်မတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မိသားစု မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ။ အခြားဘာသာဝင်တွေပါ'

'ဒီလိုဆို သိုက်ကြီးဖြတ်လို့ မရဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းတော်ဟာ ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမအောက်မှာ ခံယူပြုလုပ်ရပါတယ်'

ဆရာဝန်မိသားစုသည် မြန်းဆိုယခုလို သတိပေးပြီး အသက်သေမှာကြောက်ရွံ့နေကြသည်။

အမျိုးသမီးကြီးက...

'ဆရာ ကျွန်မတို့ မိသားစု ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကူးပြောင်းပါတော့မယ်။ ကျွန်မသားလေးကို သိုက်ကြီးသာ ဖြတ်ပေးပါ'

'ဒီလိုဆို ခုချက်ချင်းပဲ ညောင်ရေအိုး ပန်းလှူပါ'

ဆရာဝန်မိသားစုသည် ညောင်ရေအိုးပန်းလှူကာ ပန်းကပ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ဆရာဝန်မိသားစုအား သရဏဂုံရွတ်ဆိုစေပါသည်။ ပြီးလျှင် ရေခွက်ထဲသို့ လေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုး ဦးသူတော် အရှင်ကလေးကို ထည့်လိုက်ပါသည်။

နောက်နောင်တွင် ဆရာဝန်အား လာရောက် မနှောင့်ယှက်ရန်နှင့် ဥစ္စာ

သိုက်နှင့် ညောင်ရေအိုး မပတ်သက်ကြောင်း အမိန့်ပြန်ပါသည်။ ဆရာကြီးထံမှ ရေများကို ဆရာဝန်အား သောက်စေပါသည်။ ထိုအခါကမူ ဆရာဝန်မိသားစု ပြုံးပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါတော့သည်။

* * *

ဤကဲ့သို့ လေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုး ဦးသူတော်ဆေးရုပ်ကလေးနှင့် ယင်း၏ စွမ်းရည်ရှိပုံကို ပြောပြပြီး ကျွန်တော်ကို ထပ်မံ ပြောပြသည်မှာ...

'အဲဒီတုန်းက သေအံ့ဆဲဆဲ ဆရာဝန်ကို ဘုမ္မစိုးဦးသူတော်ဆေးကလေး အစွမ်းနဲ့ ကယ်တင်ခဲ့ရလို့ ဝမ်းမြောက်ပီတိ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိလာတာဟာ လေးကျွန်းပိုင်ဘုမ္မစိုး ဦးသူတော်ဆေးရုပ်ကလေးရဲ့ စွမ်းအင်တွေပေါ့ဗျာ'

ဆရာကြီး ဦးသိန်းမောင်သည် လေးကျွန်းပိုင် ဘုမ္မစိုးဦးသူတော်ဆေးရုပ်ကလေးကို ကိုင်ပြုရင်း ပီတိစိုးနေသော အပြုံးဖြင့် ပြုံး၍သာ နေပါတော့သည်။

မှတ်ချက်။။ ဆရာကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ (၁၀)နှစ်ခန့်ပင် ရှိပါပြီ။ ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကြီး၏ ပညာဂုဏ်တို့အား လေးစားသောအားဖြင့် သတိရစွာ ရေးသားလိုက်ခြင်းနှင့် စာဖတ်သူများအား ဗဟုသုတ မျှဝေခံစားနိုင်ကြစေရန် တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း...

ပညာရှိ သူတော်ကောင်းများနှင့် တွေ့ဆုံပေါင်းသင်းနိုင်ကြပါစေ။

စလင်း ဦးကျော်

အောင်ကျော်

၁၆၅၅
(ဆက်သွယ်ရေး)

ဖောက်ကြီးမြို့မှာ တစ်ညတာ

ကျွန်မရဲ့ အစ်မတစ်ယောက်လို ချစ်ခင်လေးစားရတဲ့ မနှင်းတို့မိသားစု မြန်မာ့ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း စီမံရေးရာဌာနမှ ဝန်ထမ်းအချို့နဲ့အတူ တောင်ကြီး-အင်းလေးဘက်ကို ဘုရားပူးခရီး ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။

မှတ်မှတ်ရရ (၂၃-၅-၂၀၁၃)နေ့ ည(၈:၃၀)နာရီမှာ နေပြည်တော်က လိုက်ထရပ်ကားတစ်စီးနဲ့ သွားခဲ့ကြတာပါ။ ကျွန်မ အပါအဝင် မနှင်းတို့ မိသားစုက(၉)ဦး၊ ရုံးမှ ဝန်ထမ်း(၈)ဦး စုစုပေါင်း (၁၇)ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအထဲမှာ မနှင်းရဲ့ တူမလေးတွေ ဖြစ်တဲ့ (၆)နှစ်အရွယ် ပူးပူးနဲ့ (၁၂)နှစ်အရွယ် ရွှန်းလဲ့ဝေဆိုတဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်လဲ ပါပါတယ်။ နေပြည်တော်မှ ထွက်ကတည်းက ကားဆရာက တစ်လမ်းလုံး မနားဘဲ မောင်းလိုက်တာ အကျွေးအကောက်တွေပေါ်တဲ့ ကလေး အတက်မှာတော့ ကျွန်မတို့အားလုံး မူးဝေအော့အန်လို့ပေါ့။ ညောင်ရွှေကိုရောက်တော့ မနက် (၃:၃၀)နာရီရှိနေပြီ။ ညောင်ရွှေမှာ အခန်းငှားဦး ကျွန်မတို့အဖွဲ့ ခဏနားကြတယ်။ ပြီးတော့ စက်လှေတစ်စီး ငှားဦးအင်းလေးကို ဆက်ထွက်ခဲ့ကြတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံ အပူပိုင်းဒေသကလာတဲ့ ကျွန်မတို့အဖွဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်ရဲ့ အေးမြတဲ့ ရာသီဥတုနဲ့ သဘာဝအလှတွေကို ခံစားရတော့ အတိုင်းမသိ ပျော်ရွှင်ကြည့်နူးမိပါတယ်။

အင်းထဲမှာ စက်လှေစီးနေတဲ့အချိန် တစ်ဖက်က ပြာလွင်ပိုင်းညို့နေတဲ့ ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းကြီး၊ တစ်ဖက်က လှေကားထပ် စိုက်ခင်းတွေနဲ့ မြေနီတောင်တန်းတွေဟာ သဘာဝရဲ့ပန်းချီကားတစ်ချပ်လိုပါပဲ။

စကားသံဝဲဝဲနဲ့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ကလေးက ကျွန်မတို့အဖွဲ့ကို မနက်စာသုံးဆောင်ဖို့ အင်းထဲက ရှမ်းတိုင်းရင်းသားရိုးရာ စားသောက်ဆိုင်ကို ငိုပေးခဲ့ပါတယ်။ ရှမ်းခေါက်ဆွဲ၊ ကိုဟူးနွေး

ရှမ်းထမင်းချဉ် စတဲ့ ရှမ်းအစားအစာတွေကို မြန်ရက်စွာ စားသောက်ကြပြီး ဖောင်တော်ဦးဘုရား အပါအဝင် (၇)နေရာကို လိုက်ပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။

အင်းလေးကအပြန် ရွှေညောင်မှာ နေလယ်စာ စားကြပါတယ်။ ရွှေညောင်မှ တောင်ကြီးကိုပြန်ပြီး မြစ်မီးတောင်ဘုရား၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရား၊ စူဠာမုနိအစရှိတဲ့ တောင်ကြီးမြို့ရဲ့ အထင်ကရဘုရားများကို ဖူးမြော်ကြပါတယ်။

သဘာကောင်းတဲ့ ကားဆရာကြီးရဲ့ အကူအညီနဲ့ ကျွန်မတို့အဖွဲ့ တောင်ကြီးမြို့က ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ခုမှာ ညအိပ်တည်းခိုခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းဟာ ကျယ်ဝန်းပြီး သာသနိက အဆောက်အအုံများစွာလဲ ရှိပါတယ်။ ကျွန်မတို့အဖွဲ့ကို ကျယ်ဝန်းသပ်ရပ်တဲ့ အဆောင်တစ်ခုမှာ တည်းခိုခွင့်ပေးပါတယ်။

အဆောင်က ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှိပြီး သမံတလင်းပေါ်မှာ ကွပ်ပျစ်များခင်းထားပါတယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ အခင်းတချို့ပေးပြီး ကျွန်မတို့ ကားပေါ်မှာပါတဲ့ အခင်းများနဲ့ အိပ်စရာနေရာ လုံလောက်စွာ ရရှိပါတယ်။

တံခါးပေါက်များလဲ လုံခြုံခိုင်ခံ့တဲ့ အတွက် ကျွန်မတို့ အပြင်ထွက်ရင် ပစ္စည်းများကို စိတ်ချစွာ ထားခဲ့နိုင်တာကြောင့် အဆင်ပြေလှပါတယ်။

ဆွေးရိပ်သန်းနေတဲ့ ရှမ်းတောင်တန်းကြီးတွေရယ်၊ တောင်အောက်မှာရှိတဲ့ တောင်ကြီးမြို့ရဲ့ အလှတွေရယ်ကို ခံစားရင်း ရေခဲတမျှအေးမြလှတဲ့ ရေကို ချိုးပြီး ကျွန်မတို့အဖွဲ့ အဆောင်ထဲမှာ အနားယူနေကြပါတယ်။

တစ်နေ့လုံး ပင်ပန်းသမျှကို အနားယူအိပ်စက်ဖို့ ကြိုးစားပေးမယ့် အဆောင်ခေါင်မိုးပေါ်မှ ပြေးလွှားသံများကို

တစ်ညလုံး ကြားနေရတာကြောင့် ဘယ်သူမှ နှစ်နှစ်ချွတ်ချွတ် အိပ်မပျော်ခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်မအတွေးကတော့ ဒီအဆောင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ သစ်ပင်ပေါ်က သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက်များ လေတိုက်လို့ ရွှေလျားနေသလား၊ ဒါမှမဟုတ် သစ်ပင်မှ သစ်သီးများကို ငှက်များက လာရောက်စားသုံးရင်း ပြေးလွှားဆော့ကစားနေသလားလို့ တွေးထင်မိပါတယ်။

မနက် မိုးလင်းတော့ ကျွန်မ သတိထားကြည့်မိရာ အဆောင်ပေါ်မှာရော အနီးဝန်းကျင်မှာပါ သစ်ပင် လုံးဝမရှိဘဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရှိနေပါတယ်။

ဒီနေ့မနက်မှာ ကျွန်မတို့အဖွဲ့ ထမ်းစမ်းဂူကို သွားရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ထမ်းစမ်းကိုရောက်တော့ ကျွန်မ အရမ်းပျော်ပါတယ်။ သဘာဝအလှ ရှုခင်းတွေကို နောက်ခံထားပြီး ဓာတ်ပုံတွေ အလှအယက် ရိုက်ကြတယ်။

ထမ်းစမ်းဂူထဲက ဘုရားတွေကတော့ အံ့မခန်းပါပဲ။ တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသေးတဲ့ ဒေသက ဘုရားတွေကို အံ့မခန်း ဖူးတွေ့ရတော့ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထတဲ့အထိ ကြည်နူးပီတိ ဖြစ်ရပါတယ်။

ဂူထဲက ပြန်ထွက်ပြီးတော့ သစ်ခွပန်းပင်တွေ ဝယ်ကြတယ်။ ဒေသထွက် ပစ္စည်းတွေ လက်ဆောင်ပေးဖို့ဝယ်ပြီး အဲဒီကကျေးတဲ့ သက်သတ်လွတ်ထမင်းဟင်းကို အားရပါးရ စားခဲ့ကြသေးတယ်။

ထမ်းစမ်းဂူက ပြန်တော့ ဟိုပုံးကိုရင်လေးကျောင်းကို ဆက်သွားကြတယ်။ အခုတော့ ဟိုပုံးဆရာတော်ပေါ့။ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ဖို့ နာရီဝက်လောက် စောင့်ကြရတယ်။

ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး မွေတော်ကက္ကူကို ခရီးဆက်ခဲ့ကြတယ်။ စေတီပေါင်း (၂၅၀၀)ကျော်ရှိတဲ့ မွေတော်ကက္ကူကို ဖူးရတာလဲ အားမရနိုင်အောင်ပါပဲ။ ကျွန်မတို့အဖွဲ့ မွေတော်ကက္ကူမှာပဲ နေလယ်စာ စားကြတယ်။

ညနေ(၃း၀၀)နာရီမှာ တောင်ကြီးမြို့ကို ပြန်ရောက်တယ်။ မြို့မဈေးမှာ ဈေးတွေဝယ်ကြပြီး ညနေစာကို ရှမ်းအစားအစာတွေ စားကြတယ်။ ညနေစာ စားပြီး ကျွန်မတို့တည်းတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲ ပြန်အိပ်ကြတယ်။

အဲဒီညမှာတော့ အားလုံး သတိရှိရှိနဲ့ တံခါးများကို သေသေချာချာပိတ်ပြီး အိပ်ရာဝင်ကြပါတယ်။ ကျွန်မတို့ အဖွဲ့မှာပါတဲ့ လူငယ်လေးများက လက်ကိုင်ဖုန်းတွေနဲ့ သီချင်းနားထောင်နေကြလို့ အိပ်မရတဲ့ မာဗီက ငြူရပါတယ်။

ကျွန်မတို့အနားမှာအိပ်တဲ့ နွယ်နွယ်ကလဲ ကြမ်းပိုးကိုက်လို့ မအိပ်နိုင်ဘဲ ဓာတ်မီးတစ်လက်နဲ့ ကြမ်းပိုးရှာလို့ နေပါတော့တယ်။ အချိန်ကလဲ တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက်လာပါပြီ။ တချို့ကလဲ အိပ်ပျော်နေကြပြီ။ တချို့ကလဲ နိုးတစ်ဝက်ပေါ့။

အိပ်မပျော်တဲ့ နွယ်နွယ်ကတော့ ဆက်သွယ်ရေးက ထုတ်ပေးထားတဲ့ အပြာရောင် မိုးကာအင်္ကျီကို မျက်နှာပေါ်အုပ်ပြီး ပရိတ်ရွတ်နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ခွေးများကလဲ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလို နေပါတယ်။ ခဏအကြာမှာတော့ နွယ်နွယ်ထံမှ...

‘ကြည့်ပြီးရင်လဲ ပြန်တော့လေ’

ဆိုတဲ့ အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာပြီး ကျွန်မတို့အဆောင် ဝင်ပေါက်တံခါးတစ်ချပ် ဝန်းခနဲ ပွင့်ထွက်သွားပါတယ်။

အိပ်ပျော်နေသူအားလုံး နိုးလာကြပြီး...

‘ဘာဖြစ်တာလဲ’

လို့ မေးတဲ့အခါ နွယ်နွယ်က... ‘ကျွန်မလဲ ကြမ်းမိုးကုတ်လို့ အိပ်ပျော်တာနဲ့ မျက်နှာပေါ် မိုးကာအင်္ကျီအုပ်ပြီး ပရိတ်တွေ ရွတ်နေတာ (၁၀)နှစ်လီးအရွယ် လောက်ရှိတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်လာပြီး

ကျွန်မမိုးကာအင်္ကျီကို ဆွဲဆွဲတယ်။ ကျွန်မလဲ လန်းသွားပြီး ဘာလုပ်တာလဲလို့ မေးတော့ ဒီအဆောင်ထဲမှာရှိတဲ့ ကလေး လေးကိုရစ်လို့ လာကြည့်တာလို့ ပြောတယ်။ ဘယ်က ကလေးလဲလို့ မေးတော့ အိပ်ပျော်နေတဲ့ ဖုန်းကို လက်ညှိုးထိပြီးတယ်။ အဲဒီနဲ့ ကျွန်မလဲ ကြည့်ပြီးရင် ပြန်တော့လေလို့ အော်လိုက်တာ။ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာတော့ အိမ်ကလေးလို တကယ်လိုလိုပါ။

နွယ်နွယ် ပြောပြပြီးတဲ့ အချိန်မှာတော့ ကျွန်မတို့အားလုံးရဲ့ မျက်ဝန်းအစုံက ပွင့်ဟနေသော တံခါးပေါက်ဆီကို ရွေ့လျားသွားကြပါတယ်။ ဒီအဆောင်ထဲက မညှိသူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အပြင်ကို မထွက်ပါဘဲ သေသေချာချာ ချက်(ဂျက်)ထိုးပြီး ပိတ်ထားတဲ့ တံခါးချပ် ဘာကြောင့် ပွင့်ထွက်ပါသလဲဆိုတာ အားလုံးရဲ့ ရင်ထဲမှာ အတွေးကိုယ်စီနဲ့ပေါ့။

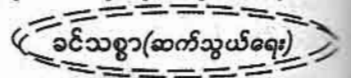
မနက်ဖြန်ဆို ကျွန်မတို့အဖွဲ့

ပင်းတယဂူကိုသွားပြီး နေပြည်တော်ကိုရောက်အောင် ပြန်ကြရမှာပါ။ ဒီညကတော့ တောင်ကြီးမြို့ကို နှုတ်ဆက်တဲ့ ညလေးပေါ့။

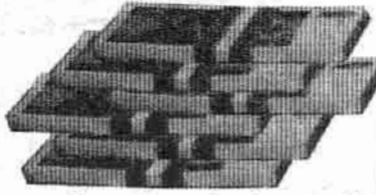
တကယ်တော့လဲ ကျွန်မတို့ မြင်နိုင်စွမ်းမရှိတဲ့ ပရလောကသားတွေဟာ ကျွန်မတို့ အနီးဝန်းကျင်မှာ ရှိနေနိုင်ပါတယ်။ သူတို့က ကျွန်မတို့ကို ချစ်ခင်နှစ်သက်လို့၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်လို့ လာရောက်တာမျိုးလဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ဘဝတွေ ခြားနေပေမယ့်လဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ အမြဲတည်ရှိနေတဲ့ အရာတစ်ခုပဲလေ။ တောင်ကြီးမြို့မှာ ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဲဒီညလေးကိုတော့ ကျွန်မဘဝ ထာဝရ အမှတ်ရနေမှာပါ။

တောင်ကြီး-အင်းလေး ခရီးတစ်တွင် အတူသွားခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေများအားလုံးကို အမှတ်တရ...

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း
လာဘ်လာဘ
ရွှင်လန်းစေဖို့

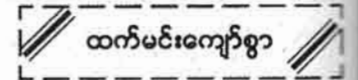

တိုက်တည် ဆုတောင်းသင့်သည်။ ကျန်နှစ်ဖွားများလည်း ဤကဲ့သို့ နမူနာယူ ဆောင်ရွက်ကြပါ။
လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းစေဆောင်ကြပါစေ။

ဤလတွင် ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲများ နည်းပါး ပျောက်ကွယ်၍ ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ ရွှင်လန်းစေရန်အတွက် လုံးဝိုင်းသော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် စားဖွယ်တစ်မျိုးမျိုးကို လျှော့ဒါန်းသင့်သည်။ အောက်ပါ အခြေအနေများနှင့် ချင့်ချိန်ရှာဖွေပါ။

အထက်ပါဇယားအရ **ဝက်နှစ်ဖွား** သည် ဗယာကြော်သုံးခုကို ကြာသပတေးနေ့တွင် အရှေ့အရပ်ရှိသောကြာသားသမီးတစ်ဦးအား ပေးလှူကာ ဤလအတွက် ရရန်ရှိသော ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ အနှောင့်အယှက်

အခက်အခဲမရှိ လွယ်လင့်တကူ ဝင်ရောက်ရရှိစေရန် သမ္မာဒေဝများထံ

ဇွေးနှစ်	ခုရေ	ဒါရပ်မျက်နှာ	ဒါလျှူခံပုဂ္ဂိုလ်	လျှူရန်နေ့
ကြက်	၈	အရှေ့ပြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ခွား ကျား	၆	အနောက်ပြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ယုန်	၁	ပြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
နဂါး ပြွေ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ပြင်း	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ဆိတ်၊ ပျောက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ကြက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မွှေး ဝက်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့

ရောမော်

ကျားမော်လား

နှလုံးသားအမှားလား

မန်းမဝေးလွန်းသည့် ကာလလေးမှာ အမှတ်ရစရာလေး အဖြစ်မှန်ဖြစ်ရပ်လေးတစ်ခုကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုတွေ၊ သံဝေဂစေရာလေးတွေ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ချက်လေး ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ နေရာမှာ ဆွေးချိုကျေးရွာ ဆောက်လုပ်ရေး ခန္ဓာတန်းရုံးခွဲနေရာတွင် ဖြစ်ပါသည်။ အတိအကျဆိုရလျှင် ၂၈-၉-၂၀၀၉ ည(၈)နာရီကျော်ကျော်ခန့် အချိန်တွင်...

လူ့နေတယ်၊ ကျောက်ခဲတွေ ပြိုကြီးခဲတွေ ပါ ပါစပ်ထဲ ဝါးစားနေတယ်၊ ဘယ်သူမှ ဆွဲလို့မရဘူး။ ကြားရင် ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်၊ လာကြည့်ပါဦး' ထမင်းစားနေရင်း စားလက်စ ထမင်းပန်းကန် ထားခဲ့ပြီး ရုံးဝင်းထဲ ဆင်းလာ

ခဲ့ပါသည်။ ဆောင်းရာသီ အအေးဓာတ်က ပြင်းထန်သည်မို့ လုပ်သားများ တန်းလျားအနီး မီးဖိုများ ဖိုထားရသည်။ မီးပုံနားတွင် ကျောက်ပွင့်တစ်ယောက် လူးလို့ခုံနေပြီး "စားချင်တယ်" ဟု

www.burmeseclassic.com

ထပ်ကာထပ်ကာ ပြောနေသည်။

အနားတွင်လည်း လုပ်သား (၄,၅) ယောက်မှ လက်ကို ချုပ်ကိုင်ထားကြသည်။ ခြေထောက်မှလည်း (၃,၄) ယောက် ဝိုင်းချုပ်ကြသော်လည်း မထိန်းနိုင် ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော် ရောက်တော့ ရွာထဲမှ လူတွေ လာရောက်ကြည့်နေကြသည်။ မနည်းမနေ့။ ထိုအထဲမှ တစ်ယောက်က...

'ပယောဂ ကပ်နေတာဖြစ်မယ်၊ ရွာတောင်ပိုင်းမှာ ပယောဂဆရာ ဦးလေချစ်တင်ဆိုတာ ရှိတယ်'

'ဟာ... ဒါဆိုရင် သွားခေါ်ပေးပါလားဗျာ'

ကျွန်တော်လည်း လုပ်သားလေး တစ်ယောက်ကို ထိုလူနှင့် ထည့်လိုက်၍ အမြန်ပြန်လာကြရန် မှာကြားလိုက်ပါသည်။

သူတို့ ထွက်သွားပြီး ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေချိန်မှာ ရွာမှ လူကြီး ဦးမောင်သော်မှ...

'ဆာနေတယ်ထင်တယ်။ ကျွန်တော့်မှာ နေလုန်းထားတဲ့ အမဲခြောက်နည်းနည်းရှိတယ်'

ဟု ဆိုပြီး သွားယူခိုင်းပါသည်။

အမဲခြောက် ခန့်မှန်းခြေ (၃၀)ကျပ် သားခန့်ကို ပါးစပ်ထဲ ထည့်ပေးပါသည်။ ပါးစားနေတုန်း ငြိမ်နေပြီး ကုန်သွားသောအခါ ထပ်အော်ပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော် ကြံရာမရဖြစ်ပြီး ဆေးဖော်ရန် ခုတ်ထားသော ဆင်တုံး မနွယ်ပိုင်းများ ပါးစပ်ထဲသို့ ထိုးထည့်ပေးလိုက်သော်လည်း ပါးစားနေပြန်သည်။

ဆင်းတုံးမနွယ်သည် သာမန်လူအဖို့ လျှာများနှင့် တို့လျှင်တောင် အင်မတန်

ခါးသော အရသာကြောင့် တော်ရုံမစားနိုင်ပါ။ ယခုတော့ တော်တော်များများ ပါးစားနေခြင်းမှာ ထူးခြားခြင်းပေလောဟု ထင်မိပါသည်။

'အာစရိ ဒါ ပယောဂဆရာ ဦးချစ်တင်ပါ'

'ကြည့်ပေးပါဦးဗျာ'

ဦးချစ်တင်လည်း ကျောက်ပွင့်ကို ကြည့်၍ ယူဆောင်လာသော ရေမန်းများ ပက်ဖျန်းနေပါသည်။ ခဏကြာ ငြိမ်သက်သွားပြီး အခြေအနေ ကောင်းနေပြီဟု ထင်မိပါသည်။

ရွာမှ ကလေး၊ လူကြီးများပါမကျန် တော်တော်များများ လာရောက် ကြည့်နေကြပါသည်။ ငြိမ်သက်နေသော ကျောက်ပွင့်ကို ခေါင်းကလေးကိုင်၍ ဦးချစ်တင်မှ သားလေးဟုခေါ်ပြီး ပွတ်သပ်ပေးနေချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ လှမ်းဟပ်လိုက်သော ကျောက်ပွင့် ပါးစပ်ထဲသို့ ဦးချစ်တင်၏ အနွေးထည် ထူထူကြီး လက်ကောက်ဝတ်နား လောက်မှာ အကွင်းလိုက် ပြတ်ထွက်သွားပါသည်။

အသားပါမသွား၍သာ တော်ပေသေးသည်။ ဦးချစ်တင်လည်း အနားမကပ်ရဲတော့ပါ။ ယခုမှ ပိုဆိုးလာ

သည်။ ဝိုင်းချုပ်ထားသော အားကောင်းမောင်းသန် အလုပ်သမား လေးထိ ယောက်လောက် မနိုင်ဖြစ်နေသည်။ ကြာလျှင် မီးပုံထဲရောက်ပြီး မီးလောင်ကုန်မှာစိုးရသည်။

ရွာလူကြီး ဦးမောင်သော်က အကူအညီ တောင်းရတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ရွာလူကြီးမှာ ခင်မင်ရင်းနှီးမှု ရှိပြီးသားမို့ မငြင်းမိ။

'ဥက္ကဋ္ဌရေ ဒီအတိုင်းဆို မီးပုံထဲ ရောက်သွားနိုင်တယ်။ ခင်ဗျားဆီထိ တိတ်တုံး ခဏငှားပါဦးဗျာ'

ထိတ်တုံးထဲ ဝိုင်းထည့်ပေးပြီး ဝန်ထမ်းဆောင်ပေါ်သို့ ခက်ခက်ခဲခဲ ဝိုင်းတင်ပေးလိုက်ကြပါသည်။

ကြည့်နေကြသော လူအုပ်ကြီးလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြန်ကုန်ကြသည်။ အချိန် အတော်လင့်နေပေပြီ။ ဥက္ကဋ္ဌမှ ထိတ်တုံးသော့ကို ပေးခဲ့ပြီး သတိရလျှင် ဖွင့်ပေးရန်ပြော၍ ပြန်သွားပါသည်။

ပယောဂဆရာ ဦးချစ်တင်မှ...

'ခင်ဗျားလူက ထိုးထားတဲ့ဆေးတွေ ဖောက်တာဗျ။ ဆေးတွေက စုံနေတာပဲ။ အာဠာဝက၊ မင်းညီနောင်ဆေး ကျားဆေးတွေ စုံနေတာဗျ။ ကျားမှော် အောင်ထားတယ် ထင်တယ်ဗျို့။'

ဟု ပြောပြောဆိုဆို ပြန်ပါလေတော့သည်။

* * *

'ကျောက်ပွင့်ကျော်ခိုင်'

နာမည်ကတော့ ကျော်ခိုင်ပါ။ လမ်းလုပ်သားနှင့် လမ်းကြိုတစ်စက်အမျှ တစ်ယောက်ပါ။ လမ်းခင်းကျောက်မှာ ကို ထုခွဲသည့်နေရာတွင် ကျွမ်းကျင်သည့် လူတော်တစ်ယောက် ဖြစ်၍ ကျောက်ပွင့်ဟု နာမည်ပြောင် ခေါ်ကြ

မင်း ကျောက်ပွင့်နာမည် တွင်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နေပြည်တော် - တောင်တွင်းကြီး
လမ်းပိုင်း ၃၃ မိုင်မှ ၂၄ အထိ ပြုပြင်
ခြင်း ပျက်နေသော လမ်းများ ကျောက်
ဆည်၍ ကတ္တရာခင်းရန် လုပ်ငန်းများ
အတွက် လုပ်သားအင်အား (၃၀)ကျော်
နှင့် လုပ်ငန်းကြီးကြပ်ရန် လမ်းအင်ဂျင်
နီယာမှ တာဝန်ပေးသဖြင့် လဆန်း
ချက်မှ လုပ်သားများ **ပွေးချိုကျေးရွာ
ဆောက်လုပ်ရေး ရှေ့တန်းရုံးခွဲတွင်**
အထိုင်ချ နေထိုင်ကြပါသည်။

(၂-၉-၂၀၀၉)ရက်မှာ လမ်းအချော
ကြိတ်ရန် လမ်းကြိတ်စက်မှာထားပြီး
ညနေပိုင်းမှာ လူငယ်တစ်ယောက်
ရောက်လာပါသည်။

'အာစရီရေ... ကျွန်တော့်နာမည်က
ကျော်ခိုင်ပါ။ လမ်းကြိတ်စက်အကူပါ။
ကြိတ်စက် ရောက်လာပါပြီ'
'ဪ...အေး အေး ထမင်းစားပြီး
ပြီလား'

ကျွန်တော့်တစ်ယောက်စာ ချက်
မြတ်ထားသော ထမင်းနှင့် ဟင်းမှာ
အမြဲပင် ပိုလှုံ့နေတတ်ပါသည်။

'ထမင်းအိုးထဲမှာ ထမင်းနဲ့ ခရမ်း
ချဉ်သီးချက်၊ ငါးခြောက်ကြော်ရှိတယ်
ထည့်စားကွာ'

ကျော်ခိုင် ဟန်မဆောင်ပါ။ အိုးဖွင့်၍
နူးခပ်စားသောက်ပါတော့သည်။

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနှင့် ခင်မင်ဖွယ်
အပြုံးကြောင့် ခဏအကြာ ရင်းနှီးသွား
ပါသည်။ နောက်ရက်များမှာ ချက်ပြုတ်
မှုအတွက် သူပဲ တာဝန်ယူပါတော့
သည်။ ဖင်ပေါ့သော၊ ဦးမလေးသော
ကျော်ခိုင်ကို သံယောဇဉ်တော့ ဖြစ်မိ
ပါသည်။

လမ်းကြိတ်စက်လုပ်ငန်းများ ပြီးဆုံး
သွားသဖြင့် ပြန်ရမည့်အချိန်မှာ

ကျော်ခိုင်မှ...

'အာစရီရေ လမ်းကြိတ်စက်က ပြီးပြီမယ်၊
နောက်တန်း ပြန်ပို့ရမှာပဲ ကျွန်တော် အလုပ်
မရှိတော့ဘူး။ အာစရီရေမှာပဲ အလုပ်
လုပ်ပါရစေ'

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျော်ခိုင်ကို
ကျွန်တော်တို့အလုပ်ထဲ ခေါ်ထားလိုက်
ပါသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဇွဲကောင်းသော၊
လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်သော၊ အပင်ပန်း
ခံနိုင်၍ ကြံ့ခိုင်သော အရည်အချင်းများ
ကြောင့် လုပ်ငန်းတွင်ကျယ်သဖြင့်
အားကိုးရသော သူတစ်ယောက်
ဖြစ်လာပါသည်။

(၅-၉-၂၀၀၉)မှာ ၃၃ မှ ၂၄ အထိ
လမ်းဘေးရေမြောင်းများ ပြန်လည်
ပြုပြင်ရန် တာဝန်ပေးသဖြင့် လုပ်သား
များ (၃)ယောက်တွဲ ရေမြောင်းပေါက်
ရန် အဆိုင်းတွဲပေးလိုက်ပါသည်။

ပေါက်တူးပေါက်ရန် ယောက်ျား
လေးတစ်ယောက်၊ မြေသယ်ရန် မိန်း
ကလေးနှစ်ယောက် တွဲပေးလိုက်ရာ
ကျော်ခိုင်မှာ **တောင်တွင်းကြီးဘက်မှ
လာသော စုရီနှင့်နညီတို့ ညီအစ်မ**

နှစ်ယောက်နှင့် တစ်တွဲတည်း ကျပါ
သည်။

အားလုံး (၁၀)ဆိုင်း။ လကုန်ရက်
အပြီးသတ်ရန် (၁၁)မိုင်ခရီးကို မနက်
ဖြန် စတင်လုပ်ဆောင်ရန် စီစဉ်ရပါ
တော့သည်။

* * *

လုပ်ရက်ကလေးတွေ တဖြည်းဖြည်း
ကုန်မှန်းမသိ ကုန်လာသလို လုပ်ငန်း
တွင်ကျယ်လာပါသည်။ အခက်အခဲက
ရေရှားခြင်း ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်နေရ
သည်။ လုပ်အားများများသုံးသဖြင့်
ခွေးထွက်များသောကြောင့် ရေပိုကုန်
လာပါသည်။

တောင်ပေါ်လမ်းဖြစ်ခြင်း အနီးအနား
ရွာများ မရှိခြင်းကြောင့် ရေရရန် စဉ်းစား
နေစဉ် ကျော်ခိုင်မှ...

'အာစရီ ရေအတွက် စိတ်ပူနေ
တယ် မဟုတ်လား မပူပါနဲ့'

ဟု ပြော၍ ရေပုံးနှစ်ပုံး ယူပြီး
တောင်အောက်ကို ဆင်းသွားပါသည်။

သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ ရေပုံးနှစ်ပုံး
ဆွဲ၍ တက်လာသော ကျော်ခိုင်ကို
ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုရပါသည်။ ရေ
အတွက် ပူစရာ မလိုတော့ပါ။ နောက်
ရက်များမှာလည်း ရေကုန်သွားလျှင်
ကျော်ခိုင် ဖြေရှင်းပေးနေ၍ ပြဿနာ
မရှိတော့ပါ။

မှတ်မှတ်ရရ (၁၅-၉-၂၀၀၉)ရက်
မှာ ကျော်ခိုင် အလုပ်မဆင်းနိုင်သော
နေ့မှာ ရေပြဿနာ ကြုံရပါတော့သည်။
ကျော်ခိုင် ဆင်းတတ်သော တောင်
အောက်လမ်းအတိုင်း လုပ်သားလေး
တစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ရေရှာထွက်
လာရာ နာရီဝက်ခန့်သာ ကြာသွား
သည် ရေအရိပ်အယောင်တောင်
မတွေ့ရပါ။

လက်လျှော့၍ ပြန်တက်လာရပါ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း-၂၆၇

သည်။ ကံကောင်းထောက်မရွာ ရေ ကား လမ်းကြွနှင့်တွေ့၍ ရေချပေးသွား ခြင်းကြောင့် ပြေလည်သွားခဲ့သော် လည်း 'ကျော်နိုင်နှင့်ရေ' အဖြေရှာမရ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ လုပ်သားများ ပင်ပန်း လွန်းသဖြင့် တစ်ရက် အနားပေးလိုက် ပါသည်။ အနားယူ၍ ကောင်းမွန်စွာ ချက်ပြုတ်စားကြရန် ပြင်ဆင်ကြပါ သည်။ 'အသားဟင်းလေး တစ်ခွက် လောက် စားရရင် ကောင်းမှာပဲ' ဟု တွေးနေစဉ် ကျော်နိုင်တစ်ယောက် ဖွတ်အသေတစ်ကောင်နှင့် သနပ်ခါးပင် တစ်ပင် ထမ်း၍ လာနေသည်ကို တွေ့ရ သဖြင့် အံ့အားသင့်သွားသည်။

'အာစရိ... ရှာယံက... ထောလိုက်ဆွေး တစ်ကောင်ဟာပြီး ဟင်းစား သွားရှာတာ ဖွတ်တစ်ကောင်တော့ ရခဲ့တယ်။ ကံကောင်း လို့ သနပ်ခါးပင်တစ်ပင် တွေ့ခဲ့တယ်။ ကောင်မလေးတွေအတွက် ဒုတ်လာခဲ့တာ' ဟု ပြောပြောဆိုဆို ရောက်လာပါ သည်။ (ကြုံလျှင်တော့ ကျောက်ပွင့်နှင့် တောလည်ခြင်းများကို နောက်များမှ တင်ပြပါဦးမည်။)

အလုပ်သမားများလည်း ကျော်နိုင် နားတွင် ဝိုင်းအုံလာကြပါတော့သည်။ သနပ်ခါးတုံးကတော့ စုရီနှင့် နုရီတို့ အတွက်ပဲဆိုကာ ဝိုင်းနောက်ပြောင် ကြရာ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ရှက်ကိုး ရှက်ကန်းနှင့် ရယ်ကျဲကျဲ ကြည့်နေပါ တော့သည်။

ညနေပိုင်း ဖွတ်သားဟင်းမှာလည်း အချက်အပြုတ် တော်သောကြောင့် မရဲတရဲနှင့်စားရင်း အရသာကောင်း သော ဖွတ်သားနှင့် ဝေဝေမြိုင်သွားရပါ တော့သည်။

လကန်ရက် ကပ်လာသည်နှင့် လုပ်ငန်းပြီးစီးလုနီးပါး ရှိခဲ့ပါသည်။

၂၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၂၆-၉-၂၀၀၉)ရက်မှာတော့ စုရီနှင့် နုရီတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်အား ဦးလေးတော်သူမှ လာရောက်ခေါ်သွား ပါသည်။ ကျသင့်သော လုပ်အားခများ ရှင်းပေးသောအခါ ညီအစ်မနှစ်ယောက် မျက်နှာမကောင်းကြပါ။

အနီးအနားမှာ ကျော်နိုင်လည်း ယောင်လည်လည် လုပ်နေပါသည်။ နောက်မှ သိရသည်မှာ ညီအစ်မနှစ် ယောက်၏ မိသားစုက ပြေပြေလည် လည်ထဲမှဖြစ်ပြီး တောင်ယာသမား ဖြစ်၍ ကြက်သွန်စိုက်ခင်းမှ ပြီးဆုံး၍ အားနေသဖြင့် သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ အလုပ်လာနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မရောက်ဘူးကြ၍ ဗဟုသုတရရန် တစ်ကြောင်း၊ နယ်မြေအတွေ့အကြုံ ရရန်တစ်ကြောင်းကြောင့် လာရောက် လုပ်ကြခြင်းဖြစ်ပြီး အကြီးမ စုရီမှာ စေ့စပ်ထားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်၍ မကြာမီ မင်္ဂလာကိစ္စ ရှိသဖြင့် လာခေါ် ကြောင်း သိရပါသည်။

ကျော်နိုင်မျက်နှာ ကြည့်တော့လည်း ညှိုးငယ်နေသဖြင့် ဇာတ်လမ်းတွေ တော့ ရှိနေပြီဟု ထင်ပါသည်။ လူကြီး ပီပီ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်ပါ သည်။

(၂၈-၉-၂၀၀၉) နေ့ခင်းပိုင်း လုပ်ငန်းတွေလည်း ပြီးဆုံးသွားသဖြင့် အေးဆေးစွာ လုပ်သားစာရင်းများ တွက်ချက်ပြီး ညပိုင်းမှာတော့ ကျော်နိုင် တစ်ယောက် မသောက်ဘူးသော အရက်တစ်ခွက်ကြောင့် နှလုံးသား ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ကွဲအက်ပျက်စီးခဲ့ရပြီး ကျောက်ပွင့်ကျော်နိုင်ဟု နာမည်ကြီး ကျောက်ခွဲသမား ကျော်နိုင် သူ ခွဲခဲ့ သည့် လမ်းခင်းကျောက်ကြီးတွေလို သူ့၏အသည်းနှုတ် ကြေမွခဲ့ပြီဟု ထင်မိ ပါသည်။

လုံးပတ်(၄)လက်မခန့် ရှိသော ခြစ်စည်းရိုးမျောတိုင်များ၊ အခိုင်အမာ သံရိုက်၍ ခတ်ထားသော ခြစ်စည်း များမှာ ကျော်နိုင် တွန်းထိုးတိုးဝှေ့ခြင်း လက်ဖြင့် ကုတ်ဆွဲခြင်းများကြောင့် ပွင့်ထွက်ပြီး မီးပုံဘေးတွင် လူးလှိုင်နေ ရသော အဖြစ်များသည် သူ ထိုးထား သော ဂိုဏ်းဆေးများကြောင့်လား၊ ဂိုဏ်းဆေးများနှင့် မတည့်သော အရက်တစ်ခွက်ကြောင့်လား၊ အဲဒါ မဟုတ် နုရီနှင့်စုရီ ညီအစ်မနှစ်ယောက် အတွက်ကြောင့်လား.....လားပေါ့။ များစွာဖြင့် တော်တော် ခံစားနေ သည်ကို ရင်ထဲမှာ မချီအောင် စိုးရိမ်မိ ပါသည်။

အချိန် ညဉ့်နက်လာသည်နှင့်အမျှ အသိတရားများ ကပ်လာသော ကျောက်ပွင့်ကျော်နိုင်ကို သော့ဖွင့်ခွင့် ရင်း ထိပ်တုံးနေရာများ ပါးစပ်နက် ကိုက်ထားသော ပျဉ်းကတိုးသားများ မှာ အကွင်းလိုက် ပဲ့ထွက်နေခြင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူ၏ စွမ်းအား အံ့အားသင့်ခဲ့ရပါသည်။

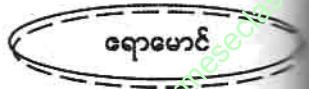
'ကျွန်တော် မှားခဲ့ပါတယ် ဆရာမ၊ ခွင့်လွှတ်ပါ'

ဆိုသည့် သူ၏ တောင်းပန်သံ ခံစားရသည်မှာ အထူးသဖြင့် ရင်ထဲ နှလုံးသားထဲမှာ မချီတင်ကဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါ သည်။

'ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ကျော်နိုင်ရယ်'

(၂၉-၉-၂၀၀၉)မှာ ကျော်နိုင်တစ် ယောက် သူ၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း များနှင့် ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက် သည်မှာ...။

သုတပွားနိုင်ကြပါစေ။

ချစ်သို

ထူးခြားဆန်းပြား

ကျားတစ်ပိုင်း လူတစ်ပိုင်း

ပရလောကသား

ကျွန်ုပ် ယခု ရေးသားတင်ပြမည့် ဇာတ်လမ်းသည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာတစ်ရွာတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၇၀)ဝန်းကျင်က အမှန်

တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။
ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသဖြင့် နေရာဒေသကို ချန်လှပ်ထားခဲ့ပြီး လူ၏ အမည်နာမများကိုပါ ပြောင်းလဲ

ရေးသားထားပါကြောင်း ဦးစွာ ဝန်ခံ ရင်း...

* * *

လယ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်သော ကိုတာသာ၏ ခွားသားပေါက်ကာလေး တစ်ကောင်ကို လယ်ကွင်း၏ တော အစပ်တစ်နေရာတွင် ကျားတစ်ကောင် က ကိုက်သတ်ခြင်း ခံလိုက်ရသော အခါ ကိုတာသာမှာ မိမိရင်က ခြင်္သေ့သည် လာရသောသားအား လာပြီး ကိုက် နှုတ်ရှာရောင်ခြည်လျှောက် နှစ်

သတ်လိုက်သကဲ့သို့ ခံစားရလေတော့သည်။

မှန်ပါသည်။ အဆိုပါ နွားသားပေါက်ကလေး၏ မိခင်၊ ဖခင်နွားများနှင့်အတူ လက်ပွန်းတတီးလုပ်ကိုင်ပြီး စားသောက်လာခဲ့ကြရသည်မှာ နှစ်အတန်ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့မိဘများ၏ ကျေးဇူးတရားက ကိုဘသာတို့မိသားစုများအပေါ် မနည်းလှတော့ပါ။

ယခုအခါ သူတို့၏ သားပေါက်ကလေးကို ဟင်းမျိုးကြီး အသေကိုက်သတ်လိုက်ပြီဆိုတော့ သူတို့လည်း အဆိုပါ ဟင်းမျိုးကြီးအား ပြန်၍ ကလွဲစားချေလိုကြပေမည်။

သို့သော်လည်း ကျားနှင့်နွားမှာ အားချင်းကတော့ မတူပါပေ။ ကျားသနားမှ နွားချမ်းသာ ဟူသော စကားပုံပင် ရှိနေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။ အားမတန်၍ မာန်လျှော့ထားရသော်လည်း ကလွဲစားချေလိုသည်စိတ်ကတော့ ရှိနေမည်မှာ အမှန်။

ထိုအခါ ဟင်းမျိုးကြီးကို ပြန်၍ ကလွဲစားချေနိုင်သူမှာ လူသားများပင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ လူသားလည်း ဖြစ်၊ ပိုင်ရှင်လည်းဖြစ် ကျေးဇူးတရားကလည်း ရှိနေရသော ကိုဘသာမှာ အလိုလိုနေရင်း တာဝန်ရှိလာရလေတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ နွားသားပေါက်ကလေး ကျားကိုက်သွားပြီဟု သတင်းရလျှင် ရခြင်း နွားသားပေါက်ကလေး သေဆုံးသွားရာ လယ်ကွင်းဘေးနားက တောအစပ်ကလေးကို သွားကြည့်ဖြစ်သည်။

ဟင်းမျိုးကြီးက နွားသားပေါက်

ကလေးကို ကုန်အောင် စားသွားခြင်း မရှိသေးကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ ကိုဘသာမှာ နွားပေါက်ကလေး သေရသလို ဟင်းမျိုးကြီးလည်း သေရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ကြိုးဝါးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အချိန်ကလေးလည်း ရှိနေသေးသဖြင့် စက်ဘီးတစ်စီးဖြင့် ပြင်းထန်သော အဆိပ်တစ်မျိုးကို ရွာရိုးကိုးပေါက်လိုက်ပြီး ရှာရတော့သည်။

ရှာဖွေနေသော အဆိပ်တစ်မျိုးကို ရရှိလာသောအခါ နွားသားပေါက်ကလေး သေဆုံးရာနေရာသို့ သွားပြီး ကြွင်းကျန်ရစ်နေသော အသားအပိုင်း အစများပေါ်သို့ ဖြူးပေးလိုက်သည်။

ဟင်းမျိုးကြီးမှာ ညအခါသို့ ရောက်သော် တစ်ကျော့ပြန်ပြီး လာစားဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ အဆိုပါ ပြင်းထန်သောအဆိပ်ကြောင့် မလွဲမသွေ သေရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ သော အကြံအစည်ဖြင့် ယခုကဲ့သို့

ပြုလုပ်စီမံလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။

စိစဉ်စရာရှိသည်များကို စိစဉ်ပြီး သောအခါ အားရကျေနပ်စွာနှင့် ရွာသို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။ ရွာသို့ ပြန်ရောက်သော အခါတွင် တွေ့သမျှ လူများကို - 'မနက်ဖြန် မနက်ပိုင်းလောက်မှာတော့ ကျားသားစားရမှာ သေချာတယ်။ ကျားသားစားချင်တဲ့သူတွေ ငါနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ကြပါ'

ဟု ဖိတ်ခေါ်ထားလေတော့သည်။ အထူးသဖြင့်ကိုတော့ မုဆိုးအမဲလိုက် ဝါသနာပါသူများကို သီးခြားစည်းရုံးထားလေသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် မိုးလင်းလာသောအခါ တောလိုက်ဝါသနာပါသူလေး ငါးယောက်နှင့်အတူ စားလုံများကို ကိုယ်စီကိုင်ပြီး နေအိမ်မှ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ခါတိုင်းခေါ်နေကျ ခွေးများကိုလည်း ခေါ်လာခဲ့ကြသည်။

ကျားမှာ အဆိပ်မိပြီး သေနေမည်မှာ မှန်သော်လည်း တစ်ထစ်ချပြော၍မချသို့ဖြစ်၍ ခွေးများအပြင် မုဆိုးများ၏ လက်နက်ဖြစ်သော စားလုံများကိုလည်း လိုရမည်ရ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။

အဆိပ်ခတ်ထားသော နွားသားပေါက်ရှိရာဆီသို့ ရောက်ခါနီးတွင် သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ပြီး လှမ်းကြည့်ကြသေးသည်။ မှန်ပါသည်။ ကိုဘသာ တွေးထင်ထားသည့်အတိုင်းပါပေ။ နွားသားပေါက်၏ အပေါ်တွင် ကျားတစ်ကောင်က ဝပ်စင်းပြီး မလှုပ်မယှက်ဖြင့် ငြိမ်သက်၍ ရှိနေကြောင်း မြင်တွေ့ကြရသည်။

ကျားသည် ပြင်းထန်သော အဆိပ်ကြောင့် သေနေပြီဖြစ်သည်။ ပါလာ

သည့် ခွေးများကတော့ ထိုအချိန်က စပြီး အသံပင် မထွက်နိုင်တော့ပါ။ အပြီး ကုပ်ပြီး လူအနားက မခွာနိုင်ကြတော့။

သို့ဖြင့် သစ်ပင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းပြီး ထိုနေရာသို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း ကပ်ကြသည်။ လုံတစ်ကမ်း အကွာအဝေးသို့ ရောက်သောအခါ ကိုဘသာက သူ၏ လက်စွဲတော် လုံတစ်ချောင်းကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး ကျားသေကြီးရှိရာဆီသို့ ပြေးကပ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ဝါရင့်မှဆိုး ဦးလူစိန် မှ...

'ဘသာ မင်းမလောနဲ့ကွ၊ ငါပြောတာ နားထောင်စမ်း'

ဟု ဟန့်တားလိုက်သည်။ ကိုဘသာမှာတော့ ကျားသေအနားကို ပြေးကပ်ပြီး သူ၏လုံဖြင့် ထိုးမည်တကဲကဲ လုပ်နေသည်။ ကျားမှာ အဆိပ်ကြောင့် သေသွားရပြီ။

သို့သော် အဆိုပါ အဆိပ်ကြောင့် သေသွားရသည်ကိုပင် သူက အားမရမကျေနပ်နိုင်သေးဘဲ ရှိနေရသည်။ သူ၏လက်ချက်ကြောင့် အသက်ထွက်သွားရသည်ကို ထပ်ပြီး တွေ့လို မြင်လိုနေသေးသည်။

ထိုကဲ့သို့ တွေ့လိုမြင်လို နေရသော်လည်း ဝါရင့်မှဆိုး ဦးလူစိန်၏ အမိန့်ဩဇာကိုတော့ဖြင့် မလွန်ဆန်နိုင်ရဲပါ။ ကိုဘသာမှာလည်း မှဆိုးတော့ မှဆိုးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဦးလူစိန်ကိုတော့ မငိုပါ။

ကိုဘသာအနေဖြင့် သူ လိုက်ခဲ့ဖူးသော သားကောင်များမှာ လူကို ပြန်ပြီး အန္တရာယ်ပြုတတ်သော တောဝက်၊ ဝက်ဝံ၊ ကျားကဲ့သို့သော သတ္တဝါမျိုး

မဟုတ်။

ဦးလူစိန်မှာကတော့ တောဝက်၊ ဝက်ဝံ၊ ကျား၊ ပြောင်ကဲ့သို့သတ္တဝါများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူးပေါင်းများပြီ။ ရခဲ့ဖူးပေါင်းလည်း များပြီ။ ဝါရင့်သတ္တဝါရင့်မှဆိုးကြီးပင် ဖြစ်သည်။

ဦးလူစိန်က ပါလာခဲ့သော အဖွဲ့သားများကို လိုအပ်သလို နေရာချပြီး အားလုံးကို အသင့်ရှိနေစေကာ သူကတော့ ခဲလုံးကလေးများဖြင့် ကျားသေကောင်ကြီးကို လှမ်းပြီး ပစ်ပေါက်ကြည့်သည်။ လေးငါးလုံးလောက် ပစ်ပေါက်ကြည့်ပြီး ဘာလှုပ်ရှားမှုမှ မတွေ့ရသောအခါ...

'ကဲ ကိုဘသာရေ ခင်ဗျား စိတ်တိုင်း ကျလုပ်နိုင်ပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။ ထိုအခါ ကိုဘသာက သူ၏ လက်စွဲတော် လုံကြီးဖြင့် ကျားသေအား ပြေးကပ်ပြီး ထိုးထည့်လိုက်ရာ...

'ဝေါင်း'

ကျားသေကြီးက သမင်လည်ပြန် နောက်ကျွမ်းပစ်ပြီး အပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားပါလေတော့သည်။ ကိုဘသာမှာလည်း ကျားနှင့်အတူ ရောထွေး

ပြီး မြောက်တက်သွားပါတော့သည်။

ကျား၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာတော့ ကိုဘသာ ပြေးပြီး ထိုးစိုက်လိုက်သော လုံတံကြီးက ထုတ်ချင်းပေါက် တန်းလန်းနှင့် ပါသွားသည်။ ကိုဘသာမှာတော့ ကျားနှင့်အတူ လုံးထွေးပြီး ပါသွားရသည့် အကြောင်းရင်းမှာ ကျားက သူ့ကို ကိုက်ချီသွားခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။

အပေါ်သို့ ကျွမ်း နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်လောက် ပတ်ပြီးသောအခါ မြေပေါ်သို့ ပြိုင်တူ ပြန်ကျလာကြတော့သည်။ မြေပေါ်သို့ ပြန်အရောက်တွင်မူ လူရော၊ ကျားပါ ပကတိ ငြိမ်သက် သွားကြပါတော့သည်။ အမှန်စင်စစ် လူရော ကျားပါ အသက်မရှိကြတော့ပါ။

အဖြစ်အပျက်များမှာ လျှပ်တစ်ပြက်ဆိုသလို စက္ကန့်ပိုင်းလေးအတွင်းမှာ ဖြစ်ပျက်သွား၍ မည်သူကမှ ဘာမှ လုပ်ချိန် မရလိုက်ကြပါ။ ကျားမှာ အဆိပ်မိထား၍ သေငယ်ဖောနှင့် မြောနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သူ့အား ခဲနှင့် ပစ်ပေါက်ကြသော အခါ သတိကောင်းစွာ ပြန်ဝင်လာပြီး အဆိပ်ခတ်ထားသူကို ကလဲ့စားချေနိုင်ရန် သေချင်ဟန် ဆောင်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့် ပြေးဝင်လာမှန်း သိလိုက်ရသောအခါ သမင်လည်ပြန်ဖြင့် နောက်ကျွမ်းပစ်ပြီး ဝင်လာသူကိုပါ ကိုက်ချီသွားလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။ ကိုဘသာအနေဖြင့် ကျားနာခဲအခဲခဲလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ယခုအခါမှာတော့ လူက ကျားကို သူ၏ လုံတံဖြင့် သေစေလိုသောဆန္ဒ လျော့

လည်း လူကို ကလဲ့စားချေ သေရွာသို့ အပါခေါ်သွားလိုသောဆန္ဒ သူတို့၏ ဆန္ဒနှစ်ခုမှာ ယခုချိန်မှာတော့ ပြည့်ဝ သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့အဖို့သည် လူတစ်ယောက်နှင့် ကျားတစ်ကောင်တို့၏ အငြိုးအတေး ကြီးစွာဖြင့် အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်ကြရင်းက တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်းတွင် သေပွဲဝင်ခဲ့ရသော နေ့ပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

လိုက်ပါသွားကြသူများနှင့် ရွာသူ ရွာသားများမှာလည်း စိတ်မကောင်းရုံ က လွှဲပြီး ဘာမှမတတ်နိုင်ကြတော့ချေ။ ရပ်ခလေ၊ ရွာခလေ့၏ ထုံးစံအတိုင်း သေဆုံးသွားရသူ ကိုဘသာအား မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ ရက်လည်ဆွမ်း သွတ်ခြင်းများဖြင့် ပြီးဆုံးခဲ့ရသည်။

* * *

အထက်ပါဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး နောက် မကြာမီမှာဘဲ ထူးခြားဆန်းပြား လှသော ပရလောကသားတစ်ကောင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တော့သည်။ ထူးခြား ဆန်းပြားသည်ဟု ပြောရခြင်းမှာ အဆို ပါ ပရလောကသားကြီးမှာ လူကဲ့သို့ လည်းမဟုတ်၊ ကျားကဲ့သို့သော သတ္တဝါ သက်သက်လည်းမဟုတ်။ လူတစ်ပိုင်း၊ ကျားတစ်ပိုင်း ရုပ်ခန္ဓာကြီး နှင့် ဖြစ်လေသည်။

အပေါ်ပိုင်းတွင် ကျား၏ ဦးခေါင်းနှင့် ဖြစ်ပြီး အောက်ပိုင်းတွင် လူ၏ခန္ဓာ ကိုယ်နှင့် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ လူ တစ်ပိုင်း၊ ကျားတစ်ပိုင်းနှင့် ပရလောက သားကြီးမှာ တောခုတ်၊ ထင်းခွေ လာ ကြသူများ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် လာရှာ ကြသောသူများကို လိုက်ပြီး ခြောက် လှန့်လေတော့သည်။

ခြောက်လှန့်တတ်သော နေရာမှာ လူနှင့် ကျားတို့ သတ်ပုတ်ရင်း သေ

သွားရာ နေရာတစ်လျှောက်မှာ ဖြစ် သည်။

သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါ နေရာတစ် လျှောက်တွင် ညနေ နေဝင်ရီတရော အချိန်သို့ ရောက်ပြီဆိုသည်နှင့် မည်သူ မျှ မသွားရဲမလာရဲဘဲ ရှိနေကြရတော့ သည်။

ရွာသားတွေကတော့ ထိုပရလောက သားကြီးသည် ကိုဘသာနှင့် နွားသား ပေါက်ကို ကိုက်သတ်သွားသော ကျား တို့ပဲ ဖြစ်ရမည်ဟု ထင်ကြေးတွေပေး ကြသည်။ ထင်ကြေးပေးမည်ဆိုက လည်း ပေးလောက်စရာပါပေ။

ထိုနေရာ တစ်လျှောက်တွင်လည်း မကြာသေးမီကမှ ကိုဘသာ၏ ရင့်နှင့် ဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်က ရှိနေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ပြောစရာတစ်ခု ရှိသည်မှာ လူသား ရော ကျားပါ အားလုံးသော သတ္တဝါ များသည် ပရလောကထဲသို့ ရောက်နိုင် ကြသည်ချည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပရလောကထဲသို့ ရောက်သွားသော အခါ လူကလည်း လူအလျောက်၊ ကျားကလည်း ကျားအလျောက် သူ့ဟာနှင့်သူ တသီးတခြားစီဖြင့် ဖြစ် နေကြရမည်။

ယခုမှ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်။ လူနှင့် ကျား ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ခြောက်လှန့်နေ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထူးဆန်းပြီး အံ့သြဖွယ်

ကောင်းလေစွ။ ပြောမယုံ ကြုံဖူးမှသာ ဆိုတာ ဒါမျိုးပေလား။

ဘဝချင်း မတူညီကြသော လူသား နှင့် ကျားသတ္တဝါတို့သည် တစ်ချိန် တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်းတွင် အငြိုးကြီး စွာဖြင့် တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ကြရင်း တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်းတွင် သေပွဲဝင်သွားကြရာကနေ ပရလောက ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားကြခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။

သို့သော် ယခုမှ ဥပါဒါန်အစွဲကြောင့် ဖြစ်မည်။ ကျားဦးခေါင်းနှင့် အောက် ပိုင်းတွင် လူခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်နေရသည့် ပရလောကသားဖြစ်နေသည်။ ထူးဆန်း ပေစွ။

အဆိုပါ ပရလောကထဲက ထူးခြား ဆန်းကြယ်သည့် ဂန္ဓိရ ပရလောက သားကြီးမှာ ကာလ အတန်ကြာသည် အထိ ရှိနေခဲ့ပြီး နောင်သောအခါ သူ့အလိုလိုနေရင်း ပျောက်သွားသည် ဟု ဆိုပါသည်။

* * *

ဤသည်မှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသ ကြီး၊ ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်၊ ရေလဲ(မြင် သာ)ရွာရှိ ကျွန်ုပ်၏ဖခင် ဦးအောင် ချယ်(ကွယ်လွန်)မှ သူ့ငယ်စဉ်အခါက တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် အတွေ့အကြုံများကို သားဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်အား အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်သဖွယ် ပြောပြဖြစ်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ သားဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်က ခံစားရေးဖွဲ့ပြီး စာဖတ်ပရိသတ်များအား ထပ်ဆင့်၍ မျှဝေပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ လေတော့သတည်း။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
ချစ်ဆိုင်

ဒွိဟာရကျောင်းတိုက် ပရိဝုဏ်
ဆောက်လုပ်ထားသော အမျိုး
ယောဂီ နားနေဆောင် အနီးရှိ
သားရေချိုးဆောင်မှ အညောင်း
အညာပြေ ရေချိုးပြီးပြန်လာသော
ယောဂီကြီးဦးရဲဒင်၏ ကျောပြင်အား
ပွင်းငယ်လေးတစ်ပါးက စိတ်ဝင်
စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း နောက်မှ ကပ်
တက်လာခဲ့သည်။

ထိုအခြင်းအရာအား ဦးရဲဒင် မသိ
ကျိုးကျွန်ပြုပြီး လျှောက်လာရာမှ တုံ့ခနဲ
ရပ်လိုက်ကာ နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်
ပြီး ပြုံးပြလိုက်သဖြင့် မသိမသာ ကြည့်
ရင်း လိုက်ပါလာသော ဦးပွင်းငယ်
လေး အိုးတိုးအမ်းတမ်း ဖြစ်သွားကာ
ပြန်ပြုံးပြသည်။

'ဘယ်လိုလဲ ဦးပွင်းငယ်၊ တယ့်တော်ကျော
မှာ ထိုထားတဲ့ဆေးကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်

နဲ့တူတယ်'
'ဟဲ ဟဲ ဟုတ်တယ် ဒကာကြီး။
ကောန္တ ဒကာကြီး အကြားအမြင်ပါ
ရနေပြီနဲ့တူတယ်'
ဦးပွင်းငယ်လေး ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်
လျှောက်လာပြီး ယောဂီကြီး ဦးရဲဒင်
အနီး ရပ်ကာ...
'ဒီလို ဒကာကြီးရဲ့ လူတော်တော်များများ
ပြောကြတယ်။ ဒကာကြီး ကျောကုန်းက
ဆေးဟာ(ဝက်ကုန်းဆေး) တုတ်ပြီးတာပြီး

မင်းကောင်းပု

အပြုံးအဖိကောင်သူတစ်ဦးကြောင့်

ငြိမ်းချမ်းသွားသော ဘဝပိုင်ရှင်တစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

တယ်တဲ့၊ အဲဒါ ဦးပွင်းက ဆေးထိုးထားတဲ့ ပုံစံရယ်၊ ဆေးကို အကာကြီး တယ်လိုအသုံး ပြန်တယ် ဆိုတာရယ်ကို သိချင်နေတာ။ အကာကြီးကို မေးရမှာကလဲ ဒု အကာကြီး နေပုံထိုင်ပုံနဲ့ဆိုတော့...

‘ဪ... ရပါတယ် ဦးပွင်းရယ်။ ဦးပွင်း သိချင်ရင် ပြောပြရတာပေါ့။ အင်း အဲဒီဆေးကြောင့်ပဲ တပည့်တော် လဲ ငယ်ငယ်ကတည်းက အကျွတ် တရား ရခဲ့တယ် ဆိုပါတော့ ဦးပွင်း ရယ်။’

နေ့ခင်း နှစ်ချက်တီးလောက် ကျ တော့ သရက်ပင်အောက်က ကွပ်ပျစ် ကို ကြည့်ခဲ့လေ။ ရေခဲခွေးကြမ်းသောက် ရင်း အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြရတာ ပေါ့။

ခေါင်းညိတ်ပြကာ ထွက်သွားသော ဦးပွင်းငယ်လေး၏ ကျောပြင်ကို ကြည့်နေရင်းမှ အတိတ်က အကြောင်း အရာတို့ကို ပြန်လည် သတိရကာ ယောဂီကြီး ဦးရဲဒင်၏ လန်းဆန်း တက်ကြွကာ အရောင်တောက်လျက် ရှိသော မျက်လုံးအစုံတို့ ချက်ချင်း အရောင်မှေးမှိန်သွားပြီး အမျိုးသား ယောဂီများ နားနေဆောင်ပေါ်သို့ လေးပင်သောခြေလှမ်းများဖြင့် လှမ်း တက်သွားတော့သည်။

* * *

ဦးရဲဒင် ငယ်စဉ်က ခန္ဓာကိုယ် ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းလွန်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး မြန်မာ့သိုင်းပညာကိုလည်း တစ်ဖက်ကမ်းခပ်မျှ တတ်မြောက်ခဲ့ သည်။ ထို့ပြင် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိပြီး မဟုတ် မခံစိတ်ရှိသူဖြစ်ရာ ငရဲဟေ့ ဆိုလျှင် အသံကြားရုံနှင့် ဖြိုကြဲရသည်။

ငရဲ (ခေါ်) ရဲဒင်အား လူအများ ကြောက်ရွံ့စေမည့် အခြားအကြောင်း အရာတစ်ခုမှာ သူ၏ကျောတွင် ထိုးနှံ

ထားသော(ဝက်ကုန်း) တုတ်ပြီးစားပြီး ဆေးကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဝက်ကုန်းဆေး၏ ငုံ့မှာအခြားထေး များကဲ့သို့ အင်းကွက်များ၊ စာများ မဟုတ်ဘဲ တရုတ်လူမျိုးများ ဇာပေး အသုံးပြုထား ထို့ မီး သင်္ကေတများ ကဲ့သို့ တစ်လက်ဆန် ထိုင်လိုက်နှင့် ကန်လန် ခြားနွဲ့တို့များဖြင့် ခွဲစည်း ထားပြီး ခြောက်လက်မပတ်လည်ခန့် ရှိသည်။

ဝက်ကုန်းဆေး၏ အစွမ်းသတ္တိမှာ ဆေးထိုးထားသောသူအား ရန်ငြိုးရှိသူ တစ်ဦးက တုတ်ဖြင့် ချောင်းရိုက်သည် ဆိုပါစို့။ ထိုသူခေါင်းအား တစ်ချက် တည်းနှင့် အမှောက်ရိုက်ရမည် ဖြစ် သည်။ ရိုက်အားကောင်း၍ မှောက် သွားသော်လည်း ထိုသူ၏ခေါင်းမှာမူ အနည်းငယ်မျှ ကွဲမည် မဟုတ်ပေ။

အကယ်၍ ရိုက်သူက တစ်ချက်ရိုက် ပြီး မထားခဲ့ဘဲ နောက်ထပ် ဆင့်၍ရိုက် လိုက်ပါက ဆေး၏အစွမ်းသတ္တိအား နှိုးဆွရာ ရောက်သွားပြီး တောဝက် တစ်ကောင်ကဲ့သို့ တစ်ရှူးထိုး ကုန်းထ လာကာ ရန်မူသဖြင့် ရိုက်သူမှာ ထိုသူ၏ ရန်ပြုခြင်းဒဏ်ကို ခံရတော့ သည်။ ထို့ကြောင့် ဝက်ကုန်းဆေး ထိုးထားသူအား တော်ရုံလူများ ရန်မပြု ရဲကြပေ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ကျော်... က ဖောင်တော်သီနယ် တစ်... တွင် ဝက်ကုန်းဆေး ထိုး... နှစ်ဦးသာ ရှိသည်။ ငရဲ (ခေါ်) ... နှင့် ငတေတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ငရဲနှင့်ငတေမှာ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကြသည်။ ငရဲမှာ နာမည်နှင့်... အောင် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူဖြစ်၍ ... မှာမူ ဆိုးလွန်း၊ ပေလွန်း၊ တေလွန်း ထွန်းမောင် ဆိုသည့် ငယ်နာမည် ပျောက်ပြီး ငတေဟု အမည်တွင်... ခြင်း ဖြစ်သည်။

ငတေမှာ ရွတ်လွန်းပေလွန်း... နေရာတွင် တစ်ထောင်မှာတစ်ထောင်... တစ်သောင်းမှာတစ်ယောက်... သူ ဖြစ်သည်။ ငတေ မည်သူ... သနည်း ဆိုပါမူ ကုလားအော်... သီးစိမ်းတစ်ပြည်ကို လောင်... စားကြေးဖြင့် ကုန်အောင် ထိုင်... သည်။

ငရုတ်သီးစိမ်းတစ်ပြည် စားသည်... ထားဦးတော့။ ဓာတ်မီးတိုင်အောင်... တွင် ကျနေသော ပိုးကောင်များ... ပြည်တောင်းထဲကျုံးထည့်၍ တစ်... ကုန်အောင် စားပြသည်။ သား... များမှာ ကွမ်းယာထဲ ပိုးစပ်... တစ်ကောင် ပါသွားလျှင်ပင် နံလွှဲ... ထွေးထုတ်ကြရသည်။

အင်မတန်ရွတ်လွန်းသူ ငတေ... စမ်းသပ်လိုသူတစ်ဦးက ကျွဲချေး... ကုန်အောင်စားနိုင်လျှင် ကျွဲတစ်ကောင်... ပေးမည်ဟု လောင်းကြေးစားကြေး... လာရာ ငတေက ကျွဲချေးတစ်... ကုန်အောင်စားပြပြီး အနိုင်ယူခဲ့သ... သူတစ်ပါး မလုပ်ဝံ့သည်ကို င... ရဲသည်ကို ငတေ ဂုဏ်ယူသည်။ သ... အကျင့်ဆိုး များစွာထဲမှ တစ်ခုမှာ... နှင့် ပတ်သက်လာ... က ပျိုပျိုအို...

အသက်အရွယ်မရွေး၊ လင်ရှိကော၊
မရှိကော မရှောင် လစ်လျှင် လစ်
လှို၊ ကြုံလျှင်ကြုံသလို ကျူးလွန်
ထက်စားခြင်း ဖြစ်သည်။ အလိုမတူသူ
အနီးသိမ်းများမှာ သူ့အား ကြောက်
ရွံ့ လိုက်လျောကြရသည်။

သူ၏ အကျင့်စရိုက်ကြောင့် မိမိတို့
အနီးမယား။ နှမသားချင်းများ ဘဝ
ကြုံရသဖြင့် ငတေအား သတ်ဖြတ်
ခံသူမှာ များသထက် များလာခဲ့
သည်။ သူတစ်ပါးက အဖြူဆိုလျှင်
သူက မည်းလိုက်ရမှ ကျေနပ်သည်။
စိတ်ရှူးပေါက်လာလျှင် အကုသိုလ်
စစ်ခုခုကို ရှာကြံ၍ လုပ်နေတတ်သူ
ဖြစ်သည်။

ငတေတို့ မိသားစုမှာ ကျွဲကျောင်း
ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူများ ဖြစ်ကြ
သည်။ အကောင်ရေ (၁၅၀)ခန့်ရှိသော
ကျွဲအုပ်ကို ကျောင်းရသည်။ ငတေ
ကျွဲကျောင်းအလှည့်တွင် ရွတ်သောကျွဲ
များကို သစ်သားတင်းပုတ်ဖြင့် ထုသတ်
တတ်သည်။ ကျွဲသေသွား၍ ကျွဲပိုင်ရှင်
က မေးပါက နွံမရုန်းနိုင်လို့ ဒိုက်တော
ထဲ နစ်၍သေသည်ဟု ဆင်ခြေပေး
တတ်သည်။

ကျွဲအို၊ ကျွဲပိန်များကို အလွယ်တကူ
ဆုတ်၍ ရသော်လည်း ကျွဲပျိုများကို
ဆုတ်၍ မလွယ်သဖြင့် ငတေ ဥဏ်
ဥဏ်နက် သုံးတော့သည်။ ကျွဲပျိုများ
နင်းနစ်၍သေသည် ဆိုပါက ယုတို့
သတ္တာ မရှိသဖြင့် ကျွဲကို ပါးစပ်ဆွဲဟ၍
ခင်းသား ပိတ်ဘောင်းဘီကို ရေစွတ်၍
နှစ်ခေါက်လိမ်ကာ ကျွဲ၏အာခေါင်ထဲ
ဆီးထည့်ကာ အသက်ရှူရ၍ သေ
အောင် လုပ်သည်။

ကျွဲသေပါက လည်ကျပ်နာဖြစ်၍
သေသည်ဟု လိမ်ပြောသည်။ ကျွဲ
ပိုင်ရှင်မှာ ၎င်း၏လုပ်ရပ်အား တိုင်

ကြားသူရှိ၍ သိသော်လည်း မပြောရဲ
သဖြင့် ငြိမ်နေရသည်။ အခြားသော
ကျွဲကျောင်းသား ပြောင်း၍ ငှားလိုသော်
လည်း ငတေ၏ရန်ကို ကြောက်ရသဖြင့်
၎င်းတို့မိသားစုကိုသာ အောင်အညှိုး
သည်းခံကာ ဆက်ငှားနေရသည်။
သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်ဖြတ်
နေရမှ ငတေ စားဝင် အိပ်ပျော်သည်။
အခြား လုပ်စရာမရှိလျှင် ရေခွေးအိုး
တစ်လုံးတည်ကာ ကျွဲများတွင် တွယ်
ကပ်၍ပါလာသော မျှော့များကို ဖြုတ်
၍ ရေခွေးအိုးထဲ ပစ်ထည့်သည်။ ထို့
နောက် မျှော့များကို ရေခွေးအိုးထဲမှ
ဆယ်ယူကာ ဓားဖြင့်ခွဲ၍ အထဲမှ
သွေးခဲကို ထုတ်ယူကာ အရက်နှင့်မြည်း
တော့သည်။ သူ၏လုပ်ရပ်ကို မြင်ရသူ
အဖို့ အော်ဂလီဆန်စရာ ကောင်းလှ
သည်။

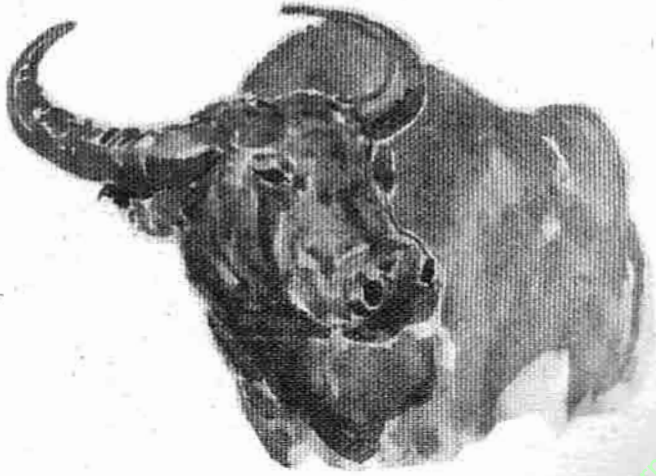
ဤမျှ ဆိုးသွမ်းလွန်းသည့် ငတေ
အိမ်ထောင်ကျသောအခါ အများ
တကာ အံ့ဩကာ လက်ဖျားခါယူရ
သည်။ ရွာထဲတွင် အချောဆုံး အလှဆုံး
စာရင်းဝင် မဝင်း ငတေနှင့် လိုက်ပြေး
သည်ဟု ကြားရသောအခါ မဝင်း၏
မိဘများ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရတော့သည်။

လူတချို့က ဇနီးသည် အချောအလှ
ကို ရသွားသဖြင့် ငတေ၏ စုတ်ပဲ့သော
အကျင့်စရိုက်များ ပြုပြင်ကောင်းပြုပြင်
သွားနိုင်သည်ဟု ယူဆကြသည်။
သို့သော် အထင်နှင့်အမြင် တလွဲစီ
ဖြစ်နေသည်။ အိမ်ထောင်ကျပြီးကာမှ
ငတေတစ်ယောက် ပိုမို ဆိုးသွမ်းလာခဲ့
သည်။

အိမ်ထောင်ကျပြီး သုံးလေးလ
အကြာတွင် မိဘပိုင်ဖြစ်သော ကျွဲ
တစ်ရည်းနှင့် လှည်းကို ခိုးယူပြီး အိမ်မှ
ထွက်ပြေးသည်။ ဧကရာဇ်ဟူသော
တောရွာကလေးသို့ ရောက်သောအခါ
ကျွဲတစ်ကောင်ကို သတ်၍ အသား
ဖျက် ရောင်းသည်။ နောက်တစ်နေ့မှာ
ပင် ထိုရွာမှ ကျွဲတစ်ကောင်ကို ခိုး၍
လှည်းတွင် တပ်ကာ ထွက်ပြေးသည်။

လှည်းကို တောထဲသို့မောင်းသွားပြီး
လူဆိုးများထံ ငွေ(၇၅၀)ကျပ်ဖြင့်
ရောင်းပြီး သူတို့ထံမှ စတင်းဂန်း
သေနတ်တစ်လက်နှင့် ကျည်တောင့်
(၅၀၀)ကို ငွေ(၇၀၀)ကျပ်နှင့် ပြန်လည်
ဝယ်ယူကာ ဓားပြအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့နှင့် ဆက်
သွယ်ပြီး ရွာစဉ်လှည့် ဓားပြတိုက်စား
တော့သည်။

ငတေ ဓားပြဖြစ်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရသည့်

အကြာတွင် အိမ်တစ်အိမ်အား ဓားပြ တိုက်ဖို့ ကြံစည်နေစဉ် အဖမ်းခံရသည်။ ကျန်သူများက ထွက်ပြေးလွတ်မြောက် သွားကြပြီး ငတေက မူးနေသဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။ သူ၏ သေနတ်မှာ ထွက်ပြေးသူများထံ ပါသွားသည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ငတေအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် စစ်ဆေးသော်လည်း ပေခံပြီး ဘူးကွယ် ၍သာနေသည်။ နှစ်လခန့်ကြာအောင် စစ်ဆေးသော်လည်း သက်သေ မခိုင်လုံ သေးသဖြင့် ငတေအား ခြေချုပ်ဖြင့် ပြန်လွှတ်ပေးထားရသည်။

ငတေ ဓားပြဖြစ်နေစဉ် ဇနီးသည် ထံ ခိုး၍ ပြန်ပြန်လာတတ်သဖြင့် သူ ခြေချုပ်ဖြင့် လွတ်လာသောအခါ ဇနီး သည်မှာ ကိုယ်ဝန် ခုနစ်လခန့် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ဝန်ရှိနေသော ဇနီး သည်ကို အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်သည်။ ရပ်ထဲ ရွာထဲတွင်လည်း မီးကုန် ယမ်း ကုန် ဆိုးသွမ်းတော့သည်။

ဇနီးသည် မဝင်း မီးဖွားပြီးခါစ အချိန်တွင် အိမ်ပေါ်သို့ မြွေဟောက် တစ်ကောင်နှင့် မျောက်တစ်ကောင် ယူလာခဲ့သည်။ မြွေကိုအလမ္မာယ် ကစားရန် ယူလာခြင်း ဖြစ်ပြီး မျောက် ကို သတ်စားရန် ယူလာခြင်း ဖြစ် သည်။

ငတေ၏ကိုယ်တွင် မြွေပြီးဆေး လည်း ရှိသဖြင့် မြွေကို လက်တည့်စမ်း ကစားသည်။ လက်သည်က မဝင်း သွေးလန့်သွားမည်စိုး၍ ထိုမြွေနှင့် မျောက်ကို တခြားယူသွားရန် ပြောရာ ရွတ်ပြီး မျောက်ကို မြွေပချုပ်ပေါ်သို့ ပစ်တင်သည်။

မြွေက ပချုပ်ထဲမှ ဂျူးခနဲ ထမုတ် သောအခါ မျောက်က ကြောက်လန့် ပြီး အခန်းနံရံကို ကုပ်တက်၍ ပြေးရာ ထုပ်တန်းပေါ်မှ ပြုတ်ကျပြီး မီးနေခန်း

ထဲရှိ မဝင်းဘေးသို့ ကျသည်။ ထိုအခါ မဝင်း သွေးလန့်ပြီး မေ့မြောသွားတော့ သည်။

မဝင်း မေ့မြောသွားသည်မှာ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်နှင့် သတိပြန်လည် မလာတော့ပေ။ ထိုအခါ ကလေးငယ် ကို ငရဲက သွားယူလာပြီး သူ့အစ်မထံ အပ်ထားကာ နို့ပန်းတိုက်မွေးထားစဉ် ငရဲ မရှိခိုက် ငတေ လာပြန်ယူသွားပြီး ကလေးကို ခြေနှစ်ချောင်းမှ ကိုင်၍ တိုင်နှင့် ရိုက်သတ်ရန် ပြုသည်။

ထိုကိစ္စ ငရဲ သိသွားပြီး ကလေးကို သွားပြန်ယူလာသော်လည်း ကလေးမှာ လန့်ပြီး လိပ်ပြာလွင့်သွားကာ ထိုညမှာ ပင် သေသွားခဲ့တော့သည်။ မဝင်းမှာ လည်း လေး၊ ငါးရက် ကြာသည်အထိ သတိပြန်လည်မလာတော့ပေ။

ထိုအခါ ငတေက သူကိုယ်တိုင် ခေါင်းစပ်ပြီး မဝင်းအား ခေါင်းထဲ ထည့်သည်။ လူတချို့ကမဝင်းမြောနေ တာ မသေသေးပါဟု သွားပြောရာ ငတေ ဓားနှင့်လိုက်၍ ထွက်ပြေးကြရ သည်။

ထိုရက်အတွင်းမှာပင် ငရဲကလည် သူတစ်ပါး၏ ရန်ပွဲတစ်ခုတွင် မထမ ပြုလုပ်သော လူတစ်စုအား ဝင်ရောက် ထိုးကြိတ်မိသဖြင့် အချုပ်ထဲ ရောက် သွားရသည်။ ငတေအား နိုင်သူမှာ တစ်ယောက်သာရှိရာ မေ့မြောနေသော မဝင်းလည်း ငတေပြုသမျှ နုတ်တော့သည်။

ခေါင်းသွင်းပြီး နောက်တစ်နေ့ပင် သူနှင့် ပုလင်းတူဘူးဆို့ လေးဆယ်ယောက်အား အရက်တိုက် သွားမြှုပ်ခိုင်းသည်။ သူကမူ အရက် လွန်ကာ အိမ်တွင် ကျန်နေခဲ့သည်။

သွားမြှုပ်သူများက သင်္ချိုင်းရောက် ၍ အခေါင်းကို ဖွင့်ကြည့်သောအခါ မဝင်း၏ ခြေလက်များတွင် ချည်နှောင် ထားသော ဆံပင်နှင့် ကြိုးများ ပြေပျံ့ ပြီး အခေါင်းဖုံးတွင်လည်း ကုတ်ခြေ ရာများ ထင်ကာ မဝင်း၏ လက်သည် များ ပဲ့ခွဲ သွေးစို့နေသည်ကို တွေ့ သည်။

မဝင်းမှာ အရှင်လတ်လတ် ခေါင်း သွင်းခံရပြီး အသက်ရှူရပ်ကာ သေ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ငတေအား မည်သူမျှ စောဒက မတက်ရဲသဖြင့် ရေငံနှုတ်ပိတ်နေကြရသည်။

ငရဲ အချုပ်မှ လွတ်လာသူ အကြောင်းစုံ သိရသောအခါ ငတေ၏ စိတ်ရိုလက်ရို ထိုးကြိတ်မိတော့သည်။ ထို့နောက် ငရဲက ငတေ၏ဇနီး မထဲ ထင်တီများကို သူ့အစ်မအား ယူ လျှော်စေပြီး မဝင်း ဘဝကျူးကောင်း ရန်အတွက် မရှိနှွမ်းပါးသူများ လှူရန် စီစဉ်သည်။

ငရဲ စီစဉ်တုန်းက ကြောက်ရွံ့ နေသော်လည်း ငရဲ လစ်လောင့် ဆုချောင်းထဲတွင် မဝင်း၏ထင်တီများ လျှော်နေသော ငရဲအိမ်ဖို၏ လက်ထဲ

www.burmeseclassic.com

ထဘီများကို သွားလှသည်။ မီးနေထဘီ
တွေ ဘုန်းနိဗ္ဗိလိဗ်မည်ဟု ပြောသော
အခါ အတင်း ဆွဲလှပြီး
ခေါင်းတွင် ပေါင်းပြသည်။
ထို့နောက် ငရဲ၏အစံမထံမှ လူယူ
လာသော ထဘီများကို ဓားနှင့်
ခုတ် နှပ်နှပ်စဉ်းကာ လွှင့်ပစ်လိုက်
သည်။

ငရဲ သိသောအခါ ဓားတစ်ချောင်း
ယူလာပြီး သူ့အား ခုတ်ပါဟု ပြော၍
လည်စင်းပေးသည်။ ငရဲက ဓားဖြင့်
မခုတ်ဘဲ မျက်နှာကို ခြေဖြင့် ကန်လွှတ်
သောအခါ “မင်း မခုတ်ရင် ငါဘာသာ
ငါ ခုတ်မယ်” ဟု ပြောကာ သူ့လက်သူ
ဓားနှင့် ခုတ်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ဓားပြီး
သည်ဟု ယူဆထားသော ငတေ့လက်
ကို ဓားပြတ်သွားတော့သည်။

လက်ကို ဓားပြတ်သောအခါ ငတေ
အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်
သွားသည်။ ထို့နောက် ငရဲအား မဲတော့
သည်။

‘မင်းကြောင့် မင်း ထဘီတွေ လျှို့ဝှက်လို့
ငါ ခေါင်းပေါင်းမိတာနဲ့ ငါ့ဆေးတွေ ပြယ်ကုန်
ပြီ။ မင်းကို သတ်မယ်’

ဆိုပြီး ဓားနှင့် ခုတ်သည်။ ငရဲက
ရှောင်တိမ်းပြီး ဓားကို ဆွဲလှကာ ရေထဲ
ကန်ချသည်။

ငရဲကို မနိုင်သောအခါ အိမ်ပြန်ပြီး
ညီအစ်ကို မောင်နှမများကို ပတ်ရန်း
တော့သည်။ ထိုအခါ သူ၏ဖခင်က
စိတ်တိုပြီး ငတေ့ခေါင်းကို လှည်းမှ
ထမ်းပိုးကြီးတုတ် ဖြုတ်ကာ ရိုက်ရာ
ခေါင်းကွဲသွားသည်။ သူ၏ တုတ်ပြီး
ဓားပြီးဆေး မစွမ်းတော့သဖြင့်
လက်ပြတ်ရှု၊ ခေါင်းကွဲဖြစ်သောအခါ
ရှက်စိတ်ဖြင့် မွန်တူပြီး ဖခင်ကို ဓားနှင့်
လိုက်တော့သည်။

‘အဖေဆိုတာ အမေ့စပ်မှ အမျိုးတော်

တာကွ။ မထားဘူး သတ်မယ်’
ဟူ၍ ဓားဆွဲပြီးလိုက်ရာ ဖခင်ဖြစ်သူ
မှာ သူ့တစ်ပါးအိမ် ကျပ်ခိုးစင်ပေါ်
တက်ပုန်းနေရသည်။ ဖခင်ကို မတွေ့
သဖြင့် ဖခင်၏ လှည်း၊ လှေနှင့်
ငါးဖမ်း ပိုက်ကွန်တိုကို ရစရာမရှိအောင်
ဓား နှင့်ခုတ်ကာ ကွင်းထဲသို့ ထွက်သွား
တော့သည်။

ရွာထဲ ပြန်တက်မလာဘဲ ကွင်းထဲ
မှာ နေပြီး တစ်လခန့်အကြာတွင် ငတေ
ကျွဲခတ် ခံ ရသည်။ ကွင်းထဲက
ကျွဲအုပ်ကို ငတေ ကျောင်းနေသည်
ဆိုသဖြင့် ကျန်မိသားစုများ မည်သူမျှ
ကွင်းထဲကို လိုက်မသွားကြပေ။ နဂိုက
အကျင့်အတိုင်း ရွတ်သည့် ကျွဲပေါက်
တစ်ကောင်အား ရေထဲအရောက်
တွင် ပါးစပ်ဆွဲဖြုတ်ပြီး ဇင်သားပိတ်
ဘောင်းဘီကို ရေစွတ်၍ လိမ်ခေါက်
ကာ ကျွဲလည်ချောင်းထဲ ထိုးထည့်
သည်။

ကျွဲက ရုန်း၍ ပြန်ခတ်ရာ ငတေ၏
ညာလက်ဖျံကို ထုတ်ချင်းခပ် ဖောက်
ဝင်သွားသည်။ ထိုအခါ ငတေ စိတ်တို
ပြီး ကျွဲ၏ထိပ်ကို ကျန်လက်ဖြင့် ထိုးရာ
ကျွဲက ဦးအောင် ခတ်လိုက်သဖြင့်
ဘယ်လက်ဖျံပါ ကျွဲ၏ချိုဖျား ဖောက်
ဝင်လျက် လက်နှစ်ဖက်စလုံး ကျွဲချို

တန်းလန်းဖြင့် ကျွဲ၏ တွန်းယူရာ
ပါသွားသည်။

ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ
ကျွဲချိုဖျားမှ လက်ဖြုတ်ရန် ကြိုးစားရာ
ခြေထောက်ကိုပါ ကျွဲခွာဖြင့် အနင်းခံ
ရ၍ ခြေချောင်းများ ကွဲပြတ်ကုန်တော့
သည်။ ထိုဒဏ်ရာဖြင့် ငတေ အိပ်ရာ
ထဲ သုံးလေးလ လဲသည်။

ဒဏ်ရာများ ပျောက်ကင်း၍
ခြေလက် မသန်မစွမ်း ဖြစ်သွားသော
အခါ ငတေ တစ်ယောက် မာန်ကျ၍
လိမ္မာလာမည်ဟု အများက ထင်ကြ
သော်လည်း နဂိုအတိုင်း ဆိုးဆဲ ဆိုးမြဲ
ဖြစ်သည်။ ကျွဲသတ်၊ နွားသတ်အလုပ်
ကို ဝါသနာကြီးမြဲ ဖြစ်သည်။

ကျွဲ နွား သတ်ပြီး အသားဖျက်ရ
သည့်အလုပ်ကို အလွန် ဝါသနာ ပါ
သည်။ စိတ်မထင်လျှင် အသားဖျက်
နေရင်း ဘေးနားချထားသော အရက်
ပုလင်းကို ကောက်မော့ကာ အသား
စိမ်းများကို ကောက်၍ စားတတ်သည်။

ထိုနှစ် နွေရာသီ၏ နွေတစ်နေ့တွင်
စုပေါင်း ရဟန်းခံရှင်ပြုပွဲ အလှူအိမ်၏
နောက်ဖေး သောက်ရေတွင်းထဲတွင်
လူသေအလောင်းတစ်လောင်း တွေ့
ကြရသည်။ အလောင်း၏ ကျောကုန်း
တွင် ဝက်ကုန်းဆေး ထိုးထားသည်ကို
တွေ့ရသဖြင့် ငရဲနှင့် ငတေ တစ်ဦးဦးမှ
လွဲ၍ မည်သူမျှ မဖြစ်နိုင်ပေ။

ထိုအချိန်တွင် ငရဲကလည်း မဟုတ်
မခံ ဆတ်ဆတ်ကြမို့ ရန်ငြိုးရန်စ ရှိ
သည်။ ငတေမှာတော့ ပြောစရာ မလို
တော့ပေ။ သို့သော် အလှူအိမ်သို့ ငရဲ
အပြေးအလွှား ရောက်လာသဖြင့်
အသတ်ခံရသူမှာ ငတေမှန်း သိသွား
ကြပြီး အလောင်းကို ဝိုင်းဝန်း
ဆယ်တင်ကြသောအခါ ဂုဏ်အိတ်ခွဲ
တစ်ခုပါ ဆယ်ယူ ရန်ရှိသည်။

ထဘီများကို သွားလှသည်။ မီးနေထဘီ
တွေ ဘုန်းနိဗ္ဗာန်လိမ့်မည်ဟု ပြောသော
အခါ အတင်း ဆွဲလှပြီး

ခေါင်းတွင် ပေါင်းပြသည်။
ထို့နောက် ငရဲ၏အစ်မထံမှ လှယူ
လာသော ထဘီများကို ဓားနှင့်ခုတ်
နှပ်နှပ်စဉ်းကာ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

ငရဲ သိသောအခါ ငတေက ဓား
တစ်ချောင်းယူလာပြီး သူ့အား ခုတ်ပါ
ဟု ပြော၍ လည်စင်းပေးသည်။ ငရဲက
ဓားဖြင့် မခုတ်ဘဲ မျက်နှာကို ခြေဖြင့်
ကန်လွှတ် သောအခါ “မင်း မခုတ်ရင်
ငါဘာသာ ငါ ခုတ်မယ်” ဟု ပြောကာ
သူ့လက်သူ ဓားနှင့် ခုတ်သည်။
သူ့ကိုယ်သူ ဓားပြီးသည်ဟု ယူဆထား
သော ငတေ့လက်ကို ဓားပြတ်သွား
တော့သည်။

လက်ကို ဓားပြတ်သောအခါ ငတေ
အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်
သွားသည်။ ထို့နောက် ငရဲအား မဲတော့
သည်။

‘မင်းကြောင့် မင်း ထဘီတွေ လှူလိုလို့
ငါ ခေါင်းပေါင်းတာနဲ့ မီးဆေးတွေ ပြယ်ကုန်
ပြီ။ မင်းကို သတ်မယ်’

ဆိုပြီး ဓားနှင့် ခုတ်သည်။ ငရဲက
ရှောင်တိမ်းပြီး ဓားကို ဆွဲလှကာ ရေထဲ
ကန်ချသည်။

ငရဲကို မနိုင်သောအခါ အိမ်ပြန်ပြီး
ညီအစ်ကို မောင်နှမများကို ပတ်ရန်း
တော့သည်။ ထိုအခါ သူ၏ဖခင်က
စိတ်တိုပြီး ငတေ့ခေါင်းကို လှည်းမှ
ထမ်းပိုးကြီးတုတ် ဖြုတ်ကာ ရိုက်ရာ
ခေါင်းကွဲသွားသည်။ သူ၏ တုတ်ပြီး၊
ဓားပြီးဆေး မစွမ်းတော့သဖြင့်
လက်ပြတ်ရှု၊ ခေါင်းကွဲဖြစ်သောအခါ
ရှက်စိတ်ဖြင့် မွန်ထူပြီး ဖခင်ကို ဓားနှင့်
လိုက်တော့သည်။

‘အဖဆိုတာ အဖနဲ့စပ်မှ အမျိုးတော်’

တာကွ၊ မထားဘူး သတ်မယ်’

ဟူ၍ ဓားဆွဲပြီးလိုက်ရာ ဖခင်ဖြစ်သူ
မှာ သူတစ်ပါးအိမ် ကျပ်ရိုးစင်ပေါ်
တက်ပုန်းနေရသည်။ ဖခင်ကို မတွေ့
သဖြင့် ဖခင်၏ လှည်း၊ လှေနှင့်
ငါးဖမ်း ပိုက်ကွန်တို့ကို ရစရာမရှိအောင်
ဓား နှင့်ခုတ်ကာ ကွင်းထဲသို့ ထွက်သွား
တော့သည်။

ရွာထဲ ပြန်တက်မလာဘဲ ကွင်းထဲ
မှာ နေပြီး တစ်လခန့်အကြာတွင်
ငတေ ကျွဲခတ်ခံရသည်။ ကွင်းထဲက
ကျွဲအုပ်ကို ငတေ ကျောင်းနေသည်
ဆိုသဖြင့် ကျန်မိသားစုများ မည်သူမျှ
ကွင်းထဲကို လိုက်မသွားကြပေ။ နဂိုက
အကျင့်အတိုင်း ရွတ်သည့် ကျွဲပေါက်
တစ်ကောင်အား ရေထဲအရောက်
တွင် ပါးစပ်ဆွဲဖြုတ် ပေးသွားပိတ်
ဘောင်းဘီကို ရေစွတ်၍ လိမ်ခေါက်
ကာ ကျွဲလည်ချောင်းထဲ ထိုးထည့်
သည်။

ကျွဲက ရုန်း၍ ပြန်ခတ်ရာ ငတေ၏
ညှာလက်ဖျံကို ထုတ်ချင်းခပ် ဖောက်
ဝင်သွားသည်။ ထိုအခါ ငတေ စိတ်တို
ပြီး ကျွဲ၏ထိပ်ကို ကျန်လက်ဖြင့် ထိုးရာ
ကျွဲက ဦးအောင် ခတ်လိုက်သဖြင့်
ဘယ်လက်ဖျံပါ ကျွဲ၏ချိုဖျား ဖောက်
ဝင်လျက် လက်နှစ်ဖက်စလုံး ကျွဲချို

တန်းလန်းဖြင့် ကျွဲ၏ တွန်းယူရာ
ပါသွားသည်။

ကျန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ
ကျွဲချိုဖျားမှ လက်ဖြုတ်ရန် ကြိုးစားရာ
ခြေထောက်ကိုပါ ကျွဲခွာဖြင့် အနင်းခံ
ရ၍ ခြေချောင်းများ ကွဲပြတ်ကုန်တော့
သည်။ ထိုဒဏ်ရာဖြင့် ငတေ အိပ်ရာ
ထဲ သုံးလေးလ လဲသည်။

ဒဏ်ရာများ ပျောက်ကင်း၍
ခြေလက် မသန်မစွမ်း ဖြစ်သွားသော
အခါ ငတေ တစ်ယောက် မာန်ကျ၍
လိမ္မာလာမည်ဟု အများက ထင်ကြ
သော်လည်း နဂိုအတိုင်း ဆိုးဆဲ ဆိုးမြ
ဖြစ်သည်။ ကျွဲသတ်၊ နွားသတ်အလုပ်
ကို ဝါသနာကြီးမြဲ ဖြစ်သည်။

ကျွဲ၊ နွား သတ်ပြီး အသားဖျက်ရ
သည့်အလုပ်ကို အလွန် ဝါသနာ ပါ
သည်။ စိတ်မထင်လျှင် အသားဖျက်
နေရင်း ဘေးနားချထားသော အရက်
ပုလင်းကို ကောက်မော့ကာ အသား
စိမ်းများကို ကောက်၍ စားတတ်သည်။

ထိုနှစ် နွေရာသီ၏ နွေတစ်နေ့တွင်
စုပေါင်း ရဟန်းခံရှင်ပြုပွဲ အလှူအိမ်၏
နောက်ဖေး သောက်ရေတွင်းထဲတွင်
လူသေအလောင်းတစ်လောင်း တွေ့
ကြရသည်။ အလောင်း၏ ကျောကုန်း
တွင် ဝက်ကုန်းဆေး ထိုးထားသည်ကို
တွေ့ရသဖြင့် ငရဲနှင့် ငတေ တစ်ဦးမှ
လွဲ၍ မည်သူမျှ မဖြစ်နိုင်ပေ။

ထိုအချိန်တွင် ငရဲကလည်း မဟုတ်
မခံ ဆတ်ဆတ်ကြဲဖို့ ရန်ငြိုးရန်စ ငွေ
သည်။ ငတေမှာတော့ ပြောစရာ မလို
တော့ပေ။ သို့သော် အလှူအိမ်သို့ ငရဲ
အပြေးအလွှား ရောက်လာသဖြင့်
အသတ်ခံရသူမှာ ငတေမုန်း သိသွား
ကြပြီး အလောင်းကို ဝိုင်းဝန်း
ဆယ်တင်ကြသောအခါ ဂုန်နီဒီတို့
တစ်ခုပါ ဆယ်ယူ ရရှိခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဝဏ္ဏဇာတ်
(ခေတ္တ ဟားခါး)

မိုးညုတစ်ည

ည မိုးဖွဲဖွဲလေးများ ရွာသွန်းနေသည့် ဇွန်လ၏ အခါသမယ နယုန်မိုးသေး မြက်သားမွေးဆိုသည့် စကားအတိုင်း မှန်ကန်လွန်းပေစွ။
မှောင်မိုက်နေသော လကွယ်ည၊ မလေးတစ်ယောက်တည်း စိုးတထိတ်

ထိတ်နှင့် လိုင်းခန်းတွင် တစ်ဦးတည်း ရှိနေချိန်...
လိုင်းခန်းဆိုသည်ကား စစ်သည်မိသားစုများနေထိုင်ရန် လေးခန်းတွဲ တန်းလျား ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်ကျခါစ ခင်ပွန်းသည်က ရှေ့တန်းသို့

တာဝန်ဖြင့်ပါသွား၍ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေချိန် ဘေးအခန်းများက မိသားစုများကလည်း သူတို့နေရပ်ဇာတိရပ်ရွာများသို့ ခွင့်ပြန်သွားခိုက်နှင့် ကြုံနေချိန်...
မလေးတစ်ယောက်တည်း တောင်တွေးမြောက်တွေးနှင့်ပင် မိမိရရှိသော ဘုရားစာကလေးများ ရွတ်တော်၍ ဘုရားရှိခိုးပြီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါသည်။ အိပ်မပျော်တပျော် ဖြစ်နေခဲ့ဖူးမှာပင် “မလေးရေ” ဟု ခေါ်သံကြားလိုက်၍ နက္ခတ္တရာဇင်မြို့မရောင်း ၂၅၉

ဆတ်ကနဲ ထ,ထိုင်လိုက်မိပါသည်။
“ဘယ်သူ လှမ်းခေါ်လိုက်ပါလိမ့်” ဟု
တွေးနေဆဲမှာပင်...

‘မလေး၊... မလေး... အစ်မကို အခန်း
သောပေးပါဦး၊ လမ်းမှာ ကားပျက်နေလို့
မလေး၊... မိုး တော်တော်ချုပ်သွားတယ်’
ဟု လှမ်းအော်ပြောသံကြောင့်
ညာဘက်အခန်းမှ အစ်မ မခင်မြင့်တို့
ပြန်လာပြီဟု မလေး ဝမ်းသာအားရ
ဖြစ်သွားမိသည်။

တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေ၍
အားငယ်နေရာမှ အဖော်ပြန်လာပြီဖြစ်
၍ အားတက်မိလေသည်။ ထို့ကြောင့်
မလေးတစ်ယောက် အိပ်ရာထဲမှ
ကမန်းကတမ်းထကာ အိပ်သော့ပေး
ရန် ရှာဖွေရင်း...

‘လာပြီ အစ်မရေ ခဏလေး သော့
ရှာနေလို့’
လှမ်းပြောကာ သော့ပေးရန် အိမ်ရှေ့
တံခါးမကြီးဆီသို့ လှမ်းခဲ့လေသည်။

အိမ်ရှေ့ တံစက်မြိတ် အပြင်ဘက်
မိုးတဖွဲဖွဲအောက်တွင် ရပ်နေသော
မခင်မြင့်အား သော့လှမ်းပေးမည်
ဟုဆိုကာ လှမ်းကြည့်မိလေသည်။

မှောင်မိုက်သောညတွင် အိမ်ထဲမှ
ဖြာထွက်နေသော အလင်းရောင်
အနည်းငယ်နှင့် ရွာနေသော မိုးစက်များ
ကြောင့် မျက်နှာကို သေချာမမြင်ရပေ။
ခေါင်းပေါ်တွင် တောင်းကြီးရွက်
ထားကာ ထဘီကို ရင်ရှားထားသော
မိန်းမတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကိုသာ
မြင်ရလေသည်။

မလေးမှ မခင်မြင့်ခရီးမှပြန်လာပြီး
မောမောနှင့် ထဘီရင်ရှားထားသည်ဟု
ထင်ကာ “အစ်မ သော့ ရော့...ရော့”
ဟု ပြောကာ လှမ်းပေးနေမိသည်။

လှေကားထိပ် ဝရန်တာထိပ်မှနေ၍
ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ မိုးရွာနေသော

ကြောင့် မိုးစိုမှာစိုးကာ တံစက်မြိတ်
အပြင်သို့ ထွက်မပေးဘဲ လှမ်းခေါ်ကာ
ပေးနေမိခြင်းပင်။

သို့သော်လည်း သော့လာမယူဘဲ
မလှုပ်မယှက် မတ်တပ်ကြီးရပ်လျက်
သာ ရှိသောကြောင့် မိုးသံနှင့် မကြား
ဘူးထင်ကာ “အစ်မ မခင်မြင့် သော့
လာယူလေ” ဟု ဆက်၍ ပြောမိလေ
သည်။

ထိုအချိန်တွင်...

‘ဟဲ့...မလေး၊... နှင် သော့ကို အိမ်ချင်
ပူးတူးနဲ့ ဘယ်ကနေ လှမ်းပေးနေတာလဲ။
ငါက နောက်ဖေးမီးဖိုချောင် ပြတင်းပေါက်
နားမှာ စောင့်နေတာ မိုးတွေ ရွံ့ကုန်ပြီဟဲ့’
ဟု အစ်မ မခင်မြင့်အသံကို ကြား
လိုက်ရသော မလေးမှာ လိပ်ပြာလွင့်
မတတ် လန့်သွားပြီး တံခါးကို ဝန်းခနဲ
ပိတ်ကာ နောက်ဖေးဘက်သို့ ပြေးလာ
ပြီးမှ...

‘အစ်မမခင်မြင့် ဘယ်နားကနေ
သော့ပေးရမလဲ’

ဟု အော်မေးလိုက်ရလေသည်။
မခင်မြင့်မှ...

‘မလေး နှင်ကြောက်တတ်မှန်းသိလို့
မီးဖိုပြတင်းပေါက်လေးနားက တောင်း
နေတာ ငါ့အသံအကျယ်ကြီး အော်နေ
တာတောင် မကြားဘူးလား’

ဟု ပြောလည်းပြော သော့ကိုလည်း
ပြတင်းပေါက်လေးမှ လှမ်းယူကာ
ညာဘက် သူ့အခန်းရှိရာသို့ သော့ဖွင့်
၍ ဝင်သွားပါသည်။

မလေးမှာ မီးဖိုပြတင်းပေါက်လေးကို
ပြန်ပိတ်ရင်း အိပ်ရာထဲသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့
ပါသည်။ အိပ်ရာထဲရောက်မှ မိမိအဖြစ်
ကို ပြန်တွေးမိသောအခါ ကြောက်ဖူး
မှာ တုန်နေပါတော့သည်။

အိပ်ချင်မှူးတူးဖြင့် အသံကို သေချာ
နားမထောင်ဘဲ အိမ်ရှေ့မှ သော့တောင်း
သည်ထင်ပြီး ဇွတ်ပေးနေမိခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

အကယ်၍များ မိုးမရွာခဲ့သော်
မလေးမှာ တံစက်မြိတ်အပြင်ဘက်သို့
ထွက်၍ ပေးမိမည်သာ။ ဤသို့ဆို
မည်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်မသိပေ။ တွေးရင်း
ပင် ကျောချမ်းလာမိပေသည်။

အိပ်ရာဝင်ခါနီး ဘုရားရှိခိုး၊ အမှု
အတန်းဝေခြင်းဖြင့် ဘုရားတန်ခိုး
အာနုဘော်တို့ကြောင့် အပြင်ထွက်
ပေးရာမှာ စိတ်လေးနေမိခြင်းလော...

တံစက်မြိတ်အပြင်သို့သာ ထွက်ဖူး
ခဲ့မိလျှင် နောက်ဆက်တွဲ မည်သို့ဖြစ်
မည်လောမသိ။ မိုးညတစ်ည၏ ကြီး
တွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်ကား
မလေးအတွက် ကြောက်ဖူးတုန်ကာ
ကျောချမ်းမိသော ညတစ်ညပင်ဖြစ်ပါ
တော့သည်။

မှတ်ချက်။။ မိခင်၏ ကိုယ်တွေ့ကြုံ
ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပါသည်။

ဝင့်ဝင့်အောင်
(ခေတ္တ ဟားခါး)

နှောင်းကြောင်တောင် ကိုယ်ထပ်ပြခြင်း

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဟင်္သာတ သန်းလွင်ကျော်
(ရွှေပန်းချီ)

ဟင်္သာတမြို့မှ ပန်းပုဆရာကြီး
ညိုသိန်းမြင့်နှင့် တပည့်လေးဦးတို့သည်
ရွာညွှန်းပစ္စယ အထုပ်အပိုးကိုယ်စီဖြင့်
အင်္ဂုပျို့နယ်၊ ချင်ကိုက်ကွင်းကျေးရွာ
နှင့် တစ်ပိုင်ခွဲခန့်ရှိ တောင်တစ်တောင်
ပေါ်သို့ ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် အရောက်
သွားနေကြသည်။

ထိုတောင်ပေါ်တွင် ကိုးတောင်ပြည့်
လွမ်းစေတီ ထုံးသင်္ကန်း ဖြူဖြူလေးနှင့်
ဇရပ်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းစေတီ၏
ဘေးပတ်လည်မှာလည်း တောင်စဉ်
တောင်တန်း မြိုင်းညိုညိုနှင့် လွမ်းမော
ဖွယ်အတို။

လွမ်းစေတီတောင်မှ လှမ်းကြည့်

လျှင် ဂမ္ဘီရဆန်လှသော၊ အလွန်လှပ
သော နံကသူလိုဏ်ဂူတောင်တော်၊
စက္ကေးတောင်၊ မိုးထိတောင်၊ ဘုရား
ကိုင်းကိုင်း မြင်စိုင်းတောင်တော်၊ နတ်မီး
တောင် စသည်ဖြင့် ရသေ့ သူတော်
ရဟန်းတော်များ တရားဝေပွ ကျင့်ကြရာ
နေရာမြတ် နေရာထူး ဖြစ်သကဲ့သို့
ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ကျင့်ကြံ

www.burmeseclassic.com

ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ထူး သူတော်စင်များ နေရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။

နံကသူတောင် သူတော်စင်ကြီး အဘဦးသူတော်၏ လမ်းညွှန်မှု၊ အလှူရှင်များ၏ သဒ္ဓါတရားပေါင်းစပ်၍ အလွန်ကောင်းမြတ်သည့် ဘုရားပုထိုးတည်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်မရောက်မီစပ်ကြား ဘဝသံသရာမှာ တရားထူးမရသမျှ ကျင်လည်ကြရဦးမည့် သံသရာခရီးရှည်ကြီးမှာ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ ဖြင့် ဆင်းရဲကင်းကင်း၊ ငရဲကင်းကင်း သွားနိုင်ရေး ရည်မျှော်တွေးလို့ ဘုရားတည်ခြင်း ကုသိုလ်ထူးကြီးကို အလှူရှင်များမှ တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ လှူဒါန်းမှု ပြုကြပေသည်။

နံကသူတောင်တော် မြတ်မဟာသည် အတွင်းထဲမှာ လိုက်ဂုဏ်ဖြစ်ပြီး ကျောက်ခက် ကျောက်ပန်းဆွဲများဖြင့် အလွန်တင့်တယ်ပါသည်။ သူတော်စင်အဘဦးသူတော် တရားကျင့်ရာ နေရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သူတော်စင် အဘဦးသူတော်၏ မေတ္တာတရားကြောင့် တောနက်ထဲမှ ကျားများ ထိုဂူကြီးထဲ သားလာပေါက်ကြပါသည်။ သူတော်စင် အဘဦးသူတော် တရားထိုင်ရာ အနားမှာ ကြောင်ကလေးများသဖွယ် ပွတ်သီးပွတ်သပ်တိုးဝေ့နေတတ်ကြသကဲ့သို့ အဘဦးသူတော် စကားကိုလည်း နားထောင်တတ်ကြပါသည်။ သူတော်စင် မေတ္တာတရားကြောင့် တိရစ္ဆာန်များပင် ရန်မူခြင်းမရှိကြ။

မကြာမီ ပန်းပုဆရာ ဦးသိန်းမြင့်နှင့် အဖွဲ့လည်း ထိုဘုရားတည်မည့်တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သွားကြပါသည်။ မိမိတို့အထုပ်အပိုးများကို ဇရပ်ကြီး၏ ခေါင်းရင်းပိုင်း ပျဉ်ခင်းကွပ်ပျစ်ကြီးပေါ် နေသားတကျ ထားသို့ပြီး တပည့်နှစ်

ယောက် အစောင့်ထား၍ လွမ်းစေတီတောင်ကနေ လှမ်းမြင်နေရသည့် နံကသူတောင် အဘဦးသူတော်ရှိရာသို့ မိမိတို့အဖွဲ့ ရောက်ကြောင်း သွားရောက်တွေ့ဆုံပါသည်။

သူတော်စင် အဘဦးသူတော်မှ လိုအပ်သည့်ပစ္စည်းများ ဘီလပ်မြေအိတ်၊ သဲကျောက်၊ အုတ် စသည်များကို တပည့်များဖြင့် စီစဉ်ပေးပါသည်။

ပန်းပုဆရာ ဦးသိန်းမြင့် အလုပ်လုပ်မည့်တောင်ပေါ်ရှိ ဇရပ်ကြီးထဲတွင် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူ တည်ခြင်းနှင့် ထိုတောင်ကို စောင့်ရှောက်နေသော တောင်ပိုင်စောင့်နတ် ထုလုပ်ရန် ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ပစ္စည်းများ အဆင့်သင့် ရောက်လာသဖြင့် ဘုရားတည်ခြင်း အလုပ်ကို စတင်လုပ်ဆောင်ပါတော့သည်။

တပည့်လေးယောက်နှင့် အုတ်သယ်သူသယ်၊ မြေတူးသူတူးနှင့် မကြာမီ ဘုရားပလ္လင်တော် အုတ်မြစ်ချပြီးသည်နှင့် ထိုင်တော်မူ သုံးတောင်တစ်မိုက် ဘူမိဖဿ ရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူ စတင် ထုလုပ်ပူဇော်ပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်မြတ် လေးငါးရက်လောက် တည်ပြီးသည်နှင့် ယင်းတောင်ကိုိုင်သည့် တောင်ပိုင်နတ်ပုံကို ထုလုပ်ရန်အတွက် ကတ်ထူစက္ကူမှာ စကေးကိုက် စကက်ပုံစံတုတ် အကွက်ရိုက်ပါသည်။

ထို ပန်းပုဆရာဦးသိန်းမြင့် နတ်ပုံစကက် ကောက်ရာနေရာသို့ တပည့်ဖြစ်သူ ငသိန်းလှ ရောက်လာပါသည်။

‘ဆရာ ဟောဝိသိုပုံ စကက်ကောက် ဒီလို ထုတ်စတာနဲ့ ယ်ပန်းပါတယ်၊ ဟောဒီ တပည့်ငသိန်းလှ ဖတ်တပ်ရပ်ပေးမယ်

ဆရာ၊ အဲဒီကဲ့ပဲ အတိုင်းအတာယူပြီး သလား’

ရွတ်နောက်နောက်နှင့် ပြောသော စကားကြောင့် ဆရာဦးသိန်းမြင့်သည် ရေးလက်စ တစ်ပိုင်းတစ နတ်ပုံဒီဇိုင်းအား ခေတ္တရပ်ထားရင်း ပျာပျာသင်နှင့်...

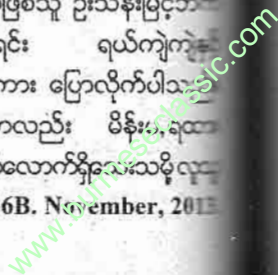
‘ဟေ့ကောင်ငသိန်းလှ ယင်းကွာ မထည့်ကောင်မဆိုကောင်၊ ယင်း ပိုကို ဘာစားတွေ လာပြောနေတာလဲ၊ ဒီတောင်ပေါ်စကားပြောတာ ဆင်ခြင်ပြောကွာ’ သူ့ဆရာစကားကြောင့် ငသိန်းလှ ပခုံးတစ်ဖက် တွန့်ပြရင်း...

‘ဟာ ဆရာကလဲ ကျွန်တော်တို့အခု ရုပ်တုထုတာ အင်တေရပ်တယ်ဟာ။ သက်ရှိမှ မဟုတ်တာ ဘာမှ ကြောက်စရာလဲ မရှိပါဘူး။ ဆရာစကက်ကောက်တာ စကေးနဲ့ အကွက်ရိုက်နေရတာ ပင်ပန်းလှတယ်။ ဟောဒီမှာ ကျွန်တော့်အရပ် (၅)လက်မ (၅)လက်မ ရှိတယ်။

အဲဒါတိုင်းပြီး လက်အရှည်၊ ပခုံးအကျယ်၊ မျက်နှာ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်၊ ခေါင်းအကျ၊ ခြေထောက် အဲဒီအတိုင်း တိုင်းလုပ် ပြီးတဲ့ဟာ။ ကျွန်တော်တို့အကြံပေးကြည့်တာပါဆရာ။ ဆရာကို ဆရာလုပ်တာ မဟုတ်ဘူးနော်’ အနားမှာ မဆလားမွေ့နေသော ကြောင်ငလူးမှလည်း...

‘ဟာ...ဟုတ်သားပဲ ဆရာရယ် ငသိန်းလှ ပြောတာမှန်တယ်။ သူ့အဖေ အမောင်းတိုင်းပြီး ထုလိုက်ရင် မြန်မြန် ပြီးသွားတာပေါ့’

ဟု ဆရာဖြစ်သူ ဦးသိန်းမြင့်ဘက် လှည့်ကြည့်ရင်း ရယ်ကျဲကျဲနှင့် ထောက်ခံစကား ပြောလိုက်ပါသည်။ မြင့်ဇော်ကလည်း မိန်းမလေးရထားသည်မှာ တစ်လောက်ရှိသေးသဖို့လည်း

ခန်းသော တောတောင်ထဲမှာ ၄,၅ရက် နေရသေးသည်နှင့် ဇနီးနှင့် ရွာကို ထွမ်းနေသည်မို့...

'ဆရာရယ် ဒီတောင်ပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ ကြာကြာနေပြီး အလုပ်လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ငှက်ဖျားပေါတော့ ငှက်ဖျားရန် ကြောက်ရ တယ်။

ပြီးတော့ ညဘက်ဆိုလဲ တောနက်ထဲက တောကောင်ကြီးတွေ ဟိန်းသံတောင် ကြား နေရတာ မြန်မြန်ပြန်တုံ့နည်းက သိန်းလှ ပြောတဲ့နည်းပဲ ရှိတယ်။ ဆရာ စိတ်ကူးနဲ့ ပုံစံထုတ်တာနဲ့ အခုလက်တွေ့ သိန်းလှ အတိုင်းအတာအတိုင်း ကြည့်ထု ပြီးတဲ့ဟာ ပဲ'

တပည့်များ ဝိုင်းပြောသော စကား ကြောင့် ခေတ္တစဉ်းစားပြီး...

'အေးကွာ ဒီလိုဆိုလဲ မင်းတို့ ဝိုင်းဝေဖန် သလို သိန်းလှ အရပ်အမောင်းအတိုင်း ထုတာပေါ့ကွာ။ ငါ တစ်ခါမှ မထုဖူးသေး ဘူး'

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ကစပြီး သိန်းလှအား တောင်ပိုင်းကြီးပုံထုမည့် နေရာဘေးမှာ ရပ်ခိုင်းပြီး အရပ်တိုင်း ခြွင်း၊ ပခုံး၊ ရင်အုပ်၊ လက်၊ ခြေထောက် သေသည်များကို တိုင်းထွာပြီး (၅)မူးလုံး သံနှစ်ချောင်း အုတ်ခုံအလယ်တွင် ခြေထောက် အမာခံသံအဖြစ် စိုက်ထူ ကျောက်လောင်းပြီး သံဆန်ကာချပ်ကို ရှေ့တည့်တည့် ပုံစံအတိုင်း ထောင်တိုင်း ပြီး ဆော့ပင်ဖြင့် မှတ်သားသည်။

ထို့နောက် ပလာယာဖြင့် ဖြတ်ပြီး သွပ်နန်းကြိုး(၁၄)ဂီတ်ဖြင့် နှုတ်ခမ်း အနားသတ် သွပ်နန်းကြိုးဖြင့်ချည်၍ ယင်းပုံစံအပြားကြီးကို သွပ်နန်းကြိုး (၁၄)ဂီတ်ဖြင့် ခေါင်းမှ ခြေထောက်အထိ ဖြတ်ပြီး လုံးပါသည်။

လက်နေရာကိုလည်း တစ်ဖတ်လုံး သံဖြင့် တိုင်းပြီး တောင်ဝှေးအထိပါ

တစ်ဆက်တည်း ပြုလုပ်ပြီး ဂျာလီခွေ ပတ် မဆလားကို ဘီလပ်၊ သဲ၊ ဝမ်း၊ ဝမ်း စပ်၍ လက်ဆုပ်ပေါက်ပါသည်။

မကြာမီ ရှင်လုံးအကြမ်းပုံ ပေါ်လာပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ကျေနပ်သောအပြုံး နှင့် တပည့်ဖြစ်သူ ငသိန်းလှအား...

'အေး မင်းအကြံပေးတာနဲ့ ငါ တစ်ခါမှ ဒီလိုမလုပ်ဖူးဘူး။ အခုတော့ လုပ်ဖူးသွားပြီ။ မြန်လဲမြန်၊ မှန်လဲမှန်သွားပြီကွာ။ ဒီပုံကို အကြမ်း တစ်ညသိပ်ထားမယ်။ မနက်မှ အဆရာကိုင်တာပေါ့။ ဒီနေ့တော့ မင်းတို့ အလုပ်စောစောသိပ်ကြ'

ထိုညဆရာတပည့်တွေ ဘုရားဝတ် ပြု အမျှဝေ၍ ငါးယောက်သား အစဉ် လိုက်တန်း၍ အိပ်ရာဝင်ကြသည်။ အိပ် မပျော်မီ ဆရာဖြစ်သူ ဦးသိန်းမြင့်အား ငသိန်းလှမှ...

'ဆရာ ယယ်လိကတည်းက ဒီနန်းပုညာနဲ့ ဘုရားတည့် ရုပ်တုတွေကို ဆရာဆရာကြီးနဲ့ လိုက်တည့်ဖူးတာဆိုတော့ ဟို...ဟိုတောင် ပိုင်းနတ်တို့ အစောင့်တို့ကို ရိုစားရိပ်တိပ် မြင်ဖူးလား။ တကယ်ရှိလား' ဆရာဦးသိန်းမြင့်သည် သောက် လက်စ ဆေးပေါ့လိပ်တို့ ဘေးချ ရင်း...

'အေးကွ ဒီလိုရှိတယ်။ တိုဘုရားရှင် ဟောတော်မူတဲ့ မေတ္တသုတ်မှာတောင်

မြင်အပ် မမြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါတွေကို မေတ္တာပို့တာ ပါတယ် လေကွာ။

တို့၊ မင်းတို့က သမာဓိ မကောင်း လို့သာ မတွေ့ရတာ။ သူတို့တွေ တကယ်ရှိတာကွ။ ငါတို့အသိ အမျိုး သမီးမိတ်ဆွေတစ်ယောက် သူ့က အတက်ဂိုဏ်းတက်ထားတဲ့ ဂိုဏ်း ဆရာမပေါ့။

အဲဒါအခု ငါတို့ ဒီချင်ကိုက်ကွင်း တောင်ပေါ်က လမ်းကြည့်လိုက်ရင် ဘုရားကိုင်းကိုင်း မြင်စိုင်းတောင်ဆိုတာ ရှိတယ်။

ဒီတောင်ကို ဘယ်ကကြည့်ကြည့် ဘုရားပုထိုး စေတီတော်တွေဟာ တစ်ဖက်ကို ကိုင်းပြီးနေကြတယ်။ သစ်ပင်ကြီးတွေကအစ ကိုင်းတယ်။

အဲဒါ မယုံလို့ တောင်ခြေနား အရောက် သွားကြည့်တော့ ဘုရား စေတီနဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေက တည့်မတ် နေတာ သိပ်ထူးခြားတာ။ အဲဒီဘုရား ကိုင်းကိုင်း မြင်စိုင်းတောင်နားက အုတ် ဇရပ်ကလေးတစ်ခု ရှိတယ်။

အဲဒီ အုတ်ဇရပ်ထဲမှာ ဘုရားရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူနဲ့ ရှေးဆရာတော်ကြီး အဆက်ဆက်က သီတင်းသုံးသွားခဲ့ တဲ့ ရှေးဟောင်း သလွန်ကြီးတစ်ခု ရှိ

www.burmeseclassic.com

တယ်။

အဲဒီ ကျွန်းသလွန်ကြီးပေါ် တို့အသိ
ဂိုဏ်းဆရာမက တက်ထိုင်ပြီး ပုတီးစိပ်
မယ်လုပ်တော့ ပါလာတဲ့ အဖော်တွေ
က တက်မစိပ်ဖို့ တားတော့...

“ငါက ဂိုဏ်းဆရာမ ညည်းတို့ ဘာမှယူခဲ့
ဖူးစရာရှိတာသာ သွားဖူးကြ၊ ငါ ဒီသလွန်ပေါ်
ပုတီးစိပ် တရားထိုင်ဦးမယ်”

ပြောတော့ အဖော်တွေလဲ စိတ်
မသက်မသာနဲ့ တောင်ခြေ ဆင်းသွား
ကြတယ်ကွာ။

အဲ...မကြာပါဘူး။ နာရီဝက်
လောက်မှာ နောက်ကြောင်း
စိတ်မချလို့ ပြန်ကြည့်တော့ အဲဒီဂိုဏ်း
ဆရာမ သလွန်ပေါ်မှာ ဇော်ကျိုးပြီး
သေနေတာကိုပဲ တွေ့ကြရတယ်ကွာ’

စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေသော
ငယ်နန်းလှနှင့် မြင့်ဇော်မှ...

‘ဆရာ ဂိုဏ်းဆရာမ ဘာဖြစ်လို့
သေတာလဲ’

‘အေး...သူက မတန်မရာ လုပ်တာပဲကွာ။
သီလ သမာဓိ ပညာကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး
များ တရားကျင့် အသုံးပြုသွားတဲ့ သလွန်
ပေါ် တက်ပုတီးစိပ်တော့ ဒီတောင်ကို
စောင့်တဲ့ တောင်စောင့်ဘီလူးက ကုပ်ချိုး
သတ်လိုက်တာပေါ့ကွာ။’

အဲဒီအမျိုးသမီးလဲ သူ့အဖွဲ့သား တစ်
ယောက်ကို ပူးကပ်ပြီး သူ ဒီလို သေရတဲ့
အကြောင်းနဲ့ ဒီတောင်စောင့်ဘီလူးဆိုမှာပဲ
နေရတော့မယ်လို့ ငိုပြီပြောတော့ အားလုံး
စိတ်မကောင်းကြဘူးပေါ့ကွာ။ အဲအကြောင့်
ပင်းတို့ ဒီတောင်ပေါ်မှာ အညစ်အကြေးက
အစ တောင်းပန်သွားဟုတ်လား’

ငယ်နန်းလှမှ ကြောက်လန့်သော
အမူအရာဖြင့်...

‘ဆရာ ဒါဖြင့် တောင်ပိုင် တကယ်ရှိ
တာပေါ့’

‘အေး ရှိတာပေါ့ကွာ။ တို့ မမြင်ရလို့

သာ သူတို့ တကယ်ရှိတယ်။

ဆရာဦးသိန်းမြင့်သည် စကားပြော
ရတာ အာခြောက်သွားသဖြင့် မီးငြိမ်း
သွားသော ဆေးပေါ့လိပ်တိုလေးအား
မီးထပ်ညှိရင်း...

‘ကဲ...ကဲ တော်ကြတော့ကွာ ညဉ့်
လဲနက်ပြီ အိပ်ကြတော့’

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မိုးသောက်
အလင်းရောက်သော် တောင်ပိုင်ရုပ်တု
အား စပြီး မဆလာအနုဖြင့် အချော
ကိုင်ပြီးသည်နှင့် ရုပ်လုံးလည်း ပြီးသွား
ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာ ခံဆေး
သုတ် ဆေးခြယ်လိုက်သောအခါ...

‘ဟား ဟား ဟား အခုမှ တောင်ပိုင်
ရုပ်တုကြီးက ငယ်နန်းလှနဲ့ တစ်ပုံစံ
တည်းတူပြီး တယ် ကြည့်ကောင်းတာ
ပဲကွာ’

သူတို့ဆရာ ဦးသိန်းမြင့် တဟား
ဟားနှင့် ရယ်ပြောလိုက်သည့် စကား
ကြောင့် ငယ်နန်းလှစိတ်ထဲ ကြည်နူးပြီး
သူ့ပုံစံနှင့်တူသည်ဆို၍ အလွန် သဘော
ကျနေပါသည်။

ထိုည ဆရာတပည့်ငါးယောက်

နောက်နေ့ နံနက် ဟင်္သာတပြန်သွား
ပျော်နေကြပြီး စောစောအိပ်ရာ
လိုက်ကြသည်။

နံနက်မိုးသောက်၍ တောထဲ
တစ်ခွင်က ကျေးငှက်တို့၏ ဘာသာ
သီကြွေးတွန်ကျူးသံကြားမှ အိပ်လျက်
နိုးလာကြသည်။

‘ကဲ ကဲ တပည့်တို့ ထကြတော့
မိုးလင်းပြီကွ’

ဆရာဦးသိန်းမြင့်မှ တပည့်များ
တစ်ယောက်ချင်း နာမည်ခေါ်၍

ငယ်နန်းလှတစ်ယောက် ဆန့်
ကြီး အသက်ပျောက်၍ နေချေသည့်

ဆရာဦးသိန်းမြင့်နှင့် တပည့်
အံ့ဩခြင်းအမူအရာနှင့် တစ်ယောက်

မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်
ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်အတူ မြင့်

ငယ်နန်းလှအား ဖက်ဝိုသလို ကုန်
လုပ်ဖော်ကိုိုင်ဖက် ကြောင်ငရု

ကျော်မင်းမှလည်း ဝမ်းနည်း၍
လေသည်။

မိမိတို့ နောက်ပြောင်ခဲ့
သူငယ်ချင်း ထူးဆန်းစွာ သေဆုံး

ခြင်းအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးသော
ရောက်နေသည်။

ဆရာဦးသိန်းမြင့်မှလည်း တုန်
သောအသံဖြင့် သူ့တပည့် ငယ်နန်း

နဖူးလေးကိုိုင်ရင်း...

‘တပည့်ရယ် ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ
တယ်။ ငါလဲ ဒီလိုဖြစ်မယ်ပုန်းမသိ
ကိုယ်တိုင်းနဲ့ တောင်ပိုင်ရုပ် ထုထု

ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ။ ငါ့ကိုယ်တိုင်း
သေရတာလားကွာ’

ငယ်နန်းလှ သေပြီး တစ်နာရီ
မှာ ရွာသားများကို အကြောင်းကြား
အဘဦးသူတော်ကိုပါ အကြောင်းကြား
ခဲ့ပါသည်။ ဟင်္သာတမှ ငယ်နန်း

မိဘဆွေမျိုးများပါ အကြောင်းကြား

www.burmeseclassic.com

ထိုတောင်ခြေရင်းမှာပဲ ငသိန်းလှအား မြှုပ်နှံထားခဲ့ကြရသည်။

အလောင်းမြေချပြီး တောင်ပေါ်မှာ ဆရာဦးသိန်းမြင့်နှင့် ရွာသားအချို့ ယနေ့ နေ့ရထားနှင့် ပြန်ဖို့ မပြန်မီ သူတော်စင် အဘဦးသူတော်ဆီဝင်ဖို့ တိုင်ပင်နေစဉ် မြင့်ဇော်နှင့် ကြောင်ငလူး တို့ တောင်စောင်းနားသွား၍ ဆီးပေါက် ရန် ထိုင်ကြစဉ် မိမိတို့ ရှေ့တည်တည် တစ်လံခွဲလောက် အကွာမှ မြုန်းဆို မီးခိုးလိုလို မြူလိုလို ဆိုင်းသွားပြီး ယင်း မြုန်းကြားထဲမှ ယင်းတို့ သူငယ် ချင်းဖြစ်သူ ငသိန်းလှမျက်နှာ ကိုယ် တစ်ပိုင်းပုံကြီး ပေါ်လာပါသည်။

အင်္ကျီအဖြူတောက်ပေါ်မှာ အညို ရောင် သဘက်ကလေးတစ်ခု သိုင်းပြီး ခေါင်းပေါ်မှာ ဆောင်းထားသော ခေါင်း ဆောင်းမှာ အချွန်မဟုတ်ဘဲ အချွန် ကို အလယ်ဖြတ်ထားသလို ပြားပြား ကြီးနှင့် အညိုရင့်ရင့် ခေါင်းဆောင်းကြီး ဆောင်းပြီး သူတို့နှစ်ယောက်အား ဝမ်းနည်းသော အကြည့်နှင့်စိုက်ပြီး ကြည့်နေသည်ကို ကြောင်ငလူးနှင့် မြင့်ဇော် နှစ်ဦးသား တွေမြင်လိုက်ရ သည်။

သို့နှင့်... 'ဟား ငသိန်းလှ သူငယ်ချင်း... ငသိန်းလှ မင်း...မင်း...ဟ... ကြောင် ငလူးပြေး ဟ... သ...သရဲ နေ့ခင်းကြီး ခြောက်တယ်ဟာ။ ပြေး ပြေး ငသိန်းလှ သရဲ'

နှစ်ဦးသား ဒရောသောပါး ဆရာ ဦးသိန်းမြင့်ရှိရာ ဇရပ်ထဲသို့ ကြောက် လန့်တကြား ပြေးလာပြီး...

'ဆရာ...ဆရာ...ဟို...ဟို...ငသိန်းလှ ကျွန်တော်တို့ကို ကိုယ်ထင်ပြုတယ်။ ဟို နတ်ခေါင်းဆောင်ကြီးနဲ့ ပြာသာဆရာ၊ ပျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေတာ

ကျောချမ်းစရာ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ် ယောက်စလုံး မြင်ရတာ' ဆရာဦးသိန်းမြင့်မှလည်း...

'ဟ မင်းတို့ဟာ နေ့ခင်းကြောင် တောင်ကြီး ကိုယ်ထင်ပြုတယ်လို့ မကြားဘူးပေါင်ကွာ' ကြောင်ငလူးမှ ...

'ဟာ ဆရာရယ် ကျွန်တော်တို့ မညာပါဘူး။ တကယ်တွေ့ခဲ့လို့ ပြော တာပါ။ အောက်ပိုင်းမပါဘူး။ အပေါ်ခါး အထက်ပဲ တွေ့ရတာ တအား ထူး ဆန်းတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကြောင်ပြီး ကြည့်နေတုန်း ရှေ့တိုးလာလို့ ကြောက် ပြီး ထွက်ပြေးရတာ'

တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် နှစ်ယောက် စလုံး မောမောပန်းပန်း ချွေးစေးများ နှစ်ယောက်စလုံး ပြန်၍ မောဟိုက်နေ ပါသည်။

ရွာသားများလည်း အံ့ဩသလို ဆရာဦးသိန်းမြင့်မှ...

'သူ တောင်ပိုင်းဖြစ်သွားပြီလား။ တောင်ပိုင်းတပည့်ဖြစ်သွားပြီလား မသိ ဘူးပေါ့ကွာ။ ဩော် ငါ့တပည့် ငသိန်း လှရေ ငါပြုသမျှ ကုသိုလ်အဝဝကို အမျှပေးဝေပါတယ်ကွာ။ အမျှ... အမျှ...အမျှ... မင်း သာဓုခေါ်ပါကွာ' ဟု နှုတ်မှ ဆွေးဆွေးမြည့်မြည့် ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။ မကြာမီ အထုပ်

အပိုးပြင်၍ နံကသူလိုထိရောက်မှ သူတော်စင်ကြီး အဘ ဦးသူတော်ထံ သို့ သွားရောက်ကြပြီး ခြစ်ကြောင်း ကုန်စင် ပြောပြသောအခါ အဘသူ တော်စင်မှ တည်ကြည်လေးနက်သော အသံဖြင့်...

'အေး မင်းတို့ကလဲ ဖလှယ်ထိုက်တာ ကိုယ်တိုင်းထုလုပ်တော့ မင်းတပည့်နဲ့ နေရာ ချင်း လဲလိုက်တာပေါ့ကွာ။ ကံ၊ကံရဲ့ အင်္ကျီ အကြောင်းလဲ ပါမယ်ထင်တယ်။ အေး တော်သေးတာပေါ့။ တုနားတည်တဲ့ လုပ်ငန်း ပိုလို့ကြောင့်သာ ဒီတောင်ပိုင်းနတ်တို့လူး ကလဲ ကျွတ်ချိန်တန်တော့ လူ့စားလဲလိုက် တာပေါ့ကွာ။ ကံ ကဲ သားတို့လဲ ရထားအင်္ကျီ ပြန်ကြပေတော့ကွယ်'

'အဘကို သားတို့ ကန်တော့ခဲ့ပါ တယ် အမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါအဘ'

'အေး...အေး...သားတို့ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေကွယ်'

ဆရာဦးသိန်းမြင့်နှင့် တပည့်(၃) ယောက်တို့လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲ ခြင်းမျက်နှာများဖြင့် မိမိတို့အိမ်ရာလိပ် အထုပ်အပိုးများထမ်းရင်း တောင် အောက်သို့ ဆင်းပြီး ကွင်းကောက်မှ မြို့ကွင်းဘူတာသို့ ရထားအင်္ကျီ အရောက် လှမ်းရလေတော့သည်။

[လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်တာမှ ဖြစ် ရပ်မှန်အား ပန်းပုဆရာကြီး ဦးသိန်း မြင့်မှ စာရေးသူအား ဆွေးဆွေး မြည့်မြည့် ပြောပြချက်ကို ဇာတ်လမ်း ဆင် ရေးသားရပါကြောင်း...]

အရာအားလုံး သည်းခံခြင်း မေတ္တာ စိတ်ထားဖြင့် အေးမြနိုင်ကြပါစေ။

ဟာသာတ သန်းလှိုင်ကျော် (ဌေးပန်းချီ)

နေ့တစ်နေ့တစ်ရက်

အမြတ်ရယူတစ်ဦး(၁၅)

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

ပြတ်သွားတာကိုး’
 ‘ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ဒါဆို အန်ကယ် ကူညီပါဦး။ အဲဒီအမေညိုရဲ့ မိသားစုနဲ့ ဆက်သွယ်ပေးပါဦး’
 ‘ဟုတ်ပြီလေ အခုတော့ သူတို့ အလုပ်သွားနေတယ်၊ ရှိမှားဟုတ်ဘူး။ ညနေ ငါးနာရီလောက်ကျ လာခဲ့ကွာ။ ငါ စိစဉ်ပေးမယ်’
 ‘ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ် ဒါဆို ကျွန်တော် ညနေ(၅)နာရီလောက် လာခဲ့ပါမယ်’

မဟုတ် သေရာအောင် လို့ အမေညိုသေပြီ။
 နောက်နေ့ မနက်(၁၀)နာရီ

(၁၇-၃-၁၃)နေ့ ကိုးနာရီခွဲလောက် က ကျွန်တော်ဟာ ဦးအေးမြင့်အိမ်ကို ရောက်သွားပါတယ်။ ယောက်ျားဦးဖိုးမောင် ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် သိချင်တာတွေ မေးမြန်းဖို့ ဦးအေးမြင့်ထံ သွားခဲ့တာပါ။

ကျွန်တော် သိချင်တာတွေ မေးပြီး တဲ့အခါ ဦးအေးမြင့်က စိတ်လှုပ်ရှားစရာသတင်းတစ်ခု ထပ်မံ ပေးလာပြန်ပါတယ်။

‘ငါတို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါဆိုလော အမေညိုတစ်ယောက် ဆုံးသွားတယ်။ အမေညိုကလဲ “ဓမ္မ”နဲ့သေရတာပဲ။ ငါ့ကိုယ်တိုင် သွားခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ ရုပ်ကြွင်းခန္ဓာကိုယ်ကို သေသေချာချာ စမ်းသပ်ကိုင်တွယ်ကြည့်တယ်။ ချက်ချင်းသွားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ တကယ်တူတာ ဟုတ်

လောက်မှ သွားကြည့်ခဲ့တာ။
 တတ်ပုံဆရာ ဦးအိမ်မှတ်တမ်းရော ငါ့ ကင်မရာနဲ့ ငါ့ကိုယ်တိုင် ရိုက်ယူခဲ့တယ်။ အမေညိုရဲ့ ရုပ်ကြွင်းခန္ဓာက ခြေတွေ လက်တွေကို ကျွေးလို့ဆန့်လို့ရတယ်။ တရားထိုင်တဲ့ပုံစံ ထိုင်လျက် ရှိခိုးတဲ့ပုံစံ အကုန်လုပ်လို့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ငါ့ကင်မရာထဲမှာ ဖျိတော့ဘူး။ ကာယကံရှင်တွေကလဲ ဘာမှ လာမပြောတော့ ငါလဲ ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီ’
 ထိုအခါ ကျွန်တော်က...
 ‘ဟာ သွားပါပြီ အန်ကယ်ရာ ကျွန်တော့်အတွက် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတွေ မရတော့ဘူးပေါ့’
 ‘အေးကွာ မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ မောင်ရင်နဲ့ ငါနဲ့ကလဲ အဆက်အသွယ်

အဲဒီနေ့ ညနေ ငါးနာရီလောက်မှာ ဦးအေးမြင့်အိမ် ရောက်တော့ ဦးအေးမြင့်က အမေညိုရဲ့ သမီးနှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။
 အဲဒီနောက် ကျွန်တော်က စတင် မေးပါတယ်။
 ‘အမေညိုရဲ့ နာမည်အပြည့်အစုံက ဘာတဲ့လဲ အစ်မ’
 ‘ဒေါ်ညိုအေးပါ’
 ‘ဘယ်နေ့ရက်က ဆုံးခဲ့တာလဲ အစ်မ။ အသက်ကရော ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲ’
 ‘ဒီနှစ် ဝါဆိုလပြည့်နေ့က ဆုံးတာပါ။ အမေ အသက်(၇၀)မှာ ဆုံးသွားတာပါ’
 ‘ဒါဆို ဒီနှစ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ပေါ့နော်’
 ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ အမေက တရားကို အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ သေတဲ့အချိန်ထိ တရားနာပြီး တရားအာပုံပြု သွားပါတယ်’

'ဘယ် အသက်အရွယ်လောက်က ပြီး တရားအလုပ်တွေ၊ တရားစခန်း တွေ ဝင်ဖြစ်ခဲ့လဲ အစ်မ'

'အမေ့အသက် (၅၈)နှစ်လောက်က စခဲ့ တာ။ ကျောက်ပန်းတောင်းပြို့ တောင်လင် ရှာ၊ အေးငြိမ်းချမ်းသာကျောင်းမှာ မိုးကုတ် ရိပ်သာ တရားစခန်းမှာ စတင်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီတုန်းက ယောဂီ(၁၅)ယောက်နဲ့ စခဲ့ တာပါ။

အမေက တရားစခန်းဖွင့်တိုင်း ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ရပ်ကွက်က မွေမဉ္ဇူကျောင်းမှာ မိုးကုတ် ဝိပဿနာတရားစခန်း ဖွင့်တော့လဲ အမေ ဝင်ခဲ့တာပဲ။ ဒီမွေမဉ္ဇူကျောင်း မှာ နေ့စဉ် ပုံမှန်လဲ တရားသုံးကြိမ် ထိုင်တာ ရှိတယ်။

မနက်(၄)နာရီတစ်ကြိမ်၊ ညနေ(၄) နာရီတစ်ကြိမ်၊ ည(၆)နာရီတစ်ကြိမ် တရားထိုင်ကြပါတယ်။ မိုးကုတ် ဆရာ တော်ကြီး တရားခွေဖွင့်ပြီး 'နားက တရားနာ၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာစိုက်'ပြီး ရှုမှတ်ပွားများကြတာပါ'

'ဟုတ်ကဲ့... မွေမဉ္ဇူကျောင်းက ဆရာတော်ရဲ့ ဘွဲ့တော်လေး ပြောပါ ဦး'

'ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်က ဦးသီရိန္ဒပါ။ တရားပြပေးတဲ့ ဆရာ တော်ကတော့ ဦးပညာစာရ ဖြစ်ပါ တယ်'

'နေ့စဉ် တရားထိုင်တဲ့ ယောဂီတွေ ဘယ်လောက်များလဲ အစ်မ'

'မနက်ပိုင်းဆို (၂၅)ယောက်၊ (၂၆) ယောက်ရှိတယ်။ ညနေဘက်နဲ့ ည ဘက်ကိုတော့ များတယ်။ (၅၀)ကျော် လောက်ရှိပါတယ်။ ဥပုသ်နေ့နဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့ဆို တစ်နေ့လုံး တရား စခန်း ရှိတယ်။

ဈေးထဲက ဈေးသည်တွေ၊ ဝန်ထမ်း

တွေလဲ အဲဒီနေ့မှာ လာကြတော့ တရားထိုင်တဲ့ယောဂီ ပိုများပါတယ်။ မနက်ပိုင်း(၄)ကြိမ်၊ ညနေပိုင်း(၄)ကြိမ် တရားထိုင်ကြရပါတယ်'

'မွေမဉ္ဇူကျောင်းက မိုးကုတ်ရိပ်သာ တရားစခန်းဖွင့်တာ ကြာပြီလား အစ်မ'

'အဲဒီ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်ကစပြီး ဖွင့်ခဲ့တာပါ။ အမေက နှစ်တိုင်း တရားစခန်း ဝင်ခဲ့တယ်။ တရားစခန်းပွဲ မရှိတဲ့ ရက်တွေ မှာတော့ တစ်နေ့သုံးကြိမ် တရားထိုင် တရား ရှုမှတ်တဲ့ အချိန်တွေမှာ နေ့စဉ် ထိုင်ပြီးအောင် အဆယ်တယ်။ အနည်းဆုံး တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် တော့ ရောက်အောင်သွားပြီး တရားထိုင် တာပဲ'

'ဪ... အမေညိုက တရားကို အတော် ကြိုးကြိုးစားစား အားထုတ် တာပဲနော်'

'ဟုတ်တယ်... လွန်ခဲ့တဲ့ ရှစ်လ လောက်ကမှ အဲဒီတရားပွဲတွေ မသွား နိုင်တော့တာ။ အမေက ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက ဆေးလိပ်သောက်လာ တာဆိုတော့ အဆုတ်ကင်ဆာ ဖြစ်လာ ခဲ့တာ။ ဆရာဝန်ထံ သွားပြတော့ ခြောက်လပဲ ခံတော့မယ်တဲ့။

ဆရာဝန်နဲ့ပြပြီး အိမ်မှာပဲ ရောဂါ

ဒဏ် ခံနေခဲ့ရတယ်။ တရားခန်း မသွားနိုင်တော့ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ ရှစ်လ လောက်က တရားစခန်းဝင်နေရင်း အမေ နေမကောင်းလွန်းလို့ အိမ်ပြန်လာခဲ့ရတာ။

အိမ်ရောက်တော့ လဲတော့တာပဲ။ အိမ်မှာနေရင်း ရောဂါက ပိုဆိုးလာ တော့ မွေမဉ္ဇူကျောင်းကို သွားချင် ပေမယ့် မသွားနိုင်တော့ဘူး။ ဒါပေ မယ့် ကျွန်မလဲ အဲဒီမွေမဉ္ဇူကျောင်း တရားစခန်းမှာ အမြဲ တရားထိုင်နေ တာဆိုတော့ ကျွန်မက ရိပ်သာက ပြန်လာတိုင်း အမေ့ကို ပြန်ပြော၊ ပြောပြ တယ်။

အမေနဲ့ တရားအကြောင်း ပြောဖြစ် တယ်။ အမေ့ကို အားပေးတယ်။ အမေ့ ကို တရားမှတ်ဖို့ အမှတ်မလွတ်ဖို့ သတိ ပေးရင် အမေက "သီတယ်၊ သီတယ် အမေ တရားမှတ်ပါတယ်"လို့ ပြော လေ့ ရှိပါတယ်။

အသုဘချသွားတာ မြင်ရင်လဲ ကျွန်မက အမေ့ကို အားပေးတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အမေက သေခြင်းတရား ကို မတုန်လှုပ်ခဲ့ပါဘူး။ တည်ငြိမ်ပါ တယ်။ အမေက စာမဖတ်တတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် တရားစခန်းက သင်ပေးတဲ့ တရားစာတွေ လက်တွေ့ ဆောင်ပုဒ် တွေ အကုန် အလွတ်ရတယ်။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်း အကြောင်းလဲ အကုန်နားလည်တယ်။ ပြန်ရှင်းပြနိုင်ပါ တယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်မကို လက်တွေ့ ဆိုခိုင်းတယ်။ ကျွန်မမှားရင် အမေက ချက်ချင်းထောက်ပေးတယ်။ ကျွန်မ နားမလည်တာ မေးရင်လဲ အမေက နားလည်အောင် ရှင်းပြနိုင်တယ်'

'ဪ... ဟုတ်လား အစ်မ၊ အမေညို က တကယ်ထူးတာပဲနော်၊ သဘောကို

အတော် စိတ်ဝင်စားတာပဲနော်’
 ‘အိမ်မှာ မိုးကုတ်
 ဆရာတော်တွေရဲ့ တရားခွေတွေ
 အမြဲ ဖွင့်ပေးထားရတယ်။
 အမေက အမြဲတရားနဲ့ပဲ
 နေခဲ့တယ်။ ရောဂါ
 ဝေဒနာဒဏ် ခံနေရပေမယ့်
 အမေက တည်တည်
 ငြိမ်ငြိမ်ပဲ နေနိုင်ခဲ့ပါတယ်’
 ‘အမေညို ဆုံးခါနီး အခြေ
 အနေတွေကို ပြောပြပါလား အစ်မ’
 ‘အမေ မဆုံးခင်ရက်မှာ အမေက
 ကျွန်မကို ပြောပါတယ်။

“သီရိဓမ္မ အမေ တဲတဲလေးပဲ ကျွန်ုပ်
 တော့တယ်”

တဲ့။ နောက်ရက် ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာ
 ရောဂါက ပိုဆိုးလာပါတယ်။ ညနေ
 (၅)နာရီလောက်မှာ အမေ အိပ်ရာထဲ
 မှာ ပက်လက်ကလေး ဝေဒနာခံစားနေ
 ရင်း ပါးစပ်ထဲက သွေးစတွေ ထွက်ကျ
 လာတယ်။ ပြီးတော့ အဖြူဖတ်လေး
 တွေ ကျလာတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မက “အမေ ဘယ်
 လိုနေလဲ” လို့ မေးတော့ အမေက
 “ဆိုးတယ်။ ခံရတာ တော်တော်
 ဆိုးတယ်” တဲ့။ အဲဒီတော့ ကျွန်မက
 “အမေ အဲဒါ ဝေဒနာလေး မှတ်
 နော်” လို့ ပြောတော့ အမေက “သိ
 တယ်။ သိတယ်” လို့ လေသံလေးနဲ့
 ပြောပြီး ညာဘက်ကို ခေါင်းလေး
 စောင်းသွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာတော် ဦးသုနန္ဒ
 ရဲ့ တရားခွေ ဖွင့်ထားတာ အသံက
 တိုးနေလို့ နည်းနည်း အသံကျယ်ပေး
 လိုက်ပါတယ်။ ကလေးတွေကိုလဲ
 အခန်းထဲ ဝင်မလာကြဖို့ ပြောထားပါ
 တယ်။

ခဏကြာတော့ အမေ အသက်မရှူ

တော့ပါဘူး။ ငြိမ်ငြိမ်လေး အသက်
 ထွက်သွားခဲ့တယ်။ အမေ့မျက်နှာက
 အေးချမ်းကြည်လင်နေတာပါပဲ။

အမေဆုံးပြီးတော့ ထူးတာက အသား
 အရေ အလွန်မည်းတဲ့ အမေဟာ သေပြီးမှ
 အသားအရေက ပင်းအိနေတာပဲ။ ဝိုက်ကြီး
 ဖောင်းနေတာလဲ နှုတ်အတိုင်း ပြန်ချပ်သွား
 တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးလဲ ပျော့ပျောင်းနေ
 တာပဲ။

သုသာန်မှာ သင်္ဂြိုဟ်တဲ့အချိန်ထိ ဖွဲ့စည်းစ
 ကလေးလေးလို့ပဲ ပျော့ပျော့ခွေခွေလေးပဲ။
 နောက်နေ့ ညနေ(၄)နာရီကျော်မှ သင်္ဂြိုဟ်
 ခဲ့ပေမယ့် ဘာအနံ့အသက်ဆိုးမှ မထွက်ခဲ့
 ဘူး။

ဪ... ဒါပေမယ့် အမေ ဆုံးပြီးစ
 ခဏမှာတော့ အမေအမြဲသုံးတဲ့ နံ့သာ
 ဖြူသင်းသင်းလေး ရခဲ့သေးတယ်’

‘အစ်မရဲ့ အမေက မေ့ခဲ့သေတာပါ။
 အသေမြတ်ပါတယ်။ အစ်မကလဲ
 အမေကို ပြုစုရကျိုး နပ်တာပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်လဲ
 တရားစခန်းတွေ မပြတ်ဝင်နေတော့
 အလွန် ကျေနပ်ပီတိဖြစ်မိပါတယ်။
 တရားကို ပိုပြီး လုပ်ချင်စိတ်တွေ ဖြစ်
 လာပါတယ်’

‘ကောင်းပါတယ် အစ်မ၊ ဒါနဲ့ အစ်မ

တို့ မွေးချင်း ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလဲ။
 အစ်မတို့အဖေရော ရှိသေးလား’

‘ကျွန်မတို့ မောင်နှမလေးယောက်
 ရှိပါတယ်။ ကျွန်မက
 အကြီးဆုံးပါ။ ကျွန်မ
 နာမည်က
 မသန်းမြင့်ဦးပါ။
 ကျွန်မ
 အောက်က
 မခင်အေးမြင့်
 မနိုင်နိုင်နဲ့

ကိုကျော်စံလင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မ
 တို့အဖေက ဦးသိန်းအောင်လို့ ခေါ်မိ
 တယ်။ ကျွန်မငယ်ငယ် (၇)နှစ် အရွယ်
 ကတည်းက အဖေ ဆုံးသွားခဲ့တာပါ’
 ‘ဪ ဒါဆို အမေညိုမမှာ ကလေး
 တွေ ဘုရားရဲ့ အတော်ရုန်းကန်ခဲ့ရ
 မှာပဲနော်’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ အမေက ကြုံရာ
 ကျပ်ပန်း အလုပ်မျိုးစုံ လုပ်ခဲ့ရပါတယ်။
 ဘဝကိုပင် ပင်ပင်ပန်းပန်း ရုန်းခဲ့ရတာ
 ပါ။ ဒါကြောင့်လဲ အမေက အေးချမ်း
 တဲ့ဘဝကို လိုချင်ခဲ့တာပါ။ အသက်(၅၅)
 နှစ်ကျမှ အမေ တရားအလုပ်တွေ
 လုပ်နိုင်တာပါ။ အမေက သေတဲ့အထိ
 ကျွန်မနဲ့အတူ နေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မကတော့ အမေ့ကို အနီးကပ်
 ပြုစုနိုင်ခဲ့တာပေါ့။ တရားနဲ့လဲ တတ်နိုင်
 သလောက် ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့ရပါတယ်။
 ကျန်တဲ့မောင်၊ ညီမတွေလဲ အိမ်ထောင်
 ခွဲတွေဆိုပေမယ့် အမေ့ကို ဝိုင်းပြီး
 ပြုစုခဲ့ပါတယ်’

‘ကောင်းပါတယ် အစ်မရယ်။ ဒီလို
 ဘဝနေဝင်ချိန်မှာ လှလှပပဘဝကို ချွေ
 နဲ့ အဆုံးသတ်နိုင်ခဲ့တာ ဂုဏ်ယူစရာ
 ကောင်းပါတယ်ဗျာ’

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

မွေးခါင် ဝက်နှားရွက်

လူခန္ဓာကိုယ်နဲ့

ပရလောကသား

ရွှေမောင်မြ
မောင်ဖြူသိန်း

www.burmeseclassic.com

ပိဋကတ်တော်လာ စတုတ္ထပါရာ
ကိတဝိနိတဝတ္ထုမှာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်နဲ့
ခင်လက္ခဏာ ရဟန်းနှစ်ပါး ဆွမ်းခံအကြွ
အိန္ဒြာကုဋ်တောင်မှအဆင်း ပြိတ္တာတွေ
ခံသဏ္ဌာန်မျိုးစုံနဲ့ ပေါများနေလိုက်တာ
ရေမတွက်နိုင်ဘူးတဲ့။

အဲဒီအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားရှင်
ဘိဝံသတော်မြတ်ကြီးကို လျှောက်ကြား
ဆဲအခါ...

‘ခရီးသား၊ မောဂ္ဂလာန် ဝိဘုရားဖြစ်စဉ်အခါ
ဂိဏ္ဍကုဋ်တောင်ကအဆင်းမှာ ပြိတ္တာတွေကို
မရေမတွက်နိုင်အောင် တွေ့ခဲ့ရတယ်’
လို့ မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဤလောကမှာလဲ ငရဲ
တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် ဆိုတဲ့
အပါယ်လေးဘုံက ဘုံသားတွေ အမှန်

တကယ် ရှိတယ်ဆိုတာ လက်ခံ
ယုံကြည်ရပေမယ်။

တစ်နေ့ (၁၄-၅-၂၀၁၃) စာရေးသူ
ရဲ့ တူတော်တဲ့ မင်းထက်ထူးအောင်တို့
တိုက်ကို အလည်သွားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ဆန်စက်တွေ လိုက်ပြင်တဲ့
စက်ဆရာ ဦးထွန်းရှိန်နဲ့တွေ့တယ်။
စာရေးသူကို...

‘မောင်ရင်က စာရေးဆရာဆိုတော့
ရေးစရာ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ပေးမယ်
ဗျာ’

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၃

www.burmeseclassic.com

'ကောင်းပါပေ့ဆရာရယ် ကျွန်တော်
လဲ ဒီလိုမျိုး ရေးစရာရှာနေတာ။
ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျ ဆိုသလို
ပါ့ဗျာ'

'ဒီအဖြစ်အပျက်က ကျွန်တော့်
တပည့် အောင်သန်းရဲ့ ကိုယ်တွေ့
အဖြစ်အပျက်ပေါ့ဗျာ။ အသည်းတုန်
ရင်တုန်စရာဗျ။ ဒီလိုဗျ...ဒီလို...'

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး နတ္ထလင်းမြို့
အရှေ့ဘက်(၁)မိုင်ခန့်အကွာ သာဓု
ကန်ကျေးရွာ၊ မှန်နန်းဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့
ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။

* * *

'ဟဲ့ ကပ္ပိယကျော်ရင် ဒီလကုန်
နင့်သား ရှင်ပြုမှာဆိုတော့ ကျောင်း
ပို့ထားတော့လေ။ သင်္ကန်းတောင်း
ကြိုသင်ထားရမှာပေါ့။ ဒါနဲ့ နင့်သား
ဘယ်နုနစ်လ'

'(၁၅)နှစ်ရှိပါပြီ ဘုရား'
'အေး ဒီအရွယ်မှ ကောင်းတာ။ သင်္ကန်း
လဲ နိုင်ပယ်၊ သရဏဂုံလဲ သိပယ်၊ ဒီမှလဲ
ကလေးလဲ ကုသိုလ်ရ လူကြီးလဲ ကုသိုလ်ရ
တော့ပေါ့'

'မှန်ပါ့ဘုရား မနက်ဖြန် ကျောင်းပို့
ထားပါ့မယ်'

'အေး အေး ကောင်းပြီ ဒကာကြီး။
မိုးမချုပ်ခင် ရွာပြန်တော့'

သစ်ပင်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်နဲ့
ရှေးကျတဲ့ ကျောင်းတော်ကြီး။
ဒီကျောင်းကြီးမှာ ဦးပဉ္စင်း သောဘိတ
တစ်ပါးကလဲ (၃)ပါတောင် ရနေပြီ
ကော။

'သောဘိတ'

'တင်ပါ့ဘုရား'

'စားလိုက်အိပ်လိုက်ချည်း လုပ်မနေ
နဲ့ဦး။ ဝိပဿနာလေးဘာလေးပွား
တရားထိုင်၊ ပုတီးစိပ်ဦး'

၂၉၀ နတ္ထရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'တင်ပါ့ ဘုရား'
'ဒါနဲ့ အရှင်ဘုရားကို တပည့်တော်
တစ်ခုတော့ လျှောက်စမ်းပါရစေ'

'ဘဇာတုန်း မောင်ပဉ္စင်း'

'ဒီလိုပါ။ ရွာက ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
အလှူရေစက် လက်နဲ့မကွာ လှူနိုင်
တန်းနိုင်အောင် လာဘ်လာဘ ပေါများ
တဲ့ ဂါထာလေးများ မရှိဘူးလား'

'အေး ရှိသပကိုယ်တော်။ ငါလဲ
ဒီဂါထာ ရွတ်ပွားတာ (၁၀)နှစ်ကျော်ပြီ။
လှူတန်းမယ့်လူ ပေါများသကွ။ ယုံယုံ
ကြည်ကြည်သာ ရွတ်ပွား အကျိုးများ
သကွယ့်။ အေး...လိုချင်တပ်မက်စိတ်
တစ်ခုတည်းနဲ့တော့ မရဘူးနော်။ နိစ္စ
ဂူဝ ရွတ်ဖတ်ပွားများမှ အကျိုးပေးတာ
ကွယ့်'

'တပည့်တော် ရေးမှတ်ပြီး ရွတ်ပွား
ပါ့မယ်၊ ပြီးတော့ ရွာက ဒကာ၊ ဒကာမ
တွေလဲ ရွတ်ပွားနိုင်အောင် ကူးယူထား
ပါ့မယ် ဘုရား'

'အေး ဒါဆို လိုက်မှတ်ကွယ့်'

ဗဟိအန္တဇယံ ဂါထာတော်ကြီး

အရဟံ ဗဟိ အန္တဇယံ သုဂတံ
အနိတံ ဝိရဗံ လလိတံ အတုလံ
စရဏံ တိဘဂူပဿံ၊ ယမကံ
သုဒ္ဓေံ သရဏံ၊ ပဏာမာမိ ဝိနံ။

အနက်

၁။ **အရဟံ၊** ပူဇော်အထူးကို ခံယူ
ထိုက်သော။

၂။ **ဗဟိအန္တဇယံ၊** အတွင်းထဲ
အပြင်ရန်တို့ကို အောင်မြင်စေ
မှုသော။

၃။ **သုဂတံ၊** ကောင်းသောစကား
ဆိုတော်မူတတ်သော။

၄။ **အနိတံ၊** မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သည့်
တန်ခိုးတော် ရှိတော်မူသော။

၅။ **ဝိရဗံ၊** ကိလေသာ ရမ္မတ်ဖြင့်
ကင်းတော်မူသော။

၆။ **လလိတံ၊** ရောင်ခြည်ခြောက်
သွယ်ဖြင့် တင့်တယ်စံပယ်စေ
မှုသော။

၇။ **အတုလံ၊** အတုမရှိတော်မူသော။

၈။ **စရဏံ၊** စရဏ(၁၅)ပါးနှင့် ငြိမ်
တော်မူသော။

၉။ **တိဘဂူပဿံ၊** ဘုံသုံးဆူ
လောင်သော အပူမီးမှ ငြိမ်းစေ
မှုသော။

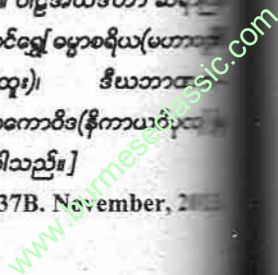
၁၀။ **ယမကံ၊** ရေမီးအစုံ တန်ခိုး
ပြာဋိဟာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။

၁၁။ **သုဒ္ဓေံ၊** ချမ်းသာကို ပေးစွမ်းနိုင်
သော။

၁၂။ **သရဏံ၊** ကိုးကွယ်ရာ အားထု
ရာ ဖြစ်တော်မူသော။

၁၃။ **ဝိနံ၊** မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏
ပဏာမာမိ၊ ရိုးသေမြတ်နိုး လက်ခံ
ကာ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

**[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် တစ်
မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး
ဦးသန်းအောင်ရွှေ(မွှောစရိယ(မဟာမာရ်
မြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာတဝိ
ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပဿနာ
ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]**

‘ရပြီလား မောင်ပညွင်း’

‘ရပါပြီ ဘုရား’

‘ဒီဂါထာတော်ကြီးကို တစ်နေ့ ပုတီး (၁၀၈)လုံးနဲ့ (၉)ပတ် ကိုးကြိမ် ရွတ်ပွား ပူဇော်ရမယ်။ ဘယ်လောက် ထူးခြား သလဲဆိုတာ ရွတ်ပွားကြည့်မှ သိရ မယ်။

ဟိုးတုန်းက ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီတို့ မပြတ်ရွတ်ပွားတဲ့ ဂါထာတော်ကြီးကွ။ တစ်နေ့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးနှစ်ပါး တွေ့တော့ ဝါးချက်မင်းကျောင်းဆရာ တော်ကြီးက...

“မောင်ရသေ့ခန္တီ လာဘ်လာဘ အရာမှာ တယ်ထူးခြားဆိုသကဲ့၊ ငါ့ကို လက်တွေ့ပြစမ်း”

ဆိုတော့ ဦးခန္တီက “မှန်ပါဘုရား” ဆိုပြီး ကျက်သရေခန်းတွင်း ဝင်ပြီး ဒီဂါထာကြီးကို (၄၅)မိနစ် ရွတ်ပွားရော မကြာဘူးတဲ့မောင် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီရဲ့ ပိသလား ခင်ဗျားဆိုပြီး တောင်းကြီး (၂)လုံး ရှေ့နောက်ထမ်းပြီး လာလျှံ သတဲ့။ ဘာတွေလဲဆိုတော့ ရွှေငွေ ဇာနည်စည်းတွေတဲ့မောင်။ ရသေ့ကြီး ကလဲ...

“ဘုန်းတော်ကြီးလဲ အထူး ဂုဏ် သတင်းကြီးနေတာ သိပါတယ်ဘုရား။ ထပ်ညှိတော်ကိုလဲ လက်တွေ့ပြစမ်းပါ ဘုရား”

ဆိုတော့ ဆိုခဲ့ပြီးသလိုပဲ ကျက်သရေ ခန်းထဲဝင် (၄၅)မိနစ်တိတိ ရွတ်ပွား တော့...

“ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော် နို့ပါသလားခင်ဗျာ”

ဆိုပြီး သက်န်းအစုံ (၁၀၈)စုံကို တောင်းနှစ်တောင်း ရှေ့နောက်ထမ်းပြီး လာလျှံပြန်ရောတဲ့။ ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်သူလှူမှန်းမသိဘူးတဲ့ မောင်

‘အံ့ပါရောဘုရား တပည့်တော်လဲ ဒီနေ့ကစပြီး ရွတ်ပွားပါတော့မယ်။ ရွာက လူတွေလဲ ပေးပါမယ်ဘုရား’

‘သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု’ တန်ခူးလပေမို့ ကျောင်းဝင်းတွင်းရှိ ပိတောက်တွေ၊ ကံ့ကော်တွေ ဖူးပွင့်နေ လိုက်တာ သဲသဲလှုပ်ပေါ့။ ပင်ယံထက် က နွေဥသြလေးကလဲ “ဥသြ၊ ဥသြ၊ ဥသြ” တဲ့လားကွယံ။

ဒီနေ့ ကိုကျော်ရင့်သားလေး ရှင်ပြု တဲ့နေ့မို့ ရွာမှ လူစုံတက်စုံ တရားနား ရေစက်ချပွဲ လာနေကြပါပြီ။ သရက်ပင် (၂)ပင်ထက်က လော်စပိကာကြီး ကလဲ အစွင့်သားနဲ့...

‘ကဲ စားကြ အားမနာကြနဲ့ မီးခိုး တိတ် တစ်ရွာလုံး စားကြစမ်းကွယံ။ ဒီနှစ် ပဲတွေ၊ စပါးတွေ၊ နှမ်းတွေကလဲ ထွက်မှထွက်ပဲ’

‘ဟုတ်ပါ ကျောင်းဒကာကြီး’ ‘အထွက်တိုးဆို လေမိုးကလဲမှန်၊ မြေဩဇာကလဲ ကောင်းဆိုတော့ အတိုင်းထက်အလွန် တံခွန်နဲ့ ကုက္ကား ဆိုသလို ဗြောသံစည်သံ တည်ညံ့နဲ့

တစ်ရွာလုံး သကာမုံး ဆိုသလို အိမ် တိုင်း အထွက်တိုးလို့ ပျော်နေလိုက်ကြ တာ ဘုန်းဘုန်းပေးတဲ့ ဂါထာများ ရွတ်လို့ကတော့...

‘သောဘိတ’ ‘တင်ပါ့ဘုရား’ ‘ခွေးမလေး မိဖြူကိုလဲ အစာမှန်မှန် ကျွေးရဲ့လား’

‘တပည့်တော် ဆွမ်းကျွန်ဟင်းကျွန် ကျွေးပါတယ်ဘုရား’

‘အေး ကုသိုလ်ရတာပေါ့။ လူရယ် တိရစ္ဆာန်ရယ် မဟုတ်ဘူး တို့ ထွက်ရပ် ပေါက် ဘိုးဘိုးအောင်ဆိုရင် ပြည်မှာ အရပ်တကာ နယ်တကာ ခွေးလေခွေး လွင့်တွေကို မိုးပြဒယ်ကြီးနဲ့ ဆန်တွေ ကျိုပြီး ကျွေးတာမှ ခွေးတွေ ရာထောင် ချီပြီး လာစားသတဲ့။ ဘယ်ခွေးကမှ တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် မကိုက်ဘူး။ ရန်မပြုဘူးတဲ့ သောဘိတရဲ့’

‘မှန်ပါဘုရား’ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး သောဘိတ ပင်ပန်း လွန်းလို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲက သိမ်တွင် ဖျာလေးခင်းပြီး ကျိန်းနေ တုန်း...

‘ဂျစ် ဂျစ် ဂျစ် ဂျစ်’ ‘ဟဲ့ ခွေးဖြူမ သွားစမ်း။ ငါ ကျိန်းလို့ မရဘူး’

‘ဂျစ်ဂျစ် ဂျစ်ဂျစ်’ ‘ဟာ ဒီခွေးမလေးတော့’ ဆိုပြီး ထအကြည့်...

‘အလိုလေး ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဘုရား ကယ်တော်မူပါ’

နေ့ခင်း ကြောင်တောင်ကြီးမှာ သောဘိတ မျက်လုံး ပွတ်ကြည့်တယ်။

‘ဟာ ဟုတ်သေးပါဘူး။ ငါ အိမ်မက် မက်နေတာ မဟုတ်ဘူး’ ကြောက်စိတ်တော့ လုံးဝပေါ့ ဘယ်ရှိပါမလဲ။ နေ့လယ် (၂) နာရီ

တိတိ။ သေချာကြည့်တယ်။ ကွာလှ (၂)တောင်ပေါ့။

ဟာ... ခေါင်းက ခွေးခေါင်း၊ နားရွက်က ဝက်နားရွက်၊ ကိုယ်လုံးက လူကိုယ်လုံး၊ အသားက နီစပ်စပ် သူ့ကို သေချာ မမှိန်မသုန် ကြည့်နေတယ်။ မုန်းခြေ (၅)မိနစ်တော့ ရှိမယ်။ ဟော ပျောက်သွားပြီ။

'အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရား'

'ဘာလဲဟ သောဘိတ ဘာဖြစ်လာပြန်တာလဲ'

'ခုလေးတင် တပည့်တော် သိမ်ထဲ အိပ်နေတုန်း ဂျစ်ဂျစ် အသံကြားလို့ ခွေးဖြူမ မှတ်ပြီး ထကြည့်တော့...

ထကြည့်တော့ ခေါင်းက ခွေးခေါင်း၊ နားရွက်က ဝက်နားရွက်၊ ကိုယ်က လူကိုယ်နဲ့တူရား။ အသားကနီစပ်စပ် လက်နှစ်ဖက်က လူအတိုင်းပဲ တူရား။ အဲဒါ ဘာများလဲ ဘုရား၊ 'သောဘိတ မေတ္တာပို့ အမျှဝေလိုက်သေးလား'

'မပေးမိပါဘူးဘုရား၊ တပည့်တော် တွေတွေချင်း ကြက်သေသေပြီး ကြည့်နေမိလို့ပါဘုရား။ ကြောက်တတ်တဲ့သူ သာဆို ဒီနေရာမှာ သွေးပျက်ပြီး ပျံတော်မူနိုင်ပါတယ်ဘုရား'

'အေး...အဲဒါ ဝေမာနိကပြိတ္တာလို့ ခေါ်သကွယ့်။ မင်းဆီက အမျှအတန်း လိုချင်လို့လာပြီး ကိုယ်ထင်ပြတာပေါ့။

ပိုက်ပို မောင်ပွင့်ရယ်... ကြံတန်းကြံခိုက်လေး ကိုယ်ပြန်ဖူးတဲ့ အလှူအဖို့တာကို လိုချင်တာလို့ လာပြီမှ အသနားခံတာကွယ်၊ နောက်ဆို မေတ္တာပို့ အမျှဝေကွယ် ကြားလား'

'ကြားပါတယ်ဘုရား... တပည့်တော် ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်ဘာကအဖို့ကို သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကုန်သော ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်း အမျှ အမျှ အမျှ'

လို့လဲ ပေးလိုက်ရော ဘယ်အရပ်က မုန်းမသိတဲ့ နေရာဆီမှ...

'သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု' အသံသဲ့သဲ့ကို ဘုန်းတော်ကြီး သောဘိတပါ ကြားလိုက်ရပါတယ်။

'အဲဒါပဲ စာရေးဆရာ။ ကျွန်တော် တပည့် အောင်သန်း(လူအမည်) သွားတာ (၃)ဝါ၊ (၂)နှစ်တောင် နှိပ်ပေါ့'

တကယ့်ကို ယုံနိုင်ဖွယ်ရာ မရှိတော့ပါပြီ။

ဒီအဖြစ်အပျက်ပြောပြတဲ့ နေ့ကတော့ (၆)ဘာသာ ဂုဏ်ထူးရှင်မင်းထက်ထူးအောင်ရဲ့ မိဘနှစ်ယောက် တွဲ ဦးမောင်ဌေး၊ ဒေါ်တင်ဌေး ချမ်းမာ ဆန်စက်အတွင်းမှာ စက်ပြင်နေတုန်း ပြောပြချက် ဖြစ်ပါတယ်။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာ ရင့်ကျပ်စေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိ။

အမေဖျားတာ (၁၀)ရက်လောက် ရှိနေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် အဖျားက တက်လိုက်၊ ကျလိုက်နဲ့ မပျောက်။ ဆရာဝန်ပြတော့ ငှက်ဖျားဆိုပြီး ငှက်ဖျားဆေး (၃)ရက် ဆက်ထိုးသော်လဲ ပျောက်သလို ဖြစ်ပြီးနောက် (၁)ရက်လောက်ကြာတော့ ပြန်ဖျားပြန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အမေငှက်ဖျားအတွက် ကျွန်မ အလွန်စိတ်ညစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ တစ်မြို့တစ်ရွာက အလည်လာတဲ့ ကျွန်မဒေါ်ကြီးရဲ့ ဆေးပြီးတိုကြောင့် အမေ ငှက်ဖျားပြတ်ခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ငှက်ဖျားကို တာရှည်စွာ ခံစားနေရသူများအတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်ကို တင်ပြလိုက်ရပါ

ငှက်ဖျား အတွက်

ဆေးကောင်းတစ်လက်

တယ်။ ဆေးနည်းကတော့ ကြက်ဥတစ်လုံးနဲ့ ဖျက်ကောင်းစေပါ။ ကြက်ဥတစ်လုံးကို ထိပ်ကနေ ဖျက်ကောင်းစေတစ်ခု ဝင်သာရုံ အပေါက်ကလေးဖောက်ပြီး ဖျက်ကောင်းစေကို ကြက်ဥထဲ ထည့်ရပါမယ်။

အသက်နှစ်ဆယ်အောက် လူမာဆိုရင် သက်စေ့ထည့်နိုင်ပါတယ်။ အသက် (၂၀) ကျော် (၃၀) (၄၀) (၅၀)ဆိုရင် ဖျက်ကောင်းစေကို (၂၀)ကနေ (၂၅)စေ့အထိ ထည့်လို့ရပါတယ်။

ကြက်ဥထဲကို ငရုတ်ကောင်းစေ ထည့်ပြီးပြီဆိုရင် အဲဒီကြက်ဥကို ထမင်းအိုးနပ်တဲ့အခါ ထမင်းအိုးထဲထည့်ပြီး

အကျက်အုံးရပါမယ်။

ထိုသို့ အကျက်အုံးပြီးသား ကြက်ဥကို တစ်နေ့တစ်လုံး စားရပါတယ်။ ကြက်ဥ (၁)လုံးနဲ့ သက်သာရင် (၁)လုံးနဲ့ ရပ်ထားနိုင်ပါတယ်။ (၁)လုံး မသက်သာရင် (၃)၊ (၄)လုံး စားရပါတယ်။ ငွေကြေး သက်သာပြီး အသက်သာ ပျောက်ကင်းစေတဲ့အထက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ လိုက်ရပါတယ်။

/// နိုင်စာဝင်း (ဘားသာဝတီ) ///

တည်မြဲရေးအတွက်

ကွမ်းပန်းပုဇော်ပု

အစိအစဉ်

ထက်မြက်စွာ

BURMESE CLASSIC

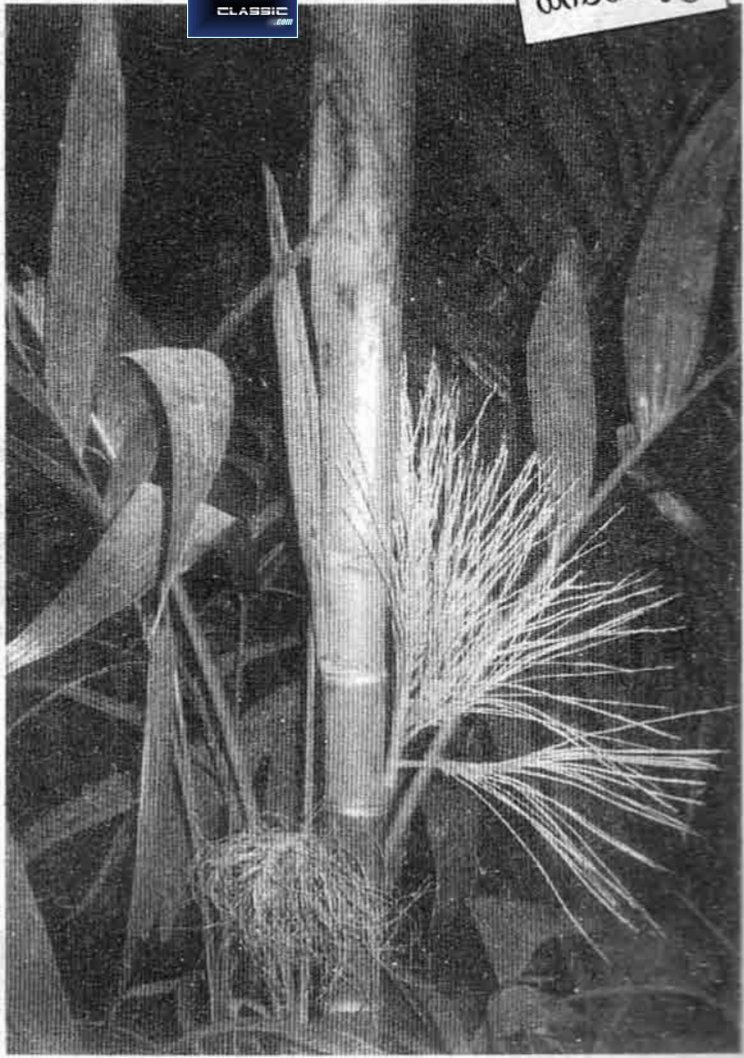
လောကီမျက်နှာစာတွင် ကြုံရဖွယ် ရှိသော လုပ်ငန်း၊ ရာထူးဌာနန္တရ၊ နေအိမ်ဂေဟာ၊ အိမ်ထောင်၊ မိသားစု စည်းစိမ်ဥစ္စာ စသည်တို့ မရွေ့မလျော့ တည်မြဲစေရန်အတွက် ကွမ်းပန်းကို ဘုရားကပ်လှူလေ့ ရှိကြသည်။

ကွမ်းမှာ မြန်မာ မင်းခမ်းမင်းနား တော်များတွင် အလေးအမြတ်ပြု ထည့်သွင်းရသော စားဖွယ်၊ ပူဇော် ဖွယ်ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ လက် အောက်အမှုထမ်းများ တာဝန်ကျေပွန် အကျိုးဆောင်နိုင်သောအခါ ဂုဏ်ပြုရာ တွင် ကွမ်းခွက် ဆုချခြင်း၊ ကွမ်းသီး ပိသောရေ မည်မျှချိုးမြှင့်ခြင်း စသည် ပြုလုပ်လေ့ ရှိကြသည်။ အနန္တငါးဖြာ ပူဇော်ဂါရဝပြုရာတွင် ကန်တော့ပွဲ၌ ကွမ်းကို အဓိကထား၍ ထည့်သွင်းကြ သည်။

ရှေးခေတ် လုံမပျိုတို့ ပွဲနေပွဲထိုင် သွားသောအခါ ခံတွင်းအနံ့ဆိုးများ ပျောက်စေရန်နှင့် နှုတ်ခမ်း နီတျာတျာ ဖြစ်စေရန် ကွမ်းယာ မြွေတတ်ကြသည်။ ယင်းကို ရှေးစာဆိုတို့က 'ကွမ်းပန်း တလှိုင်လှိုင်' ဟု တင်စားဖွဲ့နွဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် တည်မြဲရေးတွင် တော် သုံးဖြစ်သော ကွမ်းကို အခြေခံကာ 'ဂဗ္ဘေ'ပထဝီဓာတ်မိတ်ဆောင် (ကွမ်း သီးအဖူးအပွင့်) ကွမ်းပန်းကို ကပ်လှူ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပထဝီဓာတ်မိတ်ကား တည်မြဲခိုင်ခံ့ခြင်းကို ပေးစွမ်းနိုင်လေ သည်။

ကွမ်းသီးပင်မှ ရင်းပြီးသော ကွမ်းဖူး ကို အပြင်ခွံခွဲ၍ အတွင်းမှ ကွမ်းပန်းခိုင် ကို ကပ်လှူကြသည်။ အချိန်ကား တနင်္လာပိုင်းသော တနင်္လာချိန်ဖြစ် သည်။ ဥပမာ တနင်္လာနေ့တွင် ကပ်လှူ လိုပါက နံနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀) နာရီ အတွင်းနှင့် ညနေ (၄:၃၀)နာရီမှ

• ဗုဒ္ဓဘိဝံသ ကွမ်းပန်း

ညနေ (၆:၀၀)နာရီအတွင်းကာလ သည် တနင်္လာ ပိုင်းသဖြင့် ထိုကာလကို ရွေးရသည်။

ခုနစ်ရက်သောနေ့များအတွင်း တို့၏ ပိုင်ဆိုင်ချိန်ကို သိလိုပါက...

www.burmeseclassic.com

အင်း သား ရေ ငုပ် ထန်း မှတ် ဆီ အန် ဟု အလွယ်မှတ်နိုင်သည်။

၁ ၆ ၄ ၂ ၀ ၅ ၃ ၁

နံနက် (၆)နာရီမှ ည (၆)နာရီအထိ တစ်နေ့တာ ကာလကို အချိန် (၈)ချိန် ခွဲခြားလျက် အစနှင့်အဆုံး နှစ်ချိန်ကို နေ့အရှင်က ပိုင်ဆိုင်၏။ ကျန် (၆)ချိန်ကို ကျန်ဂြိုဟ် (၆)လုံးက ပိုင်ဆိုင်ကြလေသည်။ အထက်ပါ လင်္ကာမှာ တနင်္ဂနွေနေ့အတွက် ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

တနင်္လာနေ့ဖြစ်လျှင် တစ်နာရီခွဲစီကို...

ငုပ်၊ ထန်း၊ မှတ်၊ ဆီ၊ အန်(အင်း)၊ သား၊ ရေ၊ ငုပ်။

၂ လုံး၊ ၀၊ နေ၊ ၅ တေး၊ ၃ ဂီ။
၁ နွေ၊ ၆ ကြား၊ ၄ ဟူး၊ ၂ လုံး ဟူ၍ တနင်္လာဂြိုဟ်အတွက် အစနှင့် အဆုံး ထား၍ အစဉ်အတိုင်း မှတ်ရလေသည်။ ကွမ်းပန်းကပ်လျှင်ချိန်သည် တနင်္လာ

ဂြိုဟ် ပိုင်ဆိုင်သော အချိန်ဖြစ်သော် ငြား တန်ခူးလ၊ ဝါဆိုလ၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ ပြာသိုလ ဤလေးလတွင် လုံးမပြုလုပ်(ကပ်လျှင်)ခြင်း မပြုရပေ။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နေမင်း မိဿရာသီ ကရကဋ္ဌရာသီ၊ တူရာသီ၊ မကာရ ရာသီတို့သို့ ရောက်ချိန်လများဖြစ်ကာ ထိုရာသီများသည် စရု ရာသီ လှုပ်ရှား ပြောင်းလဲသော သဘောရှိ၍ တည်မြဲစေမှုအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် လိုရာမျက်နှာစာမှ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် ထိုလေးလကို ရှောင်ကာ တနင်္လာဂြိုဟ် ပိုင်ဆိုင်သော အချိန်များ၌ ရွေးချယ်၍ ကွမ်းပန်းကို ကပ်လျှင် ဆုတောင်းနိုင်ကြလေသည်။

နံနက် ၆:၀၀ နာရီ မှ	၇:၃၀ နာရီအထိ	(အင်း)	တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်
၇:၃၀ နာရီ မှ	၉:၀၀ နာရီအထိ	(သား)	သောကြာဂြိုဟ်
၉:၀၀ နာရီ မှ	၁၀:၃၀ နာရီအထိ	(ရေ)	ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
၁၀:၃၀ နာရီ မှ	၁၂:၀၀ နာရီအထိ	(ငုပ်)	တနင်္လာဂြိုဟ်
မွန်းလွဲ ၁၂:၀၀ နာရီ မှ	၁:၃၀ နာရီအထိ	(ထန်း)	စနေဂြိုဟ်
၁:၃၀ နာရီ မှ	၃:၀၀ နာရီအထိ	(မှတ်)	ကြာသပတေးဂြိုဟ်
၃:၀၀ နာရီ မှ	၄:၃၀ နာရီအထိ	(ဆီ)	အင်္ဂါဂြိုဟ်
၄:၃၀ နာရီ မှ	၆:၀၀ နာရီအထိ	(အန်)	တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကလေးငယ်များ ကိုယ်အပူရှိန် မြင့်မားကာ အပြင်းဖျားနေလျှင်...
 ခံယံညွန့်
 မဲဒီးဒုတ်ညွန့်
 ကြက်ဟင်းခါညွန့်
 ပြည်ပန်းညွန့်
 မာလကာညွန့်

သူငယ် အပြင်းဖျားလျှင်

ညွန့်ငါးညွန့် သုံးပါ

အညွန့် ငါးမျိုး ဆတူယူ၍ ထုထောင်းကာ သတ္တုရည်ယူပါ။ နှမ်းဆီ အနည်းငယ်ရောလျက် ဖျားသော ကလေးတစ်ကိုယ်လုံး လူးပေးပြီးလျှင်စောင်ပါးပါးမြို့ထားပေးရသည်။
 ငန်းဆေး တစ်မျိုးမျိုးရလျှင်လည်း တိုက်ပေးပါ။ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ကိုယ်အပူရှိန်ကျဆင်းကာ လန်းဆန်းလာမည်ဟု စိုင်းဆာထွန်းက ပြောပြသည်။

စိုင်းဆာထွန်း (နန်းလှမြို့)

နတ်လန်မြို့၊ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီး ဦးပန်းဖေ၏ လက်သုံးဆေးနည်းဖြစ်သည်ဆို၏။

ဆေးသုတေသီ

ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ ကင်ပွန်း
ချောင်းကျေးရွာအနီးရှိ တပသီ
တောင်ဒေသ။ ဝါဆိုဦး မိုး
သောက်ယံကာလ။

‘ကလေး ကွမ်းတစ်ယာ
လောက် ရနိုင်မလား’

‘နေဦးနော၊ ကျောင်းပေါ်
မှာ ရှာကြည့်မယ်’

‘ကွမ်းရွက်က ဆီးရွက်
လောက်ပဲ ရှိတယ်’

‘ရပါတယ်။ ငယ်ပေမယ့်
ချွဲသလိပ် ကြေနိုင်ပါတယ်’

‘မနေ့က ပြောသားပဲ
လုံလောက်အောင် ယူလာပါ
လို့’

‘မထင်ဘဲ ကုန်သွားလို့ပါ။
ကွမ်းသီးမရှိလဲ နတ်သမီး
ကွမ်းသီး (မင်းဘောသီး)နဲ့
ပိန္နဲခေါက်တွဲပြီး စခန်းသွားရ
တာပေါ့’

ထိုစဉ် တပသီတောင်
ဦးပဋ္ဌင်းကြီးက...

‘ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က ဒီ
တောင်ပေါ်မှာ မင်းဘောပင်တွေ သား
ကောင်တွေ ပေါ်လှပေါ့။ အခုတော့လဲ
ရောက်ကပ်ပါးယံလောက်သာ ရှားရှားပါးပါး
တွေ့နိုင်တော့တယ်’

ဟု မိန့်ကြားသည်။

‘သားကောင်တွေကော ရောက်
သေးသလား ဘုရား’

‘အေးကွယ်၊ တစ်နေ့လောက်က ညနေ
ငါးနာရီလောက်ရှိပယ်။ ကလေးတစ်ယောက်
အော်သံ ဆူဆူညံညံကြားရလို့ ကြည့်
လိုက်တော့ တောဝက်တစ်အုပ် တပေါပေါနဲ့
ဆင်းလာပြီး ကျောင်းရှေ့က ဖြစ်ပြေး
သွားတယ်။ လာကြ လာကြဟော့ ဘုန်းကြီး
ကျောင်း ရောက်ပြီလို့ ပီပီသသ အော်သံ
ကြားရပေမယ့် လူတော့ မတွေ့ဘူး’

တောကောင်တွင်းမှ ထူးဆန်းသည့်

စောသိလ

သားထိန်းပျက်ပြန်ဖွား

ထိုအခါ အနီးတွင် ထိုင်နေသည့်
ကင်ပွန်းချောင်းကျေးရွာမှ ဦးရွှေငိုက...

‘အဲဒါ “ထိုကယ်ဆော့” လို့ ခေါ်
တယ်။ “သားကောင်ထိန်း” လို့
အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ သူ့ကိုမြင်ရင်
မုဆိုးတွေက သားကောင်ကို မလိုက်
တော့ဘူး။ လိုက်ရင်လဲ မျက်စိလည်
လမ်းမှားပြီး အချိန်ကုန် လူပန်းရ

ရှိမယ်။ သားကောင်တစ်ကောင်မှ
ရမှာမဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောပြသည်။ သူ၏ သမက်မြစ်
သူမှာ တောကောင်များ ရှာဖွေရသည့်
မုဆိုးတစ်ဦး ဖြစ်လသည်။

ဤတွင် မြိုင်ကလေးဆရာတော်က
ရေခွေးကြမ်း ဘုဉ်းပေနေရာမှ အခြား
ခွက်ကိုအသားချ

www.burmeseclassic.com

ဒီ အထိန်းပုဂ္ဂိုလ်ကို “လူး” လို့ခေါ်ကြတယ်။ တောကောင်အုပ်ကိတွေ့ရင် လူးတွေ ပါပါ အရင်ကြည့်ရတယ်။ မျက်ကွယ်တစ်နေရာမှာ အသားကလေး ချောင်းကြည့်နေရင် သားကောင်အုပ်နောက် လူပုဂ္ဂိုလ်ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရတတ်တယ်။ အရပ်က ဝက်တစ်ကောင်ရဲ့ ကျောကုန်းထက်ပိုတူ။ ခါးပောက်ဆောင်းထားတော့ ထိပ်ဖျားဟာ ဝက်ပြီးညောင်ရိုးနဲ့ တစ်ညီတည်း တွေ့ရမယ်။

မြို့ပျော့ရင် သူ့ခြေရာ သေးသေးလေးတွေကိုလဲ ပြင်နိုင်တယ်။ ကလေးခြေရာကလေးတွေပေါ့။ အရပ်ပုပေမယ့် သူ့သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက် ဆော့ကစားနေခြင်းသွားတဲ့ ရွံ့ဗွက်ခြစ်ရာတွေက ဆင်နာမောင်း တစ်ပျော့စာလောက် ပြင့်တယ်ဗျာ’

ဟတ်တယ်၊ တောထဲသွားရင် သားကောင်မရခဲရင် အရက်တစ်ခွက်နဲ့ “ထိုကယ်ဆော့” ကို ယသဗြီး သားကောင်တစ်ကောင် ထားပေးပါရင် တောင်ရတယ်။ ခွက်ထဲကအရက်တွေ အလိုအလျောက်ကုန်သွားရင် ဒီထိုကယ်ဆော့ သားကောင်တွေက ပုဏ္ဏားလိုတော့ဘူး

‘အရက်အပြင် တခြား ဘာတွေ ပူဇော်ရသေးသလဲ’

‘စားသောက်တဲ့အထဲက စားစရာ အစုံတင်နိုင်တယ်။ သီးခြား သတ်မှတ်ချက် မရှိပါဘူး’

‘ဘယ်လိုပုံစံမျိုး ပေးတာလဲ ဘကြီး’

‘သာမန် ပစ်ခတ်လို့ရတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ထူးခြားတာကတစ်နေ့လုံး ခြေကုန်အောင် တောလည်ပေမယ့် သားကောင် အရိပ်အယောင် တစ်ကောင်တစ်ခြီးမှ မတွေ့ရဘူး။ ရုတ်တရက် ပစ်ကွင်းကောင်းတဲ့ နေရာမှာ သားကောင်ကို တွေ့ရတတ်တယ်။ နောက်ဆုံး ကိုယ်တိုင် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်စရာမလိုဘဲ သစ်ပင်ကြီးနဲ့ တိုက်မိလို့ လဲသွားတာမျိုး၊ ချောက်၊ ကန်သင်း တစ်ခုခုကြောင့် သူ့ဘာသာ

လဲကျသွားတာမျိုးကြုံပြီး သားကောင်ရလေ့ရှိပါတယ်’

‘သားကောင်တွေထဲက ဘာ သတ္တဝါတွေကို စောင့်ရှောက်ပါသလဲ’

‘ဝက်အုပ်၊ အကောင်တစ်ရာကျော်ပါတဲ့ တောကြက်တွေ ချေ့သယ် ဖြစ်ဆတ်စတာ တွေရဲ့နောက်မှာ လူးတွေပါလာတယ်။ ဆင်ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ တောခွေးတွေမှာ လူးတွေကို မတွေ့ရဘူးလို့ သိရတယ်’

‘သားကောင်တစ်အုပ်မှာ လူးတစ်ကောင်ပဲပါလား အဘ’

‘သားကောင်များရင် များသလို လူးတွေ လေးငါးကောင်ပါတာလဲရှိတယ်’

‘လူစကား နားလည်မလား မသိဘူးနော်’

‘သူတို့ အော်ဟစ်တဲ့ အသံတွေက ပြန်ဟာ ကရင် ဝေါဟာရတွေပဲ။ လူတွေက ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်တွေ့လိုက်ရင် ပျောက်သွားတတ်တယ်။ သားကောင်လိုချင်လို့ အရက်နဲ့ ပသတဲ့အခါ ပြန်ဟာ ကရင် စတဲ့ ဘာသာစကားတစ်ခုခုနဲ့ တောင်းလေ့ရှိသလို ရလဲရတတ်တယ်။ ဘယ်ဘာသာစကားမဆို နားလည်မယ် ထင်ပါတယ်’

သားထိန်း၊ သားကျောင်း လူးများ အကြောင်း ဘာသာရေးရှုထောင့်မှ သိလိုသဖြင့် မြိုင်ကလေးဆရာတော်ကို မေးလျှောက်ကြည့်ရာ...

‘မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်တွေအရ ဒီသတ္တဝါတွေဟာ အနန္တ၊ ဝေဟနိက ပြိတ္တာတွေပဲ။ အနိမ့်ဆုံးအဆင့်တော့ မဟုတ်ဘူး။ စကားပြောနိုင်တယ်။ ကျောင်းကန်ဘုရား၊ မုန်း သိတယ်။ ကပ္ပမိဒ္ဓိ ရှိကြတယ်’ ဟု မိန့်ကြားသည်။

“လူး” သည် မြန်မာဝေါဟာရ မဟုတ်ပါ။ မွန် ကရင်ဘာသာ “အလု” တစ္ဆေသရဲဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ “အလု” ဟု သံပြတ်ဖြင့် အဆုံးသတ်ရသည်ကို “လူး” ဟု

လွယ်ကူစွာ ပြောဆိုကြသည်။ ကရင်ဘာသာဖြင့် “ထိုကယ်ဆော့” ဟု ခေါ်ကြရာ “ကယ်ဆော့” သည် အရှင်သခင်ပိုင်ရှင်ကို ဆိုလိုသည်။ ဝက်ပိုင်ရှင် သားကောင်ပိုင်ရှင်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

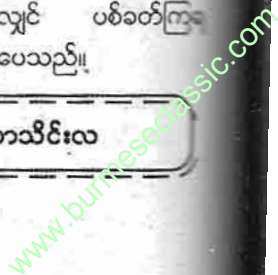
သူတို့သည် လူတို့ပြောဆိုသော အသံများကို တုပပြောဆိုနိုင်ကြသည်။ တောတွင်းနက်ရာ ဒေသများတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အမည်နာမများကို အော်ဟစ်ခေါ်ဝေါ်ပါလျှင် သူတို့ကလည်း တုပပြောဆိုလေ့ ရှိကြသည်။

ကလေးသံ၊ မိန်းမသံ၊ အဘိုးကြီးသံ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးလုပ်နိုင်ကြသည်ကို ရေးမြို့ အရှေ့ဘက် မိုင်သုံးဆယ်ခန့်အကွာရှိ ဆေးတောင် (မွန်ဘာသာဖြင့် ဒေအလုကံ၊ တစ္ဆေတောင်) ထက်တွင် တွေ့ကြုံနိုင်ပေသည်။ သူတို့အား ပသပူဇော်လိုက်သည့်အရက်၊ စားဖွယ်ရာများကို စွန့်၍ စားသုံးကြည့်ပါက ဆား ပျား အရသာ ကင်းမဲ့သွားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

သူတို့အား မလိုတမာ ပြောဆိုအပုပ်ချခြင်း၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းများ ရှိပါက သားကောင်အုပ်လိုက် ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီးစေသဖြင့် ယာခင်းလုံးကျွတ် သီးနှံပျက်များကို တွေ့ကြရလေ့ရှိသည်ဟု တောင်ယာဦးကြီးများက ပြောပြကြသည်။

ပူဇော်ပသရန် မဟုတ်ပါ။ အနှောင့်အယှက်မပေးရန် ဖြစ်သည်။ သားကောင်လိုလားသူ မုဆိုးများသာလျှင် ပူဇော်လေ့ရှိသည်။ သင်းကွဲသားကောင်ကိုသာလျှင် ပစ်ခတ်ကြရသည်ဟု သိရပေသည်။

စောသိင်းလ

၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
လဆန်း(၁၄)ရက်နေ့သည် စစ်ကိုင်း
တောင်ရိုးတစ်ခွင်လုံး အသက်ဝင်
လှုပ်ရှားဆုံးသောည ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေး၌ လူထုသည် (၁၄)ရက်နေ့
နက်စောစောထ၍ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး
တစ်ခွင်ရှိ ဆောင်တိုင်းကို နှစ်ဦးသွား၍
ကထိန်ဝင်းတက်ကြွသည်။

ယခုနှစ်မှာတော့ ကျွန်တော်သည်
စစ်ကိုင်းကထိန်သို့ ခါတိုင်းနှစ်များက
ဆွဲသို့ ကားဖြင့် မသွားရဘဲ ရေလမ်းခရီး
မှ သွားခဲ့ရပါသည်။

မန္တလေး ဝါးတန်းရပ်မှ ဦးအေးမောင်
(ခေချို)၊ ဒေါ်လှမေတို့ မိသားစု ကထိန်
ခင်းမည့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဖြေကြီး
ဆောင်သို့ မင်းကွန်း လူအိုရုံအသင်းမှ
အမှုဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဦးကိုကို
ကြီးက ကျွန်တော်အား စင်းလုံးငှား
ဆွဲရတုမော်တော်ကြီးဖြင့် လိုက်ပါရန်
ဆိုတော်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

စစ်ကိုင်းရောက်သော် လူကြီးပိုင်း
က လှူရေးတန်းရေးကို အာရှုံပြုကြ
သလောက် လူငယ်တွေမှာ ပျော်ရေး
အရေးကိုသာ အားထုတ် လုံ့လပြု
ကြတော့သည်။ တစ်ချောင့် တစ်ချောင်
ကုန် စားကြသောက်ကြနှင့် ဧည့်ခံကြ
ရာ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတစ်ခွင်လုံးရှိ
ဆင်းတန်းများတစ်လျှောက် လူတန်း
ဆူအုပ်ကြီးဖြင့် အထူး စည်ကားလှ
သည်။

ညပိုင်း ညဉ့်နက်လာသော လူငယ်
အင်္ကျီက မိမိတို့ ဝါသနာပါရာပါရာ ပိုင်းဖွဲ့
ကြတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဖြေကြီး
ဆင်းတန်းရေပေါ်တွင် ဖယောင်းတိုင်
များဆွန်း၍ ဖဲပိုင်းများ အလျှိုအလျှို
ဆင်လာတော့သည်။ ကျွန်တော်က
အောက်ဝါသနာပါသူ မဟုတ်။ ပိုင်းဘေး
ပေါ်ပေါက်ပေယောင်ပေဖြင့် ရပ်ကာ
ကြည့်နေမိသည်။

ညဉ့်နက်လာသည်နှင့် ဖဲပိုင်းများ
အပြားအပြား ဖြစ်နေကြသည်။

ဖဲလျှော်ပိန္နဲ ဖောင်တက်

တွင် ငွေစက္ကူများ ပလူပျံလျက် ရှိပြီ။
ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းများ၏ ပိုင်းတွင်
လူစိမ်းတစ်ဦးက (၂၁)ပေါက် ပိုင်းဒိုင်း
လုပ်လျက်ရှိသည်။ လူစိမ်းက ဖဲကိုင်
လည်း ကောင်းလှသည်။ ကုလားဖန်
ထိုးပုံ ဖဲဝေပုံတို့မှာ ပီရိသပ်ရပ်လှသည်။
ထိုလူစိမ်း၏ နောက်တွင် ကျွန်တော်
ကဲ့သို့ ရပ်ကြည့်နေသူမှာ ဖြေကြီး
ချောင်မှ ဆွမ်းချက် ဝေယျာဝစ္စပြု
လုပ်သူ အဘိုးအိုတစ်ဦး။

လူစိမ်းက ဖဲကို တစ်ချပ်ချင်း ဝေ
လိုက်၊ ပိုသောဖဲများကို အထုပ်ပေါ်
တင်လိုက်ကာ သူ့ဖဲချပ်ကို ရုတ်တရက်
ကောက်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီး ပြန်
မှောက်ချထားလိုက်၏။ တစ်ပိုင်းလုံးကို
မျက်စိတစ်ချက် ဝှေ့ကြည့်လိုက်ရင်း
လက်ရင်းအိမ်မှစ၍ ဖဲယူဦးမည်လား
ဟူသော သဘောဖြင့် လက်ဖျာဆိမ်
အထိ မေးဝေပြု၍ မေးသည်။
ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း ကိုစိမ်းက
နက္ကရောင်ခြင်းဖြင့်

ဖဲတစ်ချပ် တက်ဆွဲရင်း ပွတ်ကြည့်သည်။ နောက်ထပ် တစ်ချပ် ဆွဲပြန်သည်။ သူက “တော်ပြီ” ဟု ခေါင်းညိတ်ပြရင်း ဖဲလေးချပ်ကို မှောက်ချထားလိုက်သည်။ လူစိမ်းက...

‘ခင်ဗျား ဖဲလှန်လိုက်ပါတော့’

ဟု ဆို၍ ကိုစိန်ဝင်း ဖဲလေးချပ်လှန်လိုက်သည်။ (၁၀)ဖဲ၊ (၂)ဖဲ၊ (၄)ဖဲ၊ (၈)ဖဲ ဖဲက သေနေပြီ။ ဖဲလမ်း မစေ့၍ တက်ဆွဲရာ(၄)ဖဲ တက်လာပုံရ၏။ အားမရသဖြင့် ဆက်ဆွဲရာ (၂၄)ဖြင့် သေပွဲဝင်ခဲ့ပြီ။

ကျန်လူများက (၂)ချပ်စီဖြင့် မှောက်ထားကြသည်။ လူစိမ်းက ဦးကိုကိုကြီးဖဲကို လှန်လိုက်ရာ(၁၅)ပွင့် စားလိုက်သည်။ နောက်ဖဲများကို မဖမ်းသေးဘဲ စဉ်းစားနေ၏။ ကျွန်တော်မှာ ဘေးကကြည့်ရင်း ရင်ဖိုနေ၏။ (၁၅)ပွင့်ကို အလွယ်စားသွားသဖြင့် သူ့ဖဲမှာ အနည်းဆုံး (၁၈)၊ (၁၉)ဖြစ်ဖို့ များသည်။

ကျန်နှစ်အိမ်ကို မဖမ်းသေးဘဲ ချင့်ချိန်နေခြင်းမှာ သူနှင့်အတူ (၁၈)၊ (၁၉)ဖြစ်စေ၊ သူ့ထက်သာသော (၂၀)ပွင့်ဖြစ်စေ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိသောကြောင့် စဉ်းစားနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျန်နှစ်အိမ်မှာလည်း (၂)ချပ်တည်းနှင့် မှောက်၍ ထားခဲ့ခြင်းမှာ ဖဲလမ်းစေ့၍သာဖြစ်ကြောင်း အထူး စဉ်းစားနေစရာမလို။

လူစိမ်းက တွေဝေစဉ်းစားနေရာမှ ဝိုင်းလယ်က ငွေပုံကြီးကို တစ်ချက်ကြည့်၍ ရုတ်တရက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ဟန်ဖြင့် ဖဲထုပ်အောက်မှ ဖဲတစ်ချပ်ကို ပွတ်ဆွဲယူလိုက်ရင်း...

‘ကဲ...မိတ်ဆွေတို့၊ ဖဲတွေကို လှန်လိုက်ကြတော့’

ဟု ဆိုလိုက်သည်။ ကိုစိန်မင်းက ဖဲကို လှန်လိုက်ရာ ဂျက်နှင့်ကွင်း(၂၀)ပွင့်၊ ကိုကျော်က ကင်းနှင့် (၉)(၁၉)ပွင့်၊ လူစိမ်းက သူ့

ဖဲသုံးချပ်ကို လက်မှာအုပ်ကိုင်ရင်း နှာခေါင်းနှင့် ရူးခနဲ တစ်ချက်နှမ်း၍ နောက်ဆုံးတက်ဖဲကို ဖိမ်နှင့် ပွတ်ကြည့်လျက် ရှိသည်။ ကပ္ပိယအဘိုးအိုက လူစိမ်းနောက်မှ ထိုင်ကြည့်နေ၏။

‘ဟယ် သောက်ကျွန်းနဲ့ သုံးတက်လာတော့ ဝိုင်းကျွတ်ပြီပေါ့၊ ကောင်းလိုက်တဲ့ဖဲနယ် ဖဲမျှများ အောင်ထားရော့လားကွာ’

ကိုလူစိမ်းနောက်မှ ထိုင်ကြည့်နေသော ကပ္ပိယအဘိုးအိုက အသံကြွကြားနှင့် အော်လိုက်သည်။ ဖဲသုံးချပ်ကို လူစိမ်းက ဝိုင်းလယ်သို့ ပစ်ချပြုပြီး ပိုက်ဆံများကို ကျုံးယူကာ သိမ်းတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး သူ့ဖဲကို ကြည့်လိုက်ရာ (၈)ဖဲ၊ (၁၀)ဖဲ၊ (၃)ဖဲ။ အလားလား၊ ကောင်းလိုက်သည့်ဖဲနယ် ပြောလည်း ပြောလောက်စရာ။ လူစိမ်းသည်(၁၈)ပွင့်ပဲ ရှိရာ မှောက်ထားသော ဖဲများကို မနိုင်နိုင်သည့်အတူ အရဲစွန့်၍ တက်ဆွဲရာ (၃)ဖဲတက်လာသဖြင့် (၂၁)ပေါက်ဖြင့် ဝိုင်းမှာ ကျွတ်သွားရခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

လူစိမ်းက ငွေဝတ္တုများကို ထပ်၍ပင် မနေတော့ဘဲ သူ့တက်ထရွန်အင်္ကျီကို ကြယ်သီးဟ၍ အင်္ကျီနှင့် ရင်ဘတ်အကြား ထိုးထည့်နေသည်။ ငွေမှာ အတော်များပုံရ၏။ အနည်းဆုံး လေး၊ ငါးထောင်မက ရှိပုံရသည်။ ထိုခေတ်ထိုအခါက ငွေလေး၊ ငါးထောင်သည်

အလွန် အဖိုးတန်လှသည်။ လူစိမ်းက ဖဲဝိုင်းမှ ထရပ်ရင်း အစိတ်တန် တိုးနုရားတစ်ကောင်ကို သူ့နောက်က ထိုင်ကြည့်နေသော ကပ္ပိယအဘိုးအိုကို ပေးရင်း...

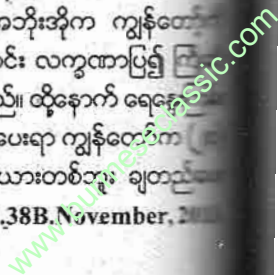
‘ရှေ့အတဖို့ ကျွမ်းဖို့ အတ လာထိုင်ကြည့် ပေးလို့ကျွန်တော်နိတ်တာ၊ အတနဲ့ ကျွန်တော်ကံစပ်တာပဲ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...’

လူစိမ်းက ကျွန်တော်တို့ အားလုံးနို့တစ်ဆက်ရင်း ဧရပ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းများတော့ ဖဲရှုံးသူတို့ ဓမ္မတာအတိုင်း ဧရပ်ထောင့်ကွေးလေးတွင် လက်မောင်းခေါင်းအုံး၍ ခွေခွေကလေး အိပ်ကြတော့သည်။

ကျွန်တော်မှာ အိပ်ချင်စိတ်မှာ ပျောက်၍ ဧရပ်ပေါ်က ဆင်းသွားသော ဖဲသမားလူစိမ်းနှင့် ကပ္ပိယအဘိုးတို့ကို ဧရပ်လှေကားရင်းမှ ရပ်ကြည့်နေမိသည်။ လူစိမ်းက မြေပြင်အုတ်လှေကားကြီးမှ ဆင်းသွားသော ကပ္ပိယအဘိုးအိုက မှ ဆွမ်းချက်ဆောင်ဘေး မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက် ကျွဲပျစ်ကြီးပေါ်တွင် သွားထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော်က ကပ္ပိယအဘိုး ပြောသွားသော စကားတစ်ခွက် အလွန် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသည့် ထို့ကြောင့် အိပ်မရသည့်အခါ ကပ္ပိယအဘိုးအိုရှိရာ ကွပ်ပျစ်သို့ သွားရန် ဆွမ်းစားဧရပ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။ လက်မှနာရီကို ကြည့်လိုက်အံ့ (၁)နာရီထိုးရန် (၃)မိနစ်။ ကောင်းပြင်၌ ပိုးရွှေလမင်းက ရွှန်းလှေတောက်ပနေ၏။

ကပ္ပိယအဘိုးအိုက ကျွန်တော်မှတ်မိကြောင်း လက္ခဏာပြု၍ ငြိမ်းဖိတ်ခေါ်သည်။ ထို့နောက် ရေနေတစ်ခွက် ငွဲပေးရာ ကျွန်တော်က ဧရပ်လိပ်ဝင် ခူးယားတစ်သွား ချတည်

လိုက်သည်။

'အဘ မအိပ်သေးဘူးလား' အဘိုးအိုက စီးကရက်တစ်လိပ် ယူသောက်ရင်း...

'မအိပ်တော့ပါဘူးကွယ်၊ မကြာခင် အရုဏ်ဆွမ်း ချက်ရတော့မှာ' ဟု ပြန်ပြောသည်။

ကျွန်တော်က ရေခွေးတစ်ခွက် ငဲ့သောက်ရင်း...

'အဘကို တစ်ခုပေးပါရစေ၊ အတစောစော ကပြောလိုက်တဲ့ ဖဲမှော်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိချင်လို့ပါ။ ဖဲမှော်ဆိုတာ တကယ်ရှိသလား အဘ'

ကပ္ပိယအဘိုးအိုက အတန်ကြာ ဝိုင်နေပြီးမှ...

'အေးကွာ ပြောရင် ယုံပါ့မလား၊ လူကလေးရာ။ လောကကြီးဟာ ဆန်းကြယ်တယ်။ မယုံချင်စရာပါပဲကွာ။ ဖဲမှော်ဆိုတာ တကယ်ရှိတယ်။ လူ(၁၀၀)မှာ (၁)ယောက် အောင်ခံတယ်။ အဘက ဒီစစ်ကိုင်းက ယုတ်ဘူး။ ဖင်းကွန်းအရှေ့ကက်ကမ်း မတ္တရာရိုင် ပေါက်ဝဲရွာကပါ။ တိရစ္ဆာန် လူတစ်ယောက် ဖဲမှော်အောင်ဖူးတယ်။

ဟိုး အင်္ဂလိပ်ပင် လက်ထက်ကပေါ့။ အဘ ကောင်းကောင်း ပီလိုက်ပါတယ်။ "မောင်တာတီး" တဲ့။ ဖဲမှော်အောင်ပြီး ကျောင်းလုပ် ဆောက်လုပ် လှူပွားဖူးတယ်။ တိုက် ဝယ်သေးတော့ သိပ်ပီလိုက်ပေးမယ့် လူကြီးသူမ ပြောစကားတွေလဲ ဒီနေ့ထိ ရှိနေပါသေးတယ်'

'အဲဒီအကြောင်းတွေကို ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါလား အဘ'

ဟု တောင်းပန်းရာ အဘိုးက...

'သိချင် ပြောရတာပဲ'

ဟု လိုလိုချင်ချင်နှင့်ပင် "ဖဲမှော် ဝိဇ္ဇာ မောင်တာတီး" အကြောင်းကို ပြောပြပါတော့သည်။

* * *

မူန့်မူန့်ကလေး သာနေသော လရောင်အောက်၌ ပေါက်ဝဲရွာဦးထိပ်ရှိ

ရေပဲအိုကြီးသည် ထီးထီးကြီး ဆိတ်သုဉ်းစွာ ရပ်တည်နေသည်။

မူန့်ဝါးသော လရောင်အောက်၌ အသက်(၂၀)ခန့် လူငယ်တစ်ဦးက လှည်းလမ်းတစ်လျှောက် စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်လာပြီး ရေပဲကြီးအနီးသို့ တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်၍လာ၏။ ရေပဲအနီးသို့ရောက်သော် ထိုလူငယ်က ရေပဲပေါ် လှမ်းတက်မည်အပြု ရေပဲပေါ်မှ ဖယောင်းတိုင်မီးရောင်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် လှမ်းတက်စ ခြေလှမ်းများ တုံ့ဆိုင်း၍ သွားသည်။

လူငယ်က ရေပဲပေါ် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အညိုရောင် ယောဂီဝတ် အဘိုးအိုတစ်ဦး ပုတီးထိုင်စိပ်လျက် ရှိသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် စိတ်အေးသွားဟန်ဖြင့် ရေပဲပေါ်တက်လာပြီး ရေပဲမြောက်ဘက်ထောင့်တွင် ခွေခွေလေး သွားအိပ်နေတော့သည်။

မကြာမီ ပေါက်ဝဲရွာဦးကျောင်းမှ အုန်းမောင်းခေါက်သံများ ထွက်ပေါ်၍ လာသည်။ ရေပဲထောင့်တွင် အိပ်နေသော လူငယ်က အုန်းမောင်းသံကြောင့် နိုးလာပြီး ထထိုင်ကာ သူ့အား ဘေးတိုက် မကျတကျ ထိုင်၍ ပုတီးစိပ်နေသော ယောဂီဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက မည်သူ့ကိုမျှ ဂရုပြုမိဟန် မရှိဘဲ အေးချမ်းစွာပင် ပုတီးစိပ်လျက်

ရှိသည်။ လူငယ်က သူ့အိတ်ထောင်အတွင်းသို့ လက်နှိုက်စမ်းလိုက်ရာ ကြေးနီပိုက်ဆံကလေးတစ်စေ့ ထွက်လာသည်။

လူငယ်က ရေပဲပေါ်မှ သွက်လက်စွာ ဆင်းသွားပြီး ပေါက်ဝဲရွာဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။ မကြာမီ လူငယ်က အင်ဖက်ဖြင့် ထုပ်ထားသော အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ကို ကိုင်၍ ရေပဲပေါ် ပြန်ရောက်လာသည်။

သူ ရောက်လာချိန်၌ အရှေ့လောကဓာတ်တစ်ခွင်မှ ရောင်နီများ ပျံ့လာပြီး လောကကြီးသည် သစ်လွင်သန့်စင်သော နေ့တစ်နေ့ကို ဖွားမြင်ရန် ထွန်းလင်းတောက်ပ၍ လာသည်။

လူငယ်က အထုပ်ကြီးကို လက်မှာ ကိုင်ထားရင်း ပုတီးစိပ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို စောင့်ကြည့် အကဲခတ်လျက် ရှိသည်။ မကြာမီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပုတီးစိပ်ပြီးသွားပြီး အမျှအတန်း ဝေနေသံကို ကြားရသည်။ လူငယ်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအနီးသို့ ကပ်သွားပြီး ရှိရှိသေသေပင် ဦးချကာ ကန်တော့၍ ပြောသည်။

'အဘ ကျွန်တော် အဘအတွက် အကြော်တွေ ဝယ်လာပါတယ်။ သုံးဆောင်ပါခင်ဗျာ'

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက လူငယ်ကို တစ်ချက်စူးစိုက်ကြည့်ရင်း သာဓု သနားစွာ ခေါ်လိုက်သည်။ ငြိမ့် ထစ်ရသော

www.burmeseclassic.com

ရင်း...

‘များလှချည့်လား ငါ့မြေးရယ်၊
လာလေ မင်းလဲ အတူဝင်စား’

ဟု ခေါ်သည်။ လူငယ်က...

‘မများပါဘူးခင်ဗျာ၊ တစ်မတ်ဖိုး
(၁၆)ခုပါ။ ကျွန်တော် ဒီထက်မက
လှူချင်ပါတယ် ဝိုက်ဆံ မရှိလို့ပါ’
ယောဂီဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက...

‘နေပါဦးကွယ်၊ ငါ့မြေးက ဒီရွာက
မဟုတ်လား’

ဟု စူးစမ်းသောဟန်ဖြင့် မေးသည်။
လူငယ်က...

‘ဟုတ်ပါတယ် အဘ၊ ကျွန်တော် ဒီရွာကပါ။
ကျွန်တော်နာမည် မောင်တာတီးလို့ ခေါ်ပါ
တယ်။ ညက ဖဲရှူးလို့ အိပ်ပြန်ရဲလို့ ဒီစရပ်
ပေါ် လာအိပ်တာပါ။ ကျွန်တော်က မြေယာ
မရှိတော့ သူများဆီမှာ သူရင်းမှား လုပ်ရပါ
တယ်။ ဖဲရှိုက်တာတော့ ဝါသနာပါတယ်
အဘ၊ ဒါပေမယ့် နိုင်တယ်လို့တော့ မရှိပါ
ဘူးခင်ဗျာ’

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ထူခြေရစွာ စားနေ
ရာမှ မောင်တာတီး၏ ညာလက်ဖဝါး
ကို ဆွဲယူကာ ကြည့်လိုက်သည်။

‘အင်း မင်းက လာအောင်ပြန်ကြားပါ
လား။ သတ္တိတော့ ကောင်းသလော
တရောက်ကန်နဲ့သမားပေါ့။ ဝိတ်ရင်း
ကောင်းပေမယ့် ဦးအောက်ကတော့ မရှိ
ဘူး။ မင်းက ဖဲရှိုက် ဝါသနာပါတော့
ဖဲမှော် ဝင်ပါလားကွ’

‘ဗျာ...’

မောင်တာတီးမှာ ဖဲမှော်ဟူသော
စကားအဆန်းကြောင့် “ဗျာ” တ၍
သွားရသည်။

‘ဖဲမှော်ဟုတ်လား အဘ၊ ကျွန်တော်
မကြားဖူးပါဘူးဗျ’

‘မင်းလုပ်မယ်ဆို အဘ နည်းပေးခဲ့ပါယ်ကွ။
မင်းက သတ္တိကောင်းတော့ အောင်ပါလိမ့်
ပယ်။ ဖဲမှော်ဝင်သူ လူ (၁၀၀) မှာ တစ်ဦး
အောင်ခံတယ်ကွ။ အောင်ရင်လဲ တစ်သက်
စားမဟန်ဘူး။ မအောင်ရင်လဲ အသက်မရှည်

ဘူးကွ’
ဖဲမှော်အကြောင်းကို အားရှိစဖွယ်
ကြားလိုက်ရသဖြင့် မောင်တာတီးမှာ
ရွံ့တွန့်တွန့် ဖြစ်သွား၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
က ရိပ်မိဟန်ဖြင့်...

‘ဘာလဲ... မင်း ကြောက်သွားပြီ
လားကွ’

ဟု မေးတော့ရာ မောင်တာတီး
က...

‘မ...မဟုတ်ပါဘူး အဘ၊ ပြောသာ
ပြောပါဗျာ။ ဒါလောက် ဆင်းရဲနေမှ
နေရတာထက် သေရတာကပဲ ကောင်း
ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီး
ဆောင်ရွက်ပါမယ်’

ဟု ရဲဝံ့စွာ ကတိပြုလိုက်မှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးက ပြုံး၍ မောင်တာတီးကို ဖဲမှော်
ဝင်ရန် စတင်၍ စီရင် ညွှန်ကြားတော့
သည်။

‘သစ်ပင်ရှိတဲ့ ကွင်းပြောင်ပြောင် သူသန်
မှာ မဟုတ်ဘဲ သစ်ပင်ကြီးတွေ အုပ်အုပ်
ဆိုင်ဆိုင်နဲ့ သစ်ကြီးပင်တွေများတဲ့ သူသန်
မှာ ဖဲမှော်ဝင်ရမယ်။ အဲဒီလို သူသန်ပိုကျ
အခြောက်အလှန့်လဲကြီးတာ။ ဖြစ်နိုင်ရင်
ဖဲသမားသေလို့ အမြှုပ်များတဲ့ သူသန်ဆို
ပိုကောင်းတယ်ကွ။ အဲဒီလို အင်္ကျီနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့
သူသန်ကို မင် နှာပေါ့ကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ရှာပါမယ်
အဘ’

ပေါက်ဝဲရွာသား မောင်တာတီးကို
နယ်တကာလှည့်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေ

သော ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦးက
ဝင်ရန် နည်းလမ်းများကို တိတိကျကျ
ညွှန်ကြားပြသွားခဲ့ပါတော့သည်။

* * *

ညောင်တို့ရွာကြီးသည်
စည်ကားထူထပ်သော ကျေးရွာကြီး
တစ်ရွာ ဖြစ်သည်။ မနှစ်က ညောင်တို့
ရွာတွင် အသုဘရှိရာ ဖဲဝင်သူ
အငြင်းပွား၍ ငါးလောင်းပြိုင် လူသေ
ကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။

သတ်သူမှာ ဘယ်သန် သံချောင်း
ဆိုသော တစ်ကျွန်းပြန် လူဝိုက်တစ်ဦး
ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဖဲသမား
အလောင်းများကို ညောင်တို့ရွာ
သုသာန်ကြီးတွင် စုပေါင်း သင်္ဂြိုဟ်
မြှုပ်နှံခဲ့ကြလေသည်။

ညောင်တို့ရွာ သုသာန်ကြီးသည်
သစ်ပင်ကြီးများ အုပ်ဆိုင်၍ ငြိမ်သက်
တိတ်ဆိတ်နေသည်။ လခိုက်ညီ
ဖြစ်၍ သုသာန်တပင်ပြင်သည် မှောင်
မည်းအုပ်ဆိုင်နေပြီး တစ်ချက်
တစ်ချက် ထိုးလာသော ညဉ့်ငှက်ဆီ
သံများနှင့် အသံရှည်ဆွဲ၍ ခွန်းဆင့်သံ
လိုက်သော တစ်တီတူးသံများ
ထွက်ပေါ်၍လာသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ ကျီးငှက် ပြိုင်သံများ
ကပါ ထွက်ပေါ်၍ လာတတ်သည်။
အလင်းရောင်မဲ့သောညမို့ အုတ်
မြေပုံမှ မှတ်တိုင်တို့က သုသာန်တပင်
တွင် မှုန်ဝါးဝါး ဝိုးတဝါး ချောက်ချက်
စဖွယ် မြင်နေရ၏။

ညောင်တို့ရွာ သုသာန်ကြီးအနီး
လူတစ်ဦးက တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ချဉ်းကပ်
၍လာနေသည်။ ထိုလူက သုသာန်
အတွင်းရှိ အုတ်ဂူဟောင်းများ၊ မြေ
များကို ကျော်ဖြတ်၍ သုသာန်အတွင်း
ရှိ ရေပုံကြီးပေါ်သို့ တက်ကာသွား
သည်။

ထိုလူက လွယ်အိတ်တစ်လုံး
လွယ်၍ ထားပြီး ရေပုံပေါ်သို့ ရောက်

www.burmeseclassic.com

သော် လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ပစ္စည်းများကို တစ်ခုချင်း ထုတ်ယူလိုက်တော့သည်။

ဖယောင်းတိုင် တစ်ထပ်၊ ယင်းအပြစ်ကတစ်လုံး၊ ဗလာစာအုပ်က တစ်အုပ်၊ ထွေတံဆိပ် ခဲတံတစ်ချောင်း၊ နောက်ဆုံး ထုတ်လိုက်သော ပစ္စည်းမှာ အသစ်စက်စက် ဖဲထုပ်တစ်ထပ်။

ထိုလူက ဖယောင်းတိုင်မီးကို ထွန်းလိုက်ရာ ဇရပ်တစ်ခုလုံး အလင်းရောင်များ ဖြာဝေ၍သွားသည်။ ထို့နောက် ဖဲထုပ်ကိုယူကာ တရွမ်းရွမ်း မြည်အောင် ကုလားဖန်ထိုးတော့သည်။ အတန်ကြာ ထိုးပြီးလေမှ...

'ကဲ... ဒီသုသာန်အတွင်းမှာ နေကြတဲ့ ဖဲသမား သူငယ်ချင်း အပေါင်းတို့ရေ ငါနဲ့ အတူ ဖဲကစားရအောင် လာကြဟေ့'

ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရာ ဇရပ်ပေါ်၌ လေတိုးဝေ့သံများပမာ ကြားလာရပြီး လှုပ်ရှားရွေ့လျားသံများ အလျှိုအလျှို ထွက်ပေါ်၍ လာတော့သည်။ ဖဲရိုက်ရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်သော ဖဲသမားက...

'(၂၀) ဖွင့် ကစားကြမယ်။ ငါ ဒိုင်ခံမယ်။ မင်းတို့က ထိုးကြ။ ကဲ ဟေ့ ဖဲခပိုနော်' ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဖဲဝေတော့သည်။ ထိုလူက ဖဲဝေပြီး သူ့ဖဲကို ကောက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

'ဟာ မှူးဦးဟေ့' ဟု ဆိုကာ ဖဲများကောက်ကာ အသစ်တစ်ပွဲ ပြန်စရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထို့နောက် လူ (၄)ယောက်ရှိဟန် နေရာများသို့ လက်ညှိုးထိုး၍ မင်းပေါ်မှာ တစ်သောင်း၊ မင်းပေါ်မှာ နှစ်သောင်း၊ မင်းအပေါ်မှာ ငါးသောင်းဟု အိမ်စေ့ပြောပြီး ဗလာစာအုပ်တွင် ခဲတံဖြင့် အကြွေးစာရင်း မှတ်လိုက်တော့သည်။

ဤနည်းဖြင့် တစ်ယောက်တည်း စကားပြော၊ တစ်ယောက်တည်း ဖဲဝေ၊

တစ်ယောက်တည်း အနိုင်ယူ၊ တစ်ယောက်တည်း စာရင်းမှတ်လျက်ရှိရာ အကြွေးစာရင်းများ တစ်စတစ်စဖြင့် များပြား၍ လာရာ ငါးသိန်းနီးပါးခန့်ပင် ရှိလာကြောင်း တွေ့ရသည်။

'သူငယ်ချင်းတို့ ဖယ်ကြနဲ့နော်၊ ကြည့် ယောဒီမှာ အကြွေးစာရင်း (၅) သိန်း ပြည့်ခန့် နေပြီနော်'

ဖဲကို ကုလားဖန်ထိုးရင်းမှ ဖဲသမား လူလည်က စာအုပ်ကို ကောက်ပြလိုက်ရာ ဖဲဝိုင်းတစ်ခုလုံး "ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း..." ဟူသော မကျေမနပ်နှင့် ညည်းညူလိုက်သံကြီးများ ကြိတ်၍ ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

အသည်းငယ် ကြောက်တတ်သူ များအဖို့ ထိုအသံကြီးများသည် လိပ်ပြာလွင့်စဉ်သွားမတတ် ဖြစ်သော်လည်း ဖဲသမား လူလည်မှာ မည်သို့မျှ ထူးခြားဟန်မရှိဘဲ မတုန်မလှုပ်ပင် ရှိသည်။

သူတို့အပေါ်တွင် ဖဲသမားလူလည်က မတရားသဖြင့် တမင် အနိုင်ယူလျက်ရှိပြီး အကြွေးများလည်း အဆမတန် တင်ကုန်ကြရာ ယခုလို ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ အသံကြီးများ ထွက်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖဲသမား လူလည်က တစ်ပွဲကစားပြီး အကြွေးစာရင်း ပေါင်းလိုက်ရာ (၅)သိန်းတိတိရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် သူက...

'ကဲ...သူငယ်ချင်းတို့၊ မင်းတို့အပေါ်

မှာ အကြွေး(၅)သိန်း' ဟု ကြေညာလိုက်ရာ "အကြွေး (၅)သိန်း၊ အကြွေး(၅)သိန်း၊ အကြွေး(၅)သိန်း" ဟူသော ပဲတင်သံကြီးက သုသာန်ကြီးတစ်ခုလုံး မြည်ဟည်းသွားသည်။

ဖဲသမား လူလည်က ဖဲထုပ်ကို စေ့အောင်ထပ်လိုက်ပြီး လက်တွင်ဆုပ်၍ ရုတ်တရက် ထရပ်ကာ ဇရပ်ပေါ်မှ သွက်လက်စွာ ခုန်ချ၍ ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။

သုသာန်ကြီးတစ်ခုလုံး ရုတ်တရက် ငှက်ဆိုးထိုးသံများ၊ ကျီးပြိုင်သံများ လေပြင်းမုန်တိုင်း တိုက်သည်ပမာ တဟီးဟီး မြည်ဟည်းသံကြီးများ အရပ်ရပ်မျက်နှာမှ ပေါ်ထွက်လာပြီး...

'လိုက်ကြဟေ့... လိုက်ကြဟေ့ မလွတ်စေနဲ့။ ဝိုင်းကြဟေ့'

ဟူသော ငြာသံပေးသံကြီးများ တစ်ခဲခက် ပေါ်ထွက်လာတော့သည်။

ဖဲသမား လူလည်က ဖဲထုပ်ကို လက်မှာဆုပ်ကိုင်ရင်း ပြေးလာရာ သူ့လာခဲ့သော ဝင်လမ်းကို ရှာမရဘဲ မျက်စိလည်လျက် ရှိသည်။ သူပြေးလာရာ လမ်းရှေ့မှ မြေပုံကြီးများက မြေကြီးများ မှိုမောက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် အနီးရှိ နားနားချုံထဲသို့ ဒိုင်ပင်ထိုး၍ လှိမ့်ဝင်လိုက်ပြီး တခြားတစ်ဖက်မှ လွတ်အောင်ပြေးရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ ပြေးရင်းမှ သူ့ဆရာ ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်များကို သူ့နားထဲမှာ ကြားယောင်လာသည်။

'မင်း သူတို့အပေါ်မှာ စိတ်ကျေနပ်သောက်တဲ့ အကြွေတင်ပြန်ရင် အဲဒီသုသာန်ထဲက လွှတ်အောင် ပြေးပေးတော့ သူတို့ကထဲ မင်းကို မလွှတ်အောင် တာဆီးကြည့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းက သူတို့အပေါ် မတရားသဖြင့် ဖဲထုပ်ကို ခဲထောက်ဖဲထောက် မင်း သုသာန်ထဲက ထွက်လာစေချင်တာနဲ့ နာကျင်ရောင်ခြည်လှောင် နေတာပဲ။'

www.burmeseclassic.com

ခွဲရင် ပြေးရင်နဲ့ မင်းလက်ထဲက ဖဲချပ်တွေကို တစ်ချပ်ချင်း လမ်းတစ်လျှောက်မှာ ချထား ခဲ့ရမယ်။ မင်း မလွတ်ရင် အခေါင်းတလားနဲ့ ဖိပြီး အသတ်ခံရမယ်။ သတိနဲ့ သတ္တိကို အရင်းတည်ပြီး လွတ်အောင် ကြိုးစားပေ တော့'

ဖဲသမား လူလည်မှာ မည်းမှောင် သော သုသာန်ကြီးထဲတွင် လှည့်ပတ် ပြေးရင်း မျက်စိလည်နေကာ ထွက် ပေါက်ရှာမရ ဖြစ်နေသည်။ မှုန်ဝါးဝါး ကြယ်ရောင်ကလေးများကို အားပြု၍ ပြေးလျက်ရှိစဉ် သူ့ရှေ့၌ ကြီးမားထွား ကျိုင်းသော မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကြီး တစ်ခုက လက်တွင်းမှ ခေါင်းတလား ကြီးကို ပိုက်၍ ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ရ သည်။

ဖဲသမားက ယောက်ျားကွဟု ကြီးဝါးမာန်သွင်း၍ အနီးရှိ အုတ်ဂူများ ကို လွှားခနဲ လွှားခနဲ ကျော်လိုက်ကာ မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကြီးကို ကွင်းရှောင် ရန် တစ်ဖက်သို့ လှိုမိဆင်းသွားသည်။ မှတ်တိုင်ကြီးတစ်ခုက သူ့ပေါ် လဲပြို လာပြန်သည်။ သူ့ လှီးလဲလှိုမိ ရှောင်နေစဉ် သူ ဝင်လာခဲ့သော လမ်း ကို မှုန်ဝါးဝါး ကြယ်ရောင်အောက်၌ မြင်လိုက်ရာ အားတက် ဝမ်းမြောက် သွား၏။

သူက အားယူ၍ထကာ သုသာန် နယ်နိမိတ်မှလွတ်ရန် သူ ဝင်ခဲ့သော အပေါက်မှ သုတ်ခြေတင်၍ ပြေးတော့ သည်။ ပြေးရင်းမှ သုသာန်နယ်နိမိတ် လွန်သည်နှင့် သူ့ဆရာ ယောဂီကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လက်ထဲတွင် ဆုတ်ကိုင်ထားသော ဖဲထုပ်မှ ဖဲချပ် များကို တစ်ချပ်ချင်း ပစ်ချ၍ ပြေး တော့သည်။

ပစ်ချရင်းမှ နောက်သို့ လှည့်ကြည့် လိုက်ရာ မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကြီးများ က ပုံစံမျိုးစုံနှင့် သုသာန်အတွင်းမှ အပြင်သို့ တပ်ထောင်တာဝိုလ်ထုနှင့်

အုပ်စုဖွဲ့ကာ ချီတက်၍ ငြာသံပေး လိုက်ပါလာကြကြောင်း တွေ့ရပြန် သည်။

'လိုက်ကြဟေ့...မလွတ်စေနဲ့ ဟီး... ဟီး...ဟီး...'

'ဝိုင်းကြဟေ့...ဝိုင်းကြဟ... မလွတ် စေနဲ့'

ညောင်တိုသူသာန်နှင့် သူတို့ရွာ သည် နှစ်တိုင်ခန့်ဝေးသည်။ ဖဲသမား လူလည်ဖြစ်သူ မောင်တာတီးက စိတ်ကို အားတင်းလိုက်ပြီး အားကုန် သွန်၍ ပြေးတော့သည်။

အုပ်စုဖွဲ့ကာ အသံမျိုးစုံနှင့် သူ့ နောက်က တရကြမ်း လိုက်လာကြ ကြောင်း သိရသဖြင့် ပြေးအားမှာ လျော့မသွားဘဲ တိုး၍သာ ပြေးနေရ သည်။ ပြေးရင်းမှ ဖဲချပ်များကိုလည်း မကြာမကြာ ပစ်ချကာ ထားခဲ့ရသေး သည်။ ပြေးရင်း ချရင်း လာခဲ့ရာ သူတို့ရွာနှင့် နီး၍လာကြောင်း သိရှိရ သဖြင့် အားရှိလာသည်။

'ဒုတ်...အား...ဝုန်း...'

လူမှာ လေထဲဝဲကာ နှစ်ပတ်မျှ လည်သွားပြီး မြေပြင်ပေါ် ကျွမ်းပစ်ကျ သွားသည်။ သူ ပြေးလာသော လမ်းမှ ငုတ်တစ်ချောင်းကို ခလုတ်တိုက်မိခြင်း ကြောင့် ဖြစ်သည်။ မောင်တာတီးသည် ရုတ်တရက် သတိလစ်သကဲ့သို့ ဖြစ် သွားပြီး မြေပေါ်၌ အသေကောင်ကြီး ပမာ စန့်စန့်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

ထိုစဉ် သူ့ဆရာကြီးအသံကို သူ့နား ထဲမှာ ပြန်ကြားယောင်လာသည်။

'သူတို့က မင်းကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ အလွတ် မခံကြပါ ယဟုတ်တား။ ဒေး လွတ်သွားရင်လဲ အောင်ပြီသာ မှတ်လိုက်တော့'

မောင်တာတီးက အားယူ၍ ခေါင်း ထောင်ကြည့်လိုက်ရာ ထန်းပင်မြင့် လောက်ရှိ မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကြီးများ လည်း ထပ်တိုးလာကြောင်း တွေ့လိုက် ရသည်။

အသက်ဘေးကြောင့် လက်ကုန် အားများကို စုစည်းလိုက်ပြီး အားတင်း ကာ ဆက်၍ ပြေးရပြန်သည်။ ခလုတ် တိုက်မိသော ညာခြေထောက်က အသည်းခိုက်မျှ နာကျင်သွားသဖြင့် ပြေးခြင်းကို ရပ်ပစ်မိမတတ် ဖြစ်သွား သည်။

ငြာသံပေး၍ လိုက်လာသော အသံ များက သူနှင့် လွန်စွာ နီးကပ်လာနေ သဖြင့် လက်ထဲမှ ဖဲချပ်များကို ပစ်ချ ရင်း ဆက်ပြေးလာခဲ့တော့သည်။

အချိန်မှာ အရုဏ်တက်လုနီး၍ ဖြစ်သဖြင့် သူတို့ရွာထဲမှ ကြက်တွန် သံများ၊ လူသံများကိုပင် ကြားနေရ သည်။

'ဟာ...'

ရုတ်တရက် လဲမကျသွားစေရန် စိတ်ကို တင်းလိုက်ရသည်။ သူ ကြိုးစား ခဲ့သမျှ အချည်းနီး ဖြစ်ရတော့မည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့ရွာ နယ်နိမိတ်အနီး တွင် သုသာန်ထဲမှာ တွေ့ခဲ့ရသော မကောင်းဆိုးဝါးကြီးက အခေါင်း တလားကြီးပိုက်၍ သူ လာမည့်လမ်းမှ ပိတ်ရပ်ကာ စောင့်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မောင်တာတီးသည် ရုတ်တရက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေ နောက်မဆုတ်တော့ဘဲ ထိုမည်းမည်း သဏ္ဍာန်ကြီးကို ပြေးအားရော လှူအား ပါ ပေါင်း၍ ဝင်တိုက်ပစ်လိုက်တော့

သည်။

'သေခြေကြီး ရှင်ရွှေထီး ယောက်ျား ဘာသာက'

'ဗုန်း... အုန်း...'

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ လေထဲပျံဝဲ သွားကာ ရွာနယ်နိမိတ်အတွင်းသို့ အတားအဆီးမဲ့ ဘုန်းခနဲ ကျရောက် သွားသည်။ လူမှာလည်း မည်သည့် အရာနှင့်မှ ထိတွေ့ခြင်း မရှိလိုက်ဘဲ ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းမှ လွတ်ကင်း သွားလေသည်။

မောင်တာတီးက လူးလဲထလိုက်ပြီး သူ့ ပစ်ချခဲ့သော ဖဲချပ်များကို ကြည့် လိုက်ရာ တစ်ချပ်မှ မတွေ့ရတော့ဘဲ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြ တော့သည်။

ထိုစဉ် ဆရာကြီး ညွှန်ကြားချက်ကို သူ့နားမှာ ကြားယောင်လာသည်။

'မင်း အဲဒီလို ဖဲချပ်ထွက် ကံတစ်ချပ်ချင်းချပြီး ပြန်ရင်း လွတ်သွားပြီ ဆိုပါတော့ နောက်ဆုံး ဖဲတစ်ချပ်ကိုတော့ မင်း ချွန်ခဲ့ရမယ်။ အဲဒီ ဖဲချပ်ဟာ ဖဲပျော်ရဲ့ အသက်အောင်ဖဲကွ။ သူ့ကုန်ချင်တဲ့ဖဲ ကုန်မှာပေါ့ကွာ။ ဘာပဲကုန် ကုန် အဲဒီကို ကိုယ်နဲ့မကွာ ဆောင်ထားပေ တော့'

မောင်တာတီးက နောက်ဆုံး သူ့ လက်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ဖဲချပ် ကလေးကို ကြည့်လိုက်ရာ "K"ဟု ပါသော ကင်းဖဲလေးတစ်ချပ်။

* * *

'တာတီးရေ ဒေါ်ကြွေတို့အိမ်မှာ မြို့က ဖဲဝိဇ္ဇာတစ်ယောက် ရောက်နေ တယ်။ တို့တော့ တော်တော် ထိခဲ့ပြီ။ ရွာထဲက ကောင်တွေလဲ တော်တော်နာ နေပြီဟေ့'

နွားစာ ပြောင်းရိုးစဉ်းနေစဉ် သူနှင့် ဖဲရိုက်ဖက် ကိုသိန်းအောင်က ဝင်၍ သတင်းပေးသွားရာ တာတီးမှာ မိမိရွာ သားများကို ထိလာသဖြင့် မခံချင်စိတ် ဖြစ်ကာ ရှိသမျှ ပိုက်ဆံနှင့် သူ့ အောင်

ထားသော ဖဲပျော်ကို အိတ်ထဲထည့်၍ ဒေါ်ကြွေတို့အိမ်သို့ သုတ်ခြေတင်ခဲ့ တော့သည်။

သူ့မိတ်ဆွေ ပြောသည့်အတိုင်းပင် မြို့က ဖဲဝိဇ္ဇာဉာဏ်သမားက ရွာလုံး ကျွတ် ချွတ်ရန်ပင် ရည်စူးခဲ့လေ သလောဟု ထင်ရအောင်ပင် သူ့ရှေ့ မှာ ငွေပုံကြီးက အောတိုက်လျက်ရှိ သည်။

သူက ဖဲဝိုင်းနား ကပ်သွားပြီး 'ဘာ ကစားကြတာလဲဗျ' ဟု မေးရာ မြို့သားဖဲဝိဇ္ဇာက ကုလားဖန်ထိုးရင်း...

'မေးမနေနဲ့ ကိုယ့်လူ၊ ကြောက်ရင် နောက်ဆုတ်၊ သတ္တိရှိရင် ဝင်ထိုင် မြန်မြန်ပဲ။ သူ့ငွေးဖြစ်ခွေးဖြစ် ကိုးမီး သုံးချပ်ကွ'

ဟု ပြန်ဖြေသည်။

တာတီးက သူ့တွင် ပါလာသော အင်္ဂလိပ်ငွေစက္ကူများကို ကြမ်းပေါ် ပုံချ လိုက်ရင်း...

'ကဲ မင်းတို့ ထွက်ကြတော့၊ ငါနဲ့ ဒီကမိတ်ဆွေ နှစ်ယောက်တည်းချ မယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဖဲဝိဇ္ဇာ ဉာဏ် သမားက တာတီး၏ ငွေများကို အာသာငမ်းငမ်းကြည့်ပြီး...

'သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ နှစ် ယောက်တည်းဆိုတော့ ပွဲရှင်းတာပေါ့' ဟု ဆိုလိုက်သည်။ ဖဲဝိဇ္ဇာ ဉာဏ်

သမားက ဖဲထုပ်ကို စိတ်တိုင်းကျ နည်းမျိုးစုံ ကုလားဖန်ထိုးပြီး ပန်းကန် ပြားပေါ် ချပေးလိုက်သည်။

မောင်တာတီးက ငွေတစ်ရာတန် (၁၀)ရွက် ချထိုးရင်း ဖဲထုပ်ကို ချိုးပေး လိုက်သည်။ ဖဲဝိဇ္ဇာ ဉာဏ်သမားက ဖဲသုံးချပ်စီ ဝေလိုက်ပြီး သူ့ဖဲထုပ်ကို ကောက်ကြည့်ပြီး ချပြလိုက်သည်။ ဖဲမှာ (၅)ဖဲ၊ (၃)ဖဲ၊ (၁)ဖဲပေါင်း (၉)ပွင့်။

တာတီးက ဖဲကို မကိုင်သေးဘဲ ပြုံးနေ၏။

ထို့နောက် မောက်ထားသော ဖဲသုံးချပ်ကို ကောက်ယူရင်း...

'ကဲ... သူငယ်ချင်းတို့ချေ ကုလား သုံးကောင်ဟေ့ ပြလိုက်စမ်း'

ဟု ပြော၍ ညာလက်ထဲမှ ဖဲများကို ဘယ်လက်ထဲသို့ ဖြောင်းခနဲနေအောင် ရိုက်ချလိုက်တော့သည်။

'ဟာ...ဟယ်' တကယ်ပဲ ကုလားသုံးကောင်ဟ'

ဖဲဝိုင်းတစ်ခုလုံး အံ့ဩချီးမွမ်းသံများ လှူသွားသည်။

ဖဲသုံးချပ်ကလည်း လှမှလှ "ဂျက်" "ကွင်း" "ကင်း" ကုလားသုံး ကောင်။

မြို့သားလူလည် ဖဲဝိဇ္ဇာ မျက်နှာ ပျက်သွားပြီး ချက်ချင်း ငွေလျော်ကာ ဖဲထုပ်ကို ကောက်၍ ဖဲပြင်တော့သည်။ စိတ်တိုင်းကျ ပြင်ပြီးလေမှ တာတီးကို ချီးခိုင်းကာ ဝေလိုက်သည်။ တာတီးက ငွေ(၂၀၀၀) ချထိုးသည်။ ဖဲဝိဇ္ဇာက သူ့ဖဲကို ကောက်ယူ၍ နမ်းရွှပ်လိုက် ပြီး တစ်ချက်ကြည့်ကာ ချပြလိုက် သည်။

"ဂျက်" ဖဲသုံးချပ်က လှပစွာ ပေါ် ထွက်လာသည်။ တာတီးက သူ့ဖဲသုံး ချပ်ကို အေးဆေးစွာ ကောက်ယူလိုက် ပြီး...

'ကဲ သူငယ်ချင်းတို့ချေ... ဂျက်ဖဲ

အနိုင်ဟော ပြလိုက်စမ်း'

ဟု ဆိုပြီး ဖြောင်းခနဲ ရိုက်ချလိုက်ရာ
“ကွင်း” ဖဲသုံးချပ်က တိတိကျကျ
ပေါ်ထွက်လာသည်။

'ဟေး တာတီးကွ ပေါက်ဝဲသား
ဟေ့'

တစ်ဝိုင်းလုံး ဆူညံသွားသည်။

'တိုးတိုးဟော့ တိုးတိုး၊ သူကြီးကြား
သွားလို့ ငါပါ ထိတ်တုံး ခတ်ခံနေရဦး
မယ်'

ဖဲဝိုင်း လက်ခံသော ဒေါ်ကြွေကပင်
လာ၍ သတိပေးရသည်။ 'ဖဲဝိဇ္ဇာက
ဖဲအသစ်တစ်ထုပ် ပြောင်းကာ ကုလား
ဖန်ထိုးပြန်သည်။ သူ့မျက်နှာမှာ
ချွေးသီးချွေးပေါက်တို့ဖြင့် ပြောင်လက်
နေသည်။ တာတီးက ငွေ(၅၀၀၀) ချ
ထိုးရင်း...

'ဒီမှာ မိတ်ဆွေ ငွေ(၅၀၀၀)နော်၊
ယာတစ်ကွက်စာဖို့မက တန်တယ်။
လျော်နိုင်မှ ကစား'

ဟာ စကားတင်စီးနှင့် ဆိုလိုက်ရာ
ဖဲဝိဇ္ဇာလူလိမ်က သူ့နောက်က တပည့်
ထံမှ ငွေစက္ကူတစ်ထုပ်ကို လှမ်းယူ
လိုက်ပြီး...

'မလျော်နိုင်ရင် လာမကစားဘူးကွ။
နယ်မရွေးတဲ့ ကြွယ်လေးကွ'

ဟု ရဲဝံ့စွာ ငွေချပြရင်း ပြန်ပြော
သည်။

ဖဲဝိဇ္ဇာ ဉာဏ်သမား ကြွယ်လေးက
စိတ်တိုင်းကျ ဖဲဆင်၍ ပြင်လိုက်ပြီး
ပွဲစကြတော့သည်။ တာတီးက သူ့ဖဲ
များကို ကောက်မကြည့်သေးဘဲ
ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်နေ၏။

ဖဲဝိဇ္ဇာက သူ့ဖဲသုံးချပ်ကို ကောက်
ယူလိုက်သည်။ လက်များမှာ မသိ
မသာ တုန်ယင်နေကြောင်း တာတီးက
သတိထားလိုက်မိသည်။ ဖဲဝိဇ္ဇာက
“ကင်း” ဖဲသုံးချပ်ကို ယပ်တောင်ပမာ
ညီညာတိကျစွာ ဖြန့်၍ တာတီးရှေ့
ချပြလိုက်သည်။

၃၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ... မောင်တာတီးရေ
ငါးထောင်ဖိုးနော် ငါးထောင်'

ဟု လက်ငါးချောင်း ထောင်ပြ
သည်။

မောင်တာတီးက အပြုံးမပျက်၊ သူ့
ဖဲသုံးချပ်ကို ကောက်၍...

'ကဲ သူ့ယင်ချင်တို့ရေ ငါ မနိုင်လို့ ရှုံးရင်
ယင်းတို့ အကြွေတွေ မကျော့ကွာ၊ တစ်ချို့
တစ်မောင် ပြလိုက်စမ်းဟေ့'

ဟု ဆို၍ ဖြောင်းခနဲ မြည်အောင်
ရိုက်ချလိုက်သည်။

လှပစွာ ကွက်တိ ထွက်ပေါ်လာ
သည်က “တစ်” ဖဲသုံးချပ်။

'ဝေး...ဟေး...ဟေး... တာတီးကွ
ပေါက်ဝဲသားကွ၊ ဒါမှ တို့ရွာသားဟေ့
ခွီခွီ'

ဖဲဝိုင်းတစ်ခုလုံး ဆူညံသွားကာ
မောင်တာတီး၏ သတင်းက တစ်ရွာ
လုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားတော့သည်။

* * *

'အဲဒါ တို့ရွာက ဖဲမော်အောင်ခဲတဲ့
ဦးတာတီးအကြောင်း ဝါပဲကွယ်။
ဦးတာတီးဟာ ဖဲမော်အောင်ခဲတော့
ချောက်တီးချောက်ချက်ရွာမှာ မကစား
တော့ဘဲ မြို့တက်ပြီး ကလပ်ဝိုင်းတွေ၊
ချိန်းဝိုင်းတွေမှာ တက်ကစားတော့
တယ်။

ညော် ခါး မင်းကို တစ်ထပ်ပြန်
မယ့်သွားတယ်။ အဲဒါကတော့ ဖဲရိုက်လို့
နိုင်လာခဲ့သမျှ ငွေတွေကို ညီညာတော့မီ
မှာ တင်ထားတဲ့ အကြွေ(၅)သိန်းထဲက
နတ်နတ်သွားတယ်။

အဲဒီလို နတ်ဦးလို့ (၅)သိန်း ပြည့်တဲ့
နေ့မှာ ဖဲမော် ဖဲသွက်ကလေးဟာ လုံးဝ
မရွှမ်းတော့ဘဲ သူ့ စီရင်ခဲတဲ့ သုသာန်ကို
သွားပြီး ပြန်ထားရတယ်။

ဦးတာတီးဟာ ငွေ(၅)သိန်းပြည့်တဲ့
နေ့မှာ ဖဲချပ်ကလေးကို ညောင်တို
သုသာန်မှာ သွားပြန်ထားတော့ သူပစ်
ချထားခဲ့တဲ့ ဖဲတွေဟာ ဖဲပေါ်မှာ
အထပ်လိုက် ပြန်တွေ့ခဲ့ရတယ်ဆိုပဲကွ။

သူ ဖဲမော်အောင်တဲ့ရက်နဲ့ သူ့ဖဲချပ်
ပြန်ထားတဲ့နေ့ဟာ ကြားမှာ (၁)နှစ်ခွဲ
လောက်ကွာတယ်။

ဒီနှစ်ပိုဦးတာတီးဟာ ဖဲရိုက်လို့ရတဲ့ ငွေတွေ
နဲ့ပဲ တို့ရွာမှာ ကျောင်းဖန်တွေ ဆောက်တင်
လှူဒါန်းသွားပြီး ဖဲရိုက်တဲ့ အလုပ်ကို
ဖန် ဖန်ကန်ချတဲ့ နေရာမှာ တစ်ခါတည်း
ရွှံ့လိုက်တော့တယ်။ ကဲ အာလာ ဆွမ်းချက်
ရဲ့ဗိမာယ်'

ကပ္ပိယအဘိုးက ဆွမ်းချက်ရန်
ကွပ်ပျစ်ပေါ်က ဆင်းသွားသည်။

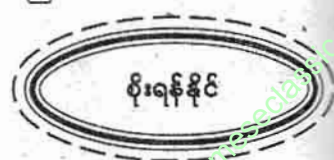
ကျွန်တော်လည်း ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ
ဆင်းကာ အရှေ့တစ်ခွင် ကြည့်လိုက်မိ
၏။

မကြာမီ တစ်ဖိုးသောက်တော့မည်
မို့ အရှေ့လောကဓာတ်တစ်ခွင်လုံး နီရဲ
သောအသွင်ကို ဆောင်၍ သစ်လွင်
နီးထလာသည်။

ယခုအခါ ပေါက်ဝဲ၊ သမင်ခြံ
အာလောင်၊ နန်းတော်ကျွန်း၊ သုံးဆယ်
ပေး စသော ကျေးရွာများသို့ သွားရာ
လမ်းပေါ်တွင် ဟောင်းနွမ်းပျက်စီး၍
ပြိုကျလုနီး ဖြစ်နေသော ဖန်ချိကြီး
တစ်ဆောင်ကို ထီးထီးမားမားကြီး
မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ နွားကျောင်းသား
ဆိတ်ကျောင်းသားတို့၏ လောက်
လေးခွ လက်သရမ်းမှုကြောင့် အုတ်နံရံ
တစ်လျှောက် ပျက်စီးလုနီးပါးရှိသော
စာတန်းလေးကို ဖတ်ကြည့်မည် ဆိုပါ
က...

'ဖန်တကာ ဦးတာတီး ဒေါ်အေးမယ်
မိသားစုကောင်းမှု နတ်လူ သာဓုခေါ်စေ
သော်'

ဟူသော အလှူရှင် စာတန်းလေး
ကို ဝိုးတဝါး မြင်တွေ့ရဦးမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

www.burmeseclassic.com